

உ
சிவமயம்.

திருக்கோவையார்.

சைவ சமயாசாரியாகிய

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

மதுரையாகிரியர் பாரத்துவாகி

நச்சினூர்க்கினியருரையோடு

இராமநாதபுர ஜமிந்தாரவர்களின்

மாநேஜராகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

கேட்டுக்கொண்டபடி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு

பரிசேதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

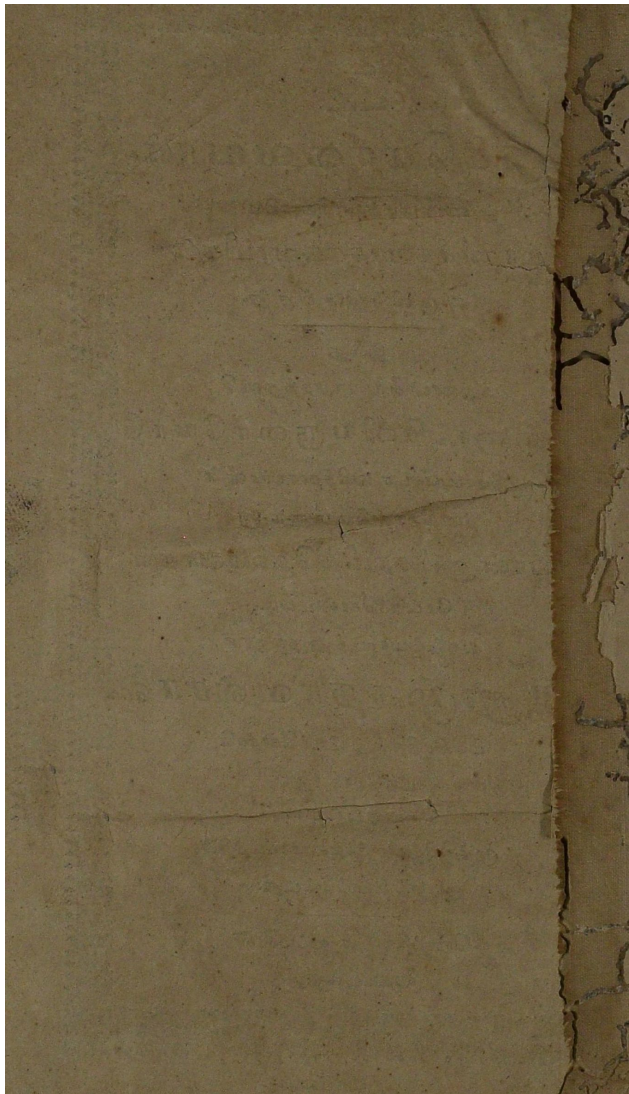
முத்தமிழ்விளக்கவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கொளத்திரினுள் ஐப்பசின்

Registered Copyright.

1830

செல்வழிச் செற்சில சிவநகர் சூகித்தப் *
 பல்வளம் படைத்த பரமர காய *
 பண்டரிக புரந்தலிற் பொருந்தி *
 பண்டரிதம் பெருமா னருண்டங் கும்பிட் *
 டாரா வண்டி னருட்டுகி யியற்றிச் *
 சீரார் சிவயோ கினிற்சிறந் திருப்ப *
 மணிமதிற் கூடலில் வளர்தமிழ்ச் சங்கத் *
 தணிமுதற் புலவனா யமர்தரும் போன *
 கூறரு மின்பொருட் கூறிநற் திடுதலின் *
 மாறனும் புலவரு மயங்குறு கால *
 யிறையனா ரகப்பொரு ளெனப்பமும் பனுவலை *
 முறைமையின் மொழிந்த முதிர்நிரு வாட்ா *
 லைந்திணைக் கோவை யலங்கரித் துறையெனச் *
 சுந்தரத் தாண்டவத் தோன்றலார் பணிப்பக் *
 கருணையை யுன்னிக் கணக்கில்பே ரின்பப் *
 பொருணயந் தழுவிப் புனிதநல் வாக் காற் *
 றிருக்கோவை யுள்ளிதிந் தேவரும் பரவத் *
 திருக்கோவை யாரினைச் செப்பின ரஃதை *
 யிருக்கினுஞ் சிறந்ததா வேற்றெம் பெருமான் *
 றிருக்கரக் கொண்டு தீட்டிய தன்றியு *
 மழகிய திருச்சிற் றம்பல மூடையா *
 னெழுதிய தெனறெட் டெழுத்துமிட் டருளின *
 னாதலா விந்நூ லரும்பொருட் பயனை *
 யோதவந் கேட்கவு மொருவரான் முடிமோ *
 காமச் சுவையினைக் கட்டினாத் திடுதலாற் *
 சாமுகர் காமநூ லெனக்களித் துறாப்பவு *
 மிலக்கியக் கடனின் நேறுதற் கீதோ *
 ரிலக்கிய நூலெனக் கவிஞரிக ளிசைப்பவு *
 மிலக்கண விதியெலா மெளிதினிற் பயில *
 விலக்கண நூலென வியல்வலோ ரியம்பவு *
 மன்பினைப் பெருக்கி யானடி யளித்தலா *
 லன்புநூ லெனமெய் யன்பின ரறையவும் *
 வேதமெய்ப் பொருளினை விளக்கவோ துதலால் *
 வேதமே பெனவே தியர்வியந் துறாப்பவுஞ் *
 சைவசித் தாந்தத் தனிப்பொரு டருதலிற் *
 சைவா கமமெனச் சைவர்கள் சாற்றவும் *

பலபட விங்கனம் பாருளோர் புணந்து *
 சொலநனி விளங்கித் தோன்று மிந்நூவிந் *
 குச்சிமேற் புலவர்கொ ருபர்நூற் சூகாகன் செய் *
 நச்சினூர்க் கினியார் நயந்துரை செயவெனி *
 மற்றைய பொருளெலா மனக்குமெட் டாமையைத் *
 தெற்றென புணர்ந்து சீர்சா வடிப்பொரு *
 னூவின னுதலிய நுண் பொருட் கிணங்க *
 வாலிதிந் தேர்ந்து வகுத்தபே ருராயின *
 யெளிதினிந் கற்றிவ் விருநிலத் தோருளங் *
 களிபெறும் பயனைச் சறுத்திடை யுண்ணிக் *
 கரலிடி தங்களிந் காண்டிகள் கீனந்தே *
 புரமொடு மச்சிட் நிறவுக வெண்ணு *
 நதியணி சமூல நம்பனேர் முனியுறை *
 பொறுபமென் னுகாக்கும் பொருவினமா மலையின *
 னுனுயர் கொடியின னருவினும் போதலின் *
 வானுளோர் களும்புகழ் வைவையவா ராற்றின *
 னம்பிதேனூர்க் கெல்லா நலங்களுந் கொடுத்தியர் *
 செம்புகழ் படைத்த செம்பிறன் னுட்டினன் *
 விதுவையூர் மாடமு மேடையும் விளங்கும் *
 பொதுவையுங் கொண்டொளிர் புதுவைமா நகரான் *
 கற்றவர் புண்பா மலையி றெடுகவி *
 னுற்றதண் டளவ வொண்பு மாலையான் *
 பண்பரி யிப்பரி யாகவுட் பதியவும் *
 னிண்பரிந் திகைப்பவும் விளங்கும்வெண் பரிபான் *
 நிகைக்களிந் தினமுஞ் சென்மெதிர் மலைந்திழந் *
 நிகைக்குமா திகல்பரி சேமவெந் களிற்றினன் *
 மாண்படு மாற்றல ரன்றிமற் றையருந் *
 காண்பரே ல்க்குறங் காலியந் கொடியினன் *
 வம்மினென் றெவகாயும் வரச்செயுந் கொடைமுதன் *
 மும்மைகொண் டென்று முடிங்குமும் முரசினன் *
 பொங்கொளிக் கதிசோன் போற்றுலாம் புலியிட *
 மெங்கணு நடாத்து மிகைச்செந் கோலின *
 னொழுக்கமும் வாய்மையு முயர்குடிப் பிறப்பு *
 மழுக்கிலா வன்பு மடக்கமு ம்ருளுந் *
 கலவியுந் கொடையுந் கணக்கில்பே ராற்றலுந் *

சிறப்புப்பாயிரம்.

செல்வமு மியல்பாச் சிலணுறச் சிறந்தோ
 னருந்தமி முளக்கரை யறிவெனு யம்பிபாற்
 றிருந் துறக் தடத்தலாற் சீர்பெறக் திகழ்வோன்
 சாந்த சமுத்திரற் தருமமா ணிக்கம்
 வாய்ந்தபொற் பேழை வரகுண மேரு
 சீரிய புலவர் திறந்தெரிந் தொண்பொருண்
 மாரியும் வெள்குற வழங்கிடும் வள்ளன்
 மேவுமெய் யறிவான் மேம்பா டிற்று
 யாவருள் எத்து மாகவீற் றிருப்போ
 னிராசாங் கத்தினை யீரோப் பியரும்
 பராவுறச் செலுத்தம் பண்புகொள் பார்த்திவன்
 சேது பதிகடஞ் செங்கோற் சீர்மை
 நீதியோ டென்று நீசவுறச் செய்வோன்
 பூக்கொளே ரம்பனாய்ப் பொருந்தலிற் புவியோர்
 மாக்கொண்மன் னிபமுத வானவ னெனவுந்
 செய்வப் பிழியொயி சேர்ந்தலிற் நேவர்கட்
 சூய்வைத் தருவே லுத்தம னெனவு
 மின்னா படியோதா மேவலில் விண்மிளிர்
 பொன்னா டளிக்கும் பரந்தர னெனவு
 மம்புய மேவி யமர்நலி னுலசெலா
 மும்பரும் வியக்க வுதவுவோ னெனவு
 மீகையுடையனா யிருத்தலிற் றிருவொயி
 மோகையுற் றுறைதரு முபேந்திர னெனவும்
 புலவர்கள் சலிகளாற் புணந்தேத் தெயிப்ப
 நலமலி வாழ்வினா னண்ணு றரேந்திரன்
 பரிதிசுள் பலவெண் பாற்கட லுதித்தாங்
 கரிமுரல் செந்தா மரையலிற் தொளிரும்
 பூம்புணற் பொய்கையும் புதுமணம் பரப்புந்
 தேம்பழச் சோலையுஞ் செறிந்துகூழ்த் திலக்கிப்
 பசுத்தரு மிராம நாசபூம் புரத்திற்
 திகழ்நாரு சேது பதியெனு மிராணி
 பாச்சீர் பெற்றயர் பருவத வர்த்தனி
 நாச்சிபார்க் கினிய நற்சகோ தரியு
 மவனா னந்தனை யகற்றிநல் லறிவுகொள்
 சிவனா னப்பெயர்த் தேவரும் புரிந்த
 நற்றவப் பேற்று னாரலெழுத் ஞாலத்

ஆற்றொளிர் தின்ற வுபர்குணத் தூவொ
 னோரிடந் தனக்கோ வுரியமா னேசரிப்
 பாரிடந் தனக்கெலாம் பகருமா னேசொன்
 றெம்மனோர் புகலவெண் செல்வமுமெய்திச்
 செம்பையி னோங்கிச் சிறந்திடுஞ் சீமான்
 பொன்னுசா மிப்பெயர்ப் பாவலன் மகிழ்ந்து
 நன்னய மோடு நவீன்றன னாக
 மூலமு முறைய முறைமுறை நோக்கி
 பெலவே திருத்தி யெழுசா வெழுத்திற்
 பதிப்பித் தளித்தனன் பாசுவ தலங்களுட்
 சதிர்ப்பொடு மிரண்டிதன் சண் ணுறக் காட்டு
 மீழ்நாட் டைச்சேர்ந் திலங்குபல் வளங்களுந்
 தாழ்விலா ஆற்றத் தயங்கும்பாழிப் பரண
 நகர்தனி னல்லூர் நாமமார் புரத்திற்
 பகர்தரு சைவ பரம்பரைக் குலத்திற்
 னோன்றிய கந்தவே டொல்லையிற் செய்த
 வேன்றநற் நவத்தா னெழிப்பெற வுதித்தோ
 னியற்றமிழ்ப் பகுதியி னியல்பெலாந் தெள்ளி
 நயத்தக வுணர்ந்த நற்றமிழ்க் குரிசி
 நிநுக்குற னூரைமுதற் சிறந்தநூ லுரைபெலாஞ்
 சுருக்கமின் றறிந்த ஆகளிப்பொ ருநிவினோன்
 • சுதிதரு சைவா கமங்களிற் சேறும்
 பதிமுதல் முப்பொருட் பகுதியி னியல்பெலாஞ்
 சங்கையொன் றின்றுத் தவவிசே டத்தா
 லங்கையி னெல்லிபொ ளைவிட்டறிந்தோ
 னாண்டி யருச்சனை யன்றிமற் றொன்றுந்
 திரமுது பவநோய் தீர்த்திடா தெவைச்
 சுப்புவின பூசனை தன்னைநா டொறு
 நம்பி பெய்யன்பா னடாத்திடு நல்லோ
 னயிட்டிகுப் பிரம சாரிநன் னிலையிற்
 நிபகீத திற்குஞ் சீர்மைபெற் றுடைபோன்
 சங்கா னடியவரீ தமைச்சரன் பணிந்தே
 யிங்கிபான் செய்பணி பெய் னென வியற்றலோன்
 சுவபிரான் மகிமைபைச் சிலர்க டமக்குப்
 பவமறப் போதனை பண்ணுபாக் கெய்தோன்
 கிரியையான் னூனக் கிடைக்கும தண்டி

யுரியமெய்க் முத்திக் குபாயமன் நென்றுஞ் *
 சார்கே வலமுதற் சாற்றுமூ விடத்து *
 மாருயிர் சிவனுக் கழுமையே யென்றும் *
 பகைசிவா கமவாக் கிப்பப்பொரு டண்ண *
 யிகலறத் தேர்வுற் திதயத் திருத்தினேன் *
 கல்லியிற் காலந் கழித்தலீந் கிவல்கணைன் *
 றவில குளத்தவ ரறைதர வமைந்தே *
 யாறு முகணை வவனி *
 கூறு மியற்பெயர் கொண்டநா வலனே. *

திரிசிரபுரம்,

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-மஹாவித்துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்பிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மார்பத் துருவளர் கோவுந் *
 தாமரை வாழ்க்கைக் காமரு தேவு *
 நண்ணுதற் கரிய ண்ணுதற் பெருமா *
 னுடையொரு பாசத் தமைதர நானும் *
 பெற்றும் விகாரஞ் சற்று மிலாதவ *
 னொருவா வைந்தொழிச் சமருவா தின்றற் *
 தொழிலொன் தில்லா வெழிலொன் நெருவன் *
 மண்ணுரு வாதி யெண்ணுரு வெட்டி *
 மேவுரு வத்துவாவுரு வாறுஞ் *
 சால்வைந் தொழிற்கு மூல மாகிய *
 வொன்பா னுருவு மன்பான் மருவிபு *
 முருவொன் தில்லான் ஒருவொன் தில்லான் *
 ருனிடி மலகாக் கானிடி மலொன் *
 னுண்ணு னுருவுற முண்ணு முதல்வன் *
 முத்தி விரும்புநர் பத்திமை யெண்ணும் *
 பொருணயந் தமருங் கருணையெம் பெருமான் *
 செந்தளி ரீன்று பைந்துணர் கான்று *
 கனிபல பழுத்து முனிவறப் பிலிற்று *
 நறவுவட் டெய்துத்சுச் சறவுழக் கெழி *

யோருவப் பெய்த நீருவர்ப் பகந்தி *
 யுயிர்மல மகற்றுஞ் செயிரகல் குரவர் *
 தன்மை தெரிக்கு நன்மையிற் பொலியுந் *
 தேமாய் பொழினும் வரமாஞ் செறுவும் *
 பொற்ப வுயித்த கற்பமெண் ணிலதெரி *
 குருந் துறை தெய்வப் பெருந் துறை மேவித் *
 திருவுரு வென்னுந் குருவுருக் காட்டி *
 யருடா நன்று மருடப நின்று *
 னூரியங் கடந்து பிரியம் படர்ந்த *
 பேரா னந்த மாரா தீன்ற *
 வேதஜ் றொனவு நாடஜ் றொனவும் *
 போத ஜ் றொனவு மோதஜர் சீர்த்தி *
 வாதஜ் ரடிசள் வாய்மலர்ந் தருளிப *
 திருக்கோவை யாரொணுந் தெய்வமா மறைப்பி *
 பழமறை தெரிந்த பார்த்து வாச *
 நச்சினூர்க் கினியர் நவின்னபே ருணபொடி *
 கரலிகி தங்களிற் காண்பிழை மாற்றிச் *
 கிரலிகி தம்போற் திருந்துற வாந்தி *
 யச்சிற் பரிப்பித் தமைதரத் தருகென் *
 நிச்சகம் புகழு மிராசு ளாமணி *
 நலந்தரு மிராம நாச புரத்தில் *
 வலந்தரு செங்கோன் மாண்பி னடாத்தி *
 யரசுவீற் திருக்கு மண்ணனற் குணமே *
 விரசுமா மேரு விரைநறுங் கமல *
 மா துபதி பென்று வானவர் துணிபுந் *
 ரோ துபதி பற்ப லுயிர்க்குநல் வருட்சடல் *
 கோ துபதி யாத குலசின் தாமணி *
 சே துபதி ராணி திரைக்கடல் வரைப்பிற் *
 னுன்னுமா ருயிர்க்கெலாந் தோன்றுதா பேராய் *
 மன்னுகீர்ப் பருப்பத வர்த்தனி நாச்சியார் *
 தமக்கினி தாய சகோதரி யாரு *
 நமக்கினி தாஞ்சிவ ஞானத் தேவரு *
 மியற்றருந் தவத்தா விருதில மகிழவு *
 மயற்றலை புகுத்தா வண்டமிய்த் தழையவுந் *
 திகழ்தரு பற்பல சிவாலயம் விளங்கவும் *

சிதம்பரப்பாயிரம்

புகழ்தரு தருமம் பொலிந்து முழக்கவு
 மறக்கடை யாவு மஞ்சியோட் டெடுக்கவும்
 யிறக்கடை ஞாபி பெருவினா லோங்கவுங்
 சலிதரு நாகக் கடுக்கை வடைக்கவும்
 பொலிதரு மின்பப் புகவந் திறக்கவு
 முணருந் திறத்தர்க் கொளியா மொருவன்
 புணருந் திருவருள் போலவ தரித்தோ
 னற்புறத் தம்மோ டளாய்ந்துஞ் சாந்தம்
 பொற்பறக் கமழும் பொதியமால் வரையா
 னணிபல கொழிக்கு மருந்தமிழ்ச் சுவைதெரிஇ
 மணிபல கொழிக்கும் ஐவையமா நதியான்
 கண்ணுங் கழுஞ்சுக் கதலியும் பலவுஞ்
 செந்நெலும் பொலியுஞ் செம்பிறன் னுட்டான்
 தன்னெயி லெனமேற் றலக்கொண் டுவக்கப்
 பொன்னெயி லோங்கும் புதுவைமா நகரா
 னினியெனல் பொய்மை யிதுவே மால்கொ
 டனியரு வென்று சாற்றுலாம் பரியா
 னுற்றுள வொருகோட் டொன்றனை வணக்கி
 மற்றுள வெவையும் வணக்குமால் களிற்றான்
 கண்பிதிகர் மொழிபார் கண்ணொடு சாமர்
 வண்பிபடிந் துழக்கும் வாசகமா லிசையான்
 றண்டார் புனைந்து தடஞ்சிலை குனிக்கு
 மண்டார் றடுக்க வநிந்தரு முரசான்
 மயலுக் கொடியா வருந்தவே ஞாயர்த்த
 சயலுக் கொடியாக் காலிக் கொடியான்
 றுப்ப்புகு மான்றேர்த் தரணியொண் செங்கதிர்
 போய்ப்புகு மிடமெலாம் போய்ப்புகு மாணையான்
 மேலிக் குடையான் விறக்கொடு தொடுக்குங்
 காலிக் குடையான் காலிக் குடையான்
 சேரார் மணிமுடி தேய்க்குந் தாளான்
 காரா ரிருநிதி கர்ம தேனு
 கற்பகத் தையும்புறங் காணுங் கையான்
 பொற்பக மலர்ந்து பொலிதிரு மார்பா
 னென்றல மேருவென் றுணாசெய்தின் டோளான்
 டுன்றமறு வில்லா மதியெனு முகத்தா
 னருண்மடை திறந்தா லிசையசெங் கண்ணான்

இப்பாருணயந் தெரிந்து புகக்கொளுஞ் செவியால் *
 கணவினுங் கடுஞ்சொற் கரைதலில் வாயா *
 னனவினுங் கணவினு நள்ளார் நறிக *
 வியைதரும் படிசிறி செழுங்குறு மூரலான் *
 நைய்குடி யிருந்து தளழ்க்கு மணத்தான் *
 வெள்ளிய நீறு விளங்குந் துறகலான் *
 வள்ளிய வதற்குலால் வணங்கா முடியான் *
 பயன்மர முள்ளூரீப் பழுத்தற் றுனன் *
 னயனுடை யான்க ணண்ணிய செவ்வென் *
 றுன்றோ ருரைத்த வதற்கொரு சான்றாய்த் *
 தோன்றா நின்ற சுந்தரக் குரிசி *
 னுளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்பப் *
 பீதனன்று புக்குத் திறனன்று மொழியினும் *
 வறிது பெயர்குற ரல்லரிநின் மாட்டென் *
 நறிசர முன்னு ளான்றோ ருரைத்த *
 திவன்செய னெக்கி யெதிரது போந்தி *
 யன்றே யென்றுபே ரறிஞ ருரைப்ப *
 நன்றே நாளு நடாத்திவரு வள்ள *
 விலனென்னு டெவ்வ மெனுந்திருக்கீ குறட்டுப் *
 பலர்பல விதமாப் பகர்ந்தபே ருரைய *
 ளிரப்பவ ளிரக்கப் பரிவோ னுகச் *
 ளுரக்குந் கொடைபே சொல்லின் முதற்று *
 லக்கொடை யிவன்பா லமைந்ததியல் பேயென் *
 நெக்கொடை வல்லரு யிப்பப்ப பொலிவோ *
 னருந்தமி ழாகர வாரிய முழுதும் *
 பெருந்தமி ழாமொழி பெயர்ப்பது குறித்தேர *
 னிசேயே யாரெரித் தியம்புவ வெலாந்தன் *
 புகழே யாக்கிய புண்ணிய மூர்த்தி *
 யரிமமா நேச ரதிகா ரத்தைத் *
 தெரிய நடாத்தித் திகழ்புரு டோத்தமன் *
 மன்னு சாயிநன் மாதவச் சாயி *
 பொன்னு சாயிலென் புகன்றன னுக *
 வண்டமிழ்ச் செய்புண னூறும்வா யுரையுட *
 னெண்பது மாதன னெருதலை கொண்டா *
 னெழுத்தே யுமென் நியாவரு மகிழ *

வழுத்தே ய்ச்சில் வயக்கி முடித்தனன் *
 மன்னுகோ னுசல மாகே தீச்சா *
 மென்னு யிரண்டு யிரண்டு கண்ணாகப் *
 பெற்றவீ ழுத்திற் பிறக்கும்பாழிப் பாணதி *
 துற்றபல் வளனுக் குறையிட னுகிச் *
 சொல்லூர் சழ்வி சூழ்கரக் கொண்டு *
 செல்லூர் பொழிலாற் சேணுல களந் து *
 வில்லூர் மாட மிகக்கொயி பொலியு *
 நல்லூர் வாழ்க்கை நயந்தரு வறிஞன் *
 சந்தவே டவத்திற் கருதரன் பாண்முன் *
 வந்தவே ளென்ன வந்தவ தரித்தோ *
 வீற்றொடு கண்மணி நிறையப் பூண்பார்ப் *
 போற்றொடு பொலியும்புண்ணிய புருட *
 னவநெறி யாய வணத்துங் களைந்து *
 சிவநெறி வளர்க்கும் திப்பிய ஞ்ணத்த *
 னெழுத்துமுத லாக வியம்பிலத் தணமும் *
 வழுத்திலக் கிபமும் வரம்புகண் டெழுத்தோன் *
 சமயம் விசேடந் தசூநிரு வாண்மென் *
 றமைபுமுத் தீக்கைய மடைவுறப் பெற்றோன் *
 சுமங்கல விசேடச் சுருதியா மூலா *
 சமங்களின் முப்பொருள் கருதுபே ரருளான் *
 புத்தியி னமைத்துணர்ந் தோங்கனு பூதி *
 சித்தியுற் றமைந்த சிவசுந் தாமணி *
 கற்றுணர் புல்வருட் கனிக்கு *
 முற்றுண ராறு முகநா வலனே. *

சிவமயம்.

தி ரி சி ர பு ர ம்,

ம-ந-ந-ஸ்ரீ-மஹாலித் துவான்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளைமாணாக்கரும்

சிதம்பரச்செட்டியார் குமாரருமாகிய

தி ய ர த ர ஐ ச் செ ட்ட டி ய ா ர்

இ ய த் தி ய

நேரிசையாகிரிப்பர்.

பூமலி சந்தனப் பொழிலிகை யுலாவுந்	*
தேமலி கருக்குழற் சிறுகுற மடவார்	*
மீமிசைத் தொடுத்த விசயநற விசூலை	*
யிருள்குடித் தெழுந்து மருவுதநீ காநலர்	*
வரவு தகைந்த மாமதி பெனநினைந்	*
தங்கைக் கவணுறு மவிர்கதிரீ மணியாந்	*
ரூக்குறச் சிசையா மீக்கிளர் புலமையோர்	*
நனிவருத் துறர்க்கு நன்கு புரிந்நாந்	*
கிழுமென வெழுக்குஞ் செழுமது வெழுக்கந்	*
தம்முள மகலாத் தலைவர்தோ டசூவு	*
மாவவொடு புரிபுந் காவலை யோவ	*
• விளைவுநீஇ யிபந்நிய வுளைவுறு பகைபெருப்	*
பளிக்கறை வகுத்த வெளிக்கறைக் குழிப்பெய்	*
தமிகரி மருப்பி னதிரீவுந் வவைத்த	*
பைந்நினை யிடயிற் பாய்தரத் திரட்டிக்	*
கடவுள ரமுதமுங் கைப்பவாரீந் துவக்கும்	*
பொதியப் பெருப்பிற் பெலிந்தினிநிருக்குந்	*
தெய்வப் பெருமைச் சைவமா முனிவர	*
னன்புளம் பெருக வின்புட னளித்த	*
செந்தமிழ்க் கண்ணியைச் செவிலிபேரல் வளர்க்கு	*
மங்கலப் பாண்டி வளநா டதனுள்	*
கிண்ணா சளிக்கும் பண்ணவர் பெருமான்	*
தன்பகை மறையிடந் தந்தபகை நினைந்தென	*
வளநெழ வளக்க ரார்புனல் பருகி	*
யுவர்கழித் தினிய வுநக மாக்கிப்	*

பெருநிலஞ் செழிக்கப் பிழையறப் பெய்கென் *
 றுணைய ரெழுகு மாணம ரொழிலியை *
 யெவுபே ருதவியையினிதுளத் துன்னு *
 வெதிர்செயுங் ஊகம்மா ரேய்ப்ப வான்புகுந் *
 தன்னவ னமரிசரு மணிவசந் தத்தின் *
 முன்னர் மேவி முந்நனி மலர்ந்து *
 தலைவனந் தின்கனி தளிர்க்கை தாங்குபு *
 நின்றற விளங்குந் துன்றலர் பொதுளிய *
 தன்பொழி லுரித்த வண்புணன் மருத *
 வளம்பொலிந் தொளிர்நீரு வாத ஆரிந் *
 காமாரி யன்றிக் கனவினுங் கருதா *
 வாமாத் தியொனு மருமறைக் குலஞ்செய் *
 தொல்லைமா தவப்பபன் றேன்றிய தென்ன *
 வேத மாசம யிளிர்நலை பெடுப்பப் *
 பாசகப் பிடகம் படுகுழி வீழ *
 மெய்யுறு சைவம் விளங்கிறனி செழிப்பப் *
 பொய்யுறு பெளத்தம் போய்மாய்ந் தொளிப்ப *
 வுன்னுபே ரன்பா முருக்கொடு தோன்றிய *
 மன்னுபே ரருட்டிரு வாதஆ ரடிசள் *
 கதிர்மணி மாடங் களுலொளி காலு *
 மதுரை யாளரி மருத்தன பாண்டியன் *
 முதலமைச் சரிமை யுதவுறப் பெற்று *
 வதிதரு நாளில் வாசிகொள் வானச் *
 செழிய னேவச் சென்றிடு காலக் *
 கரும்பவ சாகரங் கடந்தினி தேறும் *
 பெருந்துறை யெனூந்திருப் பெருந்துறை யதனில் *
 வண்ண மதுப்பெய் மலர்க்குருந் தடியிற் *
 றழைதரு சத்துவந் தழீஇக்கொண் டென்னப் *
 புண்ணிய நீறு சண்ணித்த மேனியுஞ் *
 சிரமு முரமுங் கரமுங் காதுங் *
 கண்டமும் பொலிதரு கண்டிகை யழகுங் *
 கொண்டொளி ரடியார் குழாங்கள் குழ *
 நலிமலந் தெறுசிவ ஞான போதங் *
 காமலர் பொருந்தக் கனிநீரு ளுளத்தொடு *
 பக்குவ நோக்கிப் பதநிழ லடியாரிக் *

தேவருண் மறுத்துச் சேர்தரப் பொலிந்து *
 பம்பவள்ளு கரக்குஞ் செம்பிநண் னூடன் *
 பீழிற வயர்ந்த வடசக்துன்றம் *
 பலவருக் கொண்டு நிலவிய தென்னச் *
 சேயொளி விரிக்குஞ் செட்டொல் மாடத் *
 தொளிசா மியத்தின் மிளிர்ந்த மெவித் *
 கருங்குழற் செல்வாய் வெண்ணகைப் பைந்தொழுக் *
 குனிந்து அனெங்கட் கொடியிடைக் கோதையர் *
 திகிலவங் குயிற்றிய தத்தொளி யம்மனை *
 செந்தளிர்க் காங்கொழி தெய்வநன் னூட்டிக் *
 க்டவுள் வேழங் கவளமென் றுன்னித் *
 னுதிக்கை நீட்டத் துணைநீதினி தாயும் *
 புணவளஞ் செறியும் புதுவைமா நகரான் *
 கனியினும் பாகினும் கண்டினுந் தேனினு *
 மினியதென் ளமுதினு மினிக்குஞ் சுவைத்தமி *
 மேடெதி ரேற்ற பாடுறு நதியான் *
 விற்கொடி கயற்கொடி புற்கொடி யிவைகட் *
 காவிக் கொடியெனுங் காவிக் கொடியா *
 னல்லெழி விராம நாத புர்மெனும் *
 பதியாள் சேது பதிமகி ழிராணியார் *
 தருமவா சரமாம் பருவத வர்த்தனி *
 நாச்சியா ருடன்வரு நற்சகோ தரியும் [ஞ்
 பெறுபெரு நலனெலாம் பெயரொன்றின் விளக்கு *
 சிவஞானத் தேவருஞ் செய்தமா தவத்திற் *
 புண்ணிய மென்னும் பொலியயிர் தழைப்பத் *
 கண்ணுறு பாவக் காஞ்சிரந் தருவிழ்ச் *
 செவ்வ மென்னுஞ் செழுங்கிரி வளர *
 வல்ல மென்னு மார்கலிவறப்ப *
 வேதமி லறிஞ ரெண்ணில ராக *
 வாசுல ரவனியி லரிய ராகச் *
 சாந்தந் கருணை சார்தரு மன்பு *
 வாய்ந்தநற் சீவ மாண்புகழ் தேற்றம் *
 வாய்மை யடக்க மலிதரு நீதி *
 யின்னை குணமெலா மெழிலுறுப் பாகக் *
 கொடையொரு நல்லுருக் கொண்டு வந்ததென் *

நிரும்புவி வியப்புந் நிசைப்பத் தோன்றியோன் *
 வினாயாழி வாள்வில் வயங்குசரஞ் சமந் த *
 தீனசீர் கொள்வனந் ததைதொடை நாங்கி *
 மாயக் கலைபொழிக் தேய்பொற் கலைதழீஇத் *
 தானுவை யேந்தித் தளர்பசு விடர்சூழித் *
 காண முவந்து கவினூற வாய்ந்து *
 வாணுறு புலவர் வருத்தப் பெற்று *
 மினிர்தலின் வனச மென்மலர் வதியும் *
 பொன்னுச் சாமியே யெனப்புல வேர்சொலப் *
 பொன்னுச் சாமிப் பூம்பெயர் புனைந்த *
 பூபதி யினிது புகன்றன னாக *
 நல் றநன் மென்று நனியுள மகிழ்ந்தே *
 புயர்பிர ணவப்பொரு ளொருதா மென்றே *
 நன்றி வுறுத்தக் கொண்றைமலர் முடித்த *
 புராணப் பெருமான் பொலிந்தினி தமரு *
 மருக்கொள்பூஞ் சோலைத் திருக்கோ னுசலங் *
 கருக்கோ தகற்றுந் திருக்கே தீச்சா *
 மென்னுமித் தலங்களைத் தன்னகத் தடக்கிய *
 தென்னீழ் நாட்டின் மன்னுயாழ்ப் பாணத்துப் *
 பல்லூர் புகழு நல்லூர் வாணன் *
 சுந்தத முஞ்சிவ சிந்தனை யகலாக் *
 • சுந்தவே டவத்தினில் வந்தவ தரித்தோன் *
 மெல்லகாப் பியமுத னைலிலக் கணங்கரு *
 மொல்காப் பயன்றரும் பல்காப் பியங்கருந் *
 தவறெறி காட்டுஞ் சிவபுரா ணங்களுந் *
 பதிபசு பாசப் பகுப்பினி துணர் துஞ் *
 செப்தவர்க் கேயுறுஞ் சைவகாத் திரங்கு *
 மையந் திரிபற் வறிந்து தெளிந்து *
 பெயரா வறிவிந் பெரியோ னாகி *
 விற்றகொண் டியர்ந்த வாறுமுத நாவலன் *
 கரலிகி தங்களாற் காணுறு வருக்களைந் *
 நானடி யவர்க்கின் பரும்பப் *
 பரவுறு மச்சிந் பதிப்பித் தனனே. *

நாடொபாய்

10-11-1951, மலையாளித்தவான்

மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை மாணிக்கராசிய

சோடசாவதானம்

சுப்பராயச் செட்டியார்

இயற்றிய

நேரிசையாசிரியப்பா.

மூணிகழ் பஃறலை வாளரா வனந்த *
 னணிநிகழ் செஞ்சூட்டதன்மிசைக் கிடக்குங் *
 கடல்வளிம புதித்த நெய்நிலப் பரப்பின் *
 மீயிசைப் போர்த்த விரியிருட் குப்பை *
 பாம மார்கடற் பனிநிரை முசுட்டுடழீஇக் *
 கதிர்வா ளொச்சுங் கருவொளிப் பரிதிக் *
 கதிர்வகத் தடைசூற் றடைக்கலம் புக்கெனத் *
 துணங்கற னிவந்த மணங்கமழ் பொதும்பர் *
 புடைதவழி பாண்டிப் பொருவினன் னூட்டிற் *
 கடையுசுத்தெழுந்த கார்த்துல மென்ன *
 மகத்தெழு புகைக்குவால் வான்முகழி துவன்றி *
 யிகப்பருஞ் சீற்றத் தெறுழ்வலி யொருத்தல் *
 கனல்சொப் புளிக் குறுங் கண்கும் புளிப்பப் *
 பனலுறந் திசைதொறும் படர்ந்து போர்ப்பப் *
 புரிநூல் கிடந்து புரளு மார்பினர் *
 திரியினெய் வழாஅது சிருக்குவழி வாக்குஞ் *
 சீர்சால் வாதுளர் செய்தவப் பேற்றும் *
 பேர்சா னுன்மறைப் பிணக்கற வந்த *
 மாதவர் குழாம்புகழ் வாதுள ரடிக *
 ளிருவகைப் பந்தத் திரையினு லெற்றுண் *
 டடலரும் போதத் தடஞ்சுழி வாய்ப்பட் *
 டொடிவிலவெம் பிறவிக் கடலிற் றுளைந்துளோ *
 ரொன்றிரண் டுகந்த பொன்றலின் முததி *
 வியக்கரை காணுபு நயன்றரு மின்பிற் *
 நெற்றெனக் தினைத்துத் தேக்கெறிந் துவப்பக் *
 குற்றமின் மழலைபைக் கொடுத்தளித் தென்னப் *

உலியுருப் பசுந்நிக் கருதுபுல் னுயிரீசட் *
 கோவற நிழற்றங் காவிக்கலிகைபன் *
 நடமருப் பிருங்கவுட் கடவுள் யானை *
 விழையுமின் பிடிபெனப் புழைக்கை நீட்ட *
 முழுமணி யினக்கண் முகிழ்க்குறும் பித்திகை *
 செழுமிய மாடமீக் கிளர்சரு மரமியத் *
 திந்துறொந் துயிரீத்த பைந்தர ளம்போன் *
 மறுவில்வான் முகத்திற் குறுவெயர் வரும்பச் *
 சிலரிச் சிலம்பொலி யெய்வென வெலிப்பச் *
 சிறகிடை மறுகச் செறிஞழன் மடவியர் *
 நீத்திலங் ளுயிற்ற பொற்கழல் குந்தும் *
 பாலிய சீர்சா விராம நாட *
 புரந்திசுய் வறவருள் சுரந்து புரக்குஞ் *
 சேது பதியிற் சேது பதித *
 விலவறக் கிழை பூண் டல்லலை மழுக்கு *
 மருந்துதிக்கற் பிற பெருந் துதி யிராணி *
 நங்கையொடு வந்த வக்களை தம்பாந் *
 பலஞா னந்தெறு பான்மையிற் படிந்த *
 சிவஞான தேவர் செய்தவச் சிறப்பான் *
 வலம்புரி பயந்த நலம்புரி முக்தின் *
 வந்தநன் புலகைச் செந்தமிழ்க் குரிசி *
 வைகைப் பகையு மெய்வகை யுயிரீசட் *
 கணுகா வண்ண நணுகா வளிக்குங் *
 பரவு பூண்ட வரவதி காரன் *
 நெய்முனை யடுபேர்ச் சேற்றத் தூப்பின் *
 வெய்முனை யவுணர் வெரிசெயித் திரியத் *
 திரிமருப் பிரலை செருமுகத் துகைக்குங் *
 கொற்றவைக் கரங்காங் கொற்றப் புயத்தினன் *
 கோத்திரை மிகைவேர் வீழ்த்தெழுந் தகன்ற *
 திகைதொறும் படர்ந்து செல்லிட மின்றிப் *
 பகைநிறத் தங்கட் புட்கரம் போர்த்துக் *
 கண்ணகல் ஞாலத் தண்ணிய கலியிரு *
 யின்னை வெலிப்ப வெண்ணில வெறிக்கும் *
 புஷ்ப்படரம் போர்த்த தகைப்பெருஞ் செம்ம *
 தன்பா லேற்றார் தம்பா லேற்ப

வளையாது கொடுக்கும் வள்ளல்மை கற்றோ *
 னுரைசால் கலைபயி னுணர்ச்சியின் மிக்கோள் *
 னுன்னுறு பல்லறத் துறையிற் திறம்பாப் *
 பொன்னுச் சாயிப் புனைதழை நரேந்திரன் *
 பெருகிய வச்சிற் தருகென வுலாப்பத் *
 தோன்றிய பலரும் வேண்டிய வாரே *
 வரைதலின் வலவரும் வல்லா ராகி *
 நிறைதளர்நீ தயிர்த்து நெட்டுயிர்ப் பெறிய. *
 மிக்குக் குறைந் து முறநீந்தும் பிறநீந்தந் *
 தொக்கபல் யிரதியின் னுரிசொருங் ககந்தி *
 பெளியரு மினிதுணர்ந் துளறனி வியப்பக் *
 கனிவகத் தரும்பி நனிபெறப் பதித்தனன் *
 முழுமணி குயிற் றபொன் மோலிக னுரிஞ்சிப் *
 பழுதறு பொற்றுடை புழுதி பறிப்ப *
 நறுமணங் கமழுந் துறுமலர் சொரிந்து *
 விண்ணவ ருச்சியி லண்ணிய கரங்கூபக் *
 கெழுயிய நிகேதனக் கேதீச் சுரமுந் *
 தொழுதகை யடியவர் தொல்பலத் தொடக்கைக் *
 காண வகைசெய் கோணு சலமுந் *
 தண்ணிடை தழுவு மன்னிய சிறப்பாற் *
 றுவரும் பழமறை ஸுவர்சொல் புணர்ந்த *
 காழகிற் பொழிஞ் சூழ்நீதன் குட்டின் *
 முகிறுழா மிலாங்கலி நகுமிட னுயிநீந்த *
 முற்றிய முப்புடை நெற்றிளங் கழுதின் *
 படுகுலை சாய்த்துத் துயிமென வீழ்ந்தலின் *
 வானயாற் தகையின் மீனிண மொளிப்பக் *
 கானியிர்த் திளவரால் கடினதாய்த் திருமு *
 நீர்கால் யாத்த சீர்கால் படப்பை. *
 புறந்தழீஇ யோங்கிச் சிறந்தநல் லூரன் *
 சூர்முத தழிந்த கூர்நுதி வேற்றைக் *
 கந்தவேட் கன்பார் கந்தவேட் பெயரியோன் *
 சொன்னியன் தவகீதாற் கல்வியங் குறித்தென *
 விடலரும் பல்லுயிர் மடனற வந்தோ *
 விலக்கண விலக்கிய தருக்கவே துந்தப் *
 பெருக்கமுற் றுணர்ந்த மீடுறு பெரியோன் *

பதிபக பாசப் பகுப்பிற் றுமெனப் *
 பொதிவுறத் தெரித்துப் பொருளினின் புறுத்துஞ் *
 சைவசித் தாந்த மெய்வரு பணுவன் *
 முற்றொருங் குணர்ந்தருள் பொத்திய வசத்தாற் *
 சிவமே பொருளெனத் தேர்ந்த புத்தியோ *
 னவறிதி சமுத்ப்ப நல்கருட் கொடையினோன் *
 கதுவிய புலமைக் கதிர்ப்பின் *
 முதுபுக ழாறு முகநா வலனே. *

திரிசிரபுரம்,

முத்துச்சாயிப்பிள்ளை குமாரர்

முருகையப்பிள் விரா

இயற்றிய

ஆசிரியவிருத்தம்.

புருவளர் மலர்க்கணயன் மாற்கரிய திருமுடியு மலரடியும் வையை ததியின் *
 வரக்கொம ணைசிணைர மலியன்பு வாய்த்திருவாதகு சமுக னருஞ்செய் *
 திருவளர் திருகொயை யார்தச்சி னுர்க்கினியர் செய்வாரைசேர்த்தெழுதவுந் *
 சிற்றம்ப வத்தத்தை நினைவினங் கரமலர் சிவக்குமென் மனமுருகவே *
 னுருவளரு மோருரு வெடுத்தன முவந்ததந் குரியதிரு நாம மேகொன் [ய்யந் *
 யெர்ந னார் தனிலவந்த தெனவாறு முகனென்னு மொண்பெயர். சுமத்துதெ *
 தருவளர் கரத்திடு னுருளன்பு முதலாய சற்குணஞ் சார்ந்த பொன்னுக் *
 சாயிவேள் கொண்டாட வடிபர்கட் கின்பத் தழைப்பவச் சிட்டனனரோ,

சூரீபத்திரம்.

கிளவிக்கொத்து.

பக்கம்.

ச	இயற்கைப்புணர்ச்சி.	உ
உ	பாங்கற்கூட்டம்.	உள
க	இடந்லைப்பாடி.	டுய
ச	மதிபுடம்பித்தல்.	டுச
ரு	இருவருமுள்வழிபவன்வரவுணர்ச்சல்.	டுக
ள	முன்னுறவுணர்ச்சல்.	கூச
எ	குறைபறவுணர்ச்சல்.	கூக
அ	நாணநாட்டம்.	கூஎ
ஊ	நெக்கநாட்டம்.	எஉ
சி	மடந்துறை.	எக
யச	குறைநப்பித்தல்.	அய
யஉ	சேப்படை.	அக
யக	பதற்குதி.	நாயச
யச	இரவுக்குறி.	நகக
யடு	ஒருவழித்தணத்தல்.	நகஎ
யக	உடம்போக்கு.	நஎஅ
யஎ	வரைவுமுறிக்கம்.	உஉஉ
யஅ	வரைபொருட்டிநிதல்.	உகக
யக	மணஞ்சிறப்புணர்ச்சல்.	உகடு
உய	ஒதற்பரிவு.	உஎஉ
உச	காவற்பரிவு.	உஎக
உஉ	படைநனிவினைப்பரிவு.	உஎஅ
உக	வேந்தற்குற்றழிப்பரிவு.	உஅய
உச	பொருள்வயிற்பரிவு.	உகஉ
உடு	பரத்தையிற்பரிவு.	கநஎ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கோவையார்

என் கி ன்ற

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகவணக்கம்.

எண்ணிறைந்ததிசில யெழு கோபுரந்திசுழி *
 கண்ணிறந்திருநெடுநாள் சற்பகமே-நண்ணியசீர்தீ *
 தேனூறுசெஞ்சொற் திருக்கோவையென்கிண்ற *
 நானூறுமென்மனத்தே நல்கு. *

தூற்சிற் ப்பு.

ஆரணங்காணென்பரந்தணர்யோகிபராசமத்தின் *
 காரணங்காணென்பர்சாமுகர்சாமநன் னூலதென்ப *
 ரேரணங்காணென்பொண்ண * நொழுத்தென்டரின்புலவோர் *
 சேரணங்காபசிற்றம்பலக்கோவையைச்செப்பிடினே. *

இவ்விரண்டு செய்யுளும்

பிற்காலத்தான்கேரூராற் செய்யப்பட்டன.

அதி கார வர லாறு .

இயற்கைபாங்க விடந்தலைமதியுட, அநிருவருமுளவழி யவன்
 வரவுணர்ச்சி, முன்னுறவுணர்நல் குறைபறவுணர்ச்சி, எண்ணிலநா
 ண நறிங்கநாடன், மடல்குறைநறப்பு வழிச்சேட்பித்த, விடமி
 குபகந்திரி யிரவுக்குறியோ, டொருவழித்தணத்த லுடல் கொண்

* எண்ணென்பது தருக்கதாலுக்கும், எழுந்தென்பது இலக்கணதாலுக்
 கும்பெயர், அது "எண்ணுமெழுத் துக்கண் ணியையா ய்த்திற் தூற்பயணக்- க
 ண்ணுககாண் பார்நற் கதி. காண்டலனு மானங் கதையருந்தா பத்தியிவையி
 ண்டிசைத்த வெண்ணெனவே யெண். வழிப்பதத்தை வாக்கினுக்கு மாற்றிவா
 மாக்கு-மெழுத்தெழுமா யைத்து மெழுத்த., என்னும் பரமத திமிர்பாணத்
 திருக்குறள்வளாணர். வரணமென்னும் எண்ணென்னும் அவையென்னும்
 தருக்கமென்னும் நியாயமென்னும்மொக்கும். வடமூலாரும் தருக்கம் வியாகர
 ணமென்னும் இரண்டையுமே மக்கட்கிருகண்ணெனக்கூறாமா முகெட்டுணர்க.

டேகல், வரைவுமுடுக்கம் வரைபொருட்பிரிதல், மணஞ்சிறப்போ
தல் வார்புலிகால, விணங்கலர்ப்பொருத்தல் வேந்தற்குற்றுழி,
பொருள்வயிற்பிரிதல் பரத்தையிற்பிரிதலென், நருள்வயிற்பிறந்
த வசத்திணைமருங்கி, னிருளறுநிகழ்ச்சி யிவையெனமொழிப.

இதன்பொருள்.

இயற்கைப்புணர்ச்சி- பாங்கற்கூட்டம்- இடந்தலைப்பாடு- மது
யுடல்பரித்தல்-இருவருமுளவழி யவல்வரவுணர்தல்- மூன்றுவு
ணர்தல்- குறைபறவுணர்தல்-நாணநாட்டம்-நடுங்கநாட்டம்-மடல்-
குறைநயப்பித்தல்-சேட்படை-பகற்குறி-இரவுக்குறி-ஒருவழித்த
ணத்தல்-உடன்போக்கு- வரைவுமுடுக்கம்- வரைபொருட்பிரிதல்-
மணஞ்சிறப்புரைத்தல்-ஒதற்பிரிதல்- காவற்பிரிதல்- பகைகணிவி
ணப்பிரிதல்-வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிதல்-பொருள்வயிற்பிரிதல்-ப
ரத்தையிற்பிரிதல் எனவிவ்விருபத்தைந்தும் இந் நூற்குக் கிளவி
க் கொத்தெனப்படுமுகிகாரங்களாமென்றுகூறுவர் அசத்திணையி
ல்க்கணமுணர்ந்தோரென்றவாறு. அவற்றுள்,—

இயற்கைப்புணர்ச்சி.

இயற்கைப்புணர்ச்சியென்பது-பொருளதிகாரத்திற் கூறப்ப
ட்ட தலைமகனும், தலைமகளும், அவ்வாறொரு பொழிவிடத்தெதி
ர்ப்பட்டுத் தெய்வயுகைநிற்பப் பால்மை வழியோடி ஓராசிற
கிருகோயினோன்றிற்ற்போலத்தம்முள்ளாதவன்பினராய் அவ்
விருவரொத்தார் தம்முட்டாமே கூடுங்கூட்டம்.

அது நிகழமுாறு- காட்சியையந் தெளிதனயப்பே, யுட்கோ
டெய்வந் துணைதல்லைக்கிணையொடு, கவலியுரைத்த விருவயிடுகுத்
தல், கிளவிலேட்ட னலம்புணந் துரைத்தல், பிரிவுணர்த்தல்லொடு
பருவரலறிதல், லருட்குணமுரைத்த லணிகைகூற, லாடிடத்துய்த்த
லருமையறிதல், பாங்கியையறித லெனவீரொன்பா, னீக்காவியந்
கை நெறியெனமொழிப.

(இ-ள்.) காட்சி-ஐயம்- தெளிதல்-நயப்பு- உட்கோள்- தெய்வத்
லைமகிழ்தல்-புணர்ச்சி-துணிதல்- கவலியுரைத்தல்- இருவயிடுகுத்
தல்-கிளவிலேட்டல்-நலம்புணந் துரைத்தல்- பிரிவுணர்த்தல்-பரு
வரலறிதல்-அருட்குணமுரைத்தல்- இடமணித்துக்கூறியற்புறத்
தல்-ஆடிடத்துய்த்தல்-அருமையறிதல்-பாங்கியையறிதல் என வி
வைபகினைட்டும் இயற்கைப்புணர்ச்சியாய். எ-று. அவற்றுள்,—

காட்சி.

காட்சியென்பது-தலைமகளைத் தலைமகன்கண்ணுற்று இவ்வொரு விபப்பென்னென்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருவளர்நாமரைசீர்வளர்சாவிசளிசர்நிலைக் *
 குருவளர்பூங்குமிழ்கோங்குபைங்காந்தள் கொண்டோங்குதெய்வ *
 மருவளர்மாலையோர்வல்லியினொல்கியனநடைவாய்ந் *
 னுருவளர்சாமன்றல்வென்றிக்குொடிபோன்றொளிர்கிழறதே(ச)

மதிவாணுதல் வளர்வஞ்சியைக்
 கநிர்வேலவன் கண்ணுற்ற து.

திருவாதலூடிகள் இத்திருக்கோவை யை
 என்னுதலியெடுத்தாக்கொண்டாரோவெனின்,

- அறிவோனறிவில் தெனவிரண்டாகு *
- நெறியினிற்றொகைபெற்று நிரல்படவிநிந்த *
- மண்புணலன்னவளி மாவி அம்பெனாஅ *
- வெண்மதிசெஞ்சுடர் வேட்போனெனாஅ *
- வெண்வகைநிலைஇய வெவ்வகைப்பொருளுந் *
- தோற்றநிலையிதுதி கட்டுவீடென்னு *
- மாற்றருஞ்செயல்வழி மாறாதுசெயப்பட்டு *
- வெருவாவுள்ளத்து வேட்போன்றூன்செய் *
- யிருவினைப்பயன்றுயித்தூ மும்மலொருஇப் *
- பொருவறுசுவகதி பொற்பினின்பொருந்தவு *
- மேலையனதத்தங் குணநிலைபுணரவு *
- நிலைஇபவ்வயி னியித்தமாதி *
- பலகுதவிர்ந்த பலவகையண்டமு *
- யின்னுழவெயிலின் துண்ணுப்புணாந்து *
- தன்னுளடக்கவுந் தானவற்றுள்ளு *
- துண்ணுணர்வாயு நோக்கருதுழையிற் *
- சிறுமைபெருமைக் கிருவரம்பெய்திப் *
- போக்கும்வரவும் புணர்வுயின்றி *
- பாக்கமுங்கேசி மாநிபுமந்தமு *
- நறிவுயிகந்து ஞானத்திரளா *
- யடிபுமுடிபு மளவாதயர்ந்து *
- நெடியோனாண்முக ஞன்மறைபோற்ற *
- வெரிசுடர்க்கன்னியி னிங்காதுவிநிசுடர் *

வெப்பமும்விளக்கமு மொப்பவோர்பொழுதினிற் *
 றுப்பறவியற்றவ தெனவெப்பொருளுங் *
 காண்டலுமியற்றலு மியல்பாமாண்டென் *
 றச்சீனீசகாது தானவின்றுவிளக்கிய *
 வெண்ணெண்ணகலையுஞ் சிலம்படஞ் சிலம்படிப் *
 பண்ணமைதேமொழிப் பார்ப்பதிகாண *
 வையாறதன்மிசை யெய்தித்தலையிட்ட *
 மையிலவார்கலை மெய்யுடல் பொருந்நிதி *
 தில்லைமுனார்ப் பொதுவ்னிற்றோன் நி *
 யெல்லையினானந்த நடம்புரிசின்ற *
 பரமகாரணன் திருவருளதனூந் *
 திருவாதவூர்மகிழ் செழுமறைமுனிவர் *
 ஐம்பொழிகையிசந் தறிவாயறியாச் *
 தெம்புலச்செவ்வ ராயினராதலி *
 னறிவனூற்பொருளு முலகநூல்வழக்குமென *
 விருபொருளுமுதலி யெய்தித்துக்கொண்டனர் *
 ஆங்கவ் பிரண்டனூள் *
 ஆகமநூல்வழியி னுதலியருன *
 போகநூன்பொருளின யுணர்த்துதற்கரி *
 துலகநூல்வழியி னுதலியபொருளெனு *
 மலகநீம்பாற் பரவைக்கண்டெனம் *
 புலனெனுங்கொள்கவன் முகந்தவகைசிறி *
 துலையாமரபி னுரைக்கற்பாற்று. *

அஃநியாதோவெனின், எழுவாய்க்கிடந்தபாட்டின் பொருளு
 ரைக்கவேவிளங்கும். அஃதேவ, இப்பாட்டுடன் னுதலிற்றோயெ
 னின், அறம் பொருள் இன்பம் வீடுதென்னு நாங்குபொருளினு
 ம், இன்பத்தை முதலி இத்திருக்கோவையில்கணுரைக்கின்ற கள
 வியற்பொருளின துபொழிப்பிலக்கணத்தையும்துதற்குறுட்பா
 கியகைக்கிளைத்திணையின்கண் முதற்கிடந்த காட்சியென்னும் ஒரு
 தலைக்காமத்திணையும், உடனிலச்சிவையையா வுணர்த்துதலுத
 லிற்று.

திருவளர்தாமரை—பொன்றொளிர் கின்றதே.
 மதிவானுதல்—கண்ணுற்று. *

இதன்பொருள் திருவளநூற் தாமரைப்பூவினையும், அழகுவளநூற் பூக்களையும், ஈசர் தில்லைவரைப்பிச்சுணுண்டாகிய பூக்குமிழிநாது நிறம்வளரும்பூவினையும், கோங்கெரும்புகளையும், செவ்விக் காந்தப்பூக்களையும் உறுப்பாகக்கொண்டு, மேம்பட்ட தெய்வமணம்வளரும்மாலை ஒருவல்லிபொலறுடங்கி, அக்னத்தினைடையோலநடைவாய்ந்து, வடிவுவளநூல்காமனது வெற்றிக்கொடி, போன்று விளங்காநின்றது, என்னவியப்போ! என்றவாறு.

திருவென்பது-கண்டாரால் விரும்பப்பெற்ற தன்மைநோக்கம். ஏ-று திருமகடங்குந் தாமரைபெனி-னுமடையும். பூக்குமிழென்பது முதலாகிய தன்பொருட்கேற்ற அடையுந்திறித்தோரா குபெயர் ஈசர் தில்லைபென்பதனை எல்லாவற்றோடு நிகுட்டியே, பலநிலங்கட்குமுரிய பூக்களைக்கூறியவதனால், திமையக்கக்கூறியவாறாயிற்று ஆகவே, பலநிலங்களினுஞ்சென்று துய்க்குமின்பமெல்லாந் தில்லையி-வாழ்வார் ஆண்டிருந்தே துய்ப்பொன்பதுபோதரும். போதா, இம்மையின்பத்திற்குத் தில்லையே காரணமென்பது கூறியவாறாயிற்று ஆகவே, ஈசர் தில்லையென்றதனால், மறுமையின்பத்திற்குக்காரணமாகல் சொல்லாமையெனவந்தும். செய்யாதலாற் செவ்வெண்ணின்னொகைதொக்சுநின்றது. ஒங்குமாவைபெனவியையும். தெய்வமருவளரிமாலைநென்றதனால், தாமரைமுதலாயினவற்றினியன்றபிற-மாலையோடு இதற்குவேற்றுமைகூறியவாறு. வாய்ந்தென்பது நடையின்வினையாகலாந்சினைவினைப்பாற்பட்டு முதல்வினையோடுமுடிந்தது. உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றது துசுவியிழிக்குத்தோற்ற உருவியிழிப்பதன்முன்முடிபாவாண்பொய்நிறம் துயர்க்கொடியை. அநநடைவாய்ந்தென்பதற்கு அவ்வவ்வியல்புவாய்ப்பப் பெற்றெனினுமடையும்.

திருவென்பது கண்டாரால் விரும்பப்பெற்ற தன்மைநோக்கம். மென்றது அழகு. உஃ தென்சொல்லிபவாறெவெனின், யாவனொருவன் யாதொருபொருளைக்கண்டானே அக்கண்டவற்கு அப்பொருண்மேற்சென்ற விரும்பத்தோடேகூடியவழகு. அதன்மேலவற்கு விருப்பஞ்சேறல் அதனிந்சிறந்தவருவும் நலனும் ஒளிபுடையவையானும் பிதிதொன்றக்கில்லாமையால். திருவென்றது அழகுக்கேபெயராயிற்று அக்னனமாயின் இதுசெய்யுளினொழிய வழக்கினும்வருவதுண்டோவெனின், உன்யி, கோயிலைத்திருக்கோயி வென்றும், கோயில்வாயிலைத் திருவாயிவென்றும், அல்லக

த்திருவல்லென்றும், பாதுகையைத்திருவடிநிலையென்றும், வழங்கும் இத்தொடக்கத்தனவல்லாந் திருமகளைநோக்கி யெழுந்தனவல்ல. அது சண்டவனுடைய விருப்பத்தானேயெழுந்தது. ஆதலானாந் திருவென்பது அழகென்றேயறிக. அதுநாந் திருவென்பது சண்டாரால் விரும்பப்படுந் தன்மைநோக்கமே. அல்லதாஉந் தாண்டவடிவின் பெருமையைப்பாராட்டிவானுதலாக, ஒருத்தியிருந்த தவிசை இவளுக்குமுகமாகக்கூறுதல்வழுவாம். ஆதலாந் திருவென்பவடிவின்னுயர்ச்சியையே கூறினாடுமெனக்கொள்க.

வளரொன்பதற்கு வளருமென்றும்முகொடுத்து உரைவாய்பா கொட்டியதெற்றிற்கு மேலாலோ வளரக்கடவதென்பது கடா. அத்தற்குவிடை-வளநீந்ததாமரை வளராநின்ற தாமரையென்றுகழிசாவத்தையும் திகழ்காலத்தையுக்கூறாது, மேல்வருங்காலத்தைக் கூறவேண்டியது. கழிசாவத்தையுக்கூறினாந் கழிந்ததையுக்கூறிற்றும், திகழ்காலத்தைக்கூறினால் மூன்றுமடிகளினுமின்றி இப்பொழுதுள்ளதனைக்கூறிற்றும். ஆதலால் வளருமென்று வருங்காலக்கூறியவாறன்ற. மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாகிய சொற்றோன்றவேகூறினார். ஆயின் உம்மைச்சொல் மூன்றுகாலத்திற்கும்பொதுவாகியவந்தவாறென்ன?- இது செய்யுட்கொல்லாதவால்வந்தது. செய்யுறியொழிய வீழ்க்கினும் வருவதுண்டோவெனின், உன்பி. அது ஞாயிறு திக்ளையங்கும் - யானொழுதும் - மலநிற்கும் என்ற நிறொடக்கத்தனவற்றானறிக. அன்றியும், 'முந்நிலைக் காலமுந்நோன்று மியற்கை - பெம்முறைச் சொல்லு திக்ளூ காலத்து - மெய்நிலைப் பொதுச்சொற் கிளத்தல் வேண்டிம், என்றாராகலின், உம்மைச்சொல் வருங்காலத்தையே காட்டாது மூன்றுகாலத்திற்கும் பொதுவாய்நிற்குமென்றேயறிக.

இனித்திருமகடங்குந் தாமரையெனினுமமைபுமென்று அமைவுரைத்ததென்னை இதுபுலவமைபாக்கக்குறையென்னை யெனின், திருமகளாலே தாமரைபுயர்ந்ததாம். தாமரையினது சிறப்புக்கூறிற்றில்லைபாம். என்னை, எல்லாராலும்விரும்பப்பட்ட அழகுஅவர்குண்டாகையாலே திருமகளைன்று பெயராயிற்று அங்ஙனம் பெருமைபுடையவரும் இதன் சிறப்புநோக்கியேயிதனினிருந்தாளல்லது தன்னாலேயிதற்குச் சிறப்புப்பெறவேண்டியிருந்தாளல்லள், ஆதலாந் தாமரைக்கொத்ததும் பிக்கதுமில்லை. அங்ஙனம் பெருமைபுடையவளா லும்விரும்பப்பட்டதாதலால், திருவென்ப

புது கண்டாரால்விரும்பப்பிந்தன்மை நோக்கமென்பது பெற்றும்.

இனித்திருவளர்தாமரை சீர்வளர்காவிபென்றனபோல இணையுங் குருவளர் குயிழைன்றது பூங்குயிழைன்றதெற்றிற்கெனின், முன்னும்பின்னும் வருகின்ற எண்ணிற் பூவைநோக்கியன்று, ஈண்டிச்செய்யுளின்பத்தைநோக்கியும் இதற்காகுபெயரை நோக்கியுமெனவறிக. அஃதென்போலவெனின், “தளிபெறு தண்புலத்துத் தலைப்பெயற் கரும்பின்று-முளிமுதற் பொதுளிய முட்புறப்பிடவமும்,, என்பதுபோல. கோங்கென இணையொழிந்த நான் கிற்கு மடைகொடுத்த இதற்கடைகொடாது பாலைநிலஞ் சொல்லுமென்க்கி, எண்ண, பாலைக்குநிலமின்றதலான், ஆயின் மந்தறையநிலம்போலப் பாலைக்கு நிலமின்மையாற் கூறினாராகின்றார் மகளிர்க்குறுப்பிற்சிறந்தவுறுப்பாகிய முலைக்குவமையாகப் புணர்ச்சுப்பட்ட கோங்கிற்கு அடைகொடுக்கக்கடவதன்றோவெனின், அடைகொடுப்பிற் பிறவுறுப்புக்களுடன் இணையுமொப்பித்ததாம். ஆதலான் இதற்கடைகொடாமையே முலைக்கேற்றத்தை விளக்கிநின்றது. அஃது முற்கூறியவகையில் திருக்கோயில் திருவாயில் திருவலகு என்றவற்றிற்கு நாயகராகிய நாயகனாகத் திருநாயகு றென்றததுபோலவெனக்கொள்க.

இனியுடனிலைச் சிலேடைபாவது ஒருபாட்டிராண்டிவகையாற் பொருள்வெண்டிற்றிப்பது. அவ்விரண்டனும் இத்திருக்கோவையின்சனுகாக்கின்றபொருளாவது காமனதுவென்றிக்கொடி போன்றவிளங்கி அன்னறடைத்தாய்த் தாமரையே நெய்தலே குயிழை கோங்கே காந்தளே வென்றிப்பூக்களாற் றெறுக்கப்பட்ட கோங்குந் தெய்வமருவளர்மாலையின் வரலாறு விளித்துரைக்கப்படுகின்றதென்பது. என்றது என் சொல்லியவாரோவெனின், தாமரை மருதநிலத்துப்புவாதலான் மருதமும், நெய்தல் தெய்தலைத் துப்புவாதலான் நெய்தலும், குயிழ் முலைநிலத்துப்புவாதலான் முலையும், கோக்குபாலைநிலத்துப்புவாதலாற் பாையும், காந்தள் குறிஞ்சிநிலத்துப்புவாதலாற் குறிஞ்சியுமென இவ்வைந்துபுவினாலும் ஐந்திணையுஞ்சுட்டினார். ஆதலாற் றுமெயித்துக்கொண்ட அகத்தமிழின் பெருமைகூறாது தில்லைநகரின் பெருமைகூறினார், நிலமயக்கங்குறுதலான். அற்றன்று அஃதேகூறினார். எண்ண, சொல்லின் முடிவினப்பொருள் முடித்தலென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் புணர்ந்தலும் புணர்நிலியித்தமுமாகிய குறிஞ்சியேகூறினார். என்

னை, பைங்காந்தளென்று குறிஞ்சிக்குரிய பூவிலே முடித்தலான். அன்றிபும் பூவினானே நிலமுணர்ந்திடவாறு இத்திருக்கோவையின் கண்முன்னர்க் குறப்பாவைநின்றுமுடிவெந்நகையம் போகொடுக்கொங்கம்விராய், என்னுற்பாட்டினுட்கண்டு கொள்க. அவ்வதூஉஞ்சினையைக்கூற முடிவறிவிளவியென்னு மாசுபெயரானுமாம். ஆயின் குறிஞ்சியே கூறவமையாதோ நிலமயக்கக்கூறவேண்டியது எந்திற்கெனின், ஓரிடத்தொரு கலியாணமுண்டானால் எல்லாரிடத்து முண்டாகிய ஆபாணங்களைவலாம் அவிவிடத்துக்கூடி அக்கலியாணத்தைச் சிறப்பித்தாற்போலப் பலநிலங்களுமும் இக்குறிஞ்சியையே சிறப்பித்து நின்று உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையின், அன்பினானே திழ்ந்தகாமப்பொருளைச்சுட்டினார். யாருங்கேட்போரின்றித் தன்னெஞ்சிற்குச் சொன்னமையின், கத்தருவொழுக்கத்தைப்பேயொத்த களவொழுக்கத்தைப்பேசுட்டினார். ஈசர்திலில்லெயன்றமையின், வீயிபேற்றினின்பயத்தெனச்சுட்டினார்.

களவொழுக்கமென்னும் பெயர்பெற்று வீயிபேற்றினின்பயத்ததாய் அன்பினானிகழ்ந்த காமப்பொருளுகலிக்கந்தருவொழுக்கத்தோடொத்துக்காமனதுவென்றிக்கொடியோன்றும் ஐந்தினையின்கண்ணும் வென்று விளங்காநின்ற கடிமலர்மாலையின்வரலாறு இத்திருக்கோவையின் கணுரைக்கப்படுகின்றதென்றவாறு. களவொழுக்கத்தினே ஓர் மலைபாகவுட்கொண்டு உருவவாய்பாட்டானுணர்ந்திருவொன்பது. இன்பத்தை துதலிபதென்றாயினும், இன்பந்தலைக்கீடாக அறம் பொருள் இன்பம் வீடுதென நான் குபொருளைபுதுதலிற்று. அவற்றுள் வீயிபுதுதலிபவாறு மேலே கொள்ளேம். ஒழிந்தமுற்றனையும் துதலிபவாறெண்ணெயெனின், ஈண்பித்தலைமகனுந் தலைமகனுமென்றுதாட்டினார். இவனுக்கு ஆண்குழுவினுள் மிக்காருமெப்பாருமில்லை இழிந்தாரல்லது. இவளுடையனள். இவர் ஒருவர்கண்டொருவர் இன்றியமையாத அன்புடையாரதலான், இவர்கண்ணே அம்முன்றுமுளவாம். இவ்வொழுக்கத்தினது களவையி குறிக்கேட்கவேவிடைமுடிவித்தவழியாயொருள்வமும் விடைவின்றிடாமுமாதலின், காமனதுவென்றிக்கொடியெயனவே வென்றிக்கொள்ளா நின்றுதென்றென்பது. முதற்கட்கிடந்த இப்பாட்டிக்கு எட்சியினின்றுமேற்று. இப்பாட்டால் வேட்கை இவன்கணுண்டாயவாறெண்ணெயெறுமாறெனின், உருவளர்காமன்றன் வென்றிக்கொடியென்றமையிற் பெற்றும்.

உவமையிடுதியாற் சொன்னாளுகலிச், இப்பாட்டிற்கு மெய்ப்பாடு-உவகை. உவகையாவது சிருங்காரம், அது காமப்பொருண் முதலாயின்பத்தின் மெற்று உவகையென்பது காரணக்குறி, உவப்பித்தலினுவகையாயிற்று. உவந்தநெஞ்சினராய் அலீனாயோர் தெய்வப் பூமாலையாகவுருவகங்கொண்டு காமனது வென்றிக்கொடியோலியமித்துச்சொன்னாடுனர்ப்பது. என்னைமாலையாமாறு, “பூப்பினை மாலையு மாலையுனை மாதநர், தோற்பினை வின்னாண் டொடர்கைக் கட்டியுந், கோச்சேரன் பெயருந் தேகாதெயன் றுருமம்., என்பதனாற் பெண்ணுக்கு மாலையென்றுபெயராயிற்று. ஆயின் யாரொருவராயுந் தேசாதிபாதமாதல் பாதா திகேசமாதல் வருணிக்கவேண்டும். அவற்றுள், இது தேசாதிபாதமாகவருணிக்கப்பட்டது. என்னை, திருவளர் தாமமாயென்று முமுதலாகவெறித்துக்கொண்டு அன்னநடையென்றுபாதத்திலேமுடித்தவான். ஆயின், இதில்நடைகண்டானாயின் மேல் ஐயநிலையுணர்ந்தல் வருவாமெனின், இவன் நடைகண்டானல்லன், இம்மாலையு நடைக்குமாயின் அன்னநடையை யொக்குமென்றான். வாய்ந்தென்பது நடையின் வினைபாகலிற் சினைவினைப்பாற்பட்டி முதல்வினையோடு முடிந்ததென்றது-அன்னத்திற்குச்சினை கால், காலிற்குச்சினை நடை, ஆகையால் முந்வென்றது அன்னத்தை.

அந்நவனமுயமித்துச் சொன்னதனாற்பயன் மகிழ்தல். என்னை, “சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லியின் புறுதல், புல்லித்தோன் றுந் கைக்கினைக்குறிப்பே,, என்று அகத்திணையியற் சூத்திரத்திற் சொன்னாராகலிடுனென்பது. அஃதேல் உவகையென்னு மெய்ப்பாட்டானே மகிழ்ச்சிபெற்றாம். இனியிச்சொற்கள் விசேடித்து மகிழ்வித்தவாறென்னை யெனின், நெஞ்சின் மிக்கது வாய்சொர்ந்து தான்வேட்டபொருள்வயிற்றன் குறிப்பன்றியெயுஞ் சொன்னிகழும். நிகழுந்தோறு மகிழ்ச்சிதோன்றுமென்பது, என்போலவெனின், ஒருவன் தான்வழிபடிக் தெய்வத்தைப்பரவியசெய்புட்களையோதியுணர்ந்திருந்தானெனினும், அவற்றான் அத்தெய்வத்தை வழிபடும்போத்து கண்ணீர்வார்த்து மெய்யம்மயிர் சிலிர்ப்பக்காண்டும், அல்லதுஉஞ் சுற்றத்தாரது சாக்கொடுமுற்றவுணர்ந்தானெயெனினாஞ் செத்தாரிடஞ்ச உரையாடினபொழுது தன்பமீதாரக் கலுழக்காண்டும், இவைபொலவென்பது ஆகலின் நினைப்பின்வழியதுரையாயினும் நினைப்பின் உரைப்பயன் விசேடமு

எடக்கீதன்பது. நெஞ்சின்மிக்கது வாய்சோர்ந்து சொன்னிகழு
மென்பதனை இக்கோவையின் எண்வகைமெய்ப்பாட்டின்சுண்ணு
ந்சுந்துரைத்துக்கொள்க. பயனென்பது நெஞ்சினடித்ததோர்
மெய்ப்பாடு. ராணமாகத் தன்வயினிகழ்ந்த சொல்லா வெய்துவ
து. மெய்ப்பாடென்பது புறத்துக்கண்டதோர்பொருள் காரண
மாக நெஞ்சிக்கட்டோன்றிய விகாரத்தின்விளைவு. எழுவாய்க்கிட
ந்த இப்பாட்டிற் கலியபொருள் பெறுப்பினாலுரைத்தாம், நண்
ணிகரகவுரைப்பான்புகின் வரம்பின் நிப்பெருகுமென்பது. (க)

ஐயம்.

ஐயமென்பது- சுண்ணுற்றயின்னர். இங்ஙனந் தோன்றினிற்
இம்மாத திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ அன்றி மக்களுள்ளா
ள் சொல்லோவென் னறையுறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

போதோவிசும்போபுனலோபணிகளதுபதியோ *
யாதோவறிசுவதேதமரிதியமன்விடுத்த *
துதோவனக்கன்றுணையேய்ணையிலிதொல்லைத்திலலை *
மாதோமடமயிலோவெனநின்றவர்வாழ்பதியே. (உ)

தெரியவரியதோர் தெய்வமென் ன
அருவநாடணையுற்ற து.

(இ-ள்.) யமனூல்விடுக்கப்பட்டதுதோ, வசிக்கற்கரியாரா வகி
த்தற்கு அனங்கற்குண்டாயிற்றோ, துணையோ, ஒப்பில்லாதானது
பழையதாகிய இச்சில்லைக்கண் வாழ்வாரோர்மாதரோ, மடப்பத்
தைபுடைய மயிலோவென்று சொல்லும்வண்ணம்நின்றவரதுவா
ழ்பதி தாமரைப்பூவோ, ஆகாயமோ, நீரோ, பாம்புகளதுபதியா
கிய நாகநலகமோ, யாதோ சிறிதுந் துணிலலரிது. ஏ-று.

யமன்அதுய், அனங்கன் துணையும், மடமயிலும், ஐயநிலை பவ
மைக்கணுவமையாய்நின்றன. தில்லைமாத் உவமிக்கப்படும்பொ
ருள். ஐயநிகழ்ந்தது திருமகள் முதலாகிய தெய்வமோ மக்களுள்
ள்ளாளோவென்றென்க, மக்களுள்ளாளாதல் சிறுபான்மையாதலிற்
கூறிற்றிலர்.

தில்லைமாதோ வென்பதற்குத் தில்லைக்கண் வாழ்வாரோர் மா
னுடமாதரோவென் னுரைப்பாருமுள். தில்லைமானுடமாது மக
ளிச்சுவமையாதப் புணர்க்கப்படுவனவற்றி னென்றன்மையால்
உவமையாகது, உவமிக்கப்படும் பொருளெனின், ஐயமின்றித்

துணிவாம். அதனால் தில்லைமாதோ வென்பது மானுடம் தெய்வமென்றும் வேறபாடுகருதாது மகளிரென்றும் பொதுமைபற்றிநின்றது. தில்லைநின்றவொனக் கூட்டினுமையும்.

தெய்வமென்ன- தெய்வமோ அல்லளோவென. மெய்ப்பாடி-உவகையைச்சார்ந்தமருட்கை. என்னை, “புதுமை பெருமை சிறுமை யாக்கமொடு, மதிமை சாலாமருட்கை நான்கே,, என்றாகலின், ஈண்டி வணப்பினதுபெருமையை விபந்தானென்பது. அவ்விபப்புமருட்கைப்பாற்படும். பயன்-ஐயந்தீர்தல். (உ)

தெளிதல்.

தெளிதலென்பது- ஐயுற்றசின்னர் அவயவமியங்கக்கண்டு இவள் தெய்வமல்லளென்று தெளியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாயும்விடையாநிலிலையன்னுள்படைக்கண்ணிமைக்குந் *
 தோயுநிலத்தடிதாமலர்வாடிந் துயாமெய்தி *
 யாயுமனனையணங்கல்லளம்மாமுலைசுமந்து *
 தேயுமருங்குற்பெரும்பணைத்தோளிச்சிறுறுதலே. (ஈ)

அணங்கல்லளென் றயிலிலேவை ன்
 குணங்களைநோக்கிக் குறித்துரைத்த து.

(இ-ள்) பாய்ந்துசெல்லும் விடைபயுடைய அரணது தில்லையையொப்பானுடைய படைபோலுக்கண்கள் இமையாநின்றன. நிலத்தின்கண் அடிநின்றாநின்றன. தாயமலர்கள் வாடாநின்றன. ஆதலின், துயாதலையெய்தி ஆராயுமனனே, அழகியபெரியவாடியமுலைகளைச்சுமந்து தேயாநின்ற மருங்குடையும் பணைபோலும் பெரியதோள்வையமுடைய இச்சிறுறுதல் தெய்வமல்லள்,எ-று.

துயாமெய்தியாயுமனனே யென்றதனால், தெளிதல் கூறப்பட்டதாம். மெய்ப்பாடி - மருட்கையினிங்கிய பெருமிதம். என்னை, “கல்வி தறுக ணிசைமை சொடையெனச், சொல்லப்பட்ட பெருமித நான்கே,, என்றாகலின், தெளிதலுங் கல்வியின்பாற்படும். பயன்-தெளிதல்.

அவ்வகை தெய்வக் கொல்லோவென் றையுற்றுநின்றான் இவ்வகை குறிக்கீடு தெய்வமல்லள் மக்களுள்ளாளெனத்துணிந்தானென்பது. எனவே தெய்வமல்லளாதற்குக்காரணம் இவையனகுறியே வேற்றுமை யிலியென்பது துணிவு.

நயப்பு.

நயப்பென்பது-தெய்வமல்லளென்று தெளிந்தசின்னர் மக்களு

ள்ளாளென்று நயந்து இடையில்கொவென்ற நெஞ்சிற்கு அல்
குலும் முலையுங்காட்டி. இடையுண்டென்று சென்றெய்த நினைபர்
நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகல்கிள் நவல்குற்றடமது கொங்கையவைபவநீ *
புகல்கிள் நதென்னை நெஞ்சுண்டேயி டையடையார்புரங்க *
ளிகல்குன்றவில்லீற் செற்றோன்றில்லையீசென்மொனெதிரீந்த *
பகல்குன்றப்பல்லுகுத்தோல்பழனம்மன் னபல்வளைக்கே. (ந)
வண்டமர்புரிமுழ லொண்டொடிமடந் தையை
நயந்தவண்ணல் விபந்துள்ளிய து.

(இ-ள்) அகலாநின்ற நவல்குலாகிய தடம் அது, முலை அவை, நெஞ்
சே, காரணமின்றி நீ சொல்லுகின்ற தென்! அடையாதார் புரங்கள
து இகல்குன்ற மாகிய விலாற் செற்றவன், சில்லக்கணுளாகிய
வீசன், எம்முடைய விழைவன், மாறுபட்ட ஆதித்தத்து பெருமை
குன்றப் பல்லியகுத்தோல், அவனது திருப்பழனத்தையொக்கு
ம் பல்வளைக்கு இடையுண்டு. ஏ-று.

தடம்-உயர்ந்தவிடம். அல்குற்றடமது கொங்கையவை என்பு
ழி அல்குற்பெருமைபானும் முலைப்பெருமைபானும் இடையுண்
டு என்றவாறன்று, அல்குலும் முலையுமுண்மையான் இடையுண்டு
என்றவாறு. அல்குற்றடமதுவென்றும் முலையவைப்பென்றும் பெ
ருமைகூறியது அவை விளங்கித் தோன்றுகறெடுக்கி. இகல்குன்ற
வில்லிற் செற்றோனென்பதற்கு இகல்குறைய வில்லாற் செற்றோ
னென்னும் அமையும். நயந்தவண்ணல்- மக்களுள்ளாளென்று து
ணிதலால் நயந்தவண்ணல். உய்ளியது - கூட்டத்தை நினைந்தது.
மெய்ப்பாடி- உவகையைச்சார்ந்தமருட்டை, விபந்துரைத்தவின்.
பயன்-ஐயந்தீர்ந்துபுகழ்தல்.

இந்நான்குபாட்டிம் ஒருவருள்ளக்கருத்தை யொருவரையாத
வொருதலைக்காமமாதலிற் கைக்கிளைப்பால். அதத்திணையின்கட்
கைக்கிளைவருதல் திணைமயக்காம் பிறவெலின், கைக்கிளைமுதற்
பெருந்திணையிறுவாபெழுதிணையினுள்ளும் கைக்கிளையும் பெரு
ந்திணையும் அதக்கைச்சார்ந்த பறமாயினும், கிளவிக்கோவையின்
எறிததுக்கோடற்சட்ட காட்சிமுதலாயின சொல்லுதல் வனப்புடை
மைநோக்கிக் கைக்கிளைதழீஇயினார். பெருந்திணைதழுவுதல் சிறப்
பின்மையினீக்கினார். இது நலம்பாராட்டல். (ஈ)

உட்கோள்.

உட்கோளென்பது-மக்களுள்ளாளென்று நயந்துசென்றெய்த நினைபாதின்றவன் தன்னிடத்து அவருக்குண்டாகியகாதல் அவள் கண்ணிற்கண்டி தன்னுட்கொள்ளாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அணியுமயிழ் துமென்றாவியுமாயவன் தில்லைச்சிந்தா *
 மணியும்பாரநியாமறையோனடிவாழ்த்தலரிற் *
 பிணியுமதற்குமருந்தும்பிறழப்பிறழ மீனும் *
 பணியும்புணாமருந்தும்பெருந்தோளிபடைக்கண்களே. (இ)

இறைதிருக்கரத்த மறிமாடுகக் கி
 யுள்ளக்கருத்து வள்ளலறிந்த து.

(இ-ள்.) மின்னையும் பாம்பையுமொக்கு மிடையின்னையும் பெருந்தோளினையுமுடையாளது படைபோலுங்கண்கள் பிறழுந்தோறும் பிறழுந்தோறும் பொதுறோக்கத்தாற் பிணியும், உள்ளக்கருத்து வெளிப்படுக்கு நானோடுகூடிய நோக்கத்தால் அதற்குமருந்தமாகாதின்றன. எ-று. எனக்காபரணமும் அயிழ்தும் என்னயிருமாயவன், தில்லைக்கட்சிந்தாமணிபோல் அன்பர்க்கு நினைத்தவைகொடுப்போன், அன்பரல்லாததேவர்களறியாதவந்தணன், அன்னுடையதிருவடிகளை வழுத்தாதவரைப்போல உறும்பிணியுமெனக்கூட்டிடு.

அணியென்றார் அழகுசெய்தலான். அயிழ்வென்றார் கழிபெருஞ்சுவையோ பிறகுபயத்தலுடைமையான். ஆய்யென்றார் காதலிக்கப்பெறும் பொருள்களெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்தமையான். ஈறிவின்பம்பயக்கு மிறைவனோடுசார்த்த அணியும் அயிழ்தும் ஆயியும் இறப்ப விழிந்தனவேபாயினும், “பொருளது புனைவே புணர்ப்போன் குறிப்பின், மருளறவருஉமரபிற் றென்ப,” என்பதனால் ஈண்டுச்சொல்லுவானது கருத்துவகையானும், உலகத்துப்பொருள்களாள் அவற்றினூங்கு மிக்கனவின்மையானும், உயர்ந்தனவாயுயமையாயின. உம்பராவென்பது பாடமாயின், உம்பரானறியப்படாதவெனவுரைக்க. பிறழப்பிறழ்மென்பது பாடமாயின், பிணியுமருந்தும் மாறிமறிவாப்படைக்கண்கள் பிறழ்மெனவுரைக்க. இஃதுட்கோள். இவைவையந்தற்கைக்கிளை.

திணை-குறிஞ்சி. கைகோள் - களவு. கூற்று - தலைமகன்கூற்று. கேட்பது-நெஞ்சு. நெஞ்சென்பது பாட்டின்கண் இல்லையாலோ

வெனின் எஞ்சிற்றென்பதாம், வறிதே கூறினானுமமைபும். இடம்-முன்னிலை. காலம்-நிழைகாலம். எச்சம்-இப்பெருந்தோளி படைக்கண்களென்புழி இவ்வென்னுஞ் சுட்டுச் சொல்லெஞ்சிற்று. மெய்ப்பாடி-உவகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். ஈண்டு மெய்ப்பாட்டுப்பொருள்கோள் - கண்ணினுள் யாப்புறவறிதல். என்னை, “கண்ணினுள் செவியினுள் திண்ணிநி னுணரு, முணர்வுடை மாந்தரீக் கல்லனு தெரியி, னன்னயப் பொருள்கோ ளெண்ணருகிருகாத்தே,” என்றாராகலின். பயன்-தலைமகள து குறிப்பறித்தும் கிழ்தல். பிணிபுமதற்கு மருந்துமாம் பெருந்தோளி படைக்கண்களென்றமையின், அவளுடம்பாட்டுக்குறிப்பு அவள் நாட்டத்தானுணர்ந்தானென்பது. என்னை, “நாட்ட மிரண்பி மறிவுடம் படுத்தற்குக், கூட்டி புரைக்குந் குறிப்புடாயாகும்,” என்றாராகலின்.

தெய்வத்தைமகிழ்தல்.

தெய்வத்தைமகிழ்தலென்பது - உட்கொண்டி நின்று, என்னிடம் அவிருப்பத்தையுடைய இவனைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது வேறொருதெய்வத்தை யான் வியவேனெனத் தெய்வத்தைமகிழ்ந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வளைபயிலகீழ்கடனின் றிடமேல்கடல்வானுகத்தின் *
 றுவாவழிநேரிழி கோத்தெனத்திலலைத்தொல்லேரன்செயிலைக் *
 கிளைவயினீகியிக்குண்டையங்கண்ணியைக்கொண்டுதந்த *
 விளைவைபல்லால்நியவேனயவேல் தெய்வயிங்கனவே. (சு)

அன்னமென்னடை யரிவையைத்தந்த *
 மன்னிருந்தெய்வத்தை மகிழ்ந்துரைத்த *
 த *
 து

(இ-ள்.) சங்குநெருங்கின கீழ்த்திறைக்கடலிலேநின்ற இடம், பிழ்வொத்தபுழி மெற்றிசைக்கடலிலிட்ட பெரிய றுகத்தினது துளைக்கட்டுசென்று கோத்தாற்போல, தில்லையிடத்துப் பழையானது கைலைக்கண் ஆயத்தாரிடத்துநின்றநீக்கி இக்கண்ணைப்போலுங்கண்ணையுடையானக் கைக்கொண்டுதந்த நல்லினையின் விளைவாகிய தெய்வத்தையல்லது, மிக்கனவாகிய பிறதெய்வத்தை வியப்பதுஞ்செய்யேன் நயப்பதுஞ்செய்யேன். ஏ-று.

கைலைக்கட்கொண்டுதந்த வெனவியையும். இவனைத்தந்த தெய்வத்தையல்லது நயவேனென்று அவளது நலத்தை மிகுத்தமையின், இதுவும் நலம்பாராட்டல். பயந்தோர்ப்புழிச்சுற்பாற்படுத்தினுமமைபும். மெய்ப்பாடி- உவகையைச்சார்ந்தமருட்சை. பயன்-மகிழ்தல். (சு)

புணர்ச்சி தூணி தல்.

புணர்ச்சி தூணிதலைப்பது-தெய்வத்தமைகிழாநின்றவன் இது நமக்குத்தெய்வப்புணர்ச்சியெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லி அவனோடுபுணரத் தூணியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எழுடையான் பொழிலெட்டுடையான் புயமென்னை முன்னு *
 னுழுடையான் புலியூரன்ன பொண்ணிவயர் பொழிலவாய்ச் *
 குழுடையாய்ததை நீக்கும்விதி துணையாமனனே *
 யாழுடையார்மணங்காணணங்காய்வந்தகப்பட்டதே. (எ)

தொவ்வைச் செவ்வாய்க் கொடியிடைப்பேதையைத்
 தெய்வப்புணர்ச்சி செம்மறணிந்த து.

(இ-ள்.) பொழிலேழுடையான், புயமெட்டுடையான், எனக்கு ஆட்படுத்தல் மையுண்டாவதற்குமுன்னே என்னை யாவதொருபு திதாகிய முறைமையையுடையான், அவனது புலியூரையொக்கும் பொண்ணையாள் இவ்வயர்ந்த பொழிலிடத்து ஒருபொழுதும் விடாது குழ்ச்சைபடைய ஆயத்ததை நீக்குதற்குக்காரணமாகிய விதி துணையாக, மனமே, கந்தருவர்மணங்காண்முன்வருத்துவதாய்வந்து அகப்பட்டது. இனிக்குட்டத்தூக்குடன்படுவாயாக. எ-று.

பொண்ணிக்குமெனவியையும். ஆகவென்பது ஆகவெனநின்ற செய்புண்முடிபு புறனையாற்கொள்க. அணங்காய்வந்தென்ற ன், உள் என்கொல்லவும் இதுதகாதென்று விலக்குதலால் முன்வரு த்தமாயினமையின். தெய்வத்தன்மை யுடைத்தாய் வந்தெனினும் மையும். அகப்பட்டதென்று இறந்தகாலத்தாற்கூறினான், புணர்ச்சி தூணிந்தமைபான். இதுவுமுட்டுகோட்பாற்படும்.

இவையிரண்டும் ஒருதலைக்காமமல்லவெனினும் புணர்ச்சிநிகழாமையிற் கைக்கிளைப்பாற்படும். புணர்ச்சிநிகழாமையெய்வப் புணர்ச்சி செம்மறணிந்த தென்பதனானிக. பேதையைப்புணர்ச்சி தூணிந்தது, விதி துணையாகக் கந்தருவர்மணம் ஒர் பெண்வடிவுகொண்டு எனக்கெய்திற்றென்றமையின். இவனோடுவளியிடையுண்டாய அன்பிற்குக்காரணம் விதியல்லாமையின் ஈன்பிப்பெற்றும். பாங்கற்கூட்டந் தோழியிற்கூட்டமென்றிவற்றில் அவர் துணையாயவாறுபோல விதியும் இவரை ஆயத்தினீக்கிக்குட்டினமாத் திரையேயன்றி அன்பிற்குக்காரணமல்லென்பது. அல்லது உம், விதி

யாவது செயப்படுமீ வினையினதுநிபநியன்றே, அதனானேயன்பு
 தோன்றிப்புணர்ந்தாரொனின், அதுவஞ்செயற்கைப்புணர்ச்சியா
 ப்புமுடியும், அதுமறுத்தற்பொருட்டன்றே தொல்லோரினையிய
 ந்கைப்புணர்ச்சியெய்றுகுறியிட்டது அல்லனாஉம், நல்வினை துய்
 த்தக்கால் முடிவெய்தும் இவர்களன்பு துய்த்தாலு முடிவெய்தா
 து எஞ்ஞான்று மொருபெற்றியே நிற்குமென்பது அல்லனாஉ
 ம், “பிறப்பா னறப்பினும் பின்னூந் துன்னத்தகும் பெற்றியரி,”
 என்றானும் இவர்களன்பிற்குக்காரணம் விதியன்றென்பது, பல
 பிறப்பினுமொத்த அன்பென்றாகலின், பலபிறப்பினுமொத்
 து நிற்பதொர்வினையிலையென்பது. அஃமேல், மேலைச்செய்யு
 ளில் வினைவினைவே கூட்டிற்றாக விசேடித்துச் சொல்லவேண்டி
 யகெண்ணெயெனின், இம்மையிற்பாங்கனையுந் தோழியையங்குறை
 யுற அவர்கள் தங்களினுதிப கூட்டங்கூட்டினூர்கள். உம்மை நல்
 வினையைக் குறையுற்றுவைத்து இம்மையதனைமறந்தான், மறப்பு
 ழியும், அதுதான் மறவாது இவர்களைபுலி கண்ணுறுவித்து இவர்க்
 குத்துப்புமாயிற்றாகலான், விசேடிக்கப்பட்டது. அல்லனாஉம்,
 “பாங்கனை யானன்ன பண்பனை” என்று அவனை விசேடித்தும்,
 “முத்தகஞ்சேரி மென்னகைப்பெருந்தோளி,” என்று அவனைவி
 சேடித்தும், அவர்களினைய கூட்டத்திற்குக் கூறினமையின், நல்
 வினைப்பயனும் அம்மாத்தினாயே விசேடித்ததென்பது. (எ)

கலவியுரைத்தல்.

கலவியுரைத்தலென்பது- செய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்த சீலமக
 ன் புணர்ச்சியின்பத்தியல்பு கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சொற்பாலமுதிவள் பால்சுவையென்னத்துணரித்திங்ஙனே *
 நற்பால்வினைத் செய்வந்தந்தின் துறாவிவளாம்பகுதிப் *
 பொற்பாரிவார்புலியூர்ப்புனிதன் பொதியில்வெற்பிற் *
 சற்பாவிவரைவாய்க்கடிதோட்டகளவகத்தே. (அ)

கொலைவேலைவன் கொடியிடையொடு
 கலவியின்பக் கட்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) சொற்பால்-தந்து. எ-து சொல்லும்பகுதியில் அமுதி
 வள் யானதன் சுவையென்று துணரித்துசொல்ல இவ்வண்ணமேநல்
 லகூற்றின்வினைபாகியதெய்வந்தா எ-று. என்றது சுவையையுட
 யபொருட்டுக்கு சுவைக்கும் வேறுபாடில்லாதவாறுபோல எனக்
 கும். இவட்கும் வேறுபாடில்ல- எ-று. இன்று நானிவளாம்பகுதி

ப்பொற்பாரதிவார். எ-து. இவ்வாறு வேறுபாடில்லையாயினும், புணர்ச்சியான் வரும் இன்பந் துய்த்தற்பொருட்டாக இன்று யானென்றும் இவளென்றும் வேறுபாட்டோரிகூடிய அழகையாரதிவார் இதனையனுபவிக்கின்ற யானே யறியினல்லது! எ-று. புலியூர்-எளவகத்தே. எ-து. புலியூர்க்கணுளஞ்சிய தாயேனது பொதியிலாகிய வெற்பிற் கற்பரந்த தாழ்வரையிடத்துக் காவல்வாங்கிய களவிடத்து. எ-று.

எளவகத்துப்பொற்பெனக்கூட்டுக. தந்தென்பது தரவெனத்திரிக்கப்பட்டது. சந்திரன் றென்பது தந்ததென்னும் பொருள்படாமையறிந்துகொள்க. தந்தன் றென்பது உம்பாடம்போலும். கடிதோட்டவென்பதற்குக் கடியப்பட்ட தொகுதியையுடைய களவென்றுகாப்பினுமமையும். தோட்டவென்றது தலைமகளாயத்தை யுந் தன்னினைஞரையும். கடிதோட்டவென்பது பாடமாயின், மணந்தொடங்கிய களவென்றுகாக்க. கொடியிடைவொடுகவலி-கொடியிடைவொடுநிசுழ்ந்தகலவி. மெய்ப்பாடி-உவகை. பயன் - மகிழ்ச்சி, தலைமகளாமகிழ்வித்தலுமாம். நல்வினைத்தெய்வம் இவளாக் களவின் கட்டகூட்ட அமுதமும் அதன் கட்டகார்த்துநின்ற கனவயுமென்ன என்னெஞ்சும் இவள்கண்ணே யொடுங்க யானென்பதோரிதன்மை காணுதொழிய இருவருள்ளந்களும் ஒருவேமாமாறுகரப்ப ஒருவேமாகிய ஏகாந்தத்தின் கட்டிற்றந்த புணர்ச்சிப் பேரின்பவெள்ளம் யாவரானறியப்படு மென்றுமகிழ்ந்துகாத்தான், உரைப்பக்கேட்டதலைமகளும் எம்பெருமான் என்கண்வைத்த அருளினுணன்றோ இவ்வகையருளியதென்று இறப்பவு மகிழ்வாளாம். (அ)

இருவயினொத்தல்.

இருவயினொத்தலென்பது - புணராதமுன்னின்றவேட்கையன் பு புணர்ந்தபின்னும் அப்பெற்றியே நின்றவளரிந்து சேறவால் தலைமகளாமகிழ்ந்து கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உணர்ந்தாரிக்குணர்வரியோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தொருத்தன் * குணந்தான் வெளிப்பட்டகொவ்வைச்செவ்வாய்க்கொடியிடையோன் * புணர்ந்தாற்புணருந்தொறும்பெரும்போகம்பின்னும்புதிதாய் * மணந்தாழ்புரிமுழுவளவளவளர்ச்சிற்றதே. (க)

ஆராவில்பத் தன்புதி தூ. ர
வாரார்முலையை மகிழ்ந் துரைத்த து.

(இ-ள்.) ஒருகாற்றல்ணையுணர்ந்தவர்க்குப் பிள்ளுணர்ந்தருக்கிருவிபாகிய சித்தவிரூத்திபுமொடுக்குதலான் மீட்டுணர்வரியோன், தில்லையிற் சிற்றம்பலத்தின் கணுளாகிய ஒப்பில்வாதான், அவனது குணமாகிய ஆணந்தம் வெளிப்பட்டாற்போலுங் கொல்லைக்கணிமீபாலுஞ் செவ்வாயையுடைய இக்கொடியிடை தோளைக்கூடினாலும், கூறிந்தோறும் பெரிதாகியவன்பம் முல்புபோல் பிள்ளும் புதிதாய், மணந்தங்கிய சுருண்ட குழலையுடையானது அல்குல்போல வளராரிற்றது. எ-று.

உணர்ந்தார்க்குக் குணந்தான் வெளிப்பட்டவென இயைத்துரைப்பினுமமைபும், உணர்ந்தார்க்குணர்வரியோனென்பதற்குத் தவத்தானுந் தியானத்தானும் எல்லாப் பொருள்சொல்லு முணர்ந்தவர்க்கும் உணர்வரியோனெனினுமமைபும். இப்பொருட்கு உணர்ந்தார்க்குமென உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. குணந்தான் வெளிப்பட்ட கொடியிடைபெண்பழி உவமையோடு பொருட்கொற்றுமையெனது உவமையினை உவமிக்கப்படுமொருவருமே நிற்ப்பட்டது. புணர்ந்தாற் புதிதாயெனவியையும். புணர்ந்தானுமென இதற்கும் உம்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது இப்பத்தன் பு-இன்பத்தான்வந்தசெயற்கையல் பு. மெய்ப்பாரும் பயனும் அவை. புணர்ச்சிக்கட்டோன்றி யொருகாலக்கொருகாற் பெருகாரிற்ற பேரின்பவள்ளத்தைத் தாங்கலாற்றாத தலைமகன் ஆற்றசல்பயனெனினுமமைபும்.

வளர்கின்ற தென்றமையிற் புணர்ந்ததனாற் பயனென்னெனெனின், புணராதுமுன்னின்ற வேட்கை புணர்ச்சிக்கட்குறையபரிம, அக்குறைபாட்டைக் கூட்டத்தின்செட் டம்யிற்பெற்ற குணங்களினுளாகிய அன்பு நிறைக்கும், நிறைக்க எஞ்ஞான்றும் ஒரு பெற்றித்தாய் நிற்குமென்பது. அல்குல்போல வளர்கின்றதென்றவழி ஒருகாலக்கொருகால் வளருமென்றால்வர. என்னை, குறைபாடுள்ளதற்கன்றே வளர்ச்சிபுண்டாவது, அல்லதுஉம் எஞ்ஞான்றும் வளருமெனின், அல்குற்கு வாய்பின்மைபுந்தோன்றும், மற்றென்றனைகருதியதெனின், இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்கின்றகாலத்தி இவள் பதினேராண்டும் பத்துத்திங்களும் புக்கள், ஆகலின் இவளது அல்குல் இலக்கணக்குறைபாடின்றியே வளராரிற்றது. வளர்

நீதுபன்னீராண்டு நிரம்பினால் ஒரு பெற்றியேநிற்கும். அதுபோல இவ்வகாதலும் உள்ளமுள்ளவநிறுந்து பின்னைக்குறைபாடின்றி ஒரு பெற்றியே நிற்கும்படி. (க)

கிளவிலேட்டல்.

கிளவிலேட்டலென்பது - இருவயிற்றைத் தின்பறாநின்ற தலைமகன் உறுதன்முதலாகிய நான்கு புணர்ச்சியும்பெற்றுச் செவிப்புணர்ச்சி பெறாமையின் ஒருசொல்வேட்டி வருந்தாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

அளவியபார்த்துமறிவரியோன்றில்லைப்பலம்போல் *
 வளவியவாங்கொங்கவாட்டடங்கண்ணுதன்மாமதியின் *
 பிளவியன்மின்னிடைபேரமைதோளிதுபெற்றியென்ற *
 கிளவியெய்னெனினிக்கிள்ளையர்வாயிற்கேட்கின்றதே. (ங)

அன்னமன்னவ எவயவங்கன் டி
 மென்மொழிகேட்க விருப்புற்றது.

(இ-ள்.) அளவை பார்த்துமறிவரியவனது தில்லைப்பலம்போலப் பெருங்கொங்கைகள் வளத்தைபுகையன. பெரியகண்கள் வானோடொக்கும். றதல் பெரிய மதியின்பாகத்திரியல்பையுடைத்து. இடை மிக்கொடொக்கும். தோள்கள் பெரியவேய்யாடொக்கும். இவற்றதுகன்மை இதுவானுந் கிள்ளேபோல்வாள் வாயின் மொழியை இனிக்கேட்கவேண்டுகின்றதே! இப்பெற்றிக்கூத்தக்கத்தேபிருக்கும். எ-று.

அறவு தறவியென நின்றோற்போல அளவு அளவியெனநின்றது. மொழி கிளிமொழியோடொக்குமென்பது போதாத் கிள்ளையாள்வாள் வாயினென்பது பாடமாயின், வாயினென்பது குறுகிநின்றகாகவுகாக்க. வாயின் இடமெனிணு மமைபம். அவயவங்கன்மென்புழி உறுதன்முதலாகியநான்குபுணர்ச்சியென்றென்பாடி- உவகை. பயன்-நபப்புணர்ச்சிததல். (ஊ)

நலம்புவிந் துணாத்தல்.

நலம்புவிந் துணாத்தலென்பது - கிளவிலேட்டி வருந்தக்கண்ட தலைமகன் மூரன்முறுவல்செய்ய, தலைமகன் அது பெற்றுச் சொல்லாடாமையானுண்டாகிய வருத்தநீக்கி, தாமதகன்மருநிலத்தக குறிஞ்சிநிலத்த இவள்வாய்போல நாரும் ஆம்பற்பூக்களுளவோவென அந்நிலத்துவண்டோடி வினவாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கூம்பலங்கைத்தலத்தன்பொன்பூடுருகக்குனிக்கும் *
 பாம்பலங்காரப்பரன்நிலைப்பலம்பாடலரிந் *
 தேம்பலஞ்சிற்றிடைநீக்கிவடங்கனிவாய்கமழு *
 மாம்பலம்போதுளவோவளிகாணும்கசன்பணையே. (யச)

பொங்கிழையைப் புனைநலம்புகழ்ந்
 தங்கதிர்வேலோனையர்வுநீங்கியது.

(இ-ள்.) வண்டிகளர், நாமதகன்றமருதநிலத்துத்தேம்புஞ்சிதி
 யவிடைபையுடைய இவளது இனியதாகியகனிந்தவாய்ப்போல நா
 றும் ஆம்பற்பூக்களுளவோ? சொல்லுமின். எ-து. கூம்புங்கைத்
 தலங்கையுடைய அன்பரது என்புமுள்ளுருகக் கூத்தாடாநின்ற
 பாம்பாகிய அணியையுடைய பரமனது தில்லையம்பலத்ததைப்பா
 டாதாணப்போலத் தேம்புமெனக்கூட்டிக.

அல்லும் அம்மும் அல்லழிச்சாரியை. பாம்பலங்காரம் மெலிந்
 துநின்றது. ஈங்கிவனென்பது ஒருசொல். கனிவாய் - கனிபோலு
 ம்வாயெனினுமமையும். புனைநலமென்றது புனையப்பட்டவிய
 ந்கைநலத்தை. அயர்வுநீங்கியது - சொல்லாடாமையி னுண்டாகிய
 வருத்தநீங்கியது. மெய்ப்பாடி-உவகை. பயன்-நயப்புணர்த்துதல்.
 இயற்கையன்பிடுனும் அவள் குணங்களாற்றோன்றிய செயற்கை
 யன்பிடுனும்கடாவப்பட்டி நின்றதலைமகன் தனதன்புமிகுதியை
 புணர்த்துதல் நயப்புணர்த்துதலென்பது. (யச)

பிரிவுணர்த்தல்.

பிரிவுணர்த்தலென்பது - ஐவகைப்புணர்ச்சியும்பெற்றுப் பு
 ணர்வதன்முன்னும் புணர்ந்தபின்னும் ஒத்தவன்பினையுந் நின்ற
 தலைமகன் பிரிபுரமென்னெயெனின்று, இப்புணர்ச்சி நெடுங்காலஞ்
 செல்லக்கடவதாக இருவராய்க்கூட்டியதெய்வந் தானே பிரியாம
 ற்பிரிவிக்கும். அது பிரிவிக்குமாறு, தலைமகன் தனதாதாவினான
 லம்பாராட்டக் கேட்டு, எம்பெருமான் முன்னின்ற வாய்திறந்து
 பெரியதோர்நாணின்மைசெய்தேனெனத்தலைமகள் நாணிவருந்தா
 திற்ப, அதுகண்டு இவள்வருந்துகின்றது பான்பிரிவேளுக நினை
 ந்தாக வேண்டிமென் றுட்கொண்டு, அவளுக்குத் தான் பிரிவின்
 மை கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிந்தாமணிவெண்கடல்மிர்தந்தி லீலையானருளால் *
 வந்தாலிகழப்படுமேமடமான்விழிமயிலே *
 யந்தாமரையன்னமேநினைபானகன்றற்றுவனே *
 சிந்தாகுலமுற்றென்னே வெண்ணவாட்டந்திருத்துவதே. (யஉ)

பணிவளரல்குலைப்பயிர்ப்புறுத்தி ப்
 பிணிமலர்த்தாரோன் பிரிவுணர்த்தியது.

(இ-ள்.) ஒருவன்றவஞ்செய்து பெறுஞ்சிந்தாமணியும் செளிநீ
 தகடலினமிர்தமும் வருத்தமின்றித் திலீலையானருளாற் றுமேவநீ
 தால், அவை அவனாலிகழப்படுமா? மடமான்விழிப்போலும் விழி
 பையுடையமயிலே, அழகிய தாமரைக்கண் வாழுமன்னமேநினை
 யான் பிரிந்தாற்றிபுளனுவனே? சிந்தையின்மயக்கமுற்று என்
 னைவாட்டுவதென்னே? எ-று.

அந்தாமரையன்னம் திருவென்பாருமுளர் நினைபென்புழி
 உயிரினுஞ் சிறந்தநினைபென்றும், யானென்புழி இருகலைப்பு
 ள்ளினேருயிரோடுகிய யானென்றும், அச்சொற்களான் விளக்கி
 ன. வாட்டந்திருத்துவதேபென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொல்லீரவா
 ய், வாட்டுவதேபென்று பொருள்பட்டு, இரண்டாவதற்கு முடிபா
 யின. வாட்டந்திருத்துவதென்று பாடமாயின், வாட்டத்தின்கணி
 ருத்துவதென்றுணர்க்க. பயிர்ப்பு-பயிலாத பொருட்கண்வந்த அ
 ருவருப்பு. ஈண்டுப்பயிலாத பொருள் பிரிவு. பிரிவுணர்த்தல்- அ
 கன்றற்றுவனேவெனப்பிரிவென்பது மொன்றுண்டென்பதுப
 டமெனழிதல். மெப்பாபி- அச்சத்தைச்சார்ந்த பெருமிதம். பய
 ன்- பிரிவசமுணர்த்துதல். (யஉ)

பருவரலறிதல்.

பருவரலறிதலென்பது- பிரிவின்மைகூறக்கேட்டதலைமகள் பி
 ரிவென்பதுமொன்றுண்டுபோலு பெனவுட்கொண்டி மூன்றணை
 னுற்சென்றெப்புகிய வருத்தநீக்கிப்பெரியதோர் வருத்தமெய்த அ
 னுண்டு, இவள் மேலுமேலும் வருந் துகின்றது பிரிந்தாற்கூறியவ
 ரிதென்றறினந்தோ தெரிம்பொழு திவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத்
 துக் குடிப்படியாமென்று நினைந்தோ அநிகிலெனனை அவள் வ
 ருத்தமறிபாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தோங்கிற்பொலியரும்பெய்கொக்கைபகல்கென்குறுகலருர் *
 தீக்கிற்புகச்செற்றகொற்றவன்சிற்றம்பலமனைபா *

ண்க்கிற்புணர்வரிதென்றே நெடிநிலைவேயிருந்தா *
 வாங்கிற்பழியாமெனவோவறியேனயர்கின்றதே. (௧௬)

பிரிவுணர்ந்த பெண்கொடிதன்
 பருவரலின் பரிசுநினைந்த து.

(இ-ள்.) கோங்கிண்கணுண்டாகிய பெலிந்தவரும்பையொக்கு
 முல்லைபுடைபாளது பங்கையுடைபால், குறுகாதாரிபுரங்கள் பா
 சண்ட தருமமாகிபழிங்கிலே புகுதலான் அவற்றைக்கெடுத்த வெ
 ற்புறியுடைபான், அவனது திருக்கிறம்பலத்தை பொப்பாள்
 வருந்துகின்றது பிரிந்தாற்குறிதலரிதென்று நினைந்தோ! நெறும்
 பொழுதிவ்வாறிருந்தால் அவ்விடத்துக் குடிப்பழியாமென்று நி
 னைந்தோ! அறிகிலேன். ௭-அ.

திக்கிற்புகவென்பதற்குத் துன்பமறிபாதார் துன்பத்திற்புகவே
 னினுமமையும் ஆங்கென்றது - சற்றத்தாரிடத்தும் அயலாரிடத்
 துப், ஆங்கு அகசநிலையெனினுமமையும். பிரியலுறுகின்றனாகவி
 ன், இறப்பழியாமென்று வேறுபட்டாளாயின் நன்றென்பதுகருந்
 து. மெய்ப்பாடி- அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பவன் - ஐயந்தீர்
 சன். அவ்வகை தலைமளது ஆற்றாமைத் தன்மைதலைமகற்குப் புல
 னாயிற்று, புலனாகத்தலைமகன் இவ்வகை தன்னெஞ்சோடுசாவி ஆற்
 ருரையினென்பது. (௧௬)

அருட்குணமுரைத்தல்.

அருட்குணமுரைத்தலென்பது - இறப்பழியாமென்று நினைந்
 தோவென்று கூறக்கேட்டதலைமகள் இது நந்தோழியறியின் எ
 ன்னாகவல்லோவென்று பிரிவுட்கொண்டு பிரிவாற்றாது வருந்தா
 நிற்ப, அக்குறிப்பறிந்து அவள்பிரிவுடம்படுவது காரணமாகத் த
 லைமகன் யாம்பிரிந்தேமாயினும் பிரிவில்லையெனத் தெய்வத்தின
 ருள்கூறுதிற்தல். அதற்குச்செய்புள்.

தேவரிற்பெற்றநஞ்செல்வக்கடிவடிவார்திருவே *
 யாவரிற்பெற்றநினியார்கிதைப்பாரிமைபாதமுக்கண் *
 மூவரிற்பெற்றவர்கின்றம்பலமணிமொப்பொழிவ்வாய்ப் *
 பூவரிற்பெற்றகுழலியென்வாடிப்புலம்புலத்தே (௧௭)

கூட்டியதெய்வத் தின்னருட்குணம்
 வாட்டமின்மை வள்ளலுரைத்த து.

(இ-ள்.) முயற்சியும் உளப்பாடுமின்றித் தேவராலேபெற்றம
 தழிபுமணத்தை, வடிவார்த்த திருவே, இனிச்சிதைத்தந்தோகியப

ன்மைபையாவாலேபெற்ற யாவர் சிதைப்பார்? இமைபாத மூன்றகண்ணையும் மூவராலேபெற்றவரது சிற்றம்பலக்கையமருசெய்த செறிந்தபொழிவிடத்துளவாகிய பூக்களது பிணக்கத்தைப்பெற்ற எழிலுபுடையாய், நீ பொலிவழிந்து துன்பப்படுகின்ற தென்கோ? எ-று.

மூவர்-சந்திராதித்தர் செந்தீக்கடவுள். பிரிவுணர்ந்திடுகுகலின் பிரிந்தாலென்னமென்னும் ஐயநீங்கக்கூறினான். இக்கடியையாவாராப் பெற்றெனினுமமைபும். மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயல்- வன்புறை. பெரியதோருவகைமீதூர இவ்வகை வற்புறீஇயினுனென்பது. (மச)

இடமணித்துக்கூறிவற்புறுத்தல்.

இடமணித்துக்கூறி வற்புறுத்தவென்பது- அருட்குணமுரைத்துவற்புறுத்தவும் ஆற்றாமநீங்காத தலைமகட்டு, அம்மூரிடத்திற்கு எம்மூரிடம் இத்தன்மைத்தெனத் தன்னூரி னணிபைகூறி வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வருங்குன்றமொன்றுரித்தோன்றில்லயம்பலவன்மலயத் *
 திருங்குன்றவாணரிளங்கொடியேயிடொய்தவெல் மூர்ப் *
 பருங்குன்றமாளிகைநுண்களபத்தொளிடாயறுழ்மூரீக் *
 கருங்குன்றம்வெண்ணிறக்கஞ்சகமேய்க்குங்கனக்டுமுழையே. (மரு)

மடவரலை வற்புறுத்தி

இடமணித்தென் ரவனிபம்பியது.

(இ-ள்.) இயக்குமலையொன்றையுரிக்கவன், இவ்வயம்பலக்கையுடையான், அவனது பொதியின் ஈலையிடத்துப் பெரியகுன்றத்தின்கண்வாழ்வாருடைய மகளை, வருத்தத்தைவிடீ. எனக்குழாய், எம்மூரிடத்துப் பெரியகுன்றம்போலு மாளிகைகளின் நுண்ணிதாசிய சாந்திடுளபாந்து அம்மூரீக்கணுண்டாகிய கரியகுன்றம் வெள்ளைநிறத்தையுடைய சட்டையிட்டதனோடொக்கும். எ-று.

கருங்குன்ற வெண்ணிறமென்பது பாடமாய், நுண்களபத்தொளிபாப்ப அல்லவாணி அம்மூரீக் கருங்குன்றத்திற்கிட்டவெண்ணிறக்கஞ்சகத்தோடொக்குமென்றுரைக்க. ஊடுகாத்தவாற்றால், தலைமகன்மிக் கோ னுறல்வேண்டும், வேண்டவே ஒப்பு என்னைபொருந்துமாறெனில், "மிக் கோ னுயினுக் கடிவலையின் நேர், என்பதோத்தாசென்ற பொருந்துமென்க. வற்புறுத்தி-வலிபுறுத்தி.

இடமணித்தென்றவே வற்புறுத்தலாக வுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடி-பெருயிதம். பயன்-இடமணித்தென்று வற்புறுத்தல். ( )

ஆடிடத்துய்த்தல்.

ஆடிடத்துய்த்தலென்பது- அணிமைகூறி யகலாநின்றவன், இனிநீமுற்பட்டிவிளையாடி யான் இங்ஙனம்போய் அங்ஙனம் வாராநின் றேறெனன அவளை ஆடிடத்துச் செலுத்தாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

தெளிவளர்வரன்சிலைசெங்கனி வெண்முத்தந்திங்கனிவாய்ப்பீ *
 தளிவளர்வல்லியன்முன்னிபாடிபின்பானளவா *
 வொளிவளர்நிலையொருவன்கயிலையுருபெருந்தென் *
 றுளிவளர்சாரந்கரந்துங்கனேவந்துதோன்றுவேனே. (யன்)

வன்புறையின் வற்புறுத்தி
 அன்புறுமொழிகையருக்கன்றது.

(இ-ள்.) கானியிற்ற பெரிபசிலைகளும் சிவந்தகொங்கவக்கனி யும் வெள்ளியமுத்தங்களும் ஒருநிலங்களின்கண்ணே வாய்ப்ப அளிசை தங்கும் வல்லியையொப்பாய், யான்சொன்னவற்றைத் தெளிவாயாக, இனிமுற்பட்டி விளையாடிவாயாக ஒளிவளராநின்ற திலங்கைகனானாகிய அளக்கப்படாத ஒருவனது கையிடத்தா உகாநின்ற பெருந்தென்றுளிகள் பெருகுஞ்சாரம் பொதும்பரிவொளித்து யான் பின்னும் உய்விடத்தேவந்து தோன்றுவேன், எ-று.

தெளிவளர்வான்சிலை என்பதற்கு ஒளிவளருஞ் சிலையென்றுரைப்பினுமமையும். திங்களை வல்லிக்கண்ணதாகக்கொள்க. வாய்ப்பென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிபாகலின், அளிவளரென்னும்பிறவின்கொண்டது. சராவென்பது- ஆகுபெயர். வன்புறையின்-வற்புறுத்தஞ்சொற்களால். மெய்ப்பாடி அது. பயன்- இடங்குறித்துவற்புறுத்தல். (யன்)

அருமையறிதல்.

அருமையறிதலென்பது-ஆடிடத்துய்த்து அகலாநின்றவன் ஆயவெள்ளத்தையும் அவ்விடத்தையும் நோக்கி, இவளை யானெய்கினேனென்பது மாபமோ கனவோ இன்னதென்று அறியேன் இனியிவள் நமக்கு எப்பதற்கு அரியவளென அவளது அருமையறிந்துவருந்நாநின்றல். அதற்குச்செய்புள்.

புணர்ப்போனிலனும்விசும்பும்பொருப்புந்தன் பூங்கழலின் *
 னுணர்ப்போதெனக்கணியாக்குந் தொல்வோன் பில்லச் சூழ்பொழில்வா
 யினர்ப்போதணிசூழலேழைதன் னீர்மையிந்நீர்மையென்றும் *
 புணர்ப்போகன ல்வாதிநிதோவறியேன்புருந்ததுவே. (௮௭)

சுற்றமுடிடனுஞ் சூழலுநோக் கி
 மற்றவளருமை மன்னனறிந்த து.

(இ-ள்.) பூங்கொத்துக்களை அணிர்த் சூழலையுடைய ஏழைதன
 துநீர்மை இத்தன்மையாயிற், மண்ணையும் விண்ணையும் மண்ணி
 ன்கணுள்ளமலையைப் படைப்போன், தன்னுடையபொலியினை
 யுடைய திருவடிபாடிய துணர்ப்போதுகளை எனக்குமுடிபணியா
 க்கும் படைப்போன், அவனது தில்லைக்கணு ன்ளடாகிய சூழ்பொழி
 விடத்து இவள் புருந்தது, மாயமோ கனவோ! இரண்மணி வே
 ரொன் றோ! இன்னதென்றறிபேன். எ-று.

பூங்கழலென்பது பூப்போலும் கழலென உவமைத்தொகையா
 ப்க் கழலென்னுந் துணையாய் நின்றதெனினுமமையும். வீரக்கழ
 லையுடைய துணர்ப்போதென் னுணர்ப்பினுமமையும். பொழில்
 வாயினர்ப்போதென்பாருமுளர். அதிதோவென்பதற்குநனவோ
 வென்பாருமுளர். புருந்ததுவேயென்பதில் வகாரம் விசாவகை
 யான்வந்தது சுற்றம்-ஆயம்-இடம்-அந்நிலம். சூழல்-அந்நிலத்து
 ள்ளும்புகுதற்கரிய அப்பொழில். மெய்ப்பாடி-மருட்கை. பயன்-
 தலைமகளதருமைபுணர்ச்சல். (௮௭)

பாங்கியையறிதல்.

பாங்கியையறிதலென்பது - அருமையறிந்து வருந்தாநின்ற த்
 லைமகன் ஆபத்தோடு செல்லாநின்ற தலைமகளைநோக்க, அந்நிலை
 மைக்கண் அவளும் இப்புணர்ச்சி இவளுக்குப்புலனாகக்கொல்லீரா
 வென உட்கொண்டு எல்லாரையும்பொலன்றித் தன்காதற்குமுழி
 யைப் பங்காற் கலடக்கண்ணுற் பார்த்தக்கண்ணி, இவள்போலும் இ
 வட்குச்சிறந்தாள் இதுவும் எனக்கோர்சார்பாமெனவுட் கொண்டு
 அவள்காதற்குமுழியை அறியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
 உயிரொன்றுளமுமொன் றொன்றேசிறப்பிவட்கெண்டெடுள்ளப்
 பயில்கின்றசென்றுசெவியுந்நீன்படைக்கண்கள்விண்வாய்ச் *
 செயிரொன்றுமுப்புராஞ்செற்றவன்றில்லைச்சிறந்தம்பலத்துப் *
 பயில்கின்றகந்தனருளெனலாகும்பணிமொழிக்கே. (௮௮)

கடல்புரையாயத்துக் காநற்றேழி யை
மடவரல்காட்ட மண்ணறிந்த னு.

(இ-ள்.) என்னேயி இவட்டு உயிருமொன்று மனமுமொன்று
சூரவர்களுந் செய்யப்பயிஞ் சிறப்புக்களுமொன்றென்று சொல்
லி, தாழ்ந்த மொழியையுடையாட்டு, செவியுறய்வண்ணம் நீண்
டபடைபோலுங்கண்கள் இவள்கட்சென்று பயிலா நின்றன. அத
னால் இவள் போலும் இவட்டுச்சிறந்தாள். ஏ-று. விண்ணிடத்துக்
குற்றத்தைப்பொருந்தின மூன்றுபுரத்தினையுங்கெடுத்தவன், தில்
லைச்சிறந்தம்பலத்தீண்டண இடைவிடாதாடுகின்ற கூந்தையுடையா
ள், அவனதருளென்று துணியலாம்பணி மொழிக்கெனக்கூட்டுக.

அருளென்றது - அருளாவரும் ஆனந்தத்தை. மெய்ப்பாடு -
பெருமிதம். பயன் - ஆற்றாமையுடையது.

இப்பதினெட்டிப்பாட்டிம் இயற்கைப்புணர்ச்சியையும் அது
நிமித்தமாகிய கிளவியையும் நூதலின. இதனை இயற்கைப்புணர்ச்
சியெனினும், தெய்வப்புணர்ச்சியெனினும், முன்னுறுபுணர்ச்சி
யெனினும், காமப்புணர்ச்சியெனினும் ஒக்கும். (௨௮)

இயற்கைப்புணர்ச்சி முற்றிற்று.

பாங்கற்கூட்டம்.

இனிப்பாங்கற்கூட்டம்வருமாறு - தெய்வப்புணர்ச்சியுணர்ந்த
நிலைமகள், தெருண்டிவகைதலைத்தெருளானாயின், தன்பாங்கருதை
வ் இடந்தலைப்பாட்டானுதல் இரண்டனுளொன்றும் சென்றெய்தி
ல் முன்றமையென்ப. அவற்றுள், -

பாங்கற்கூட்டமாவது - நினைதல் வினாத லுற்ற துணர்த்தல், கழ
றன் மறுத்தல் சவன்று னாத் தல்லே, வலியழிவு காத்தல் விதியொ
டு வெறுத்த, தொற்று கூற னோத னீக்கி, யியலிடங் கேட்ட விய
லிடக் கூறல், வற்புறுத் தல்குறி வழிச்சேறல் காண்டல், வியந்து
காத்தலம் மெல்லிய நன்னைக், கண்டமை கூறல் கருத்துக் கேற்ப
ச், செவ்வி செப்ப லவ்விடத் தேக, லீக்கிவை நிற்க விடந்தலை த
ணக்கு, மாங்கவண் மெலிதல் பொழில்சென்றி மகிழ்த, னீக்கா மகி
ழ்வொடு நிலைசென்றி வியத்த, மறர்வகன் றுணர்த்தன் மொழிபெற
வருந்தல், கண்புதை வருத்தங் காவ னுணர்விட, னன்பொடு செ
ன்று நன்மருங் கணை, லீன்றியமை யாமை யாயத் துய்த்த, வி
ன்று வருந்த னிகழா னறந்துந், னுன்று பாங்கற்றுறையென மொ
ழிப.

(இ-ள்.) பாங்கனை நினைதல்- பாங்கன்வினாதல்- உற்ற துரைத்தல்- கழறிபுரைத்தல்- கழற் றெழிர்மறுத்தல்- கவன்றுரைத்தல்- வலியுழிவுரைத்தல்-விதிபொடுவெறுத்தல்- பாங்கெனத் துரைத்தல்- இயலிடங்கேட்டல்- இயலிடங்கூறல்-வற்புறுத்தல்- குறிவழிச்சேறல்-குறிவழிக்காண்டல்- தலைவனைவியற்ற துரைத்தல்-கண்டமைகூறல்-செய்வியலென்பல் - அவ்விடத்தேசல் - இப்பதினெட்டுக்கிளையுற்றீச, இடந்தலைதனக்கும், மின்னிடைமெலிதல் - பொழில்கண்டிமெழிதல்-உயிரொணவியத்தல்- தளர்வகன்றுரைத்தல்-மொழிபெறவுருந்தல்-நாணிக்கண்புதைத்தல்- கண்புதைக்கவருந்தல்- நாண்விடவருத்தல்-மருங்கிணைதல்-இன்றியமையாமையுறல், ஆபத்துயித்தல்-நின்றவருந்தல் என விவைமுட்பதும் பாங்கென்கூட்டமாம். ௭-அ. அவற்றுள்,--

பாங்கெனநினைதல்.

பாங்கெனநினைதலென்பது-தெய்வப்புணர்ச்சியறிந்துதிக்கட சென்றெய்துதற் கருமைநினைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் அவன் கண்ணாழியப்பட்ட சாதற்றோழியை நயந்து, இவள் அவட்குச்சிறந்ததுண்பன்றே அத் துணை எனக்குச்சிறந்தாளல்லன் எனக்குச்சிறந்தானென்கண்டு இப்பரிசுரைத்தாற் பின்னிவளைச்சென் றெய்தக் குறையிலிவெனத் தன்சாதற்பாங்கென நினையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூக்கனைபார்புணற்றென்புலியூர்புரிந்தம்பலத்து *
 ளாங்கெனைபாண்டுகொண்டாயும்பிராணமுத்தாமரைக்கீழே *
 பாங்கெனயானண்ணபண்பணக்கண்புரிசுரைத்தா *
 லீங்கெனைபார்தடுப்பார்புமடப்பாவையையெய்துதற்கே. (௮௯)
 எய்துதற்கருமை யேழையிற்றோன்ற ப்
 பையொன்றவன் பாங்கெனநினைந்த து.

(இ-ள்.) பூக்கையுடைத்தாய் முழங்குதனிமைந்த புனையுடைத்தாகிய தென்புலியூரம்பலத்தின் கண்ணிரும்பி அவ்வாறெண்ணையாண்டுகொண்டு ஆடும் பிராணுடைய அடிபாகியதாமரைக்கீழே பாங்கையுள்ளானை எண்ணொக்கு மியல்பையுடையானைக் கண்டு நிகழ்த்தலிப்பரிசையுரைத்தால், மடப்பாவையையெய்துதற்கு இவ்வலகத்தின் கண் எண்ணத்தடுப்பார்பியாவா? ஒருவருமில்லை. ௭-அ.

அம்பலத்துளாயும் பிராணெனவியையும். தென்புலியூர்புரிந்தம்பலத்துளாங்கெனை யாண்டுகொண்டென்பதற்குப் பிறவுமு

னாப்ப. ஆங்கென்றார் ஆண்டவாறுசொல்லுதற்கருமைபான். ச
 னையினென்புழி இன்-எழுநூறு, அது புறனடைபாற்கொள்ள
 ப்பட்டது. பையுள்-நோய் மயக்கமெனினுமமைபும். மெய்ப்பா
 யி-அணைவுபற்றிவந்த அழுக்க என்னை, “இளிவேயிழவே யசை
 வே வறுமையென, விளிவில் கொள்சை யழுக்க தான்கே,” என்
 றாராகலின் பயன்- ஆற்றுகமநீங்குதல். மேற்றேழுழியால் என்ரு
 றைமுடிக்கலாமென்றாகுதிப் பெயர்ந்த தலைமகன் பாங்கனல்
 முடிப்பலெனக்கருதினென்பது. என்னை, தமராஃமுடிபாக்க
 கருமமுளவாயினன்றே பிறரைக் குறைபுற வேண்டுவதென்பது.

பாங்கன் வினாது.

பாங்கன் வினாதுலென்பது-தன்னைநினைந்து வராநின்ற தலைமக
 னைத்தானெதிர்ப்பட்டு அடியிற்கொண்டு முடிசாறுநோக்கி,நின்
 னுடையதோள்கள் மெலிந்துநீயிவ்வாறுதற்குக்காரணமென்றோ
 வென்று பாங்கன்முந்துற்று வினாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
 கிறைவாஃபுணர்நிழல்சீற்றம்பலத்துமெக்சீற்றையுள்ளு *
 முறைவாணுயர்மதிந்கூடலினுப்தவொண்டந்தமிழிற் *
 னுறைவாய்துழந்தனையோவன்றியேழிகைச்சூழல்புக்கோ *
 விறைவாடவரைத்தோட்கென்கொலம்புருந்தெய்தியதே.(௨௮)

கலிவகமுதிரடொண் மெலிவதுண் ட
 இன்னுயிர்ப்பாங்கன் மன்னனைவிரய து.

(இ-ள்.) சாவலாயுள்ளமிக நீளாயுடைய தில்லைச்சீற்றம்பலமா
 சிய நல்லவிடத்தும் என்னெஞ்சமாகிய தீயவிடத்தும் ஒப்பத்தய்
 குமவனது உயர்ந்த மதிப்புடைய கூடலின்கணுராப்த ஒள்ளிய
 வினிய தமிழின்றுறைகளிடத்து துறைநந்தாயே! அன்றி ஏழிகைச்
 சினது சூழலின்கட்டு புகுவானோ, இறைவனே,பெரியவனாபோ
 லுநின்றுகொள்கட்டு மெலியப் புகுந்தெய்தியதென்கோ? எ-று.

தமிழின்றுறைகளாவன ஈண்டகமுடி புறமுமாகிய பொருட்
 கூறு. ஏழிகையாவன குரல் முதலாயின. சூழலென்றது அவற்ற
 னியன்ற பண்ணும் பாடலுமுதலாயினவற்றை. கொல் - கொலா
 மென வீறுதிரித்தது. ஆம்-அசைநிலையெனினுமமைபும். கலி-பு
 சநாஃவருமாரவாரம், தலைத்தவெனினுமமைபும். மெய்ப்பா
 யி-அணைக்குபற்றிவந்த அச்சம். என்னை, “அணங்கே விலங்கே கள்வ
 ர்தம் பிறையெனப், பிணங்கல் சாலா வச்ச தான்கே,” என்றாரா
 கலின். பயன்-தலைமகற்கு உற்ற துணர்தல். (௨௮)

உற்ற துணைத்தல்.

உற்ற துணைத்தலென்பது - எதிர்ப்பட்டுவினாவாநின்ற பாங்கனுக்கு, நெருநலைநாட் கலைப்பொழிற்குச் சென்றேன் அவ்விடத்தினுள்ளிற்றிடைச்சிறுமான் விழிக்குறத்தியால் இவ்வாறாயினேனெனத்தனைக்குற்றது கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கோம்பிக்கொதுங்கிமேயாமஞ்சைகுஞ்சாங்கோளிகழக்கும் *
 பாம்பைப்பிடித்துப்படங்கிழித்தாங்கப்பணமுலைக்கே *
 தேம்பற்றடியிடைமான்மடநோக்கிதில்லைச்சிவன்றா *
 ளாம்பொற்றடமலர்கூடுமென்னாற்றலகேற்றியதே. (௨௪)

மற்றவன் வின வ
 உற்ற துணைத்த து.

(இ-ள்.) ஒந்திக்கொதுங்கிப் புறப்பட்டிணைகவராதி மயில் குஞ்சாத்தைக்கோளிகழக்கவல்ல பாம்பைப்பிடித்துப் படத்தைக்கிழித்தாற்போல, மானின் மடநோக்குப்போலும் நோக்கையுடையாளுடைய அப்பணமுலையானே தேய்நலைபுடைய தடிபோலுமிடை தில்லைக்கணுனாகிய சிவனுடைய தாளாகிய பொன்போற் சிறப்புடைய பெரியதாமரைப்பூவைச் சூழிகின்ற எனதுவலியை நீக்கிற்று. எ-று.

குஞ்சாம் தான் உவகையென்றி உவமைக்கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கிநின்றது. தடமலர் தான் உவமிக்கப்படுமீம் பொருளன்றி உவமிக்கப்படுமீம்பொருட் கடையாய் அதனாற்றல் விளக்கிநின்றது. அப்பணமுலைக்கே பெய்நிழித்தது இவள்முலைபை நோக்கியன்றி, முலையென்னுஞ் சாதுயைநோக்கி. தடியிடைபையுடைய மான்மடநோக்கி என்னாற்றலகேற்றியது மஞ்சை பாம்பைப்பிடித்துப் படத்தைக்கிழித்தாற்போலுமெனக்கூட்டியுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி-அழுக்கை. பயன்-பாங்கச்சுணர்த்துதல். (௨௪)

கழறியுரைத்தல்.

கழறியுரைத்தலென்பது-உற்ற துணைப்பக்கேட்டபாங்கன், இஃது இவன்றலைமைப்பாட்டிற்குப்போதானென உட்கொண்டு, நீ ஒரு சிறுமான் விழிக்கு யான் இவ்வாறாயினேனென்றல் திண்கற்பனைக்குப் போதானெனக் கழறிக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

[அ]

உளமாம்வகைநம்மைபுய்யவந்தாண்டு சென்றும்பரூய்யக் *
 களமாம்விடமபிரீதாக்கியதில்லைத்தொல்லோவையிலை *
 வளமாம்பொதும்பரிவஞ்சித்துநின்றோர்வஞ்சிம்மருங்கு *
 விளமான்விழித்ததென்றேவின்றெம்மண்ணவிரங்கியதே. (உஉ)

வெற்பனைத்தன் மெய்ப்பாங்க ன்
 கற்பனையிற் கழறிப னு.

(இ-ள்.) உளமாயும் இலமாயும் மாறிவாராது நாமொருபடியே உளமாம்வண்ணம் பிறவித்துன்பத்திற் பிழைக்கத் தால்வந்து நம்மைபாண்டு உம்பொல்லாந்தன்கட்டுசென்று பிழைக்க மிடற்றிச்சுணுளதாருநஞ்சையமிர்தமாக்கிய தில்லைக்கணுளாகிய பழையோனது கைவயில் வளவிய மாஞ்சோலைக்கண் வருத்துவதென் றறியாமல்நின்று வஞ்சிபோலு மருக்குலையுடையதோரிளமான் விழித்ததென்றே எம்மண்ணல் இன்றிரங்கியது! இது நின்பெருமைக்குத்தகாது எ-று.

நம்மைபென்றது தம்மைப்போல்வாரா. களமார்விடமென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு எள்ளப்பெற்றிவந்தகை. எண்ணை, “எள்ள விளமைபேதைமை மடனென், றுள்ளப்பட்ட நகைநாள் சென்ப,” என்றாராகவின். பயன்-கழறுதல். (உஉ)

கழற்றெதிர்மறுத்தல்.

கழற்றெதிர்மறுத்தலென்பது-காதற்பாங்கன்கழறவும் கேளாளுய்ப் பின்னும் வேட்கைவயத்தனையின்று, என்னுந்காண்ப்பட்டவழிவை நீகண்டலை கண்டினையாயிற் கழறியென்று அவனொடு மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செட்டியுள்.

சேணிற் பொலிசெய்ப்பொன்மாளிகைத்திலைச்சிற்றம்பலத்தி *
 மாணிக்கக்கூத்தன்வடவாண்கயிலையிலைமன்னும் *
 பூணிற் பொலிவகாங்கையானியையோவியப் பொற்சொழுந்தைக்
 காணிற்செழறலைகண்டிலைமென்றோட்கரும்பினையே. (உ௩)

ஆங்குயிரின்ன பாங்கன்கழ ற
 வளந்தருவெற்பனுளந்தளர்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) செய்கமக்கண் விளங்கித்தோன்றிற்ற செய்பொருணிபன்ற மாளிகையையுடைய தில்லைச்சிற்றம்பலத்திச்சுணுளாகிய மாணிக்கம்போலும் கூத்தனது வடக்கின்கணுண்டாகிய பெரிய கைலைக்கண்வாழாமயிலை, பொருந்திய பூண்களாற் பொலிகி

ன்றகொங்கையையுடைய என்னுயிகா, ஓவியமாகியபொற்கொழு
ந்நதைக் கண்டனையாயிற் சமுராய், மென்றோளையுடையகரும்பைக்
கண்டிலை. எ-று.

மாணிக்கக்கூத்தனென்புழி மாணிக்கத்தைக் கூத்திற்சுவமையர்
சவுகாப்பினுமமைபும். பொற்கொழுந்து - பொன்னைவண்ணமா
கக்கொண்டெழுதியகொழுந்து. மென்றோட்கரும்பினையென்ப
தற்கு மெல்லியதோளிலெழுதிய கரும்பையுடையானெயெனினு
மமைபும். மெய்ப்பாடி- அழுதையைச்சார்ந்துவருத்தம்பற்றியந்
தவிளிவரல். என்ன, "மூப்பே பிணியே வருத்த மென்மையோ,
டியாப்புற வந்த விளிவர னுன்சே," என்றாகலின். பயன்பாய்
கண்புடம்படுவித்தல். பாங்கன் சமுறவும் இவ்வகமறுத்துரைத்
தானென்பது. (௨௩)

சுவன்றுரைத்தல்.

சுவன்றுரைத்தலென்பது- மறுத்துரைத்து வருந்தாநிற்பக்கண்
டபாங்கன் ஒருகாலத்துக்கலங்காதவுள்ளம் இவ்வாறு கலங்குதற்கு
க் காரண மென்றோவெனத் தலைவனுடன் கூறுநிற்பல். அதற்குச்
செய்புள்.

விவங்கலைக்கால்விண்டுமேன்மேலிடவிண்ணுமண்ணுமுந்நீர்க் *
கலங்கலைச் சென்றவன்றுங்கலங்காய்மழ்கொன்றைத்துன்று *
மலங்கலைச்சூழ்ந்தகிற்பறம்பலத்தானருளில்லவர்போற் *
றுலங்கலைச்சென்றிதென்றோவள்ளவள்ளந்துபர்கின்றதே (௨௪)

கொலைக்களிற்றண்ணல் குறைநயந்துரைப்பக்
கலக்கஞ்செய்பாங்கன் சுவன்றுரைத்த து.

(இ-ள்) மலைகளைக் காற்றுப்பிளந்து மேலுமேலுமிடவானுல
கும் மண்ணுலகும் முந்நீராற்கலங்குதலையடைந்தவிடத்துந் கலங்
குந்கண்மையையல்லி, சமழாநின்றகொன்றைப் பூநெருங்கிய மா
லையய முடிமாலையாகச் சற்றிப சித்தம்பலத்தானது அருளையுடைய
யரலவாதாரைப்போலத் துளங்குதலையடைந்து, வள்ளலே, நினது
ள்ளந்துபர்கின்றது இஃதென்றோ! எ-று.

விண்டென்பது பிளந்தென்பதுபோலச் செய்வதென்றழிற்
குஞ்செய்விப்பதன் ரொழிற்கும் பொது. இவனது கலக்கத்திற்
குக்காரணமாய் அதற்கு முன்னிகழ்ததொக்கிச் சென்றவன்று மெ
னவிற்றந்தகாலத்தாந்குறினான். வள்ளலென்பது நுண்புமுன்னிலைக்

தன்வந்தது. இதென்றேவென்பது வினாவுகல் கருதாது அவனது கவற்சியைவிளக்கிநின்றது. கலக்கஞ்செய்பாங்கன்-கலக்கியபாங்கன். தலைமகனைக்கலக்கிய பாங்கனென்னுமமையும். மெய்ப்பாடு-இளிவரல். பயன்-மூறுதல். மேற்பொதுவகையற்கழறிஞன், ஈண்டுவிசேடவகையற்கழறினென்பது. (உச)

வலியழிவுரைத்தல்.

வலியழிவுரைத்தலென்பது- பாக்கன்வன்றுறையாநிற்ப,முன்பு இத்தன்மையெனுகிய யான் இன்று ஒருசிறுமான் விழிக்கு இவ்வாறாயினெனெனத்தலைமகன் தன் வலியழிந்தமை கூறிவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தலைப்பிசால்பினுக்குந் தளரோன்ஈத்தம்பித்தனென்று *
 மலைத்தறிவாரிலலையாராயுந் தேற்றுவனெத்துணைபுங் *
 கல்ச்சிறுதிங்கன் மிலத்தசிறற்றம்பலவன்கயிலை *
 மலைச்சிறுமான்விழியாலழிவுற்றுமயங்கினனே. (உரு)

நிறைபொறைதேற்ற நீதியொடுசால் பு
 மறியுறநோக்கிற்கு வாடினெனென்ற து.

(இ-ள்.) முன் தலைமையாய அமைதியானுமுள்ளந்தளரோன்,பிறழவுணர்ந்தாயென்று மாறுபட்டறிவாருமிலலை,பிறழவுணர்ந்தாரீ யாவராயும் மிவேற் தெளிவிதாநிற்பேன்,இப்பொழுது ஒருகலைபாடுகிழியிழையிழையசஞ்சுழியசிறற்றம்பலவனதுகலைடலைக்கணுண்டாகிய சிறுமானினது விழியால் அழிந்துமயங்கினென்-எ-று.

சால்பழிந்துள்ளந்தளரோனென்பான் சால்பினுக்குந் தளரோனென்றான். தலைப்பிசால்பென்பதற்கு எல்லாப்பொருளுஞ்சிவனைத்தலைப்பட்டுச்சென்றெடுக்கும் ஊழியிதழியென்றுரைப்பினுமமையும். நிறையும் பொறைபுஞ் சால்பும் தலைப்பிசால்பென்றதனாற்பெற்றும். பித்தனென்று மலைத்தறிவாரிலலையென்றதனால் தேற்றம்பெற்றும். யாராயுந் தேற்றுவனென்றதனால் நீதிபெற்றும்,கலக்கினுரைத் தெளிவித்தல் நீதியாகலான். ஈண்டுத்தலைனையுயர்ந்தலென்னுங் குற்றந்தக்காது,சால்புமுதலாயினவற்றை இப்பொழுதுடையெனென்றமைபின் சால்பு. “அன்புநாடுபுரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ,டைந்துசால் பூன்றிய தூண்”, என்பதனானறிச. நோக்கிற்கு-நோக்கினால். மெய்ப்பாடு-அருகை. பயன்-ஆற்றுகமையுணர்ந்தல். இதுவும் மேலதேபோலமறுதலுரைத்தானென்பது. (உரு)

விதியொடுவெறுத்தல்.

விதியொடுவெறுத்தலென்பது - வலியழிந்தமைகூறி வருந்தா நின்ற தலைமகன் பாங்கெடுபுலந்து வெள்கி, யான்செய்த நல்வினையும்வந்து பயன்றத்தலைபெனத்தன் விதியோடு வெறுத்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நல்வினைபுந்நயந்தந்தின் றவந்துநடுக்குமின்மேற் *
கொல்வினைவல்லனகோக்கரும்பாமென்றுபாங்கன்சொல்ல *
வில்வினைமேருவிலைவத்தவன்றில்லைதொழாரிவ்வெள்கித் *
தொல்வினையாற்றுயரும்மெனதாருயிர்த்துப்புறவே. (உள்)
கல்விமிகுபாங்கன் சமுறவெள்கி - சி
செல்வமிகுசிலம்பன் மெரிந்துசெப்பியது.

(இ-ள்.) கொல்லுந்தொழிவல்லன நடுக்கு மின்மேலுண்டாகியகோக்கரும்புள்ளாமென்று யான் பற்றுக்கோடாக நின்றதிருந்த பாங்கன்றானே இசைந்துசொல்லுவதால், நானிப்பழையநாகிய தீவினையாற்றுயருநின்ற எனது அரியபுயிர் உலியுறும்வண்ணம், யான் உம்மைச்செய்த நல்வினையும் வந்து பயன்றத்தலை. எ-று. வில்லிசுந்திரமூர்த்தியின் மேருவின் கண்கைவத்தவனது தில்லைதொழாநாணாப்போல வெள்கியெனக்கூட்டுக.

உம்மை-எச்சவுடமை, கல்வியேயும்ன்றிபென்றவாறு. நல்வினை தீவினையைக்கெடுக்குமாயினும் யான்செய்த நல்வினை அது செய்ததில்லைபென்பது கருத்து. நானினுமேனி வெள்குதலால், வெள்கியென்றான். துப்புறவெல்லுமெச்சம் தந்தில்மென்பதில் தருதலென்பதனோடு முடிந்தது. துப்புறத்துபுருமென்றியைத்துயிசுந் துயருமென முற்றவுணாப்பினுமமையும். நல்வினைபுந்நயந்தந்தென்பது பாடமாயின், குறிப்புநிலையாகக்கொள்ளுமெப்பாடும் பயனும் அவை. (உள்)

பாங்கெடுந்துரைத்தல்.

பாங்கெடுத்துரைத்தலென்பது- விதியொடுவெறுத்து வருந்தாநிற்பக் கண்டபாங்கன், அமிர்தமும் மழையும் தங்குணங்கெழுமும் நின்றுணங்கொதந் ஒருத்திகாரணமாக நில்சிலத்தெந்நீனயாதவாறு இவ்வாறாகிய எனது தீவினையின்பயனும் இத்தனைபன்றோவெனத் தானும் அவனோடுகூட வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆலத்தினாலயிர்தாக்கியகோன் நிலையம்பலம்போற்
 கோலத்தினான்பொருட்டாகவயிர்தங்குணங்கெடினும் *
 காலத்தினுண்மழைமாறினுமாறுக்கவிசைநின்பொற் *
 சீவத்தையநீயுநினைபாடொழிவதென் றீவினையே. (உஎ)

இன்னுயிர்ப்பாங்க னேழையச்குட் டி
 நினைநுதன்மை நினைந்திலையென்ற து.

(இ-ள்.) நஞ்சால் அயிர்தத்தையுண்டாக்கிய இறைவனது நிலையம்பலம்போனும் அழகையுடையாளொருத்தி காரணமாக, அயிர்தம் தங்குணங்கெடினும் பெய்யுங்காலத்து மழை பெய்யாது மாறினும் மாறாத வண்மையையுடைய நினைது பொன்போலப் பெறுதற்கரிய ஒருகூத்தை, அறிவதறிந்தநீயும், அறிபாடொழிகின்றது எனது தீவினைப்பயல். எ-று.

நஞ்சிற்றண்மையொழிந்து அயிர்தஞ்செய்யுந் காரியத்தைச் செய்வதில், அயிர்தாக்கியவென்றார். ஆலத்தினாவென்னு முன்ற வறுபாலாற்றயிராக்கியவென்பதுபோலநின்றது. நஞ்சினாலொர் போனகத்தையுண்டாக்கிய வெனினுமமையும். அம்பலம்போலுமென்னு முவமை பட்டாங்குசொல்லுதற்கண்வந்தது. புகழ்தற்கண் வந்ததென்பார் அம்பலம்போற் கோலத்தினான்பொருட்டேயாயினுமாகவென முற்றுகவுரைப்ப. மாறுக்கவிசையென வண்மை மிகுத்துக்கூறலில், தானுமொன் றிராக்கினுருகலில். மாறுக்கவிசையெனக்கூட்டினுமமையும். மெய்ப்பாடி - இளிவரல். பயன்-தலைமகனைத்தெருட்டல். (உஎ)

இயலிடங்கேட்டல்.

இயலிடங்கேட்டவென்பது-தலைமகனுடன்கூட வருந்தாநின்றபாங்கன் யானும் இவனுடன்கூடவருந்தினால் இவனை ஆற்றுவிப்பாரில்லையென அது பற்றுக்கோடாகத் தானுந்நின்று, அதுகிடக்க நின்றுந் காணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் யாது இடம் யானு கூறுவாயாவென அவருடைய இயலும் இடமுங்கேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நினைநுடைநீர்மையநீயுயிவ்வாறுநினைத்தெருட்டி *
 மென் னுடைநீர்மையிதென் மென்பதே திவ்வியேர்கொண்ருக்கண் *
 மன் னுடைமால்வரையோமலரோவிசும்போசிலம்பா *
 வென்னிடம்பாதி யனிந்நையிந்நே செய்தவிர்க்கொடிக்கே.உஅ

கழுமலெய்திய காதற்சூழ ன்
செழுமலைநாடனைத் தெரிந்துவினா து.

(இ-ள்.) நின்றுடைய வியல்பாகியகுணமும் இவ்வாறாயிற்று, ஒருகாலத்துக்கலங்காதநீபும் இத்தன்மையையாயினும், இனி நின்றுணைத்தெளிவிக்கும் என்னுடையவியல்பு யாதென்று சொல்லுவதோ! அதுகிடக்க, சிலம்பா, நின்றுணையித்தன்மையைபாக்கச்செய்த இனிபகொடிக்குத் தில்லைக்கணுளாகிய அழகுபொருந்திய மூன்றுகண்ணையுடையமன்னனது பெரியகலைமலையோ தாமரைப்பூவோ வானே இடம் யாது? இயல் யாது? கூறுவாயாக. ௭-ற.

என்னென்பதெயென்னுமேகாரம் வினா, அசைநிலையென்னுமகையுமீ. பிறர்க்கன்போலாது மூன்றாயிருந்தனவாயினும் அவைதாம் ஓரழகுடையவென்னுங்கருத்தால், எர்க்கொண்முக்கணென்றார். கழுமல்- மயக்கம். மெய்ப்பாடு- அச்சம். பயன்- தலைமகனையாற்றுவித்தல். (உஅ)

இயலிடங்கூறல்,

இயலிடங்கூறலென்பது-இயலிடங்கேட்டபாங்கனுக்குத் தான் அவன் பெய்தினுற்போலப் பெரியதோ ராற்றடிபுடையவாய் நின்று, என்றற்காணப்பட்டவடிவுக்கு இயல் இவை இடம் இது என்ற இயலும் இடமுங்கூறநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

- விழியாற்பிணையாள்விளங்கியலான்மயிலாமிழற்று *
  - மொழியாற்கிளியாமுதுவானவர்தமுடித்தொகைகள் *
  - கழியாக்கழற்றில்லைக்கூத்தன்சயிலமுத்தம்மலைத்தேன் *
- கொழியாத்திகழும்பொழிற்கெழிலாமெங்குவதெய்வமே. (உக)

அழுங்கலெய்திய வாறாயிர்ப்பாங்கெரு ச்
செழுங்கதிர்வேலோன் நெரிந்துசெப்பிய து.

(இ-ள்.) தலைவராகிய இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களுடையமுடித்திரள்கள் நீங்காதபுழையுடையதில்லைக்கூத்தனது கலைமலையிடத்து முத்துக்களைப்பெருந்தேன்கொழித்து விளங்கும்பொழிற்கு அழகாம் எம்முடைய நல்லதெய்வம் விழிசொற் பிணையாம், விளங்காநின்ற இயலான் மயிலாம், கொஞ்சமொழியாற் கிளியாம். ௭-ற.

இயல் இன்னவென்றும் இடம் கலைப்பொழிலென்றும் கூறப்பட்டனவாம். முத்தம்- யானைக்கோட்டினும் வேயினும் பிறந்தமுத்து. அழுங்கல்- இரக்கம். செழுமை- வளமை. மெய்ப்பாடு- உவமை. பயன்- பாங்கெருணர்ந்தல். (உக)

வற்புறுத்தல்.

வற்புறுத்தலென்பது-இயலிடக்கூறக்கேட்டபாங்கன் நீ சொன்ன கையையிடந்தே சென்று இப்பெற்றியானைக்கண்டு இப்பொழுதேவருவன் அவ்வளவும் நீ யாற்றவாயாதல் வேண்டிமெனத்தலைமகனை வற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குயிலைச்சிலம்படிக்கொம்பினைத்திலையெங்குத்தப்பிரான் *
கயிலைச்சிலம்பிற்றைபம்பும்புனங்காக்குங்கருங்கட்செவ்வாய் *
மயிலைச்சிலம்பகண்டியான் போய்வருவன்வண்பூங்கொடிகள் *
பயிலைச்சிலம்பெதிரிசூப்பிப்பண்ணைநண்ணும்பளிக்கறையே. (௧௩)

பெயர்ந்துரைத்த பெருவரைநாடனை
வயங்கெழுபுகழோன் வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்.) சிலம்பனே, குயிலை, சிலம்படியையுடையதோர் கொம்பை, திலைக்கண்ணானாகிய எம்முடைய கூத்தப்பிரானதுகலை யாகிய சிலம்பின்கட்டைபம்பும்புனத்தைக்காக்குங்கு கரியகண்ணையுஞ் சிவந்தவாயையுமுடையதோர்மயிலை, வளவியபுகையையுடைய கொடிக்கிப்போலும் ஆயத்தாரிநெருங்க அவரோடு சிலம்பிற்கெதிரிசூவித்தான் விளைபாட்டைப்பொருந்தும் பளிக்கறைக்கண் யாண்சென்று, கண்டிவருவேன், நீ யாற்றவாயாக. எ-று.

கூத்தப்பிரான் என்பதுகூத்தனாயினும் பிரானுள்ளான்.எ-று. பெயர்ந்துரைத்தல்-சூறமறுத்ததுரைத்தல். ஆற்றத்தன்மைபுறப்பெயர்ந்து இயலும் இடன்கூறிப்பவெனினுமமைபும். வயவெண்ணுமுரிச்சொல் விராவகையால் வயமெனநின்றது. சிறுபான்மைமெல்லெழுத்துப்பெற்றதெனினுமமைபும்.கெழு-சாரியைமெய்ப்பாடு-பெருயிதம். பயன்-வற்புறுத்தல். (௧௩)

குறிவழிச்சேறல்.

குறிவழிச்சேறலென்பது-தலைமகனைவற்புறுத்தி அவன்குறிவழிச்செல்லாநின்ற பாங்கன் இத்தன்மையானே பான் அவ்விடத்துக்காணலாகிகொல்லொவென அந்நினைவோடு செல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொடுக்கால்சுவவரையேழெப்பொழிலெழில்சூன் றுமன்று *
நங்கைதவனைநிற்குடங்குறியுடைய *
விடங்காலயிற்றண்ணிமேவுங்கொலாந்திலையிசன்வெற்றிற் *
மடங்காரிநருபெருவான் பொழிவிழலந்தண்புனத்தே. (௧௪)

அறைமூலண்ண வருவினவழி யே

நிறையுடைப்பாங்க னினவொடுசென்றது.

(இ-ள்.) சொடியகாற்றற் குலமலைகளேழும் பொழிவேழும் அழகுமெயும் ஊழியிறுதியாகிய அன்றும் நிற்காதவனை நிற்குவிக்கும் இடைபையுடைய நஞ்சைக்காலும் வேல்போலும் கண்ணையடையாள் தில்லைக்கணுளனாகிய நகனது வெற்றிடத்தினைப் பெரிய முகிலபோலும் மிகவும் பெரிய பொழியினீழ்ப்புடைய குளிர்ந்தபுனத்தின் கண் மேவுமோ மேவாளோ! ஏ-அ.

கொடுங்காலெனைச் சந்தநோக்கித் திரியாது நின்றது. கொடுங்காலுமென வெண்ணினுமமைபும். நிற்க நுடங்குமென் னுஞ் சொற்கள் ஒரு சொன்னீரவாய் நிற்குமென்னும் பொருள்பட்டி இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐசாரம் அசைநிலயெனினுமமைபும். தருவென்பது ஒருவகையாய்ப்பாடு. தடக்கார்தருபெருவால்பொழிவென்பதற்குக் கார்த்தமும்பொழிவெனினுமமைபும். நிறை-ஐம்பொழிவையுடக்குதல். மெப்ப்பாடு-பெருமிதஞ்சார்த்தமருட்டிசை. பயன்-உசாவியுணர்ந்தல். (௩௧)

குறிவழிக்காண்டல்.

குறிவழிக்காண்டலென்பது - குறிவழிச்சென்றபாங்கன் தன்னின் அவள் காணாமல் தானவளைக் காண்பதோ ணினமக்கணினீழ், அவன்சொன்ன இடமும் இதவே இயலும் இவையே இடனும் அவளேயென்று ஐயமறத் தெளிபக்காணாதிறல். அதற்குச் செய்புள். வடிக்கணிகவவஞ்சிபஞ்சுமிசையி துவர்ப்பவளந் *
 குடிக்கின்றவா வெற்பன் சொற்பரிசேயான்றொடர்ந் தனிடா *
 வடிச்சுந்தமாமலரண்ணல்விண் ணோர்வணங்கம்பலம்போற் *
 படிச்சுந்தமுமி துவேயிவளையப்பணிமொழியே. (௩௨)

குளிர்வரைநாடன் குறிவழிச்சென் னு
 தளிர்முறைமெல்லடித் தையலைக்கண்டது.

(இ-ள்.) அவன் கூறிய வடுவகிர்சொலுக்கண்யனும் இவையே, வஞ்சிக்கொம்பஞ்சு மிடையும் இடனே, வெற்பன் சொற்பரிசே வாய்பவளந் குடித்தாற்போலத் குடிக்கின்றவாடுமே! அதனால், ஒருரைவடிவலாதயானும் பற்றி விடமாட்டாத அடியாகிய சந்தமாமலரையுடைய தவ்வனது விண்ணோர்வந் துவணங்கும் அம்பலம்போலும் ஒப்பும் இதுவே அப்பணிமொழியும் இவளே! ஏ-அ.

கண்டமைகூறல்.

கண்டமைகூறலென்பது - தலைமகனை வியந்துரைத்தபாங்கன் வினாற்றுசென்று, தானவனாக்கண்டமை தலைமகனுக்குப் பிடியிசைவைத்துக்கூறுநிற்றல். அசற்குச்செய்யுள்.

பணந்தாமரவரைச் சிற்றம்பலவர்கைப்பொற்கயிலிப் புணர்ந்தாங்ககன்ற பொருகரிபுன்னிப்புணத்தயலே மணந்தாழிப்பொழிற்கண்வடிக்கண்பாப்பிமடப்பிடிவாய் நிணந்தாழிகடரிலிவலகண்டெனென்றுநிசுற்றுவே, (௬௪)
பிடியிசைவைத்துப் பேசையதுநிலைமை அநிகிறலண்ணற் கறியவுரைத்தது.

(இ-ள்.) வாய்க்கணிணந்தங்கிய கடரிலிவலபுடைபாய்ப்பணந்தாழிந்த அரவையணிந்த அனாயபுடைய சிற்றம்பலவரது பசும்பொன்னையுடைய கைலக்கண், கூடி ஆவ்விடந்துநின்றுமகன்ற பொருகரியநிணந்து, புணத்திற்பயலே மணந்தங்கிய பொழிற்கண் வரிவகிர்போலுங் கண்களைப்பாப்பி மடப்பிடிபொன்றுநின்றுநனைக்கண்டேன். ௭-று.

பணந்தாழிகல் - முடிந்துவிடுதலாற்றொங்கல்போலத்தாழிகல். தங்குதலென்னாமமையும். ஆக்ககன்றவென்புழி நின்றென ஐந்தாமலேற்றமைப் பொருளுரைநிற்பதோரிடைச்சொல்லருவித்துரைக்கப்பட்டது. புணத்தயலேயென்றான், புணத்துவினையாயி ஆபத்தைநீங்கிநின்றவின். வடிக்கண்பாப்பி யென்றான், இன்னதிசையால்வருமென்றறியாது சுற்றெங்குமோக்குகலின். கைலக்கண்ணென்பதுஉம், புணத்தயலென்பதுஉம், பொழிற்கண்ணென்பதுஉம், நின்றதெண்ணுற்பொழிற்பெயரோடுமுடியும். நின்றதெவையென்புழி வகாரஞ்சந்தறோக்கி வந்தது வரிக்கும்வழி வினித்தற்பாற்பெயி. வெப்பாயி உவகை, பயன்-தலைமகனையாற்றுவித்தல்.

செவ்வீசெப்பல்.

செவ்வீசெப்பலென்பது-பிடியிசை வைத்துக்கூறக்கேட்ட தலைமகன் அது தனக்குச்செவ்வீபோதாமையிற் பின்னும் ஆற்றாமையிளையினும், அதுகண்டு அவனை ஆற்றுவிப்பதுகாரணமாக அவனுக்கு அவளவயக்கூறுநிற்றல். அசற்குச்செய்யுள்.

சுயனுளவேமலத்தலர்மீதுகனிபவளத் *
 சுயனுளவேமுத்தமொத்தநிகாபாணம்பலத்தி *
 னிபனுளவேயிணைச் செப்பு வெற்பாநினை தீர்க்கொடிமேற் *
 புயனுளவேமலர்கூழ்த்திருடுக்கிப்புரள்வனவே. (கரு)

அற்புதன்கைலை மற்பொலிசிலம்பு ந்
 சீவ்வுருக்கண்டவன் செவ்விசெப்பிய ன்.

(இ-ள்.) வெற்பா, நினைது கரங்கொடிக்கண் தாமரைப்பூவின்மே
 த்திடப்பன சிலசபல்களுளவே, கனிந்தபவளத்திற்குயல் இனமொ
 த்தநிகாயாகிய முத்துக்களுளவே, இணையாகியசெப்பு அரணது
 அம்பலத்தி னியல்பையுடையனவுளவே, மலைகூழ்த்து இருள்செ
 றிந்துகிடந்து புரள்வன புயனுளவே, உளவாயின் யாக்கண்டவு
 ருவம் நீ கூறியவுருவமாம். ஏ-று.

அரணம்பலத்தினியல்-ஆறும்வேற்றுமைப் புறத்துப்பிறந்த அ
 ன்மொழிக்கொடை. சூழ்த்தென்பது உம், தூங்கியென்பது உம்,
 சினைவினைப்பாற்ப்பு முசல்வினைகொண்டன. மலர் சினைபோல
 க் சூழ்த்திற்சிறியமையாயிற் சினைப்பாற்ப்பட்டது. புயல் திரண்
 டாற்போலுமென்பது போதரப்புரள்வனவெனப் பன்மையாற்
 கூறினான். மெப்பாயிம் பயனும் அவை. (கரு)

அவ்விடத்தேகல்.

அவ்விடத்தேகலென்பது - செவ்விசெப்பக் கீட்ட தலைமகன்
 இவ்வாறுகாணப்பட்டதுண்டாயின் அது என்னுயிரொனத் தூணவ்
 விடநோக்கிச் செல்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

எயிற்குலமு ன்நிருந்தி யெய்தவெய்தவன் திலைவொத்துக் *
 குயிற்குலக்கொண்டி தொண்டைக்கனி யாய்க்குளிர்முத்தநிகாத் *
 தியிற்குலவேல்கமலத்திற்கிடத்தியனநடக்கு *
 மயிற்குலங்கண்டதுண்டேவதுவென்னுடைமன் னுயிரோ. (கரு)

அரிவைபுதுநிலைமை யறிந்தவனூரைப் ப
 எரித்திரியேவோ னேகிய து.

(இ-ள்.) எயிற்குலமு ன்றும் பெரியதீயையெய்த அவற்றையெ
 ய்தவனது திலைவையொத்துக் குயிலாகிய சாதியைக்கொண்டு
 தொண்டைக்கனிபிடத்துக் குளிர்ந்தமுத்தங்கண் நிகாத்துக் கூர்
 மையையுடைய நல்லவேலைக் கமலத்தின்கீட்டத்தி அண்மப்போ
 லறடப்பதோர் மயிற்குலி காணப்பட்டதுண்டாயின், அது என
 து திலைபெறுமுயிர். ஏ-று.

எயிற்சூலமுன் நென்றார், அவை இரும்புர், வெள்ளியம், பொன்
 னுமாதிய சாதிலேறுபாடுடைமையிள். குயிற்சூலக் கொண்ட
 ன்றான், மொழியாற் குயிற்றற்மையை யடைத்தாகலிள். தொண்
 டைக்கனிவாயென்பதற்குத் தொண்டைக்கனிபோலும் வாபெண்
 பாருமுளர். மெய்ப்பாடி-உவகை பயன்-ஆற்றாமையிற்சூதல். ( )
 இவைநிற்சூ இடந்தலை-கைக்குமாமாறு சொல்லுமாறு.

மின்னிடைமெலிதல்.

மின்னிடைமெலிதலென்பது- நெருநிலநாளில் தலைபளிசெய்
 து நிண்ணிப்பிரியேய் பிரியினும் ஆற்றேனென்று கூறப் பிரிந்த
 வர் வேட்கைமிகுதியால் இடமறிபாது ஆயத்திலடவருவார்கொல்
 லோவென்னும் பெருநாணிதானும், ஆற்றாமையான் இறந்தப
 ட்டார் கொல்லோவென்னும் மீபாசகத்தினானும், யாருயிலொ
 ருசிறைத் தனியேநின்று, தலைமகளை நினைந்து, தலைமகள் மெலியா
 நின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஆவியன் ஞய்கவலெலலெலெமென்றளித்தொளித்த *
 வாவியன் ஞர்மிக்கவாவினராய்க்கெழுமந்தழிவுற் *
 றாவியன் ஞர்மன்னியாடிடஞ்சேர்வர்கொலம்பலத்தெம் *
 மாவியன் ஞன்பயிலுங்கயிலாயத்தருவணாயே. (கௌ)

மண்ணை நினைந்து
 மின்னிடை மெலிந்தது.

(இ-ள்.) தலைபளிசெய்து ஆவியையொப்பாய் கவலாசொழி நி
 ன்னை நீக்கெமென்று சொல்லி மறைந்த என்னுவினையொப்பார்,
 மிக்கவிருப்பத்தை யுடையாய்க் கெழுமுதல்காரணமாக நெஞ்சு
 ழிசொன், இடமறிபாது, அம்பலத்திண்கணுளஞ்சிய எம்மாவியை
 யொப்பான் அடித்துவாழுந் கவலாய்த்திண்கட் பிரதானெய்துநற்
 கரிய தாழ்வரையிடத்து, ஆவியையொக்கும் ஆயத்தார் நிலைபெற்
 று வினையாயும் அவ்விடத்து, அவர்காண வந்துபொருந்துவாரோ!
 ள-று.

அளித்தல்-பிரிவின்றகாலத்துச்செய்த தலைபளிசெயினு மமை
 யும். மிக்கவென்பது கடைக்குறைந்துநின்றது. ஆயத்திலடவரு
 வர்கொல்லென ஐயத்துள் ஒருதலையேகூறினாள், பெருநாணிணா
 தலிண். மெய்ப்பாடி- அச்சத்தைச்சார்ந்த மருட்கை. பயன்-உசா
 வியாற்றாமையிற்சூதல். ஆயவெள்ளத்துள்ளே வருவார்கொல்லோ
 வென்னும் பெருநாணிதானும், ஆற்றாமையான் இறந்தபட்டனர்

கொல்லோவென்னும் போச்சத்தினும் மீதூர்ப்பட்டுத் தன்ற
ன்மைபளன்றிற்று இவ்வகை உசாவினொன்பது. (க௭)

பொழில்சண்டுமகிழ்தல்.

பொழில்சண்டுமகிழ்தலென்பது தலைமனை நோக்கிச் செல்லா
நின்ற தலைமகன் முன்னொன்று அவனைக்கண்ணுற்ற பொழில்சு
சென்றனைந்து, அப்பொழிலிடை அருளுறுப்புக்களைக்கண்டு, இ
ப்பொழில் எச்சிந்தனைக்கு அவன்தானேபெனத் தோன்றினின்ற
தென்று இன்புறுநிற்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

காம்பிணையாற்களிமாமயிலாற்கதிர்மாமணிபால் *
வாம்பிணையால்வல்லிபொக்குதலான்மன் னுமம்பலவன் *
பாம்பிணையாக்குமுழுகொண்டோன்கயிலப்பயின்புனமுந் *
தேம்பிணையார்குமுலானெனத்தோன்றுமென்சிறந்தனைக்கே. (க௮)
மணங்கமழ்பொழிலின் வடிவுக ண்
டணங்கெனநிலைந் தயர்வுநீக்கிய து.

(இ-ள்.) வேயிணையானும், களிப்படையுடைய கரியமயிலானும்,
ஒளியையுடைய பெரியநீலமணிபானும், வாவும்பிணையானும், வல்
லிறுடங்குதலானும், கைலைக்கணுண்டாகிய அவன்பயிலுமடனமு
ம் இன்புறுத்ததலால் என்மனத்திற்குத் தேம்பிணையையுடைய
நெடியகுமுலையுடையாளென்றே தோன்றினின்றது. எ-று. நிலைபெ
றுமம்பலத்தைபுடையவன், பாம்பை ஒன்றுமெவ்வாத குழையாக
க்கொண்டவன் அவனது கைலைபெனக்கூட்டுக.

பாம்பையிணைத்துக் குமுலாகக்கொண்டவனெனினுமமைபு
ம். தேம்பிணை-தேனையுடையதொடை. தேம்பிணையார்குமுலானெ
னத்தோன்றுமென்பதற்கு அவனைப்போலப் புனமும் பாணியு
றத்தோன்றினின்றதென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-உவமை. பயன்-
மகிழ்தல். நெருநல்நாளில் தலைமனைக்கூடின பொழிலிடம்புரு
ந்து இவ்வகை சொல்லொன்பது. (க௮)

உயிரொனவியத்தல்.

உயிரொனவியத்தலென்பது-பொழில்சண்டுமகிழ்ந்து அப்பொ
ழிலிடைச்சென்றுபுக்கு, அவனைக்கண்டதுணையான் என்னுயிர் இ
வ்வாறு செய்தோநிற்பதென வியந்துகூறுநிற்றல், அதற்குச்செ
ய்யுள்.

நேபத்ததாய் நென்னலெண்ணெய்ப்புணர்ந்து நெஞ்சந்நெகப்போ *
 பாயத்ததாயமிழ்தாயணங்காயனம்பலம்போ *
 நேபத்ததாயென்றக் கிந்தையநாய்த் தெரியிற் பெரிது *
 மாயத்ததாயிடுகோவந் துநின்றதென்மன்னுயிரே. (கூக)

வெறியுறுபொழிவின் வியன்பொதும்பரி னீ
 நெறியுறுகுழவி நிலைமைகண்ட து.

(இ-ள்.) நெருநல் உள்ளநெகிழ்ச்சியையுடைத்தாய் எண்ணிக்கூ
 டி, 9-ன் நேபயில்லதுபோல எண்ணெஞ்சுடையும் வண்ணநீங்கிப்
 போய், ஆயத்தின் கண்ணதாய், இன்பத்தைச் செய்தலின் அமிர்ச
 மாய், தன்பத்தைச் செய்தலின் அணங்காய், புலப்பாட்டான் அரண
 தம்பலம்போலும் ஒளியையுடைத்தாய், புலப்படாதுவந்து என்
 கிந்தைக்கண்ணதாய் ஆராயிற் பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய்வ
 ந்துநின்றது இதுவோ எனதுமன்னுயிர். ௭-று.

நேபமுடைமையும் நேயயின்மையும் இன்பஞ்செய்தலும் ன
 ன்பஞ்செய்தலும் புலப்படுத்தலும் புலப்படாமையும் ஒருபொரு
 ட்பியையாமையின், பெரிதுமாயத்தாகியென்றான். தேயம்-வட
 மொழிச்சினைதவு. அம்பலம்போலுந் தேசத்தின் கண்ணதாயென்
 னுரைப்பினுமமையும். ஓகாரம் அசைநிலையெனினுமமையும் எ
 ன்மாட்டருளுடைத்தாய் முற்காலத்து எண்ணவந்தகூடி அருளி
 ல்லதுபோல எண்ணெஞ்சுடையும் வண்ணம்போய்த்தன்மெப்படி
 யார் குழாத்ததாய் நினைதோறும் அமிர்சம்போல இன்பஞ்செய்
 து கட்டபுலஞ்சாமையிற்றன்பஞ்செய்து அம்பலம்போலும் நல்
 லதேசங்களின் கண்ணதாய் வந்து என்மனத்தகத்ததாய் இத்தன்
 மைத்தாலிற் பெரிதும் மாயத்தையுடைத்தாய் எனதுநிலையெ
 னுயிர் வந்துதோன்றிநின்றதென வேறுமொருபொருள் விளக்கி
 யவாறு கண்டுகொள்ச. பொழிவின்வியன்பொதும்பரி - பொழி
 வில் மரஞ்செறிந்தவிடம், மெய்ப்பாயும் பயனும் அவை. (கூக)

தளர்வகண் றுணாத்தல்.

தளர்வகண் றுணாத்தலென்பது-உயிரொன வியந்தசென்ற, பூ
 க்கொய்தன்முதலிய வினையாட்டையொழிந்து யாருயிலவொரு
 சிறுநத்தனியதின் ற இவரிசெய்பாதின்ற பெரியபலம் யாதோ
 வென அவ்வாப் பெரும்பான்மைகூறித் தளர்வுநீக்கிநின்றல். அத
 ற்குச்செய்யுள்.

தாதிவர்போதுசொப்பார்தையலாங்கககூப்பநின்று *
 சோதிவரிப்பந்தடியார்கூணப்புனலாடல்செப்பார் *
 போதிவர்கற்பகறாயுடல்வென்னத்தம்பொன்னடிப்பா *
 யாதிவரமாதவம்பலத்தான்மலையெய்துதற்கே. (சம)

பனிமதிநுதலியைப் பைம்பொழிவிடை த்
 தனிநிலைகண்டு தவரவகன்றுநாத்த னு.

(இ-ள்.) தாதுபரந்த பூக்களைக்கொய்கின்றவர், ஆயத்தாராகி ய தையலார் அங்கககளைக்கூப்பநின்று ஒளியையும் வரியையுமு டைய பந்தையடிக்கின்றவர், சூணப்புனலாயிதலைச் செய்கின்றில ர், அந்நூற் போதுபரந்த கற்பகநீர்வையுடைய தேவருலகம்பொ லிவழிப நிலந்தோயாத தமதுபொன்போலுமடியை நிலத்தின்க ட்பாவி அம்பலத்தானது கையையெய்துதற்கு இவர் செய்யக் கருதுகின்றபெரியதவம் யாது! எ-று.

தவஞ்செய்வார் புறத்தொழில்லைவிட்டு அகத்தானென்றையு ண்னி மலைக்கட்டக்குவரன்மே, இவரும் பூக்கொய்தல் முதலாகிய தொழில்லைவிட்டு மணத்தாற்றண்ணினைந்து வரையிடத்து நிற் றலான் யாதிவரமாதவமென்றான். மெய்ப்பாடும்பயனும் அவை.

மொழிபெறவருந்தல்.

மொழிபெறவருந்தலென்பது - தளர்வுநீங்கியபின்னர்ச் சார்த லுறாநின்றவன் ஒருசொற் பெறுமுறையாற்சென்று சாரவேண்டி ப்பின்னும் அவனைப்பெரும்பான்மைகூறி ஒருசொல்வேண்டி வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காவிரின்மேர்தருகண்டர்வண்டில்லைக்கண்ணார்சமலத் *
 தேவியென்றேயையஞ்சென்றதன்நேபறியசுகிறிது *
 மாலியன்றன்னமென்றோக்கிநிலையாத்திறவாவிடினென் *
 னுயியன்றேபயிழ்நேபணக்கேயிற்றழிகின்றதே. (சக)

கூடற் சரிதெ ன
 வாடி யுரைத்த னு.

(இ-ள்.) மாளொக்கத்தான் இயன்றும்போலும் மெல்லியநோ க்கையுடையாய், நஞ்சாகியநீலப்பூ நின்று அழகைக்கொடுக்கும் மிடற்றையுடையவாது வளவிய திலைக்கண்ணாடாகிய கண்ணிற் கு ஆரும்பாமைப்பூவின்வாழந் தேவியோவென்று ஐயநிகழ்ந் தது, தெளிந்தறியச் சிறிதாயினும் நின்வாத்திறவா தொழியின்,

அயிற்சேமே, அணங்கே, இப்பொழுது சிறிதும் து என்னுயிரைச் சேர்த்து, இசைநீ சருகாதொழிவின்றித் தென்னை! எ-று.

தேவிபெய்து பெரும்பான்மை யாகவிட, தேவிபெய்தே யைப்பஞ்சென்றதென ஐயத்தினள் ஒருதலைப்பெற்றிடுகிறினை. அந்நிபவென்னும் வினையெச்சமும் சிறிதென்னும் வினையெச்சமும் திறவாவிடினென்னுமெதிரீமறையிற் திறத்தலோடு முடிந்தன. அயிற்சேயணங்கேயென்றான், இப்பமுந் துன்பமும் ஒருங்குமி சேற்றலின். மெய்ப்பாடி-அமுதக. பயன்-ஆற்றுகையுணர்ந்ததுதல்.

நாணிக் கண்புதைத்ததல்.

நாணிக் கண்புதைத்தலென்பது-தலைமகன் மன்முன்னின்று பெரும்பான்மைகூறக்கேட்ட தலைமகன் பெருநாணிகளாதலின் அவன்முன்னிற்கலாகாது நாணி, ஒருகொடியிடுவதுகூறி, தன் கண்புதைத்து வருந்தாநின்றதல். அதற்குச் செய்துள்.

அகலிடந்தாவியவானேனவிந் திதறஞ்சம்பலத்தி *
ணிகலிடந்தாவியைச் சற்றாழாரினின்று நங்கிடமா *
யுகலிடந்தான் சென்றென துயிர்தறபாவகையொதுங்கப் *
புகலிடந்தாபொழில்வாயெழில்வாய்தருபுகலொடியே. (சஉ)

ஆயிடைத்தனிதின் றுற்றுசுழிந் து
வேபுடைத்தோளித்யார் மெக்கொடிமறைந்த து.

(இ-ள்.) உலகத்தைத்தாவி யளந்த வானவன் வணங்கப்படுவதென்றயின்று வணங்கும் அம்பலத்தின்கணுளகூடிய இசையுடையவிடங்களிலே தாவும் விடையபுடைய ஈசனைத்தொழா தாரைப்போலத் துன்பத்திந்திடமாய் அழிபுமளவைத்தானடைந்து எனதுயிர்தறபாவண்ணம், பொழிவிடத்துளவாகிப் அழகு வாய்த்த பூவையுடையகொடியே, யானொதுக்குதற்குப் புகலிடந்தருவாயாக. எ-று.

உகலிடம்-உருகற்றிடம். உருகலையுடைய விடமெனிணைமையுடைய. ஆயிடை-தலைமகன் அவ்வாறு கூறியவிடத்து. தனிதின்று-ஆற்றுவியப்பாறையின் திதின்று. ஆற்றுகு-நாணிகு ஆற்றுகு. வேய்-வேய்த்ததன்மை. மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-ஆற்றுகைத்தற்குத்தல்.()

கண்புதைத்தவருந்தல்.

கண்புதைத்தவருந்தலென்பது-தலைமகன் நாணிக் கண்புதைப்பாநிற்ப, இவன் கண்புதைப்பாநின்றது தன்னுடையகண்கள் என்ன

வருத்தத்தைச் செய்யுமெல் றுகாதேயென உட்டுகொண்டு, யான்வ
ருந்தாதொழியவேண்டிவையாயின் நிக்மெனி முழுதும் புடைப
பாயாகவெனத் தலைமகன் தன்வருத்த மிசுதி கூறுநிற்றல். அதற்
குச்செய்புள்.

தாழ்ச்செய்தாரீமுடிதன்னடிக்கீழ்வைத்தவரைவின்றோர் *
ருழ்ச்செய்தானம்பலங்கைதொழாரினுள்ளந் துளங்கப் *
போழ்ச்செய்யாமல்வெற்கண்டபுடைத்துப்பொன் னெயென்னை
வாழ்ச்செய்யாய்சுற்றுமுற்றும்புடைதநின்னைவா ணுஉலே. (சக)

வேற்றருங்கண்ணினை மிளிரிவனவன்றுநி ன்
கூற்றருமெனியே கூற்றினைக்கென்ற த.

(இ-ள்.) தன்கட்டாழிந்தலரிசுருடைய முடிக்களைத் தன் திருவடி
க்கீழ்வைத்து அவர்களை வின்றோர் பரிவாரமாய்ச் சூழும்வண்ண
ஞ்செய்தவனது அம்பலத்தைக் கைதொழாதாணாப்போல நெரு
சந்துளங்கப்போழாமற் கூரிய வேல்போலுங்கண்டிப்படைத்த
து, பொன்னே, நீ என்னைவாழும்வண்ணஞ்செய்தாய், வாணுஉலே
புடையாய், என்னுள்ளந் துளங்காவைவேண்டிநின் நினைச் சுற்று
முழுதும் புடைப்பாயாக. எ-று.

தாழ்ச்செய்தாரென்பதனை ஒருசொல்லாகீகாது தாழும்வண்ண
ம் முற்றவஞ்செய்தாரென்றும், தம்மைச்செய்தா ரென்றும்
ஒருசொல்வருவித்தும், போழ்ச்செய்யாம லென்புழியும் போ
ழும்வண்ணமொருதொழிலைச்செய்யாமலென ஒருசொல்வருவித்
தும், மிரித்துரைப்பினுமறையு. வாழ்ச்செய்தாவென்பது குறிப்
புறில். புடைத்தவென்பது உம்பாடம். வேற்றருங்கண்-வேல்போ
லுங்கண், பெய்ப்பாடி-அழுகை. பயன் - ஆற்றமைபுணர்ந்தல்.)

நாண்விடவருந்தல்.

நாண்விடவருந்தலென்பது- தலைமகன் தனது ஆற்றமைமிசு
திசுறக்கேட்டு, ஒருஞான்றுத் தன்னைவிட்டுநீங்காதநாண்அழிவுச்
சேர்ந்த மெழுருபோலத் தன்னைவிட்டுநீங்காநிந்த, தலைமகன் அ
தற்குப் பிரியாற்றாது வருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

குருநாண்மலரிப்பொழிந் குழிநிலைக்கூத்தனை யேத்தலரிபோல் *
வருநாண்மலர்வந் தவாழியமோற்றென்கண்மணிபோன் *
றொருநாள்பிரியாதுயிரிந்பழகிபுடன்வளர்ந்த *
வருநாண்மலர்வழல்கேள்மெழுருகொத்தழிவிந் தறே. (சக)

ஆகியவற்றின் பற்றினா ளி
நீக்கினதானொரு நேரிழைநின்ற து.

(இ-ள்.) இன்றியமைபாமை யால் என்னை மணியை யொத்து உயிர்போலச் சிறப்புடைய தாய்ப் பழகி ஒரு பொழுதும் பிரியாது என்னுடனேயுள்ளிந்த பெறுதற்கரிய அளித்தாயிநான் அழிவின் கோர்ந்தொழுகையொத்து என்னை மணியை அழியாநின்றது, அசனாச், நிறத்தையுடையவாகிய நான் மலர்க்கொழுமைய பொழிவ்களாற் சூழப்பட்ட தில்லைக்கொழுமைய கூத்தையேற்கொடர் அன்புறம் பிறவியிற் பிறப்பாச் சிறே அவர் அளிப்போல மேல்வாக்கடையாளின், யான் இவ்வாறு பிறவாதொழி. ஏ-து.

வருநாய்பிறவற்கெவன்பதற்கு ஏத்தாநானாய்போல வருந்த இவ்வாறு பயின்றாப் பிரியவரு நாட்கள் உளவாகா தொழிசெவ்வினாமமைபும், வாழிவென்பது இந்தன்மைத்தாகிய இயக்கணிக் கி இந்தநான் வாழ்வதாவென்றவாறு. அளோவு மெற்றும் அகைநினை. ஆகவணக்கணியி- அவ்வாற்றுகுக்கணியி. பெய்ப்பாயி- அழகை. பயல்- ஆற்றுகைநீங்குதல். (௪௪)

மருங்குவிரைதல்.

மருங்குவிரைதலென்பது - சிலைமகள் நானிழந்து வருந்தாநின்பு, சென்றுசார்தலாகையாயில், சிலைமகள் சன்னுதரவினாஸ் அகவருந் தந்தணிப்பான் போல்து முல்வையாழிமுனிந்தது, ஒருகையால் இறு மருங்குருங்கியும், ஒருகையால் அளிசுலம்மில்வகி அளகற்பொட்டியும், சென்று அணையாநின்றல், அசற்குச்செய்யுள்.

கொலத்தவிக்கொம்பரும்பரிபுக்கலிசே குறைப்பவர்க்கு *
சேலத்தனைவொங்குகேதற்கிவேகுசெவ்விலிப்பவன்கு *
ஊர்வொத்தநேரிடைநெய்யம்மையென் னாது நன் டேனகையாந்
சாலத்தனாதுகள் டீர்வன்யிதான் கொண்டகாரிவதுவே. (௪௫)

ஒளிதெழுவர்க்கும வளிசுலம்மில்வகி
கருங்கினிற்றண்ணன் மருங்குவிரைந்த து.

(இ-ள்.) அழகையுடைய சுவியாகிய கொம்பின்மேலேதி அதனை யே அடிக்கப் குறைப்பார்தொது தன்மைகைய யுடையவாயிருந்த ன கொங்குகைகள், இவை இத்தன்மையவாயிருத்தலால் இதுயிழுமென்றியாந் தெளிவிலிநிலம், அதனால், வன்மிகைல், சுவன் துசிலை யையொப்பானுடைய முல்வையொத்து நேரியவிடையினது நெய்யம்மையக் குறைத்து ஊர்வணிய நெய்மேலுண்டாகிய நகையால் நீயிர் கொண்டையசார்தல், யிலேந்தகாது. ஏ-து.

சேற்றகிலேமென்பது “சேற்றூப்புன்சொனோற்றிசின்,, என் பதுபோலத் தெளிதற்சென்வந்தது. முலைகளைத் தெளிவிக்கமாட் டேமென்பாருமுளர். பின்வருமேதத்தைநோக்கிச் தீயிர்பயனாக நினைக்கின்ற இஃது இறப்ப்ச்சிந்தெண்ணுக்கருத்தான, துண்டே னென்றான். கண்டவொன்பது முன்னிலையாகச்சொல். அளிஞலம் வடமொழிமுடிபு விலக்கியனைந்தது - விலக்காநின்றனைந்தது. மெய்ப்பாதி-உவகை. பயன்-சார்தல். அவ்வகையின்றமை குறிப்பி னுணுணர்ந்த தலைமகன் இவ்வகை சொல்லிச்சார்த்தானென்பது.

இன்றியமையாமையுறல்.

இன்றியமையாமையுறல் என்பது - புணர்ச்சியிறுதிக்கண் விசு கம்பும் நிலனும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்கொங்கைகளைமறந்து அதற்கண் முயல்வெனப் பிரிவுதோன்றத் தலைமகன் தனது இ ன்றியமையாமையுறல் அகற்குச்செய்ப்புள்.

நீங்கரும்பொற்கழற்சிற்றம்பலவர்நெயிவிசும்பும் *
 வாங்கிநுந்தென்கடல்வையமுமெய்தினும்பாண்மறவேன் *
 நீங்கரும்பும்மயித்துஞ்செழுந்தேனும்பொதிந்துசெய்ப்புள் *
 கோங்கரும்புந்தொலைத்தென்னையுமாட்கொண்டகொங்கைகளே.

வென்றிவேலவன் மெல்லியறன்   க்
 இன்றியமையாமையுறல் துரைத்தது.

(இ-ள்.) விடுதற்கரிய பொன்னியன்ற கழலையுடைத்தாகிய திருவடியையுடைய சிற்றம்பலவரான நெய்தாகிய தேவநலனாகும். வளைந்தபெரிய தென்கடலாத் குழப்பிட்ட நிலத்தையும் ஒருங்கு பெறவரினும் இன்றியகரும்பிச்சாற்றையும் அயிர்த்தத்தையும் கொ டுவிதேனையும் உள்ளடக்கிச் செய்ப்பயுள் கோங்கரும்பையும் வென்று என்னையும் அடிமைக்கொண்ட கொங்கைகளை யான் மறவேன். எ-று.

விசும்பும் நிலனும் ஒருங்குபெறவரினும் இக்கொங்கைகளை மறந்து அதற்கண் முயலுமாவில்லையெனத் தன்னின்றியமையாமையுறல்பவராயிற்று. என்னையுமென்றவும்கை எச்சவும்கை. தொழிற்படுத்தெனவந்துமையால் தன்வினையாயிற்று. மெய்ப்பாதி-அது. பயன்-நயப்புணர்ந்துறல். (சுள)

ஆயத்துய்த்தல்.

ஆயத்துய்த்தலென்பது - இன்றியமையாமையுறல் பிரியலுறு திற்றவன், இனிப்பலசொல்லியெண்ண என்னுயிர்த் தின்க்கடிமை

யாயிற்று இனிச்சென்று நின்றுபத்திகைச் சேர்வாயாகவெனக் க
ன் பிரிவின்கை கூறித் தலைமகளை ஆபத்துச்செலுத்தாநின்றல். அ
தற்குச்செய்யுள்.

ஞளாமணிபும்பர்க்காயவன் சூழ்பொழிந்திங்கிலயன்னாய்க் *
காளாயொழிந்ததென் னொருயிராயிழி செயணங்கே *
தோளாமணியேபிணை ய்பலசொல்லியெண்ணை துன்னு *
நாளார்மலர்ப்பொழில்வாயெழிலாயறணுகவே. (சஎ)

தேங்கமழ் சிலம்ப ன்
பாங்கிற், கூட்டிய து.

(இ-ள்.) வானவர்க்கு முடிமணியாயவனது சூழ்ந்த பொழிலைபு
டைய தில்லைபையொக்கும் தினக்கு எனதாருயிர் அடிமையாயிற்
று, ஆகலாற் பலசொல்லிப் பெறுவதென்! நிறைந்தவயிர்தே, அ
ணங்கே, துள்ளிக்கப்படாதமாணிக்கமே, மான்பிணையே, நீ பலகா
லுஞ்சேர்ந்துவினையாயும் நிறைந்தநாண்மலையுடைய பொழிற்
கணவினையாயும் அழகிய ஆபத்தை இனிச்சேர்வாயாக: எ-று.

அறிக்கிய வினிகளாற் காதற்கிறப்புவிளங்கும். பலசொல்லியெ
ண்ணையென்றது உயிர் தினக்கு ஆளாகியின் வேறுபல சொல்லு
தல் பயனில கூறலன்றேயென்றவாறு. சொல்லியெண்ணும் வினை
யெச்சத்திற்குப் பெறுவதென ஒருசொல்வருவித் துணைக்கப்பட்ட
டது. பொழில்வாய் றணுகவேன இயைப்பினுமமையும். மெய்
ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-பிரியலுறுந்தலைமகன்வற்புறுத்தல். ( )

நின்றுவருந்தல்.

நின்றுவருந்தலைப்பது- தலைமகளை ஆபத்துப்பத்துக் தானவ்வி
டத்தேநின்று அப்புணத்தியல்புகூறித் தலைமகன் பிரிவாற்றாதுவ
ருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொய்புடையார்க்கெரன் னோலகலும்மகல் றுற்புனரின் *
மெய்புடையார்க்கவனம்பலம்போலயிரெணுகு *
மைபுடைவாட்கண்மணிபுடைப்புண்முலைவாணுதல்வான் *
பையுடைவாளாவத்தல்குல்காக்கும்பைம்பூம்புனமே. (சஅ)

பாங்கிற்கூட்டிப் பதிவயிற்பெயர்வோ ன்
நீங்கற்கருமை நின்றுநினைந்த து.

(இ-ள்.) மையையுடைய வாள்போலுய்கண்ணையும் மணியையு
டையபுணணிந்த முலைபையுமுடைய வாணுதல், பெரியபடத்தை

யுடைத்தாகிய ஒளியையுடைய அரவுபோலும் அல்குலையுடையாள், அவள் காக்கும் பூக்களையுடைய பசியபுனம், தன்னை யானகன்றால், பொய்யையுடையவர்க்கு அரந்துன்பத்தைச்செய்து செயலுமாறுபோல, மிக்தையாததைச்செய்து, எனக்குச்செய்ததாம். அணைந்தால், மெய்யையுடையவர்க்கு அவனது அட்டவம் பேரின் பத்தைச்செய்து அணித்தாமாறுபோல, கழிபுவதைச்செய்து, எனக்குமிவவும் அணித்தாம். ஆதலான் நீங்குதல் பெரிதும் அரிது. எ-று.

வாணுநிலையுமென்றெண்ணினும் அமைபும். மெய்ப்பாடு-அழுதசை. பயன்-ஆற்றாமை நீங்குதல். (சஅ)

பாங்கற்கூட்டம் முற்றிற்று.

இடந்தலைப்பாடு.

சூத்திரம். பொழிவிடைச் சேற விடந்தலைசொன்ன, வழியொடு கூட்டி வருத்திசினேரே.

(இ-ள்.) பொழிவிடைச்சேறவொன்றும் இடந்தலைப்பாட்டிற் கேட்பியது. இதனையும் மேலைப் பாங்கற் கூட்டமுணர்ந்திய சூத்திரத்தில் "நங்கிவைநிற்க விடந்தலைதனக்கும்,, எனக்கூறியவாறே மின்னிடமெலிதல் முதல் நின்றவருந்துவலீராகக்கூறப்பட்ட கிளவிகளோடுகூட்டி இடந்தலைப்பாடாமென்றுவகுத்துரைத்துக் கொள்சு. அவை பாங்கற்கூட்டத்திற்கும், இடந்தலைப்பாட்டிற்கும், உரியவாமாறு என்னெயினி, பாங்கற்கூட்டம் நிகழாதாயின் இடந்தலைப்பாடு நிகழும், இடந்தலைப்பாடு நிகழாதாயின் பாங்கற்கூட்டநிகழும் ஆகலின்.

பொழிவிடைச்சேறல்.

பொழிவிடைச்சேறலென்பது - இயற்கைப்புணர்ச்சியறிதிறதிக்கட சென்றெய்துதற்கருமை நிறைந்து வருந்தாநின்ற தலைமகன் இப்புணர்ச்சி நெருநனும் என்னநிவோடுகூடிய முயற்சியான்வந்ததன்று தெய்வந்தர வந்தது இன்னும் அத்தெய்வந்தானே தருமாம் அப்பொழிவிடைச்செல்வேமெனத் தன்னெஞ்சொடு கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

என்னநிவால்வந்ததன் நிதுநான் னுமின் னும்முயன்றான் *
 மன்னெநிசந்ததி நுந்தன்று தெய்வம்வருந்தெனஞ்சே *
 மின்னெநி செஞ்சுடைக்கூத்தப்பிராண்வியன் நிலைமுந்நீர் *
 பொன்னெநிவார் துறைவாய்ச்சென்று மின்னெய்பொழிவிடத்தே

ஐயரிக்கண்ணியை யாடிடத்தேசென்
 மெய்துவனென்றினைந் தேந்தல்சென்றது.

(இ-ள்.) இப்புணர்ச்சி நெருளும் என்னறிவோடு கூடிய முயற்சியானவந்ததன்று, தெய்வந்தர வந்தது. இன்னுஞ்சிறிது முயன்றான் மன்னியநெறியாகிய இவ்வொழுக்கத்தைத்தந்ததாகிய தெய்வம் இன்னுமிருந்தது, அது முடிக்கும். அதனை நெஞ்சமே, வருந்தாதொழி, மின்னவெல்கின்ற சிவந்தசடையுடைய கூத்தப்பிரானது அகன்ற தில்லையைச் சூழ்ந்த கடற்றிகர பொண்ணீர்கொணர்ந்தெறிக்கின்ற நெடிய துறையிடத்து மின்னையுடைய முகிலைத் தோயும் பொழிற்கட்டுசெல்லுதும். ஏ-று.

இன்னுமிருந்ததன்றெனக்கூட்டி முயன்றவென்னும்வினையெச்சத்திற்கு முடிக்குமென ஒருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மின்பொலுநெறித்த சடையெனினுமமையும். கரையிற்பொண்ணீர்த் திகரையெறிபுந்துறைபெனினுமமையும். இருந்தின் மெய்பது பாடமாயின், இருந்தின் ரோவென ஓகாரம் வருவித்து இருந்தில்லையோவெனவுரைக்க. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்- இடந்தலைப்படுதல். (ச-ஈ)

இதற்கு மின்னிடமெலிதன் முதலாக நின்றுவருந்தலீரக வருங்கிளவியெல்லாம் எழுத்துரைத்துக்கொள்க, என்னை, இவ்விரண்டனுள்ளும் ஒன்றே நிசமுமாகலின்.

இடந்தலைப்பாடு முத்திற்று.

மதிபுடம்படுத்தல்.

மதிபுடம்படுத்தல்வருமாறு.- இரண்டனுள் ஒன்றை சென்றெய்ச்சியபின்னர்த் தெருண்பிவரைதலைத் தெருளானாயின் அவள் கண்ணாற் காட்டப்பட்டகாதற்றோழியை வழிப்பட்டுச் சென்றெய்தல் முறைமையென்ப. வழிப்படுமாறு-தெற்றெனத் தன்குறையுருது இரந்துவைத்துக் கரந்தமொழியாற் மன்கருத்தறிவித்து அவனைஐயபுணர்வினளாக்கி அதுவழியாசறின்று தன்குறைகூறுதல்.

சூக்திரம். சேறறுணிதல் வேழம் விஞ்சல், கலைமான் வழிபதி பெயர்விஞ்சு தல்லை, மொழிபெரு துரைத்தல் கருத்தறிவித்தல், விடைவிஞ்சலோ டிவைவீரைந்து, மடவரற் றோழிக்கு மதிபுடம்படுத்தல்.

(இ-ள்.) பாங்கியிடைச்சேறல்- குறைபுறத்துணிதல் - வேழம்விஞ்சுதல்-கலைமான்விஞ்சுதல்- வழிவிஞ்சல்-பதிவிஞ்சல் - பெயர்விஞ்சுதல்

தல்- மொழிபெறாத கூறல்-கருத்தறிவித்தல்- இடைவினாதல் என விலைபத்தும் மதியுடம்படுத்தலாட்.எ-று. அவற்றுள்,-

பாங்கியிடைச்சேறல்.

பாங்கியிடைச்சேறலென்பது-இரண்டினள் ஒன்றைச் சென்றெய்திப் பணர்ந்து நீங்கிய தலைமகன் இனியிவளைச் சென்றெய்துதல் எளிதன்று யாம் அவள் கண்ணாற்காட்டப்பட்ட காதற்சேறழிக்குமற்குறையுள்ளது சொல்லெமென்று அவளை நோக்கிச் செல்லாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

எளிதன் நினைக்கணியாய்வல்லிபுல்லெழின்மதிக்கீற் *
 ரெளரிசென்றசெஞ்சடைக்கூத்தப்பிராணையன்றிரிணென்சட் *
 மெளிசென்றமேற்கண்வருவித்தசெல்லெல்லாந்தெளிவித் *
 தளிசென்றபூங்குழற்சேறழிக்குவாழியறிவிப்பனே. (௫௩)

கரந்துறைகிளவியிற் காதற்சேறழியை
 இரந்துகுறையுறவென் றேந்தல்சென்றது.

(இ-ள்.) தொண்டைக்கணியோலும் வாசியுடைய வல்லியைப் புல்லுதல் இனியெளிதன்று, அதனால் எழிலையுடைய மதியாகியகீற்றிவெளிபரந்த சிவந்தசடையபுடைய கூத்தப்பிராண நிலையா தாராப்போல வருந்த எண்ணிடத்துத் தெளிதலையடைந்த வேல்போலுக்கண்கள் வருவித்த இன்னமை முழுதையும், வண்டடைநீசுபூங்குழலையுடைய தோழிக்குக் குறிப்பினாலே தெளிவியாநின்றது சொல்லுவேன், எ-று.

இரண்டாவது விகாரவகையற்றொத்தது. வல்லியது புல்லெனினுமமையும். வருந்தவென வெருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. கண்ணோடாது பிறர்க்குத்துன்பஞ்செய்தலின், உன்னைநார்கண்ணிற்கு உவமையாகவுரைப்பினுமமையும். செல்லெல்லாந்தெளிவித்தென்பதற்குச் செல்லெல்லாவற்றையநீக்கியென்பாருமுளர். வாழி-அசைநிலை. கரந்துறைகிளவி- உள்ளக்குறிப்புக்கரந்துறையமொழி. மெய்ப்பாடு- அசூகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-தோழிக்குணர்த்தி அவளான் முடிப்பெனக்கருதி ஆற்றாமைநீக்குதல். (௫௪)

குறையுறத்துணிதல்.

குறையுறத்துணிதலென்பது- பாங்கியறினந்துசெல்லாநின்றவன் செய்வத்தினருளால் அவ்விருவரும் ஓரிடத்தெதிரிநிற்பக் கண்டு, இவள் இவட்குச் சிறந்தாள் இனியென் குறையுள்ளது சொல்லுவெனதை தன் குறையுறத்துணியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குவளைக்கருங்கட்கொடி யேரிடையிக்கொழுகடைக்க *
 னு வளைத்தன தயிரொன்றதூதல் ளோடுவையயில்வா *
 தவளைத்தல் பால்வைத்த சிற்றம்பலத்தானருளிவர்போற் *
 றுவளத்தலைவந்தலின்னலில் னேயினிச்சொல்லுவனே. (௫௪)

ஓரிடத்தவரை யொருங்குகண்பித ன்
 பேரிடர் பெருந்தகை பேசத்துணிந்த து.

(இ-ள்) குவளைப்பூப்போலும் கரியகண்ணினையுங் கொடியை
 யொத்த இடையினையமுடைய இக்கொடியினது கடைக்கண் உவ
 னைத் தன்னுடையவுயிரொன்று சொல்லிற்று. அதனால்தனக்கொட்பு
 பில்லாதவளைத் தன்னொருகூற்றின்கணவைத்த சிற்றம்பலத்தான
 னு அருளையுடையரல்லாதாணாப்போல் யான் வருந்தும்வண்ணம்
 என்னிடத்துவந்த இன்னுமையை, இவட்கு இனி யிப்பொழுதே
 சொல்லுவேன். எ-று.

கடைக்கணுவளையுயிரொன்றதென்றது - எனக்கிவ்விடர் செய்த
 கடைக்கண் இடர் நீந்தும் வாயிலுந் தானே கூற்றிறென்றவாறு.
 இன்னேயென்பது இவர்கூடிய இப்பொழுதே என்றவாறு. இனி
 யென்றது இவளிடக்கல் நியமையாமையறிந்தபின்னென்பது ப
 டநின்றது. ஒருங்குகண்பி-ஒருகாவத்துக்கண்பி. மெய்ப்பாமி-அழு
 கைடைச்சாரிந்த பெருமிதம். பயன் - மதுபுடம்பித்தற்கொருப
 பிதல். (௫௪)

வேழம்வினாதுதல்.

வேழம்வினாதுவென்பது - குறைகூறத்துணியாநின்றவல் என்
 குறையின்னதென்று இவளுக்கு வெளிப்படக்கூறுவேலாயின் இ
 வள் மறுக்கவுங்கூடுமென உட்கொண்பி, என்னகுறை இன்னதென்
 று இவடானேயுணருமளவும் கர்ந்தமொழியாற் சிலசொல்லிப்பி
 ன்குறைபுறுவதே காரியமென, வேட்டைகருதிச் சென்றானாக
 அவ்விருவருளடிச்சென்றநின்று, தன்காதறோன்ற, இவ்விடத்தொ
 ருமதபாணவாக் கண்டரோவென வேழம் வினாவாநின்றல். அதற்
 குச்செய்யுள்.

இருக்களியாயின்று யானிற்றுமாப்பவின் பம்பணிலோர். *
 மருங்களியாவனலாடவல்லோன்றில்லையான் மல்கீய் *
 கொருக்களியார்ப்புவயிழ்மும்மதத்திருகோட்டொருநீள் *
 கருக்களியார்மதபாணையுண்டோவாக்கண்டதுவே. (௫௫)

எழையரிருவரு மிருந்தசெவ்விபு ள்
வேழம்வினாஅய் வெற்பன்சென்ற து.

(இ-ள்.) அடியவரிடத்தே அவரோடுகூடிப்பெரிய களிப்பையு டையெனும் பான் இன்றிறமாக்கும் வண்ணம் இன்பத்தை பென க்களித்ததுத் தீயாடவல்லோன், தில்லைபான், அவனது மலையின் இ வ்விடத்து அளிகளொருங்கார்ப்ப உயிழப்பாநின்ற மூன்ற ம தத்தைபும் இரண்டு கோட்டையுமுடைய நீண்ட கரிய களியாரீந்த ஒருமதயான வாராநிற்பக் கண்டதுண்டோ? உராமில் எ-று.

மருங்கிறமாப்பவெனக் கூடிற்று. அனலாடவென்பது அன லோடாடவெனவிரியும். ஆர்ப்ப வரவெனக்கூட்டிக. ஆர்ப்பவுமி றுமெனினுமமைபும். நீட்சி - விலங்குண்டாகியநெடுமை. களி-உ ள்வுச்செருக்கு. மதயான-மதமிடையருத யானை. (இஉ)

கலைமான் வினா தல.

கலைமான் வினா வென்பது- வேழம்வினாவி உட்புகுந்தபின்னர்; தான் கண்ணாவிடர்ப்பட்டமை தோன்ற நின்ற, தும்முடைய க ண்கள் போலும் கண்ணொபாருதலா னுண்டாகிய புண்ணேறி இப்பு னத்திசீகல் ஒருகலைமான் வரக் கண்டாரோவென்று கலைமான் வி னாவாநின்றல். அசற்குச்செய்யுள்.

சருங்கண்ணையநியாமநின்று நோன்றில்லைக்கார்ப்பொழில்வாய்-
வருங்கண்ணையவண்டாபும்வளரிளவல்லியல் ளீ *
நிருங்கண்ணையகண்ணொபாருப்புணரிப்புனத்தின் *
மருங்கண்ணையதுண்டோவந்ததீக்கொருவான் கலையே. (இரு)

கலைமா னண்ண ல்
கலைமான் வினா து.

(இ-ள்.) கரியமால் அவனநியாமந் தன்னை யொளித்துநின்றவ னது தில்லைகாப்பி னுண்டாகிய கரியபொழிவிடத்துப் புறப்ப டாநின்ற கள்ளாந் தம்மேனிநனையும்வண்ணம் வண்டிகளாபும் வ ளாராநின்ற இளைபவல்லியை யொப்பீர், தும்முடைய பெரியக ண்கள் போலும் கண்ணொபாருதலா னுண்டாகிய புண்ணைப்பணர்ந் த ஒருவாக்கலை அத்தன்மையது இப்புனத்தின்மருங்கு நக்கு வ ந்ததுண்டோ? உராமில் எ-று.

கண்ணென்பது கரியோனென்னும் பொருள் தீர்பாகத ச்சிதைவு. அஃது அப்பண்புகுறிபாது நண்டுப்பெயராய்நின்ற

ஹையின், கருங்கண்ணென்றார், சேற்றிற்பங்கையமென்றப்போல அறிபாமையின் நோனென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொல்லீராய்ப், ஒளித்தோனென்னும் பெருள்பட்டி, இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. ஐகாரம் அசைநிலையெனினுமகையும் வருங்கண்ணையென்பதற்கு உண்டாகக்கடவ கள்ளையுடைய அரும்புனை யுடையமையன் வண்பி காலம்பார்த்த ஆபிமாறுபோல, அம் முள்ளத்து நெகிழ்ச்சியுண்டாமளவும் அமதுபக்கம் விடாது உழல்கின்றேனென்பது பயப்பவருக்கண்ணையுடையவென்றகாப்பினுமமையும். மருங்கென்பது மருங்கண்ணென நறுநிரிந்துநின்றது. அணித்தாகவென்னும்பொருட்டாய், அணி அண்ணெனக்குறைந்து நின்றதெனினுமமையும். மருங்கண்ணைய தண்டோவென்பதற்கு அண்ணல் நையதென்று, புணத்தின்மருங்கு தலைமை நையலையுடையதெனினுமமையும். (௫௬)

வழிவினா தல்.

வழிவினாதுவென்பது - கலைமான்வினாநாநின்றவன், இவ்வகருதினாவென்றது தோழியநீய், அதனோயி மாறுபடநின்றது, அதகநீராயின்றுமூர்க்குச் செல்லுநெறி கூறமினென்றுவழிவினாநாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலம்பணிவொண்டசெஞ்சிறடிபங்கன்றக்கீரடிபார் *
 குலம்பணிவொள்ளவெண்க்கொயித்தோல்வொண்டி தானணிபுங்கு *
 சலம்பணிவொண்டிடமம்பலங்கொண்டவன்காரிக்கயிலிச் *
 'சிலம்பணிவொண்டதுஞ்சிறார்க்குராமின்கள் சென்னெயியே..')

கலைமான்வினாப கருத்தவேறநி ய
 மலைமானண்ணல் வழிவினா து.

(இ-ள்.) சிலம்பு தானழகுபெற்ற செய்ய சிறிய அடிபையுடையாளது கூற்றையுடையான், தன்மெய்யடிபாரதுகூட்டங் குற்றேவல்கொள்ள எண்ணக்கொடுத்தவன், தான்கொண்டணியும் அணிகலம் பாம்பாகக்கொண்டி அம்பலத்தையிடமாகக்கொண்டவன், அவனது முகில்களையுடைய கைக்கெட்ட சிலம்பழகுபெற்ற அமது சிறிபலூர்க்குச் செல்லு நெறியை உரையின். எ-து.

கொண்டிகொயித்தோனென இபைப்பாருமுளர். தனக்குத்தக்கையெல இடத்து வைத்தானென்றுந் தன்னடிபாரக்குத் தகாத எண்ண அவர்க்குக் கொடுத்தானென்றும், அணிதற்குத்தகாத பாம்பைய அணித்தானென்றும் தனக்குத் தருமம்பலத்தை இடமாகக்

கொண்டானென்றும், மாறுபாட்டொழுக்கங் கூறிவாரும். கரு
 த்துவேறிய- வினாயத்தற்கு மறுமொழிபெறாது பின்னொன்
 றை வினவுதலான் இவன்கருத்து வேறென்று தோழியறிய. சின்
 னெறிபென்றுபாடமாயின், சிறிபறையென்றுகாக்க. சின்ன
 தியென்பது அந்நிலத்துப்பண்பு. (௫௪)

பதிவினாதல்.

பதிவினாதலென்பது- மாறுபடநின்ற வழி வினாவும் அதற்
 கு மறுமொழி கொடாதாரா எதிர்முகமாகநின்ற, வழிகூறியா
 ன் றும்பதி கூறுதல் பழியன்றே அது கூறு வீ ராயினென்று
 அவர்பதி வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஒருங்கடமூவெயிலொற்றைக்கனைகொள்சிற்ப்பலவன் *
 கருங்கடமூச் சறுகுநால்வாய்க்கரிபுரித்தோன்கயிலை *
 யிருங்கடமூநிம்பொழிவெழிந்கொம்பரன் னீர்கனிண்ணே *
 வருங்கடப் மூப்பகர்ந்தாற்பழியோவிங்குவாழ்பவர்க்கே. (௫௫)

பதியொழிபிறவினாய் மொழிபலமொழிந் து
 மதியுடம்படுக்க மன்னவ்வலிந்த து.

(இ-ள்.) மூவெயிலையும் ஒருங்கே அடவேண்டித் தனிபம்பை
 க்கொண்ட சிற்ப்பலவன், கரிய மதமூன்றுமொழுகாநின்றநா
 ன்றவாய்புடைய கரியபுரித்தவன், அவனது கைக்கெட்டெரி
 யகாட்டான் மூடப்படுந் பொழிந்கணிந்கிச்சிற எழிலையுடைய
 கொம்பையொட்டிராகிய நீங்கள் இங்கே வாரும், தம் தூரை யுரை
 த்தால் இம்மலைவாழ்வார்க்குப் பழியாமோ? பழியாயின் உரைக்க
 ற்பாலீரல்லீர். எ-று.

இரண்டிமதங் கடத்திற்பிறத்தலிற் பன்மைபற்றிக் கடமென்
 றார். கொம்பரன் னீர்களைன்பது முன்னிலப்பெயர். இன்னேவ
 ருக்களைன்பது எதிர்முகமாக்கியவாறு. வாருமென்பதுகுறகி
 தின்றது. (௫௬)

பெயர்வினாதல்.

பெயர்வினாதலென்பது-பதிவினாவும் அதற்கொன்றுக்கரு
 தாரா, நும்பதிகூறுதல் பழியாயின் அதனையொழியின் றும்பெ
 யர்கூறுதல் பழியன்றே இதனைக்கூறுவீராயினென்று அவரது
 பெயர் வினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாரொண்ணவொக்குஞ்சடைமுடிமேற்றணித்திங்கள்வலத்த *
 காரொண்ணவ ருக்கறைமிடற்றம்பலவன்கயிலை *

யூரென்னவென்னவும்வாய்திறவீரொழிவீர்பழிபேற் *
பேரென்னவொருவாயீர்வினாயீர்க்குமுற்பேதையரே. (௫௭)

பேரமைத் தோளிய ற்
பேர்வி னுய து.

(இ-ள்.) உயர்ந்த சடையானியன்ற முடிமேல் தாராக ஒருகலை யாகிய திக்களை வைத்த கொண்டவென்று சொல்லும்வண்ணம் நிறைந்த கறுப்பையுடைத்தாகிய மிடற்றையுடைய அம்பலவனது கைக்கீகண் தும்முடைய ஊர்கள் பெயர் முதலாயினவற்றான் எத்தன்மையவென்று சொல்லவும் வாய்திறக்கின்றவீர், ஊர் கூறுதல் பழியாயின், அதனையொழியிச். தும்முடைய பெயர்கள் எத்தன்மையவோ! நறுநர்ந்தத்தையும் நெய்ப்பையு முடையவாகிய குழலையுடையபேகையீர், உரைப்பீராயின். எ-து.

தனித்திங்கள் ஒப்பிலாத திக்களெனினுமமையும். ஓகாரம்-வினா. தலைமகனூர் தோழியும் ஒருராரல்லொன்று கருதினும் போல ஊரென்னவெனப் பன்மையாற்கூறினான். என்னை, "இரந்துகுறை யுறுது கிழவியுற் தோழியு, மொருங்குதலைப் பெய்க செவ்வி நோக்கிப், பதியும் பெயரும் பிறவும் வினா அய்ப்ப, பறுவோன் போலப் பொருந்துபு கிளந்து, மதியுடம் பித்தற்கு முரிய எனென்ப, என்பதிலக்கணமாதலின். பேதையரேயெனச் சிறுபான்மை ஏகாரம்பெற்றது. ஊருஞ்சொல்லாதாரைப் பெயர்கேட்கவே வேறுகருத்துடையெனென்பது விளங்கும். வாய்திறவொழிவீரென்பதூஉம் புாடம். (௫௭)

மொழிபெறுதுகூறல்.

மொழிபெறுதுகூறலென்பது- பெயர்வினுவவும் வாய்திறவாமையின், இப்புனத்தார் எதிர்கொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு வாய்திறவாமை யிரதமாகவுடையாராதல் அதுவன்வி வாய்திறக்கின் மணிசிந்துமென்பதனைச் சரதமாகவுடையாராதல் இவ்விரண்டனுளென்று தப்பாதென்று கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இரதமுடையறடமாட்டிகையவொம்முடையர் *
வரதமுடையவணிதில்லையல் னவரிப்புனத்தார் *
விரதமுடையர்விருந்தொயிபேச்சின்மைமீட்டதன்றேற் *
சரதமுடையர்மணிவாய்திறக்கிற்சலக்கென்பவே. (௫௭)

தேமொழியவர் வாய்மொழிபெறு து
மட்டவிழ்தாரோன் கட்டுகாத்த து.

(௫-ள்.) இனிமையையுடைய கூத்தாட்டையுடையவர், எம்முடையதலைவர், அவரது வரதமுடைய அழகியதில்லையையொப்பாராகிய இப்புணத்தூநிற்ற இவர்கள் ஏதிர்தொள்ளத்தக்க விருந்தினரோடு பேசாமையை விரதமாகவுடையர், அதுவன்றாயிஸ், பின்வாய்திறக்கிற் சலக்கென விழுவன முத்தமணிசீனை மெய்யாகவுடையர். ௭-ற.

இரதமென்றது நாட்டியச்சுவையையன்று, கட்கினிமையை. நடமென்றது நாட்டியத்தையன்று, கூத்தென்னும் பொதுமையை. மீட்டென்பது பிதிதுமொன்றுண்டென்பதுபட வினைமாற்றாய்நிற்பதோரிடைச்சொல். இவையாற்றற்கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரலச்சார்த்தபெருமியம். பயன்-மகிபுடம்பித்தல். (௫௭)

கருத்தறிவித்தல்.

கருத்தறிவித்தலென்பது-நீயிர வாய்திறவாமைக்குக் காரணமுடையீர் அதுகிடக்க இத்தலை நும்மல்குற்றகுத்தகுமாயின் அணிவீராயினெனத் தழைகாட்டிநின்ற நன்கருத்தை அறிவியாநின்றல். அசற்குச்செய்யுள்.

விண்ணிறாணுதல்வேனிற் கண்டெல்லியலைமல்லற் *
 நன்னிறமொன்றிலிருத்தினின்றேன் நனதம்பலம்போன் *
 மின்னிறநூண்ணிடைப்பேரெழிவெண்ணகைப்பைந்தொடியீர்
 பொன்னிறவல்குளுக்காமோமணிநிறப்பூந்தழையே. (௫௮)

உரைத்த தூராயா து
 கருத்தறி வித்த து.

(௫-ள்.) வில்வினியல்பையுடைய வானுதலையும் வேலினியல்பையுடைய கண்களைமுடைய மெல்லியலை அழகையுடையதன்றிருமேனியொன்றின்கண் இருத்தினின்றவனது அம்பலத்தை யொக்கும் மின்னினியல்பையுடைய நூண்ணிய இடையையும் பெரியவெழிலையும் வெள்ளியமுறுவலையுமுடைய பைந்தொடியீர், மணியினது திறத்தைமுடைய இப்பூந்தலை நும்பொன்னிற அல்குளுக்குத் தகுமோ தகுமாயின் அணிவீராயின். ௭-ற.

பொன்னிறத்திற்கு மணிநிறம் பொருத்தமுடைத்தென்பது கருத்து. பொன்னிறவல்குவென்று அல்குவின்றன்மை கூறியவதனும், முன்னமே புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமைமுண்டென்பது கூறியவாறாயிற்று. ஆமோவென்ற ஓகாரம் கொடுப்பாரதுண்மகிழ்ச்சியையும் கொள்வாரது தலைமையையும் விளக்கினின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௫௮)

இடைவினா தல்.

இடைவினாதலென்பது - தலைகாட்டித் தன்சுருத்தறிவித்து அனுவழியாகநின்ற நும்மல்குலும் முலையும் அதிபாரமாயிராநின்ற ன இவை இவ்வாறு நின்றற்குக்காரணம் யாதோவென்று அவரிடை வினாவாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

கலைக்கீழ்க்கலக்குந் பாரமதாரங்கண்ணூர்ந் திலங்கு *
 முலக்கீழ்ச்சிநிதிந் திந்நறன் முற்றாதன் திலங்கையர்கோன் *
 மலைக்கீழ்ச்சிமுச்செற்றசிற்றம்பலவர்வண்புக்கயிலைச் *
 சிலைக்கீழ்க்கணைபன்னைகண்ணீர் அதுதங்கள்சிற்றிடைபே. (௫௯)
 வழிபறி பிறவினா ய்
 மொழிபல மொழிந்த து.

(இ-ள்.) மேகலைக்குக் கீழாகிய அகன்றவல்குவாகிய பாரமது முத்துவடம் கண்ணிற்கு ஆர்ந்திலங்காநின்ற முலையி கீழ் இடை சிநிதிந் தித் தானே நின்றல் முடிவுபெறாது. இவ்வரையைபெரித்த அன்று இலங்கையர்கோன் இவ்வகைக்கீழ் வீழும்வண்ணஞ் செற்ற சிற்றம்பலவரது வளவியபொலிகவையுடைய கையையினிந்தி ன்ற சிலையிச்சீழ்வைத்த கணைபோலும் புருவத்திண்கீழுளவாகிய கண்ணையுடையீர், தம்முடைய சிற்றிடை யாது? கப்புலகுசின்ற திலலை. எ-று.

பாரமது நின்றலெனவியையும். பாரம் அதுவென எழுவாயும் பயனிலையுமாக்கி, முலைக்கீழ்ச் சிந்தாயினும் ஒன்றிந் தி இவ்வுரு வ் நின்றல் முற்றாதென்றுகாட்பாருமுளர். அதுவென்றும் எதுவெ ன்றும் சாதிபற்றி ஒருமைபாற்கூறினான். மெய்ப்பாடு-அது. பய ன்-விசேடவகையான் மதிபுடம்படுத்தல்.

மேலப்பாட்டாறனானும் வம்புமாக்கள் வினாவும்பெற்றியே க ளுமெனத் தன்னு குறைதோன்றாவகை வினாவினான், இப்பாட்டிா னுடனானும் இவன் குறை நங்கண்ணதேயென்பது தோழிக்குப்பு லப்பட, இத்தலைநல்ல கொள்ளீர்ஊன்றும், தும்மிடை யாதென் றும் வினாவினானென்பது. (௫௯)

மதிபுடம்படுத்தல் முற்றிற்று.

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர் தல்.

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர் தலென்பது - தலைமகளுந் தோழிபுமுள்வழிச்சென்று, தலைமகன் காந்தமொழிபாற் றன்றோத்தி அறிவிக்க, தோழி அவனினையவழியாநின்றல்.

அதவருமாத், - சூத்திரம் - ஐய நாட வாங்கவை யிரண்டு, மைய
 னு தோழி யவன்வர வுணர்நல்.

(இ-ள்.) ஐயுறுதல் - அறிவுநாடல் எனவியைபிரண்டும் இருவரு
 முள்வழியவன்வரவுணர்நலாம். எ-று. அவற்றுள், -

ஐயுறுதல்.

ஐயுறுதலென்பது - தலைமகன் தழைகொண்டிநின்று காந்தமொ
 ழிபாற் றன்கருத்தறிவிக்க, மேனியொளியிலஞ்சு இப்புணத்தினி
 ன்றும்போகாது யானையோடு எனவினுவி இவ்வாறு பொய்கு.
 ருநின்ற இவன் யாவனோடுவெனத் தோழி அவனையபுற்றுக் கூரு
 நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பல்லிலஞ்சுப்பகைவென்றேன் தில்லைபாடலர்போ *
 வெல்லிலஞ்சுத்தொடேன் வினாவிவன்யாவன்கொலாம் *
 வில்லிலஞ்சுத்தழைகையில் வேட்டைகொண்டாட்டமெய்யோர் *
 சொல்லிலஞ்சுதற்கவாகடவாணிச்சுணப்புனமே. (சூல)

அடற்கதிர்வேலோன் ரொடர்ச்சிறோக்கி த்
 தையற்பாக்கி யையமுற்ற து.

(இ-ள்.) பல்லிலஞ்சும்வண்ணம் பகலோனை வென்றவனது தில்லை
 யைப் பாடாநாணாப்போல ஒளியையுடையனல்லன், ஆயினும் வி
 னாவிப்படுகின்றன யானையும் எனமுமாயிருந்தன, வில்லைபுடைய
 னல்லன், கையின் நாகமரத்திசுற்றழைகளாயினும், கொண்டாடப்
 படுகின்றது வேட்டை, கண்டவாற்றான் மெய்யாயிருப்பதொரு
 சொல்லிப்புழைபுடையனல்லன், இவன் பொய்யுணாப்பக்கற்றாறு எ
 ன்! பொய்யுணாத்து வறிதுபோவானுமல்லன், ஈண்டொருகுறை
 யுடையான்போல இச்சுணப்புணத்தைக் கடவால், இவன் யாவ
 னோ! எ-று.

வினாவென்பது ஆகுபெயர். ஆ - வியப்பின் உட்குறிப்பு. ஆகத்
 தோனோனென்றபாடமோகி, ஆகத்தொளியில் நெனைவுகாப்பர்
 ருமுளர். வினாவு என்பதுபாடமாயின், வாராநின்றவென ஒருசொ
 ல்வருவித்து முடிக்க வினாய்க் கடவானென்று கூட்டுவாருமுளர்.
 தையல் - புணையப்பரிதல். மெய்ப்பாடு - மருட்கை. பயன் - உசாவி
 யையந்தீர்நல். (சூல)

அறிவுநாடல்.

அறிவுநாடலென்பது - இவன் யாவனோடுவென்றையருநின்ற தோ
 ழி பேராாய்ச்சிபுளாதலின், அவன் கூறிவழியே நாடாது வந்
 துநட்களினடைக்கேமுடிதலின், இவ்வையர்வார்த்தை இருந்தவாற்றா

ன் ஆழமுடைத்தாயிருந்ததென்று அவனைவறியாநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

ஆழமன் னொருவுடைத்திவ்வயர்வார்த்தையனங்கண்ணென்று *
 வீழமுன்னோக்கியவம்பலத்தான் வெற்பினிப்புனத்தே *
 வேழமுன்னாய்க்கலைபாய்ப்பிறவாய்ப்பிணினுமென்றழையாய் *
 மாழமென்னோக்கியிடைபாய்க்கழிந்ததுவந்துவந்தே. (௬௧)
 வெற்பன்விய கொற்பதநோக் கி
 நெற்குழற்பாங்கியநிவுநாடிய து.

(இ-ள்.) முற்காலத்து அனங்கன் அழிந்து பொடியாய்வீழ நோக்கிய அம்பலத்தானது வெற்பின் இப்புனத்தின்கண்ணே கூறுவது முன் வேழமாய், பின் கலையாய், பின் வேறுகலையாய், பின்னும் மெல்லியதழையாய், வந்துவந்து, முடிவிற்பேசைமையை யுடைய மெல்லிய நோக்கத்தையுடையானது இடையாய்விட்டது, அதனால் இவ்வயர்வார்த்தை இருந்தவாற்றான் ஆழமுடைத்தி. ஏ-று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. இப்புனத்தேயென்றது இவளிருந்தபுனத்தேயென்றவாறு. மெல்லிய நோக்கத்தை யுடையான் இடைபோலப் பொய்யாய்விட்ட தென்பாருமுளர். பின்னுமென்றது முன்னினினாலே ஐயந்தாராநிற்பப். பின்னுமொன்று கூறினானென்பதுபடநிலை. தங்கணவந்தமுடிதலின் வந்துவந்தென்றான். சொற்பதம்-சொல்லளவு. அநிவுநாடியது- அநிவானுடியது. மெய்ப்பாடி-மருட்கையைச்சாரிந்த பெருமியம். பயன்-ஐயந்தீர்தல். (௬௧)

இருவருமுள்வழியவன்வரவுணர் தல் முற்றிந்து.

முன்னுறவுணர் தல்.

குத்திரம்- வாட்டம் வினாதல் முன்னுறவுணர் தல், கூட்டியுணருந் குறிப்புணாயாகும்.

(இ-ள்.) வாட்டம்வினாதல் எனவிரிவொன்றும் முன்னுறவுணர் தலாம். ஏ-று.

அது தலைமகன் இங்கனம்வினாயதற்கெல்லாம் தோழி மறமொழிவொடாளாகத் தலைமகன் வாடினான், வாடவே தலைமகனும் அதுகண்டு வாடினான், ஆதலால் இருவரது வாட்டமும் வினாவப்படுதல். அன்றியும் முன்னர்த் தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாதுபோலத் தலைவியது வாட்டத்தையும் பாங்கி வினாவாம். முன்னுற்றதனையுணர் தலானே இதற்குமுன்னுறவுணர் தலென்று

பெயராயிற்று. அஃதாவது தலைமகனைப் பாங்கன் வினாபவாறு போலத் தலைமகனையும் யாதனோ இவள்வாடிபடுதென ஐயுற்று ணர்ந்தல். இவள் தலைமகளை வினாவுவது இயற்கை யிதுதி இடந்தலை யிதுதியினனக்கொள்க. என்னை, தோழியும் பாங்கனைப் போலப் பிறந்தாளுன்றே தலைமகளைவினாவப் பெறானோவெனின், வினாவாள். ஏற்றிற்கு? தலைமகளை ஒருபொழுதும் விடாத தோழி இவளே இத்தினங்காறங்காணானோவெனின், காணும் காணின், இயற்கைப் புணர்ச்சியது நீக்கத்து இவளதுவாட்டம் தோழி காணுதோழிவானெனினின், இவரைக்கூட்டி முடித்த விதி தோழிக் குத் தலைமகனது வாட்டம் புலனாகாமமறைக்கும், என்னை, பாங்கற்கூட்டமும் இடந்தலைப்பாடும் நடக்கவேண்டி. அல்லதூஉம், தலைமகனுக்குந் தலைமகளுக்குமீ வாட்டம் ஒக்கநிகழினும் இயற்கைப்புணர்ச்சியது இறுதிக்கட்டலைமகனைப்பாங்கன் கூடியும் தலைமகளைப் பாங்குகூடியுஞ் செய்தாராயினும், தலைமகனது வாட்டத்தைப் பாங்கன் வினாவுகல் தலைமையாதலான் முன் வினாவப்படுமீ. பாங்கன் வினாவிபயினைப்பாங்கி வினாவப்படுமீ. ஆதலால் இடந்தலைப்பாட்டினிதுதியேதோழிக்கு வாட்டம்வினாதற்கு இடமாயிற்றெனவறிக.

கூட்டியுணரந் குறிப்புணாயாகுமென்றது இத்தவாட்டம் வினாதற்குப் பக்கக்கிளவியாகச் சேறல் துணிதல் முசலாக முன்னுரைக்கப்பட்ட கிளவியெல்லாங் கூட்டியுரைத்துக் கொள்ளப்படுமென்றவாறு. என்னை பக்கக்கிளவியாமாறு? தலைமகன் தனதுவாட்டத்தால் அங்கனம்பலவும் வினாபனவெல்லாம் தலைமகள் தனதுவாட்டத்தாலுரைத்தாற்போலாயின. என்னை, அவ்வளவெல்லாம் அவன்வினாபதற்குத் தோழி மறுமொழி கொடாது நின்றலானெனவறிக.

வாட்டம்வினாதல்.

வாட்டம்வினாதலென்பது - தலைமகன் மதியுடம்படுத்தவருந் தாநிற்பக்கண்டு, எம்பெருமான் என்பொருட்டான் இவ்வாறு இடர்ப்புடாநின்றனெனத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கவன்று வருந்தாநிற்க, அதுகண்டு, சுனையாடிச் சிலம்பெதிரழைத்தோ பிந்தொன்றினனோ நீ வாடியதெனினோவெனத் தோழி தலைமகனது வாட்டம் வினாவநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருத்தம்பயின் றவன் நிறம்பலத் துறெற்றித்தனிச்செ
 னொருத்தன்பயி லுங்கடயிலைமலையினுபாருமியித்

*
*

திருத்தம்பயி லுஞ்சீனகுடைந்தாடிச்சிலம்பெய்தீர்கூய் *
வருத்தம்பயின் றுகொல்லோவல்லிமெல்லியல்வாடியதே. (௬௨)

மின்னிடைமடற்கைத் தன்னியனோக் கி
விங்குமென்முலைப் பாங்கிபகர்ந்த டு.

(இ-ள்.) சிற்றம்பலத்தின்கண் திருத்தத்தை யிட்டவிடாநேயாழ்
பயன், நெற்றியிலுண்டாகிய தனிக்கண்ணையுடைய ஒப்பிலாதான்,
அவன் பயிலும் கையாகிய மலையினது உயர்ந்தவுக்சியிற் புண்
ணியநீர் இடைபறாது திரும்புஞ் சீனையைக் குடைந்தாடிச் சிலம்பு
ற்கெதிரமைத்து இவ்வாறு வருத்தத்தைச் செய்யும் வினாபாட்டை
ப் பயின்றோ யிறிதொன்றினனோ வல்லிபோலும் மெல்லியவிய
ல்பினையுடையாள் வாடியது! எ-று.

வருத்தம்-ஆகுபெயர். மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பயன்- தலைமக
ட்குற்ற வாட்டமுணர் தல். (௬௨)

முன்னுறவுணர் தல். முற்றிற்று.

குறையுறவுணர் தல்.

குறையுறவுணர் தலாவது தலைமகன் குறையுறத் தோழி அந்நீசு
த் துணர் துணரா நின்றல்.

அதுவருமாறு ஆத்திரம். குறையுற்று நின்ற வவன் குறிப் பறிசு,
வவன் குறிப் பறிசுவோ டவர்தின் வெண்ணல், கூறிய நான்குக் கு
றையுற வுணர் வெணத், தேறிய பொருளிற நெளிந்திசின னோரே.

(இ-ள்.) குறையுற்று நின்றல்- அவன் குறிப்பறிதல் - அவன் குறிப்
பறிதல்-இருவாந் திணவுமொருவழியுணர் தல் என விவையாண் கும் கு
றையுறவுணர் தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறையுற்று நின்றல்.

குறையுற்று நின்றவென்பது- தலைமகன் தவாட்டகண்ணி ஐயாறு
நின்ற தோழியிடையென்று பாண் உக்களுக்கெல்லாத தோழினு
க்கும் வல்லென் நீயிர் வேண்டுவதொன்று சொல்லியின் பாண் அ
துசெய்யக்குறையிலையென இழிந்தசொல்லால் தலைமகன் தன்
னினையுதோன்ற ஐயறக்கூறு நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மயிக்கோசடலின் விதி யிலன் நிமறி திராமீன் *
பயிக்கோபணிவம்பலகுவிக்கோபான் நிலைமுன்றிற் *
கொடுக்கோவளைமற்றுறும்மைப் பீக்காயகுற்றேவல்செய்கோ *
தொடுக்கோபணியீரணியீர்மலர் றுஞ்சரி குழற்கே. (௬௩)

சுறையுற்ற வேலவ ன்
குறையுற்ற டி.

(இ-ள்.) விடப்படுந்தியிலக் கடலின்கட்செலுத்துவேனோ? அன்றிக் கீழ்மேலாந் திரையையுடைய தினர்ந்தடலிற் புக்கு மீனைப் படுப்பேனோ? ஒருகுளிப்பின்கட்பலபணிகளையுடையெடுப்பேனோ? பரனது தில்லைமுற்றத்திற் சென்று எல்லாருங்காணச் சங்கவளையின விற்றீப்பேனோ? அன்றி அம்மையன் மாரீசுக்குப்பொருந்தின குற்றேவல்களைச் செய்வேனோ? அணிப்படுத்தி தேனலீரியமலரை அஞ்சரிசூழற்குத் தொடுப்பேனோ? நீயிரவேண்டியது சொல்லுமின். எ-று.

மற்று-வினையாற்று. இவன் உயர்ந்ததலைமகனாகத் தவின் அவர் தன்னையேறுபடவுணராமல்கூறியவரறு. மூன்றிரந்து குறையுறுதற்கிடங்காட்டிக் குறையுறுணர்ந்தற்கு இயைபுபடக் குறையுறுமாற்றை ஈண்டிக்கூறினான். இது திணையுபக்கம். என்ன, “உரிப்பொருளல்லமை மயங்கவும் பெறுமே,” எ-ம். “புணவர் தட்டையுடையிணையுதிர் சங்குகதிரலமருங்கழனிபுழம் பிறங்குநீர்ச் சேர்ப்பினும் புள்ளொருங்கெழுமே,” எ-ம். சொன்னாராகவினன். மெய்ப்பாரி-இளிவரல். பயன்-குறையுறுதல். (சுந)

அவன் குறிப்பறிதல்.

அவன் குறிப்பறிதலென்பது-குறையுறுநின்றவன் முகத்தே தலைமகனது செயல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வண்ணல் குறிப்பு இவளிடத்தினதைத் தோழி தலைமகனது நினைவு அணிந்துணராநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

அளிபமன்னும் மொன்றுடைத்தண்ணலெண்ணரன் தில்லையன் னர்
 தளியமர்ந்தேறினவதிதேயிருப்பிற்பளிங்கித்த *
 வெள்ளியமர்ந்தாங்கொன்றுபோன்றொன்று தோன்றுமொளி முக
 பெற்றொழித்தோளிதன் சிற்றிடைப்பாங்கி
 வெறிப்பூஞ்செலம்பன் குறிப்பறிந்தது.

(இ-ள்.) அரனது தில்லையையொப்பாள் புணத்துமன்னுங்கிளியைக்கொடியதற்குச் சிற்றகலநிற்பினும், இவளுடைய விளங்காநின்ற அளகத்தின் கண் வண்டுகள் மேலியேறினும், இவன் வாளாவிருப்பினும், இவனதொளியையுடைய முகத்தின்கண்ணே பளிங்கு தன்னிறத்தையிட்டுத் தன்னையிடுத்த நிறத்தை மேலினுற்போல முன் வேறொன்றுபோன்றிருந்து பின்னிவள்குறிப்பாகிய வேறொன்று தோன்றாநின்றது. அதனால் அளிய அண்ணலது குறிப்பு மன்னுமொன்றுடைத்து, அஃகிவள்கண்ணதேபோலும். எ-று.

கிளியைமன்னுமென்புழி மன்னும் அசைநிலையெனிளுமமை யம். ஒன்றுபோன்றொன்றுதோன்றுமென்றது- கிளியைக்கடிபுச் சிதிதுபுடைபெயரின் மெட்டிடைகழிந்தாற்போல ஆற்றுகலா னும், வண்பிமுசப் பொருளென்ற வருந்தி வண்டைப்பாச்சுவா ன்போலச் சேறலானும், வாளாவிருப்பிற் கண் டிப்பறுதலானும், இவள் கண்ணிதழ்ச்சி இவன் முகத்தே புலப்படாதின்றது-எ-று- ஏறி வறிதேயிருப்பினைன்பது பாடமாயிற், அளியேறி அளகத் தின்கட்சிதிருப்பினுமெனவுகாக்க. ஒளிர்முகமேயென்பதா உ ம்பாடம். (௭௪)

அவள்குறிப்பறிதல்.

அவள்குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகனது நினைவறிந்த கோழி இவளிடத்து இவனினைவேயன்றி இவனிடத்து இவள் நினைவு மு ண்டோவெனத் தலைமகனோடுக்க, அவன் முகத்தேயும் அவன் செ யல் புலப்படக்கண்டு, இவ்வொண்ணுதல் குறிப்புமொன்றுடைத் தென அவனினைவுந் துணர்ந்தணராநிற்றல். அதற்குச்செய்ப்புள். பிழைகொண்டொருவிக்கொதல்புசெய்யிற்பிறவிபெய்னு # முழைகொண்டொருவன் செல்லாமைநின்று ம்பலத்தாடுமுள்ளே னுழைகொண்டொருங்கிருநோக்கம்பயிற் பவெம்மொண்ணுதன் மாந் தழைகொண்டொருவனென்றமுன்னமுள் எந்தழைத்திடுமே. ( )

ஆக்சவள் குறிப்பு ப்
பாங்கி பசர்ந்த னு.

• (இ-ள்.) பிழைத்தலைப்பொருந்தித் தன்கட்செல்லாதுநீங்கி இவ் வாறுகொதே ஒருவன் அன்புசெய்யுமாயிற் அவன் பிறவிபெ ய்னாநின்ற பாழியையடைந்து செல்லாதவண்ணம் அம்பலத்தின் கண்களும் எல்லாப்பொருட்கும் முன்றாவனது உழைமாண் மருநெடுக்கத்தாலொத்து வெள்ளோறோக்கமும் அவ்வுழைக்கில்லா த எள்ளறோக்கமுமாகிய இருநோக்கத்தையும் ஒருக்கே செய்யக் கற்ற எம்முடைய ஒண்ணுதல், மாந்தழைபைக் கொண்டொருவ னென்று சொல்லுவதல் முன், உள்எந்தழைபாநின்றுள், அதனால் இவள்குறிப்பு இவன் கண்ணதேபோலும். எ-று.

அடைந்தார்பிழைப்பின், தலையாயினார் பிழையைபுட்டுகொண்ட லைதலும், இடையாயினார் அவரைத் துறத்தலும், கடையாயினார் அவரைக்கெயித்தலும் உலகத்துண்மையின், அம்முடையகயுஞ் செய் யாசெனினுமமைபும், பிதி தரைப்பாருமுள், ஒருவிபெய் னும்

வினையெச்சம் தொடர்தென்னு மெநீர்மறைவினையெச்சத்திற் செ
டுதலோடுமுடிந்தது. (சூடு)

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர் தல்.

இருவர் நினைவு மொருவழியுணர் தலென்பது - இருவர் நினைவுக்கண்
ன்றி இன்புறநின்றதோழி இவ்விருவரும் இவ்விடத்தவந்தகாரிய
ம் இவன் முகமாகிய தாமரைக்கண் இவள்கண்ணாகிய வண்டு இன்ப
த்தேனையுண்டு எழில்பெறவந்த இத்தூணையல்லது பிறிதில்லையெ
ன அவ்விருவரது நினைவுந் துணிந்துணராநிற்றல். அதற்குச்செ
ய்ப்பள்.

மெய்யேயிவற்கில்லைவேட்டையின் மேன்மனமீட்டிவரும் *
பொய்யெபுனத்தினை காப்பதிறைபுலியூரணையான் *
மையேர்துவினக்கண்வண்டினம்வரமுஞ்செந்தாமரைவா *
மெய்யேமெனிண்குடைநீதீன்பத்தேனண்ணெழுநருமே. ()
அன்புறுநோக் காங்கறி ந்
தின்புறுதோழி யெண்ணிய து.

(இ-ள்.) இறைவனதுபுலியூரை பொப்பாளுடைய மையமுதை
புடைய குவினபோலுக்கண்ணாகிய வண்டினம், தான்வாழ்த்தற்குத்
தரும் இவன் முகமாகிய செந்தாமரைமலர்க்கண், யாமறியேமாயி
னும், குடைந்து இன்பமாகிய தேனையுண்டு, எழில்பெறநின்ற
து! அசுரால் இவற்கு மெய்யாகவே வேட்டையின்மேல் உள்ளமி
ல்லை. இவளும் புனத்தினையைக் காப்பது பொய்யே. எ-று.

மீட்டென்பதற்கு மீட்டதன்றேலென்புழி உரைத்தனாக்க.
எர்குவினையென்னுமியல்பு புறனடையாற்கொள்க. வண்டினமெ
ன்றான், நோக்கத்தின் பன்மைகருதி. எய்யேமெனிணுமென்பதற்
கு ஒருவரையொருவரறியேமென்றிருப் பினுமெனிணுமமையும்.
எழிறருகல் - எழிலப்புலப்பித்ததுதல். இன்புறுதோழி - இருவர்
காதல்புக்கண்டின்புறுதோழி. ஐயநீங்கித்தெளிதலான் இன்புறு
மெனிணுமமையும். அன்றியும் இவளுடையநலத்திற்கேற்ற நலத்
தையுடைய தலைமகனைக் கண்டின்புறுந்தோழி. எண்ண, எனவொ
ழுக்கேதில் எழினல முடையானொருவினக்கண்மி இன்புறக்கடவ
ளோவெனின், எழினலமேயன்று, பின் அறத்தொடுநிலைநின்று கூ
ட்டியக அகத்தமிழினதிலக்கணமாதலால் தன்ருரவர் வினவத் தா
னறத்தொடுநிற்சூயிடத்துக் குரவர் தாமெசென்று மகட்கொடுக்க
குக்குடிப்பிறப்பினால் உயர்ச்சிபையுடையகுதலானும் இன்புற்ற

ள். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடி- பெருமிதம். பயன் - துணிந்
 துணர்தல். இவைமூன்றும் குறைபுறவுணர்தல். என்னை, “இருவரு
 முள்வழி யவன்வர வுணர்தல், முன்னுற வுணர்தல் குறைபுற வுண
 ர்தலென், நம்முன் நென்ப தோழிக் குணர்ச்சி, என்பவாகலின்.
 குறைபுறவுணர்தல் முற்றிற்று.

நாணநாட்டம்.

இனிமுன்னர் “நன்னிலைநாணம், என்றோதப்பட்டநாணநாட்
 டமென்பது- இருவர்நினைவும் ஐயமறத் துணிந்தோழி அவரது
 கூட்டமுண்மை அறிவது காரணமாகத் தலைமகளை நாணநாடாநிற்
 றல். நன்னிலைநாணமென்றது நல்லநிலைபெற்றநாணம். நல்லநிலை
 யாவது-நாணவும் நயிங்கவுநாடுதல் அகத்தமிழிலக்கணமன்றாதலா
 ன் இக்கோவை இஃதாமென்னுமிடம்பெற்றதாம். என்னை, சலைம
 கள் தணக்குத் தலைமகளுையிண்டாகிய புணர்ச்சியொழுக்கத்துக்கு
 இவள் காவற்றோழியாகையான் இடைபூறாமென்னும் உள்ளத்த
 ளாய்நின்று, இவ்வொழுக்கத்தைத் தோழிபறியின் நன்மென்னும்
 நினைவு வாராநிற்க, அவ்விடத்திலே இவள் நாணநாடுக்கடியில், நன்
 நிலை நாணமென்றார். என்னை. “நாணவு நயிங்கவு நாடா டோழி,
 காணங் காலத் தலைமக டேத்து, என்பவாகலின்.

குத்திரம். பிறைதொழு சென்றல் பின்னா மவளை, யறவென
 வேறுபடுத்தி புரைத்தல், சுண்பாடல் கூற ரோற்றக் கண்டு, பண
 ர்ச்சி புரைத்தல் பொதுவெனக் கூறி, மதிபுடம்பிதல் வழிநா
 ணையிடுதல், புலியிசை வைத்தல் புகலுங்காலே.

(இ-ள்.) பிறைதொழுகென்றல்- வேறுபடுத்துக்கூறல்- சுண்பா
 டல்கூறிநகைத்தல்- புணர்ச்சிபுரைத்தல் - மதிபுடம்பிதல் என வி
 வையைந்தும் நாணநாட்டமாம். புலியிசைவைத்தல் எனவிஃதொ
 ன்றும் நயிங்கநாட்டமாம். எ-று. அவற்றுள், —

பிறைதொழுகென்றல்.

பிறைதொழுகென்றலென்பது-பிறைபைக்காட்டித் தான்றொ
 ழுதுநின்று, நீயும் இணைத்தொழுவாயாகவெனத் தோழி தலைம
 களது புணர்ச்சிநினைவறிபாறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
 மைவாரிகுருக்கண்ணி செங்காக்கூப்புமறந் துமற்றப்
 பொய்வானவரிற்புகு துதன்பொற்கழற்கேயடிபே

*
 *

ஊய்வான் புகவொளிநீதில்லைநின்றே னென்சடைமேல்தொத்துச் *
செவ்வானடைந்தபகங்கதிர்வெள்ளைச்சிறுபிறைக்கே. (௬௭)

பிறைதொழுகென்ற பேதைமாத னை
நறுதுகற்பாங்கி நாணநாட்டிய து.

(இ-ள்.) மறந்தும் பொய்ம்மையைபுடைய அஃவானவரிடத்து
புகாதே தன்னுடைய பொன்ஞானியன்ற சமுலைபுடைய திருவ
டிகளிலே அடியென் உய்யவேண்டிப் புக விளங்குந்தில்லைக்கட்க
ட்புலனாப்திற்றவனுடைய சடைக்கண்ணதாகிய பிறையையொத்
துச் செக்கர்வானையடைந்த செவ்விக் கதிரையுடைய வெள்ளையா
கிய சிறிப்பிறைக்கு, மையைபுடைய நெடிய கரிய கண்ணினையு
டையாய், தினனசெய்ய கைகளைக் கூப்புவாயாக. ௭-று.

மறந்துமென்பது நன்றி அறிபாதுமென்னும்பொருட்டாய்நி
ன்றது. மற்று- அகசநிலை. மற்றையென்பது பாடமாயின், அல்
லாத பொய்வானவரென்றுகாக்க. இனமல்லராயினும் இன
மாக உலகத்தாராற் கூறப்படுதலின் அவ்வாறுகூறினார். “முயொ
ன் நேயெம் பிரானொடு மெண்ணி, என்பதுஉம் அக்கருத்தேப
ற்றிவந்தது. அறர்கூறும்பெருமை அவர்க்கிஃமையிற் பொய்வா
னவரென்றார். எனக்குப்பொறியுணர்வல்ல திண்மையிற் கண்கவரு
ந்திருமேனிகாட்டி எண்ணவசத்தானென்னுங்கருத்தான், உய்வான்
புகத்தில்லைநின்றே எனன்றார். சடை செக்கர்வானத்திற்குவமை.)

வேறுபடு த்துக்கூறல்.

வேறுபடுத்துக்கூறலென்பது - பிறைதொழாது தலைசாய்த்து
நாணி நிலங்கினையாநிற்பக் கண்டு, அின்னும் இவள்வழியேயொழுகி
இதனைப்பிறிவோமென உட்கொண்டு, நீபோய்ச் சுணையாழ்வா
வென்ன, அவளும் அதற்கிசைந்துபோய் அவனோடு தலைப்பெய்
துவா, அக்குறியறிந்து அவளை வரையணங்காகப் புனைந்து வேறு
படுத்துக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

அக்கிஃறவாமணிகேரகண்டனம்பல்வன்மலயத் *
திக்குன்றவாணர்கொழுந்திச்செழுந்தண்புனமுடையா *
ருக்குன்றவாறமரிந்தாடச்சென்றாண்கமவ்வவையே *
யொக்கிஃறவாறணங்கேயினங்காகுமுனக்கவளே. (௬௮)

வேப்பனைத்தோளியை வேறுபாடுக ண்
டாய்வளைத்தோழி யணங்கென்ற து.

(இ-ள்.) அக்காகிய நல்லமணிபொருந்திய மிடற்றையுடையா

ன், அம்பலவன், அவனது பொதியின்மல்பத்தின் கணுளாகிய இக் குன்றவாணருடைய மகளாகிய வளவிய இத்தண்புனக் காவலுடையாள் அக்குன்றத்தின் கணுண்டாகிய ஆற்றமேவி ஆடப் போயினாள், நின்னுறுப்புக்கள் அவருறுப்புக்களாகிய அவற்றையெயொக்கின்றபடி, எண்ணணங்கே, தினக்கு அவளினக்காகும், அதனால் அவளைக் கண்டு போவாயாக. ௭-று.

இன் - அல்வழிச்சாரியை, மலையத்திக்குன்றமென்று இயைப்பாருமுளர். (௬அ)

சுவணயாடல்கூறி நகைத்தல்.

சுவணயாடல்கூறி நகைத்தலென்பது - வேறுபடுத்தக்கூற நாணல்கண்டு, சுவணயாடினால் இவ்வாறு அழிந்தழியாத குங்குமமும் அளகத்தப்பிய தாதும் இந்நிறமுந்தருமாயின் யானுஞ் சுவணயாடிக் காண்பெனெனத் தோழி தலைமகளோடு நகையாடாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

செந்நிறமேனி வெண்ணீர் ணிவோன் தில்லையம்பலம்போ *
 லந்நிறமேனி நின் கொக்கையிலக்கழி குங்குமமு *
 மைந்நிறவார்குழற் றமலைபுந்தா தும்வளாய்மறஞ்சே *
 ரிந்நிறமும்பெறின்பானுங்குடைவனி குஞ்சனையே. (௬க)

மாணநாட்டிய வார்குழற்பேதை யை
 • நாணநாட்டி நகைசெய்த ஆ.

(இ-ள்.) செய்யநிறத்தையுடைய மேனிக்கண் வெள்ளியநிற்கை அணிவோனது தில்லையம்பலத்தையொக்கும் அழகிய நிறத்தையுடைத்தாகிய மேனியையுடைய நின்னுடைய கொக்கைகளில் அவிடத்தழிந்த குங்குமத்தையும், மையைப்போலுநிறத்தையுடைய நெடியகுழலின் மாலையையும், அளகத்தப்பியதாதையும், மேனிமுழுதையுஞ் சூழ்ந்து மதத்தைச்சேர்ந்த இந்நிறத்தையும் பெறுவேனாயின், நீ குடைந்த பெரியஎனைய யானுங்குடைவேன். ௭-று.

அம்பலம்போன் மேனியெனவினையையும். அக்கழி குங்குமமென்றது முயக்கத்தான் அழியும் அவிடத்தழிந்த குங்குமம். ௭-று. மைந்நிறவார்குழற் றமலைபுந்தா தும் வளாவ இதனையும் இதனையும் பெறினென எச்சந்திரித்துரைப்பினுமமையும். வளவுதல்-புணர்ச்சிக்காலத்தில் மாலையின் முறிந்தமலரும் அளகத்தப்பி

யதா துள் சிதறிக் குங்குமத்தினமுந்தி வாங்குதற்கருமையாக விர
வுதல். மதமென்றது சாமக்களிப்பாலுண்டாகிய கதிர்ஃபை. ( )

புணர்ச்சியுரைத்தல்.

புணர்ச்சியுரைத்தலென்பது-கணையாடல் கூறி நகையாடாநின்ற
தோழி, அதுகிடக்க நீயாடிய அப்பெரியகணைதான் கண்கிவப்ப
வாய்விளர்ப்ப அளிதொடரும் வராமலகைச் சூட்டவற்றோ சொ
வ்வாயாகவெண்ப புணர்ச்சி உரையாற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பருங்கண்கவர் கொலைவேழப்படைபோன்படப்படர்ஜீத் *
தருங்கண்கண்குந்திலில்லயம்பலத்தோன்றடமால்வரைவாய்க் *
சருங்கண்கிவப்பக்கனிவாய்விளர்ப்பக்கண்குரளிபின் *
அருங்கண்கலைமலர்சூட்டவற்றோமற்றவ்வால் கணையே. (எஃ)

மணக்குறி நேரக்கி ப்
புணர்ச்சியுரைத்த து.

(இ-ள்.) பெரியகணையும்கு விரும்பப்படுங் கொலைவையுமுடைய
சுருப்புச்சிலையாகிய படையையுடையவன் மாளச் செல்லுந் தீ
வைத்தருங் கண்ணையுடைத்தாகிய துதலையுடைய தில்லயம்பலத்
தானது பெரியமால்வரையிடத்து நீயாடிய அப்பெரியகணை,கரிய
கண்கிவப்ப, தொண்டைக்கனிபோலும் வாய் விளர்ப்ப, அளிகள்
பின்னொடர்ந்துவருங் கண்ணிற்கு ஆருங்கணையுடைய மலை மல
கைச்சூட்டவற்றோ! சொல்வாயாக. எ-து.

பருங்கண்கணை மெலிந்துநின்றது. தடமும் மாலும் பெரு
மையாகவிச் சிகப்பெரியவென்பது விளங்கும். தடம்-தாழ்வகா
பெனிணுமமையும். வருங்கண்கணைமலரொன்பது பாடமாயின், அ
ளிதொடரு மிடத்தையுடைய வராமலரொங்க. இடமென்றது சூ
வினேகசெசத்தே. இன்னும்வராமலரொன்பது- ஒருபுனை முழு
துள்ளுக்கடினையில் தலைவி அதனையறிந்து பேண வேண்டி வா
ங்குதலக்கூடும். ஆகையால் இவளின்தையாமற் றோழியறிவது ப
யனாக ஒருபுனின் முறித்த தொருகிறியறிதழைச் சூட்டினான் ஆ
கையான் வரைந்தமலரொன்றாளாம். மற்று-அசைநிலை. இவைநான்
கும்.நாணநாட்டம். மெய்ப்பாடி-நகைப்பயன்-செவநாடியுணர் தல்.

இவை முன்னுறவுணர் தலின்விதற்பம். இவைநான்கும் பெரு
நீதினைப்பாற்படும். என்னை, அகத்தமிழ்ச்சிதைவாகவான். என்னை,
“கைக்கிளை பெருநீதினை யகப்புற மாகும்,, இவற்றள், கைக்கிளை

நடுங்கநாட்டம்.

மேல் "நடுங்கல் புலியிசைவைத்தல் புசலுக்காலே" என்றே றுத
 ப்பட்ட நடுங்கநாட்டமென்பது-கூட்டமுண்மை யுணர்ந்தனளா
 யினும், தலைமகள் பெருநாணிள்ளாகவானும் தான் அவர்குற்றே
 வன்மகளாகலானும் பின்னும் தான் கொல்லாடாது அவடல்னைக்
 கொண்டே கேட்பது காரணமாக நெருங்கிநின்ற, ஒருபுலி ஒரு
 வளை பெய்திர்ப்பட்டதெனத் தோழி அவளை நடுங்கநாடாநிற்பல்.
 அதற்குச் செய்யுள்.

ஆவாவிருவாரியாவடிதில்லைப்பலத்த *
 மூவாயிரவரவணங்கநின்றேனைபுன் னூரின் முன்னித் *
 தீவாயமுழுவகிழித்ததந்தோ சிறிதேயிழைப்பித் *
 தாவாமணியேல்பணிகொண்டவாநின்றொராண்டகையே. (எஉ)
 துடங்கிடைப்பாங் கி
 நடுங்க நாடிய து.

(இ-ள்.) அயனும் அரியுமாகிய இருவாரியாத அடியை மூவர்
 பிரவரந்தணர் வணங்கத் தில்லைப்பலத்தது எளிவந்து நின்றவளை
 நியைபாதாபாப்போல வருந்த, எதிர்ப்பட்டித்தக்கொடியவையை
 உழுவை அங்காந்தது, அங்காப்ப, அதனைச் சிறிதே தப்புவித்து
 இன்றொராண்டகை மணியையுடைய வேலைப்பணிகொண்டவா
 ரெல்! எ-று.

அயனும் அரியுந் தில்லைப்பலத்திற்சென்று வணக்குமாறநிற்
 திலொன்றுங்கருத்தினராகலின், ஆவாவென்பது அருளின்கட்டு
 திப்பு. இரக்கத்தின்கட்டுநிப்பாய்த் தீவாயமுழுவை கிழித்ததென்ப
 தனை நோக்கிநின்றதெனினுமமைபும். வருந்தவென ஒருகொல்
 வருவித்துவைக்கப்பட்டது. கொடியவுள்ளத்தராகலின் உன்றா
 தார் புவிக்குவமையாக வுணாப்பினுமமைபும். தீவாயையுடையவு
 முழுவை அவனைக்கிழித்ததெனத் தெளிவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்
 கூறப்பட்டவெனினுமமைபும். அந்தோவென்பது இரக்கத்தின்
 கட்டுநிப்பு. இறுதிக்கண் ஆவாவென்பது விபப்பின்கட்டுநிப்பு.
 இதனுள் தலைமகளை நடுங்கநாடியதெவ்வாறெனின், தன்கொடிய
 வையைப் புலி அங்காந்தது, உழுவையினது தீவாய வேறென்
 றுகிழித்தது, உழுவையினது தீவாய் பிறிகொண்டனைக் கிழித்தது
 என இம்மூன்றுபொருளும்படுகையான், இது நடுங்கநாட்டமாயி
 ந்று. என்னை, தலைமகள் இங்ஙனம் நடுங்கியாராய்வண்ணம் தோ
 டி நாயிகையான், தீவாயமுழுவகிழித்ததென்ற இம்மூன்றுபொரு

னும் வினா. இங்ஙனம் தோழியுரைப்பத் தலைமகள் நாடி நயிங்காநி
ற்கக்கணி, ஓராண்டகை வேலைப்பணிகொண்டவரென்றென ந
யிக்கந் தீர்த்ததாயிற்று. இது கரவுநாயிதல். அஃதாவது வெளிப்ப
டச் சொல்லுஞ் சொல்லன் நிப்பி நிதொன்றன் மேல்வைத்துச்
சொல்லுதல். இதுவும் பெருந்கிணைப்பாற்படும். மெய்ப்பாடு-
நகை. பயன்-நயிங்கநாடிக்கரவுநாடிபுணர்ந்தல்.

நிருத்தம்பயிசீறவனென்பதுதொட்டு மெய்யேயிவற்கிணை
யென்பதன்காறும் வரஐந்துபாட்டினும் முன்னுறவுணர்ந்தல்பம்
ஐபறவாக்கி, இருவருமுள்வழி பயன்வரவுணர்வினைத் துணிந்து
ணர்வாக்கினார். மைவாரொன்பதுதொட்டு இதன்காறும்வர இவை
யாறினும் முன்னுறவுணர்ந்தல் குறைபுறவுணர்ந்தல் இருவருமுள்வ
ழிபயன்வரவுணர்ந்தலென்னும் முன்றையுந்துணிந்துணர் வர்க்கி
னார். ஈண்டிவ்விதற்பங்கணிகொள்செ. (௭௨)

நயிங்கநாட்டம் முற்றிற்று.

மடற்றிறம்.

மடற்றிறமென்பது-நயிங்கநாடவும் பெருநாணிணளாதலின், த
லைமகள் தன்குறைசொல்லமாட்டாது நிற்ப; இனி இவளிறந்துப
டவுக்கியிமென உட்கொண்டு தலைமகனுடன் சொல்லாடத் தொ
டங்காநிசீற தோழி, தானும் பெருநாணிணளாதலிற் பின்னும் த
லைமகன் குறைபுறவேண்டிநிற்ப; அந்நிலைமைக்கட் தலைமகன் செ
ன்ற, இந்நாளெல்லாம் என் குறை நின்னான் முடியுமென்று நிச
னை வந்திரந்தேன் இது நின்னான் முடியாமையின் யான் மடலூர்
ந்நாயினும் இக்குறைமுடித்துக் கொள்வேனெனத் தோழிக்குக்
கூறாநின்றல். என்னை, “முன்னுறவுணர்நு மவன்குறைபுற்றடி
ன்னரல்லது கிளவிதோன்றாது,, என்பவாகலின்.

குத்திரம். ஆற்றா துரைத்த லுலகின்மேல் வைத்த, நன்றுணிபு
ரைத்த வொடுவகையுரைத்த, வருளா லரிதென னடைபா லரிதெ
ன, லவயவ மெழுத லரிதென விலக்க, லுடம்படாது விலக்க லுட
ம்பட்டு விலக்க, நிடம்பட வொன்பதுகு செப்புந் காலை, வடம்
படு முலைமேன் மடலா சும்மே.

(இ-ள்.) ஆற்றா துரைத்தல்- உலகின்மேல்வைத்துரைத்தல்- தன்
றுணிபுரைத்தல்-மடலேறும்வகையுரைத்தல்-அருளாலரிதெனவி
க்கல்-மொழிரடைபெழுதலரிதெனவிலக்கல்-அவயவமெழுத லரி

தெனவிலக்கல் - உடம்படா துவிலக்கல் - உடம்பட்டுவிலக்கல் என
விவை ஒன்பதம் மடந்திறமாம். எ-று. அவற்றுள், —

ஆற்றாதுணைத்தல்.

ஆற்றாதுணைத்தலென்பது - தலைமகன்மேன் மடந்திறக்கூறுகி
ன்றானாகலின் அதற்கியைவுபட அவ்விருவருள் ழச்சென்றுநின்று
மு, நீயிர் அருளாமையின் என்னுயிர் அழியாநின்றது இஃனை அ
றிமினெனத் தலைமகன் தனது ஆற்றமை மிகுதிக்கூறநின்றல். அ
தற்குச்செய்யுள்.

பொருளாவெனைப்புருந்தாண்டுபுரந்தரன்மாலயன்பா *
விருளாயிருக்குமொளிநின்றசிறம்பலமெனலாஞ் *
சுருளார்தருங்குழல்வெண்ணைகச்செவ்வாய்த்துடியிடையீ *
சருளாதொழியிடுகுழியாதழிபுமென்றாருயிரோ. (எசு)
மல்லந்நிரள் வரைத்தோளவ ன்
சொல்லாற்றாது சொல்லிய து.

(இ-ள்.) தானேவந்து புருந்து எண்ணப்பொருளாக மதித்தா
ண்டு இந்திரன் மால் அயனென்னும் அவர்களிடத்து இருளாயி
ருக்கின்ற ஒளி தங்கிய சிறம்பலமென்று சொல்லத்தகுஞ் சுரு
ளார்த தகரியகுழலினையும் வெள்ளிபநகையினையுஞ் செய்யவாயி
னையுமுடைய துடியிடையீர், நீயிர் அருளாதொழியின் எனதாரு
யிர் தப்பாமலழியும், அதனான் அருளத்தகும். எ-று.

தொகையின்மையிற் பாவென்பதனை எல்லாவற்றோடுகூட்டு
க. சிறம்பலம் துடியிடையார்க்குவமை. மடந்திறக்கூறுகின்ற
னாகலின், அதற்கியைவுபட நன்றிக் குறையறுதல் கூறினான். சொ
ல்லாற்றாது-சொல்லுதற்கும் ஆற்றாது. மெய்ப்பாடு-அழகை. ப
யன்-ஆற்றமைபுணர்ந்ததல். (எசு)

உலகின்மேல்வைத்துணைத்தல்.

உலகின்மேல்வைத்துணைத்தலென்பது - ஆற்றமைகறி அதுவ
ழியாகநின்றது, ஆடவர் தம்முள்ளமாகிய மீன் மகளிரது கண்வலை
ப்பட்டால் அதனைப் பெறுதற்கு வேறுபாயயிலாதவிடத்து ம
டலூர்ந்தும் அதனைப்பெறுவொன உலகின்மேல் வைத்துக் கூறு
நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காய்கிணவேலன்னமில்லியல்கண் ணிவலைகலந்து *
விசினபோதுள்ளமீனியூந்தார்வியன்மென்புலிபூ *
ரீசனசாந்துமெருக்குமணிந்தோர்கிழிபிடித்துப் *
பாய்கிணமாவெனவேறுவர்சீதூர்ப்பனைமடலே. (எசு)

புலவேலண்ணல் புனைமடலே த்
 றுலகிச் சேமல்வைத் துய்த்துரைத்த து.

(இ-ள்.) காய்சினத்தையுடைய வேல்போலும் ஒளியியலுந் த
 ண்ணுகிய வலைபை மகளிர் கலந்துவீசினபோது அவ்வலைப்படுத
 லான் உள்ளமாகியமீன யிழந்தவர்கள், பெரிய தென்புலீயூர்க்க
 ணுளாகிய ஈசனுடைய நீற்றையும் ஒருக்கப்பூவைபும் அணிந்து,
 ஒருகிழியைக் கையிற் பிடித்து, பாயவல்ல சினத்தைபுடைய மா
 வெனப் பனைமடலைச் சீறார்க்கணை றவர், தம்முள்ளம் பெறுதற்
 கு வேறுபாயவில்லாதவிடத்து. எ-று.

மின்னியல்வேலென்று கூட்டினு மமைபும். இச்-அல்வழிச்சா
 ரியை. கண்ணென்வலைபென்பது உம் பாடம். மகளிரான ஒரு
 சொல்வருவியாது கருவி கருத்தாவாக உரைப்பினு மமைபும். உ
 ள்ளமிழந்தவர் உள்ளம்பெறுமளவும் தம்வயமன்றி மடலின் வய
 த்தராய் திற்றலால் கருவிகருத்தாவாகக்கொள்ச. சாந்தும் ஒருக்கு
 மென இரண்டாகலின் ஈசனவெனப் பன்மைபுருபுகொடுத்தார்.
 பாய்சினமென்புழிச் சினம்- உள்ளமிகுதி. உய்த்துரைத்தது-குவி
 ப்பாலுரைத்தது. (எசு)

தன் றுணிபுரைத்தல்.

தன் றுணிபுரைத்தலென்பது-முன்னுலகின்மேல்வைத்துரைத்
 தி அதுவழிபாக நின்று, என்னையும் ஒருபெண்கொடி பிறிகழ
 மடலேறப்பண்ணுநின்றதென முன்னிலைப்புறமொழிபாகத் தன்
 றுணிபு கூறாநின்றல். அஃதற்குச் செய்யுள்.

விண்ணை மடங்கவிரிநீர்பாந்துவெற்புக்கரப்ப *
 மண்ணை மடங்கவரு மொருகாலத்துமன்றிநிற்கு *
 மண்ணை மடங்கலதளம்பலவனருளிலர்போற் *
 பெண்ணை மடன்மிசைபான்வரப்பண்ணிற்கொ பெண்கொடி *
 யெ

மானவேலவன் மடன்மாமி சை
 யானுமேறவ னென்னவுரைத்த து.

(இ-ள்.) விண் மடங்கவும் விழிநீர் பாத் தலான் வெற்பொளிப்
 பவும் மண் மடங்கவும் வரும் ஊழியிதுழிபாகிய ஒருகாலத்தின்ச
 ண்ணும் நிலைபெற்றுநிற்கும் அண்ணல், சிங்கத்தினது மேலைபு
 டைய அம்பலவன், அவரைருளில்லாதாரைப்போலப் பிறிகழப்
 பனைமடன்மேல் பான்வரும்வண்ணம் அறிவிண்மையைச் செய்த
 னு ஒருபெண்கொடி. எ-று.

விண்ணை மண்ணை எண்புழி ஐகாரம்-அசைநிலை மடங்குதல்-த
 த்கங்காரணங்களினொடுநிக்குதல். மடங்கல்-புலியெனினுமமையும்
 மாணம்-கொண்டாட்டம். வேலைபடையவனது மாணமாகியகுண
 ம் வேண்மேலேற்றப்பட்டதெனினுமமையும். இவை யிரண்டற்
 கும் மெய்ப்பாடு-இளிவரல்-பயன்-ஆற்றாமையுணர்த்துதல். ( )

மடலேறும்வகையுரைத்தல்.

மடலேறும்வகையுரைத்தலென்பது- துணிபுகுறவும் பெருநா
 ணினளாதலிற் சொல்லாடாத தோழிக்கு வெளிப்படத் தான் நா
 ணிமுந்தமைதோன்ற நின்று,யான் நாளை நின்னூர்த்தெருவே ம
 டலுங்கொண்டு வருவேன் பிவ்வருவது காணெனத் தலைமகன் தா
 ன் மடலேறும்வகை கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

சுழிகின்ற வெண்ணெயுநின்று நின் கார்மயிறன் னையும் யான் *
 கிழி யொன்ற நாடி யெழு திக்கைக்கொண்டென் பிறவிக்கெட்டிள் *
 றழிகின்ற தாக்கிபதாளம்பலவன் கயிலைபந்தேன் *
 பொழிகின்ற சாரணஞ்சீறூர்த்தெருவிடைப்போ துவனே. (எஃ)

அடல்வேலவ னழிவுந் து
 மடலேறும்வகையுரைத்த து.

(இ-ள்.) சுழியாநின்ற எண்ணையும் யானித்தன்மையானுசவுந் த
 ன்றன்மையளாய்நின்ற நின்னூண்டய கார்மயிறன் னையும் கிழிக்க
 ட்பொருந்த ஆராய்ந்தெழுதி, யான் அதனைக்கையிற் கொண்டு,
 என் பிறவிபைய இன்றுகெட்டழியாநின்றதாக்கி செய்ததானையுட
 ய அம்பலவனது கையின் அழகிய தேன் பொழியாநின்ற சார
 ன்கணுண்டாகிய றுமதுசீறூர்த்தெருவின்கெட்டிடுவேன், பிவ்வரு
 வதுகாண். எ-று.

தனக்குஅவளயலென்னுங் கருத்தினனாய், நின் கார்மயிலெண்
 றுண். எண்ணையும் நின் கார்மயிறன் னையும் மடலிடத்தெழுதுவே
 னென்றதென்னை கார்மயிலை யெழு துவதன் நித்தன் னையுமெழுது
 மோவெனின், மடலெழுதிக்க கையிற் கொண்டால் உரையாகிகை
 யின்றி இவனும் ஒசியமாகலின், மடலின்றுலியிலே தன்னூரை
 யுந் தன்பேரையும் அவனாரையும் அவன்பேரையும் எழுதுகையா
 ல் எண்ணயுமென்றான். கார்மயில்-காரீகாலத்துடயில். அழிகின்ற
 தென நிகழ்காலத்தாற்கூறினார், பிறத்தற்குக் காரணமாகிய மலங்
 கெட்டிம் பாக்கைக்குக் காரணமாகிய மலத்துடனே வினைநின்ற
 மையின். மெய்ப்பாடும் -பயனும் அவை. (எஃ)

அருளாலரி தெனவிலக்கல்.

அருளாலரி தெனவிலக்கலென்பது - தலைமகன் வெளிப்படநின் று மடலேறுவேனென்று கூறக்கேட்டதோழி இனியிலக் மடலே றவுங்கடுமென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணனை விட்டுவந்து, எதிர்நின்று, நீர்மடலேறினால் உம்முடைய அருள் யாரிடத்ததாமெ ன்று அவனதருளை டுயிடுத்துக்கூறி விலக்காநின்றல், அதற்குச்செ ய்ப்பள்.

நடனம்வணங்குந் தொல்லோனெல்லையான் முகன்மாவநிபாக் *
 கடனமுருவத்தரன் தில்லைமல்லந்கண்ணர்ந்தபெண்ணை *
 யுடனும்பெடைபொடொண் சேவனுமுட்டையங்கட்டழித்து *
 மடனும்புனை தரிசியார் கண்ணதோமலின்னவிண்ணருளே. (௭௭)

அடல்வெலண்ண லருளுடைமையி ன்
 மடலேற்றனக் கரிதென்ற து.

(இ-ள்.) கூத்தன், நாம் வணங்கும் பழையோல், நான் முகனும் மா லும் முடியும் அடியுமாகிய எல்லைகளை அநியாத இயல்பாகிய வடிவையுடைய அரசர், அவனது தில்லைக்கணுண்டாகிய வளத்தை யுடைய கண்ணிற்கார்ந்தபெண்ணைக்கண் உடனாகும் பெடையோ டும் ஒள்ளியசேவலையும் முட்டையைப் பாவலையழித்து மடலை நாம் பண்ணின், மண்ணே, இனிய அருள் இவ்விலக்கில் யார்க ண்ணதாய்? ஏ-று.

அநியாயுருவமென வியையும். அநியாத அக்கடனுளதா முருவ மெனினுமகையும். மடல்விலக்கித் தழீஇக்கொள்கின்றாநாதலிச், நாமென உறப்படுத்தக்கூறினார். நிண்ணருவென்பது, பாடமாயி ன், யார்கண்ணருளுவைபென்றுரைக்க. அண்ணல் - முன்னிலக்க ண்வந்தது. (௭௭)

மொழிநடையெழுதலரி தெனவிலக்கல்.

மொழிநடையெழுத லரி தெனவிலக்கலென்பது - அருளெழி து விலக்கவும் தன்வழி நிலாமைகண்டு அவன்வழியொழுதி வில க்குவாளாக, நாமதருள்கிடக்கமடலேற்றுவார் மடலேறுதல் மடலே றப்படுவா ருருவெழுதிக்கொண்டன்றே நாமக்கு அவள் மொழிந டையெழுதல் முடியாதாகலிச் நீயிர் மடலேறுமாறென்றோவெ ன விலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்ப்பள்.

அடிச்சந்தமரல்கண்டிலுலாநகாட்டிலவந்தாண்டு கொண்டென் *
 முடிச்சந்தமாமலராக்குமுன்னோன்புலியூர்புரையுள் *

கடிச்சந்தபாழ்கற்றமென்மொழிக்கண்ணியனறடைக்குப் *
படிச்சந்தமார்க்கும்படமுளவொறும்பரிசுகத்தே. (௪௮)

அவயவமரிதி னண்ணீட்டினு ம்
இவையிவைதிட்ட லிபலாதென்ற னு.

(இ-ள்.) மறையும் மாலுங் கண்டநியாதனவாகிய அடிகளை என
க்குக்காட்டித் தானே வந்தாண்டுக்கொண்டு அவ்வடிகளை என்முடி
க்கு நிறக்கையுடைய பெரிபமலராகச்செய்யும் மூன்றோனது பு
லியூகாயொக்குள் கிறந்த நிறக்கையுடைய யாதோசையின்றன்
மைவைக்கற்ற மென்மொழியையுடைய கண்ணியது அன்னத்தி ன
டைபோலுறடைக்குப் படிச்சந்தமாகப் பண்ணப்படும் படங்க
ள் உளவொறுமது சித்திரசாயியின்கண் ௪-று.

கடிச்சந்தபாழ்கற்ற மென்மொழியென்பதற்குச் சிறந்தவொ
சையைபுடைய யாழ்வந்தினிதாகவொலித்தலைக்கற்ற மென்மொ
ழியென்றுரைப்பாருமுளர். படிச்சந்தமென்பது ஒன்றன்வடி
வையுடைத்தாய் அதுவென்றே கருதப்படுமியலையுடையது. ப
டிச்சந்தமென்பது பிரதிச்சந்தமெல் னும்வடமொழிச்சினைதவு.)

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கல்.

அவயவமெழுதலரிதெனவிலக்கலென்பது- அவளது மொழி ந
டைகிடக்க இவைதாமெழுதமுடியுமோமுடியுமாயின் பாண்கொ
ன்னபடியே தப்பாமலெழுதிக்கொண்டு வந்தேறுமென்று அவ
ளதவயவங்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாமுமெழுதியெழிந்முத்தெழுதியிருளிம்மென்புச் *
சூழுமெழுதியொர்தொண்டையுந்தீட்டியென்றொல்பிறவி *
யேழுமெழுதாவகைசினைத்தோன்புலியூரிளமாம் *
போழுமெழுதிற்றொர்கொம்பருண்டேற்கொண்டுபோகுவே.

அவயவ மான என
யிவையிவை யென்ற னு.

(இ-ள்.) மொழிபாக மொழிபோடொக்கும் ஓசையையுடைய
யாதையுமெழுதி, முறுவலாக எழியையுடைய முத்தக்களைபு மெ
ழுதி, குழலாக இருளின்கண் மெல்லிய பூவானிபன்ற சூழையு
மெழுதி, வாயாக ஒர்தொண்டைக்கணியையு மெழுதி, கண்ணை இ
னையதாகிய மாவறிகையையும் எழுதப்பட்டதொர் கொம்பருண்டா
யின், அதனைக் கொண்டு எம்முர்க்கண் மடலேற வாரும். ௪-று.
என்றுடைய பழையவாகிய பிறவிக்களைழையும் கூற்றுவன் தன்க

ணக்கிலெழுதாவண்ணஞ் சேதத்தவனது புலியூரிளமாய்போ
ழுமெணக்கூட்டுக.

முத்துமென்னு மும்மை விகாரவகையாற்றொக்குநின்றது. கு
ழென்றது சூழ்ந்தமலைபை. செய்வெனச்செய்கள் எழுதிற்றென்
னுந்தொழிற்றெயரின் எழுதவெனெழு முடிந்தன. எழுதிற்றென்
பது செய்ப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறிநின்றது. வி
னையெச்சக்களும் அவ்வாறு நின்றவெனினு மகையும. மொழியு
ம் இவளதாசலின், அவயவமென்றான். இவ்வ மூன்றற்கும்மெய்ப்
பாடு-நகை. பயன்- மடல்விலக்குதல். (௭௯)

உடம்படாதுவிலக்கல்.

உடம்படாதுவிலக்கவென்பது- எழுதலாசாமகூறிக் காட்டி,
அதுகிடக்க மும்மை யாம் விலக்குகின்றமல்லெம்பான் சென்று
அவணியைவறிந்து வந்தார் பின்னை நீயிரவேண்டிநிறைச்செய்யும்
அவ்வளவுந் நீயிர வருந்தாதொழியுமெனத் தானுடம்படாது வி
லக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உள்வாயெய் பியாயுயிர் பெண்ணைத் திண்மடனின் குறிப்புச் *
சீர்வாய்கிலம்பிநுநீத்தவிருந்திலயீச்சாதிவிலக் *
சார்வாய்குழலிக்குள் குரவோநிக்நேபித்துக்கண்டா *
லார்வாய்தரினறிவார் பின்னைச் செய்வறிந்தனவே. (௮௮)

அபிபடைபண்ண லழிதுபொழிசெ ன
மடநடைத்தோழி மடல்விலக்கிய து.

(இ-ள்) உயர்ந்தபெண்ணையினது திண்ணியமடலையூர்வாய், அ
ன்றியொழிவாய், அழகு வாய்த்த சிலம்பையுடையாய், நின்கருத்
தை யாந்திருத்த விருந்தேதமல்லெம், ஈசரது திலவிலக்கணுள். கிய
சருமைவாய்த்த குழலையுடையாட்கு உனது விருப்பத்தைச்சொல்
லி, இதற்கு அவளுடம்பிம்வண்ணஞ் சிலவற்றைக் கற்பித்துப்பா
ர்த்தால், இடந்தருமாயினும் யாரறிவார்! இடந்தாராளாயிற் பின்
நீயறிந்தவற்றைச் செய்வாயாக. எ-று.

சார்போலுக் குழலெனினுமகையும. வாய்தரினென்பதற்கு
வாய்ப்பிடுணையினுமகையும. பின்னைச்செய்வென்றது- நீகுறித்த
து செய்வாயாயினும் என் குறிப்பிதவென்றவாறு. (௮௮)

உடம்பட்டுவிலக்கல்.

உடம்பட்டுவிலக்கவென்பது உடம்படாது முன் பொதுப்பட
விலக்கி முகங்கொண்டு, பின்னர் தன்னை அளவிட வேற்று
மையின்மைகூறி, பான் நின்குறைமுடித்துத் தருவேன் நீயருந்த

வேண்டாவெனத் தோழி தானுடம்பட்டுவிலக்காதிற்றல். அதற்குச் செய்பள்.

பைந்நாணாவன்படுகடல்வாய்ப்படுநஞ்சமுதசா *
 மைந்நாண்மணிகண்டன்மன்னும்புலியூர்மணந்தபொன்னிம் *
 மொய்ந்நாண்முதுகிராவாயானமுந்தினுமென்னிம்முன்னு *
 மிந்நாளி அமதுவார்குழலாட்கென்கணின்னருளே. (அக)

அரவருதுண்ணிடைக் குரவருகூந்தலென்
 னுள்ளக்கருத்து விள்ளாளென்ற து.

(இ-ள்.) பையையுடைய அரவாகிய நாணையுடையான், ஒலிக்கு
 நீகடவிடத்துப்பட்ட நஞ்சம்அமுதாகும் மைநாணு நீலமணிக்பா
 னுங்கண்டத்தையுடையான், அவன் மன்னும் புலியூர்வாப்பொரு
 ந்திய பொன்போல்வாள், நாட்காலத்தாடும் பெருமைபையுடைய
 இம்முதியகடற்கண் யானமுந்தினேனாயினும் தான் என்னிம் முந்
 பட்டமுந்தும் தேனையுடைய நெடியகுழலாட்கு என்செணுண்டா
 கிய இனிய அருள் இப்பொழுதித்தன்மைத்தாயிராதின்றது. எ-று.

அமுதாமென்னும் பெயரெச்சம் கண்டமென்னு நிலப்பெய
 ர்கொண்டது. மைந்நாணுங் கண்டமெனவினையும். மணிகண்ட
 மென்பது வடமொழியிலக்கணத்தாற்றொக்குப் பின்நிரிந்துதி
 ன்றது. மொய்-வலி, ஈண்டுப் பெருமைமேனின்றது. குற்றேவ
 ல்செய்வார்கட பெரியோர்செய்யும் அருள் எக்காலத்துமொருசீ
 னீமைத்தாய் தியோதென்னுங்கருத்தான் இந்நாளிதுவென்றான்.
 எனவே தலைமகளதுபெருமையுந் தன்முயற்சியது அருமையுங்
 கூறியவாறாயிற்று. அரர் குராவென்பன குறுகிநின்றன. வருமெ
 ன்பது உவமச்சொல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி- பெருமீ
 தம். பயன்-தலைமகளைபாற்றுவித்தல். (அச)

மடற்றிறம் முற்றிற்று.

குறைநயப்புக்கூறல்.

குறைநயப்புக்கூறலென்பது-தலைமகளை மடல்விலக்கிக் குறை
 நேர்ந்ததோழி தலைமகளைக் குறைநயப்பிக்க அவன் குறைகூறு
 திற்றல்.

அதுவருமாறு, -சூத்திரம். குறிப்பறித லோடு மென்மொழி
 கூறல், விரிவிக்கூறலறியான் போறல், வஞ்சித்த னுரைத்தல் புலந்
 து கூறல், வன்மொழி கூறல் மனத்தொழி நேர்ந்தல், சொன்ன வி
 ரு தான் குந் குறைகுறை நயப்பென, மன்னிய பொருளில் வகு
 த்திடுகி லேனே.

(இ-ள்.) குறிப்பறிதல்-மென்மொழியாற்கூறல்-விரவிக் கூறல்-
அறியாள்போறல்- வஞ்சித்துணாத்தல்-புலந்துகூறல்- வன்மொழி
யாற்கூறல்- மனத்தொடுநேர்தல் என விவையெட்டுத் குறைநயப்
பித்தலாம். எ-று. அவற்றுள்,—

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது-தலைமகனது குறைகூறத் துணியாறின்ற
நோழி தெற்றெனக் கூறுவேளாயின் இவள் இதனை மறுக்கவுங் கூ
டுமென உட்கொண்டு, நம்புனத்தின்கட் சேயினது வடிவையுடைய
யாராப் சினவேலேந்தி ஒருவர் பலகாலும் வாராநின்றார் வந்தறி
ன்று ஒன்று சொல்லுவதுஞ்செய்கின்றவர் அவரிடத்து யாஞ்செ
ய்யத்தக்க திபாதெனத் தான் அறியாதாள்போலத் தலைமகனோடு
உசாவி, அவண்ணவறிபாறிற்றல். என்னை, “ஆங்குரைந் தல்வது
கிழவோ டேத்துத், தான்குறை யுறுத ரேழிக் கில்லை, என்பவா
கலின். அதற்குச்செய்யுள்.

ஈரதேய்மலர்க்குஞ்சியஞ்சிறைவண்டிதண்டேன்பருகித் *
தேதேயெனுந்தில்லைபோன்செயெனச்சினவேலொருவர் *
மாதேயுனத்திடைவாளாவருவர்வந்தியாதுஞ்சொல்லார் *
யாதேசெய்தத்தகதுமதுவார்த்துலேந்திழையே. (அஉ)

நறைவளர்கோதைபைக் குறைநயப்பித்த த்
குள்ளிருற்ற வெள்ளிகழையுரைத்த து.

. (இ-ள்.) மாதே, தாதுபொருந்திய மலையுடைய குஞ்சிகளி
ன்கண் அழகிய சிறகையுடைய வண்டினங்கள் தண்டேணப்பருகி
த்தேதேயெனப்பாடுந் தில்லையையுடையானுடைய புதல்வனாகிய
முருகவேளென்றே சொல்லும்வண்ணம் சினவேலையுடைய ரொ
ருவர் நம்புனத்தின்கண் வாளா பலகாலும் வாராநின்பர், வந்தறி
ன்று ஒன்றுமுறையாடார், மதுவார்த்த குழலையுடைய எந்தியாய்,
அவரிடத்து நாஞ்செய்யத்தக்கது யாதென்றறிக்கின்றிலேன். எ-று.

குஞ்சி-தில்லைவாழ்வார் குஞ்சி, மலரினது குஞ்சியெனவிரித்தது,
அல்லிபென்றுரைப்பினுமமையும். சேயோடொத்தல்- பண்பு வ
டிவு முதலாயினவும், சினவேலேந்தி வரையிடத்து வருதலுமாம்.
வேட்டைமுதலாகிய பயன்கருநாது வருவொன்பாள், வாளா வரு
வொன்றாள். முகம்புகுகின் றாளாதலின், பின்னும் எந்திழையே
பென்றாள். செயென்புழி எண்ணாரந்தொக்குநின்றது, என்

னை, மேலே “புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள்
கொல், எனவருதலான். யாதேயென் னுமேகாரம் வினா. மாதே எ
ந் திழையே என்புழி ஏகாரம் விளியுருபு. அறிகுற்றவென்பது அ
றியவேண்டியவென் னும்பொருட்கண்வந்த ஒருமொழிமுடிபு.

மென்மொழியாற்கூறல்.

மென்மொழியாற்கூறலென்பது-நிலைவறிந்து முகக்கண்டு, அ
து வழிபாடுநின்ற, ஒருபெரிபோன் வாடிய மெனியனும் வாடா
த தழையனுமாய் நம்புனத்தை விட்டுப் பேர்வதுஞ் செய்கின்றி
லன் தன்குறை இன்னதென்று வெளிப்படச்சொல்லுவதுஞ்செ
ய்கின்றிலன் இவ்வெதன் மாயங்கொல்லோ அறிகின்றிலேனென
தி தோழிதான் அதற்கு நொந்து கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
வரிசேர்தடந்கண்ணிமம்மர்சகம்மிக்கென்னமாயங்கொலோ *
வெரிசேர்சளிர்சன்மெனியனீர்ந்தழையல்புலியூர்ப் *
புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொல் பூங்கணைவேள் கொலென்னத்
தெரிபேமுறாயான்பிரியானொருவனித்தேம்புனமே. (அக)

ஒளிருறுவேவவன் நளர்வுறுகின்ற மை
இன்மொழிபவட்கு மென்மொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) வரிசேர்ந்த பெரியகண்ணையுடையாய், ஒருவன் மயக்க
கங்ககம்மிக்கு, எரியைச்சேர்ந்த தளிரையொக்கும் மெனியையு
டையனுமாய், வாடாத தழையையுடையனுமாய், இத்தேம்புனத்
தைப் பிரிகின்றிலன், ஒன்றுரைப்பதஞ் செய்கின்றிலன், அவன்ற்
ல்லைப் புலியூர்க்கணுளாகிய புரிதலைச்சேர்ந்த சடையையுட
யோனுடையபுதல்வனோ பூவாகிய அம்பையுடைய காமவேளோ
வென்று யாந்துணிகின்றிலேம், ஈதென்னமாயமே! எ-று.

அவ்வாறு இறப்பப்பெரிபோன் இவ்வாறு எளிவந்தொழுகுதல்
என்ன பொருத்தமுடைத்தென்னுந் கருத்தால், என்ன மாயங்கொ
லோவென்றான். புலியூர்ப்புரிசேர்சடையோன்புதல்வன்கொலெ
ன்றதனால் நம்மை உழிக்கவந்தானோவென்றும், பூங்கணைவேள்
கொலென்றதனால் நம்மைக்காக்கவந்தானோவென்றும் கூறியவாறு
யிற்று. புரிசேர்சடையோன் புதல்வனென்றதனை மடற்குறிப்பெ
ன்றுணர்ச. கொல்-ஐயம். மெனியன் தழையனென்பன வினையெ
ச்சங்கல். மென்மொழிமொழிந்தது- மென்மொழியான்மொழிந்
தது. (அக)

விரவிக் கூறல்.

விரவிக் கூறலென்பது-வன்மொழிபாற்கூறின் மனமெரியுமென்றஞ்சி, ஓரலவன் தன்பெடைக்கு நாவற்கனியை நல்கக்கண்டு ஒருபெருந்தகை பேய்கண்டாற்போல தின்றான். அந்நிலைமையை நீகண்டாயாயின் உயிரீவாழமாட்டாய் யான் வன்கண்மையேனானான் ஆற்றியுள்ளையிப் போந்தேனென மென்மொழியோயி சிந்தித்து வன்மொழிபடக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நீகண்டனைபெனின் வாழலைநேரி : மயம்பலத்தான் *
 செய்கண்டனைபன் சென்றூங்கோரலவன் ற்சீர்ப்பெடையின் *
 வாய்வண்டனைபதொர்நாவற்கனிநனிநல்கக்கண்டு *
 பேய்கண்டனையதொன்றுகிநின்றுண்ப்பெருந்தகையே. (அச)

வன்மொழியின் மன மெவிவதன் சி
 மென்மொழிவிரவி மிகுத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) நேரிழாய், அம்பலத்தான் புதல்வனைக்கண்டாற்போன்றிருக்கும் ஒருவன் அவ்விடத்து ஓரலவன் தனதழகையுடைய பெடையின்வாயின்வண் வண்டனையதொருநாவற்கனியைச் சென்று மிசவுங்கொயிப்ப அதனைக்கண்டு அப்பெருந்தகை பேயாற்காணப்பட்டாற்போலவதோர்வேறுபாட்டையுடையனாகி தின்றான், அந்நிலையை நீகண்டாயாயின் உயிரீவாழமாட்டாய். யான் வன்கண்மையேனானான், அதனைக்கண்டும் ஆற்றியுள்ளையினென்.எ-று.

பேய்கண்டனையதென்பதற்குப் பேயைக்கண்டாற்போல்வதோர்வேறுபாடென்றுணர்ப்பினுமகையும். பேய்கண்டனையதொன்றையுடையனென்று ஒருமையென்பதற்கு ஒன்றாகியென்றான். நாவற்கனியை நனிநல்கக்கண்டு தன்னுணர்வொழியப்போயினான் இன்றுவந்திசினென்றது பேய்கண்டனையதொன்றுகிநின்றானென்று கூறினமையான் மென்மொழியும், செய்கண்டனையனென்றதனால் வன்மொழியும் விரவியதாயிற்று. மிகுத்தல்- ஆற்றாமையிகுத்தல். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு-இனிவாழ்ச்சார்த்தபெருயிதம். பயன்-தலைமனை மெவிதாக்கச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தல். (அச)

அறியாள்போறல்.

அறியாள்போறலென்பது-பேய்கண்டாற்போல தின்றானெனத் தலைமனிலைமகேட்ட தலைமகள் பெருநாணிணளாதலின் இச

ணையறிபாநாளைப்போல, இஃதொருகடல்வடிவிரந்தவாறு காண
யெனத் தானென்று கூறாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சங்கந்தருமுத்தியாம்பெறவான்கழிதான்கெழுமிப் *
பொங்கும்புனற்சங்கைகாங்கிப்பொலிகலிப்பாணலவு *
துங்கமலிதலையேந்தவினேந்திழைதொல்லிப்பன்மா *
வங்கமலிசலிநீர்தில்லைவானவனேர்வருமே. (அரு)

அறிபாள் போன் று
குறிபாள் கூறிய று.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், இத்தன்மைத்தாகலிற் பலவாய்ப்பெரியவா
கிய மரக்கலங்கள் மிகப்பெற்ற பழையதாகிய கடல் தில்லைவானவ
ற்கொப்பாம் ௭-று.

சங்குதருமுத்துக்களை யாம்பெறப் பெரிய கழினைத் தான்
பொருந்திப் பொங்கும் புனலையுடைய சங்கையைத் தாங்கிப் பெ
ரிந்த ஆரவாரத்தையுடைய பாறாகிய மரக்கலங்களியங்குந் திராக
ளின்மிகுதியையுடையதாகலின் எனக் கடலிற்கேற்பவும், திருவடி
க்கணுண்டாகிய பற்றுத்தரும் முத்தியை யாம்பெறும்வண்ணம்
எல்லாப்பொருளையும் அசப்பித்திநிற்கும் ஆகாயத்தையுங்கடந்
துநின்ற தான் ஒருவடிவுகொண்டிவந்து பொருந்திப் பொங்கும்
புனலையுடைய சங்கையைச்சூடி மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய பா
றாகிய புட்கள் சூடாநின்ற உயர்வுமிக்க தலையோட்டையேந்துத
லின் எனத் தில்லைவானவற்கேற்பவும், உரைக்க.

வான்கழி- சிவலோகமெனினு மகையும. குறைநயப்பாற் றகீ
மகனிலமைகேட்ட தலைமகள் பெருநாணிநளாகலின், மறமொ
ழிவொடாத பிறிதொன்று கூறியவாறு. ஒருசொற்றொடர் இரு
பொருட்டுச் சிவலையாயினவாறுபோலத் தொழிக்கும் ஓர்ந்
துணரப்பயிம். ஓர்ந்துணர்தலாவது-இவ்வொழுக்கக் களவொழுக்
கமாகையாலும், தலைமகள் பெருநாணிநளாகையாலும், முன்னோ
ழியாற் கூறப்பட்ட கூற்றுக்கு வெளிப்படையாக மறமொழி
வொடாத, ஓர்ந்துகூட்டினால் மறமொழியாம்படி கடலின்மேல்
வைத்துக்கூறினார். என்னை, முன்னர் நீ புரிசேர்சடையோன்புற
ல்வனென்றும் பூங்கணைவேளென்றும் உயர்த்துக்கூறியவெல்லாம்
அவனுக்குரிய, அஃதுணம் பெரியவன் தன்மாட்டிண்டான புணர்ச்
சியான பேரின்பத்தை நாம்பெறுகை காரணமாக இங்ஙன மெ
ளியவந்து உண்ணவந்துசேர்ந்தான், அஃதென்போலவெனின், பெ
றுதற்கரிய சங்கு தருகிற முத்தை நாம் பெறுவான் எனிதாகக் கட

ல் பெரியசுழியைவந்து பொருந்தினாற்போல, இனி உணக்கு வேண்டியபது செய்வாயாகவென உதமொழியாயிற்று. மெய்ப்பாதி-மருட்கக. தோழிசொன்னகுறைநயநியாள்போறவிற் பயல்-அநியாள்போறல், (அடு)

வஞ்சித் துறா த்தல்.

வஞ்சித்துரைத்தலென்பது - நாணிணற் குறைநேரமாட்டாது வருந்தா நின்ற தலைமகள் இவரும் பெருநாணிணளாதலில் என்னைக்கொண்டே சொல்லுவித்துப்பின் முடிப்பாளாயிரா நின்றாள் இதற்கிப்பாடுண்டு சொல்லாதொழிந்தால் எம்பெருமான் இறந்தபரிவென உட்கொண்டு, தன்னிடத்து நாணிணவிட்டு, பாங்கற்கூட்டம்பெற்றுத்தோழியிற்கூட்டத்திற்குத் துவளாநின்றாண்டென்பதுதோன்ற, பின்னும் வெளிப்படக் கூறமாட்டாது, மாயவன்மேல்வைத்து வஞ்சித்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புரங்கடந்தானடி காண்பான்புலிவிண்டுபுக்கறிபா *
கூங்கிடெந்தாயென் நிரப்பத்தன் னீரடிக்கென்னிரண்டு *
காங்கடந்தாடுண்டு காட்டமற்றுகுத்துங்காட்டிடென்று *
வரங்கிடந்தாந் தில்லையம்பலமுன் தில்லைமாயவனே. (அக)

நெஞ்செநகிழ்வகை வஞ்சித்திலையி வை
செஞ்சடைபோன்புகழ் வஞ்சிக்குரைத்த து.

(இ-ள்.) புரங்களைக்கடந்தவனது அடினைக்காணவேண்டி நெறியல்லா நெறியான் நிலத்தைப் பிளந்துகொண்டு புக்குக் காணுது பின் வழிபட்டுநின்று எந்தாய் அருளவேண்டுமென்றிரப்ப, தன்னுடைய இரண்டுதிருவடினையுந் தொழுதற்கு என்னுடைய இரண்டிகரங்களையுந் தந்தவனாகிய அவன் சிறிதிரங்கி, ஒருதிருவடிவைக்காட்ட, மற்றதனையுந் காட்டிடல்வேண்டுமென்று தில்லையம்பலமுற்றத்தின்கண் முன்னர் அவ்வாறு யானென்னுஞ் செருக்காற் காணலுற்ற மாயவன் வரங்கிடந்தாற்போலும். எ-று.

விண்டென்பதற்கு முன்னுரைத்ததேபுரைக்க. மாயவன் முதலாயினார்க்கு அவ்வாறாயியாயினும் எம்மனோர்க்கு இவ்வாறெளிவந்தனவென்னுங்கருத்தால், தன்னடிக்கென்னிரண்டிகரங்கடந்தானென்றார். ஆக்கெதென்பது ஒருசொல். இன்னும் வரங்கிடக்கின்றாளுகையின், முன்கண்டது ஒன்றுபோலுமென்பது கருத்து. புரங்கடந்தானடினைக்காணுமாறு வழிபட்டுக் காண்கையாவது- அன்னத்திற்குத் தாமரையும், பன்றிக்குக் காயிமாதலால், இவரிடம்

ஊந்தத்தநிலைப்பரிசே தேடுதல். இவ்வாறுதேடாது தமதகங்காரத்
 தீஞ்சு மாறப்பட்டுப்பன்றி தாமகையும் அன்னங் காடுமாகப் பட
 ற்றது. தேடுதலாற்கண்டிலர். இது நெறியல்லாநெறியாயினவாறு.
 இனி இது தோழிக்குத் தலைவி மறுமொழியாகக் கூறிப்பவாறென்
 னை? ஒன்று காட்டவென்றது- முன்னர்ப் பாங்கற்கூட்டம் பெற்
 ருள். அதன்பின் நிண்ணியாகூட்டம் பெறுகை காரணமாகநிண்ணி
 டகூட வந்திரந்துகூறியுறுநின்றான், அஃகென்போலவெனின்,
 மற்றுக்கதுங்காட்டிடுதென்று மால் வரங்கிடந்தாற்போல. எ-று.
 வஞ்சித்தல்- மறுமொழியை வெளிப்படையாகக் கொடாது பிறி
 தொன்றாகக்கூறுதல். இவையிவை-முன்னர்ப்பாட்டுமீ இப்பாட்டு
 மீ. இதனைத் தோழிகுற்றாகவுணர்ப்பாருமுளர். இவையிவையென்
 னு மபிக்கானும் இனி. “உள்ளப்படுவன வுள்ளி”, எனத் தலைமக
 ளோடு புலந்துகூறுகின்றமையானும், இவ்விரண்டுதிருப்பாட்டிம்
 தலைமகன்குற்றதலே பொருத்தமுடைத்தென்பதற்க. (அக)

புலந்துகூறல்.

புலந்துகூறலென்பது-வெளிப்படக்கூறாது வஞ்சித்துக் கூறு
 தலான் என்னொழிதனை வெளிப்படக்கூறாயின் நின்காதற்றோ
 டியிர்க்கு வெளிப்படச்சொல்லி அவரோடு சூழ்ந்து நின்குற்ற
 து செய்வாய் யான்சொன்ன அபியாமையை நின்னுள்ளத்துக்
 கொள்ளாது மறப்பாயாக யான் வேண்டிய திதுவேயெனத் தோ
 டி தலைமகனோடுபுலந்து கூறாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உள்ளப்படுவனவுள்ளியுரைத்தக்கவர்க்குரைத்து *
 மெள்ளப்படிதுணியுணியேலிதுவேண்டியவ்யான் *
 கள்ளப்படிமர்க்கருளாவரன்நிலைகாணலர்ப்போற் *
 கொள்ளப்படுதமறப்பதறிவிவென்கூற்றுக்களே. (அக)

திருந்தியசொல்லிற் செவ்விபெறு
 வருந்தியசொல்லிற் வகுத்துரைத்த

(இ-ள்.) இதன்சென் ஆராயப்படுவனவற்றை ஆராய்ந்து இதனை
 வெளிப்படவுரைத்தற்குத் தக்க நின்காதற்றோடியிர்க்குரைத்து
 அவரோடுசூழ்ந்து நீபடிநென்று கருதிய இசனை மெள்ளத்து
 னிவாய், அன்றித் துணியா தொழிவாய், நெஞ்சிற் கள்ளத்தையுடை
 யவஞ்சகர்க்கு அருள்செய்யாத அரனது நிலையை ஒருகாற் கா
 ணாநாப்போல அறிவில்லாதேன் சொல்லிய சொற்களை உள்
 ளத்துக்கொள்ளத்தகாது, அவற்றை மறப்பாயாக, யான் வேண்டி
 யதிதுவே, எ-று.

தில்லைகாணலர் தோழிகுற்றிற்குவமை. கொள்ளப்படாதென்
 பது வினைமுக்கம்மேலுஞ் செயப்படுபொருண் மேலுமன்றி
 வினைமேனிற்ற முற்றுச்சொல், “ அகத்தின்கு வஞ்சகையஞ்சப்
 பமும், என்பதுபோல. மறப்பதென்பது வியக்கொள். வருந்தி
 யசொல்லின்-வருத்தத்தை வெளிப்படுக்குஞ் சொல்லாக். சொல்
 லியென்பது உட்பாடம். வகுத்துரைத்தது - வெளிப்படச் சொ
 ல்வெண்ணிஞ்சொற்கெட்டுமளவுஞ் சொல்லுஞ்சொல். ஆஃகா
 வது நீ சொல்லத்தகுந்தகாதற்றோழியர்க்கு வெளிப்படச்சொல்மெ
 ன்று புலந்துகூறிபது. (௮௭)

வன்மொழியாற்கூறல்.

வன்மொழியாற்கூறவென்பது - புலந்துகூறநின்றதோழி அ
 க்கொடியோன் அருளுறமைபான் மெய்யிற்பொடியுந் கையிற
 கிழியுமாய் மடலேறத்துணிபாநின்றான் அக்கிழிதான் நின்றுடை
 ய வடிவென்று உரையுமுளதாயிருந்தது இனிநீயும் நினைக்குற்ற
 னு செய்வாயாக யானறியேனென வன்மொழியாற் கூறநின்றல்.
 அதற்குச்செய்ப்புள்.

மேயியந்தோலுநிக்குந்தில்லைபான் பொடிமெய்யிற்கையி *
 லோவியந்தோன்றுக்கிழிநின்றெழி வென்றுகாபுளதாற் *
 றாவிபந்தோகையென்றெயின்னபாவஞ்சொல்லாடல்செய்யான்*
 பாவிபந்தோபனைமாமடலேறக்கொல்பாவித்ததே. (௮௮)

கடலுலகரிபக் கமழலந்துறைவ ன்
 மடலேறும்மென வன்மொழிமொழிந்த ன்.

(இ-ள்.) மெய்க்கேட்புகியது விரும்பி நல்லதொலைச் சாத்தந்தி
 ல்லைபானுடையநீறு, கையின்கணுண்டாகியது சித்திரம் விளக்கு
 ன்கிழி, அக்கிழிதான் நின்று வடிவென்று உரையு முளதாயிருந்தது,
 தூவியையுடைய வழகிபதோகையைப்பொப்பாய், இசுந்ருக்கார
 ணமாகிய தீவினைபாதென்றறியேன்! ஒன்றுமுறையாடாக், இருந்
 தவாற்றான் அக்கொடியோன், அந்தோ! பணியினது டெரியமட
 லேறதற்குப்போலுநினைந்தது. ௭-று.

கிழியென்றது கிழிக்கெண்முதிபவடிவை. தன் குறைபுறவுகண்
 டி உயிர்தாங்கவேலை அதன்மேலும் மடலேறமல்லபுந்துணிபா
 நின்றானென்னுங்கருத்தால், பாவிபென்றான். எனவே, அவனாற்
 குறைமக்குத் தானாற்றுகின்றமை கூறினாராம். கமழலந்துறை
 வவென்பதற்கு, கூம்பலக் கைத்தலமென்பதற் குரைத்தது உ

சேட்படை.

சேட்படையென்பது-தலைகளைக் குறைநயப்படுத்துத் தன்னி
ரையகூட்டல் கூட்டலுறந்தோழி தலைமகளதுபெருமைபும் த
னதுமுயற்சியதருமையும் தொன்றுதல் காரணமாகவும், இத்து
ணையருமைபுடையாள் இனிதமக்கெய்துதற் கருமைபுடையளெ
ன இதுவே புணர்ச்சியாக நீட்டியாது விசைய வரைந்துகோடல்
காரணமாகவும், தலைமகனுக்கியைப் மறுத்துக் கூறுநிற்பல்.

அதுவருமாறு-சூத்திரம். தழைகொண்டு சேறறகாதென்றும
றுத்த, நிலத்தின்மை கூற நினைவறிவு கூறல், படைத்து மொழி
தலொடு பனிமதி நுதலியை, பெடுத்தறா னுரைத்த விசையா
மை கூறல், செவ்வியில ளென்றல் சேட்பட நிறுத்த, வலிவிரிய
மொழிநீ யவட்குரை பென்றல், குலமுறை கிளத்தல் கோதண்ட
த்தொழில், வலிசொல்லி மறுத்தன் மற்றவர் கிரங்கல், சிறப்பின்
மை கூறல் சிறியளென் றுரைத்தன், மறைத்தமைகூறி நகைத்து
ரை செய்ச, எனககண்டு மகிழ்ச னுனவு டன்னை, யறியே ளென்
ற வையவந் கூறல், கண்ணயந் துரைத்தல் கையுறை பெதிர்தன்,
முடிப்புக் ளுரைத்தன் முகங்கண்டு கூறல், வகுத்து ரைத்தலொடு
வண்டழை யவட்கு, மிகுத்துரை செய்து விரும்பிக் கொடுத்த, ந
ழைவிருப்புரைத்த ருணிருபத்தா, நிலைவளர் முலையா யிவை
சேட்படையே.

(இ-ள்.) தழைகொண்டுசேறல்-சந்தனத்தழைக்காதென்றுமறு
த்தல்-நிலத்தின்மைகூறிமறுத்தல்-நினைவறிவுகூறிமறுத்தல்-படை
த்துமொழிபாண்மறுத்தல்-நாணுரைத்துமறுத்தல்-விசையாமை
கூறிமறுத்தல்- செவ்வியில ளென்றமறுத்தல் - காப்புடைத்தென்
றுமறுத்தல்-நீபேகூறென்றுமறுத்தல் - குலமுறைகூறிமறுத்தல்-
நகைபாடிமறுத்தல்- இரக்கத்தொடுமறுத்தல் - சிறப்பின்மைகூறி
மறுத்தல்; இளமைகூறிமறுத்தல்- மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்
தல்-நகைகண்டுமகிழ்தல்-அறியாள்போன்றநினைவுகேட்டல்-அவ
யவந்கூறல்- கண்ணயந் துரைத்தல்- தழையெதிர்தல்- குறிப்பறித
ல்-குறிப்பறிந்துகூறல்-வகுத்துரைத்தல்-தழையேற்பித்தல்-தழை
விருப்புரைத்தல் என விவையிருபத்தாறும் சேட்படையாம்.எ-று,
அவற்றுள்,—

தழைகொண்டுசேறல்.

தழைகொண்டுசேறலென்பது-மேற்சேட்படைகூறத் துணி
யாநின்ற தோழியிடைச்சென்று, அவளது குறிப்பறிந்து, பின்

ஹைக் குறைபுறவு தோன்றநின்று, நும்மாலருளத்தக்கீசாணா அலையா
கே இத்தகைய வாங்கிக்கொண்டு என் குறை முடிந்தருளுவீரா மெ
ன்று, மறுத்தற்கிடமற, சந்தனைத்தழைக்கொண்டு தலைமகன் செல்
வாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

தேமென்கிளவிதன்பக்கத்திறைபுறதில்லையன் னீர் *
பூமென்றழையுமம்போ துங்கொள்ளீர்தமியேன்புலம்ப *
வாமென்றருங்கொயிப்பாடுகள் செய்து துங்கண்மலராங் *
காமன் கணைகொண்டலைகொள்ளவோ முற்றக்கற்ற தலை. (கூய)

செய்யின்மலர்க்குழவி குறைநயந்தபி ன்
சையுறையோடு காளைசென்ற து.

(இ-ள்.) தேன்போலும் மெல்லிய மொழியையுடையாடனது
கூற்றையுடைய இறைவனுறைபுற் தில்லையெயொட்டீர், பாண்
கொணர்ந்த புகையுடைய மெல்லியதழையையும் அழகிய பூக்க
ளையங்கொள்கின்றிலீர், உணர்விழந்த யான்றனிமைப்பதச் செய்
யத்தகாத பொறுத்ததற்குரிய கொடுமைகளைச் செய்பத்தருமென்
று துணரித்து செய்து துங்கண்மலராசின்ற காமன் கணைகொண்டு
அருள தக்கீசாணா அலைத்தலையோ முடியக்கற்கப்பட்டது, நும்மா
ல் அருளுமாறு கற்கப்பட்டதில்லையோ! எ-று.

பங்கத்திறையினறியென்பதூஉம் பாடம். தமியேன்புலம்ப
வென்பதற்குத் துணையிலாதென் வருந்தவென்னுமமையும். மே
ற்சேட்படை கூறகின்றமையின் அதற்கியையவுபட ஈண்டுங் கு
றைபுறவுகறிஞன். மெய்ப்பாடு-அமுசை. பயன்-ஆற்றாமைபுண
ரித்துதல். அவ்வகை தோழிக்குக் குறைநேர்ந்த நேரத்துத் தலைம
கன் சையுறையோடுசென்று இவ்வகைகொள்ளுணென்பது. ( )

சந்தனைத்தழைதகாதென்றுமறுத்தல்.

சத்தனைத்தழைக்காதென்றுமறுத்தலென்பது - தலைமகன் சந்த
னைத்தழைக்கொண்டு செல்ல, அது வழியாக நின்று, சந்தனைத்தழை
இவர்க்கு வந்தவாறென்னேவென்று ஆராயப்படுதலான் இத்த
ழை எமக்கீசாணாதெனத் தோழி மறுத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

ஆரத்தழையராப்பூண்டம்பலத்தணலாடிபல்பார்கி *
காரத்தழையன்புறளிநின்றேன்சென்றமாமலயி *
தாரத்தழையண்ணறந்தாலிவையவளக்குறண்டா *
லாரத்தழைகொம்பந்தாடுவெருமைபுறவே. (கூக)

குன்றகத்தில்தீர்த்தழையென்றது - குறிஞ்சிநிலத்தாரீர்க்கு உரிய வல்லாத தழையென்றவாறு. அண்ணலென்பது முன்னிலைக்கண்ணம், சொழ்ச்சியொன்பது தன்மைக்கண்ணம் வந்தன. இல்லாவென்பது பாடமாயில், இல்லைபாம்பண்ணம் முன்றகர்த்தென்று னாக்க. (கூஉ)

நினைவநிவுகூ. நிமறுத்தல்.

நினைவநிவுகூ. நி மறுத்தலென்பது - இத்தழை தந்நிலத்துக்கு ரித்தன்மென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென உட்கொண்டி, அந்நிலத்திற்குரிய தழைகொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு தானுடம்பட்டாளாய், யான் சென்று அவண்ணைவந்நதால் நினைநெதிர்வந்துகொள்வேன் அதுவல்லது கொள்ள அஞ்சவேனென மறுத்துக்கூறந்நல். அதற்குச்செட்புள்.

யாழார்மொழிபங்கைபங்கத்திறைவனெறிநிராநீ *
 யோழாயெழுபொழிலாயிருந்தோனின் தில்லைபன்ன *
 சூழார்சூழவெழிற்றொண்டைச்செவ்வாய்நவ்விகொல்லந்நதாந் *
 ருழாதெதிர்வந்துகோடுஞ்சிலம்பதருந்தழையே. (கூக)

மைதழைக்கண்ணி மனமுறிந்தல்லது
 கொப்தழைதந்தாந் கொள்ளெமென்றது.

(இ-ள்.) யாழோசைபோலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடைய இறைவன், எறியாநின்ற திரையைபுடைய கடலே முமாய் ஏழுபொழிலுமாயிருந்தவன், அவனின்ற தில்லையை ஒத்த குஞ்சுருண்ட நிறைந்த குழவினைபுந் தொண்டைக்கனிபோலும் எழிலையுடைய செவ்வாயினைபுமுடைய நவ்விபோல்வானது மாற்றமறிந்தால், யின் சிலம்பென, நீ தருந்தழையைத் தாழாது நினைநெதிர்வந்துகொள்வேம், அவள் சொல்லுவது அறியாது கொள்ளவஞ்சுகும். எ-று.

சூழாரொன்பழிச் சூழ்தல் - சூழ்ந்துமுடித்தலென்னுமமையும், தில்லைபன்ன நவ்வியெனவியையும். (கூக)

படைத்துமொழியான்மறுத்தல்.

படைத்துமொழியான்மறுத்தலென்பது - நினைவநிந்தல்லது எலெமென்றது மறுத்துக்கூறியவாறன்று நினைவநிந்தால் ஏற்பேமென்றவாறுமென உட்கொண்டுநிற்ப, சிறிதுபுடைபெயர்ந்து அவண்ணை வந்நதாளாகச்சென்று, இத்தழை யானேபய்நி அவருமீ விரும்புமாயினும் இது ஒற்றலத்தத் தழையாதலான் இத்த

ஈழ இவர்க்கு வந்தவாறு என்னோவென்று ஆராயப்படுமா தலான்
இத்தழைமெமக்காசாதென்று மறுத்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

எழில்வாயினவள் சிபும் விரும்பும் மற்றிறைகுறையுண் *
டழல்வாயவிரொளியம்பலத்தாமிஞ்சோதியந்தீழ் *
சுழல்வாய்மொழிமங்கைபங்கன் குற்றாலத்துக்கோலப்பிண்டிபு *
பொழில்வாய்தடவகாவாயல்லநிலிலையிப்பூந்தழையே. (கூச)

அருந்தழைமேன்மேற் பெருந்தகைகொணர ப்
படைத்துமொழிசெளவியிற் றயித்தவண்மொழிந்தது.

(இ-ள்.) நின்பாற்றழைகோடற்கு யானேயென்றி எழில்வாய்த்த
இளையவஞ்சியைப்பொப்பானும் விரும்பும், ஆயினுஞ் சிந்தகு
றையுண்டு, அழலிடத்துளதாகிய விளங்குமொளியாயுள்ளான், அ
ம்பலத்திச்சுணாயிம் அழகியசோதி, அழகியவினிய குழலேகை
போலும் மொழியையுடைய மங்கையது கூற்றையுடையான், அ
வனது குற்றாலத்தின்கணுளதாகிய அழகையுடைய அசோகப்
பொழில்வாய்த்த பெரியதாழ்வராயிடத்தல்லது வேறோரிடத்து
இப்பூந்தழையிலில், அதனால் இத்தழை இவர்க்கு வந்தவாறென்
னென்று ஆராயப்பயிற், ஆதலான் இவை கொள்ளேம். எ-று.

இத்தழையை யினவஞ்சியும் விரும்புமெனிணுமமையும். அவி
ரொளியையுடைய அஞ்சோதியென்றியைப்பிணுமமையும். பிறவி
டத்துமுள்ளதனை அவ்விடத்தல்லது இல்லெயென்றமையின், ப
டைத்துமொழியாயிற்று. (கூச)

நாணுரைத் துமறுத்தல்.

நாணுரைத்தமறுத்தலென்பது - பலபடியுந்தழைகொண்டி
செல்ல மறுத்துக்கூறியவழி, இனித் தழையொழிந்து கண்ணியை
க்கையுறையாகக் கொண்டுசென்றால் அவள் மறுக்கும்வுகையில்
லைபெணக் கழுநீர்மலரைக் கண்ணிபாகப் புனைந்துகொண்டுசென்
ல, அதுகண்ப், செவிலியர் சூட்டிய கண்ணியின்மேல் யானொன்
று சூட்டினும் நாணுநிற்பள் நீர்கொணர்ந்த இந் தக்கண்ணியை
பாக்கவஞ் சூழிமெனத் தலைமகள் நாணுரைத்து மறுத்துக் கூற
நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

உறுங்கண்ணிவந்தகணையூரவொல்பொடிபாயொடுங்கத் *
தெறுங்கண்ணிவந்தகிறம்பலவன்மலைச்சிறநிலிள்வாய் *

நறங்கண்ணிகூட்டினா நாமென்வாணுதகுக்கத்தொன்புந் *
குறங்கண்ணிமெய்நிளமந்திசுணாணுமிக்குன்றிடத்தே. (கூடு)

வாணுதற் பேசை யை

நாணுச லுரைத்த து.

(இ-ள்.) எல்லார்க்கணையினும் உபரிந்த மிகுந்த தேனையடைய ம
லர்க்கணையையுடைய பெரியவலியோன் நீராய்க்கெட்ட தெறவல்
ல கண்ணோங்கிய சிற்றம்பலவனது மலைக்கணுண்டாகிய சிற்றிலி
டத்துச் செவிலிபர் சூட்டிய கண்ணிமெல் யானோர் நறங்கண்ணி
யைச் சூட்டினும் அத்துணையானே என்னுடைய வாணுதல் புதி
தென்று நாணுநிற்கும். மக்ளினாச் சொல்லுகின்றதென! இக்குள்
றிடத்து நாகமரத்தினது ஒள்ளிய பூக்களானியன்ற குறங்கண்ணி
யைச் சூடி அச்சூயிதலான் இளமந்திசுணும் நாணுநிற்கும். ஏ-று.

கண்ணிவந்தவென்பதற்குக் கள் மிக்க கண்ணெயெனினு மடையும்.
தெறங்கண்ணிவந்தவென்றார், அக்கண் மற்றையவற்றிற்கு மேலா
ய்நின்றவென். மேலோக்கி நின்றவரெனினுமமையும். முதலொயி
கிணக்கொற்றுமைபுணமையான் நிவந்தவென்னும்பெயொச்சத்
திற்குச் சிற்றம்பலவனென்பது வினைமுதற்பெயராப்தின்றது.
மந்திசுணு மென்பது பெயொச்சமாக மலைக்கண் இக்குன்றிட
த்துச் சிற்றிலிவாயெனக் கூட்டியுரைப்பினுமமையும். இப்
பொருட்டுக்குக் குன்றென்றது சிறுகுவட்டை. பாடுகொன்று சூட்டி
னும் நாணும் பெருநாணிதள் நீர்வொணர்ந்த இக்கண்ணியை யா
ந்வயனஞ்சூயிமென்பது உருத்து. நாணுதலுரைத்ததென்னுஞ்சொ
ற்கள் ஒரு சொன்வீர்மைப்பட்டு இரண்டாவகணையமைத்தன. ( )

இசையாமைகூறிமறுத்தல்.

இசையாமைகூறிமறுத்தவென்பது-தலைமகளுணுரைத்தம
றுக்கதோழி அவண்ணங்கிடக்க யாங்கள் வேங்கைமலர்லலது தெ
ய்வத்திற்குரிய வெறியுலர்சூட அஞ்சுதும் ஆதலான் இக்கண்ணி
எங்குலத்திற் கிசையாதென மறுத்துக்கூறாநின்றல். அத்தற்குச்செ
ய்யுள்.

நறமணவேங்கையின்பூப்பயில்பாறைபைநாகநண்ணி *
மறமணவேங்கையெனநனிபஞ்சமஞ்சார்சிலம்பா *
குறமணவேங்கைச்சுணங்கொடணங்கலர்கூட்டிப்பவோ *
நீறமணவேங்கைபதளம்பலவெனெய்வாராயே, (கூடு)
வசைநீர் குலத்தி ற்
கிசையா தென்ற து.

(இ-ள்.) தேனிற்சிடமாகிய வேங்கைப்பூக்கள் பயிற் ற பாறையைய னைசென்றிணந்து அதனைத் தறுகண்மைக்கிடமாகிய புலியென்று யித்யமஞ்சும் மஞ்சாருஞ் சிலம்பையுடையாய், நிறந்தங்கிய புலிபதனைபுடைய அம்பலவனது நெடிய இவ்வகாக்கட் குறவார்மனையினுள்ளாகிய வேங்கையினது சுணங்குபோலும் பூவொய் செய்வத்திற்குரிய கழுநீர் முதலாகிய பூக்களைக் கூட்டுவனோ? கூட்டார். எ-று.

நறமனை வேங்கையென்பதற்கு நறுமிக்கபூவெனினுமமையும். குறமனைகூட்டுபவோ வென்பதற்குக் குறக்குடிகள் அவ்வாறு கூட்டுவனோவென்றுணாப்பாருமுள். நிறமனையென்புழி ஐசாம் அகசநிலை, விபப்பென்பாருமுள். நிறம் அத்தன்மைத்தாகிய அதனெனினுமமையும். ஒன்றை ஒன்றாக ஒர்க்குறாடனாகவான் அணங்கலர்கூடாத எம்மைச் சூடுவேமாக ஒந்தாபென்பது இறைச்சிப்பொருள். ஒப்புமையான் அஞ்சப்படாததையும் அஞ்சும் நிலம்கலான் எங்குலத்திற்கேவாத அணங்கலரை யாமஞ்சுதல் சொல்லவேண்டுமோவென்பது இவ்றச்சிபயனினுமமையும். இப்பொருட்டு ஒருநிலத்துத் தலைமகளாகக் கொள்க. வேங்கைப்பூயிற்குச் சுணங்கினிந்திருத்தல் குணமாதலால் சுணங்கினியப்பட்டதனைச் சுணங்கென்றே கூறினாள். (கூசு)

செவ்வியிலொன்றாமறுத்தல்.

செவ்வியிலொன்றாமறுத்தலென்பது- அணங்கலர் தங்குலத்திற்கிசையாதென்றதல்லது மறுத்துக்கூறியவாறன்றென மாந்தழையோமலர் கொண்டுசெல்ல, அவைகண்டு உடம்படாளாய், அன்னம் பிணை கிள்ளை தந்தொழில்பயில இன்று செவ்விபெற்றனவில்லை அதுகிடக்க என்னுழை நீர்வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலள் அதனாற் செவ்விபெற்றற்கொணருமென மறுத்துக்கூறநின்றல். அதற்குச்செய்புள்.

கற்றிலகண்டன்னமென்னடைகண்மலர்நோக்கருளப் *
பெற்றிலபென் பிணைபேச்சுப்பெருகிள்ளையிளையின்றென் *
அற்றிலனற்றதறித்திலளாகத்தொளியினிரும் *
புற்றிலவாளாவன்புலியூன்னபூங்கொடியே. (கூசு)
நவ்வி நோக் கி
செவ்வியிலொன்றது.

(இ-ள்.) புடைபெயர்ந்து விளையாடாமையின் நடைகண்டு அன்னங்கள் மெல்லியநடையைக் கற்கப்பெற்றனவில்லை, தம்மாற் குறிக்கப்படுங் கண்மலர்நோக்குக்களை அவள்கொடுப்ப மென்பி

னைகள் பெற்றனவில்லை, உரையாடாமையின் தாங்கருதுமொழிகளைக் கிளிகள் பெற்றனவில்லை, இருந்தவாற்றான் எம்பிள்ளை இன்றொரு விளையாட்டிண்கணுற்றிலன், அதுவேயுமன்றி ஆகத்தீர்ச்சுட்டிடந்தொளிவிளங்கும் புற்றின்கண்ணவாகிய ஒளிவையுடைய பரம்பையுடையவனது புலியூகையொக்கும் பூங்கொடி என்னுமை நீர்வந்தவாறும் யானுமக்குக் குறைநேர்ந்தவாறும் இன்னுமறிந்திலன், அதனாற் செவ்வி பெற்றுச் சொல்லல் வேண்டும். எ-று.

கண்டென்பது கற்றலோடும், அருளவென்பது பெறாதலோடும் முடிந்தன. புற்றிலவென்பதற்கு வேள்வித்தீயிற்றிறந்து திருமேனிக்கண் வாழ்தலாற் புற்றையுடையவல்லாத அரவென்றுரைப்பினுமமைபும். ஆரத்தொளியென்பது உம்பாடம். இவையேழிற்கும் மெய்ப்பாடு - அச்சந்ததைச்சார்த்தபெருமிதம். முடியாதெனக்கருதுவாளாயின் இறந்துபடுமென்னும் அச்சமும் முடிக்கக்கருதலிற் பெருமிதமுமாயிற்று. பயன் - செவ்விபெறுதல். மேற்றலைகளைக் குறைநயப்பித்து அவளது கருத்தணர்ந்து தன்னினாகிய கூட்டக்கூட்டவறுந்தொழி தலைமகன் நெருணி வரைந்தெய்துதலவேண்டி, இவைமுதலாக முன்னர் விண்ணிறந்தாரென்னும் பாட்டிற்கு இவையெல்லாங்கூறிச் சேட்படுத்தப்பெறுமென்பது. (கூள்)

காப்புடைத்தென்றாமறுத்தல்.

காப்புடைத்தென்றாமறுத்தலென்பது - செவ்வியிலளென்றது செவ்விபெற்றாற் குறையிலையென்றாளாமென உட்கொண்டு நிற்ப, கதிர்வன் மறைந்தான் இவ்விடம் காவலுடையதும் பிடமுன்னேய்த்து எம்மைபன்மாருங் கடியர் யாந்தாழ்ப்பின் அண்ணையுமுனிபும் நீரும் போப் நானாவாருமென் இசைய மறுத்துக்கூறு நின்றல் அதற்குச் செய்யுள்.

முனிதருமன்னையுமென்னையர்சர்வவுழர்க்காரின்னே *
 தனிதருயிற்றிலத்தன்றையகுன்றமுந்தாழ்சடைமேற் *
 பனிதருதிங்களணியம்பலவர் பகைசெகுக்குங் *
 குனிதருகிண்கிலக்கோடுசெவ் குண்கடர்க்கொற்றவனே. (கூள்)

காப்புடைத்தென்றாமறுத்தல்
 சேட்படுத்தல்

(இ-ள்.) கடர்களுட்டலைவன் தாழ்ந்த சடைமேற் குளிர்த்தெய்து திருநீர் திங்களைச் சூடிய அம்பலவர் பகையைச் செகுக்கும்வனைந்த தீண்டிய சிலபாகிய மேருவினது வேட்டையடைந்தான்,

இனித்தாழ்ப்பின் அன்னையும் முனியும், என்னையன்மாரும் மிகவு
மாராயாது ஏதஞ்செய்ப்புநன்மைபர், இவ்விடமும் இனி யியங்கு
வாரின்மையின் இப்பொழுதே தனிமையைத்தரும். ஐயபனே, நின்
ன்குன்றமும் இந்நிலத்தின் கண்ணதன்று, அதனால் நண்ணிநிற்கத்
தகாது. ௭-ற.

அம்பலவர் பகைசெருந்தற்குத் தக்க திண்மை முதலாகிய இ
யல்பு அதற்கெக்காவதது முண்மைபால், செகுக்குமென நிகழ்
காவத்தாற்கூறினார். இந்நிலத்தன்றென்பது பாடமாயிசி, இக்கு
ன்றமும் இவ்வாறு மகளிரும் ஆடவருந் தலைப்பெய்து சொல்லா
யி நிலைமைத்தன்றென்வுணாக்க. மெய்ப்பாரும் பயனும்-அவை. இ
வ்விடம் மிக்க காவலியுடைத்து இந்நிலவாசியினென்றாலென,
இவ்விடத்தருமைமையை மறைபாது எனக்குணாப்பாளாயது என்கட்
கிடந்த பரிவினானன்றே இத்தூணையும் டரிவுடையாள் எனதாந்
ருமைக்கிரங்கி முடிக்குமென ஆற்றுமென்பது. (௧௮)

நீயேகூறென்ற மறுத்தல்.

நீயேகூறென்ற மறுத்தலென்பது - இவள் இவ்விடத்து நிலை
மைமையமறைபாது எனக்குணாப்பாளாயது என்க்கிடந்த பரி
வினானன்றே இத்தூண்ப் பரிவுடையாள் எனக்கிது முடியாமையி
யில்லைபெனத் தலைவலீட்கொண்டிபோய்ப் பிற்பறநூன்றுசெ
ல்ல, தோழி யான் குற்றேவன் மகளாகலிற் றுணிந்துசொல்லமா
ட்டிகின்றிலேன் இனி நீயே சென்று நின்குறையுள்ளது சொல்
லெனத்தானுடம்படாது மறுத்துக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்
அந்தியின்வாயெழிலம்பலத்தெம்பரணம்பொன்வெற்பித் *
பந்தியின்வாய்ப்பலவின்சுனைபந்தேனெடுக்கநென் *
மந்தியின்வாய்க்கொடுத்தோம்புஞ்செய்ப்பமனகீனிப *
முந்தியின்வாய்மொழிநீயேமொழி சென்றம்மொய்குழந்தே. ( )

அஞ்சுதும்பெரும பஞ்சின்மெல்லடிபைய க்
கூறுவநீய் கூறுகென்ற து.

(இ-ள்) அந்தியின்வாய்க்கொண்டாகிய செவ்வானெழிலியுடைய அ
ம்பலத்தின்வாய்க்கொண்டாகிய எம்முடைய எல்லாப்பொருட்கும் அ
ப்பாலாயவனது அழகிய பொன்னையுடைய வெற்பிடத்துப்பந்தி
யாகிய நிறையின்செட் செவ்வித்தேனெழும் பலாச்சுனையைக் கடு
வன் மந்தியின்வாயின் அருந்தக்கொடுத்தும் பாதுகாக்குஞ் சிவ
ம்பலையுடையாய், அவள் மன்றெழிய வினாந்து இவ்வினிய வாய்

மொழிகளை அம்மொய்த்தகுழலையுடையாட்கு நீயேசென்றுசொல்லுவாயாக. எ-று.

எல்லாப்பொருளையங்கடந்தானுயினும் எமக்கணியனென்னுங் கருத்தான், எம்பாணென்றார். வெற்பிற்சிலம்ப வெணவியையும். பந்திபலாநிபாபென்பாருமுளர் சிலம்பென்றது வெற்பினொருபக்த்தளசாகிய சிறுகவட்டை. வாய்மொழி-மொழியென்னுந் துணையாப்நின்றது. மனங்கணியுமென்பதூஉம், நின்வாய்மொழிபென்பதூஉம் பாடம். மந்தி உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகியவற்றைக்கவியன் தானேகொடுத்தது மனமகிழ்வித்தாற்போல அவள் உயிர்வாழ்வதற்குக் காரணமாகிய நின்வார்த்தைகளை நீயே கூறி அவளை மனமகிழ்விப்பாயாகவென உள்நுறையுமவங் கண்டுக்கொள்க. மெய்ப்பாறும் பயனும் அவை. (கூகூ)

குலமுறைகூறியமுறுத்தல்.

குலமுறைகூறியமுறுத்தலென்பது - நீயேகூறெனச் சொல்லக்கேட்டி, உலகத்து ஒருவர்கண் ஒருவர் ஒருகுறை வேண்டிச்சென்றால் அக்குறை நீயே முடித்துக்கொள்ளொன்பாரிலை அல்வாறன்றி இவளிந்நாளெல்லாம் என்குறைமுடித்துத் தருவேனென்று எண்ணியவமே புழந்நி இன்று நின்னுகுறை நீயே முடித்துக்கொள்ளென்னுநின்றுனெனத் தலைமகன் ஆற்றுகுறிப்ப, அவுணையாற்றுவிப்பது காரணமாக, நீர் பெரியர் பாஞ்சிறியேம், ஆலான் எம்மோயி நாமக்குச் சொல்லாநிதல்தகாதெனக் குலமுறைகூறியமுறுத்துணையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெங்கம்பழங்கமுகின்ருலிசாடிக்கவலிசெற்றுக் *
கொங்கம்பழனத்தொளிர் குளிர்நாட்டினைநீயுமைகூர் *
பங்கம்பலவன்பாங்குன்றிற் குன்றன்னமாபதைப்பச் *
சிக்சந்திரிதருசீறார்ச்சிறுயியெந்தேமொழியே. (அ)

தொழுகுலத்தீர் சொற்காகே ய்
இழி குலத்தே மெனவுடாத்த து.

(இ-ள்.) மூக்கழித்துவிழுகின்ற தெங்கம்பழம் கழுகினதுகுலையை உதிர மொழி வாழைகளைமுறித்துப் பூந்தாணையுடைய பழனத்துக்கிடந்து விளங்குங் குளிர்ந்தநாட்டினுள்ளாய் நீ, எம்முடையதேமொழி உமை சிறந்த பாகத்தையுடைய அம்பலவனது பாங்குன்றித்த மலைபோலும் யானைகள் நடுங்கச் சிங்கங்கள் வேட்டந்திரியுஞ்சீறார்ச்சுணுள்ளள் ஓர் சிறியாள், அதனால் எம்மோயி நீ சொல்லாநிதல் தகாது. எ-று

நாட்டினை யென்பதற்கு நாட்டையிடமாகவுடையையென இரண்டாவதன்பொருள் பட உரைப்பினுமமையும். பரங்குன்றிற் சீறாரொனவியையும். பெருங்காட்டிற் சிறு குரம்பையென்பது போதா, சிங்கத்திரிதரு சீறாரென்றான். மெய்ப்பாறும் பயனும் அவை. (ரா)

நகையாடி மறுத்தல்.

நகையாடி மறுத்தலென்பது - இவள் குலமுறைகிளத்தலான் மறுத்துக்கூறியவாறன்றென் மனமகிழ்ந்துநிற்ப, இனியினாற்று வானென உட்கொண்டு, சின்னுந்தழைபெதிராது, எம்மையன்மா ரோவுக்கண்டறிவேம் இவ்வையர் கையிலேப்போலக்கொலைபாற் றிண்ணிபதுகண்டறியேமென அவனேவாடல்சொல்லி நகையொ யிட மறுத்துக்கூறா நின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சிலையொன்றுவாணுதல்பங்கன்சிற்ப்பலவன்கயிலை *
 மலைபொன்றுமாமுகத்தெம்மையரெய்கணைமண்குளிக்கூவ் *
 கலைபொன்றுவெங்கணையோடுகடுகிட்டெதன்னிற்கெட்டேன் *
 கொலைபொன்றுதிண்ணிபவாறையர்கையிற்கொமிஞ்சிலையே (ராசு)
 வாட்டழையெதிராது சேட்பறித்தற் கு
 மென்னகைத்தோழி யின்னகைசெய்தது.

(இ-ள்.) சிலையொபொக்கும் வாணுதலை யுடையானது கூற்றற யுடையான், சிற்ப்பலவன், அவனது கலைக்கண் மலைபொ யொ க்கும் யானைமுகத்து எம்மையன்மார் எய்யுக்கணை அவற்றை யுரு வி மண்ணின்சட்டுகுளிப்பக்காண்டும், அவ்வாறன்றி ஒருகலை இவ்வொ ய்த வெய்பவம்பினேயி வினாந்தோடிற்றாயின், இவ்வையர் கையி ல் வளைந்தசிலை, கெட்டேன், கொலைபாடுபவொன்று திண்ணிபவா றென்! ள்-று.

கலைக்கண் மண்குளிக்கடுமெனவியையும். கொடுஞ்சாமென் னபது உம்பாடம். (ராசு)

இரக்கத்தொடுமறுத்தல்.

இரக்கத்தொடுமறுத்தலென்பது - இவள் என்னுடனே நகையா டிகின்றது தழைவாக்குதற்பொருட்டென உட்கொண்டுநிற்ப, பி ல்ணையுந் தழையேவாது, இவ்வையர் இவ்வாறுமயங்கிப் பித்தழை யாநின்றற்குக் காரணமென்றோவென்று அதற்கிரங்கி மறுத்துக் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மைத்தழைபாநின்றுமாயிடற்றம்பலவன்சமுற்கே *
 மெய்த்தழைபாநின்றவன்பினர்போலவிதிர்விதிர்ந்ததுக் *

கைத்தழையெந்திக்கடமாவினாய்க்கையில்வில்லிநீறியே *
பித்தழையாநிற்பாரலென்பைப்பெரியவரே. (௩௨)

கையுறையெதிராது காத்தறையு ழி
கையநீபெரி தபரித்தையைன்ற து.

(இ-ள்.) கருமை மிகாநின்ற கரியமிடற்றையுடைய அம்பலவ
னது சூழ்க்கண்ணை பெருநாநின்ற மெய்பவன்பையுடையவரைப்
போல மிகநெருங்கிக் கைக்கண்ணை தழைய ஏற்றி, இதனோடுமா
றுபடக் கடமாவை வினாவி, தங்கையில் வில்லிநீறியே, இப்பெரி
யவர் பித்தழையாநின்று, திஃதென்ன தீவியையோ! ஏ-று.

மா-கருமை. மாமிடறென்பது பண்புத்தொகையாய் இன்ன
தினுவலினூற் துணையாய் நின்றலானும், கைத்தழையாநின்ற
வென்பது அக்கருமைமது மிகுதியை உணர்த்திநின்றலானும், கூ
றியதகூறலாகாமையித: அது “தாமரைமீயிகை, எனவும், “கு
ழிந்தாழ்ந்தகண்ணை, எனவும், இத்தன்மையபிறவும் வருவனபோ
ல். மெய்த்தழையாநின்றவன்பென்பதற்கு மெய்பாற்றழையாநி
ன்ற அன்பெனினுமமையும். பித்தென்றது ஈண்டுப் பித்தாந்நிற்
ந்த அழைப்பை. அழைப்பு-பொருள்புணராவோகை. (௩௨)

சிறப்பிண்மைகூறியிறுத்தல்.

சிறப்பிண்மைகூறியிறுத்தலென்பது- எவ்வருத்தத்திற்குக் கவ
லாநின்றனள் இவளாதலில் எனக்கிதுமுடியாமையிலையென உ
ட்கொண்டுநிற்பு, தோழி இக்குன்றிடத்த மாவுஞ் சுவையும் இவ
ள்வடிவுக்கஞ்சி மலர்ந்தநிற்பாவாதலால் ஈண்டில்லாதனவற்றையா
மணியிற் கண்டார் ஐயுறுவொன மறுத்துக்கூறாநின்றல். அதற்கு
ச்செய்யுள்.

அக்குமரவுமணிமணிக்கூத்தன் சிற்றம்பலமே *
யொக்குமிவனதொளிருருவஞ்சிமஞ்சார்சிலம்பா *
கொக்குஞ்சுவையுஞ்சுளிர் தளிருக்கொழும்போதுகளு *
மக்குன்றிலென்றுமலர்ந்தநிற்பாதலின்பிணவே. (௩௩)

மாந்தளிர்ரு மலர்நிலமு ம்
ஏந்தலிம்மலை யிலையென்ற து.

(இ-ள்.) மஞ்சார்ந்த சிலம்பையுடையாய், அக்கையும் அரவையு
மணியும் மணிக்கம்போலும் கூத்தனது சிற்றம்பலத்தையொக்
கும் இவளது விளக்காநின்ற வடிவையஞ்சி மாக்களுஞ் சுவைகளு
ம் குளிர்ந்ததளிர்களுங் கொழுவியபோதுகளும் இக்குன்றில் எக்

காலத்தும் விரிந்தறிபாத தன்மையையுடைய, அந்நால் ஈண்டில்லாத இவற்றையாமணியிற் கண்டார் ஐயுறுவர். ௭-று.

தளிர்மலர்ந்தறிபாதவென்னுஞ் சினைவினை முதன் மேலேறியும், போதுமலர்ந்தறிபாத வென்னும் இடத்து நிகழ்பொருளின் வினை இடத்துமேலேறியும், நின்று. (௩௩)

இளமைகூறிமறுத்தல்.

இளமைகூறிமறுத்தவென்பது - அவளது வழவுக்குஞ்சி மலர்ந்தறிபாதவென்றதல்லது மறுத்துக்கூறிப்பவாற்று சிறப்பின்மைகூறிப்பவாறென உட்கொண்டு, சிறப்புடைத்தலைக் கொண்டுசெல்ல, அதுகண்டு, குழலும் முழையும் குளிப்பாத குதலைச்சொல்லிக்குநீ சொல்லுகின்றகாரியம் சிறிதுமிகையுடைத்ததன்றென அவளது இளமை கூறி மறுத்துகாபாற்றிற்று. அதற்குச்செய்யுள்.

உருகுதலைச்சென்றவுள்ளத்தமும்பலத்தும்மொளியே *
பெருகுதலைச்சென்றுநின்றோன் பெருந் தரைப் பிள்ளைகளீளார் *
முருகுதலைச்சென்றகழைமுடியாமுலைபொடியா *
வொருகுதலைச்சிம்மழலைக்கெண் னேவையவோ துவதே. (௩௪)

முனையெயிற் றரி வை
வினைவில ளென்ற னி.

(இ-ள்.) அன்பருடைய உருகுதலையடைந்த உள்ளத்தின்கண்ணும் அம்பலத்தின்கண்ணும் இரண்டிடத்துமொப்ப ஒளிபெருகுதலைப்படைந்து நின்றுவனது பெருந்துறைக்கணுளராசிய எம் பின்னாயுடைய தேனார்ந்த நறுநாற்றம் தம்மிடத்தடைந்த குழல்கள் முடிக்கப்பட்டா, முலைகள் தோன்ற, ஒருகுதலைச் சிம்பழலை மொழிபாட்டு, ஐயனே, நீசொல்லுகின்றவின யாதாம்! சித்தியி யையுடைத்தன்று. ௭-று.

ஏசாரம்-அசைநிலை. கள்ளார் கழையெனவியையும். குதலைமை-விளங்காமை. முலை-இளஞ்சொல். சிம்மழலைத் திறத்தென நான் காவது ஏழாவதன்பொருட்டென் வந்ததெனினுமடையும். இவைநா ன்கற்கும் மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை. (௩௪)

மறைத்தமைகூறிநகைத்திதிராத்தல்.

மறைத்தமைகூறிநகைத்துரைத்தவென்பது - இவளது இளமை கூறுகின்றது தழைவாங்குதற்பொருட்டென்றகவேண்டும் அதுவந்தி

இந்நாளெல்லாயிசைய மறத்து இப்பொழுது இவளினாயென் னு இசையாமகூறி மறக்கவேண்டியதென்னை இனி யிவ்வொழு த்கம் இவளைப்பொழியவொழுகக்கடவேனென உட்கொண்டுநிற்பு, நீயென்னைமறைத்தகாரியம் இனி நினைக்கு முடியாதென அவனோ டி நகைத்துக்கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

பண்டாஸியலுயிலைவளர்பாலகன்பார்கிழித்துத் *
தொண்டாவிபலுஞ்சுடர்க்கமுலோண்டொல்லத்திலையின்வாய் *
வண்டாஸியலும்வளர்நூற்றுறைவமறைக்கினென்னைக் *
கண்டாஸியலுங்கடனில்லெகால்லோகருநிறியதே. (110)

என்னைமறைத்தபி னெண்ணியதரிதெ ன
நன்னுதற்றோழி நகைசெய்த ன.

(இ-ள்.) முற்காலத்து ஆலிங்கணுளதாம் இலையின்கட்டுயின்ற பாலகனாகிய மாயேன் நிலத்தைக்கிழித்துக் காணாமையிற் பின் றோண்டாலொழுதுஞ் சுடர்க்கமுலையுடையானது பழையதாகிய தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய வண்டிகள் ஆலிப்போடு திரிதரும் பி ள்க்பூக்களையுடைய துறையையுடையாய், ஆராய்ந்தால் என்னை ம றைப்பின் நீகருதியது முடியுமுறைமையில்போனும். எ-று.

பண்டிதொண்டாஸியலுமெனவும், தில்லைவரைப்பிற்றுறையெ னவுயியையும். தில்லைக்கட் பிறைவெனினுமமைபும். மெய்ப்பா டி- அச்சத்தைச்சாரிந்த நகை. இவள் நகுதலால் என்ருறையின்ன தென உணர்ந்த ஞான்றுதானே முடிக்குமென நினைந்து ஆற்று வானுவது-பயன். (110)

நகைகண்டுமகிழ்தல்.

நகைகண்டுமகிழ்தலென்பது - இவள் தன்னை மறைத்தால் முடி யாதென்றது மறையாதொழிந்தால் முடியுமென்றளாமெனத த லைமகல் உட்கொண்டு நின்று, உன்னுடைய சதுர்ப்பாட்டைச்சே ர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனக்குச் சிறந்த துணை யல் லது வேறு துணையுண்டோவென அவளது நகை கண்டு மகிழாநி ற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

மந்தகஞ்சேர்நணிநெரக்கினன்வாக்கிதந்தூறமுதே *
யொத்தகஞ்சேர்ந்தென்னையுப்பறின்றோன் தில்லையொத்திலக்கு *
முத்தகஞ்சேர்மென்னைகப்பெருந்தொளிமுதமறியின் *
வித்தகஞ்சேர்மெல்லென்கொக்கமன்றோ வென்விழுத்துணையே. (111)

இன்னகைத்தோழி மென்னகைகண்
வண்ணக்கநிரவே லண்ணலுரைத்த து.

(இ-ள்.) நெற்றியைச்சேர்ந்த தனிச்சண்ணையுடையான், சொல்லானவை கடந்து ஊறு முழுதத்தையொத்து மனத்ததைச்சேர்ந்து எண்ணியுப்பநின்றவன், அவனது தில்லையைபொத்திலங்கும் முடித்துப்போலும் எயிறுகளுள்ளடக்கிய முரன்முறுவலியுடைய பெருந் தோளியது முகமாகிய மதியின்கணுண்டாகிய சூரப்பாட்டைச்சேர்ந்த மெல்லென்ற நோக்கமன்றோ எனது சிறந்ததுணை, அதனால் ஆற்றத்தகும். ௭-து.

வாக்கிறந்தென்பதூஉம், அமுதொத்தென்பதூஉம், அகஞ்சேர்ந்தென்பதனோடிகையும. உய்யறின்றோ மென்னுஞ் சொற்கள் உய்வித்தோனென்னும் பொருளவாய், ஒருசெய்வீரமைப்பட்டு இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. இலக்குமுசெறிபென வியையும். மறுத்தாளாயினும் நங்கண் மலர்ந்தமுசெத்தென்குணங்குநீதான் இலக்குமுசெறியினென்றான். உள்ளக்குறிப்பை துண்ணிதிள் விளக்கவின், வித்தகஞ்சேர்மெல்லென்கெமென்றான். உள்ளக்குறிப்பென்றவாமென்னை, முன்னர்ச் சிம்மமுலைக்கென்றெனையவோ துவதென்று இளைப்பென மறுத்தவிடத்து இந்நாளெல்லா மியையமறுத்து இப்பொழுது இவளினையென்று இயைபாமைய மறுத்தாள் இவ்வொழுக்கம்இனி இவளை பொழிய வொழுக்கேடவேனென்று தலை உகன் தன்மணத்திற் குறித்தான் அக்குறிப்பைத் தோழி அறிந்து கூறினமையின் வித்தகஞ்சேர் மெல்லென்கெமன்றோ எனக்குச் சிறந்ததுணை சிறிதில்லையெனத் தனதாற்றாம தோன்றக் கூறினான். மெய்ப்பாடி-உவமை. பயன்- ஆற்றமைநீக்க குதல். (௩௩)

அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டல்.

அறியாள்போன்றுநினைவுகேட்டென்பது - தலைமகனது மகிழ்ச்சிகண்டு இவள் வாடாமற் மழைவாய்க்குவெனென உட்கொண்டு, என்னுடைய தோழியர் எண்ணிற்றந்தாருளர் அவருள் நின்றுடைய நினைவு யார்கண்ணதோவெனத்தானறியாதாள்போன்று அவ்வினைவு கெளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
விண்ணிறந்தார்திலங்கவிண்டவொன்றுயிக்காரிருவர் *
கண்ணிறந்தார்திலங்கியப்பலத்தாரீசமுக்குன்றினின்ரு *
தண்ணறுந்தாரிவரீசநனைச்சேலைப்பந்தாடுகின்ற *
கொண்ணிறந்தாரவர்பார்கண்ணதோமன்னநின்னருளே. (௩௪)

திருக்கோவைபார்.

வேந்தன் சொன்ன மாந்தளிர்மேனி யை

வெறிபார்கோதை பறிபெனென்ற து.

(இ-ள்.) விண்ணக்கடந்தவர் நிலக்கைத்தொன்று சொல்லப்பெரிமேனி நுவுருடைய கண்ணக்கடந்தார், சிவிலயம் பலத்தின்கண்ணர், அவரது கழுக்குறிச்செணியறு செணியாதி யறிய தாது பாந்த சந்தனச்சொல்லபிடத்துப் பந்தாடுகின்றார் இறப்பப்பலர், மண்ணே, நினதருள் அவருள் யார்கண்ணதே? கூறுவாயா. ௭-று.

விண்டவொன்பதற்கு முன்னுந் தாதுணாக்க. அன்றோர்க்கு அரிபராயினும் எம்மெனார்க்கு எளிபொருதுகருத்தால் தீர்வை யம்பலத்தொன்றார். சொல்லுகணியென்று கூட்டினு மமைபு ம். எண்ணிறந்தார்பலொன்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு- மருட் கைபச்சாரந்த பெருமியம். தும்மாற்கருதப்படுவாரை அறியே வென்றாளாக எங்குற இன்னுகண்ணதென அறிவித்தால் இவ ள் முடிக்குமென தினந்து ஆற்றுவானென்பது -பயன். (௮௭)

அவயவங்குறியல்.

அவயவங்குறியென்பது-இன்னும் அவளை யிவள் அறிந்திலள் அறித்தாளாயிற் றகையாங்குவானென உட்கொண்டி தின்று, என் னாற்குத்தப்பட்டாளுக்கு அவயவம் இவைபெனத் தொழிக்குத் த லைமகன் அவளுடைய அவயவங்குறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுவவினகொங்குகுறும்பைகுழல்வொகுகறகொங்குவசெவ்வாய் *

கவவினயானகைவெண்முத்தங்கண்மலர் செங்கழுநீர் *

தவவினை தீர்ப்பவன் குழல்பொழிந்சிற்றம்பலமணயாட *

சுவவினநாண்மதிபோன்றெனாரிசிறந்தொளிமுக்கே. (௮௮)

அவயவ மவளு க்
இவையிவை பென்ற து.

(இ-ள்.) விரதங்கொள் வருந்தாமற் றவத்தொழிலதீக்கி அன்ப ர்க்கு இன்புறு நெறியருளியவனை தாழ்த்தப்பொழிவையுடைய சி ற்றம்பலத்தைவொப்பாட்டுக்கு சுவிந்தகொங்குகள் குறும்பைபைய யொக்கும், குழல் கொண்கறப்பழத்தை யொக்கும், செய்யவாய் கொங்குகணியையொக்கும், அதனகத்திடப்பட்ட வாணகை வெ ண்முத்தையொக்கும், கண்டல்கள் செங்கழுநீரையொக்கும், ஒளி முகம் உவாவின்கண்ணதாதிப செவ்வியதிப்பொன்றொளிராதின்ற து. ௭-று.

நவவினையிற் ப்பவனென்பதற்கு மிகவும் வினைகளைத் தீர்ப்பவ
 னெனினுமறையும். உவவினநாண்மதியென்றது “காலகுருகு”
 என்பதுபோலப் பன்மையொருமைமயக்கம். எப்பொழுதுந் த
 ன்னுள்ளத்தியையுறுது விளக்குதலிற், ஒளிர்சின்றதென திகழ்கா
 லத்தாற்கூறினான். உவவினமதி-பலகலைகள் கூடி நிறைந்த தன்மை
 யையுடைய மதி. நாண்மதி-உவாவான நாளின்மதி. (ராஅ)

கண்ணாயந் துரைத்தல்.

கண்ணாயந் துரைத்தலென்பது - அவயவக்கூறியவழிக் கூறியும்
 அமையாது, தனக்கு அன்று தோழியைக் காட்டினமை நினைந்து,
 பின்னுக்கண்ணயந் து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

நசற்கியான் வைத்தவன் பினகன்றவன்வாக்கியவென் *
 பாசத்திற்காரொன்றவன் தில்லையின் னொளிபோன்றவன்றோள் *
 பூசத்திருநீறெனவெருந்தாக்கவன் பூக்கழல்பாம் *
 பேசத்திருவார்த்தையிற் பெருநீளம் பெருக்கண்களே. (ராஊ)

கண்ணினை பிறழ்வ ன
 வண்ண முரைத்த து.

(இ-ள்) நசரிடத்து யான் வைத்த அன்புபோல அதன்று, அவ
 னால் வாங்கப்பட்ட எனது பாசம்போலக் கறுத்து, அவனது தில்
 லையினொளியையொத்து, அவன்றோள்களிற்சாத்தம் அத்திருநீ
 றுபோல வெருத்து, அவனுடைய பூப்போலும் திருவடிகளை யா
 ம் பேசும் அத்திருவார்த்தைபோல மிகவுறெழியவாயி ருக்கும்
 என்னும் காணப்பட்டவளுடைய பெரிய கண்கள். ஏ-று.

அன்பினகன்றென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். தில்லையி
 னொளிபோறல் - தில்லையினொளிபோலும் ஒளியையுடைத்தாதல்.
 ஆகவே தில்லையே உவமைபாம். பூசத்திருநீறு வெள்ளிநாய்த்தோ
 ன்றுமாறுபோல வெருத்தென்றும், பேசத்திருவார்த்தை நெடி
 யவாயினும்போலப் பெருநீளமாமென்றும், வினைபெச்சமாக்கி,
 சிலசொல் வருவித்துரைப்பினும் அமையும். பெருநீளமாமென
 ஆக்கம் வருவித்துத் தொழிற்படவுரைக்க. கண்களாற்பெரிது மி
 டர்ப்பட்டானுகொணும், தோழியைத்தனக்குக்காட்டின பேருத
 வியையுடையன்வாகொணும், முண்ணர்க்கண்மலர் செங்கழுநீரென்
 றும் அமையாது, பின்னும் இவ்வாறுகூறினான். கண்ணிற்குப் பிறி
 து வகையான் உவமக்கூறுது இங்ஙனம் அவைமுதலாயின கூறவே
 ண்டியது எந்திற்வெனின், அவை கண்ணிற்கிலக்கணமூக் காட்டி
 யவாரும். என்ன இலக்கணமாறா? “கண்ணிற் கியல்பு கசடறக்

கிளப்பினீர், வெண்மை கருமை செம்மை யகல, நீள மொளியென்
 நிகழ்த்துவர் புலவர்., ஆயின் இதனுட் செம்மை கண்டிலேமெ
 ன்பார்க்குச் செம்மைபுக் கூறிற்று. அவன்றோளிற் புகுத் திருந்றெ
 ன்றதனால் சிவப்புஞ்சொல்லி யதாயிற்று. அது செம்மை யாற் றோ
 ன்றும் வரியெனவறிக. யான்பேசத்திருவார்த்தையென்னுது யா
 மென்ற தென்னை யெனின், திருவார்த்தை பேசுமன்பர் பலராகலா
 ன் யாமென்று பலராகக்கூறினார். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பா
 6- உவகையைச் சார்ந்தபெருமிதம். பயன்-ஐயமறுத்தல். (௩௯)

தழையெதிர் தல்.

தழையெதிர் தவென்பது-கண்ணயற் றுரைப்பக்கேட்ட தோழி
 இவ்வாறு ஏற்றல் எங்குடிக்கேலாவாயினும் நீ செய்தவுதவிக்கும்
 நின் பேரன்புக்கும் ஏலாநின்றேனெனக் கூறித் தலைமகன்மாட்டி
 த நன்மையிதிராநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

தோலாக்கரி வென்றதற்குந் துவள்விற் குமில்லின் றென்மைக் *
 கோலப்பரிசுளவேயன்றி யவேயி ருஞ்சிலம்ப *
 மாலாக்கரியமலர்க்கு மூலம்பலவன் மலையிற் *
 கோலாப்பிரசமன்னாட்டையநீ தந்தகொய்தழையே. (௪0)

அகன்றவிடத் தாற்றாமகண் 6
 கவன்றதோழி கையுறை யெதிர்ந்த ௩.

(இ-ள்.) இருஞ்சிலம்பா, எம்மையேதஞ்செய்யவருந் தோலாக்க
 கரியை நீ வென்றதற்கும் யான் குறைமறுப்பவும் போகாது பே
 ரான்பிணையுடையயாய் நீவிடாது துவண்ட துவட்சிக்கும் எமது
 குடியின் பழமைக்கேலாத இயல்பையுடைய வென்று எம்மாற் செ
 ய்ப்ப்படாதனவுளவே! ஐயனே, மாலாக்குமடி யமலர்போலுந்
 கழலையுடைய அம்பலவனது மலையிற் கண் வைக்கப்படாத தே
 னையொப்பாட்டு நீ தந்த கொய்தழையைப் பிறிதொராற்றானே
 லேம். ஏ-று.

உளவேயென்னுமேசாரம் எகிர்மறை. அஃதென்போலவெ
 னின், “தாற்றுகே தூர விடல், என்றது தாற்றுமென்று பொரு
 ள்பட்டவாறுபோலவென்றறிக. அன்றியும், ஏலாப்பரிசுளவேயெ
 ன்பதற்குநாங்கள் இத்தழை வாங்குவதன்றென்றது கருத்து. எம
 துகுடிப்பிறப்பின் பழமைபற்றி அது கற்றத்தாரீகூடி வாங்குவ
 தொழித்து. நாக்களாக வாங்கினுற் குடிப்பிறப்புக்குப் பழிவரு
 மென்பகண்ப்பற்றி யென்றவாறு. வழிபட்டுக்காணலுருமையின்,
 மாலாசொன் இழித்துக்கூறினானினுமமைபும். உளவேயென்றி
 யேலெமென்பது பாடமாயின், தழைவாங்குகின் றழி என்பொரு
 ட்டால்நீர் துங்குடிக்கேலாதனவற்றைச் செய்துநின் றீமொன்று தலை

மகன்கூறியவழி, நீ செய்ததற்குக்கைம்மாறு செய்யவேண்டுமா தலின் இற்பழியாக்குற்றம் இதற்குளவாயினல்லது இதனபேலே மென்று கூறினாளாவுகாக்க. என்றது-இற்பழியாக்குற்றம் இதற்குளவாகலான் ஏற்கின்றேம் நீ செய்தவுதவிப்பற்றி, அல்லாத வேமென்றவாறெனவறித. கோலாற்பிரசமென்பதுபாடமாயின், கோலிடத்துப்பிரசம் - என்றது - கோற்றேன். இது சுவையிருதியுடைமைகூறியவாறெனவுகாக்க, தோலாக்கரிவென்றது முதலாயின நிகழ்ச்சி செய்யுளின்சுட்கண்டிலேமென்பார்க்கு இயற்கைப்புணர்ச்சிபுது நீக்கத்தின்சண் நிகழ்ந்தனவெனவுகாக்க. அன்றியும்படைத்துமொழி வகுத்துறையென்பவற்றானுமறித. அகநல்-அவன்கருத்திற்கெறல். மெய்ப்பாபி-அச்சத்தைச்சாரிந்தபெருமிதம். பயன்-குறைநேரிதல். (ராம)

குறிப்பறிதல்.

குறிப்பறிதலென்பது - தலைமகன் மாட்டுத் தழையெறிந்த தோழி இவளுக்குத் தெற்றெனக்கூறவேறாயின் இவள் மறுக்கவுக்கூறாமென உட்காண்பி, இந்நாள்காறுந் தழையெலாமைக்குத் தக்க பொய்சொல்லி மறுத்தேன் இன்று அவனது நோக்கங்கண்டபின் பொய்சொல்லுறெறி அறிந்திலேன் இனி யவனுக்குச் சொல்லுமாறென்னெவெனத் தழையெறிந்ததற்குத் தலைமகனது குறிப்பறியாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கழகாண்டலுஞ்சளிபுங்களிபானையன் னுந் தரத்திற் *
 றழைகாண்டலும்பொத்தழைப்பமுன் காண்பனின் றம்பலத்தா *
 னுழைகாண்டலுநினப்பாகுமென்னெக்கிமன் னெக்கங்கண்டா *
 லிழைகாண்பணமுலையறிபேன் சொல்லுமீடவற்சே. (ராமக)

தழையெறிதர தோழிவதற்கோ ர்
 சொல்லறியெனென்பல்வரைக்குரைத்த தா.

(இ-ள்.) குத்துகோலைக் காண்டலும் வெகுளுந் களிபானைய பொப்பானுடைய சையிற் றழையைய்காண்டலும் அப்பொழுது சொல்லத்தகும் பொய்யை முன்பெருகக் காண்பேன், அம்பலத்தானுடைய சையி லுழைமானைக்காண்டலும் நினைவுண்டாம் மெல்லியநோக்கத்தைபுடையாய், அம்மன்னனுடைய புண்கணைக்கத்தைக் கண்டால் இவழை விரும்பிக் காணப்பறிய பொரியமுலையைபுடையாய், இன்று அவற்குப் பொய்சொல்லுறெறி யறிகின்றிலேன், இனி யாது செய்வாம்! எ-று.

குத்துகோல்வரைத்தன்றி யானை களிவரைத்தாயினுற்போலக் க

முறுவார் சொல்வபத்தனன்றி வேட்கையத்தனாயினென்பது போதரக் கழைதாண்டலுஞ் சுளியுக்களிபாணையன் னுனென்றார். ஈண்டுக்கழைறவாரொன்றது சோழிதன்னை. அஃகையது கையுறைபல வற்றையும் ஆகாவென்று தான் மறுத்ததனை நோக்கி. தலைமகளை மு கங்கோடற்கு இழைகாண்டணைமுலைபாயெனப் பின்னும் எதிர்பு கமாக்கினான். தலைமையெதிரிந்தாளாயினும் தலைமகளது குறிப்பறி யாமையின், அவனைக் கண்டிலள் போலக் கண்டாலென எதிர்கால் தீதாற்கூறினான். இதனை முகம்புகவுணாத்தவெனினும் குறிப்பறித வெனினுமொக்கும். (௩௮௧)

குறிப்பறிந்துகூறல்.

குறிப்பறிந்துகூறவென்பது-குறிப்பறிந்து முகங்கண்டு, அது வழிபாசுநின்ற, பாணை கடிந்த பேருகவிபார் கையிற்றழையுந்து வளத்தருமோ அது துவளாமல் யாம் அவாது குறைமுடிக்க வே ண்டாவோவெனத் தோழி நயப்பக் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய் யுள்.

தவளத்தநீற னியுந்தடந்தோளண்ணறன் னொருபா *
 லவளத்தனா மகனாந்தில்லைபானன் றறித்ததன் ன *
 கவளத்தபாணைகடிந்தாரகரத்தகண்ணார் கழையுந் *
 துவளத்தருவனவோசரும்பார் குழற்றாமொழியே. (௩௮௨)

எழைக் கிருந்த னை
 தோழிகொண் டிரைத்த து.

(இ-ள்.) சுரும்பார்ந்த குழலையுடைய தாமொழியாய்; வெண் மையையுடைய நீற்றைச் சாத்தும் பெரிய தோள்களையுடைய அ ண்ணல், தனதொரு பாசத்தளவாசிய அவட்டுத்தந்தையுமாய் ம கனாயாந் தில்லைபான், அவன் அன்றறித்த பாணையை யொக்குக் க வளத்தையுடைய பாணையை நம்மேல் வாராமற் கடிந்தவருடைய கைபவாசிய கண்ணிற்காருந் தழையும் வாடத்தருவனவோ! தகா. ௭-ற.

தவளத்தநீறு கவளத்தபாணையென்பன பன்மைபொருமைமய க்கம். சிவதத்துவத்தினின்றின்றுஞ் சந்தித்தத்துவந்தோன்றலின் அவள த்தனமென்றும், சந்தித்தத்துவத்தினின்றின்றுஞ் சதாசிவதத்துவந்தோ ன்றலின் மகனமென்றும், கூறினார், 'இம வான்மகட்டுத் தன்னு டைக் கேள்வன் மகன் மகப்பல்,' என்பது உம் அப்பொருண் டமேல் வந்தது. கவளத்தபாணையென்பதனால் தான்விரும்புங்கவள முண்டி வளர்ந்த பாணையென்பது உம் கூறப்பட்டதாம். அது ஒ ருவராக்கட்டப்பட்டி டிடிப்பட்டதன்றாகலான், அதனை வெல்வதரி

து அப்படிப்பட்ட யானையையும் வென்றவர், அகீரணம் யானை
 டிந்த பேருதவியாரைகையவந் துவளத்தருவனவோ வென்றதனா
 ல், அவருள்ளமுந் துவளாமற் குறைமுடிக்கவேண்டுமென்பது
 குறிப்பாற்கூறினான். உம்மை-சீறப்பயிமை ஏழைக்குகாத்ததென
 வியையும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாயி அழுகையைச்சார்ந்
 தபெருமிதம், பயன்-குறைநயப்பித்தன். (௩௩௨)

வகுத்துரைத்தல்.

வகுத்துரைத்தலென்பது-உதவிகூறவும் பெருநாணிணளாதலி
 ன் தழை வாங்கமாட்டாதுநிற்பது, அக்குறிப்பறிந்து, இருவகையா
 னும் நமக்குப்பழியேறும் அதுகிடக்க நமக்குதவி செய்தாற்கு
 நாமுமுதவிசெய்யுமாறென்னோவெனத் தலைமகள் தழையேற்கு
 மாறு வகுத்துக்கூறாநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

ஏறும்பழிதழையேற்பின்மற்றேலாவிடினமடன்மா *
 வேறுமவனிடடங்கொடியேற்றிவந்தம்பலத்து *
 ளேறாமன்மன்னுமீங்கொய்மலையிநம்மிரும்புணங்காய்ந் *
 தேறுமலைதொலைத்தாற்கென்னை யாஞ்செய்வதேற்றிதழையே. ( )

கடித்தழைகொணர்ந்த காத்தீறே ழி
 மடக்கொடியுமாநர்க்கு வகுத்துரைத்த னு.

(இ-ள்.) ஏந்திழாய், தழையையேற்பின் தாமையொரு நட்புச்
 செய்காரொன்ற பிறரிடத்து நமக்குப்பழியேறும், அதனையேலா
 தொழியின் பிறிதொருபாயில்லையென்று அவன் மடலாகிய மா
 வைபேறும். தருமவடிவாகிய இடபத்தைக் கொடியின்கண்வைத்
 து நமது பிறவித்துண்பத்தை நீக்க ஒருப்பட்டிவந்து அப்பலத்
 தின்கணையும் அரசுநற்கும் ஈக்கொய்மலையின் நமதுபெரியபு
 னத்தையழித்து நம்மைநோக்கி வந்தேறும் மலைபோலும் யானை
 யைத்தொற்பித்தவற்கு யாஞ்செய்வதென்னோ! அகீரண யானைகி
 ன்றிலேன். ஏ-று.

மற்று- வினைமாற்ற. மடன்மாவேறுமவனென்று தழையேலா
 விடினும் பழியேறுமென்பது படக்கூறினமையானும், ஏறுமலை
 தொலைத்தாற்கென அவன்செய்த உதவிகூறினமையானும், தழை
 யேற்பதே சருமமென்பது படக்கூறினளாம். அன்றியுந் தழை
 யேற்றால் நமக்கேறுப்பழியை அறத்தொடு நிலமுதலாயினகொ
 ண்டி தீர்க்கலாமென்று, ஏலாவிடின அவன் மடன்மாமையேறு
 தலான் வரும்பழி ஒன்றானுந் தீர்க்கமுடியாதென்றும், கூறியவா

ருயிற்று. வகுத்துணாத்தல்-தழையேற்றலே கருமமென்று கூறு
பயித்துச்சொல்லுதல். (110)

தழையேற்பித்தல்.

தழையேற்பித்தலென்பது - தழையேவாதொழியினும் பழி
யேறாமாயிற் தழையேற்பதே காரியமென உட்கொண்டுநிற்ப,
அக்குறிப்பறிந்து, இத்தழை நமக்கெளிபதொன்றன்று இசை
யேற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழி தலைமகளைத் தழையேற்பி
யாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தெவ்வராமெய்யெரிசாய்கிலையாண்டெண்ணயாண்டுகொண்ட *
செவ்வராமேனியன்சிறம்பலவன்செழுங்கயிலை *
வவ்வராமேலன்றியில்லைண்டாயுள்ளவாறருளா *
னிவ்வராமேற்சிலம்பன்னெளிதிற்றந்தவீர்த்தழையே. (110)

சுருங்குழன்மடந்தைக் கரும்பெற்றந்ரே ழி
இருந்தழைகொள்கென விரும்பிக்கொடுத்தது.

(இ-ள்.) தம்மாட்டிண்டாகிய அருளான் இம்மலைக்கட் சிலம்ப
ன் எளிதாகக்கொணர்ந்து தந்த வாடாத இத்தழை வளவிய வகை
யாகிய அம்மலையிடத்தல்லது பிறிதொரிடத்திலலை, இதனைக் கொ
ள்வாயாக. ஏறு. உள்ளவாறென்பது-யான் கூறிய இது மெய்ப்பை
யென்றவாறு. பகைவரை மெய்யெரித்த வரையாகிய காய்கிலையை
ப் பணிகொண்டிபின் என்னை யடிமைக்கொண்ட செவ்வராபோ
லும் திருமேனியையுடையருகிய சிறம்பலவனது செழுங்கை
லையெனக்கூட்டுக.

மெய்யெரியென்பன ஒருசொல்லாய்த் தெவ்வராமென்னும்
இரண்டாவதற்கு முடிபாயின. மெய்யெரித்த காய்கிலை மெய்ய
ரி காய்கிலையென வினைத்தொகையாயிற்று. காய்கிலை- சாறியடை.
ஐகாரத்தை அசைநிலையாக்கித் தெவ்வராமெய்யெரித்தற்குக் கார
ணமாஞ்சிலையெனினுமமைபும் வலியனவற்றை வயமாக்கிப் ப
யின்று பின் என்னையாண்டானென்பது போதா, காய்கிலையாண்
டெண்ணயாண்டுகொண்டவென்றார். என்னைத் தனக்கடிமைக்கொ
ள்ளுதல் காரணமாகப் பிறிதொன்றின் மேலிட்டிக்கல்ல வளைத்தா
ன் என்னெஞ்சைவளைத்தல் காரணமாக அல்லது தனக்கொரு ப
கையுண்டாய்ச் செய்ததன்றுபோலும் என்பதுகருத்து. “கல்லை
மென்கணியாக்கும் விசைகொண்டென்னை நின்கழற் கென்பரு
க்கினாய்” என்பதுமது. கைலத்தழையையு எளிதிற்றந்தானென்ற

நினைவு வரவு வேண்டியவழித் தமர் மறுப்பின் வரைந்துகொள்ளுந் தாளாண்மையென்பது கூறினோம். கண்டாயென்பது முன்னிலைபகைச்சொல் இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-கையுறையேற்பித்தல். (நாயக)

தழைவிருப்புரைத்தல்.

தழைவிருப்புரைத்தலென்பது-உலைமனைத் தழையேற்பித்தது தலைமகனுழைச்சென்று, நீசந்த தழையை யான்சென்று கொடுத்தேன் அதுகொண்டு அவன் செய்கது சொல்லிற் பெருகுமெனத் தலைமகனது விருப்பங் கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்ப்பள்.

பாசத்தனைபறுத்தாரண்டு கொண்டோல் நிலையம்பலஞ்சூழ் *
 தேசத்தனைசெம்மலி தந்தனைசென்றியான் கொடுத்தேன் *
 பேசிற்பெருகுஞ்சுருங்குமருங்குல்பெயர்ந்தரைத்துப் *
 பூசிற்பிலளவ்விச்செய்யாதனவில்லைபூந்தழையே. (நாடு)

விருப்பவ டோ ழி
 பொருப்பற் குரைத்த த.

(இ-ள்.) பாசமாகிய தனையிற்பட்டுக் கிடப்ப அத்தனைமையறுத்துத் தனக்குக் குற்றேவல்செய்ய என்னை யடிமைக்கொண்டவனது நிலையம்பலத்தைச் சூழ்ந்த தேசத்தின்கணுள்ளன, அச்சிறப்பேயன்றி, செம்மால், நின்னாற்றார்பட்டன, அவற்றைச்சென்று யான் கொடுத்தேன், கொடுப்ப, ஆண்டு நிகழ்ந்தனைவற்றைச் சொல்லுவேனாயிற் பெருகும், சுருங்கிய மருங்குலையுடையாள் அப்பூந்தழையை அரைத்துத் தன்மேனிபெங்கும் பூசிற்பிலளவ்விது பெயர்த்துச்செய்யாதனவில்லை. எ-று.

என்றது - இவை வாயிமென்று கருதாது அரைத்துப்பூசினுந் போலத் தன்மேனிமுழுதும் படுத்தாள். எ-று. பெயர்த்தென்பது பெயர்ந்தெனமெலித்ததிலிற்றது. பிசைந்தரைத்தென்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடு-உவமை. பயன் - தலைமனைபாற்றுவித்தல். (நாயக)

சேட்படைமுற்றிற்று.

ப க ற் கு றி.

பகற்குறியென்பது - தலைமனைத் தழையேற்பித்ததோழி தலைமகனுடன் அவனைப் பகற்குறிக்கட்டலைப்பெய்வா நின்றல்.

அதுவருமாறு, - சூத்திரம். குறியிடங் கூற லாடிடம் படர்தல்; குறியிடைச் சேற விடத்துய்த்து நீங்க, லுவந்து கைத்தலொழி

மருங்கினை சல்லே, யறிவறி வித்த லவனுண் மகிழ்த, லாயத் துயி
 த்த நேழிவந்து கூட, லாடிடம் புகுத தறனிகண் டிரைத்த, தடமெ
 ன் முலையாள் பருவங் கூறி, வரவு விலக்கன் வ ரை லு டம் ப
 டாது, மிகுத்து னாத்தவொடு மெய்ம்மை புரைத்தல், வருத்தங் கூ
 ற ரூபச்சங்குத, விற்கெறி வறிவித்த தமர் தினை லு காத்த, வெநீர்
 கோள் கூற லேறுகோள் கூற, லேதிவார் தம்முரை கூற லவனொ
 டி, கூறுவாள் போன்று தினைமுதிர் லுரைத்தல், பகல்வரல் விலக்கல்
 பையு னெய்தித், தினையொடு வெறுத்தல் சிறைப்புற மாசு, வேங்
 கையொடு வெறுத்தல் வெற்பமர் நாடற்குக், கழுமலுற் திரங்கல்
 கடிப்புணங் கையறக், கொய்தமை கூறல் பிரிவருமை கூறன், ம
 யிலொடு கூறல் வறம்புணங் காண்டல், பயில்பதி நோக்கிப் பதி
 மிக வாடல், சொன்னரா லெட்டிந் தோன்று மிபற்கை, மன்னிய
 பகற்குறி வகையா கும்மே.

(இ-ள்.) குறியிடங்குறல்- ஆடிடம்படர் தல்- குறியிடத்துக்கொ
 ண்டிசேறல்- இடத்துய்த்துநீங்கல்- உவந்துரைத்தல்- மருங்கினை
 ல்- பாக்கிபறிவுரைத்தல்- உண்மகிழ்த் தரைத்தல்- ஆயத்துய்த்தல்-
 தோழிவந்து கூடல்- ஆடிடம்புகுதல்- தறனிகண்டுரைத்தல்- பருவங்
 கூறிவரவுவிலக்கல் - வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறல் - உண்
 மைகூறிவரைவுகடாதல் - வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல் - தாயச்ச
 ங்கூறிவரைவுகடாதல்- இற்கெறிவறிவித்தவரைவுகடாதல்- தமர் தி
 னைவுரைத்துவரைவுகடாதல் - எதிர்கோள் கூறிவரைவுகடாதல்- ஏறு
 கோள் கூறிவரைவுகடாதல்- அயலுணாயுரைத்துவரைவுகடாதல்- தி
 னைமுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்- பகல்வரல்விலக்கிவரைவுகடாத்
 ல்- தினையொடு வெறுத்துவரைவுகடாதல்- வேங்கையொடு வெறுத்
 துவரைவுகடாதல்- இரக்கமுற்றுவரைவுகடாதல்- கொய்தமைகூறி
 வரைவுகடாதல்- பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்- மயிலொடுகூறிவ
 ரைவுகடாதல்- வறம்புணங்கண்மிவருத்தல்- பதிநோக்கிவருத்தல்
 என விவைமுட்பத்திரண்சிம் பகற்குறியாய். எ-று. அவற்றள், —

குறியிடங்குறல்.

குறியிடங்குறலென்பது - தழைவிருப்புகாத்த தோழி ஆங்க
 வள் வினையாமிடத்து ஒருசரியிப்பாழில் சதிரவன் துழையாவி
 ருளாய் நடுவண் ஓர் பளிக்குப்பாறையையுடைத்தாயிருக்கும் அ
 டிவிடத்து வருவாயாவென்று தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறுநி
 ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வானுழையாளம்பலத்தாந் குன்றென் றுவட்கிவெய்ப்போன் *
 ருனுழையாவிருளாய்ப்புறநாப்பன்வண்டாரகைபோற் *

நேனுழைநாகமலர்ந்ததுதிகழ்பளிங்காண்மதிபோன் *
காணுழைவாழ்வுபெற்றாங்கெழில் காட்டுமொர்நார்ப்பொழிலே.)

வாடிடத்தண்ணல் வண்டழையெதிர்த்தவ ள்
ஆடிடத்தின்னிபல் பதியவுகாத்த து.

(இ-ள்.) ஒரு கரியபொழில், புறமெங்குங் கதிரோன்றான் சென்று துழைபாதவிருளாய், நரியண் வளவிய வாண்மீன் போலத் தேன்கள் துழையும் நாகப்பூ மலர்ந்து, திகழும் பளிங்காத் திங்கட்கடவுள் வானிடத்துவாழ்வையெழிந்து காவிடத்து வாழ்தலைப் பெற்றாற்போலத் தனதெழிலப் புலப்படுத்தும். எ-று. இருக்கு அப்பாலாகிய வானிடத்துண்டாகிய ஒளி, இவ்வண்ணஞ் சேயனாயினும் அணிபஞ்சு அம்பலத்தின்கண்ணுளாகிய அரன், அவனது மலையென்று கூசினுற்போல வெய்யவன் துழையாவெனக் கூட்டுக.

“அண்ட மாரிரு ன்ளி கடந்தும்ப-ருண்டு போலுபோரொண் கூடர், என்பது உம் அப்பொருண்மேல் வந்தது வடகியென்பதனால் முன்பற்பதியுண்டானுதல் விளங்கும். வானுழைவாளைப்பதற்குக் கற்பவிறுதிக்கண் தோன்றிய முறையானே வான் சென்றெறிய்கும் ஒளியென்றுகாப்பாருமுளர். புறம் இருளாயெனவும், நாகமலர்ந்தெனவும், சினைவினை முதன்மேலேறி நிற்றன. புறம் இருவாயென்பது இடத்து நிகழ்பொருளின்வினை இடத்தின்மேலேறி நிற்றது. இதுகுறிப்பெச்சமாதவான், ஆண்டி வாவென்பது கருத்து. மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல்.

ஆடிடம்படர்தல்.

ஆடிடம்படர்தலென்பது - தலைமகனுக்குக் குறியிடக் கூறின் தோழியாம் புணத்தின்கட்போய் ஊசலாடி அருவியெற்று விளையாடுவேம் போதுவாயாதவெனத் தலைமகனை ஆபத்தொழிக் கொண்டு சென்று ஆடிடம் படாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயல்வளருசன் முன்னாடிப்பொன்னேபின்னப்போய்ப்பொவியு
மயல்வளர்குன்றின்னிறேற்றுமருவிதிருவுருவிற் *
கயல்வளர்வாட்கண்ணிபோதருகாதநீர்த்தருளுந் *
தயல்வளர்மேனியனம்பலத்தாண்வனாத் தண்புணத்தே. (நாடுஎ)
வண்டழையெதிர்த்த வொண்டொடிப்பாக்கி
நீடமைத்தோளியொடாடிடம்படர்த்து.

(இ-ள்.) பொன்னே, அறவி காணமாடவருமச்சத்ததை நீக்கி அ
[உக]

ருள்செய்யுந் தையல் தங்குந்திருமேனியைய புண்டயவகுசெய அம் பலத்தானது மலையிற் குளிர்ந்த புனத்தின்கட் புயல் தங்குமுதலை முன்னாடி, பின்போய், அதற்கயலாகிய பொலியும் உயர்ந்த குன்றின்கணின்து அருவிசைய ஏற்போம்; திருப்போலும் உருவினையும் கயல்போலும் வாட்கண்ணையமுடையாய், தீபோதுவாயாக. ௭-று.

உயர்ந்தவழைமரத்திற் றெறியித்தலால்; புயல்வளருசுவென்றான். வளர்கண்ணெனவிசையயும். நண்டு வளமொன்பது உவமையுருபு. வாள்- உவமை ஒளியெனினுமமையும். தன்புனத்துப் போதருவென இறையப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடி- பெருமிதம், உவமைபுமாம். பயல்-குறியிடத்துப்போதருதல். (௩௩௪)

குறியிடத்துக்கொண்டிசேறல்.

குறியிடத்துக்கொண்டிசேறலென்பது- ஆடிடம்படர்ந்ததோழி தலைமகனுக்குத் தாக்கொன்ன குறியிடத்து இவனைக்கொண்டிசென்றயிக்கும்பொழுது, ஆயத்தானாத் தம்மிடத்தினின்று நீக்கவேண்டிதலின் திணைகாததல் முதலாகிய வினைபாட்டுக்களைத் தாக்கூறவே அவ்வவ்வினையாட்டி.ற்குரியார் தலைமகள் அவ்வவ்விடங்களிலே வருவளென்று கருதித் தோழி சொன்னவகையே அவ்வவ்வினைபாட்டுவிருப்பினுள் எல்லாரும் பிரிவர் அவ்வகை ஆயவெள்ளத்தைப் பிரிவித்து, தமியளாய் நின்ற தலைமகளைபுக்கொண்டு, யாமும்போய் மயிலாடல்சாண்பேமென அக்குறியிடத்துச் செல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திணைவளவிகாத்துச்சிலம்பெதிரீகூஉய்ச்சிற்றின்முற்றிழைத்துச் *
கண்ணவளம்பாய்ந்துதுணைமலர்கொய்துதொழுதெழுவார் *
வினைவளநீறெழநீறணிபம்பலவன்றன்வெற்பிற் *
புனைவளர்கொய்பரன்சூயன்னகாண்டிம்புனமயிலே. (௩௩௫)

அணிவளராடிடத் தாயவெள்ள மணிவளர்கொக்கையை மருங்ககன்றது.

(இ-ள்.) தொழாநின்று துயிலெழுவாருடைய வினையினது பெருக்கம் பொடிபாகத்தன்றிருமேனிக்கண் நின்றையணியும் அம்பவனது வெற்பிற் கையுணையப்பட்ட வளர்கொம்பையொப்பாய், திணையாகிய வளந்ததைத் தாத்து, சிலம்பிற் கெதிரழைத்து, சிற்றிலையிசையிழைத்து, சூழைப்புணலிற் பாய்ந்து ஒத்தமலர்களைக்கொய்து, அத்தன்மையவாகிய புன மயிலைக் காண்பெய்யாம் ௭-று.

மலைக்கு வளமாதனோக்கித் திணைவளமென்றான். திணையினது யிசையெனினுமமையும். தொழுதெழுவாரென்றது துயிலெழுந்து

காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மையான் உணர்வுள்ள காலத்தம
 மவாதுநின்வார். எ-று. நீறணிந்தகோலம் நெஞ்சம் பிணிக்குமெ
 ழி லுடைமையான் அக்கோலந்தொழுதெழுவாருள்ளத்து நீக்கா
 துநின்றமான் ஆண்டிள்ளவினை நீறமென்னுங்கருதலான், வினைவ
 ளநீறெழநீறணிப்பவவென்றார். புதல்வனதுபிணிக்குத்தாய்ம
 ருத்துண்டாற்போலத் தொழுதெழுவார் வினைக்குத்தாலீறணிந்
 தானென்பாருமுளர். வெற்பினென்புழி வெற்பைத் தினைகாத்
 தல் முதலாகிய தொழிற்கு இடமாவலுபாப்பினுமமையும். அத்த
 ன்மைமவாகிய மயிலென்றது பொருளதிகாரத்திற்குநம்பப்பட்ட த
 லைமகள் தான் மயிபளாய் நின்று கண்டமயில. இயற்கைப்புணர்ச்சி
 சிபதிறுநிக்கட்டோழி தனதுவாட்டத்தைவினவியபோது யானோ
 ரிளமயிலாலுவது கண்டேன் அதனை நீபுங்காணப் பெற்றிலையெ
 னவாடினேன்என்று உகாப்பக் கேட்டாளாவலான், அதனைப்பற்
 றி அம்மயிலைக் காண்டிமென்றளாயிற்று. மெய்ப்பாடி - அது. ப
 யன்-ஆயம்பிரிதல். (௩௦௫அ)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது - குறியிடைக் கொண்டு சென்ற
 தோழியான் அவ்விடத்துச்சென்று நின்றபுழற்குப் பூக்கொய்து
 வருவேன் அவ்விடம் வேய் முத்துதிர்தலான் நினைதுமெல்லடிக்கு
 த் தகாததலான் நீ என்னோடு வாராது இக்கேறின்று பூக்கொய்வா
 யாகவெனத் தலைமனைக் குறியிடத்துநிறுத்தித் தானிக்கேறிற்றல்
 அதற்குச்செய்யுள்.

நால்வேயின நின் தோட்குடைந்துக்கறன்முத்தஞ்சிந்திப் *
 பால்வேயகறபுகறங்கும்பஞ்சடிப்பான் நிவ்லையன்னுய் *
 வால்வேய்தருவனிக் கேறி லுங்கேசென்றுவார்புழற்கீரிச் *
 குரல்வேயளிமுரல்சொகார்தமலர்கொண்டிவந்தே (௩௦௫ஆ)

மடத்தகைமாதனா யிடத்தகத்துய்த் து
 நீங்கலுற்ற பாங்கிபகர்ந்த த.

(இ-ள்.) யான் உவ்விடத்தேசென்று தேனானீரிய பூக்கொத்தை
 முடிய அளிகள் முரலுந் தாதுநிறைந்த பெரியமலர்களைக் கொ
 ய்துகொண்டிவந்து நின்னுடைய நெடியகுழற்கண் வேய்வேன்,
 பானது திவ்வகையெப்பாய், காற்றானென்றோடொன்று தே
 யிந்து நாலும் வேய்த்திரள் உன்னுடைய தொள்கட்கெஞ்சிப் பிள
 த்தலான் உக்கறல்ல முத்துக்கள் சிதறுதலாற் பால் முடிய பாணற

நீனது பஞ்சமக்காணுறறக்கும், அதனை என்னோடு ஆண்டு வரந்
பாலையில்லை, சுண்டு நிற்பாயாக. ௭-று.

யான்றருண் நீ வேயென்றும் பிறவாற்றானு முணாப்பாருமு
ளர். குரலெய்றது பூங்கொத்தை. கடமலவென்பதற்குத் தடத்து
மலவென்றாப்பாருமுளர். பரல்வேயறைபுறறக்கும் வரல்வேய்
தருவனிக்கெநிலென்று தலைமகளைத்தொழி கூறி இவ்விடத்தே
நிலென்றாள். மெய்ப்பாறி- அது. பயன்-தலைமகளைக் குறியிடத்
துய்த்துநீங்குதல். (௩௦௬)

உவந்துணாத்தல்.

உவந்துணாத்தலென்பது-தொழி தலைமகளைக் குறியிடென்றுத்
தி நீங்காநிற்புத் தலைமகன் சென்றெனிர்ப்பட்டு, இக்குவட்டை மா
சுணப்பள்ளியாகவும் என்னைத் திருமாலாகவும் தீனைத்தோநீயி
ப்பொழிந்கண் வந்து நின்றதெனத் தலைமகளை உவந்துகூறாநின்ற
ல். அதற்குச்செய்ப்பள்.

படமாசுணப்பள்ளியிக்குவடாக்கியப்பங்கயக்க *
ணெறிமாவெனவென்னைநீநீனைத்தோநெஞ்சத்தாமரையே *
யிடமாவிருக்கலுற்றோடுகிலென்றவனீர்க்கயிலை *
வடமாரீமுலைமடவாய்வந்துவைந்நீவ்வார்பொழிந்கே. (௩௦௭)
சுளிபயிற்சாயலை யொருகிறைக்கண் ட
ஒளிமலர்த்தாரோ னுவந்துணாத்த னு.

(இ-ள்.) வடமாரீந்த முலையையுடையமடவாய், தில்லைக்கணினீற
வனது குளிரீந்த கைலைக்கண் நீண்ட இப்பொழிவிடத்துவந்து தக்
கியது, இக்குவட்டைப் படத்தையுடைய மாசுணமாக்கியபள்ளியா
க்கி என்னை அம்மாசுணப்பள்ளியிற் தங்கும் பங்கயம் போலுங் க
ண்ணையுடைய அந்நெடியமாவென்று நீநீனைத்தோ! நெறிமாலின்
மாரீயினல் நீத்தாமணயினுமிருத்தலான் யான் நீக்கினும்என்னெ
ஞ்சுமகிய தாமரையே நினக்கிடமாக இருக்க நீனைத்தோ? கூறுவா
யாக. ௭-று.

மாசுணப்பள்ளி- மாசுணத்தானியன்ற பள்ளியென்னுமமைபு
ம். என்னெஞ்சத் தாமரைக்கணிருக்கலுற்றோவென்றதனால், இ
ப்பொழிந்கண்வந்து நின்றதிலை ஒருஞான்றும் என்னெஞ்சினின்
று நீங்காசென உவந்துகூறினும், கைலைமடவாயென்றியைப்பி
னுமமைபும். வார்பொழிவென்பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாறி- உ
வகை. பயன்-தலைமகளைக்கணிதல் காதன்யிகுறியாற்றோன்றிய
பேருவகையை ஆற்றகெல்லான் ஆற்றாதல், தலைமகளை மகிழ்வித்த
லுமாம். (௩௦௭)

அளிநீடளகத்தினட்டியதா துமணியணிபு *
 மொளிநீள்கரிசுமுற்றும்நீர்வொண்மலைபுந்தண்ணறவுண் *
 அளிநீயெனச்செய்தவன்கடற்றில்லைபன்றாய்கலங்க *
 நெளிநீயென்பொன்னேபன்னுகோலந்திருமுதலே. (110)

நெறிமுற்ற பங்கி
 பறிவறி வித்த த.

(இ-ள்.) நீருளிநீந்ததறவைபுண்ணுங் களிமகனென்றுபிறர்சொல்லும்வண்ணம் ஓரின்பத்தை பெனக்குச்செய்தவனது கடலைபுடைய தில்லைபொப்பாய், அளிகள் விடாதுதங்குமளகத்தின்கண் இட்டதா தும், அணிந்தவணிகளும், ஒளியையுடையநீண்டகரிசுமுவிடத்துச்சுற்றியறல்லமலைபும், இவைபெல்லாம்நின்றோடொருதன்மையளாகிய நின்றோழி யாராய்ந்துசெய்யுங்கோலமே. திருமுதலாய், யான்பிறிதோர் கோலஞ்செய்தேனென்று கலங்கவேண்டி, தெளிவாயாக. எ-று.

சண்ணறவுண்களி நீயெனச்செய்தவனென்பதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். பொன்னேயென்னுமேகாரம்- பிரிநிலையேகாரம். அணிமணியுமென்பதாஉம்பாடம். பாங்கியறிவு-பாங்கியவ்வொழுக்கத்தை பறிந்தவறிவு. மெய்ப்பாடி- பெருமிதம். பயன்- பாங்கியறிந்தமை தலைமகக்குணர்த்துதல். (110)

உண்மகிழ்ந் துணாத்தல்.

உண்மகிழ்ந் துணாத்தலென்பது - பாங்கியறிவுணாப்பக்கேட்டநலைமகள், இனிமக்கொரு குறையில்லைபென வுட்கொண்டு முகமலராநிற்ப, அம்முகமலர்ச்சிகளன்றி, அவனாக் கழுநீர்மலராகவும், தான் அதனிறைவைப்பருகும் வண்டாகவும்புனைந்து, தலைமகன்றன்னுண்மகிழ்ந் துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுநீர்மகிக்கண்ணிச்சிற்றம்பலவன்றிருக்கழலே *
 செழுநீர்மையிற்சென்றுகிண்கிணியாய்க்கொள்ளுகள்ளகத்த *
 செழுநீர்மலரிவள்யானதன்சண்மருவிப்பிரியாக் *
 கோழுநீர்நறப்பருகும்பெருநீர்மையளிசுவமே. (111)

தண்மலர்க் கோதை யை
 புண்மகிழ்ந் துணாத்த த.

(இ-ள்.) வளவியநீர்மையையுடையமகிபாகிய சண்ணியையுடைய சித்தம்பலவனது திருக்கழல்களைமே பொருந்து நீர்மையான்

உண்மகிழ்ந்து மூகமலர்வதுபோல, போதாகிய நிலைமையைவிட்டு மலராம் நிலைமையைபடைந்து சிந்திதே மலர்த்தொடங்குந்தேனை யகத்துடைய கழுநீர்மலர் இவள், பான் அக்கழுநீர்மலர்க்கண்மருவி ஒருகாலும்பிரிபாத கொழுவிபநீர்மையைபுடைய அந்நறவைப்பருகும் பெருந்தன்மைபுடையதோரளிசாதி. எ.று.

செழுநீர்மகிழ்க்கண்ணி யென்பதற்கு வளவியநீருமதியாகிய கண்ணியுமென்பாருமுளர். திருக்கழுலே யென்னுமேகாரம் பிரிநிலையேகாரம். செழுநீர்மையைபுடைய கழுநீர்மலரென்றியைப்பினுமமைபும். சென்று கிண்கிணியாய்க்கொள்ளுமென்பதனால், பேதைப்பருவங்கடந்து இன்பப்பருவத்த ளாயினுளென்பது விளங்கும். கள்ளகத்தவென்பதனால், புலப்படா னுண்ணிதறந்த காதலெளன்பதுவிளங்கும். கள்ளகத்தகழுநீர் மலரென்பது - கால்குருகென்பதுபோலநின்றது. பெயரொச்சமெனினு மமைபும். யான்மருவிப்பிரிபாத அளிசுவமெனினுமமைபும். நறு-குறுகிநின்றது. பெருநீர்மைபளிசுவமென்றான், கழுநீர்மலரல்லதுதாமைபின். அதனால், பிறிதோரிடத்துந் தன்னுள்ளஞ்செல்லாமை விளங்கும். மெய்ப்பாடி-உவகை. பயன்-தயப்புணர்ந்துதல். (௪௦௧)

ஆயத் துய்த்தல்.

ஆயத்தய்த்தலென்பது-மலரளிமேல்வைத்து மகிழ்வுற்றப்பிரியலுநின்றதலைமகன், யாய்த்தன்மையேமாதலிசு, நமக்குப்பிரிவில்லை, இனிபழகிய பொழிவிடத்து வினையாறும் ஆயம் பொலிவுபெறச்சென்று, அவரோடுசேர்ந்து வினையாறியபெணத்தலைமகனையாயத்துச்செலுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கொழுந்தாரகைமுனைகொண்டலம்பாசடைவிண்மயிவி *
வெழுந்தாரிமதிக்கமலம்மெழிறந்தெனவிப்பிறப்பி *
வழுந்தாவகைபெணயாண்டவன்சிறநம்பலமனையாப் *
செழுந்தாவிழ்பொழிலாயத்துச்சேர்க்கிருந்தகவே. (௪௦௨)

கண்டலன்னை கார்மயிர்க்கணத்துப் ப
புணைமடமாணப் புடவிட்ட து.

(இ-ள்.) இப்பிதவியின்னைகொழுந்தாவண்ண மென்னை யழகமக்கொண்டவனது சிறநம்பலத்தை யொப்பாட், கொழுவிபகாரகையாகிய முகையைபுங் கொண்டலாகிய பசியவிலையைபு முகையவின்னாகிய மயிவிக்கண் ளழுந்துதிறந்தமதியாகியவெண்டாமரைப்பூத் தனதெழிலிப்புலப்பரித்திணைபோல, வளவியதாதவி

நாதிசுறபொழிந்தகண் வினையாடுகின்ற ஆயத்தின்கட்டுபாலிவுதக்
இனிச்சேர்வாயாக எ-று.

ஈழையோடு தாரகைக்கொத்தபண்டி-வெண்மைபும்வடிவும் ப
ண்மைபும், தாரகையோ டாயத்தாரீக் கொத்தபண்டி- பண்மைபும்
ஒன்றற்குச்சுற்றமாய் அதனிற்றூழ்ந் துநின்றனும். சமலத்தோடும
திக்கொத்தபண்டி-வெண்மைபும்வடிவும்பொலிவும். மதியோடு த
லைமகட்டுக்கொத்தபண்டி-கட்கினிமைபும் சுற்றத்திடை அதனில் பிக்
குப்பொலிதனும். இவ்வாரொத்தபண்டி வேறுபடுதலான் உவமை
க்குவமை பாகாமையநிந்துகொள்க. கொண்டலம் பாசுகடயென்
புழி, அம்முர்சாரிபை யல்லழிக்கணவந்தது. அம்-அழகெனிணும
மைபும். புண்மடமான்-கைபுணயப்பட்டமான். மெய்ப்பாடு-பெ
ருமிதம். பயன்-பறத்தாரநியாமைப்பிரிதல். (௩௨௪)

தோழிவந்துகூடல்.

தோழிவந்துகூடலென்பது-தலைமகனைப்பிரிந்த தலைமகடானு
ம்பூக்கொப்பாநின்றானாகப் பிரிவாற்றாமையானும் பெருநாணி
னானுந்தடுமாறி மொட்டுக்களைப்பறிபாநிற்ப, யானின் குழந்தாம்
பூக்கொண்டிவந்தேன், நீ விரல்வருந்த மொட்டுக்களைப்பறிக்கவே
ண்டாவெனத் தோழிவந்துகூடா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொண்ணையான்நில்லப்பொங்கரவம்புண்கடையிடெந்த *
பின்னையானருண்மேவலரிபோன்மெல்லிரல்வருந்த *
மெண்ணையாய்மறியேபறியேல்வெழியார்மலர்க *
ளின்னையான்கொணர்ந்தேன்மணந்தாழ்குழந்தேய்வனவே. ( )

நெறியுறுகுழலிபை நின்றிடத்துய்த்து ப்
பிறைறுதற்பாங்கி பெயர்ந்தவட்குரைத்த து.

(௩-ள்.) அசைந்தமான்மறிபோல்வாய், பொண்ணையொப்பான்,
நில்லக்கணானுகிய வெகுளாநின்ற வரவம் புல்லியசுடைக்கண்மி
டைந்த மின்னையொப்பான், அவனதருளைப் பெருந்தாராரைப்
போல, மெல்லியவிரல்கள்வருந்த, மெண்ணைகளைப் பறியாதொ
ழிவாயாக, நின்மணந்தங்கியகுழற்குப் பெருந்துவனவாகிய நறு
நாற்றநிறைந்தமலர்க ளித்தன்மைபணவற்றை யான் கொணர்ந்தே
ன். எ-று.

மிடைந்தவெண்ணும்பெயரெச்சம் மின்னையானெண்ணுநில
ப்பெயர்சொண்டது. அரவஞ்சுடைமிடை தலைமிக்மேலேற்றி, இ

லிபொருளுவமைபாசவுகைப்பாருமுளர் இல்பொருளுவமையெ
 னினும் அபூதவுவமைபெனினு மொக்கும். இவன்மலரைப்பறியா
 மல் மொட்டைப்பறிப்பாணெனென்பதுகடா அதற்குவிடை- இ
 வள் லீல மகனைப்பிசீர் து அப்பிர்வாற்றுகமபானும், தலைமகன்புண
 ர்ச்சிநீக்கத்துக்கட்டணைக்கோலஞ்செய்த அக்கோலத்தைக்கோ
 ழிகாணுநின்றாளென்னும் பெருநாணிதானும் ஆற்றினாய், மலரை
 ப்பறிக்கின்றவள் மயங்கி மொட்டைப் பறித்தாளெனவறித. மெ
 ல்லிபமொட்டிக்களைப்பறியாதொழி, இத்தன்மைப நறுமலரை நி
 ல்குழங்கணிதற்கு யாண்டொணர்ந்தேனென்பதனை, இவ்வொழு
 க்கம் யானறிப்பட்டதுகாணென் றுடம்பாயி கூறியவாறாயிற்று.
 என்னையாய் கொணர்ந்தே னென்பதுஉடம்படம். நின்றிடத்து
 ய்த்து-இடத்துய்த்துநீக்கிநீத்து. பெயர்ந்து-மீண்டுசென்று. ( )

ஆடிடம்புகுதல்.

ஆடிடம்புகுதலென்பது-கொய்துவந்தமலருக்குழங்கணிந்து,
 இனி நின்சிறுமருக்குவருந்தாமல் மெல்லச் செய்வாபாவெனத்
 தோழி தலைமகன்எயுங்கொண்டி ஆடிடம்புகாநின்றல். அதற்குச்செ
 ய்ப்புள்.

அறுகாணிறமலரைப்பாணிறையணிந்தேனணியார் *
 துறுகான்மலர்க்தொத்தத்தோகைதொல்லாயமெல்லப்புகுத *
 சிறுகான்மருக்குவருந்தாவகையிவென்கிரத்தி *
 னுறுகால்பிறர்க்கியோன்புலியூர்வெனவொண்ணுதலே. (௩௨௪)
 தனிவினையாடிப தாக்குழந்தோழி
 பனிமதிதூதலியொ டாடிடம்படர்ந்தது.

(இ-ள்.) என்றலைக்கணுற்றகால் பிறர்க்குயிவகரியவனது புலியூ
 ரை பொக்குமொண்ணுதலாய், அழகார்ந்த நெருங்கிய நறுதாற்ற
 த்தையுடையமலர்க்கொத்துக்களை வண்டுகணிதாற்றாமலையுடைய
 ய நின்னைம்பாற்கண் நிறையவணிந்தேன், தோகையையொப்பா
 ய், சிறியவிடத்தையுடையமருக்குவ் வருந்தாவண்ணம் பழைய
 தாயிய ஆபத்தின்கண் மெல்லப்புகுதலாயக. எ-து.

அறுகாணிறமலரையணிந்தேனென்றும், மலர்க்கொத்துக்க
 னையுடைய தோகையென்றும், உரைப்பாருமுளர். நிறையவென்ப
 து குறைந்துநின்றது. காவென்னுஞ்சினை - பிறர்க்கியோ வென்ன
 ததன்வினைக்கேவாவெழுத்துக்கொண்டது. இவையிரண்டற்குமெ
 ல்ப்பாடு- பெருமிதம். பாய்ச்-தலைமகனையாற்றினமநீக்குதல். ( )

தனிகண்டினாத்தல்.

தனிகண்டினாத்தலென்பது- தலைமகனையாயத்துய்த்துத் தலைமகனாகவுள்ளவன், இவ்வெழுத்து, இதன்கண்யாமருந்துத் தேனை புக்கிழங்கையுநீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, நாளைநின்னாருக்குப்போலாயானெய்வுலகியல்கூறுவாள்போன்று, வகையுபயப்பக்கருநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

தழங்குமருவியெஞ்சொர்பெருமவிதமுதலுங் *
கிழங்குமருந்தியிருந்தெம்மொடின்றுகிவர்த்துக்குன்றி *
முதங்குமருவையிரவிந்கண்டேருமுத்தன்முத்தி *
வழங்கும்பிரானெரியாடிதென்றில்லைமணிநகர்க்கே. (௩௨௭)

வேயொத்ததோளியையாயத்துய்த்துக்
குனிசிலபண்ணைத் தனிகண்டினாத்தது.

(இ-ள்.) பெரும, தழங்காநின்றவருவியையுடைய விவ்வெழுத்து சொர், இதன்கண் யாமருந்துத் தேனைபுக்கிழங்கையுநீயுமருந்தி, இன்றெம்மோடுதங்கி, குன்றெல்லாருமெழுந்துமுதங்குமிந்நிலத்தினினைபாட்டையிரவையையிரவிந்கண்டு, நாளைநின்துறவநகர்க்கேருவாயாக. ஏ-து. இயல்பாகவே முத்தன், முத்தியையேற்பார்க்கு வழங்குமுதல்வன், ஊழித்தியின்கண்டுவான், அவனதுதெற்கின்கேடடிவையைய மணிநகரென்கூட்டுக.

என்பார்க்குமொன்றுக்கருதாதுகொடுத்தலின் வழங்குமென்றார் உலகியல்கூறுவாள்போன்று ஒருகாலிவந்துபோந்துணையாவனாற்றந்தன்மையளவென்பதுபயப்பக்கறி, வகையுடையயாறு. மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-குறிப்பினுற்பிரிவாற்றாமையுடையவையாகல். (௩௨௭)

பருவங்குறிவரவுவிலக்கல்.

பருவங்குறிவரவுவிலக்கலென்பது - உலகியல்கூறுவாள்போன்று குறிப்பாவகையுடைய, இனியிவ்வாறெழுத்து வகையொடுவருவாய்கவெனத் தலைமகனதுபருவங்குறி, தலைமகனைத் தொழிவரவுவிலக்காநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

தள்ளிமணிகந்தமுந்தித்தகைக்கெரிமருப்புதி *
தெள்ளிநறவந்திசைதிரைசையுமலைக்கிவம்பா *
வெள்ளிமலையன்மொட்கிடையோட்டலிழிவிளங்கும் *
வள்ளிமருங்குலகருத்துவபோந்தவனமுலையே. (௩௨௮)

மாந்தளிர்மேனியை வரைந்தெய்தா
தேந்தலிவ்வா நியங்கென்றது.

(இ-ள்.) மணிமலைத்தள்ளிச் சந்தனமாங்களை நூக்கித் தறுகண்மை யையுடைய யானையின் மருப்புக்களைக்கொழித்துத் தேன்மீசைதோறும் பாக்கும் மலையையுடைய சிலம்பனே, தனதுவள்ளீமலைபாகிய கயிலையைப்போக்கும் பெரியவிடையை யுடையவனது புலியூர்போல விளங்கும்வொடிச்சிவது மருங்குலை, நல்லமுலைகள் வளராநின்றபடியால், வருத்துவனபோன்றன, இனிவரைந்தெய்துவாயாக. ௪-து.

சிலம்பனென்பது அதனையுடையனென்னும் பொருளுக்கானது ஈண்டுப்பெயராய்நின்றது. புலியூர்புரையுமென்பது உம்பாடும். யாவருமறியாவிவ்வரைக்கணவைத்த தேன் முதிர்ந்துக்கு அருவிபோன்றெல்லாருந்நீரணந்திசைசீசை பரந்தார்போல்கரந்தகாமம் இவன் சதிரிப்புலையாட்டாற் புறத்தார்த்துப்புலனாய் வெளிப்படாநின்றதென உள்ளுறையுலமையாயினவாறு கண்டி கொள்க. மெட்ப்பாடி-அச்சம். இவ்வொழுக்கம் புறத்தாரநியினிவளிமந்துபறும், இறந்துபடவிவனுயிற்றந்துபடுமென்னு நினைவின ளாதலால், பயன்-வரைவுடொதல். (௩௨௩)

வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறல்.

வரைவுடம்படாதுமிகுத்துக்கூறவென்பது-பருவக்கூறிவரைவுடையதொழிந்து, அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லை யென நான்முகன்பயந்தபிள்ளையை யான்வரைபுந்துண்பெரிய ளாக நீகூறுகின்றதென்கூறுவெனத் தலைமகன் வரைவுடம்படாது தலைமகனாமிகுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாடஞ்செய்பொன்னகருந்திகரில்லையிம்மாதர்க்கெண்ணப் *
பீடஞ்செய்தாமரைபோன்பெற்றபிள்ளையைபுள்ளவரைக்க *
பீடஞ்செய்தென்பிறப்புக்கெடத்திள்ளைநின்றெழுச்சியிலைக்க *
கூடஞ்செய்சாரந்தொடிச்சிவென்றெறின்னறுகூறவதே. (௩௨௪)

வரைவுடைய வானுதற்றெழித் கு
வினாமலர்த்தாரோல் மிகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) மாடமாகச்செய்யப்பட்ட பொன்னகராகிய அமராவதிக்கண்ணும் இம்மாதர்க்கொப்பில்லை யென்று சொல்லும்வண்ணம் பீடமாகச்செய்யப்பட்ட தாமரையைபுடைய நான்முகன்பயந்த பிள்ளையைக் கயிலைமலைக்கட்கூடஞ்செய்யப்பட்ட சாரலிடத்தி

வாழ்ந்தொடிச்செய்க்கொன்றே நீ நின்றுசொல்லுவது, இவ்வாறுசொல்லற்பாவுயல்லை எ-று தன்னை திணைபாதாணப்பழுக்களாச்செய்து பாற்றன்னை திணைவேளைச்செய்து எண்பிறப்புக்கெடத்தில்க்கணினர்வனது கயிலையெனக்கூட்டுக.

கூடமென்றது மன்றாகச்செய்யப்பட்ட தேவகோட்டத்தை. கூட்டுசெய்சாரலென்பதற்கு மாத்திரளாற்கூட்டுசெய்தாற்போலுஞ் சாரலெனினுமமையும். கூட்டுசெய்தாற்போலு முறைகளைபுடைய சாரலெனினுமமையும். வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறிபது. மெப்ப்பாடி-இனிவரல். பயன்-தலைமகனதுவிருப்புணர்ந்துதல். (ராஉக)

உண்மைகூறி வரைவுகடாதல்.

உண்மைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- வரைவுடம்படாது மிகுத்துக்கூறிபதலைமகனாக்கு, என்னைக்குத் தாயுந்தந்தைபுகளானவர், பாங்கள்புணக்காப்போருஞ்சிலர். நீர்வரைவுவேண்டாமையி னெம்மைப்புணர்ந்து கூறல்வேண்டியதில்லைபெனத் தோழி தக்கனாண்மைகூறி வரைவுகடாவாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வேபந்தவெண்முத்தஞ்சிந்துவைக்கார்வகாய்ச்பாப்பிச்சு *
சேய்தந்தவானகமானுஞ்சிலம்பதன்சேவடிக்கே *
பாய்தந்தவன்புதந்தாட்கொண்டவம்பலவன்மலையிற் *
றாய்தந்ததைகானவரோளலென்காவலித்தாய்வரையே. (ராஉக)

எல்வரைநாட வில்லதகாப் ப
ஆங்கவனாண்மை பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) வேயுண்டாக்கிய வெள்ளியமுத்துக்கள் சிந்திய சோலைகளாற்பசிய களிபதாய்வரை மின்னினைத் தன்சுட்பாப்பிச்சு சேய்மைபைப்புலப்படுத்திய வானிடத்தைபொக்குஞ் சிலம்பபுடைபாய், எமக்குத் தாயுந்தந்தையுந் தன்னுடைய சிவந்த திருவடிக்கே ஆராயப்பட்டவன்பைத்தந்து என்னைபடிமைக்கொண்ட அம்பலவனது மலையிற் கானவரோ, இத்தாய்வரையினுண்டாய திணையெமதுகாவலாயிருக்கும், அதனானைவரைவுவேண்டாமையிற்றுணர்ந்துகூறவேண்டியதில்லை எ-று.

வினைமுதலல்லாத ஒருவிமுதலாயின அவ்வினைமுதல் வினைக்குச்செய்விப்பனவாமாதலில், பாப்பிபெனச்செய்விப்பதாகக்கூறிஞர். சேவடிக்கே பன்புதந்தெனவியையும். மெப்ப்பாடி- பெருமிதம். பயன்- வரைவுகடாதல். (ராஉக)

வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தங்கூறிவரைவுகடாதலென்பது- உண்மையுடைய வரைவுகடாயதோழி, வரைபாமைநினைந்து அவள்வருந்தாதின்றான், வரைவென்று நினைக்க நீயிர்வருந்தாதின்றீர், இவ்வாறு தும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின் இருவர்க்குமிடையே யான்வருந்தாதின்றேனெனத் தலைமகனுக்கு வருத்தங்கூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

மன்னுந் திருவருந்தும்வரைபாவிழுவீர்வரைவென்
றுன்னுமதற்குத்தளர்ந்தொளிவாடுநிரும்பொலம்
பன்னும்புகழ்ப்பரமன்பாஞ்சோதிசிற்ப்பலத்தான்
பொன்னக்கழல்வருத்தார்புலனெண்ணப்புவப்புவனே. (நகூ)

கனக்குழைமுடித்தவண் மனக்குழைவுணர்ந்தி
நிராவனைத்தேளி வரைவுகடாய

(இ-ள்.) வரைபாதோழியிற் பெரும்பான்மையுத் திருவைபொப்பாள்வருந்துவள், நீயிர்வரைவென்று நினைக்குமத்தற்குமனத்தளர்ந்து மேனியொளிவாடாநின்றீர், இவ்வாறு தும்முள்ளம் மாறுபடநிகழ்தலின், யான் பொன்னைபொக்குந்கழல்வாழ்த்தமாட்டாராநிவுபோலத் தனிமையுற்று வருந்தாதின்றேன். எ-று. அந்தந் திருமைபான் உம்பொல்லாமாராயும்புகழையுடையபரமன், எல்லாப்பொருட்கும் அப்பரவாகியவொளி, ஆயினும் அன்பர்க்கு இப்பாலாய்ச் சிற்ப்பலத்தின் கண்ணாபவன், அவனுடையபொன்னக்கழலெனக்கூட்டிக.

மன்னுமென்பது- ஓரிடைச்சொல். நிலைபெறுந்திருவென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னர் இவட்குத்திருவைபுவமக்கூறுதல் தக்கதன்றென்று, ஈண்டிவயித்ததெண்ணெயெனின், ஆண்டுத்தெளிபாமையிற்கூறலாகாமையி, மக்களுள்ளானென்று தெளிந்ததின்னர்க்கூறலாமென்பதனார் கூறியதெனவுணர்க. பொன்னக்கழலென்பதற்குப் பொன்னினியன்ற கழலையுடையதென அன்மொழித்தொடைப்படவுரைப்பினுமமையும். புலனெண்ணவென்பதற்குச்சுவமுதலாகிய தம்பொருள்பெறாது வருத்தாதாரைம்பொரியும்புலம்புமாறுபோலவெனினுமமையும். இருவருள்ளநிகழ்ச்சியுக்கூறுவாள்போன்ற, தலைமகளாத்ருமைகூறி வரைவுகடாயவாறு. மெய்ப்பாடி- அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (நகூ)

தாயச்சங்குநிவரைவுசடாதல்.

தாயச்சங்குநிவரைவுசடாதலென்பது - வருத்தங்குநிவரைவுசடாயதோழி, எம்முடையவண்ண அவள்முலைமுதிர்வுசெய்தி இவள் சிற்றிடைக்கு ஒருபற்றுக்கண்டிலேமென்று அஞ்சாநின்றாள், இனிமசெப்பேசுவார்க்கு மறுகொடுக்கவுங் கூறிமொழித் தாயச்சங்குநிவரைவுசடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பனித்துண்டஞ்சூழிம்படர்சடையம்பலவன் னுலகந் *
 தனித்துண்டவன்றொழுந்தாளோன்சயிலைப்பயில்சிலம்பா *
 கனித்தொண்டவாய்ச்சிகிதிர்முலைப்பாரிப்புக்கண்டழிவுந் *
 நினைக்கண்டிலம்பற்றுச்சிற்றிடைக்கென்றஞ்சுமெம்மனையே. ( )

மடத்தமைதார்க் கடிப்பனவறி யா
 வேறெட்பாங்கி யேற்கவுரைத்த னு.

(இ-ள்.) பனிபையுடைய அண்டமாகியபிறையையச்சூழிம்பாப்பிபசடைபையுடையவம்பலவன், எஞ்சுவான்றனையாய்த் தானல்லாத உலகமுழுதையமுண்டவன்றொழுந்தாளோயுடையவன், அவனது கயிலைக்கடப்பி வஞ்சிலம்பனே, தொண்டைக்கனிபோலும் வாயையுடையானுடைய கதிர்முலைகள அ ஒருப்பாட்டைக்கண்டு, நெஞ்சழிந்து, எம்மண்ண இவள் சிற்றிடைக்குஇனியொருபற்றுக்கண்டிலமென்று, அஞ்சாநின்றாள், இனியறிப்பனவறியேன். எ-து

துண்டம்-ஒருபொருளினதுகூறு. பாரிப்பு- அடியிழிதலெனினுமைபும். இளமைப்பருவம்புகுந்தமைபான் மசெகறுவார்க்கு அன்னமறாதே சொடுக்கும் நீ முற்பட்டு வரைவாயாவென்று தோழியேற்கக்கூறிபவாறு. மெய்ப்பாடி- அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமீதம். பயன்-செறிப்பறிவுறுத்து வரைவுசடாதல். (௪௩௩)

இற்செறிவறிவித்துவரைவுசடாதல்.

இற்செறிவறிவித்துவரைவுசடாதலென்பது-தாயச்சங்குநிவரைவுசடாயதோழி, எம்மண்ண அவளையுற்றுநோக்கி, திருமுலைக்கடப்புறம்போப் வினையாடவேண்டாவெனக்கூறினாள், இனி யிற்செறிப்பாற்போலுமென, இற்செறிவறிவித்து வரைவுசடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நவீனையாடநறினவோர்ந்தெமர்மால்பியற்றும் *
 வெப்பினையாரிம்பெற்பாவுற்றுநோக்கியெம்மெல்லியலைப் *

வீற்செறி துதலியை யிற்செறிவிப்பொ ண்
 ரொளிவேலவற்கு வெளியேபுரைத்த ன்.

(இ-ள்.) சிலம்பா, சுற்றப்பட்ட சடைத்திரணியுடைய சிற்றம்ப
 லவனை முற்பிறவியிற்செழுமையான் தூல்களைக் கற்றுவைத்தும்
 அவன துபழையபுகழையறிபாதாரைப்போல, முலைதாங்ககில்லா
 திடைவருந் துவதனைக் கண்டு, எற்றுந் திரையையுடையகடலீற்றிற்
 ந்த இலிபவமிர்தத்தை யொப்பாளை இப்பொழுது தமர் இற்செறி
 ப்பார், அதுவுமன்றி இச்சீதூரார் பரைப்பெயும் பெரிபவார்த்தை
 கள் சிலபலவுள. ௭-று.

எற்றுந் திரையென்பது சிணையாகிய தன்பொருட்கேற்ற வடை
 யபித்ததுநின்றதோராருபெயர். இற்செறிப்பாரென்பது ஆர்ற்று
 முற்றுச்சொல். சிணைப்பெயரென்பாருஞ் செறிப்பொன்றுபாட
 மோதுவாருமுளர். சிலபலவென்பது பத்தெட்டுளவென்பது
 போலத் துணியின்மைக்கண்வந்தது. சீதூரீப்பகொன்பது உம்பா
 டம். இவற்றிற்கு மெப்ப்பாரிடும் பயனும்-அவை. இவற்றுண்மேலை
 ப்பாட்டிற் குறிப்பினனே செறிப்பறிவுறுத்தாள். (௩௬௪)

எதிர்கோள் கூறியவரைவுகடாதல்.

எதிர்கோள் கூறியவரைவுகடாதலென்பது - தமர்நினைவுரைத்து வ
 ரைவுகடாயநொழி, நீவரைவொடுவரிசீ, அன்னையும் ஐயன்மாரும்
 அயலவரும் திண்வரவெதிர்கோள்எளிநிற்பர், இனிப்பலநினையாது
 பலருமறியவரைவொடுவருவாபாகவென எதிர்கோள் கூறியவரைவு
 கடாவாநின்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

வழிபும தவன்னை யென்னின்மகிழும்வந்தெந்தையுநின் *
 மொழியிசீவழிநிற்குஞ்சுற்றமுன்னேவயமம்பலத்துக் *
 குழிபும்போத்துமெங்கூத்தன் குற்றமுற்றுமறியக் *
 செழிபும்மவேபனைத்தோள்பலவெண் ளெடுகிளக்கின்றதே. (௩௬௫)
 எந்திழைத்தொழி யேந்தலைமுன்னி *
 உடியாமாறு நொழுகென்ற ன்.

(இ-ள்.) இவனைநீயெய்துதற்கு முறைமையும் வரைவுவேண்டி
 வே, இவனைத்திற்குத்தக்காரனோர்கணவனைவேண்டிவாளாகவின் நீ
 வரைவுவேண்டியிடத்து அன்னையென்னைப்போலமகிழும். உலகி
 யலாண்மறுத்தகன்றுதின்றானுந் தகுதிநோக்கிவந்து எந்தையு
 நிண்மொழியைக்கடவாது அதன்வழியேநிற்கும். இவனோடுநிதினி

கூடநிசுந்தத்த சூறிப்பாணநிந்தகாலிசீ, நீவரைவுவேண்டிவதன்
முன்னே சுற்றம் நினக்குவயமாயிருக்கும். பலசொல்லுகின்றதெ
ன்,நிரண்டு உம்பரானேத்தப்பமும் அம்பலக்கிணிகேணுளவையெய்
முண்டயகூத்தனது சூற்றலமுழுதமநியப்பொருந்திய உம்பன
வேபணத்தோள்கள்,ஐபுறவேண்டா. ௭-று.

வழியுமென்னுமும்மை எச்சவும்மை, உபாயமாதலேபகீதி
௭-று. எந்தையுமென்பது இறந்ததுசெய்திய வெச்சவும்மை, முன்
னே வயமென வேறுபடுத்தக்கூறுதலால், சுற்றமுமெனவும்மை
சொடாதுகூறினார். நலமுங்குலமு முதலாயினவற்று னோராயி
னார்,வடுவஞ்சிம்நாரவொப்பதுபயப்ப,சூற்றலமுற்று மநியக்கெ
ழ்தியவென்றார். செழ்தியவென்பது செழியெனக் குறைந்ததி
ன்றது. நின்மொழியென்று உம்மவே என்றது “என்னிரியிதிர்
போலவிவைகூற,னின்னீரவல்லநெயிந்தகாய்,என்பதுபோலநன்
மீம்பகீமைபு மொருமைபுமயக்கிநின்று. சூற்றலமுற்று மநியக்
கெழியென்பதற்குமைநந்தொழுநாதெல்லாருமநிய வராவொடு
வருவாயாவென் றுணாப்பாருமுனர். இப்பொருட்டுக் கெழுமு
வென்பதுவிசாரவகையாற்கெழியெனநின்றது.மெய்ப்பாடுமய
னும்தனைவ வராவின் கட்டலைமகனைபொற்றுமை கொளுபுதனாமம்

தழங்குமருவியென்றும் பாட்டுத்தொட்டி.தன்காறும்வர இப்
பாட்டுடொன்பதுஞ்செறிப்பறிவுறுத்துவரைவுகடாயினவென்பது
இவைப்பெல்லாந்தோழியிற்கூட்டமுந்தோழியிற் கூட்டத்தின்றுக
ற்பமுமெனவநிக.

(௪௩௫)

எறுசோள்கூறிவரைவுகடாதல்.

எறுசோள்கூறிவரைவுகடாதலென்பது - எதிர்கோள்கூறிவரை
வுகடாயதோழி, எம்முண்டய வையம்மார் அலளுண்டயமுலையின்
பெருமைபும் இடையின்சிறுமைபுக்கண்டு எப்பூர்க்கணவியை
யின்மருப்பைத்திருத்திவிட்டார் இனிப்பிப்பன வறியேனென
எறுசோள்கூறி வரைவுகடாவநிற்றல். நாய்க்கூறுவாணுகுணிகி
றதுமுல்லைத்திணையாகலிசீ,அந்தமுல்லைத்திணைக்குமரபாலது,ஔரி
டத்தொருபெண்டிறந்தால் அப்பெண்ணப்பெற்றவர்க்குதொழு
விவ அன்றுபிறந்தசேக்கதன் றள்ளனவெல்லாந் தன்னூட்டியாகவி
ட்டியவளர்த்து அப்பரிசினுவளர்த்த வேற்றைத்தழுவி குஞ்சுருவ
னுக்குஅப்பெண்ணைக்கொடுத்தல் மரபென்ப.அதற்குச்செய்யுள்.

படைபார்க்கருங்கண் ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுறுண் *
 ணிடையார் மெலிவுங்கண்டன் டர்களைர் முல்லைவேலியெய்முர் *
 விடையார் மருப்புத்திருத்திவிட்டார் லியக் கெண்டியு *
 ருடையார் கடவிவருவதுபோ லுமுருவினதே. (௩௩௬)

எண்ணயர் ணணி
 விண்ண தென்றது.

(இ-ள்.) படைக்கலம்போலும் கரியகண்ணையுடையருடைய நிறக்கையுடைய முல்லைகளின்பாரத்தையும் அப்பாரத்தைத்தாங்கலு ருதின்ற முண்ணியிடையாரது மெலிவையுங்கண்டு, எண்ணையா கியவாயர் கரியமுல்லையாகிய வேலியையுடைய எம்மூரின்கண் வி டையினது நிரம்பியமருப்பைத் திருந்தச்செய்துவிட்டார்கள். அவ்விடை அதன்றென்புலியுடையவர்க் செலுத்தியரும் வி டையோலுமுருவினையுடைத்தது. இனிவெண்ணிகழும், ஏ-று.

இயல்வதுமேற்கொள்ளாமையின் இடையாரெனவிழித்துக்கூ ற்றான். முல்லையையுடைய வேலியெனினு மகமையும். அவ்வேறு கோள்திகழ்வதன் முன் வரைந்தெய்துவாயாகவென்றவாறு. வி டையார் மருப்புத்திருத்திவிட்டார் நினைக்குற்றதுசெய்யென்பத னைக்கேட்பத தலைமகனுள்ளம்வாடினான், அஃதென்றிற்றெனின், ஏறுதழுவிக்கோடல்தக்குவத்திற்குமபாகலா னும், தமக்குப்பொ ணுவர் பொதுவியொன்றுபெயராகலானும், அவ்வேற்றைத்தண்ணி ன்முற்பட்டா னொருவன்றழுவவுந் தருமென் றுள்ளம்வாடினான். அ தனைத்தொழிகணி அவ்வேறு புலியுருடையார் கடவி வருவது போலு முருவினதென்றான், என்றது அதன்வெம்மை சொன்ன வாதன்று, இவ்வொழுக்கம் புலியுருடையாரதருளான்வந்ததாகலி ன் அவ்வறுதினைக்கேவயப்படுவதன்றி மற்றொருத்தராலனுகுத ற்கரிது, நீகழறுவினைந்துசெய் அஞ்சவேண்டா வென்றவாயித் து. இதமுல்லைத்திணை. மெய்ப்பாடி-அது. மியன் -ஏறுகோணை ர்த்திவரைவுகடாதல். (௩௩௬)

அயலுரையுரைத் துவரைவுகடாதல்.

அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது - ஏறுகோள்கூறிய ரைவுகடாயதோழி, அயலவர் நாளைப்பொன் புணைய்ப்புகுதாநின் றார், இசைக்குத்திணையேன் சொல்லுவதென்றே வெணத் தான்மு ண்ணியப்பற மொழிபாடி அயலுரையுரைத்துவரைவுகடாவாநிற்றல். அந்நஞ்செய்யுள்,

உருப்பணயம்னைகக்குள்றொன்றரித்தூரூபொரித்த *
 நெருப்பணயம்பலத்தாதிபையுட்பர்சென்றேத்திநிற்சூர் *
 திருப்பணயூரணயானப்பொன்னுணைப்புணைதல்செய்திப் *
 பொருப்பணமூன்னிசென்றெனினையேன்பான்புகல்வதுவே-
 கயல்புரை சண்ணி யை
 யபலுரை யுரைத்த து.

(இ-ள்.) வடிவுபணயையொக்குக்கையபுடைபகுள்றொன்றை
 யுரித்து வலியையபுடைபகுள்களைபெரித்த நெருப்பையபுடைபாணை,
 அம்பலத்தின்சுணுளானைய வெல்லப்பொருட்டு முதலாயவனை,
 உட்பர்சென்றவாழ்த்திநிற்றற்கிடமாந்திருப்பணயூரையொப்பா
 னை அயலார்நானைப்பொன்புணைதலைச்சொல்லித்திவிணையேனுகிய
 யான்மூன்னிசுற்று பொருப்பணைச் சொல்லுவதெவனே. ௭-று.

உரையொரித்தலைநெருப்பின்மேலேற்றுசுளரித்தநெருப்பனெ
 ன்றொசொற்றளிநுற்றலால், எரித்ததெருப்பானென்பது போத
 ரும். புகல்வதென்றது வரைந்தெய்துவாயாகவென்று பின்சொல்
 லப்படுக்காரியத்தை இது சிறைப்புறம். பொருப்பனென்பது மு
 ன்னினைக்கண்வந்ததென்று தலைமகன் முன்விலையாகக் கூறினொ
 னினுமமைபும். அயலுரை- தலைமகட்கியாதுயியையிலிராதவுரை.
 அயலாரொருப்புட்ட வுரையெனினுமமைபும். மெய்ப்பாடி- அ
 முகையைச்சாரிந்தபெருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௩௬)

திவ்வொழுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதல்.

திவ்வொழுதிர்வுரைத்துவரைவுகடாதெவன்பது - அயலுரையுரைத்
 துவரைவுகடாயதொழி, உவ்வெங்கை, திவ்வொழுதிர்வுரைக்கொய்வென்று
 சோதிடஞ்சொல்லுதலைப்பொருந்தி பெய்மைக்கெயிவித்தது, தி
 வ்வொழுதிர்வுரைக்கொய்வென்று விவையாட்டில்லையெனச் சிறைப்புறமாகத் தலைம
 கனோடுகூறுவாள்போன்று, திவ்வொழுதிர்வுரைத்து வரைவுகடாவாநி
 ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாதிடங்கொண்டம்பலத்தின்றொன்வடவான்கயிலிப் *
 போதிடங்கொண்டபொன்வெங்கைதிவ்வொழுதிர்வுரைக்கொய்வென்று *
 தாதிடங்கொண்டுபொன்வீசித்தன்கள்வாய்கொரியநின்று *
 சோதிடங்கொண்டமுதெய்மைக்கெயிவித்ததுதொழுதியே. ( )

எனவ்வியைபாட்டினியிலியென
 மாணற்றொழிமடந்தைக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) தூயமொழியையுடையாய், மாறையிடப்பக்கத்துக்

ஸீசொல்லுவென், கணியார்சொல்லுதலால் எமர்நீனையைக் கடிவர
ராயிருந்தார். அதனால், பெரும, இத்தன்புணத்தையாமினிகாவே
ம், நீபசல்வாவேண்டா. ௭-று.

வடிவார்திஸ்ஸெயென்றியைப்பிணுமமைபும். மலயத்தவாழ்வாரீ
பிரநீக்குவருநீசனூசெய்பாராவென், மலயத்தறின்றுமென்றும்
மைகொயித்தார். மலயத்தறின்று வகுந்தேனென்றுரைப்பாரு
முளர். இப்பொருட்டு வேங்கைமலயத்தைபணைந்ததோரிடத்தி
நின்றநாவுரைக்க. கடி-புணுமைபுமாம். வண்டொழுக்கினது நெ
டுமைபற்றி வாரீகனியவண்டென்றார். இதுவுமதுவாகலால், அவர்நூ
ற்றவென்பதற்குத் தன்னோடுபயின்றுரைக்க கன்னோட்டயினிவ
ருந்தநாதின்றதென்று பதங்கூறவென்றுமுரைக்க. மெப்ப்பாடு-
அது. பயன்பகற்குறிவில்லை. (நான்கு)

துவனியொடுவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

தினையொடுவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது-பகல்வரல்வில்லி
கிவரைவுகடாயதொழி, இத்தினைக்காவறலைக்கீடாக நாமவனையெதி
ர்ப்படலாமென்றுநினைத்துநினைப்பையித்திக்காததோம், அதுபோ
ய்த்தீவினையைவித்திக்காத்து அதன்வினையைமுண்டதாகி முடி
ந்ததெனச் சிறைப்புறமாகத் தினையொடுவெறுத்து வரைவுகடா
வாநின்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

நினைவித்துத்தன்னையென்னெஞ்சத்திருந்தம்பலத்துநின்று *
புனைவித்தவீசன்பொதியின்மலைப்பொருப்பன்விருப்பித் *
நினைவித்திக்காத்துச்சிறந்துநின்றேழுக்கூச்சென்றுசென்று *
வினைவித்திக்காத்துவினைவுண்டதாகிவினைந்ததுவே. (நாசு)

தன்புணத்தோடு தளர்வுற்று ப்
பன்புணமொழிப் பாங்கிபகர்ந்த அ.

(இ-ள்.) நானேவந்திருந்து திருத்தவேண்டுதலின் என்னெஞ்ச
நீதுப்புருந்திருந்து தன்னை யானினையும் வண்ணஞ்செய்த அம்
பலததின்சட்டென்றிருமேனிகாட்டிநின்று என்னுற்றன்னைப்புக்கு
வித்துக்கொண்ட ஈசனதுபொதியின் மலைக்கணுளானாகியபொரு
ப்பன்மேல்வைத்த விருப்பினூற்றினைப்பையித்தி அதனைக்காத்து உ
ள்ளமலிந்துநின்ற எங்கட்கு அத்தினையை வித்திக்காத்த காவல்
போய்த்தீவினையைவித்தி அதனைக்காத்து அதன்வினையமுண்ட
டதாகிமுடிந்தது. ௭-று.

நினைவிக்குத்தனைனைபென்னெஞ்சத்திருந்தென்பதற்கு ஒருகா
 ந்றல்லை நினைவேறுகவஞ்செய்து அந்நினைவேபற்றுக்கோடாகத்
 தான்புஞ்சுத்திருந்தெனினுமமையும். பொருப்பன் விருப்பென்ப
 தனை நீர்வேட்கைபோலக்கொள்ச. தினைவித்தியஞான்று இத்தினை
 க்வைல் கலைக்கீடாக அவனைபெதிரீப்படலாமென்று மகிழ்ந்து அ
 தற்குடம்பட்டாராகலிற் றும்வித்தினார் போலக்கூறினாள். புனந்
 தோமிதளர்வுற்று-புனத்தாற்றளர்வுற்று. (௩௪௩)

வேங்கையொயிவெறுத்துவரைவுகடாதல்.

வேங்கையொயிவெறுத்துவரைவுகடாதலென்பது- தினையொயி
 வெறுத்துவரைவுகடாயதோழி, இவ்வேங்கையரும்பிய ஞானநே
 அரும்பறக் கொய்தேமாயின் இவர் இன்றுநம்மைக் கெடுப்பான்
 வேண்டி இத்தினைகெட முயலுமாறுமுண்டோ யாமதுசெய்யப்
 பெற்றிலேமென வேங்கையொயி வெறுத்து வரைவுகடாவாற்றற்
 ல். அதற்குச்செய்யுள்.

கனைகடற்செய்தறஞ்சுண்டார்க்கம்பலத்தமிழ்தாய் *
 வினைகெடச்செய்தவன்வின்கொய்க்கிழைமயிலனைபாய் *
 நனைகெடச்செய்தனமாயினமைக்கெடச்செய்திடுவான் *
 நினைகெடச்செய்தியொறுமுண்டோவித்திருக்கணியே. (௩௪௪)

நீங்குகவினி நெயிந்தகையெ ன
 வேங்கைமேல்வைத்து விளம்பியது.

(இ.ள்.) ஒலியாநின்ற கடலின்கணுண்டாக்கப்பட்ட நஞ்சையு
 ன்படுகவத்து, அம்பலத்தின்கணின்து கண்டார்க்கு அமிழ்தமாய் ந
 ம்வினைகெடும்கண்ணஞ்செய்தவனது விண்ணத்தோயாநின்றகை
 லையிம்மயிழைபொப்பாய், அரும்பியஞானநே நனையைக்கெடும்க
 ண்ணஞ்செய்தேமாயின், நம்மைக்கெடுப்பான் வேண்டி இத்திரு
 வாகியகணி தினைகெடமுயலுமாறுமுண்டோ, யாமது செய்யப்
 பெற்றிலேம். ௪-று.

கனைகடற்செய்தவென்றதனை நஞ்சின்கெடுமைகூறினார். செ
 ய்யாதறஞ்சுற்றசெய்தறஞ்சுகொடிதாசலின், அதன்கொடுமைவிளங்
 க, செய்தறஞ்சென்றார். அமிழ்தாதல்-அமிழ்தின் காரியத்தைச்செ
 ய்தல். கண்டார்க்கென்றதனால், அல்லாதவமிழ்தேயி இவ்வமிழ்திற்
 குவேற்றுமைகூறியவாரும். கெடச்செய்தியொனெண்ணுஞ்சொற்
 ளள் ஒருசொல்லீரவாய், கெடுப்பானெண்ணும்பொருள்பட்டி, ந

பொருப்பர்ச்சியாமொன் றுமாட்டேம்புகலப்புகலெம்மக்காம் *
 விருப்பர்ச்சியாவர்க்குமேலர்க்குமேல்வருமுறொரித்த *
 நெருப்பர்க்குநீடம்பலவருக்கன்பர்குவநிலத்துக் *
 ச்ரெப்பந்துவிட்டெனக்கொய்சற்றதின் திக்கடிப்புனமே. (௩௪௬)
 நீடும்புனத்தினி யாடேமென் று
 வகாவுதோன்ற வுணாசெய்த னு.

(இ-ள்.) எமக்குப்புகலிடமா தற்குக்காரணமாகியவீருப்பத்தை யுடையவர்க்கு, எல்லார்க்குமேலாயவர்க்கு, ஆகாயத்தின்கட்கெல் லுமுள்ளையெரித்த நெருப்பையுடையவர்க்கு, நிலப்பெற்றவம்ப லத்தையுடையவர்க்கு அன்பராயினுருடையகுலத்தை உலகத்துப் பிறவிக்காரணத்தைப்பற்றுவிட்டசன்றற்போல, இக்காலையுடையபுணம் இப்பொழுதுதொடர்பறக்கொய்தற்றது, அதனுற்பொ ருப்பர்ச்சியாமொன் றுஞ்சொல்லமாட்டேம். எ-று.

யாமொருகுணமுமில்லையினுந் தமதுவீருப்பினு லெமக் குப்புகலிடமாயினொன் னுக்கருத்தால், புகலெம்மக்காம்வீருப்பர் க்கென்றார். எம்மால்விரும்பப்பயிவார்க்கென்பாருமுளர். வீடெ னவென்பதுஉடம்பாடம். (௩௪௬)

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதல்.

பிரிவருமைகூறிவரைவுகடாதலென்பது- கொய்தமைகூறிவரை வுக்கடாயதோழி, இப்புணத்துப்பயின்றகிளிகள், தமக்குத் துப்பா காக்காலத்துந் திறைத்தானைவிடாதிராநின்றன, நாய்போனல் நங்கடி தலரிவீவிடத்தேவன்துறின்று நம்மைத்தேய்வர்கொல்லோ வெனச் சிறைப்புறமாகப்பிரிவருமைகூறி வரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

பரிவுசெய்தாண்டம்பலத்துப்பயில்வோன்பரங்குன்றின்வா *
 யருவிசெய்தாந்புணத்தவணங்கொய்யவுயிவ்வணத்தே *
 பிரிவுசெய்தாலரிதேகொள்கபேயொடுமென் னும்பெற்றதி *
 யிருவிசெய்தாளினிருந்தின்றுகாட்டுமிளக்கிளியே. (௩௪௭)
 மறைப்புறக் கிளவியி ற்
 சிறைப்புறத் துணைத்த னு.

(இ-ள்.) எம்மைப்பரிந்தாண்டு, அம்பலத்தின்கட்பயில்வான னு பரங்குன்றினிடத்து அருவிநீராற்செய்யப்பட்ட தாழ்ந்தபுணத்தி ன்கணுண்டாகிய ஐவணத்தைக்கொய்யவும், இக்காட்டின்கண் இரு

விபாசச்செய்யப்பட்ட தாளிலேயிருந்து, நடப்பச்செய்தாற் பே யோடாயினும் பிரிவரிது இதனைபுள்ளத்துக்கொண்டெவ்வண்ணந்த ன்மைபை இளக்கினிகள் இப்பொழுதுகாட்டாநின்றன ஏ-று.

பேயோடாயினும் பிரிவுசெய்தாலாற்றுதலரிதென் றுணைப்பி னுமம்மபும். இருவிபென்பது-சதிர்கொய்தகட்டை. தானென்ப து-சதிர்கொய்தமுன்னுஞ்சொல்வதோர்பெயர். இப்புனத்து ப்பயின்றினிகள் தமக்குக் துப்பாசைக்காலத்துமினைவிடாநிரா நின்றன இனிநக்காதலர் நம்மாட்டென் செய்வென்னுங் கருத்தா ன், உறைப்புறமாயிற்று. சிறைப்படவுரைத்ததென்பதுபாடமாயி ல், சிறைக்கண்ணவந்துநிற்பவென்றுரைக்க. (௩௩௪)

மயிலொகுகறிவரைவுகடாதல்.

மயிலொகுகறிவரைவுகடாதலென்பது - பிரிவருமைக்கறிவரை வுசடாயதொழி, பிரிவாற்றுகையொடு தலைகளைபுக்கொண்டிபு னக்காவலெறிப்போகாதின்றான், கணியார்தினைவு இன்றுமுடிந்த து, பாக்கள் போகாநின்றோம், இப்புனத்தொருவரவந்தால் இக்கு நின்றும்போனவர்கள் துணிபாதன துணிந்துபோகுதொன்று அவர்க்குச்சொல்லுமினை மயிலொகுகறி வரைவுகடாலாநின்றம். அதற்குச்செய்யுள்.

கணியார்தருத்தின் துமுற்றிந்நியாஞ்சென்றுக்கார்ப்புணமே *
மணியார்பொழிவ்காண்மறத்திரிகண்டிமன் னுமம்பலத்தோ *
கணியார்தயிலைமயில்காணயிடவேலொருவரவந்தாற் *
துணியாதன துணிந்தா னென்னுநீர்மைகண்டொல்லுமினே. (௩௩௫)

நீக்கரும்புணம்விதி நீள்பெருந்துபா ம்
பாக்கிபடைந்து பருவாலுற்ற து.

(இ-ள்.) கணியாது தினைவு இன்றுமுடிந்தது, பாக்கள் போகா நின்றோம், கரிப்புணமே, மணியாளர்ந்தபொழிவ்காண், வேக்கை யொடுபயின்றிராகலின் நீரொம்மைமறப்பீர், நிலைபெறு மம்பல த்தையுடையவனது அழகார்த்தனைலயினின் றும்வந்தமயில்காள், அயிலவேல் துணையாகத்தனிவருமவர் ன்கண்டிவந்தால், அன்புடை யார் துணிபாதனவற்றை அவர் துணிந்தாரென்னுநீர்மைகளை யவ ன்க்குச்சொல்லுமின். ஏ-று.

நீர்மை-நண்டிலிப்பபு. நிரிவாறுசொன்னால் அவராத்நவாரொ ன்பதுகருத்து. போருவினென் கலையினுள்ளீசாகலியீர்சென் னெட்டமுடையி லொன்பதுகருத்து. கார்ப்புணமென்பதற்குக்கா

நீராவத்தூப்பொலியும் புனமெனிணுமமையும். தூணிபாதனவாவ
 ன் யிரிதலும், வரையுந்துணையுமா ந்தியிருத்தலும். புனமே பொ
 யில்காள் மயில்காள் என்றுகூட்டி, நீரொம்மைமறப்பிராயினும்
 மறவாதுசொல்லுமினென் னுரைப்பாருமுளர். இவையாமற்கும்
 மெய்ப்பாபீம் பயனும்-அவை. (௩௪௫)

வறும்புனங்கண் டுவருந்தல்.

வறும்புனங்கண் டுவருந்தலென்பது-தலைமகளுந்தோழியும்புன
 ன்காவலேறிப்போகாநிற்ப,தலைமகன்புனத்திடைய்ச்சென்றுநின்ற
 இப்புனம் யாமுன்பயின்றுநின்றே, இஃதின் திருக்கின்றவாறென்
 னேவென்று, அதன்பொலிவழிவுகூறித்தலைமகளைத்தேடிவருந்தா
 நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொதுவினிற்றீர்த்தென்னை யாண்டோன்புலியூரான் பொருப்பே
 யிதுவெனிலென்னின்றுக்கின்றவாறெம்மிரும்பொழிலே *
 யெதுதாமக்கெய்தியதென்னுற்றவிரறையீண்டருவி *
 முதுவினிற்றைப்புவைத்தாலொத்தவாமற்றிவ்வான்புனமே(௩௪௬)

மென்புனம்விடுத்த மெல்லியல்செல் ல
 மின்பொலிவேலோன் மெலிவுற்ற ன்.

(இ-ள்.) அதுவோவிதுவோவழியென்றுமயங்கிப் பொதுவாக
 நின்றநிலைமையைநீக்கி என்னை யாண்டவன், புலியூரின் அவன்
 துபொருப்பாய் யான்மூன்பயின்றுவிடமேயாயின் இஃதின் திரு
 க்கின்றவாறென், எம்முடையபெரியபொழிலே, தாமக்குத்தான்
 இன்றுவந்ததுவது! நீரென்னுற்றீர்! இதுவேபுமன்றி இப்பெரிய
 புனம்ஒலியாநின்ற பெருகிவருவிபாய்விடும் மதுவின்கண் அ
 தனின்சுவையையாற்றிக்கைப்பாகியசுவையையவைத்தாலொத்தவா
 ரென்! எ-று.

மற்றென்பதசைநிலை. எல்லாரையுமாளும் பொதுவாகியமுறை
 மையினின்றநீக்கி என்னை யுளறெகிழ்விப்பதோருபாயத்தானை
 ண்டவனென்றுரைப்பினுமமையும். இன்பஞ்செய்வதுந் துன்ப
 ஞ்செய்வது மொன்றாகமட்டாதென்னுங்கருத்தாற் புலியூரான்
 பொருப்பேயிதுவெனிலென்றான். அறையீண்டருவிக்காள் நீரொ
 ன்னுற்றீரென்றும், அறையீண்டருவிப்புனமென்றும், உரைப்பா
 ருமுளர். (௩௪௬)

பதிநோக்கிவருந்தல்.

பதிநோக்கிவருந்தவென்பது—வறும்புணத்திடைவருந்தாநின்ற தலைமகன், இவ்வாறணித்தாயினும் நம்மாற்செய்யலாவதொன்றில் லையென்று அவளிநுத்தபதியைநோக்கித் தன்னெஞ்சோபிசாவிவ ருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆணந்தமாக்கடலாபிசிற்றம்பலமன்னபொன்னின்	*
நேணுந் துமாமல்சீதூரிதுசெய்யலாவதில்லை	*
வானுந் துமாமதிவேண்டியமுமழப்போலுமன்னே	*
நானுந்தளர்ந்தனைளிபுந்தளர்ந்தனைநன்னெஞ்சமே.	(௩௩௩)

மதிநுதலரிவை பதிபுகலரிதென
மதிநனிசலங்கிப் பதிமீவொடியது.

(இ-ள்.) ஆணந்தமாகிய நீரானிறைந்ததோர் பெரியகடல் நின் றுயிஞ்சிற்றம்பலத்தையொக்கும் பொன்னினதுதேன்றத்திப்பா யும்பெரியமலைக்கணுண்டாகியசீதூரிது, இவ்வாறணித்தாயினும் மாற்செய்யலாவதொன்றில்லை. அதனால் வானின்சுட்டுசெல்லும் பெ ரியமதியைக்கொள்ளவேண்டி. அதனருமையநியாதநூழ்குழவி போல எய்துதற்கரியாளெவிரும்பி, நல்லநெஞ்சமே, நீயுந்தளர்ந் தாய், நீயவ்வரும்பொருள்விரும்புதலான்பானுந்தளர்ந்தென்—எறு

தேனையுமிழுமாமலைபெண்ணுமமையும். மழவை நெஞ்சத்திற் தேயன்றித் தலைமகற்குவமையாகவுரைப்பினுமமையும். நெஞ்ச த்தைத்தீதன்னேயிபித்தற்கு நன்னெஞ்சமெனப்புணந்துகறிஞ ன். இதுதலைமகன் இந்செறிவிக்கின்றகாலத்தஆற்றுகையதலைம கன்றோழிகேட்பத் தன்னெஞ்சிந்குச்சொல்லியது. மன்னுமோ வுமகைநிலை. பதி-தலைமகன். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாபி- அ முகை. பயன்-ஆற்றுகைநீங்குதல். (௩௩௩)

பசெற்குறிமுற்றிற்று.

இரவுக்குறி.

இரவுக்குறிவருமாறு—பசற்குறிபுணர்ந்து விலக்கப்பட்டதலை மகன் தெருண்டிவரைதழை. தெருளானுயிற்சின்னைபுந்தோழியை த்தலைப்பட்டு இரவுக்குறிவேண்டிச்சென்று எய்துதன்முறைமை யென்ப. என்னை “கனவினுட்டவிர்ச்சி கிழவோற் கில்லை,” என்னு ராவலிச்,

குந்திரம். இரவுக்குறியேண்டல் என்றருமைகூற, வின்றுநெஞ்சு
கடைக னிலைகண்டிநேர்த, லுட்கொள்வினாக லுட்கொண்டுவினா
ல், குறியிடங்கூறல் குறியியறயித்த, விரவரவுரைத்த லேதக்கூறல்,
குறைநேர்தலோடு குறைநயப்புரைத்தல், யுயின்மேலினசத்துவர
வுணர்ந்துரைத்த, ருய்துயிலிதந றலைவிதுயிலெடுத்த, விடந்துய்த்
துதீங்க தளர்வகன் துரைத்தல், உருக்கீணைலோடு முகங்கண்மெதி
ழ்தல், பள்ளியிடத்துய்த்தல் பள்ளியிடத்துய்த்து, வரைவுடாவி
வரவுவிலக்கல், வரைவுடம்படா தாற்றாதுரைத்த, வதாரிடைச்செல
விந் திர்க்கக்கூற, விருளறநிலவு வெளிப்படவருந்தல், வேற்றுக்கு
நிகூறல் கடலிடைவைத்துத், துயரநிலித்த ரோழியுயின்மித, கா
னேகிடந்து தலிமைபுற்றற்று, காமிக்க கழிபடர்கிளவி, காப்
புச்சிறைமிக்க கையறுகிளவி, யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிளவி, தன்
னுட்கையா நெய்திடுகிளவி, நிலகண்டுரைத்த நெய்க்கடந்நீசர்ந்
த, அவரநிலித்தலோ டாறநம்முன்று, மிரவுக்குறியிவை யென்றிடு
கோ.

(இ-ள்.) இரவுக்குறியேண்டல்- வழியருமைகூறியுத்தல்- நிண்
றுநெஞ்சுடைதல்- இரவுக்குறியேந்தல்- உட்கொள்வினாதல் - உட்கொண்டுவினாதல்-குறியிடங்கூறல்-இரவுக்குறியேற்பித்தல்- இரவ
ரவுரைத்தல்-அதக்கூறியுத்தல்- குறைநேர்தல்-குறைநேர்த்தமை
கூறல்- வரவுணர்ந்துரைத்தல்- தாய்துயிலிதல்- துயிலெடுத்துச்
சேறல்-இடத்துய்த்துதீங்கல்-தளர்வகன் துரைத்தல்-மருங்கீணைதல்-
முகங்கண்மெதிழ்தல்-பள்ளியிடத்துய்த்தல்-வரவுவிலக்கல்-ஆற்றா
துரைத்தல்-இரக்கக்கூறியவரைவுடாறல்- நிலவுவெளிப்படவருந்த
ல்-அல்லகுறியிலித்தல்-கடலிடைவைத்துத்துயரநிலித்தல்-காம
மிக்ககழிபடர்கிளவி- காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகிளவி- ஆறுபார்
த்துற்றவச்சக்கிளவி- தன் னுட்கையாநெய்திடுகிளவி - நிலகண்டு
ரைத்தல்- இரவுறுதுயரங் கடலோடுசேர்த்தல் - அவரநிலுறுத்தல்-
என் விவை முப்பத்தமூன்றுமிரவுக்குறியாம். ௪-௫. அயற்றுள்,

இரவுக்குறியேண்டல்.

இரவுக்குறியேண்டலென்பது - பதிநோக்கிவருந்தாதின்றதலை
மகன், இந்நறயிரவிந்திபாணுக்கள் சீதூர்க்குவிருந்து என்னை யே
ற்றுக்கொள்வாயாகவெனத் தோழியையிரவுக்குறியேண்டாதித்த
ல். அசற்குச்செய்யுள்.

மருந் துறம்மல்லறந்நிறவிப்பினிச்சம்பலத்தயிர்தா *
யிருந்தனர் குன்றினின்றுநேங்குமருவிசென் நெய்திசுழி *
*

பொருந்தினமேசம்புகைநீருமேரும்புணியிறம்பின் *
 விருந்தினன்பாணுக்கள்சீதூர்தனுக்குவெள்வளையே. (நாசக)

நள்ளிருட்டுநியை வள்ளினிந் து
 வீங்குமென்முலைப் பாங்கிக்குரைத்த து.

(இ-ள்.) வெள்வளையையுடையாய், சூன் நின்சணின்மெலிக்கும
 ருவிசைப் பாய்ந்தழகுவிளங்கும்வண்ணம்மேசம்பவந்து பொருந்தி
 ன. அதனால் அம்மேசத்தின்கட்புகைநீருள்செறிபுஞ் செய்காட்
 டையுடைய நுமதுசீதூராதற்பியல்விருந்தினன், என்னைபெற்றநகி
 கொள்வாயாக. ஏ-று. நம்முடையவல்லிசை செய்யும்பிறவியாகிய
 பிணிக்கு அருந்தாமருந்தாய்கவைத்தும் அம்பலத்தின்கட்கு கலைபா
 னமிர்தமுமாயிருந்தவாறு சூன்றினெண்க்கூட்டிசை.

மேசம்பவந்துபொருந்தினவென்றதனால், தன்னூர்க்குப் போத
 லருமைகூறுவான்போன்று இரவுக்குறிமாட்சிமைப்படுமென்ற
 ளும். இருநீக்கும் புணியிறம்பென்றதனால், யாவருக்கானூராகலி
 னுண்பிவந்துநிற்கின்றேனென்றாலும். மாவிலிருந்தினரை மாற்று
 தவறணன்றென்பது தோன்ற விருந்தினனென்றால். சூன்றினின்
 நேற்கு மருவிபேரிதழ்ச்சென்றுபொருந்தினமேசமென்சை அ
 ருவிபேரிபெற மேசம்பொருந்தினனூர் தின்னூராகலால் என்வி
 னைப்பற்றபாணு மேரிபெற தின்னைவந்துசேர்த்தே நென்பது
 போதரும். மெய்ப்பாடி - பெருமிதம். பயல் - இரவுக்குறிநேர்
 வித்தல். (நாசக)

வழியருமைகூறியறுத்தல்.

வழியருமைகூறியறுத்தலென்பது-தலைமகனிரவுக்குறியெண்
 டுநிற்ப, பாங்கன்வாழும்பதி ஏற்றியிவருவதொலிசை அங்கிதத்
 துநினைக்குச்சிந்தைக்கு மேறநீரிநெனத் தோழி வழியருமைகூ
 றியறுத்துக்கூறுதிற்பல். அதற்குச்செய்யும்.

விசும்பினுக்கேணிநெறியன்னைநெறிமேல்மழைதாங் *
 கசும்பினிற்றுள்நியனை நுமழந்தாலொக்குமையுமெய்யே *
 யிசும்பினிநெற்தைக்குமேறநீரிநெறியும்பலத்தாய் *
 பசும்பனிக்குேரிமிலைந்தான்மலயத்தெழுவாழ்ப்பதியே. (நாசக)

இரவாவெந்தல் கருதியுரைப்ப ப்
 பருவாற்பாங்கி யருமைபுகைத்த து.

(இ-ள்.) ஐயனே, விசும்பிற்கிட்டதோ றோண்டெறிபோலுஞ்சி
 [கூக]

அநெறிமேல் மறழியிடையறாது நின்றலால், இடையிடையுண்டா
 சிய அசும்பிச்சுக்கட்டுசென்று பொருந்தியேறுமிடத்து இட்டிமுமைபா
 ல்குணை அறமுற்சாற்போன்றிருக்கும். அதுவேயுமன்றி எம்வாழ்ப
 திவழுக்கினுள் மெய்யே சிந்தைக்குமேறுதற்கரிது. அதனாலான்
 பிராத்தகாது. ஏ-று எழிலையுடைய வம்பலத்தினைக் கணுளாகியகுளி
 ர்ந்தபனியையுடைத்தாசிய பிறையைச்சூழியவனது மலயத்தின்
 கணுண்டாசியவெம்வாழ்பதியெனக்கூட்டுக.

இசும்பு-என்றிழிவுமுதலாயின சூற்றமென்பாருமுளர். அசும்
 பு-சிறுநிலை. இசும்பினிந்சிந்தைக்குமேற்றுகரிதென்றவதனல், எ
 மதுவாழ்ப்பதியிவ்வொழுக்கத்தைச் சிறிதநியமாயிந்சிந்தையாலுநி
 னைத்தற்கரிய துபாத்ததைத்தருமாதலால், தாஞ்செத் துலகாள்வாரி
 ல்லை அதுபோல விவ்வொழுக்கமொழுக்கற்பாலீரல் லீ ரென்றும
 றத்தக்கூறியவாறாயிற்று பகலம-செவ்வியுமாம். அதனைக்கோட்
 டின்மேலேற்றக. கோட்டையுடைமைபாற்கோடெனப்பட்டது.
 மெய்ப்பாடு-இளியரல். பபன்-இரவுக்குறிமறுத்தல். (1882)

நினை யுநெஞ்சுடைதல்.

நின்றுநெஞ்சுடைதலென்பது-வழிபருமைகூறக்கேட்டதலைம
 கன், எய்துகற்கரியபுணைவிரும்பி நீமெலியாநின்றவிதற்கு யானாந்
 நேனெனக்கூறி, தனதிறந்துபாடுதோன்றநின்று தன்னெஞ்சுடை
 ந்துவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாற்றேனெனவந்தகாலையேயல்மிடவடர்த்த *
 கோற்றேன்குளிர்நிலைக்கூத்தன் கொடுக்குன்றினீள்சூழி *
 மேற்றேன்விரும்பமுடவனைப்போலமெலியுநெஞ்சே *
 யாற்றேனரியவரிவைக்குநீவைத்தவன் பிணக்கே. (1883)

பாங்கிலிலக்கப் பருவரைநா ட
 னீக்கிலிலக்காது நெஞ்சுடைந்தது.

(இ-ள்.) ஒருவரானு மாற்றப்படுதென்று வழிபடுவோனது
 நினைவெனவ வந்தகாலின் அவனொலியிம்வண்ணமடர்த்த கோ
 ற்றேன், குளிர்ந்தநிலைக்கணுளாகியகூத்தன், அவனுடையகொ
 டிக்குன்றினது நிண்டகுடியின்மேலுண்டாகிய தேனைவிரும்பு
 முடவனைப்போல எய்துகற்கருமையறினயாதுமெலிக்கின்றநெ
 ஞ்சமே, அரியபாசியவரிவையிடத்து நீயுண்டாக்கிய அன்பால் யா
 னுற்றேன். ஏ-று.

மாற்றேனென்பது செயப்படுபொருட்கண்வந்தது. மாறே
 னென்பது விகாரவகையான் மாற்றேனென நின்றதெனினுமமை
 யும் சுவையிக்குதியுடைமையிற் கோற்றேனென்றார். நீவன்கண்மை
 பையாதலின் இவ்வாறுமெலிந்துமுயிர்வாழ்த்தி, யானத்தன்மையே
 னால்லென் இறந்துபடுவேனென் னுங்கருத்தான், மெலியுநெஞ்சே
 யானுற்றேனென்றான். நீக்கிவிடங்காது-நீக்கியுள்ளஞ் செல்கின்ற
 செலவினின் தும்விடங்காது மெய்ப்பாடி-இவ்வரல். பயன்-இரவு
 க்குறிநயப்பித்தல். (௪௫௫)

இரவுக்குறிநேர்தல்.

இரவுக்குறிநேர்தலென்பது-தலை மகனெஞ்சுடைந்து வருந்தா
 நிற்பக்கண்டு, இவனிதந் துபடவுக்கூடுமெனவுட்கொண்டு, நீ யாளி
 கணினாத்ததுநின்றியான்களைத்தேயி மிராவழியின்கண்வந்து மீள்
 வேனென்குறிந்ருப்ப. இதற்குத்தீவினை பேச்சொல்லுவதெவனோ
 வென்றமறத்த வாய்பாட்டாற்றேழுழியிரவுக்குறிநேரா நின்றல். அ
 தற்குச்செய்யுள்.

கூளிநிராக்கநின்றம்பலத்தாடி குரைசழற்கீழ்த் *
 தாளிநிராத்தகடர்முடியோயியடோணசையா *
 லாளிநிராத்தடலான்கடேருமீரவில்வந்து *
 மீளியுரைத்தீவினைபேனாணைப்பதென்மெல்லியற்றே. (௪௫௬)

தடவரைநாடன் நளர்வுதீ ர
 மடநடைப்பாங்கி வகுத்துரைத்தது.

(இ-ள்.) கூத்தின்கட்கவையாற் பேய்களும்போகாது நிராத்து
 நிற்ப நின்று அம்பலத்திண்கண்டுவானது ஒலிக்குங்கழல்புடைய
 திருவடிக்கணுண்டாகிய தாளிமொத்தகடர்முடியையுடை
 யோய், இவடோண்மேலுண்டாகிய விருப்பினால் ஆளிகள் ஊடி
 போக்கறநிராத்துவையையுடையான்களைத்தேயி மிரவின்கண்
 வந்துமீளுதலைச்சொல்லாநின்றாய். இனி மெல்லியற்குத் தீவினை
 பேச்சொல்லுவதென்? உடம்பயுவாயென்பேனோ மறுப்பாயெ
 ன்பேனோ. எ-று.

இரவுக்குறிப்பட்டாடாளாகலின், தாளிநிராத்த கடர்முடியோ
 யென்றதனால், அரையிருளின்கருதலான்வருமேதத்தை அத்தாளி
 காக்குமென்றுகூறினாவாம். குரைசழல்-அன்மொழித்தொகை. ம
 ருடல் வெகுடலென்பன-மருவி வெகுளியெனநின்றற்போல, மீ
 டலென்பது மீளியெனநின்றது. வந்துமீளியென்பதற்கு, வந்து

மீடலைபுடைய விரவுக்குறிபென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்படவு
மறுக்கவுமாட்டாதிடைநின்று வருந் துதலின், வினைபேனென்ற
ள். ஆளிநிகாக்குமாற்றிச்சென் நீவருதற்குடம்பிதறகாதாயினுந்
தோணசையாற்கூறுதின்ற விதனைமறுப்பின் நீயாற்றுவென்பத
னாலுடம்படாநின்றேனென்பதுபடக் கூறினமைபால், வருத்து
ரைத்தலாயிற்று. மெய்ப்பாடு-அச்சம்.பயன்-இரவுக்குறிநேர்ந்தல்.
இறந்தகாலவுட்கோள் குறிப்புதுட்பம். (௩௫௪)

உட்கோள்வினாதல்.

உட்கோள்வினாதலென்பது - இரவுக்குறிநேர்ந்ததோழி, தங்க
ணிலத்தமகன் கொலத்தனையவருதற்கு அவனுட்கொள்வது கார
ணமாக, திண்ணாரிடத்தார் எம்மலர்கூடி எச்சாந்தணிந்து எம்மர
நிழலிச்சிழி வினாயாடுபவெனத் தலைமனைவினாவாநிற்பல். அதற்
குச்செய்ப்புள்.

வரையன்றொருகாவிரகாள்வனையநியிர்த்துவட்கார் *
நிகாயன்றழலெழுவெய்துநின்றேன்நிலையன்னைநிண்ணார் *
வினாபென்னமென்னிழலென்னவெறியுறுதாதிவர்போ *
ஆறாபென்னவோசிலம்பாறலம்பாவினொளிர்வனவே. (௩௫௨)

நெறிவிலக்குற்றவ னுறுதயர்நோக் கி
பாங்கொருகுழல் பங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பார்நிண்ணாரின் நலம்பாந்து விளங்குவனவாகிய
ஆண்டையார் பூசும்வினாபெத்தன்மைய? அவர்வினாயாடுமெல்லி
யநிழலெத்தன்மைய? அவர்கூடுறநாற்றம்பொருந்திய தாதபா
ந்தபோதுஎனத்தன்மைய? உரைப்பாயாக.எ-று. அன்றொருகா
ள்வனாயையிரண்டிகாலும்வளையும்வண்ண மார்பையுந் தோளையுநி
மிர்த்துப் பகைவர துநிகாயையழலெழும்வகை பன்றெய்துநின்
றவன துநிலைபையொக்குநிண்ணாரொனக்கூட்டுக.

மெல்லியநிலத்தையுடையநிழலைமென்னிழலென்றான். நலம்பா
வினொளிர்வனஎன்பதனை பெல்லாவற்றோடுநிகூட்டுக. அன்றுநி
மிர்த்தெனவும், அன்றெய்துநின்றேனெனவுமியையும் இது குறி
ப்பெச்சம். வன்றழலென்பதுஉட்பாடம். இவ்வாறுவினவத் தலை
மகனொன்றையுட்டுகொள்ளுமென்றுகருதிக் கூறினமையால், ஆ
ங்கொருகுழலென்றார். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - தலை
மகற்குக் குறிப்பிடமுணர்ந்துந் தோழி யவகுற்றண்ண வினவு
வித்தல். (௩௫௨)

உட்கொண்டிவினாதல்.

உட்கொண்டிவினாதலென்பது - கேட்டவினாவையுட்கொண்டி அந்நிலத்தமக்கள் கோலத்தனாப்ச்செல்வானாக, நிண்ணரிடத்து இராப்பொழுது நாமர் எம்மலகாச்சூடி எச்சாந்தையணிந்து என் னமா திழுவின் கீழ்வினையாடுபவெனத் தலைமகன் ரேழிபைவினா வா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செம்மலராயிரந்துய்க்கருமாழிருக்கண்ணணிபு *
 மொய்ம்மலர்நிங்கழலம்பலத்தோன்மன்னுதென்மலபத் *
 தெம்மலர்சூடிநின்மெச்சாந்தணிந்தெண்ணந்னிழல்வா *
 யம்மலர்வாட்கணல்வாயெல்லிவாய்நுமராடுவதே. (௪௫௯)

தண்ணினைவத் தானவள்குறிப்பதி ந்
 தெண்ணினைவினாடிபலணிபென்ற து.

(இ-ள்.) அழகியமலர் போலும் மொளியையுடையவாகிய கண்ணி யுடையநல்லாய், செய்யதாமரைமலர்களாயிரத்தலைத்துவி முல்வ ழிபட்டு ஒருநான்று அவற்று மொன்று குறைதலாற் கரியமால்அவ ற்றோடொக்குந் தனதுகிருக்கண்ணை யிடந்தணிபும் பெரியமலர் போலும் மெய்த்திறத்தையுடையவாகிய திருவடிபையுடையவம் பலத்தானற்குந் தென்மலபத்திடத்து இராப்பொழுதின் கண் று மர்வினையாடுவது எம்மலகாச்சூடிநின்றது எச்சாந்தையணிந்து எ ன்ணந்னிழற்கீழ்க் கூறவாயாக. எ-று.

• வான் உவமையெனினுமமைபும். நாமொன்றது அவரோடொ ருதிலத்தாராகியமக்களை. திருமாவென்பது உட்பாடம். நிழல் அ ணியன்றெனினும், பன்மைபற்றியணியென்றார். மெப்ப்படு- அ னு பயன்-குறியிடமுணர்த்துதல். (௪௫௯)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது-உட்கொண்டிவினாவிதலைமகனுக்கு; யாங்கன் சந்தனச்சாந்தணிந்து, சூணக்காவிகள் சூடி, தோகைகெயி ல்செய்யும் வேங்கைப்பொழிந்கண்ணினையாடுவெம், அகிலிடத்து நின்றுவரவறியமயிலெழுப்புவாயாகவெனத் தோழி குறியிடங்கூறு திற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணவளர்கைமமாப்படாத்தம்பலத்தரன்பாதம்விண்ணோர் *
 புணவளர்சாரற்பொதியின்பலைப்பொயிசந்தணிந்து *
 சணவளர்காவிகள் சூடிப்பைந்தோகையிலப்பயிலுஞ் *
 திணவளர்வேங்கைகள் யாங்கணிச்சூழிசெழும்பொழிவே (௪௬௦)

இரவுக்குறியியலென்றுபாங்கி
பாவச்சமூலவற்சிறியவுகாத்தது.

(இ-ள்.) பண்போலுநெடியகையையுடையமாணிணரியாசியபி
டாத்தையுடையவம்பலத்தான்பாதக்கள்ளவிண்ணோர்பரவுதற்கிட
மாகிபவளருஞ்சாரலையுடையபொதியின்மலைக்கட்பொலியுஞ்ச
ந்தனச்சாந்தையணிந்து, சணக்கணவளருங்காலிகளின்சூழி, யாங்
கணின்குறியிவளவியபொழில், பசியபயில்கள் துயில்செய்புங்கோ
டுவளருமலேங்கைப்பொழில். ௭-று.

என்றது சந்தனச்சாந்தணிந்து சணக்காலிகூடி வேக்கைப்
பொழிந்தசண்ணீவந்-குறின்று நின்வரவறிய மயிலெழுப்புயாயாச
வென்றவாறு. மெய்ப்பாடு-அது. பயன் - இரவுக்குறியிடமுணர்
த்துதல். (100)

இரவுக்குறியேற்பித்தல்.

இரவுக்குறியேற்பித்தலென்பது - தலைமகனுக்குகுறியிடக்கூ
றித் தலைமகளுழைச்சென்று, அந்திக்காலத்தோரவன் மன்பெ
டையோடுபயிலக்கண்டு ஒருபெரியோன்வருத்தமிக்குச்சென்ற
ன் அதற்குப்பின் அவன்சேர் துயிலறிந்திலேனெனத் தோழி அவ
னதாற்றாமுகுறித் தலைமகனையிரவுக்குறியேற்பியாற்றல். அத
ற்குச்செய்புள்.

மலவன் குரம்பையையமாற்றியம்மாந்முதல்வாணர்க்கப்பாற்
செவ்வன்பர்க்கோக்குஞ்சுவன்நிலக்காணலிற்சீர்ப்பெடையேர்,
டலவன்பயிலவதுவண்டஞர்சூர்நதியில்வெலூரவோன்
செவ்வந்திவாய்க்கண்டனென்னதாங்கொம்மச்சேர்அயிலே(100)

அரவக்கமூலவ னாற்றினென
விரவுக்குறியேற்பித்தது.

(இ-ள்) மலக்களையுடையவலிபயாக்கையாசியகுரம்பையையமா
ற்றி மான்முதலாகிய அவ்வாணவர்க்கப்பாற்செல்லுஞ்செவ்வை அ
ன்பராயினூர்க்கென்றோக்கிவைக்குஞ்சுவனது தில்லைகய்க்கும்ந்த
கானலிடந்து நல்லபெடையோடலவன்பயின் னுவினபாரவநீன
க்கணியவருத்தமிக்கு அயிலவேலையுடையவரவோன் அந்திப்பொ
ழுவின்கட்பெசுவ அவன்க்கண்டேன், பின் அம்மன்னனதுசேர்
னுயிலெத்தம்மைத்தாம்! அறியேன். ௭-று.

அப்பாற்செவவு-மான்முதலாயினூர்க்குமேகாசியபதக்கள். அ
ன்பருட்போசவேட்டையுடையார் அவற்றைப்பெற்றுப்போகற்

தணக்கவன் செப்ச தலையளி புமுதவிபுதி "நயா நின் தவுள்ளத்தளாயி,
அரிதிர ன் பிநில் நியாண வேட்டஞ்செய்யும்வல்லிருட்சணவள்ளலை
வாவென்று சொல்லத்தகுமோவென ஏதக்கவி மறுத்துரையாநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுங்காரிமுழவதிரீசிற்றம்பலத்துப்பெருந்திருமால் *
சொழுங்கான்மலரிடக்கூத்தயர்வோண்கழலேத்தலர்போன் *
முழங்காரரிமுரண்வாரணவேட்டைசெய்மொய்யிருள்வாய் *
வழங்காவதரிவழங்கென்றுமோவின்றெம்வள்ளலையே. (௩௫௪)

இழுக்கம்பெரி திரவரினெ ன
அழுக்கமெய்தி யரிவைபுரைத்த து.

(இ-ள்.) வளவியகார்போலக் குடமுழாமுழங்குஞ் சிற்றம்பல
த்தின் கண்ணே பெரியதிருமால் நறுநாற்றத்தையுடைய கொழுவி
யமலையிட்பிப் பாவக் கூந்தலைவிரும்பிச்செய்வானுடைய கழல்
களைபேத்தாதாணப்போலவருந்த முழங்காதின்ற கிட்டித்தற் றரிதா
கியசீயம் முரண்புடையவாரணவேட்டையைச்செய்யும் வல்லிரு
ட்சண் பாலரும்வழங்காதவழியிடத்தி வழங்குவாபாகவென்று எ
ம்முடையவள்ளலை யின்றுசொல்லுதுமோ! இவ்வாறுசொல்லுதற்
குமோ! ௪-று.

ஏத்தலரை யான்க்குவமைபாகவுணாக்ச. ஏத்தலர்போல்வழங்
கென்றுமோவென்று கூட்டியுரைப்பாருமுளர். முழங்காரரிய
ன்பதற்கு முழங்குதலர்ந்த வரியென்பாருமுளர். தணக்கவன் செ
ய்ததலையளிபுமுதவிபு நினைபாநின்றவுள்ளத்தளாகலின், வள்ளலை
ன்ருள். மைந்தனை யென்ப து பாடமாயின், ஆண்மைத்தன்மைதோ
ல்மநின்றுதராகவுணாப்பாருமுளர். அவங்காரம்- எதிர்காலக்கூற்றி
டத்துக் காரியத்தின் கண்வந்த இரங்கல்விவக்கு, உபாயவிவக்கு,
மெய்ப்பாயி - அச்சம். பயன் - இரவுக்குறிமறுத்தல். ஆற்றியேத
முணர்ந்துமறுத்தாள். அவருடை யாஞ்சேறவொழிந்து அவரைவ
ச்சொல்லக்கடவேமோவென்றவாறு. (௩௫௪)

குறைநேர்தல்.

குறைநேர்தலென்பது-ஏதக்கூறிமறுத்ததலைமகள்; அவளுற்றா
குடியநிலைமைகேட்டு, பான்புணவிடைவீழ்ந்துசெடப்புக என்னு
யிந்தந்தபெரிபேரர்க்குச் சிறியென்சொல்லுவதறியெனென உட
ம்பட்டிநேராதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஓங்குமொருவிடமுண்டம்பலத்தம்பருப்பவன்று *
 தாக்குமொருவன்றடவனாவாய்த்தழங்கும்மருவி *
 வீங்குஞ்சுணப்புணல்வீழ்ந்தன்றழுக்கப்பிடித்தெயிற்று *
 வாங்குமவர்க்கதியேச்சிதியேச்சொல்லும்வாசகமே. (ராடுஅ)

அலைவேலண்ண னிலைமைகேட்டி   க்
 கொலைவேற்கண்ணி குறைநயந்த   ன்.

(இ-ள்.) உலகமுழுதையுஞ்செய்வண்ணம் மேன்மேலும்வளரா
 தின்றுதொர்விடத்தைத்தானுண்டி உட்பொல்லாமுப்ப அன்றுதாங்
 குமம்பலத்தொருவனதுபெரியவரையிடத்து ஒலியாதின்றவருவி
 யாற்பெருகுவின்ற சுணப்புனற்கண் அன்றியால்வீழ்ந்துகெடப்
 புகப்பற்றிபெயித்துக் கரைக்கணுய்த்தபெரியோருக்குச்சிறியே
 குகியபான் சொல்லுவதோர்மாற்றத்தியேன். ௭-று.

ஒருநஞ்செய்ததற்கு ஒப்பில்லாதநஞ்செனினுமமையும். தடவ
 னாவாய்வீழ்ந்தழுக்கவெனவியையும். சுணபென் நியப்பினும
 மையும். சுணப்புணல்வாய்வீழ்ந்தழுக்கவன்றுதாமேவந்தெயிற்று
 ய்வித்தாற்போலவழங்காதவதரிற்றும் வருதலால் எனக்கு வருயி
 டிக்கணுபுந்தாமேநீக்கினல்லது யானறிவதொன் நிலையெண்ணுங்
 கருத்தால், சுணப்புணல்வீழ்ந்தன்றழுக்கப்பிடித்தெயிற்றுவாங்கு
 மவர்க்கென்றுள். ஆற்றின்கணைதநினைந்திரவுக்குறிமறுத்ததலைமச
 ள் அவன் செய்தவுதவிநினைந்து பின்னுடம்பட்டாளாதல் பொருந்
 தாடியுயிர்த்து கொள்ச. இக்கருத்தேபற்றியுதவிநினைந்துகுறைநய
 ந்ததென்றது அவனதாற்றாமநிலைமைகேட்டுக்குறைநயந்ததெ
 ன்றார். அவன்செய்தபேருதவிசொல்லுகையால் அவன்செய்தவுந்
 விக்குக்கைம்மாறவதுநானவனுழைச்சேறலேபென்றுடம்பாடா
 யிற்று. பிறவிக்குட்டத்தியான்வீழ்ந்துகெடப்புகத் தாமேவந்து
 பிடித்தெயிற்று அதனினின்றும்வாங்கியபேருதவியார்க்குச் சிறி
 யேகுகியபான்சொல்லுவதறியேனென்று வேறுமொருபொரு
 டொன்றியவாறுகண்டிகொள்ச. மெய்ப்பாடி- அழுகை. பயன்- இர
 வுக்குறிநேர்தல். (ராடுஅ)

குறைநேர்ந்தமைகூறல்.

குறைநேர்ந்தமைகூறலென்பது - தலைமனைக்குறைநயப்பிடித்
 துத் தலைமகனுழைச்சென்று, இன்றையாமத்தெல்லாம் தின்னருண்
 மேனிந்தவேண்டித்துன்பமுற்றேன்; நீ கருதியதுஉழுடித்தெ

னத்தோழி தலைமகனுக்கு அவன்குறைநெர்ந்தமை கூறாநின்றல் அந் தற்குச் செய்யுள்.

எனற்பகந்நெதி ரென் னாழ்க்கழிய வெழி லியின்னீக் *
கானக்குறவர்கள் கம்பலை செப்பும் வம்பார் சிலம்பா *
பானிற்றைபாமத் துநின்னருண்மேனிற்செலுற்றுச் சென்றேன் *
நேனக்கொன்றையன் றில்லையுறர் செல்லுஞ்செல்லக்களே (௩௬)

குறைநயந்தன வெறி குழலியெ ன
எறிவேவண்ணைற் சிறியவுரைத்த து.

(இ-ள்.) திணையின அபசியகதிர் கோடைபாலழிய அஃதழிபாம ன்மழைபெறக்கருதிக் கானத்துவாழ்க்குறவர்கள் தெய்வத்திற்கு ப்பலிவொடுத்தாரவரிக்கும் வம்பார்ந்தசிலம்பையுடையாய், இந் தைபிரவின்கண் பான் தின்னோவண்மேனிற்செவ்வென் றேனெ டுமலர்ந்த கொன்றையையுடையான து தில்லையைப்பொருந்தாதா ரடையுந் தன்பத்தையடைந்தேன். ந்கருதியது உழுந்ந்தது எ-று

வம்பு-காலமல்லாதகாலத்துமழை. பாமமுமென்பது பாடமாயி ற் பகலேயன் றியிரவுமெனவுரைக்க. பாமமுநின்னருளே என்ப து உம்பாடம். கானக்குறவர்கள் தமக்குணவாகிய திணக்கதிர்கோ டையாவழியத் தெய்வத்தைப்பாரவி மழைபெய்விக்க முயல்கின் றுந்போல, திணக்குக் துப்பாகிய இவணலம், அலர்முதலாயினவற் றுந் தொழையும்வழி அதுதொலைபாமன் முயன்று பாதுகாப்பாயெ ன உள் ளுறையாமாறுகாண்க. மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-த லைமகற்குக்குறைநயந்தமையுணர்ந்துதல். (௩௬)

வரவுணர்ந் துரைத்தல்.

வரவுணர்ந் துரைத்தலென்பது-தலைமகனுக்குக்குறைநயப்புகீக் கழியதோழி, பாம்பினையாடாநின்ற பொழிவிடத்த வேகைமேலு ண்டாகிய மயிலினமின்புற்றுத் துயில்பெயரா நின்றன இதற்குக் காரணமென்றேவென அவன்வரவறிந்துகூறாநின்றல். அந் தற்குச் செய்யுள்.

முன்னுமொருவரினும்பொழிந்முன்றற்குமுற்றுயிற்றூந் *
பின்னொருவர்கிற்றம்பலத்தார்தரும்பேரருள்போற் [ண்
துன்னுமொரின்பமென்றோகைநத்தோகைக்குச் சொல்லுவபோ
மன்னுமாவத்தவாப்த் துயில்பெருமயிலினமே. (௩௭)

வளமயிலெடுப்ப விளமயிற் பாங்	இ	
செருவேவண்ணல் வரவுரைத்த	து.	

(இ-ள்.) பெரியவுலகக்கண்மூன்று முளவாதற்கு முன்னுந்தாமொருவருமேயாகியுள்ளார், அவ்வுலகுமுழுதமாய்ந்தாற் பின்னாந்தாமொருவருமேயாகியுள்ளார், சிற்றம்பலத்திண்கண்ணார், அவர் தரும்பெரியவருள் போல இவ்விலக்கண ஓரின்பம்வந்துபொருந்துமென்று தம்முடைய தோகைக்கோகைசொல்லுவண்போல, இடைவிடாது நிசுமாவாரத்தை யுடையவாய் மயிலின்ந்துயில்பெயாநின்றன. இஃதென்கூறு. ௭-று.

சிற்றம்பலத்தாரென்பதற்கு, உலகங்களுளவாய்ச்செல்லுகாலத்துச் சிற்றம்பலத்தின் கண்ணொன்றுபாயினுமமைபும். தன்றோகைக்கென்பது பாடமாயிற் பன்மையொருமை மயக்கமாகக் கொள்ச. ஒருகால்வெறுவித் தாமே தயிலெழுந்துணையன்று இஃதவன்செய்தகுறிபென்பது போதர, மன்னுமாவத்தவாபென்றால் மெய்ப்பாடி-அது. பயல்-தலைமகன்வரவுணர்்த்துதல். (௭௭௩)

தாய் தூயிலறிதல்.

தாய் தூயிலறிதலென்பது - தலைமகன்வரவுணர்ந்து தலைவியைக் கொண்டு செல்லக்கருதாநின்றதோழி, பாமலிளைபாடாநின்றபொழிவிடத்து ஓர் பாணினின்று ஊசலைத்தள்ளாநின்றது அதற்கிபாளு செய்வதென்கூறுவெனத் தாய் தூயிலறிபாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கூடாரணைரி கூடக்கொடுக்கிலை கொண்டவண்டன்		*
சேடார்மதினமல்லந் தில்லை பன்னாய்சிறுகட்பெருவெண்		*
கோடாரிகரி குருமாமணியூசலைக்கோப்பழித்துத்		*

தோடாரீமதுமலர்நாகத்தை நாக்குநஞ்சூழ்பொழிந்கே. (௭௭௪)

ஊசன்மிகைவைத் தொள்ளமளிபி ன்
ருயது தூயி றுணறிந்த து.

(இ-ள்.) கூடாதாருடையவரண்களைபெரிசென்றுகூட வளைந்தகிலையைக்கொண்ட அண்டனதுபெருமைபார்ந்த மதியையும் வளத்தை யுமுடைய தில்லைபையெப்பாய், சிறியண்ணையுடைய பெரியவென்கோடுதிரம்பிய பாண நமதுசூழ்பொழிந்கண் நிறத்தையுடையவுயர்ந்தமணிகளைத் செய்யப்பட்ட ஓசலைச்சீரழித்து

இதழார்ந்தம் துமலர் களையுடைய அபிஞ்சுலைத்தொடுத்த நாகமர்தீ
தை நூக்கா தின்றது. இதற்கென் செய்வேம்! எ-து.

சூம்பொழிற் கென் னுரான் னொருபு-ஏழாவதன் பொருட்கண்வ
ந்தன. சூம்பொழி லெயென்பது உம்பாடம். இவ்வாறு கூறவும், வா
ளாடிடப்பிற்றூப்துயின் றுளென்ற திசல் பயன். அலங்காரம்- பரி
யாயம். மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-இடையீடாராய்தல். (௩௬)

துயிலெடுத்திச்சேறல்.

துயிலெடுத்திச்சேறலென்பது - தாய்துயிலறிந்ததோழி, குவ
ளைப்பூக்கண்மலரானின்றன அவைநின் கண்ணெயொக்குமாயிற் கா
ண்பாயாகவெனத் துயிலெடுத்திச்செல்லாநின்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

விண்ணுக்குமேல்வியன்பாதல்கீழ்விநிநீருயித்த *
மண்ணுக்குநாப்பணயந் துதென்றில்லை நின்றேன்மிடற்றின் *
வண்ணக்குவளைமலர்க்கின்றனசினவாண்மிளிர்நின் *
கண்ணொக்குமேற்சண்டிகாண்வண்டிவாழ்க்கருங்குழலே. (௩௭)

தாய்துயிலறிந் தாய்தருபவ ண்
மெல்லியற்குச் சொல்லிய ன்.

(இ-ள்.)வண்டிகள்வாழ்க்கரிபகுழலையுடையாய், எல்லாப்பொரு
ட்குமேலாகிய விண்ணுக்கும்மேலாயவன், எல்லாப்பொருட்குங்
கீழாகிய அகன்றபாதலத்திற்குக்கீழாயவன், நெய்கையகையுதித்
தமண்ணிற்குறியவாயவன், விரும்பித்தென்றில்லைக்கணின்தேன்,
அவனதுமிடற்றின் வண்ணத்தையுடைய குவளைப்பூக்கண்மலர்கி
ன்றவை சினவாண்மிளிர்நுமாறுபோலமிளிர்நுநின் கண்ணென் யொக்
குமாயிற் காண்பாயாக. எ-து.

பாதலம் - பாதலமெனக்குறுகிதின்றது. மண்ணினுள்ளுமுள
குறவின், மண்ணுக்குநாப்பணைன்றார். மண்முழுதுக்குயிடைத்
தில்லைபறந்த அநகணின்தேன் னென்றுகாப்பாருமுளர். சி
னவாண்மிளிர்நின் கண் னொக்குமேலென்பழி ஒத்தபண்பு வேறுப
ட்டமையால் உவமைக்குவமைமயன்றென்க. கண்டிகாணென்பதொ
ருசொல். ஆய்தருபவன்-புறத்துக்கொயிப்பொழுபாயமாராய்வன்.
மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-சிலைமகளைக் குறியிடத்ததுய்த்தல். அலங்
காரம்-புழுவமை. (௩௮)

இடத்துய்த்துநீங்கல்.

இடத்துய்த்துநீங்கலென்பது - அயிலெயித்துக்கொண்டுசென்று அக்குறியிடத்துறிதுத்தி, இவைநினைக்கண்வென்றருவாமலரி இவற்றைக்காண்பாயாக, பாணின்முற்றஞ்சீர்தனைத்தழைக்கொப்பாறியின்றுவெணைத்தால்சிறிதலொதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நந்திவரமென்னுநாரணனாண்மலர்க்கண்கனிந்தெஃசேந் *
 தந்தீவரன்புலியூரணபாய்தடங்கண்சுடந்த *
 விந்தீவரமிவைகாணினீருள்சேர்குமுற்தெழில்சேர் *
 சந்தீவரமுறியும்வெறிவீயுந்தருகுவனே. (௩௬௩)
 மைத்தடங்கண்ணிபையுய்த்திடத்தொரு பா
 னிங்கலுற்ற பாட்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) கண்ணையிடந்திட்டி, நந்தீவரந்தாவேண்டுமென்னுநாரணனது அந்நாண்மலர்போலுங்கண்ணிந்ருகுமொஃகத்தைப்படைத்துக்கொடுத்ததலவனதுபுலியூரையொப்பாய், இவைநினைப்பெரியகண்கள் சடந்ததீவர்கள், இவற்றைக்காண்பாயாக. நினைதுசருமைசேர்ந்தகுமுற்குச் சந்தனமாந்தரும் எழில்சேர்ந்த நல்லமுறிகளையும் நறுநாற்றத்தைபுடைய மலர்களையும் பாண்கொணர்ந்துத்ருவேண். நீநீலப்புக்களையுங்கண்டு ஈண்டுநிற்பாயாக. ௭-று.

நந்தியென்பது ஒருநிருநாமம். அணையபுடையதடங்கண்களென்னுரைப்பாருமுளர். இந்தீவரமிவைகாணென்பதற்கு நீன்கண்களைவென்ற இந்தீவரமாவன விவைகாணென்றுரைப்பினுமையுமீ. இதுகுறிப்பெச்சம். உய்த்திடத்து- இடத்துய்த்து. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்- தலைகளைக்குறியிடத்து நீநீஇநீக்குதல். (௩௬௩)

தளர்வகன்றுரைத்தல்.

தளர்வகன்றுரைத்தலென்பது - தொழிக்குறியிடத்திறத்திநீக்காநிற்ப, தலைமகனெதிர்ப்பட்டி, அம்முடையகமலக்கோயில் கதிரவன்வருவதன்முன் நீதொழிந்துகொண்டோபோந்தது இப்பொழிவிடைவந்துநயந்ததென்னோவெனத் தலைமனைப்பெரும்பாண்மைகூறித் தன் தளர்வுநீக்காநிறற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

காமனாவென்றகண்ணென்நீலிப்பவ்கதிரோனடைத்த *
 தாமனாயிலினிதழ்க்கவந்திறந்தொதலியே *
 பாமனாமெலைபற்றிக்கிலம்பொதுக்கிப்பையவே *
 தாமனாயாமத்தென்னோவந்துவைகிறயந்ததுவே. (௩௬௪)

வடுவெரிணைய வரிநெடுக்கண்ணியை தீ
தடுவரிபல் பொடு தளர்வகன்றுகாத்த து.

(இ-ள்.) நிறையழிக்கவந்தகாமனை வென்றகண்ணையுடையவனது
தில்லைக்கட்பல்கதி ரோனாகிய வாயிலோன் அடைத்துவைத்தகாம
னையாகிய நம்மில்லின்னென் இதழாகியதெவத்தை அவ்வாயிலோன்
வருவதன்முன் நீரே திறந்துகொண்டோபோந்தது? இதுகிடக்க
பார்த்தவனாயின்மேகையை யொலியாமற்பிடித்தது? சிலம்புகளை
மேலேறக்கிடுக்கித் தனியே பைய அனாயாமத்தின்கண் நாம் நன்
பெயந்துதங்கிவிருப்பியதென்றே? இதனைக்கூறுவீராயின். எ-று.

காமமொன்னும் ரகாவீறு - இழிவின்கண்வந்தது. தில்லைத்தாம
னையெனவியையும். தெவந்திறந்தோவென்னு மோகாரத்தை அ
சைநிலையாக்கியுரைப்பாருமுளர். பாவுமென்னுமீற்றுமிசை உகா
ம் மெய்யோடுக்கெட்டுக் காலமபக்கமாய்நின்றது. எல்லாரானுந்
திருமகணயக்கப்படினல்லது திருமகடன்னையக்கப்படுவதென்
தில்லையென்னுக்கருத்தான், நாம் நயந்ததென்றேவென்றான். நா
மென்னுமுன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்றமுன்
நிலைக்கண்வந்தது. தடு-தடுத்தல். அரியன்பு-பரியனாபோலப்பன்பு
த்தொகையாய்நின்றது. தடையருமன்பென்றுபாடமோதுவாரு
முளர். கண்ணையுரைத்ததெனவியையும். மெய்ப்பாடு- உவகை.
பயன்- தலைமகளைக்கண்டிதோன்றியவுவகையைப் பரிக்கலாற்றாத
தலைமகனாற்றாதல். தலைமகளைமகிழ்வித்தலுமாம். (110)

மருங்குவரிணைத் தல்.

மருங்குணைதலென்பது- பெரும்பாண்மைகூறக்கேட்டதலைமக
ள் பெருநராணிணளாதலிற் றன்முன்னிற்கலாதுநாணித் தலையிறை
ஞ்செவருந்தாநிந்த, சென்றுசார்தலாடாமையிற் றனதாதவுயிகவா
ல் அவ்வருத்தத்தணிப்பான்போன்ற, முலைபொடுமுனிந்து, அவ
ளிறுமருங்குறுக்கிச் சென்றணையாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அகிலின்புகைவிடியியாய்மலர்வேய்தந்தஞ்சனமெழுதத் *
தகிலுந்தனிவடம்பூட்டத்தகாள்சங்கரன்புலியு *
நிகலுமவரிற்றளருயித்தேம்பலிகைஞெயிப *
புகிலுமிகைவிடயெயிறுமாக்கும்புணர்முல்பே. (111)

அன்புமிகுதியி னளவளாயவனை ப
பொன்புணவேலோன் புதும்புணாத்தது.

(இ-ள்.) குழந்தகணதிற்புகைவிடம் ஆராயப்பட்டமலர்சேனவே

ய்ந்து சண்மலர்க்கஞ்சனமெழுதத்தருவளாயினும், ஒருதனிவடத்
தைப்புட்டத்தருவாளல்லள். அதனைப்பூட்டுதலேயன்றி, சக்கரன
துபுலியூரின்பெருமையையுணராது அதனையெழுதப்படுவாண்ப
பேரலத்தளராநின்ற இத்தேய்தல்புடைய இடைமெரிந்சொடிய
ப்புகிலும், அதையுணராது இப்புணர்ந்தமுலைகள் இவ்வண்ணமே
மிசையும் விமமாநின்றன. இஃதென்னும்முடிபு! ௭-று.

தேம்பலிடை - இருபெயர்ப்பண்புத் தொகைபெனினுமமையு
ம் ஆய்மலராய்ந்தென்பதுபாடமாயிச், ஆராய்ந்தகுட்டியென
சுருட்டிதலை ஆற்றலான் வருவித்துரைக்க. புசலுமென்பதுபாட
மாயிற் புகுதலுமெனவுரைக்க. பிறபாடமோ துவாருமுளர். அன
வளாயென்பது மிகுதிக்கணிரட்டித்துவந்தது அளவென்பதனை
செய்தென்னும்பொருட்டாக்கி அளவுதலைச்செய்தென்றரைப்
பாருமுளர். மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-தலைமனைச்சார்தல். ( )

முசங்கண்மிகிழ்தல்.

முசங்கண்மிகிழ்தலென்பது-மருங்கணைவிறுதிக்கட்டலைமகள்
துமுமெகிழ்ச்சிகண்டு, இவரும்பாணும் மலருமதிபுமெனத் தலைம
கன்றன்னப்பணர்த்தி மகிழாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அமுந்தேனாகத்திபானென்றிருப்பவந்தாண்டுகொண்ட *
செழுந்தேன்மிகழ்பொழிற்றில்லைப்புறவிற்செறுவகத்த *
கொழுந்தேன்மலர்காய்க்குமுதமியவன்யான் குறூஉச்சுடர்கொண்,
மெழுந்தாங்குதமலர்த்தம்முயர்வானத்தினமதியே. (ராகுள்)

முசைபவிழ்குழவி முசையினை மிகிழ்வெண்ணன் மகிழ்வற்றது.

(இ-ள்.) யாலினிநாகத்திற்புக்கெழுந்தேனென்று செம்மாந்திரு
க்கும்வண்ணந் தானேவந்தாண்டுகொண்டசெழுந்தேன்போல்வா
னது விளங்கும்பொழிலுடைய தில்லைபுறவிற்செறுவகத்த
டிற்செய்யின் சண்ணவாகிய கொழுவியதேனையும்மலரானின்றவா
யையமுடைபகுமுதமலர் இவன், யான்றிறத்தையுடைய நிலாவைக்
கொண்டெழுந்து அக்குமுதத்தைமலர்த்தும் உயர்ந்தவானத்தின்
சட்டிசெழும் முதிராமதி. ௭-று.

நாகமென்றது-நாண்டிப்பிறவிபை. வீடுபெற்றீன்பத்தோடுசா
ர்த்த நாகமுஞ்சுவர்க்கமுமொருநிளவனவகலின், நாகமென்றார்.
கொண்டுகொண்டானென்பதுபாடமாயிற் செழுந்தேனைப்பொழி

லின்மேலேற்றச. செறு- நீர்நிலையுமாம், வாய்-முதகம். மலர்வாய்ப்பி
குமுதமென்றது- கிண்கிணியாய்க்கொள்ளுநிலைமையை. அதனாலி
வள்தபருவம்விளங்கும். குரூஉச்சுடர்-கொண்டு மலர்ந்துமெனக்
கூட்டிக் குரூஉச்சுடரான் மலர்த்துமென்றாப்பினுமமையும்.
அதனால், தலைப்பெய்தமயானல்நிக் கண்டதுணையானவண்டிழி
தலைக்கூறினாம். இவ்விர்ப்பம்வழிமுறைபாற்பெருகுமென்பது
போசா, இளமதிமெய்க்ரூன். மெய்ப்பாடி-அது. பயன்-நயப்புண
ர்த்துதல். (௩௫௬)

பள்ளியிடத் தூய்த்தல்.

பள்ளியிடத்துத்தலென்பது- மலர்மதிமேல்வைத்துக்கூறி ம
கிழ்வற்றுப்பிரிபலுறுநின்றவன், இப்பொழிவிடையினிக்கனியே
நின்ற நீலப்பூக்களைக்கொய்யாது, நின்னரிபதோழியோடு ஆயத்
திடைச்சென்று துயில்பயில்வாயெனத் தலைமனைப்பள்ளியிடத்
துச்செனத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்புள்.

சுரும்புறுதீலங்கொய்யற்றமிநின்று துயில்பயில்க்மோ *
வரும்பெற்றோழியொடாய்த் தநாப்பணமரொர்னா *
நிரும்புறுமாமதில்பொன்னிருகிவெள்ளிப்புரிசையன்றோர் *
துரும்புறச்செற்றொற்றத்தெம்பிரான் தில்லைச் சூழ்பொழிற்கே
பிரிவதுகருதிய பெருவரைநா ட
கொள்ளிழைப்பாங்கியொடு பள்ளிகொள்கென்ற து. *

(இ-ள்.) அமரர்க்குப்பகைவராயினுருடைய இரும்புபொருந்
திய பெரியமநிலையுடையவரும் பொன்னிருகியையுடையவரும்
வெள்ளிப்புரிசையையுடையவரும் அன்று ஓர் துரும்பிற்றன்
மைபயுற எரித்த வெற்றியையுடைய வெம்பிரானது தில்லைக்கட
கூற்றசுபொழிவிடைத்துத் தனியேநின்று, சுரும்புபொருந்துதீலப்
பூக்களைக்கொய்யாசொழி. அரிபபெறுதலையுடைய தின்றுறேழி
யோடு ஆயத்தினிடைத் துயில்பயில்வாயாக. எ-று.

மோ-அசை. சுரும்புறுதீலம்-மேலாந்சுரும்புலந்துபொருந்து
தீலமலர். எதிர்காலவினை. மென்னையாய் மறியேபறியேவென்ற
துபோலக்கொள்க. சூழ்பொழில் - தில்லைபச்சூழ்த்தபொழில்.
பொழிற்கென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். பொழிவேயென்ப
துஉம்பாடம். மெய்ப்பாடி -பெருமிதம். பயன் -புறத்தாரதியா
மைப்பிரிதல். (௩௫௬)

வரவுவிலக்கல்.

வரவுவிலக்கல்வென்பது-தோழி தலைமனைப்பள்ளி யிடத்துச்
சேர்த்திச்சென்று, இக்கல்லதர் இவள்காரணமாகநினக்கெளிதாயி
ந்து ஆயினும் இனி யிவ்வாறெழுதப்பாலையல்லையென வரைவுபய
ப்பக்கூறித் தலைமனைவரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தற்பகந்சோமனெரிதருநாட்டத்தன்நில்லையன்ன *
விற்பகைத்தோங்கும்புருவத்திவளின்மெய்யேயெளிதே *
வெற்பகச்சோலையின்மெய்வளர்ச்சிச்சென்றுவிண்ணினின்று *
செற்பகச்சோலைதறுவுகடன்றாடவிக்கல்லதரோ. (110)

தெய்வமன்னானத் திருந்தமளிசேர்த்து இ
மைவரைநாடென வரவுவிலக்கியது.

(இ-ள்.) வெற்பிடத்துச்சோலையின்கணுண்டாகியவேபக்கட்டி
றந்துவளருந்தீ விண்ணின்கணின்தற்செற்பகச்சோலையெச்சென்று
பற்றுமலைநாடென, இக்கல்லையுடையசிறுமெறி, தல்வரூயிறுந்தி
க்கணுந்தீபுமுண்டாக்கியபுமுன்றுநாட்டத்தையுமுடையவனது தில்
லைபொக்கும் வில்லைப்பகைத்து அதனின்கும்புருவத்தையுடைய
இவள்காரணமாக, மெய்யாரவெளிதாயிற்று. ஆயினும், இனிநீவா
ற்பாலையல்ல. ௭-று.

செவ்வெண்ணிற்றுகை-விசாரவகையாற்றுகுக்குநின்றது. உ
ம்மைத்தொகையெனினுமமைபும். தில்லையன்னவிவனென விபைய
பும். இவளின்மெய்யேயெளிதேயென்பதற்கு இவள்காரணமாக
வெளிதாமோ எளிதன்றென வெதிரிமறைபாக்கியகாப்பினுமமை
பும். வேயிற்பிறந்ததீ ஆண்டடங்காதுசென்று தேவருவகத்தினின்
றகற்பகச்சோலையெக்கதுவினாற்போல நின்றுவரவினாள் அயலாரி
டத்துப்பிறந்த அலர்மெருகி நின்னூருமறிப்பார்த்துநின்பெரு
மைபையெக்கிதைக்குமென உன்னுறைவகையால் அலரறிவுறுத்தவா
றுகண்டுகொள்ள. இவனுக்குப்பெருமைபாவது இவ்வழியிற்பு
திரிகள்சொண்டாட்டம். சிதைத்தவரவது இவ்வோசபரலோகயிர
ண்டையுள்ளிதைத்தல். மூங்கிலிற்பிறந்ததீத் தன்னையுள்ளுட்பித்தன்
னுடைய சற்றத்தையுள்ளுட்பித்தற்செற்பகச்சோலையெக்கதுவினாற்
போலவென்க. தற்பகந்சோமன்-விசாரவகையான்வலிந்துநின்றது
மெய்ய்பாடி-அச்சம். பயன்-வரவுவிலக்கியவகையுடையது. (110)

பைவாரபரவுமறிபுமமுவும்பயிண்மலர்ச்சைக *
 மெய்வார்சடைமுடிமுன்னவன்றிலையின்புண்ணினக்காற் *
 செவ்வாய்ச்ருவயிர்ச்சேர்த்திச்சிநியள்பெருமலர்க்கண் *
 மைவார் குவளைநிமிமண்நீண்முத்தமாலகனே. (௩௭௩)

அதிர்சமுலவனகன்றவ பி
 பெய்திர்வதறிபா திரக்கியுரைத்த இ.

(இ-ள்.) மண்ணே, நீ செல்லுந் தெறிக்கண் நினைக்கிடையூறுண்டா
 மென்னுமச்சத்தால் இச்சிநிபாருடையபெரியமலர்போலுங்கண்
 களாகிய சருமையைபுடைய நெடியகுவளைகள் நீண்டமுத்தமலை
 களைப்பறப்படவிடாநிற்கும். அதனான் நினைக்கிடையூறின்மையை
 யிலவறிய, நீன்பதியாகிய தில்லையெல்லையிற்சென்றுகிட்டினால், நி
 ன்செப்பவாயைக்களியெகாம்பின்செச்சேர்த்தியூதவேண்டும். ௭-று.
 படத்தைபும்பெரியவாய்புமுடைய அரவும் மான்மறியும் மருவா
 ரும் விடாதுநீசமுமலர்போலுங்கையைபும் நெருக்கியநெடியச
 டைகளானியன்ற முடியையமுடைய எல்லாப்பொருட்கு முன்னு
 யவனது தில்லையெனக்கூட்டுக.

குறிஞ்சிநிலத்திற்குரியமக்கள் கோலத்தனாபவருமாதலின், வயி
 ர்கூறப்பட்டது. மலர்க்கணென்பது உவமைசுருசாது கண்ணெ
 ன்ணந் துணையாய்தின்றது. கண்ணாகிய குவளைப்பெரு மலரொன்று
 கூட்டுவாரும் மலர் தலையுடைய கண்ணென்பாருமுளர். மெய்ப்பா
 டி-அச்சம். பயன்-வரைவுகடாதல். (௩௭௩)

நிலவு வெளிப்படவருந்தல்.

நிலவு வெளிப்படவருந்தலென்பது இரக்கக்கூறி வரைவுகடாப
 தோழி, அந்தைநான்று அவனிரவுக்குறியிடலவந்துநிற்ப, நிலவு
 வெளிப்பாட்டாற் சென்றெதிர்ப்படமாட்டாமற் சூங்கள்வருந்தா
 நின்றமை சிறைப்புறமாக மதியொயி புலந்துகூறாநிற்பல். அசுந்
 குச்செய்புள்.

நாகந்தொழுவெழிலம்பலநண்ணிநடநவில்வோ *
 னைமிகுமதிமேமறிமேநவில்வேற்கைபெங்க *
 னைமலர வெதிரநாக்கொள்ளுநள்ளிருள்வாய்நறவார் *
 நாமையிபொழில்வாயெழில்வாய்த்ததின்னாயகமே. (௩௭௪)

சுனிலேலவற்குத் தந்தலர்வறிய ப்
 பனிமதிவிளக்கம் பாக்கியுரைத்த இ.

(இ-ள்.) பயிலப்பட்டவேலையேந்தியகையைபுடைய எக்கள்பா

னைவர நாங்கொள்தீர்கொள் ளுஞ்செயிந்தவிருளிடத்து, அவ்விருளை
 ச்சிறைத்துந்தேனூர்ந்தநாகமலர் மலிந்தபொழிவிடத்துநின்று நீ
 செய்கின்ற அழகுவாய்க்கத்தினதுமுதன்மை, திங்காள், தினக்கறிவே!
 பதஞ்சலிபாகிபநாகந் தொழ எழிலியுடையவம்பலத்தை நண்ணி
 க்குக்கதைப்பயில்வானது மலைவாணிஃது. இந்நைக்கடைப்பிடிப்பா
 யாக. எ-று.

நாகத்தாவிழுங்கப்படுநீ நாகந்தொழுவம்பலத்து நடம்பயி
 ல்வோனதுமலைக்கட்புருந்து விளங்கிவீற்றிருத்தல் தினக்குறந்தி
 பயவாதென்பதுகருத்து. அறிவென்பது-எண்டறிந்துசெய்யப்ப
 பிங்காரிபத்தை. தனிநாகமென்பதுஉம்பாடம். மெய்ப்பாடி-
 வெகுளி. பயன்-இடையீடறிவித்தல். (நாஎச)

அல்லகுறியறிவித்தல்.

அல்லகுறியறிவித்தலென்பது-குறியல்லாத குறியெதிர்ப்பட்டு
 மீண்டமை, திற்றைஞான்று தலைமகன் சிறைப்புறம் வந்துநிற்பு,
 தொழி தலைமகளுக்குக்கூறுவான்போன்று, அன்னத்தின்மேல்வை
 த்து அறிவியாதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்னங்கலருஞ்சடைமுடியொன்வியன் றில்லையன்ளு *
 யென்னங்கலமரலெய்தியதோவெழிச் சமுத்தந்தொத்திப் *
 பொன்னங்கலர்புண்ணைச் சேக்கையின்வாய்ப்புலம்புற்றுமுற்று *
 மன்னம்புலருமளவுந் துயிலாதமுங்கினவே. (நாஎஉ)
 வல்லியன்னவ எல்லகுறிப் பா
 டறைப்புனற்றுறறவற்குச் சிறைப்புறத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) ஒளி யவ்விடத்துவிரியுஞ் சடையானியன்ற முடியையு
 டையவனது அறந்தில்லையபொப்பாய், எழிலியுடைய அரும்
 பாகிபமுத்தந்தொத்தி அவ்விடத்துத் தாதாகிப பொன்மலரும் பு
 ண்ணைக்கண்ணாடாகிப தஞ்சேக்கையிடத்து அன்னமெல்லாம் துள்
 புற்றுப் புலருமளவுந் துயிலாது ஆரவாரிக்கன. அவ்விடத்தெய்தி
 யதாகிப அவமரலென்ளு! அறிவென்றிலேன். எ-று.

மின்னங்கலருமென்பதற்கு மின்னவ்விடத்தலரிந்தாற்போலுஞ்
 சடையெனினுமமையும். என்னங்கலமரலெய்தியதோ வென்பதற்
 கு என்னவமரலாண்டெய்திற்றோ வென்று கூட்டியுரைப்பினும
 மையும். இப்பொருட்டு என்னவென்பது வைடக்குறைத்துநின்ற
 னு. முத்தந்தொத்துறலும் பொன்மலர்தலுமாகிய உறுப்பினொரு

பூதம் முதல் மேலே நின்று நன சேக்கையின் வா ய்முக்கினை வெணவி
பையம். நெயிம்பொழுது துயில் நிலவென்பாள் புலருமளவுமெ
ன்றாள். பிறரை நூலுறுபகற்குறிவந்துநிற்பத் கூறினா ளெனிணும
மையும். அழுக்கல்-இரக்கமெனிணுமமையும். அறைப்புணல்-அறை
தலைபுடையபுணல். மெய்ப்பாடி- அழுக்கை. பபன்-அல்லகுதிப்படி
டமைதலைமகற்குணர்த்துதல். இனித்திணைநெய்சல். (௩௭௨)

கடலிடைவைத்துத் துயாறிவித்தல்.

கடலிடைவைத்துத் துயாறிவித்தவென்பது- தலைமகளிரவுறு
யாம், தலைமகன் சிறைப்புறமாக, இவள்வாட நீயினாயா நின்றாய் இ
துநினக்குநன்றோ வெனத் தோழி, கடலொடுபுலந்துகூறுநின்றல்.
அதற்குச் செய்துள்.

சோத்துன்னடியமென்றோகாக்குழுமித்தொல்வானவர் குந்ந்
தேத்தும்படிநிற்பவன் நிலைபன்னாளிவடுவள
வார்த்துன்ன மிந்துந் திருவுமதியுமிழந்தவநீ
பேர்த்துமிரைப்பொழியாப்பழிநோக்காப்பெருங்கடலே (௩௭௩)

எரிக்கடன்மேல்வைத் திரவருதுயா ம்
அறைசூலவந் கவியவுரைத்த து.

(இ-ள்) பெருங்கடலே, முற்காலத்துமீள்வாரொடுவித்து உன்ன
யிர்த்ததைபுந்திருவையுந்திங்ளைபுமிழந் தவைத்தும், பெயர்த்து
மொருபயனின்றியே இவள்வாட இனாயா நின்றாய். காரணமின்றி
ப்பிறரை வருத்ததலான் வரும்பழியையுநோக்குகின்றிலை. நினக்கி
துநன்றோ! எ-து. சோத்தம் உன்னடியமென்றோருகாற்சொன்ன
ரைப் பழையாபியவானவர் குழுமிப்பரிவாரமாய்ச் சூழ்ந்துநின்
நேத்தும்வண்ணம் திக்குமவனது தில்லைபன்னாளாயி இவளென்
க்கூட்டுக.

சோத்தம்-இழிந்தார்செய்யும்ஞ்சலி. அது சோத்தெனக்கடைகி
குறைந்துநின்றது சோத்தமடியமென்பது உம் அடியமெனிந்
குழுமித்தொல்வானவொன்பது உம் சூழ்இத்தொல்வானவர்
சூழ்ந்தேத்தும்படிவைப்பவனென்பது உம்பாடம். திருவுமதியு
மென்பது செவ்வமும்பிறவுமென வேறுமொருபொருடோன்ற
நின்றதென்பாருமுளர். இரா-குறுகிநின்றது. மெய்ப்பாடிப் பப
ணும்-அவை. (௩௭௪)

காமமிக்ககழிபடர்களினவி.

காமமிக்ககழிபடர்களினவியென்பது-தலைமகளைக் காணலுற்றுவு
ருந்தாநின் றதலைமகள், தனது வேட்கையிவகவாற்சேனாதனவற்றைக்
சேட்பனவாச வினித்து, நீங்கள் என்னை அதுற்றழிகின்றயென்று
ஒருகால்வினவுகின்றிலீர் இதுவோ துக்காதன்மைமெய்ன அவந்
றொழிபுலந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மா துற்றமேனியவையுற்றவில்லிவினைநகர்க்குத் *
போ துற்றமும்பொழில்சாள்சழிசாரெழிற் புள்ளினங்கா *
ளே துற்றழிநியென்வீர்மன்னுமீர்ந்துறைவர்க்கிவளே *
தீ துற்றதென்னுக்கென்னீரிதுவோ நன்மைசெப்புமினே (ராஎச)
தாமமிக்க தாழ்குழலே னை
காமமிக்க கழிபடர்களின வி.

(இ-ள்.) மாதுபொருந்தியமேனியையுடையவனாயகிய மிக்க
வில்லைபுடையவனது தில்லைநகரைச்சூழ்ந்த போது பொருந்திய
மலரினையுடையபொழில்காள், அப்பொழிலைச்சூழ்ந்தகழிசாள்,
அக்கழிசைந்பயினுமெழிலையுடையபுள்ளினங்காள், என்னை நீங்கள்
யாதனையுற்றழிகின்றயென்று ஒருகாற் கூறுகின்றிலீர், குளிர்ந்த
துறைவர்க்கு இவள் தீதுற்றதென்றிற்கென்று கூறுகின்றிலீர். இ
துவோ நம்மாட்டி துக்காதன்மை! சொல்லுமின். ஏ-று.

மா துற்றமேனியென்பது ஆகுபெயராய் மேனியையுடைய
ன் மேனின்றதெனினுமமையும். வரையுற்றவில்லியென்பதற்கு வ
ரைத்தன்மைமையப்பொருந்தியவில்லைபுடையானெனினுமமையும்
வரைத்தன்மைமையப்பொருந்துதல் - வரையாயிருத்தல். போது-
பொரும்பு. மன்னுமென்பதும் இவளோவென்னுமோகாரமு
ம் அசைநிலை. மன்னுந்தீ துற்றதெனக்கூட்டி மிகுதிக்கண்வந்ததெ
ன்பாருமுள். இதுவோ நன்மைமென்பதற்குத் தில்லையசூழ்
ந்தவிடத்துள்ளீராகவின் உமக்குண்டாகிய கிறப்புடைமையின
வோவெனினுமமையும். அழுதியென்பது உம்பாடம். ஏனையது
கிளவியெனவியையும். (ராஎச)

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகினவி.

காப்புச்சிறைமிக்ககையறுகினவியென்பது- காமமிக்ககெடிக்
படவிரும்பாநின்றதலைமகள், இவ்விடையீடெல்லாநீந்தி ஒருவழி
பாண் வந்தாராயினும் இஞ்ஞாநி குறைநாநின்றமையின் பாயிவ

னாயெநிர்ப்படுதலரிசெனக் காப்புச்சிறையிக்கு வருந்தாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

இன்னறவாரிபொழிந்தில்லைநகரிநறசீர்விழவிந்
பன்னிறமாலைதொகைபசலாம்பல்விளக்கிருளின்
அன்னறவுபக்குமில்லோருந் துயிலிற்றுறைவரிக்க
கொன்னிறவேலொடுபந்திடிசுஞாளிசுரைதருமே. (௩௭௫)

மெய்யறு சாவலி
கையறு கிள வி.

(இ-ள்.) இனிபநறவாரிந்தப்பொழிலைபுடைய தில்லைநகர்க்கிறைவ
னாகியவனது சீகையுடைய விழவின்சண் மாணிக்கமுதலாயினவந்
றுந்பலநிறந்தையுடையவாகிய மாலைகளின் றொகைகளான் இராப்
பொழுதும் பசலாகாநிற்கும். அதுவேபுமன்றிப்பலவாகியவிளக்
கு இருளின் பொருந் துதலறத் தூக்கும். இவ்விடைபீடே பன்றி
ஓருபொழுதும் துயிலாத இல்லோருமொருகாற்றுயில்வராயின்,
அறைவர் அச்சத்தைச்செய்யுமிக்கதிருந்தையுடைய வேலொடொ
ருகால்வருவராயின், அப்பொழுதறாப்குரைவாநிற்கும். அதனால்,
அவரைநாமெநிர்ப்படுதலரி துபோலும். எ-று.

மாலைத்தொகையும் இராப்பசலாகாநிற்கும் பலவிளக்கும் இரு
ளைத்தூக்குமென்றுரைப்பினுமமையும். இல்லோருந் துயிலிசென
ன்றதனால், அதுவுமொரிடைபீடுகூறப்பட்டதாம். மிக்கவேலென்
றியைப்பினுமமையும். மெய்யறுசாவல்-பிழையாதமிக்கசாவல். இ
வ்வயிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி - அழுறை. இவற்றைத்தலைமகன்
கேட்பின்வகாவாரும், தோழிகேட்பின்வகாவுகடாவுவாளாம், பா
ருக்கேட்பாரில்லைபாயின் அயர்வுயிர்த்துத்தானே ஆற்றத்தல்புயல்

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவி.

ஆறுபார்த்துற்றவச்சக்கிளவியென்பது - சிறைப்புறமாகத்தலை
மகன் ஆற்றுகைகூறக்கேட்டதலைமகன், குறியிடைச்சென்று நிற்ப
பு, தோழியெநிர்ப்பட்டி, நீகான்யாறுபலவுநீந்திக்கைவேல் துணை
பாக அஞ்சாதுவந்தால் யாக்களிச்சோலையிடத்துண்டாகியமெய்வ
த்துக்களுகவேயும், அதனாலில்விருளிடை வரற்பாலைபல்வெனத்த
ந்ளசச்சக்கிளவி வரவுவிவக்காநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாருதொன்றையென்றில்லைச்சடைமுடிபோய்யெயிலை
நீருறுகான்பாறளவிவதீந்திவந்தானினது

போருறுவேல்வழப்பொக்குருமஞ்சுகமஞ்சிவருஞ்
சூருறுசோலையின்வாழ்வாற்பாற்றன்றுதுங்கிருளே. (௩௬௪)

நாறுவாரிசூழ னவ்விநோக் கி
யாறுபார்த்துற்ற வச்சக்கிள வி.

(இ-ள்.) தாராகியபிக்கொன்றையையுடையவன், தில்லைக்கணு
ளானுகியசடையானியன்றமுடியையுடையவன் அவன துகையெயின்
நீரான்மிக்ககான்பாறுகொண்ணீற்றந்தனவற்றை நீற்றிவந்தால், அ
வ்விடத்துவலியையுடைய பொக்குமிடியேறு நினைதுபோர்மிக்க
வேலையஞ்சி தின்பால்வாராதொழிக. ஆயினும் மஞ்சுபாக்குற்றெ
ய்வம்பொருந்துஞ்சோலையிடத்துச்செறிந்தவிருட்கண் வரும்பா
ண்மைத்தன்று, அத்தெய்வங்களை யாமஞ்சுகும். ௭-று.

தாருறையொன்றையென்பதுபாடமாயின், தாராதற்கொண்
றையெனை முதலாகிய தன்பொருட்கேற்றவடையபித்துநின்ற
தாவுகாக்க. இப்பாடத்திற்கு ஏனைமூன்றடியும் உறையென்றே
குப. வரம்பாற்றன்றென்பது வினைமேனின்றது நவ்விநோக்கிய
துகிளவியெனவியையும். மெய்ப்பாமி-அச்சம். பயல்-வரைவுகடா
தல். (௩௬௪)

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி.

தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவியென்பது- தலைமகனைக்காணு
ந்துவருந்தாநின்றதலைமகள், இக்கண்டல்சான்றாகக்கொண்டு இப்
புண்ணையிடத்துக்கலந்த கள்வரை இவ்விடத்து வாக்கண்டலையே
துணையிலலாதேற்கு ஒருசொல்லருளாயென்று, தன்னுட்கையாற்
றைய மதிபொய்கூறிவினுவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விண்டலையாவர்க்கும்வேந்தர்வண் டில்லமெல்லக்கழிசூழ் *
கண்டலையேசேரியாக்கண்ணிப்புண் டிலக்கலந்தகள்வர் *
கண்டலையேவரக்கங்குலெல்லாமங்குலவாய்விளக்கு *
மண்டலமேபணியாய்தமியேற்கொருவாசகமே. (௩௬௪)

மின்னுப்புணையு மந்துண்மருந் கு
தன்னுட்கையா றெய்திடுகிள வி.

(இ-ள்.) கங்குள்முழுதுமாகாயத்திடத்தைவிளக்குமண்டலமே,
விண்ணிடத்துள்ளாராகிய வெல்லார்க்கும் வேந்தராயுள்ளாரது வ
ளவியதிவ்விவரைப்பின் மெல்லியகழிசூழ்ந்த கண்டலேசான்றாக,
இனையுண்ணக்கண் என்னைக்கலந்தகள்வர் ஒருவால் வாக்கண்டலை
யேயா! துணையிலலாதேற்கொருசொல்லருளாய். ௭-று.

மெல்லங்கழியென்பது உமொருபண்புத்தொகைமுடிபு. மென்மை-நிலத்தின்மென்மை. கழிசூழ்புன்னை யெண்கூட்டுக. கண்டலை யென்னுமைகாரம் அகைநிலை. சரியாகக்கொண்டெனவொரு சொல்வருவித்து இரண்டாவதாகவுரைப்பினு மமைபும். என்ஞான்றமணத்தொன்றாகத் தாமொன்றுமொழிந்தாரென்னுங் கருத்தார் கள்வொன்றள் கள்வர்க்கண்டலையென்பது பாடமாயின் உருபுவிளிக்க. கங்குலெல்லாங்கண்டலையென்று கூட்டியுரைப்பினு மமைபும். கண்டேகூறுகின் நிலையென்று முணர்வினளாகலின், எப்ப்திபிளவிபாயிற்று. அந்நுண்மருக்குவிகளவியென்றியபும். மெய்ப்பாடு-அழுகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல். (௮௪௪)

நிலைகண்டுரைத்தலை.

நிலைகண்டுரைத்தலைப்பது - தலைமகள் தன்னுட்கையாற்றறமதியொடுகநிலருந்தாநின்றமை கிடைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகன், ஆற்றாமையான் இவ்வரைப்பின் கட்டபுருந்தறிந்து, தோழியெதிர்ப்பட்டு, நீயிவ்வாநிலைவரைப்பின் கட்டபுருந்தறிந்து கண்டவர்க்கின்னைப்பெரும்பான்மைநிலையாது மற்றொன்று தினைப்பராயின் அவளுயிர்வாழ்வல்லளோ தினியிவ்வாடுறபூகற்பாலைபல்லியெனவரைவுதொன்றக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

பற்றொன்றிலார்பற்றுந் தில்லைப்பரன்பாங்குடன் தினிசீத *
 புற்றொன்றாவன்புதல்வெனநீபுருந்துநின்றான் *
 மற்றொன்றுமாமலரிட்டுந் தினைவாழ்த்திவந்தித்தலன் தி *
 மற்றொன்றுநிந்திப்போல்வல்லளோமங்கைவாழ்வகையே. (௮௪௫)

தின்னினழிந்தனன் மின்னிடையாடுந் தன வரைவுதொன்றவுரைசெய்தது.

(இ-ள்.) துறக்கப்படுவனவற்றின்மேற்பற்றொன்றுமில்லாதவர்கள் அறிந்துபற்றுந் தில்லைக்கணுளாகியபானது பரங்குன்றின்சணின் அப்புற்றொன்றாவனபுதல்வனாகிய முருகவேளைப்போல நீயிவ்வரைப்பின்புருந்துநின்றான், கண்டவர்கள் இந்நிலத்திற் குரியாகிய முருகனென்றுகருதி வளத்தையுடைய நெருங்கிய பெரியமலர்களே யிட்டிவாழ்த்தி, தின்னை வணங்காதே பரிதொன்றறநிலைவராயின், மங்கையுயிர்வாழும்வகைவல்லளோ? அதனலின்வாடுறபூகற்பாலைபல்லி. எ-து.

பாக்குள் நிவீன்றபுதல்வென்னவியையும். மல்லல் - சடைக்கு
 னைந் துநின்றது. மற்ருென்றுசிற்தித்தல்- இவன்காரணமாகவந்தா
 னென்றுசுருதுதல். முருகெனென்றமே பெரும்பான்மையானென்,
 உண்மையுணர் தலைமற்ருென்றென்றான் 'எதற்குச்செய்க்கருதுதலெ
 ன்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-வகைவுகடாதல். ( )

இரவுறு துயரங்கடலொடுசேர்த்தல்.

இரவுறு துயரங்கடலொடுசேர்த்தலென்பது- தலைமகளை பெநீர்
 ப்படமாட்டா துவருந்தாநின்றதலைமகள், இற்றையிரவெல்லாம் எ
 ன்னைப்போல நீயுந் துன்பமுற்றுக்கலங்கித்தெளிகின்றிலை இவ்வி
 டத்து நினைபுமகன்றுசென்றருளரோவெனத் தானுறுதுயரங்
 கடலொடுசேர்த்திக்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்கணைவேளைப்பொடியாய்விழிவிழித்தோன்புலியு *
 ரோங்கணைமேவிப்புரண்மீவிழுந்தெழுந்தோலமிட்டித் *
 திங்கணைந்தோரல்லுந்தேறும்வெங்கிச்செறிடெலே *
 யாங்கணைந்தார்நினைபும்முளரோசென்றகன்றவரோ. (நானக)
 எரிவேற்கண்ணி யிரவருதுயர
 செறிகடலிடைச் சேர்த்தியுரைத்த

(இ-ள்.) பூவாகியகணைபையுடையவேளைப்பொடியாய்விழும்வ
 ண்ணம்விழித்தவனது புலியூர்வரைப்பிற்செறிந்தடெலே,நீயொங்
 கியணைந்தககையைப்பொருந்திப் புரண்மீவிழுந்தெழுந்து கூப்
 பிட்டித் துன்பமுற்று ஒரிரவுங்கலங்கித்தெளிகின்றிலை அதனால்அ
 ணைந்தவர் நினைபுமகன்றுசென்றார் அவ்விடத்துளரோ? உரைப்
 பாயாக. எ-று.

பொடியாய்விழி விழித்தோனென்னுந் சொற்கள் ஒருசொன்
 னீரவாய்ப் பொடியாக்கினுனென்னும்பொருளவாய், மவனையெ
 ன்னுயிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. புலியூர்க்கடலே கலங்கித்தே
 ருவென்றுகூட்டினுமடையும். செறிடெலென்புழிச் செறிவு- எல்
 லெடெலாநிலைமை. பிரிவாற்றாராக்குஅணைமேவுதல்- பஞ்சியணை
 மேவுதல். அணைந்தாரென்பதுஉம் சென்றகன்றவரென்பதுஉம்
 அமிக்வாய் உளரோவென்னும்பயனிலைகொண்டன. ஆங்கு-அசை
 நிலையுமாம். மெய்ப்பாடு-அருகை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல் (நானக)

அலரறிவுறுத்தல்.

அலரறிவுறுத்தலென்பது - தலைமகளிரவுறுதுயரங் கடலொடு
 சேர்த்திவருந்தாநின்றமைசிறைப்புறமாகக்கேட்டதலைமகள்,குறி

யிடைச்சென்றநீத்ப,சோழியெதிர்ப்பட்டு, நிண்ணருளாப்பிற்
விது எங்கருக்கலரகாநின்றது இனி நீயிவ்வொழுமுகா தொழிய
வேண்டிமென அலரறிவுறுத்திவரவு விலக்காநிற்பல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

அலராயிரந்தந் துவந்திக்குமாலாயிரந்தரத்தா *
லலரார்தழல்வழிபாடுசெய்தாந்களவில்லொளிக *
ளலராவிருக்குமபடைகொடுத்தோன்றில்லையானுள்போன் *
தலராப்பினைகிசீறதம்பல்கைம்மீக்கையமெய்யருளே. (ந அய)

அலைவேலண்ணன் மனமகிழ்நு ள்
பலராலநியப் பட்டதென்ற அ.

(இ-ள்.) மால் தாமரைமலராயிரத்தைக் கொண்டுசென்றிட்டுவ
ணங்கித்தன்னாயிரங்கையானுமலர்போ லுங்கழலையழிபிதலைச்செ
ய்தவற்கு அளவில்லாதவொளிகள்விரியாநிற்கும்ஆழியாகியபடை
பையக்கொடுத்தவன், தில்லைக்கண்ணான், அவனதருள்போல, ஐயனே,
நின்றுடையமெய்யாகியவருள், அம்பல்கைம்மீக்கலராய் விளையா
நின்றது. இனித்தக்கதுசெய்வாயக. ௭-று.

அலராவிருக்குமென்பது ஓர்நிகழ்காலச்சொல். தில்லையானுள்
பெற்றாரீ உலகியல்பினராய்நில்லாமையின், அவ்வருளுவகத்தாரீ
கலராமென்பது கருத்து “நாடவர் நந்தம்மையார்ப்ப வார்ப்ப,,
என்பதுஉ மக்கருத்தேபற்றிவந்தது. அம்பல்-பரவாதளவு என்
னை” அம்பலு மலருங் களவு,,என்றாகலின். (ந அய)

இரவுக்குறிமுற்றிற்று.

ஒருவழித்தணத்தல்.

இவ்வாறிரவுக்குறிபுணர்ந்து, அவ்வொழுந்தென்றவில்லக்கப்ப
ட்டபின்னர் த் தெருண்டுவிடைதறலை. தெருளானுயின், அவ்வரைடங்
கச் சிலநாளொருவழித்தணந்துறைதல், உடன்கொண்டுபோதல்,
தொழிபாண்வகையுமுறிக்கப்பட்டு அருங்கலைவிபித்து வரைந்து
கோடல் இடமுன்றினுளொன்றுமுறைமையென்ப அவற்றுள்,—

ஒருவழித்தணத்தல்வருமாறு. சூத்திரம். அகன்றணவுசூற லாழி
யொயிசெட்ட, லாழி யொயிபுலத்த லன்னமோடாய்ச், லாழிக்குகா
த்த லாழியிசுழத்தல், சுடரொயிபுலம்பல் பொழுதுகண்ணிமயங்க
ல், பையுளெய்தல் பரிவுந்துரைத்த, லன்னமோடழிதல் வரவுணர்ந்

ஆரைத்தல், வருத்தக்கூறல் வருபதின்மூன்றுந், திருத்தியவொரு வழித்திறனாகும்மே.

(இ-ள்.) அகன்றணவுகூறல்- கடலொடுவரவுகேட்டல்-கடலொடுபுலத்தல்-அன்னமோடாய்தல்- தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறல்-கூடலிழைத்தல்-கூடொடுபுலம்பல்- பொழுதுகணிமையங்கல்-பறவையொடுவருந்தல்- பங்கயத்தோடு பரிவுற்றுரைத்தல்- அன்னமோடபுதிதல்-வரவுணர்ந்தரைத்தல் - வருத்தமிகுநிகூறல் எனவிவைபதின்மூன்றுமொருவழித்தணத்தலாம். எ-று. அவற்றுள், —

அகன்றணவுகூறல்.

அகன்றணவுகூறலென்பது - அலரறிவுறுத்ததோழி, இத்தன்மையைநினைந்து நீ சிவநாளகன்றணைவையாயின் அம்பலுமலருமடங்கி இப்பொழுதே அவளுக்குப்பழியில்லையாமெனந் தலைமகனுக்கிசைய அகன்றணவுகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புகழும்பழியும்பெருக்கிற்பெருகும்பெருகிநின் னு *
 நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாவிதுநீநினைப்பி *
 னசமுமதி லுமணிதில்லையோனடிப்போ னுசென்னித் *
 திகழுமவர்செல்லல்போலில்லையாம்பழிசின்மொழிக்கே. (ராஅக)
 வழிவேறு படமன்னு ம்
 பழிவேறு படுமென்ற னு.

(இ-ள்.) காரணவசத்தாற்பிறந்தபுகழும், பழியும் அக்காரணக்கணிகச்செய்தொருவன்வளர்க்குமாயிற்றாய்வளரும், அக்காரணக்கணியிடையறாமற்செய்துநிகழ்த்துவனாயின் அவ்வாறுவளர்ந்துநின்ற மாபாதுளவாய்ச்செல்லும், இவ்வாறல்லது அவைதரமாக நிகழா, அதனால் இப்பெற்றியை நிகருதுவையாயின், அகழையுமதிலைபுகழணிந்ததில்லைக்கண்ணாணுடைய அடிபாகிப்போனுகள் தஞ்சென்னிக்கண்ணிளங்கும்பெரியோரது பிறவித்துன்பம்போல இச்சின்மொழிக்கூப்பழியிப்பொழுதேயில்லையாம். நீ நினையாமையிற்பழியாகாநின்றது. எ-று.

நிகழுநிகழாநிகழ்த்தினல்லாநென்புழி நிரணிறையாகக்கூட்டப்பட்டது. அசமுமதி லுமலங்காரநீர்மையென்பதுபோதா, அணிதில்லையென்றார். அசமுமதி லுமழகுசெய்தவென எழுவாயாக்கியுணர்ப்பினுமமைபும். வழிவேறுபடுதல்- இவ்வையெய்துமுபாயங்களவன்றியவாவாய்வேறுபடுதல். மன்னும் - அசைநிலை. பழிவே

இப்படுதல்- பழித்தன்மைதிரிந்துகெடுதல். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-அவாநிவுந்இவவைவுகடாதல் (௩௮௬)

கடலொடுவரவுகேட்டல்.

கடலொடுவரவுகேட்டலென்பது-சூருவழித்தணத்தற்காற்றான வுருந்தாநின்றதலைமகள், நம்மைவிட்டுப்போனவர் மீண்டியரும் பரிசுணக்குரைத்தாரோவெனக் கடலொடுதலைமகன் வரவுகேளாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆரம்பரந்துதினாபொருநீர்முகின்மீன்பரப்பிச் *
 சீரம்பரத்திற்பிசுந்தொளிதொன்றுந் துறவற்சென்றார் *
 போரும்பரிசுபுகல் தனரோபுலியூர்ப்புனிதன் *
 சீரம்பர்குந்திபெற்றிச்சிறந்தாரக்குஞ்செறிக்கடலே. (௩௮௭)

மணந்தவரொருவழித் தணந்ததற்கிரங்கி
 மறிதினாசேரு மெறிக்கெந்தியம்பியது.

(இ-ள்.) புலியூர்க்கணுளனுகியதுயோனது புகழையுடைய அம்பரைக்குத்தந்து கணையயோதி மிக்கொலிக்கும்வரையிவாதகடலே, மூத்துப்பரந்து திராகடம்முட்பொருக்கடனீர் முகிலுபுமீனையுந்தன்சட்பரப்பிச்சீர்த்தவாசாயமேபோலவிளங்கியொளி புலப்படுத்திநுறையையுடையவர் நம்மைவிட்டுச்சென்றவர் மீண்டியரும்பரிசு உணக்குக்கூறினரோ! உனா. ௪-௩.

பரப்பியென்னும்வினையெச்சம் சீரம்பரமென்னும்வினைத் தொகையின் முன்மொழியொடுமுடிந்தது. பரப்பிவிளங்குமென ஒருசொல்வருவித்துமுடிப்பினுமலையும், பரப்பியென்பதற்கு முன்மீன்பரப்பியென்பதற்குரைத்தனாகக்க. திகழ்ந்தென்றதனால் ஒளிமிகுதிவிளங்கும், போதருமென்பது போருமென இடைக்குறைந்து நின்றது. ஈண்டேனபுலமமுன்மையிற், உள் குறைபுலமமின்மையிற். (௩௮௭)

கடலொடுபுலத்தல்.

கடலொடுபுலத்தலென்பது - கடலொடுவரவுகேட்டலைமகள்; அது தனக்குவாய்திறவாமையின் என்வனொகொண்டிப்போனாநிற்றம் பரக்கேட்க நீகூறொழிதென்றதெனப்பின்னும் அக்கடலொடுபுலந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாணிகர்வண்டினம்பாடப்பைம்பொன்றருவென்கிழிதல் *
 சேணிகர்காவின்வழங்கும்புன்னைத்துறைச்சேர்ப்பாதிமகள் *

வாணிகர்வெள்வளைகொண்டகன்றூர் திறம்வாய்ந்திறவாய்
பூணிகர்வாளாவண்புலியூர்சுற்றும்போர்க்கடலே. (௩௩௮)

செந்வளைச் சின்மொழி
யெறிகடற் கியம்பியது.

(இ-ள்.) பூணியொக்குமொளியையுடைய அரவையணிந்தவனானு புலியூரைச்சூழ்ந்த கரைபொருதலைபுடையகடலே, பாணகாரியொக்கும்வண்டினங்கள்சென்றுபாடத் தாதாகியபளம்பொண்ணிப்புலப்படுத்தாநின்ற போதாகியவெண்கிழியைத் தமதுசேய்மைக்கண் விளங்குங்காவினின்று அவற்றிற்குக்கொடுக்கும்புண்ணையையுடைய துறையைண்ணந்தசேர்ப்பையுடையராகிய திங்களினொளிபோலுமொளியையுடைய என்வெள்வளையைத் தம்மொடுகொண்டு னாவரதுதிறத்தை எமக்குக்கூறுகின்றிலை நீகூறுதொழிபின்றதென்! ௪-து.

கிழிமென்று கிழிக்குப்பெயராகவுரைப்பாருமுளர். வாய்திறவாயென்பதற்குக் கூறுவாயாகவென்றுகாப்பினுமமையும். ( )

அன்னமோடாய்தல்.

அன்னமோடாய்தவென்பது- கடலொடுபுலந்து கூறியதலைமகள், புண்ணையொடுபுலந்து, அகன்றவர் அகன்றையொழிவரோயானறிவென்றிலைநீயாயினுஞ்சொல்லுவாயாகவென அன்னமோடாய்ந்துவரவுகளோநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பகன்றாமரைக்கண்டெடக்கடந்தோன்புலியூர்ப்பழனத்
தகன்றாமரையன்னமெவண்டிநீலமணிபணிந்து
முகன்றூழ் குழைச்செம்பொன்முத்தணிபுண்ணியில் அம்முரையா
தகன்றாரகன்றையொழிர்கொல்லோநம்மகன்றுறையே. ( )

மின்னிடைமடந் தை
யன்னமோடாய்தது.

(இ-ள்.) பகனென்னும் பெயரையுடைய வாறுத்தனது தாமரைபோலுங்கண்டெடஅவ்வென்றவனதுபுலியூரைச்சூழ்ந்தபழனத்திண்கணுண்டாகிய அகன்றதாமரைக்கண்வாழும் அன்னமே, வண்டாகியநீலமணியையணிந்து தாதாகியசெம்பொண்ணியும் அரும்பாகியமுத்தையணிந்தமுத்திதுத் தாழ்ந்தகுழையையுடையபுண்ணி இந்நிலைமைக்கண்ணுமொன்று சொல்லுகின்றதினிலை. அகன்றவர் நமதகன்றுறைய பகன்றேயிவரோ? அறியேன், தியூரை, ௪-து.

முக்கூற்றுக்குமையென்பது இருபொருட்படதீய்றது. யானி
த்தன்மையேகுதலும் மணியணிநீதின்புற்று நிதிக்கின்றபுண்ணை என
க்கொன்றுசொல்லுமோ அன்னமே எனக்கு நீகூறென்பதுகருந்
து. ஈண்டுமேமொபிதாம்வினையாம் வினையாட்டை மறந்தேவியி
வரோவென் னுக்கருத்தாய், நம்மகன்றுறையகண்டேறியொழிவ
ர்கொல்லோவென்றார். (௩௮௪)

தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறல்.

தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறலென்பது- அன்னமொடுவரவு
கேட்டதல்லமகள், அதுவும்வாய்திறவாயையின், இனியவந்ருகி
ன்றரல்லரி எம்முயிர்த்துப் பற்றுக்கோடியினியிதுவே இதனைநீய
ழியாதொழிவாபென அவன்சென்றதேர்வழிநோக்கிக் கடலொடு
கூறாநீற்றல் அகற்குச்செய்யுள்.

உள்ளமுருகியுரோமஞ்சிவிட்ப்பவுடையவகுட் *
கொள்ளுமவரி லொர்கூட்டந்சந்தான் குனிக்கும்புலியூர் *
விள்ளும்பரிசு சென்றார்வியன் தேர்வழிதூரம்ண்டாய் *
புள்ளந்திரையும்பொரச்சக்கமாரிக்கும்பொருடலே. (௩௮௫)

மீன்றோப்துறைவர் மீளுமள வு
மான்மேர்வழிபையழிபேலென்றது.

(இ-ள்.) புள்ளந்திரையுந்தம்முட்பொரச்சக்கொளிக்குங்கரை
பொருங்கடலே, உள்ளமுருகி மெய்ம்மயிர்சிவிட்ப்புடையவகு
டியதானுட்கொள்ளுமடியாருள் எமக்கோர்கூட்டத்தைத்தந்தவன்
நின்று கூத்தாடும்புலியூரைநீங்கும்வண்ணஞ்சென்றவரதுபெரிய
தேர் போனவழியை நின்றுகாணாற்றாராதொழியவேண்டும். எ
ம்முயிர்த்துப்பற்றுக்கோடியினியிதுவே. ௪-து.

உள்ளுமென்றவும்மையாற் புறத்துக்கண்ணீர்நதழுவப்பட்டது
ஆட்கொள்ளுமவர் பெருமைதொன்ற உடையவென அன் பெ
ருமைவிளக்கும்பெயராண்டிக்கூறினார். விள்ளுநல் செவ்வால்வரு
ங்காரியமாதலிற், விள்ளும்பரிசு சென்றாரென்றார். கண்டாயெ
ன்பது முன்னிலையகச்சொல். குனிக்கும்புலியூர் அகர்ச்சியை
நினைபாது நீங்கிய வன் கண்மையார் இனியருவொன்று நசையிலம்
அவர்தேர்ச்சுவடாயினும் யாக்காணநீயதனையழியாதொழியென்
பதுகருத்து. விள்ளும்பரிசு சென்றாரென்பதற்குப் புலியூரைநீக்கி
னும்பொல யான்றுன்புறம்வண்ணமெனினுமமையும். விள்ளு
வ- வாப்திறத்தலென்று, அவர்கூறி நகும்வண்ணஞ்சென்றவொளி

ஊமமையும். பொரச்சங்கமார்க்குமென்புழிப்பொருஞ்சங்கெச்
 லியுமெனவொருபொருடோன்றியவாறுகண்டுக்கொள்ச. கூட்டநீ
 தந்தாடொன்றபாடமோறி ஆட்டுகொள்ளுமவரைப்போலின்புற எ
 மக்கோர்புணர்ச்சிலயத் தந்தாடொனத்தலைமகன்மேலேற வுரைப்
 பாருமுளரி. அலங்காரம்-அல்பொருட்டற்குறிப்பேற்றம். (௩௮, ௫)

கூடலிழைத்தல்

கூடலிழைத்தலென்பது - தேர்வழிநோக்கிக்கடலொடுகூறாதி
 லீறதலைமகள், இம்மணற்குன்றின்கண் நீத்தகன்றவள்ளலை உள்ளநீ
 னைநெகிழ்த்து இவ்விடத்தேதாவல்லையோவெனக் கூடற்றெய்வ
 த்தைவாழ்த்திக்கூடலிழைத்துவருந்தாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆழிதிருத்தும்புலியூருடையானருளினளித் *
 தாழிதிருத்தாமணற்குன்றினீத்தகன்றார்வருகென் *
 ருழிதிருத்திச்சுழிக்கணக்கோதிறைபாமலை *
 வாழிதிருத்தித்தாக்கிநிப்போவுள்ளம்வள்ளையே. (௩௮௬)

நீடலந் துறையிற்
 கூடலிழைத்தது.

(இ-ள்.) ஆழிசூழ்ந்தமண்முழுதையந்திருத்தும்புலியூராயுடை
 யவனாருள்போல இன்புறவளித்துக்கடல்வந்துதிருத்தாமணற்கு
 ன்நின்கண் எண்ணீத்தகன்றவர்வரவேண்டுமென்றுகூடலையிழை
 த்துச் சுழிக்கணக்கெச்சொல்லி பாவ்வருந்தாமல், ஐயனே, வாழ்
 வாயாக, அவனுள்ளத்தைநெகிழ்த்து உள்ளையீன்புத்தரவல்லையா
 யின். பானிரக்கின்றென். எ-று.

முதற்கணுழி ஆகுபெயர். ஆழிதிருத்தும்புலியூரென்பதற்குப்
 பிறவுமுறைப்ப. திரைவந்துபெயரும்பெருமணலடைகரையைப்
 பிணியையாதொடியோர் இனிவருதல் பாவ்ளையெதென்னுங்க
 ருத்தான், ஆழிதிருத்தாமணற்குன்றினீத்தகன்றார். ஐய
 வென்றது-கூடற்றெய்வத்தை. நீடலந் துறையென்பதற்குக் கமழ
 லந் துறைக்குறைத்ததுரைக்க. (௩௮௬)

கூடரொடுபுலம்பல்.

கூடரொடுபுலம்பலென்பது- கூடலிழைத்துவருந்தாநின்றலை
 மகள், துறைவரிபோக்கும் அவர்குளநையும் எண்ணவருத்தாநிற்
 னை அதன்மேல் நீயுமேகாநிற்சூய் பானினியுப்புமாதென்னுயெ
 ன்ச்செல்லாநின்றகூடரொடுபுலம்பாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சார்த்தரங்கநீகாரதோணிசுரூகீகடன்மீனெறிவோர் *
 போர்த்தரங்கநீகாரதோணிசுரூகீகடன்மீனெறிவோர் *
 தீர்த்தரங்கநீகாரதோணிசுரூகீகடன்மீனெறிவோர் *
 மார்த்தரங்கநீகாரதோணிசுரூகீகடன்மீனெறிவோர். (௩௩௩)

குணகடவெழுசுடர் குடகடந்தொளிப் ப
 மணமவிதமுவி மன்மபுலம்பிய னு.

(இ-ள்.)சரிபதினாயும், திகாயாநின்றதோணியும், சுரூவுப், மீனெறிவோரும், கடலும், போரைத்தருமங்ககணையும் அக்களத்தையுமொக்குந் துறைகையுடையவாது பிரிவும்; சிறந்ததுபோராடிய அரியபர்களுடையவென்பையணிந்தவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய பல்பூம்பொழிற்கண் நின்றுநீரினென்று சொல்லும் வஞ்சினமும், என்மேனியை நோயுற்றார் மேனியாகச்செய்யாநின்றன. வீழாநின்றுகடலோ, பாணியுமெறிபெய்கு? கூறுவாயாக-
 ள-யி.

குணகடவெழுசுடர் தரங்கத்திற்கும், தேர் தோணிக்கும், பாணை சுரூவிற்கும், காலாள் மீனெறிவோர்க்கும், போர்த்தரங்க கடற்குமுள் மையாகவுண்டாக. தரங்கமுல்லையினவற்றாந் போரைத்தருமங்ககணையுடைய களத்தையொக்குந் துறையென மூன்றாவது விரித்து வைப்பாருமுளர். இத்தற்கு அக்களத்துறையென்று மெலிந்துநின்றுது. போரைத்தருமங்கமென்பதனைத் தொகுக்கும்புழித்தொகுத்தார். துறைவர்போகும் தில்லைவரைப்பிற்குளறவும் என்ருமென்னும்ச்சத்தளாய், ஆர்த்தரங்கஞ்செய்யுமென்றார். (௩௩௩)

பொழுதுகண்டு மயங்கல்.

பொழுதுகண்டுமயங்கலென்பது-சுடரொடுபுலம்பாநின்றவன்; கதிரவன்மறைந்தான், காப்பவர்செயர், அதன்மேலிவந்ததது மீனெண்டவண்ணக்களும்போய்த் தஞ்சேக்கைகணையுடைய இனியானுற்றுமாமெருவென யாவப்பொழுதுகண்டு மயங்காநின்ற மல. அதற்குச்செய்யுள்.

பகலோன்சாந்தனைகாப்பவர்செயர் பற்றற்றவர்க்குப் *
 பகலோன்புகுறர்க்குப்போக்கியோனைவரும்புகலத் *
 தகலோன்பயிதில்லைப்பைம்பொழித்தேக்கைகணைக்கினவா *
 லகலோநீகிருங்கழிவாய்க்கொழுமீனெண்டவண்ணக்களே. (௩௩௩)

மயறருமாவ வருவதுகண் டி
 சபறருகண்ணி கலையுற்ற னி.

(இ-ள்.) சதிரவன்மறைந்தான், இம்மாலைக்காலத்துவருந்தன்ப
 த்தைக் காக்குமவர் செயராயிருந்தார், அதுவேயுமன்றி இவ்வச
 லோங்கிருக்கழிபிடத்தக்கொழுமினையுண்டவன்நங்கடாமும்இவ்
 விடத்தைவிட்டுத் தஞ்சேக்ககளை நோக்கின. இனியென் செய்
 வேன்! ௭-று. புலன்ளளிற் பற்றற்றவர்க்குப் புசலிடமாயுள்ளான், த
 ன்குட்புலவர்க்குப்பின் போதரவரிபவன், எல்லாருமேத்தம் தகுத
 லையுடையவன், அவன்பயி னுந்நிலைவகாப்பிற்பைப்பொழில்சளி
 னுளவாகிய சேக்ககளைனக்கூட்டிக.

ஒத்ததல்-ஒதபெறிந்ருபர் தல். கொழுமினென்பது ஓர்சாதி. ( )

பறவைபொயிவருந்தல.

பறவைபொயிவருந்தலென்பது-பொழுதுகண்டுமயங்காநின்ற
 தலைமகள், இந்நிலைமைக்கண் னும் என்னுண் னோபறியாது உண்
 னோட்டமின்றித் தம்வயிரோம்பாநின்றன இஃதெண்ணபாவமெ
 ன வண்டானப்பறவைபொயிவருந்திக்கூறுதிறம். அதற்குச்செய்
 யுள்.

பொன் னுமணியும்பவளமும்போன்றுபொலிந்நிலக்கி *
 மின் னுஞ்சுடையோன்புலியூர்விரவாதவரி னுண்ணை *
 யின் னுமநிலவா லெண்ணபாவமிருக்கழிவாய் *
 மன் னும்பகலேமகிழ்ந்திடைதேருமவண்டானங்களே. (௩௮௬)

செநிபிணிகைமிகச் சிந்நிகைப்பேசை
 பறவைமேல்வைத்துப் பையுளெய்தியது.

(இ-ள்.) என் னுற்றமைக்குப்பரி காரமாவதியாதுஞ்சிந்தியாது
 இருக்கழிபிடத்துப் பசுவெபுருந்து விரும்பித்தமக்குணவுதேடு
 ம்வண்டானங்களாகியகுருகுள் என் னுண்ணோபறியின்றிலைமைக்
 கண் னுபறியின் றனவில்லை-இஃதெண்ணபாவம்! ௭-று. பொன் பொ
 லப்பொலிந் துமாணிக்கம்போலவிட்டுவிளங்கிப் பவளம்போலயி
 ன் னுஞ் சுகடையபுடையவனது புலியுரைக் கலவாதாரைப்போல
 யானுறுமுண்ணோயெனக்கூட்டிக.

உறுமெனவொருசொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. முன்னறிந்
 தனவில்லையாயினும் இனிபறியவேண்டு மென்பதுசொந்தது. புலி
 யுரைவிரவாதாரிண்ணோட்டமிலராகலிற் புலியுரைவிரவாதவரினி
 ன் னு மநிலை வென்றியைத்துரைப்பினுமமையும். நிரணிகையாகக்
 கொள்ளாது எல்லாமெல்லாவற்றிண்மேலுமேறவுணாப்பினு மமம
 யும். மன்னும்-அசைநிலை. (௩௮௬)

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுணாத்தல்.

பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுணாத்தலென்பது - பறவையோடுவருந்துநின்றவன், இவைபெய்வருத்தங்கண்யி இவ்வருந்தாமல் விவரபவரவேண்டிமென்று ஞாயிற்றைநோக்கித்தங்கைகுவிபாநின்றனவாதலால் என்மாட்டன்புடையனபோலுமெனப்பங்கயத்தோடுபரிவுற்றுக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருங்கழிகாதற்பைக்கானவிற்றிலைப்பெக்கண்டர்விண்டா *
 ரொருங்கழிகாதரமுடுவெயில்செற்றவொற்றைச்சிலைகுன்ற *
 தருங்கழிகாதமகலுமென்றுமெழல்றலந் துகண்ணீர் *
 வருங்கழிகாதலவனசங்க்குப்புமலர்க்கைகண்டு. (ரக்ய)

முருகவிழ் கா ன
 லொர்பரிவுற்ற னு.

(இ-ள்) தில்லைக்கணுளராகிய எம்முடையகண்டர் பனைவரொருங்க்கையழிபுமச்சத்தையுடைய முடுவெயிலைச்செற்ற தனிவிலைக்குந்ந்து ளரிபவாகியபயிக்கோதங்களைப்போசாநின்றதுஎன்றுநினைபிவொளங்கணமாற்றுமென்றுவருந்திக் கருங்கழியின் கண்ணுக்காகையுடையபைக்கானவிண்ணுமுளவாகித்துன்புற்றுக் கண்ணீர்வாராநின்றகழிகாதலையுடையதாமனாகள் விராந்துவரவேண்டிமென்று அஞ்ஞாயிற்றைநோக்கி, தம்மலராகியகைகளைக்கூப்பியிரவாநின்றன. இவைபென்மாட்டன்புடையனபோலும் ௪-று.

காண்வினவனசங்க்களெனவும், தில்லையெக்கண்டர் செற்றவெனவுக்கூட்டுக. காணவிற்றைகூப்புமெனவியைப்பினுமமையும். காணப்பொய்கையின்வனசம் காணவினவனசமெனப்பட்டன. அவந் துகண்ணீர்வருமென்பது இருபொருட்டாகவின், மலர்ந்துகள் ளாகியநீர்வருமென்றுகாக்க, இப்பொருட்டு அவர்ந்தென்பதிடைக்கூறாத் துநின்றதாகக்கொள்ச. கதிரோஸ்றம்மைப்பிரிபவாற்று. துகழ்துவரவேண்டிமென வனசங்கள் கைகூப்பாநின்றனவென்று அவற்றிற்கிரங்கிஞளாகவுரைப்பினுமமையும். அவர்ந்தவென்பது பாடமாயிசீ, அவர்ந்த வனசமெனவியையும். (ரக்ய)

அன்னமோடழிதல்.

அன்னமோடழிதலென்பது-பங்கயத்தனதோக்கிப்பரிவுறுநின்றவன், உலகமெல்லாந்துயிலாநின்ற விற்றிலைமைக்கண்ணும் யான்றுயிலாமைக்குக்காரணமாகிய எவ்வருத்தத்தைக்கொண்டு அவர்

கூச்சொல்லாது தான்றன் செவலைப்பொருந்திக் கவந்தியின் நிதி
பாரிவாதின்றதென அன்னத்தோடழிந்துகூறாதிற்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

மூவறழீஇயவருண் முதலென் றில்லைச்செவ்வன் முந்நீரி *
நாவறழீஇயவிந்நானிலந் துஞ் சுறபந்தவின்பச் *
சேவறழீ இச்சென் றுதான் றஞ்சும்பான் றுயிலாச்செயிரெந் *
காவறழீஇயவர்க்கோதாதளியஎளிபன்னமே. (ஈசக)

இன்னகையவ ளிரவருதுப ர
மன்னத்தோ டழிந்துகைத்த ன்.

(இ-ள்.) மூவலைப்பொருந்திய அருள்புண்டயமுதல்வன், தில்லை
க்கணாளுகிய செவ்வன், அவனுடைய கடலாற்சூழப்பட்டநாவலை
ப்பொருந்திய இந்நானிலமுழுதுந் துஞ்சாதின்றத. இப்பொழு
தினும் பான்றயிலாமைக்குக் காரணமாகிய வருத்தத்தை எமது
காவலைப்பொருந்தினவர்க்குரையாதே அளித்தாகியஎளிபன்னம்இ
வ்விடத்துநின்றுமேயேயித் தானையந்தவின்பத்தைச் செய்யுள் செ
வலைத்தழுவி ஒருகவந்தியின்றித் தான் றுயிலாதின்றது. இனிதின
கூறுவார் பாவர்! எ-று.

மூவலென்பது ஒருதிருப்பதி. பாலக்குறிவமிச்சமையின், நா
னிலமென்பட்டது. நயந்தசேவலைப்பொருந்திய எளிப்பால் அ
ன்னஞ்சென்றுகாயமையல்லது அவரெம்மைக்காவாது விடா
ன்னுங்கருத்தான், எங்காவறழீஇயவர்க்கென்றான் ஓதாசென்பதனை
முற்றுகவுரைப்பினுமமைபும். நெய்தற்றிணைகூறுவார் சேர்த்துன்
னடிபமென்பதுதொட்டுப் புசலும்பழியுமென்னுங்காறும் வரப்
பாட்டொன்பதும் இரங்கணியித்தமாகக்கூறி ஒருவழித்தணைத்தற்று
றையிடத்த ஆரம்பந்நென்பதுதொட்டு இதன்காறும்வர இப்
பாட்டுப்பத்தும் இரங்கலேகூறுதலால்திணை-நெய்தல். என்ன-வா
ட்டம் உரிப்பொருளாதலின், கைகோள்-கற்பு. மெய்ப்பாடு-அழு
கை. பயன்-அயர்வுயிர்த்தல். (ஈசக)

வரவுணர்ந் துணாத்தீதல்.

வரவுணர்ந் துணாத்தீதலென்பது - தலைமகனன்னத்தோடழிந்து
ருந்நாதிற்பு, தலைமகனொருவழித்தணைந் துவந்தமை சிறைப்பறமா
கவுணர்ந் ததோழி, வலைகள் நிறுத்தியிடுகின் றனவிடலை, நெஞ்சம்மெ
கிழ்ந்துகாதின்றது, கண்கள் றுயிவின் றிக்கலுழாதின்றன, இவை
பெல்லாம் பான்சொல்லவேண்டியதிடலை, தீயேகண்டாய், இதனைச்

சென்று அவர்க்குச்சொல்லுவாயென மதியொடுகூறுநிற்றல். அ
தற்குச்செய்யுள்.

நில்லாவின நெஞ்சநெக்குருநீநெடுங்கண்மியிலத் *
கல்லாககிரீமுத்தங்காற்றுமெனக்கட்டுரைக்ககிலைத் *
தொல்லோனருள்களில்லாரிற்சென்றாற்சென்றசெல்ல்கண்டர் *
பெல்லார்மதிபேயி துநின்னையானிந்நிரக்கின்றதே. (111)

சென்றவர்வரவுணர்ந்து நின்றவணிலை மை
சிறப்புடைப்பாங்கி சிறப்பற்றத்துரைக்க து.

(இ-ள்.) ஒளிபார்ந்தமதியே, நில்லக்கண்ணாளுகிய தொல்லோன
து அருளுடையாரல்லாதாராப்போலக்கண்ணோட்டமின்றிப்
பொனவர் பெர்நலாலுண்டாகிய இன்னுமையை நீயேகண்டாய்,
யால்சொல்லவேண்டியதில்லை. வினாகனிமத்த நிற்கின்றனவிலை,
நெஞ்சநெடுநீநெருகாநின்றது, நெடுங்கண்கமியிலாவாய்க்கண்ணீ
ர்த் துளிபாகிய கிரீமுத்தங்களை விடாநின்றனவென்று அவர்க்கு
ச்சொல்லாயாக, நின்னை யானிந்நிரக்கின்றதிது. 111-று.

துயிலக்கல்லாவென்பது ஒருசொல் முத்தங்காலுமென்பது உ
ம்பாடம். எல்லாமதியே பென்பது பாடமாயிற் செல்லலெல்லா
மென்று கூட்டியுரைக்க. மெய்ப்பாடி - அச்சம். பயன் - வகையு
டாதல். (111)

வருத்தமிகுதி கூறல்.

வருத்தமிகுதி கூறவென்பது சிறைப்புறமாக மதியொடுவருத்த
க்கூறிச்சென்றெதிர்ப்பட்டுவலஞ்செய்துநின்ற, நீ போய், அவள்
படாநின்றவருத்தம்என்ற சொல்லு மனவல்லவென வகையு
ன்றத்தலைமளவருத்தமிகுதி தோழி கூறுநிற்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

வளருங்கநிபறியாமநீதிநின்றமம்மாக்கிடமாய்த் *
தளருந்தடவரைத்தலைசிலம்பாதன தங்கமெங்கும் *
விளரும்விழுமெழும்கிழமுமெலிபும்வெண்மாமதிநீன் *
ரொளிநுஞ்சடைமுடிபொன்புலியூரணவொண்ணுதலே (112)

நீங்கி யணந்வெற்கு ப்
பாங்கி பகர்ந்த து.

(இ-ள்.) வளராதின்ற மிளகு கொடியைத் தமக்கேற்றவுண்வெண்
றநிபாத இனாயமந்திதின்று வருத்தத்திற்கிடமாய்நிலைகளும்பெ
ரியவகையையுடைய தண்சிலம்பையுடையாய் வெள்ளியபெரிய

மதிநின்றவிளங்குஞ்சடைபானியன்ற முடியையுடையவனதுபுவி யூகாபொக்குமொண்ணுதல் தன்மேனிமுழுதம்பசுக்கும், அமளி க்கண்விழாநிற்கும், எழாநிற்கும், பொருமாநிற்கும், நின்வண்கண் மையநினைந்து மெலிபாநிற்கும், அகனுவின்னநிலைமையளென் றென்றூறச்சொல்லப்படாது ௪-று.

வளருமிளங்கெரி கண்ணிற்சினிகையிருத்தவின் இது நமக்குத் து ய்க்கப்ப்படாதென்றுணராது இளமந்தி அதனைத்தின்று வருந்துமா றுப்பாலக் கண்ணுமண்முகிமுழுருவினையாய் நின்னை நிக்பெ ருமையுணராதுகிழ்ப்பட்டிவருந்தாநின்றுளெனவுள்ளுறறைகாண் க. மெய்ப்பாடும் பயனும் அவை

இவ்வாரொருவழித்தணந்தவந்து வரைவுமாட்சிமைப்படவும் பெறும். அன்பிமுடன் போக்குநிகழ்ப்படும். (ஈசுந)

ஒருவழித்தணத்தல்- முற்றிற்று.

உடன்போக்கு.

இவ்வாரொருவழித்தணத்தல் நிகழாதாயின், உடன்போக்கு நிக ழும். அதுவருமாறு.

குத்திரம். பருவக்கூறல் படைத்துமொழிதல்லொடு, மருவமர் கோதையை மட்பேச்சுகாத்தல், பொன்னணிவுகாத்தல் பொரு ள்விலைகூற, வன்னமென்னடையா எருமைகேட்டழித, மளர்வறிந் துணாத்த ருக்குமுலாட, அளநினைவுகாத்த லுடன் கொண்டுசேற த், கருமையுணாத்த லாதரக்கூறன், மருவிபதடங்கயல் வாழா ளென் றல், பொருவருகற்பின் புனைநலனுணாத்த, றுணிந்தமைகூற றுணி வுக்கேட்ட, றுணிவறிவித்த ரெல்லநாண்விட, றுணிவெடுத் துணாத்த ல்கொண்டகவெனவுகாத்த, வடிவழிநினைந்துநின் மவனுளம்வா டல், கொடியிடையானக் கொண்டுசென்றுய்த்த, லொம்படுத்து னாத்தல் வழிப்படுத்தாணாத்த, நேம்படுகோதையைத் திறலடுவே லோன், கபயக்கொண்டேகல் பயங்கெடவுகாத்தன், மையமர்சண் ணியை வழிபயர்வகற்ற, னெறிவிலக்கல்லொடு நெறியிகடக்கண் டவர், செறிவெடுத்துணாத்தல் சேயிழையாளுடன், வழிவினையாட ல்வழிவெதிர்ப்பருவொ, மொழிநகரணியை யிதுவெனவுகாத்த, னகர்காட்டல்லொடு நகரிடைப்புக்குப், பதிபரிசுணாத்தல் பாங்கி னையுக்கிடமு, மதிநுதலாண வளர்த்தவள் கேட்ட, லறத்தொழிற்றல்

துகேட்டபூங்க, திறப்பாயின்னிச் செவிலிகவன்றுரைத்த, லடிநினைந்திரங்க லதுகாய்க்குரைத்தன், மடவரல்பொக வாடிபுரைத்தன், கிளிமொழிக்கிரங்கல் கிளர்சுடர்ப்பராய்த், லளிபெறுபருவத்திற்சுவன்சுவன்றுரைத்த, ஞடத்துணித னற்றாய்ப்பந்தவர், கூடக்கனாபெனக்கொடிக்குறிபார்த்தல், சோகிடங்கேட்டல் சுவடுகண்டறித, வேதமுற்றவைகண் டிரங்கிபுரைத்தல், வேட்டமாதரைக் கண்டிவினாவல், புறவொடுபுலத்தல் குரவொடுவருந்த, திறவருந்தவத்தொடு செல்லாநின்ற, மாவிரதியகா வழியிடைவினாவல், வேதியர்மம்மைவிரும்பிவினாவல், புணர்ந்துடன்வருவோரைப் பொருந்திவினாவல், மணந்தருகுழலான் மன்னியநிலப்பொடு, வேங்கைப்பட்டது கண்டிவிபத்த, லாங்கவரிபை பணிபலக்கெடுத்தரைத்தன், மீளவுரைத்தன் மீளாதவளுக்க, கூழ்முறையி துவென வலகிபல்புரைத்த, லமுங்குதாய்க்குரைத்தலைம்பதோடாறு, முழுங்கொலவேவோ ஊடன்போக்கோம்

(இ-ள்.) பருவக்கூறல்-மகட்பேச்சுரைத்தல்-பொன்னணிவுரைத்தல்-அருவிலைபுரைத்தல்-அருமைகேட்டபூங்கல்-தளர்வறிந்ததுரைத்தல்-குறிப்புகரைத்தல்-அருமையுரைத்தல்-ஆதரக்கூறல்-இறந்துபாடுரைத்தல்-சற்புறலனுரைத்தல்-துணிந்தமைகூறல்-துணிவொடுவினாவல்-போக்கறிவித்தல்-நாணிழந்துவருந்தல்-துணிவெடுத்தரைத்தல்-குறியிடக்கூறல்-அடிவொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடல்-கொண்டு சென்றுயித்தல்-ஓம்பித்தரைத்தல்-வழிப்படுத்தரைத்தல்-மெல்லக்கொண்டேகல-அடவெடுத்தரைத்தல்-அயர்வகற்றல்-நெறிவில்லக்கூறல்-கண்டவர்மகிழ்ச்சல்-வழிவினாய்தல்-நகரணிமைகூறல்-நகர்காட்டல்-பதிபரிசுரைத்தல்-செவிலிபாடல்-அறத்தொடுநிற்றல்-சற்புறல்கிரங்கல்-சுவன்றுரைத்தல்-அடிநினைந்திரங்கல்-நற்றாய்க்குரைத்தல்-நற்றாய்ப்பருந்தல்-கிளிமொழிக்கிரங்கல்-சுடரோடிராத்தல்-பருவநினைந்துகவறல்-நாடத்துணிதல்-கொடிக்குறிபார்த்தல்-சோகிடங்கேட்டல்-சுவடுகண்டறிதல்-சுவடுகண்டிரங்கல்-வேட்டமாதரைக்கேட்டல்-புறவொடுபுலத்தல்-குரவொடுவருந்தல்-விரதியகாவினாவல்-வேதியகாவினாவல்-புணர்ந்துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாவல்-விபந்துரைத்தல்-இயைபெடுத்தரைத்தல்-மீளவுரைத்தல்-உலகிபல்புரைத்தல்-அமுங்குதாய்க்குரைத்தல்-என்னவிவையம்பந்தாறும் உடன் போக்கோம் எ-று. அவற்றள்,

பருவங்கூறல்.

பருவக்கூறலென்பது அவரறிவுறுத்ததோழி, இவன் முன்பு

யாகிய அக்கையணியுமரன், நஞ்சையஞ்சிக் கலங்கிச்சுழன்று தே வர்சென்றுபணிய அந்நஞ்சான்வருமிடர்க்குமருந்தாகத்தன்செரு ணைநயக்கொடுக்கும்பான், அவன துறிலம்பெனக்கூட்டிக.

அக்குமணியெனினுமமையும். அலங்காரம்- ஒற்றுமைக்கொரு ளநல். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-அது. (ராசுசு)

பொன்னணிவுரைத்தல்.

பொன்னணிவுரைத்தலென்பது- படைத்துமொழியான் மசுட் பேசக்கூறியதொழி, அறுதியாகமுன்றிக்கணின்றுமுரசொடுபணி லமுழங்கக் காப்பணிந்து பொன்னணிப்புகுதாதின்றார், இனி நின்றுநுத்தென்றேவெனத் தலைமகனுக்கு அயலவர் பொன்னணி வுரையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாப்பணியொன்றில்லைப்பல்புமருவுசில்லோதிபைரந் *
 காப்பணிந்தார்பொன்னணிவாரினிக்கமழ்பூந் துறைய *
 கோப்பணிவான்றோய்கொடிமுன்றினின்றிவையேர்குழுமி *
 மாப்பணிவங்கண்முழங்கத்தழங்குமணமுரசே. (ராசுசு)

பலபரிசினுலு மலர்நெடுங்கண்ணி யை
 நன்னுதற்பாக்கி பொன்னணிவொன்றது.

(இ-ள்.) கமழ்பூந் துறையனே, பாம்பாகியபவணியையுடையவன து தில்லைக்கணுள்ளாகிய பலவாகிய பூக்கள்பொருந்திய துண்ணி யவோதிபையுடையான நல்லகாப்பையணிந்தாரினர். இனிப்பொ ண்ணய்ப்பணிவார். கவியாணத்தக்குப்பொருந்தியகோப்புக்களையணி ந்தவாலைத்தோயுக்கொடியுடைய முன்றிக்கணின்றுமணமு ரசங்களிவை ஏரொடுகுழுமிப் பெரியசங்கங்கள் முழங்கத் தாமொ லியாநின்றன. இனிப்பிப்பது செய்வாயாக. எ-து.

தில்லைப்பல்புவென்றியைப்பினுமமையும். காப்பென்றது-கா வலை. அணிவாரொன்றது-முற்றுச்சொல். கோப்பணிமுன்றிவென் லியையும். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (ராசுசு)

அருவிவலயுரைத்தல்.

அருவிவலயுரைத்தலென்பது - பொன்னணிவுரைப்பக்கேட்டத லைமகன், பாண் வரைவொடுவருதற்கு நீ முலைப்பரிசுக்கூறுவாயாக வென, எல்லாவலவெழுநல்கினும் எமர் அவளுடையசிறியலிடைக்கு விலையாகச்செய்பலொட்டார் இனிப்பெரியமுலைக்கு நீ விலகுகுது

வகென்றேவெனத் தோழி, விலையருமைகூறாதிற்றல். அதற்குச் செய்புள்.

எனும்பாலணியிறைபம்பலத்தோனெல்லிசெல்குறுவோர் *
 நலம்பாவிபமுற்றுநல்வினுகல்வரைநாடாடம்ம *
 சிலம்பாவழக்கண்ணிசிறந்திடக்கேவிலைசெப்பெலாட்டார் *
 கலம்பாவிபமுலையின்விலைபெய்லீகருதுவதே. (௩௯௭)

பேதைபாநிலு பேதைமையுடைத்தென
 வாதரத்தோழி பருவிலையுடைத்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பா, எனும்புகளானலங்கரிக்குமிறைவன், அம்பலத்தின்சண்ணன், அவனெல்லிக்கட்கெல்லக்கருதுவாரது நன்மைபாந்தவுலகமுருதையும் நீ கொடுப்பினும், எம்முடைய தமராசியு கல்வரைநாடர் வயிவகிர்போலுங் கண்ணையுடையானது சிறியவிடைக்கேவிலைபாசீசொல்லுதலியைபார், கலம்பாந்தமுலையின்விலையா யாதனைநீகருதுவது! ஒன்றற்கும் அவருடம்படார். எ-று.

எனும்பாந் செய்தவணியென்று ஒருசொல் வருவித்துரைப்பாருமுளர். எல்லிசேறல்-அறிவாலவனையணுகுதல். தில்லையெல்லியெனினுமமைபும். அவர்நலம்பாவாவிடமின்மையின் எஞ்சாமைமுழுதுமென்பார், நலம்பாவிபமுற்றுமென்றார். என்றது-அவர்கீவன்முத்தராயிருத்தல். அஃதாவது சீவனுடனிருக்கும்போதேமுத்தியைபடைந்திருத்தல். முத்தியாவது-எங்குமொக்கவியாத்தியையடைந்திருத்தல். இது அகண்டபரிபூரணரென்றபடி. அம்ம-கேளெண்ணுக்குறிப்பின்கண்வந்தது. சிறந்திடக்கேயென்னுமேசாரம் பிரிநிலை. இவனுபர்ந்தலைமகனூலால், தன்மகாக்கல்வரைநாடொன்றும், பேதையொன்றும், கூறினான். மெய்ப்பாடி-பெருமியும். பயன்-தலைமகளதருமைபுணர்ந்தல். (௩௯௭)

அருமைகேட்டழிதல்.

அருமைகேட்டழிதலென்பது-அருவிலைகேட்டதலைமகன், நீயவளதருமைகருதானது அவளதவயவங்கனி லுண்டாகிய நயத்தைப்பந்தினிடானு நயங்காதின்றாய் இனி மதியைப்பிடித்ததுத்தரவேண்டியமும் அதியாக்குழுவியைப்போலக் கிடந்தரந்துவாயாவெணத்தன்னைஞ்சோடழிந்துகூறாதிற்றல். அதற்குச் செய்புள்.

விசம்புற்றதிக்கெட்டமுழப்போன்றினிவிழிவிழி *
 யடிப்புற்றகண்ணோடலுய்கிடந்தரன்நிலையன்னான் *

சூயம்புந்நரவிடைகூரெயிற்றுறல்குழன்மொழியி *
 னாயம்பற்றிதின்றுறடுக்கித்தளர்க்கிவ் நறன்னெஞ்சமே. (நாகுஅ)

பெருமைநாட்டத்த வ
 ளருமைசெட்டழிந்த து.

(இ-ள்.) அரணதுதில்லையை யொப்பாளுடைபழுலை, புற்றின்க
 ணைவாழும்பாம்புபோலுயிடை, கூரியவெயிற்றின்கணூறியநீர், கு
 முலேசைபோலுமொழி, என விவற்றின்கட்டிடந்த இன்பத்தை
 யேகருதி விடாதுநின்று அளவதருமைகருநாயாப் பறிக்விவருந்தா
 றின் நறல்லறெஞ்சமே, விசும்பைப்பொருந்திய திக்ளைத்தரவே
 ன்மடியழல் குழவியையொத்து, நீரருமைகைப்பொருந்தியகண்
 ணையுடையையாப்ப பொருமிப்பொருமி, இனித்திடந்தலறுவாயா
 க். எ-று.

குழன்மொழியினென்னும் இன் - பல்பெயரும்மைத்தொகை
 யிதுதிக்கண்வந்தசாரியைஇன். மெப்பாழி-அழகை. பயன்-ஆந்
 ருமைநீங்குதல். (நாகுஅ)

தளர்வறிந்துரைத்தல்.

தளர்வறிந்துரைத்தலென்பது-வரைவுமாட்சிமைப்படாதாயின்
 நியவளையுடன் கொண்டு போவென்பது பயப்ப,கடலையுக் காணல்
 யுறோக்கிக் கண்ணீர்கொண்டு தன்னுபத்தானாயெல்லாம் புல்லிக்
 கொண்டாள் அவள்கருதியுன்னதென்று தெரியாதெனத் தேடி
 தலைமகள துவருத்தங்கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைதயங்குந்திராவாரியைநோக்கிடமலவிழ்ப்புங் *
 கைதயங்கானலைநோக்கிக்கண்ணீர்கொண்டெங்கண்டீர்தில்லைபு *
 பொப்பங்குந்துண்மருங்குனல்லானாயெல்லாம் புல்லினான் *
 பைதயங்கும்மரவம்புரையும்மல்குந்பைந்தொடியே. (நாகுஅ)

தண்டிறைவன் நளர்வறிந் து
 கொண்டிநீங்கெனக்குறித்துரைத்தது.

(இ-ள்.) படம்விளங்கும் பாம்பையொக்கும் அல்குலையுடைய
 பைந்தொடி,கருமைவிளங்குந்திராவையுடையகடலையுறோக்கி,ம
 டலவிழாநின்ற பூவையுடையவாகிய தாழையையுடைய காணையு
 றோக்கி, கண்ணீரைக்கொண்டு, பின் எம்முடையகண்டாது தில்
 லைக்கணுளராகிய பொய்யாதல்விளங்கும் துண்ணியமருங்குலையு
 டையதன்னுபத்தாராகிய நல்லானாயெல்லாம் புல்லிக்கொண்டான்.

அவள் ஒருதியதொன்றுண்டுபோலும். ௭-று.

கண்ணீர் கொண்டுமென்றது - பெண்ணருக்கியன்பாணகுணமொன்று, நெடுக்காலங்கூடமருவினாவிட்டிதீர்க்குகின்ற தயாத்தாற்றோன்றியதொன்று, இக்காலமெல்லாம் உங்களைச்சேர்ந்த போந்தபெருநலத்தான் இப்பெருநலம்பெற்றெனென்னு முவகைக்கண்ணீர் கொன்று. இப்பெருநலமென்றது-உடன்போக்கை. ஆகலான், நல்லாறாயெல்லாம் புல்லிக்கொண்டி கண்ணீர் கொண்டுள் பொப்போலுமகையுமருங்கு யெனினுமமைபும். குறித்தகாத்தது-கொண்டிநீங்கென்பது பயப்பவுகாத்தது. (௩௬)

குறிப்புரைத்தல்.

குறிப்புரைத்தலென்பது - வருத்தங்குறிப்போக்குணர்த்தி அனுவழியாதென்று, என்னைப்புல்லிக்கொண்டி தன்னுடையபூவையையும் பந்தையும், பாவையையும் கிளியையும் இன்றென்கைத்தந்தாள் அதுநின்றேடுடல்போதலைக்கருதிப்போலுமெனத்தொழிதலைமகனுக்குத் தலைமகளது குறிப்புரையாற்றற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மாவைவந்தாண்டமென்னேக்கிதன்பநிசர்வண்டில்மல்லற் *
கோவைவந்தாண்டசெவ்வாப்க்கருங்கண்ணிகுறிப்பறியேன் *
பூவைதந்தாள் பொன்னம்பந்துதந்தாளென்னைப்புல்லிக்கொண்டி.
பாவைதந்தாள் பைங்கிளியளித்தாளின்மென்பைந்தொடியே. (௨௩)
நறைக்குழ வி
குறிப்புரைத்தது.

(இ-ள்.) என்னுடையபைந்தொடி, இன்றென்னைப்புல்லிக்கொண்டி தன்பூவையையென்சையிற்றந்தாள், பின்பொற்றகட்டாற்புனைந்தபந்தைத்தந்தாள், பின்றன்பாவையைத்தந்தாள், பைங்கிளியையுமளித்தாள், மாணச்சென்றடிமைக்கொண்டமெல்லியறோக்கையுடையானது கூற்றையுடையவரதுவளவியறில்லை வரைப்பினுண்டாகியவளத்தையுடைய சொவ்வைக்களியைச்சென்றாண்டசெவ்வாயையுடைய இக்கருங்கண்ணியதுகருத்தறிவினிலேன், நின்றுடன்செல்லப்போலும். ௭-று.

புல்லிக்கொண்டிபாவையைத்தந்தாளென்றியைத்து, பாவைமேலுள்ளவன்பால் அதனைத்தருவுழிப்புல்லிக்கொண்டி தந்தாளென்றுரைப்பாருமுளர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி - பெருமிகம். பயன்போக்குணர்த்துதல். (௨௩)

அருமைபுணர்த்தல்.

அருமைபுணர்த்தலென்பது- குறிப்புணர்த்தப்போக்குடம்பித்தியதோழிக்கு, கொங்கைபொருளுறபிங்காநின்ற இகடயியபுடையானது மெல்லியவடிக்கு யான்செல்லும் வெஞ்சூர்ந்தராசு அதன்மேலும் எம்பதிபுஞ்செய்தது அதனால் நீகருதுவீற்றாரிபயிகவுமருமைபுடைத்தெனத் தலைமகன் போக்கருமை கூறாநிறல். அதற்குச்செய்யுள்.

மெல்லியல் கொங்கைபெரியயின்னோரிடைமெல்லடிபூத *
கல்லியல்வெம்மைக்கடங்கிறீச்செற்றுவானமெல்லாந் *
சொல்லிபசீர்சீசுடர்ந்நிங்களெண்ணித்தொல்வோன்புவிபூ *
ரல்லிபங்கோதைதல்லாயெல்லீசேய்த்தெம்மகனகரோ. (உருச)

சானிச்செய்குமைபுமானின்மென்மைபு ம்
பதியின்சேட்செய்யிதுவெனவுணர்த்தது.

(இ-ள்.) வாணலகெங்கும் ஆண்டையராற் கற்றுச்சொல்லப்பட்டபுகழையுஞ் சடையுடையதிங்களாகியகண்ணியபுமுடையபழையோனதுபுலியூரில் அல்லியங்கோதையபுடையநல்லாய், மெல்லியனுடையகொங்கைகள் பெரிய, அவற்றைத்தாங்குமிடையுடக்கத்தான் மின்னுக்குறையிருந்தது, மெல்லியவடிகள் பூவெய்யிருந்தன, கல்லிக்கணுண்டாகிய வெம்மையையுடையகாரி அவ்வடிக்குத்தகாததாய்க் கடியதீயாயிருந்தது, அதன்மேல் எம்முடையவகன்றநகரும் எல்லீசேய்த்தாயிருந்தது, அதனால், நீகருதியது பெரிதுமரிது. எ-று.

கல்லானியன்றகடமெனவிபைப்பினுமமைபும். எல்லீசேய்த்தென்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டி அனைகொன்னுமெழுவாய்க்குமுடியாயின. வானொல்லாமென்பதுஉற்பாடம். இதுவென்பதனை எல்லாவற்றோடுக்கூட்டுக, மெய்ப்பாடி-இளியரல். பபன்-தலைமகனிலமைபுணர்த்துதல். (உருச)

ஆதரங்கூறல்.

ஆதரங்கூறலென்பது- போக்கருமைகூறியதலைமகனுக்கு, நின்னோடுபோகப்பெறின் அவளுக்குவெஞ்சூர்முத்தண்காமாம் தீயருமைகூறாது அவளைக்கொண்டிப்போவெனத் தோழி தலைமகனாதரங்கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிணையுங்கலைபும்வல் பேய்த்தேரினைப்பெருநீர்நரசையா *
 லணையுமுரம்பநிரம்பியவத்தமுமைமெய்யே *
 யிணையுமளவுயில்லாவிறைபோணுறைநில்லைத்தண்பும் *
 பணையுந்தடமுமன்றேநின்னொடேகினெம்பைந்தொடிக்கே. ( )

அழற்றடம்புரையு மருஞ்சுரமது ளு
 நிழற்றடமவட்கு நின்னொடேகினென்றது.

(இ-ள்.) பிணையுக் கலையும் மிக்கநீர்வேட்கையாற் பெரியபேய்
 த்தேரினைச்சென்றனாகும் முரம்பானிரம்பியசுரமும், ஐயமே, நி
 ன்னொடுகெல்லின் மெய்யாக எம்பைந்தொடிக்கு ஒப்புமெல்ல
 புயில்லாத இறைபோணுறைகின் நதில்லைவரைப்பிற் புக்களைபுடை
 யகுளிர்ந்தமருத நிலமும் பொய்கையுமல்லவோ! நீ யிவ்வாறுகூறு
 வதெல்! எ-று.

முரம்பு-கல்விரவியுயர்ந்திருக்குநிலம். வகினென்னும்வினையெ
 ஷ்சம் பணையுந்தடமுமாமெனவிரியுமாக்கத்தோயி முடிந்தது. அ
 ழுற்றடம்-தீக்காய்கலம் விகாரவகையால் தடா-தடமெனநின்றது.
 அழலானிறைந்தபொய்கையெனினுமகையும். அலக்காரம் - புக
 ழுப்புசழ்ச்சி. (உாஉ)

இறந் துபாடுரைத்தல்.

இறந் துபாடுரைத்தலென்பது - ஆதரங்கூறியதோழி, நீபுடன்
 கொண்டுபோகாயாகில் அலரானுங் காவன்மிருதியானும் நின்னை
 பெதிர்ப்பயிதலரிதாகலின், தடந்தூறந்த கயல்போல இறந் துபாடு
 மெனத் தலைமகளதிறந் துபாடு கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இங்கயலெண்ணீபணிக்கிற்றேந்தவிணைப்பதில்லாக் *
 கங்கையெஞ்செஞ்சடைக்கண் னுதலண்ணல்கடி கொடிவலைப் *
 பங்கயப்பாசடைப்பாய்தடநீயப்படர்தடத்துச் *
 செங்கயலன்றேகருங்கயற்சண்ணித்திருமுதலே. (உாஊ)

கார்த்தடமுங் கயலும்போன்றீ ரு
 வார்த்தடமுலையு மன்னனுமென்ற து.

(இ-ள்) இணைக்கப்படுவதொருபொருளுமில்லாத கங்கையை
 யுடையவழுகியசெஞ்சடையையும் சண்ணையுடைய துதலையுமுடைய
 யவண்ணலது காவலைப்பொருந்தியதில்லைவரைப்பிற் பங்கயத்தின்
 பசியவிலைணையுடையபரந்தபொய்கை நீ; கருங்கயல்போலுங்க
 ண்ணையுடைய இத்திருமுதல் அகன்றவப்பொய்கைக்கண் வாழுஞ்

செய்யவன்றோ! அதனால், ஏந்தால், நின்றுகொண்டிருமிடத்து வேறொன்றொரு துன்பம்வருவதாக இவ்விடத்து நீயயன்மைகூறுகின்றதெல்! செய்வற்குப்பங்குப்பத்தமல்லதுவேறுவேண்டப்படுவதொன்றுண்டோ! எ-று.

கண்ணுதலாகியவண்ணலெனினுமமைபும், உடன்கொண்டிபோகாயாயின், அலராணுகாவல் மிகுதியானுநின்னைத்தலைப்படுதலரிதாகலிற் றடந்தறந்தசெயல்போல இவளிற்றத்துபடுமென்பது கருத்து. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன் - உடன்போக்குவப்புறுத்தல். (உ௮௩)

சுற்புநலனுணாத்தல்.

சுற்புநலனுணாத்தலென்பது- தலைமனைப்போக்குடம்படுத்தியதோழி, தலைமனானுழைச்சென்ற, மகளிர்க்குப் பாதுகாக்கப்படுவனவற்றுள் நாண்போலச்சிறந்ததுபிறிதில்லை அத்தன்மைத்தாகியநாணுக் சுற்புப்போலச் சீரியதன்றென உலகியல் கூறவான் போன்ற, அவள் உடன்போக்குத்துணியச் சுற்புநலன்கூறுதிற்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

தாயிற்சிறந்தன்றுநாண்படையலாருக்கந்நாண்டகைகால் *
வேயிற்சிறந்தமென்றோனிதின்கற்பின்விழுமிதன்நீங் *
சோயிற்சிறந்துசிறந்தம்பலத்தாடுமென்கூத்தப்பிரான் *
வாயிற்சிறந்தமநியிற்சிறந்தமநிநாதலே. (உ௮௪)

பொய்பொத்தவிடை போக்குத்துணியவைபத்திடை வழக்குரைத்தது.

(இ-ள்.) நங்கோயிடத்துப்பொலிந்துமேலிச் சிறந்தம்பலத்தின்கணின்கூறும் எம்முடையகூத்தனாகிய பிரானதுவாயின்கண் எப்பொழுதும்வந்து சிறந்தற்குக்காரணமாகிய அறிவாற்சிறப்பையுடையதாகிய மதிநுதால், மகளிர்க்குப்பழிநீக்கிப் பாதுகாத்தலில் நாண் தாய்போலச்சிறந்தது, அத்தன்மைத்தாகியநாண், அழகமைந்தவேய்ப்போலச்சிறந்த மெல்லியதோள்வேயுடையாய், தின்கணியசுற்புப்போலச் சீரிதன்று. எ-று.

தாயினுஞ்சிறந்தன்றுநாணென்றுணாப்பினுமமையம். நாணென்பது ஒருபொருட்டுரிமைபாகலிற்றொயென்பவாருமை கூறினார். “ஏவலினாயர் தாய்வயிறு, களிப்ப அன்பதுபோல அமைபுமாறுமுடைத்து. ஆன்றியும், “உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணெனினுஞ், செயிர்தீர் காட்சிக் சுற்புச் சிறந்தன்று, என்னுதாகலின்

வாயிற்சிறந்தமகியிற்சிறந்தவென்பதற்குத் தாய்போல நான்சிற
 த்தனும் நாணிணங்கற்புச்சிறத்தலுமாகிய இரண்டும் கூத்தப்பிரா
 ன்வாயிற்சிறந்த சூரல்களிடத்துச்சிறப்புடையபொருளென்றுரை
 ப்பிணமமையும் இதுகுறிப்பெச்சம். போக்குத்துணிய - போக்
 குத்துணியும்வண்ணம். மெய்ப்பாடி - அது. பயன் - தலைமகளைபு
 டன்போக்குறேர்வித்தல். (உரக.)

துணிந்தமைகூறல்.

துணிந்தமைகூறவென்பது-உலகியல்கூறுவார்போன்றுகற்பு
 வழிநிறுத்தி, எம்பெருமான் நினைநீரிவ்வாத வெய்யகாத்தே உ
 டன்கொண்டுபோலாகை நினையாநின்றுல் இதற்கு நினைநுத்தெ
 ன்னோவெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தலைமகனைவு கூறுநின்ற
 ல். அதற்குச்செய்யுள்.

குறப்பாவைநின்றுமுல்வேக்கையம்போதொடுகோடிகம்பிராய்க்
 நறப்பாடலம்புனைவாநீநினைவாநீதம்பிராய்புலியூர் *
 மறப்பானிப்பதொர்திவினைவந்திடிற்சென்றுசென்று *
 பிறப்பானிப்பினும்பின்னுந் துண்ணத்தகும்பெந்நியோ(உரக.)

பொருவேவண்ணல் போக்குத்துணிந்த மை
 செருவேக்கண்ணிக்ருச் சென்றுசெப்பிய து.

(இ-ள்.) குறப்பாவாய், தம்பிரானதுபுலியூரை மறக்கக் கூடுவ
 தொருநினைவினைவுவருமாயிற் பலயோனிகளினுஞ்சென்றுசெ
 ன்றுபிறக்கக்கூடினும் பின்னுஞ்சென்றுசேர்த்தகுந்தன்மையை
 யுடையவர் நின்றுமுனின் கணுண்டாகியவேற்கைப்பூவோடு கோடிக
 மம்பூவைவிரவித்தேனையுடையபாதிநி மலரைப்புனைவாராக நினை
 யாநின்றுர். எ-து.

புனைவாரொன்றுமுற்றுச்சொல்-செய்வெனெச்சமாகத்திரித்து
 னாக்கப்பட்டது. புனைவாராயுடல்போதலைநினையாநின்றுரைநு
 னைப்பிணமமையும். நினைவாரொன்றுமெநீர்காலத்தமுற்றுச்சொ
 ல்-நிதழ்காலத்ததுக்கணவந்தது. கோடிகம்பிராய்ப்பாடலம்புனைவா
 ரீநினைவாரொன்றதனான், நீரிவாந்நிலைநின்றுநெடுசெவ்வலுற்றுநொ
 ன்பதுகூறினானாம். புலியூராயுணர்ந்தாநீக்குப் பிண்ணைமறக்க
 ளிதென் னுக்கருத்தான், மறப்பானிப்பதொர்திவினைவந்திடினெ
 ன்றாள். புலியூரையொருகாலுணர்ந்ததுணையானே பிறவிசெய்ய
 ன்றே அவ்வாறன்றியதனை மறந்தவாற்றினே பிறக்கக்கூடினமெ

ன்னுங்கருத்தால், பிறப்பானபிப்பினுமென்றார். அவர்நாணி உடன்போகாது நான்மற்றொன்றைக்கப்பட்டு அவரையெதிர்ப்படாதிருத்தல் அன்பென்றென்னுங்கருத்தால், பிறப்பானபிப்பினும்பின்னும் நானுத்தரும்பெற்றியொன்றார். பெற்றியொன்பதனை விண்ணுக்குறிப்பு முற்றாகவுணாப்பினுமமைபும். உன்னத்தரும் பெற்றியொன்பதுஉம்பாடம். மெப்ப்பாடி-அது. பயன்-தலைமனை உடன்போக்குநேர்ந்தமையுணர்ந்ததல். (உாடு)

துணிவொடுவினாவல்.

துணிவொடுவினாவென்பது- தலைமனைவினாவுகேட்டதலைமகள் அவனைவினாபடியே துணிந்தறிந்து, இந்நீரில்லாதவெய்யகரத்தேயிப்பொழுதுவர நம்மையுடன் கொண்டு போகைக்குக்காரணமென்றே வெணக்கோழியைவினாவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நிழற்றலைநீ நெறிநீரில்லகானமோரிசத்து *
 மழற்றலைவெம்பாந் நென்பொன்றேநிலையம்பலக்கான் *
 கழற்றலைவத்துக்கைப்போதுகன்சுப்பக்கல்லாதவர்போந் *
 குழற்றலைச்சொல்லிமெல்லக்குறிப்பாகுறங்கொற்றவர்க்கே. ()

சிலம்பன்றுணிவொடு செல்காநினைந் து
 கலம்புனைகொம்பர் கலக்கமுற்ற து.

(இ-ள்.) நிழலிடந்தீநீநீநீநீநீருடைத்தன்று, இருமருங்குமூண்டாகிய ஓரிகுப்பியிங்காடி அமுதுநிபோலுதுநியையுடையவெய்யபாலைபுடைத்தென்று சொல்லுவார், தில்லையம்பலத்தின்கண்ணுணதுகழல்களைத் தந்தலைமெல்லவைத்துக் கையாடியபோதுகளைக்கூப்பப் பயிலாதவரைப்போல, இத்தலைமைத்தாகிய நெறிக்கண், குழலிடத்துச்சொற்போலுஞ்சொல்லியுடையாய், நங்கொற்றவர்க்குச்செல்லக்குறிப்புண்டாகின்ற இஃதென்றே! எ-று.

நீரில்லவென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொல்லீரவாய் நெறியென்னுமெழுவாய்க்குப்பயனிலையாயின். நெறிக்கணீரில்லவெனவிளிப்பினுமமைபும். நிழலிடந்தீயோடொக்குநெறி, அந்நெறிநீருடைத்தன்று, காண்கமெங்குமோரிகுப்பியிம்; அக்கானகம்அழற்றலைவெம்பாலைபுமுடைத்து என்றுரைப்பினுமமைபும். இப்பொருட்டுக்குக் காண்கமோரிசத்துமென்பதற்கு நெறிநீரில்லவென்றதற்குணாத் துணைக்கே. மெப்ப்பாடி- அழுணை. பயன்- ஆற்றாமையிக்குதல். (உாசு)

போக்கறிவித்தல்.

போக்கறிவித்தலென்பது- இப்பொழுதவர்போகைக்குக்காரணமென்றே வென்றுகேட்டதலைகளுக்கும்நீங்கள்உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரைபொருவரின்றியமையிராயினீர், இத்தன்மைத்தாபியறுங்காதலைநின்றுவைத்தும் அவற்குவருமேதம் நினைதென்றஞ்சி யானவனைவரவுவிலக்குவேன், அவனுமவ்வாறு வருதலையொழிந்து வரைவொழிவறிற் பொன்முதலாகியவெல்லாவற்றையுநினைக்குமுலைப்பரிசும்பெறினும் நமர்நின்னைக்கொடார் சொல்லுமிடத்து இதுவன்றே நீரருஞ்சரம்போகைக்குக் காரணமென்றுதொழிதலைமனைதுபோக்கறிவிப்பறிந்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

சாயமுமாவியுநீங்கள்சிறம்பலவன்சயிலைச் *
 சீயமுமாவும்வெரி இவரலென்பல்செய்நினைநீர்த் *
 தேயமும்பாவும்பெறினுங்கொடார்நமரின்னசெப்பித் *
 ரோயமுநாபியில்லாசகரம்போக்குத்துணிவித்தவே. (உளஎ)

பொருசுடர்வேலவன் போக்குத்துணிந்த மை
 யரிவைக்கவ ளறியவுரைத்த

(இ-ள்.) நீங்கள் உடம்புமுயிரும்போல ஒருவரைபொருவரின்றியமையாதவன்பையுடையீர், இத்தன்மைத்தாபியறுங்காதலைநினைப்பாது, சிறம்பலத்தான்வையிற்சீயத்தையும் அல்லாதசொழிலிலங்கையுமஞ்சி யானவனைவாற்பாலைபல்லைபென்றுகூறுவேன். அவ்வாறுவருதலையொழிந்து வரைவுவேண்டின், நெருங்கியநினைபுடைய கடலாற்குழப்பட்ட இந்நிலத்தையும் பொன்முதலாகியவெல்லாவற்றையும்பெறினும், நமர் நின்னைக்கொடர்கள். அதனால், நீருமக்கள்வாழுமிடமுயில்லாத சுரங்களைப்போதலத்துணிவித்தன சொல்லுமிடத்து இத்தன்மைமனவன்றே! எ-று.

நீங்கள்சாயமுமாவியும்போல வின்றியமையாமையின் அவற்குவருமேதநினைதென்றஞ்சி அவன் வரவுவிலக்குவேனென்றானாகவுரைப்பினுமமையும். துணிவித்ததென்பதுபாடமாயிற், துணிவித்ததனைச்செப்பினின்னவெனக்கூட்டியுரைக்க. அறிய-இன்னகாரணத்தானென்றறிய. மெப்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-உடன்போக்குமாட்சிமைப்படுத்தல். (உளஎ)

நாணிழந்துவருந்தல்.

நாணிழந்துவருந்தலென்பது-உடன்பொன்றிப்போகைக்குக்கா

ரணங்கேட்டதலைமகள், ஒருநாளுமென்னைவிட்டுநீங்காத என்னுடனேவளர்ந்தபொலியுடைத்தாகியநான் சந்திவென்றிறங்கமாட்டாது தன்னைவிட்டுநீங்காத என்னைக்கழிவதாக மகளிர் எழுபிறப்பின்சண்ணுக்குடியிற்பிறவாதொழிகவெனத் தானதற்குப்பிரிவாற்றாமையான் வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மற்பாய்விடைபோன்மகிழ்பலியூரென்னொடுமவளர்ந்த *
 பொற்பார்திருநான்பொருப்பர்விருப்புப்புகுந்துறுந்தக் *
 கற்பார்கடுங்காக்கல்கிப்பறித்தெறியச்சழிச *
 விற்பாந்திறவற்கவேழையர்வாழியெழுமையுமே. (உாஅ)

சற்புநாணிணு முற்சிறந்தமையி ன்
 சேனெறி செல்ல வாணாதறுணிந்த னு.

(இ-ள்.) வளக்கையுடையபாயும் விடையையுடையவன்விரும்பும்புலியூரில் என்னொடுநீதோன்றி என்னொடொக்கவளர்ந்த பொலிவார்ந்ததிருவையுடையநான், பொருப்பர்மேல் யான்வைத்தவிருப்பம் இடையேபுகுந்துள்ள, நின்றநிலைகூலிந்து, சற்பாகியநிறைந்தகடியகாற்றலைத்துப்பிடுக்கிஎன்வெயிற்கிடவாமைப்பறந்தெறிய, என்னைக்கழிவதாக. இனிமகளிர் எழுபிறப்பின்சண்ணுக்குடியிற்பிறவாதொழிச.எ-று.

நாண்கழிக்கவெனவிபையும்வாழி-அசைநிலை.சற்பாங்கடுங்காரென்பதுஉட்பாடம். முற்சிறந்தமையின் - முன்னெண்ணச்சிறந்தமையின். மல்லல்-மல்லெனக்கடைக்குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-உடன்போக்குவலித்தல். (உாஅ)

துணியெடுத்ததுரைத்தல்.

துணியெடுத்ததுரைத்தவென்பது-தலைமகளைக்கற்புலியுதிருத்திச்சென்று, தின்னொடுபோதுமிடத்து நீசெல்லுங்கற்காரம் அவளதுசிறந்தக்குநற்றளிர்ரம்போலுமெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவடுணிவெடுத்ததுக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கம்பஞ்சிவந்தசலநீராளுகந்மறுத்ததில்லை *
 நம்பன்சிவநகந்நற்றளிர்கற்காமாகுநம்பா *
 வம்பஞ்சியாவம்புகமிகநீண்டரிசிற்துகண்ணாள் *
 செம்பஞ்சியின்மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சேறடிக்கே. (உாஆ)

செல்லமாதர் செல்லத்துணிந்த மை
 தொல்வரைநாடற்குத்தோழிசொல்லியது.

(இ-ள்.) நம்பா, அம்புகளஞ்சித்தானியிற்றுக்கொளிப்ப மிகநீண்டு செவ்வரிசிறிபணைசீனையுடையாளுடைய செம்பஞ்சியின் மிதிப்பினுறியிக்கும் மலர்போலுஞ்சிறிபவடிக்கு நீசெல்லுங்கல் லையுடையாரம் நல்லதளிசாம்போலும் இவளது துணிவிருந்தவாற்றான். ௭-று. அச்சத்தால்வருநடுக்கத்தைவெகுண்ட சவந்தரன தாகத்தைமுனிந்த தில்லையினம்பனது சிவநகரின் நற்றளிமொணக்கூட்டுக.

சிவநகரென்பது ஒருநிருப்பதி. செம்பஞ்சியின் மிதிக்கிற்பதைக்கும்மலர்ச்சீறடிபெய்ப்பன ஒருசொன்னீர்மைப்பட்டுநின்றன, இதனையநிகரப்பிறுணையாற்கொள்க. அரிசிந் துகண்ணுளது என்னுமறனுருபு தொகச்சொல்லாதவிடத்திற் தொக்குநின்ற தெனினுமமைபும். அரிசிந் துகண்ணுள்மலர்ச்சீறடிபெய்து கூட்டுவாருமுளர். தொல்வரை-பெரியவரை. பெய்ப்பாடி- அது. பயல்- உடன்போக்குவற்புறுத்தல். (உாசு)

குறியிடங்கூறல்.

குறியிடங்கூறலென்பது- துணிவெறித்தனாத்ததோழி, தாழாது இவ்விருட்டாலத்துக் கொண்டுபோவாயாக யானவளைக்கொண்டுவாராதின்மேன் நீமுன்புவந்தெதிர்ப்பட்ட அக்குறியிடத்துவந்து நிலவெனத் தலைமகனுக்குக் குறியிடங்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முன்னேன்மணிகண்டமொத்தவனம்பலந்தம் முடிதாழ்த் *
 னுன்னுதவர்வினைபோற்பாந்தோக்குமெனதுயிரே *
 யன்னாரும்பெறலாவிபன்னாயுளாசையினும் *
 பொன்னார்மணிமகிழ்ப்புவிழபாம்பினைபொங்கிருளே. (உாவு)

மன்னிபவிருளிற் றுன்னியகுறியி ன்
 கோங்கிவரீரோக்கையை நீக்குவொண்டென்ற து.

(இ-ள்.) எனதுயிவாயொப்பாளது அரியபெறுதலையுடைய ஆவியையொப்பாய், நினதருண்மேலுள்ளவாசையாற் பெரன்போலும் நிகறந்தநல்லமகிழின்புவிழஅவைவிழுதென்றவோசையைத் செய்யுங்குறியாகவோர்ந்து யாம்பிற்றுப்புமிக்கவிருள் இக்காலத்துக்கருமையால் எல்லார்க்குமுன்னாயவனதழகியிடற்றையொத்து அவனைதம்பலத்தைத் தம்முடிசீளத்தாழ்த்து நினைபாதவாது தீவினைபோலக் கருமையோடுபாந்துயிரும். ௭-று.

ஆவியன்னாயுடையுள்ளாரப்பாருமுளர். மணிமகிழ்ப்புவிழ

வென்பதுபாடமாயிற் பூழிழவென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீ
 ர்மைப்பட்டு மணிமகிழென்னுமெழுவாயையமைத்தவைவாவுகா
 க்க, இனித்தாழாதிவியருட்காலத்துப்போகவேண்டுமென்றும் இ
 ரவுக்குறிச்சுவையும் அகாயிருக்கவந்து அக்குறியிடத்திற்
 வென்றுக்கூடுகின்றாம். தன்னியகுறி நீழுன்புலந்திவளைபெதிர்ப்
 பட்டகுறியிடம்.மெப்பாடு-அது பயன்-குறியிடமுணர்ந்துதல்
அடியொடுவழிநிவணந்தவனுளம்வாடல்

அடியொடுவழிநினைந்தவனுளம்வாடவென்பது-தோழிகுறியி
 டைநிறுத்திப்போகாநிற்ப,தலைமகன் அவ்விடத்தேறின்று, அனி
 ச்சப்பூப்போலும் அழகியவடிகள் அழந்தடம்போதுமென்றால்
 இதற்கென்னதுன்பம் வந்தெய்துங்கொல்லோவெனத் தலைமகனா
 டியொடு தான்செல்லாநின்றவழிநினைந்து,தன்னுள்ளம்வாடாநிற்
 றல்.அதற்குச்செய்யுள்.

பனிச்சந்திரனொடுபாய்புனல்சூழும்பரன்புலியு *
 ரனிச்சந்திரமஞ்சீரடிபாவவழல்பழுத்த *
 கனிச்செந்திரளன்னகந்தடம்போந்துகடக்குமென்ற *
 ளீனிச்சந்தமேகலைபாட்கென்கொலம்புகுந்தெய்துவதே. ( )

நெய்யுறுகுழலியொடு நீக்கத்துணிந் த
 உறகடர்வேலோ னுள்ளம்வாடிய னு.

(இ-ள்.) குளிர்ச்சியையுடையமதியொடு பரந்தபுனல்புடைய
 கங்கையச்சூழும் பரனதுபுலியூழில் அனிச்சப்பூப்போலும் அழகி
 யகிரியவடிகள், அன்னோ, தீப்பழுத்த பழந்தினது சிவந்ததீரள்
 போலுங்கந்திரனையுடையஎட்டை இக்குறியின்றும் போந்துகடக்
 குமாயின், நிறத்தைபுடைய மேகலையையுடையாட்கு இனியென்
 காரணமாகவந்தெய்துந் துன்பம் வேறென்! எ-று.

ஆவ- இரங்கற்குறிப்பு. மெப்பாடு - அழகை. பயன் - நெஞ்
 சொடுசாவுதல். (உாடுக)

கொண்டுசென்றுய்த்தல்.

கொண்டுசென்றுய்த்தவென்பது-தலைமகன் குறியிடையின்றி,
 அடியொடுவழிநினைந்து,தன்னுள்ளம்வாடாநிற்ப,அந்நிலைமைக்க
 ண்,நின்றுள்ளத்துக்கருதியதனை.இப்பொழுதுநினைக்குத்தெய்வந்
 தாராநின்றது என்குறியையுங்கொண்டவந்தென் நயிவளைக்கை

(இ-ள்.) சிலம்பா, இருந்து உம்பரிடை விடாது நடுக்கப் பறந்து செல்லும் புறங்கள் செடப் பொலிந்து எரியான் வினையாமலானது தெற்கின் கணுண்டாகிய தில்லை யெப்பாளிடத்து அறந்திருந்து தற்குக்காரணமாகிய உனதருளும் வேறுபடுமாயின், இவ்வகன்ற நிலத்து அரிபயமறைகளின் முறைமைபிறழ்க்கடலு மெஞ்சாது வந்தும் எ-று.

அறந்திரிந்தென்பது பாடமாயின், அறந்திரிந்தருமறையின் திறந்திரிந்தென மாறியுரைக்க. அறந்திரிந்தாற்போல தின்னருளும்பித்தாயி னெனவொருசொல் வருவித்துரைப்பினுமையும். அருமறைபுமென்பது உடம்பாடம். மெய்ப்பாடு - பெருமிதம். பயல் - ஒம்படுத்தல். (உாயக)

வழிப்படுத்தித் துரைத்தல்.

வழிப்படுத்தித் துரைத்தவென்பது - ஒம்பித்துரைத்தகோழி, ஆயமுமன்னையும் பின்வாராமல் இவ்விடத்தேறினுக்கி இவ்வரிடத்துள்ள அலகையொருவாற்றானீக்கி யானும்வந்து துக்கணக்கானபேரூ, நீயிருந்திருவொய்சென்று தும்பதியிடைச் சேர்வீராமினென இருவரையுமவழிப்படுத்திக்குறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நுண்டொல்லையாயமுமெளவைபுநீக்கவிவ்வூர்க்கெளவைதீர்த்த *
 தாண்டொல்லைகண்டிடக்கூறிகுறும்மையெய்க்கைப்பிடித்தின் *
 றுண்டெல்லையின்பந்தநவன்சிறம்பலநிலவு *
 செண்டில்லைமாறகேவாய்ச்சென்றுசேர்க்கெருந்தவே. (உாயச)

மதினாதலியை வழிப்படுத்திப் பதிவயிற்பெயரும் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) எம்மைவலிந்துபிடித்தாண்டு இன்று எல்லையதீக்கிய விசைப்பந்தைத்தந்தவனது சிறம்பலம் நிலைபெற்ற செய்க்காகிய தில்லைபாகிய பெரியநகரிடத்து நீர் பொலிவுதகச் சென்று சேர்வீராயின், ஆயமுமன்னையும் பின்வாராது இவ்விடத்தேறிக்க இவ்வூரின் கணுண்டாகிய அலகையொருவாற்றான் விரையதீக்கி, யானுண்டிவந்து தும்மைவிரையக் காண்கூறியதாக. எ-று.

செண்டில்லையென்பதற்கு மதினமுதலாயினவற்றனுயர்ந்ததில்லை யெனிணுமையும். ஒல்லைகண்டிடவென விகாரவகையான் வல்லெழுத்துப்பெருதுதின்னது. மெய்ப்பாடு - அநுரை. பயல் - அசைநதவிர்த்தல். (உாயச)

மெல்லக்கொண்டேகல்.

மெல்லக்கொண்டேகலென்பது- தோழியைவிட்டு உடன்கொண்டிப்போகாநின்றதலை மகன் நின்றோடுசேறலான் இன்று இக்காமி திருந்தச்செய்யப்பட்டாற்போலக் குளிர்ச்சியையுடைத்தாயிருந்தது, இனி நிச்சீறடிவருந்தாமற் பையச் செல்வாயாகவெனத் தன் னுயவெள்ளத்தோடும் விளையாடுமாறுபோலத்தலைமகளை மெல்லக்கொண்டிசெல்லாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பேணத்திருத்தியசேறடிமெல்லச்செல்பேராவம் *
 பூணத்திருத்தியபொங்கொளியோன்புலியூர்புகையு *
 மாணத்திருத்தியவான்பதிசேருமிருமருங்கும் *
 காணத்திருத்தியபொலுமுன்னாமன் னுகானங்களை. (உரயிடு)

பஞ்சிமெல்லடிப் பணைத்தோளி யை
 வெஞ்சுரத்திடை மெலிவகற்றிய து.

(இ-ள்) பெரியவரவங்களைப்பூணும்வண்ணம் அவற்றின்நீதி தோழிநீக்கிய பெருகுமொளியையுடையவனது புலியூகையொக் குமாட்சிமைப்படக் குற்றங்கடிந்துசெய்யப்பட்டபெரியவூர்ச எந்நாஞ்செல்லுநெறியி னிருபக்கமுமொன்றோடொன்று சேர்ந்திருக்கும், முன்னுளவாகியகாடுகள் நாஞ்சென்றுகாணும் வண்ணத்திருந்தச்செய்யப்பட்டனபோலும். அதனால், யான்விருப்பும்வண்ணங் கையுணயப்பட்ட சிறியவடிவையுடையாய், பையச்செல்வாயாக. எ-று.

பேணத்திருத்தியசேறடியென்பது- கிணையாகிய தன் பொருட் சேற்றவடையித்துநின்றது. அரவந்திருத்தியவென விடையும், வான்பதிசேருமென்பதற்குப் பதி நெறியைச்சேர்ந்திருக்குமென்றாப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடு- உவகை, பயன்-தலைமகளை பயர்வந்துதல். (உரயிடு)

அடவெடுத்தாணத்தல்.

அடவெடுத்தாணத்தலென்பது - மெல்லக்கொண்டி செல்லாநின்றவன், செய்ததாசச்சிலவாரக்கண்டு தலைமகளுக்குநின்பு, நினைபன்மாராயின் அஞ்சுவென் அல்லது நால்வகைத்தானையுந் திரண்டிவரினும் என்னையில் வடித்திலங்காநின்ற எஃகின்வாய்க்கிரைபோதானு இதனையிவ்விடத்தே காண்பாயாகவென்று, அவளதச்சநீர்த்தன்னடவெடுத்தாணத்தல். அதற்குச்செய்யுள்.

சொடித்தேர்மநவர் குழாம்பெவங்கரி நிராகூடினென்னை *
 வடித்தேரிலங்கெஃகின்வாய்க்குதவாமன்னுமம்பலத்தேர் *
 னடித்தேரலரென்னவஞ்சுவனின்னையொன்னிம்மன் னுய் *
 கடித்தேர் குழந்மங்கககண்டிடிவ்வின்னடொய்கனவனாயே. ( )

வரிசிலையவர் வருகுவொன ப்
 புரிசருகுமலிக் கருளவனுரைத்த னு.

(இ-ள்.) நிண்ணையன்மாராயின், நிலைபெறுமம்பலத்தின் கண்ணு
 னுடைய அடிக்களை பாராயிந் துணராதாரைப்போல அஞ்சுவேன்,
 அல்லது கொடியபுடையதேரும், வீரர துதிரனும், வெய்யபளிதி
 ரையும் அனைத்துந்திரண்டிவரினும் என்னையிவ்வடிக்கப்பட்ட
 குவினங்காநின்ற எஃகின துவாய்க்கு இரையுதவமட்டா, நிலைபெற்
 றற்றறுநாற்றந்தை வண்டிகளாராயிந் துவருந் குழலையுடையகங்கா
 ய், விண்ணினைத்தோயாநின்ற இப்பெரியவரையிடத்திபான்செய்
 வதனைக் காண்பாயாக. எ-று.

கூடினென்பதற்கு என்னைக்கிட்டடினென்றுரைப்பினுமமைபும்.
 அடித்தேர்பவரென்பது பாடமாயின், என்னவென்பதனை உவமவு
 ருபாக்காது இவ்வையடித்தேர்பவரென்று யிறிக்ருதவென்றுரை
 க்க. கண்டிடி ரென்பது உடம்பாடம். மன்னுக்கடியென்பதற்கு வ
 ண்டெனவொருசொல் வருவித்துரைக்க. வரிசிலையவர் வருகுவொ
 ன-வரிசிலையவர்வாராநின்றார் இவர்பாவொன. மெய்ப்பாபு - பெ
 ருமிதம். பயன்-தன்வலியுணர்த்தியாற்றுவித்தல்.

இடைச்சுரத்து அவடமொதிர்படைதொடர்ந்துநின்பவழி வரு
 வார் விலக்கி வரைவித்துக்கொடுப்ப. என்னை. "இடைச்சுர மருங்கி
 னவடமொய்திக் - கடைக்கொண்டு பெயர்த்தலிற் கலக்கொ ரொய்
 திக்-கற்பொயி புணர்ந்த கௌவை யுளப்பட்ட-வப்பாற்பட்டவொ
 ருதிறத் தானும், என்றார் தொல்காப்பியனார். (உாடிசு)

அயர்வகற்றல்

அயர்வகற்றலென்பது-அடலெடுத்தாணத்து அச்சந்திர்த்துக்
 கொண்டு போகாநின்றவன், இத்துன்பக்கடறு கடந்துசென்று
 இப்பொழுதே நாயின்பப்பதிகாணப்புசாநின்றேம், இனிநமக்
 கொருகுறைவில்லையெனத் தலைமகளதுவழிவருத்தந்திரக் கூறுநி
 ந்றல். அதற்குச்செய்புள்.

முன்னொருண்முன்னுமுன்னுவினையின்முன்கர் தன்னு *
 யின்னாக்கடறிதிப்போழ்தேகடந்தின் றுகாண்டிஞ்சென்று *

பொன்னூணிமணி மாளிகைத்தென்புலியூர்ப்புகழ்வார் *
தென்னுவெவையுடையானடமாடுகின்றம்பலமே. (உரையி)

இன்னல்வெக்டைத் தெறிவேல வ
என்னமன்னவ எயர்வகற்றிய னி.

(இ-ள்.) எல்லார்க்கும் முன்னாயவனதருளை முற்பிறப்பின்கண்
'ஊ நினைபாத தீவினை யையுடைய நீசர்சேருந் துண்பததைச் செய்
யும்பாலை நிலமிதனை யிப்பொழுதெகடந்த, பொன்னிறைந்தவ
முனைபுடையமணிபால்விளங்கும் மாளிகைகையுடைய தென்புலி
யூர்க்கட்புகழ்ந்துரைப்பார் தென்னையென்றுபுகழ என்னையு
டையான் நின்றுகூத்தாடுகின்றம்பலத்தை இன்றுசென்றுகாண்
பேம், இதுவன்றே நமக்குவருகின்றவின்பம்! எ-று.

தென்புலியூர்ச்சிற்றம்பலமெனவினையும், உடையாரென்பது
பாடமாயிசீ, தென்னையென்றுபுகழ வொருசிறப்புடையாரெ
ன்றுரைப்பினுமமைபும். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-தலைம
னையயர்வாற்றுதல். அலங்காரம்-கற்றிடத் திருபொருட்கண்வந்
தவுயர்ச்சிலெற்றுமை. (உரையி)

நெறிவிலக்கிண்கூறல்.

நெறிவிலக்கிண்கூறவென்பது - அயர்வகற்றிக்கொண்டிசெல்லா
தின் தலைமகளை, தினிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களிலை நீதனி
யை இவள்வாடினாள் பொழுதுஞ்சென்றது நண்பித்தங்கிப் போ
வாயாகவென, அவ்விடத்துள்ளோர் வழிவிலக்கிண்கூறநிற்றல். அ
தற்குச்செய்யுள்

விடலைபுற்றாரிலைவெம்முனைவேடர்நயியைமென்பு *
மடலைபுற்றார்முழல்வாடினண்மன்னுசுற்றம்பலவர்க் *
கடலைபுற்றாரினெறிப்பொழிந்தாங்கருக்கண் கருக்கித் *
கடலைபுற்றான் கட்டபாரிலையின் திக்கடுஞ்சுரமே. (உரையி)

சுரத்திடைக்கண்டவர் சுடர்ம்குழைமாதொ டி
சுரத்தணிவிலலோய் தங்குசென்ற னி.

(இ-ள்.) விடலாய், இனிச்செல்லு நெறிக்கண் நன்மக்களிலை, உ
ள்ளார் வெப்பமுனையிடத்துவேடோ, நீதனியை, மெல்லியபூவி
னிசழைப்பொருந்தி நிறைந்தகுழலைபுடையான் வழிவந்தவருத்த
த்தால்வாடினாள், நிலபெற்றசுற்றம்பலத்தையுடையவர்க்காடபி
ந்தன்மையைப் பொருந்தினவர்களைல்லாராப்போல விளக்கமொ
ழிந்து அவ்விடத்து அருக்கன்றன்சுதிர்னைச்சுருக்கிக் கடலைச்செ

ன்றுந்நான், இக்கடியகரத்தையிப்பொழுது உடப்பாருயில்லை, அதுவலிண்டித்தங்குவாயாக. எ-று.

வேடவிரசொராதநன்மக்கள் இவர்க்கணியாரதலின், அவரை உற்றுநொன்றுர். வேடரிவற்றாரில்லையென்று நன்றிசெய்யாரொப்பதுபப்பவகாப்பினுமமையும். மடவென்றது - தாழ்ப்புழுமடலையென்பாருமுள். சிற்றம்பலவர்க்கென்னுநான்குருபுபகைப்பொருட்கணவந்தது. அருக்கன்பெருக்கியென்றும் பெருக்கியென்றும் பாடமாயின், வெயிலை மக்கலமாபிற்குநிற்பென்க. ( )

கண்டவர்மகிழ்தல்.

கண்டவர்மகிழ்தலென்பது-நெறிவிலக்குற்று வழிவருத்தந்தீர்ந்து ஒருவனாயொருவர்காணலுற்று இன்புற்றுச்செல்லாநின்ற இருவரையுங்கண்டு, இவர்கள் செயலிருந்தவாற்றான் இப்பெருஞ்சாரஞ்செல்வதன்றுபோலும், அதுகிடக்க இதுதானில்புறவுடைத்தாகியதோர் நாடகச்சுவையுடைத்தா யிருந்ததென எதிர்வருவார் இன்புற்றுமகிழ்ந்துகூறுதிற்பல். அதற்குச்செய்புள்.

அன்பணந்தஞ்சொல்லியில் செல்லுமாடகனிடவன்றன் *
 பின்பணத்தோளியருயிப்பெருஞ்சாரஞ்செல்வதன்று *
 பொன்பணந்தன்னவிதைபுகறதில்லைப்பொலிகலர்மே *
 ணன்பணத்தன்னவையுண்ணளிபோன்றொளிர்நாடகமே(உராயின்
 மண்டமுற் கடந்து *
 கண்டவருரைத்த *
 தி-

(இ-ள்.) சிறுபுறமும் அசைநடையுங்கண்டற்கு அன்பாணனை தீதுஅழகியசொல்லியுடையானதுபின்னே ஆடவொருகாற்செல்லாநின்றான், முன்செல்லநாணிப்புறக்கொடையும் வலிச்செல்வகுகாண அவனதுபின்னே வேப்போலுந்தோள்கொடியுடையாள் தெயிம்பொழுது செல்லாநின்றான், இருந்தவாற்றான் இவரது செயல் இப்பெரியகரத்தைச்செல்கையன்று, பொய்வொருவடிபுகொண்டிப்பெருத்தாற்போலு மிதைபுகறகின்றதில்லைவகாப்பின் நல்லபணையிற்பொலிந்தமலரிடத்துக் குளிர்ந்தநறவையுண்டவண்டிகளை யொத்து இன்பக்களியாண்மயக்கிவிளங்குவதொருநாடகம். எ-று.

பெருஞ்சாரஞ்செல்வதன்றென்பதற்குப் பெருஞ் சாரந்தொலைவதன்றெனினுமமையும். பொன்பணத்தாற்போலு மிதையென்பாருமுள். கண்டார்க்கின்பஞ்செய்தலின், நாடகமென்றுர். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-அழுகையெயல்-நெறிவிடுகருமல்.

வழிவிவாயாடல்.

வழிவிவாயாடலென்பது - கண்டவர்மகிழ்ச்சி கொண்டுசெல்லா நின்றவன், நெறிசெல்வருத்தத்தினெகிழ்ந்தமேனியையுடையநி ஸ்னைக் கண்டி கண்டகடம்மாற்கொள்ளும்பயன் கொண்டனம், இனி ச்சிந்திருந்து இக்கவிக்கானகந் தண்ணெனுமளவுஞ் செவிநிறை யநின்மொழிபருக வருவாயாடவெனத் தலைமகளுடன் விவாயா டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கண்டகடம்மாற்பயன் கொண்டனங்கண்டினிக் காரிகைநின் *
 பண்டகடமென்மொழியார்ப்பருகவருகவின்கே *
 விண்டகடநாயகன் நிலையின் மெல்லியல்பங்கனெக்கோன் *
 தண்டகடம்பைத்தடம்போற்சேய்க்கானகந்தண்ணெனவே. (உஉஉ)
 வன்றழந்தடத்து வடிவெவண்ணை ல்
 மின்றங்கிடையொடு விவாயாடிப து.

(இ-ள்.) நெறிசெல்வருத்தத்தினெகிழ்ந்தமேனியையாகிய நின் னைக்கண்டு, கண்களாற்கொள்ளும்பயன் கொண்டனம். காரிகை நீ ர்மைபாய், இனிச்சிந்திருந்துநின் துபண்ணின துமுறைமையைபு டைய மெல்லியமொழியைச் செவிநிறையப்பருகுவான் இவ்வி டத்துவருவாயாக, விண்ணுலகங்கடம்முடையவெவண், தில்லைக் க ணுளாகைய மெல்லியல்கூற்றையுடையான், எம்முடையவிறைவ ன், அவனதுகுளிர்ந்தகடம்பையிந்நொய்கைபோலக் கடியகான கங்குளிருமளவும். ஏ-து.

தண்ணெனவின்கேவருகவெனவியையும். கடம்பையென்பது ஒருதிருப்பதி. கடம்பைத்தடம்போற்சேய்க்கானகக் குளிரும்வண் ணம் தன்மொழியைப்பருகவென்று கூட்டினுமமையும். மெய்ப் பாரி-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். (உஉஉ)

நகரணிமைகூறல்.

நகரணிமைகூறலென்பது-இருவருந்தம்முளில்புற்றுச்செல்லா நின்றமைகண்டு, இனிச்சிந்திநெறிசென்று அக்குன்றத்தைக்கட ற்தால் தும்பதியாகிய நகரவிளக்கித்தோன்றற்கும் அத்துணையு ல்கடிதுசெல்வீராயினென எதிர்வருவார் அவர்நகரணிமை கூற நிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றங்கிடையொடுநீவியன் நிலைச்சிற்றம்பலவர் *
 குன்றங்கடந்துசென்றானின் தோன்றுக்குருஉக்கமலந் *

ஆர்ந்தக்கிடங்குந்துறைதுறைவள்ளுவள்ளநகையாள் *
சென்றக்கடைதடமும்புடைகுழ்தருசெண்கரோ. (உஉச)

வண்டமர் குழலியொடு

டு

கண்டவருரைத்த

து.

(இ-ள்.) மின்போலுமிடைபுடைபாளோடு நீயகன்றதில்லை
மிற்சிற்றம்பலத்தைபுடைபவரது குன்றத்தைக்கடந்து அப்பாந்
சிறிதுநெறியைச்சென்றால், நிறத்தையுடையதாமரைப்பூநெருங்கி
ய அழகிபுகிடங்கும் வள்ளிப்பாடலைப்பாரிம் வெள்ள முறுவல்
புடைபமகளிர் துறைதொறுந் துறைதொறுஞ்சென்று அவ்விடத்
துச்சேரும்பொய்கைகளும் பக்கத்துச்சூழ்ந்த அத்திலையாகிய
வுயர்ந்தநகர் இடையறுதுதோன்றும், அத்துணையுங்கடிதுகெல்
வாயாக ள-று.

குழலியொடுகண்டவர்-குழலியொடுதலைமகனைக்கண்டவர். மெ
ய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-இடமணித்தென்றல். (உஉச)

நகர்காட்டல்.

நகர்காட்டலென்பது- நகரணிமைகூறக்கேட்டு இன்பறக்கொ
ண்டு செல்லா நின்றுதலைமகன், அன்னந் தன்னிப் பிறையணிந்து கு
லத்தைபுடைத்தாகிய மாளிகைமேற் கொடிதுடங்கமதிஸ் தோன்
றுநிசை அப்பெரியநகர்காண் நம்முடையநகராவதெனத் தலைம
கனுக்குத் தன்னுடையநகர் காட்டாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்போல்கொடிநெய்வானக்கடலுட்டிணைவிரிப்ப *
பொன்போல்புரிசைவடவரைகாட்டப்பொலிபுலியூர் *

மன்போற்பிறையணிமாளிகைகூலத்தவாய்மடவாய் *

நின்போனடையன்னந் தன்னிமுன்றோன்றதன்விண்கரோ. ( )

கொடுங்கடங்கடந்த குழைமுசுமாதர்க்குத்
தடங்கிடங்குக்குத் தன்னகர்காட்டிய து.

(இ-ள்.) நினைகடபோலு நடைபுடைப அன்னகெடுநி
மன்னன்போலப்பிறையணிந்தமாளிகைகள் அவினப்போ
லச் சூலத்தவாய் முன்றோன்றுகின்ற நல்வெரியநகர், மடவாய்
ஒளியானும் துடக்கத்தானும் மின்போல்குருங்கொடிகள் பெரி
யவானமாகியகடலுட்டிணையைப்பார்ப்பப் பொன்னையன்றபரி
சைமேருவைக்காட்டப்பொலியும்புலியூர்காண், தொருவாயாக-எ-று.

பொலென்பது- அகையலை. நிறத்தாற்பொல்போலும் புரிசை
பென்பாருமுளர். சூலத்தவாயென்னுஞ்சினவினைபெச்சம்முன்

மேலும் மென்னுமுதல்களை யோடு முடிந்தது. துணியென இடத்திற் கீழ்ப்பொருளின் வினை இடத்தின் மேலே நின்று நனது. (உஉஉ)

பதிபரிசுரைத்தல.

பதிபரிசுரைத்தலென்பது- நகரீகாட்டிக்குக் கொண்டு சென்று அந் நகரீகாட்டிக்கு அங்கிடத்துள்ள குன்றுகள், வானிகள், பொழிவ்கள், மாளிகைகள், தெய்வப்பதி, இவையெல்லாந்தனித்தனிகாட்டி, இதுகாண் நம்பதியாவதெனத் தலைமகளுக்கும் தலைமகன் பதிபரிசுரைக்காட்டி நிற்பல். அதற்குச் செய்யுள்.

செய்குன்றுவையிவை சீர்மார்வாவிவிசும்பியங்கி *
 னைநகின் ததிக்கொளப்பாறும் பொழிலவைஞாங்கொங்கும் *
 பொய்குன்றவேதியோதிடமுந்திடமிந்திடமு *
 மெய்குன்றவாரீசிலையம்பலவற்கிடமேந்திழையே. (உஉ௩)

கண்ணிவரீவளநகரீ கண்ணிசென்றடைந் து
 பண்ணிவரீமொழிக்குப் பதிபரிசுரைத்தது.

(இ-ள்.) உவை செய்குன்றுகள், இவை நல்லமலரையுடையவானிகள், அவை விசும்பியங்கிகளுக்கு கலால்வருந்துந்திங்கள் அயர்வுபிரிக்கும் பொழிவ்கள், உவ்விடம் மிசையெங்குமுலகைத்திற்பொய்முதலாகிய குற்றங்கொட மனையவரீமறைசொல்லுமிடம், ஏந்திழாய், இவ்விடமும் எய்தற்குக் கருவியாகிய குன்றமாகிய நீண்டவளையுடைய அம்பலவற்கிருப்பிடம், இத்தன்மைத்திவ்வூர். ஏ-று.

இவையென்பது- தன் முன்னுள்ளவற்றை. உவையென்பது- முன்னின்றுவற்றிற்கிந்து செய்வற்றை. அவையென்பது- அவற்றினுஞ்சேபவற்றை. முன் சொல்லப்பட்டவையென்றி இசையுங்கூறுகின்றேனென்பது நகுத்தாகலின், இந்நிடமுமென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சுவம்மை. உந்திடம் இந்நிடபெனச் சுட்டி உறதிந் துநின்றன. பண்ணிவரீமொழி- பண்பொலுமொழி. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி- பெருமிதம். பயன் - இடங்காட்டுதல். (உஉ௩)

செவிலிதேடல்.

செவிலிதேடலென்பது- இருவராய் வழிப்படுத்திவந்து யிரிவாற்றாதுவல்லாநின்றமொழியை, எப்பிள்ளை யெக்குற்றது நீசவலாநின் முய் இதற்குக்காரணமென்றே வென்று வினாவிக்கெவிலி தலைமகன் தேடாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மயிலெனப்பேர்ந்தினவல்விநிலென்கிமென்மாண்விழித்துத் *
சூயிலெனப்பேசுமெக்குட்டெனக்குற்றதென்னெஞ்சுகத்தே *
பயிலெனப்பேர்ந்தநியாதவனில்லைப்பின்புங்குழலா *
மயிலெனப்பேருங்கண்ணியகொலாமின்றயர்கின்றதே. ( )

கவலையுற்ற காதற்றோழியைச்
செவிவியுற்றுத் தெரிந்துவிடுபுது.

(இ-ள்.) மயில்போலப்புடைபெயர்ந்து இனையகொழிபோல
குடங்கி மெல்லியமான் போலவிழித்துக்சூயில்போலச்சொல்லு
ம் எமதுயிள்ளை யாண்டையது? என்னெஞ்சின்கண்ணே தனக்கு
ப்பயிற்சிவென்றுபலர்சொல்லும்வண்ணம் என்னெஞ்சினின்னதுநீ
க்கியநியாதவனது தில்லையின்பலவாகிய பூக்கையுடைய குழலையு
டையாய், வேல்போலப்பிறழ்நகல்புடைபயாய், நியின்றுவரு
ந்துகின்றதென்றே! ௭. ௩.

எங்குற்றதென்பது ஒருசொல். என்னெஞ்சுகத்தே பயிலென
ப்பேர்ந்தநியாதவனென்பதற்கு என்னெஞ்சின்கண்ணேநீபயில
வேண்டுமென்றொருகால்பாங்கூறப்பின்னீக்கியநியாதவனென்
றுவாப்பினுமமைபும். கண்ணிக்கென்பதுபாடமாயின், அவள்கா
ரணமாகப்போலும் இவள்வருந்துகின்றதென்று உய்த்துணர்நீ
து. அவட்குநீ வருந்துகின்றதென்னெனவினாவிற்றுசெயுரைக்க.
மெப்பிப்பாடி-மருடிகை. பயன்-தலைமகட்குற்றதுணர்நீதல். (உஉ௪)

அறத்தொடுநிற்பல்.

அறத்தொடுநிற்பவன்பது- தேடாநின்றசெவிலிக்கு, நீபோ
ய்வினையாடச்சொல்ல யாங்கள்போய்த் தெய்வக் குன்றிடத்தே
யெல்லாருமொருங்கு வினையாடாநின்றேமாக அங்கிடத்தொரு
பெரியோன் வழியேதார்குடிப்போயினான் அதனைக்கண்டுநின்ம
கள் இத்தாரையென்பாவைக்குத்தாருமென்றான், அவனும் வேண்டி
டியதுமறந்துகொடுப்பானாகலிற்றித்தொன்றுகின்றியாதுகொடு
த்து நீக்கினான். அன்றியாப்பருவத்து திழ்ந்ததனை " உற்றாரீக்
குரியர் பொற்றொடி மகளிர், கொண்டார்க் குரியர் கொய்ததார்,"
என்பதனையினுட்கொண்டாள்போலும் யாணித்துணையுமறிவே
னென்று உடன்போக்குத்தேரால் மக்கூறி, தோழி அறத்தொடுநி
லாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆளரிக்கும்மரிதாய்த்தில்லைபாவருக்கும்மெளிதார்ந்த *
தாளரிக்கும்நிற்பல்பாவைக்குமேவித்தழறிசெய்தேந் *
*
*

கோளரிக்குநீசரன்னைரொருவர்களுடையமலர்க்காச் *
 வாளரிக்கண்ணிகொண்டான்வண்டலாய்த் தெய்வ ணுதலே(உஉ௫)
 சுடர்க்குழைப்பாங்கி படைத்துமொழிளவியி ன்
 சிறப்புடைச்செவிவிக்கறத்தொடுநீசர னு.

(இ-ள்.) ஆட்செய்தல் அரிக்குமரிசாய் அவ்வாட்செய்தல் தில்லைக்கொண்டவர்க்குமொளிதாந்தலைபுடையவரது இம்மலையிடத்தினுத்தழல்விளங்கும் வேலையுடைய கோள்வல்ல அரிமாவிற்கு மறுதலைபோல்வாரொருவரது நிறத்தையுடையமலரானியன்றதானாவாள்போலுஞ்செவ்வரிபரந்த கண்ணையுடையளாகிய எம்முடையவாணுதல் வண்டலைச்செய்யுமாயத்தின் கண்ணேதன்பாவைக்கொன்று அமர்ந்துகொண்டாள். இத்துணையும்றிவேன். ௭-று.

ஆளரி-ஒருகால் நாகிங்கமாகிய மாலெனினுமமையும். கோளரிக்குநீசரன்னைரொன்பதற்குக் கோளரிக்கொப்பாடிய அத்தன்மையொனினுமமையும். இக்குல் நின் கண்வண்டலாயத்துமேலிக்கொண்டாளெனவியையும் தாளரிக்குல் நினென்றதனால், இதுதெய்வந்தரவந்தசென்றும், பாவைக்கொன்றதனால் அறியாப்பருவமென்று, கோளரிக்குநீசரன்னைரொன்றதனால் இவட்குத்தக்காரொன்று, மேலியென்றதனால் பயிர்ப்புநீக்கித்தென்றும், தாரொன்றதனால் மெய்யற்றதனோடொக்குமென்றுக்கறினாம். மெய்ப்பாடுபெருமிதம். பயன்-உடன்போக்குணர்ந்துதல். (உஉ௫)

சுற்புநிலைக்கிரங்கல்.

சுற்புநிலைக்கிரங்கலென்பது-தோழியறத்தொடுநிற்பக்கேட்டசெவிலி இவ்வறமாயினும் இவள்பருவத்திற்குத்தகாது அதுகிடக்க, இனிபவருக்குநன்மையாவது அவனைவழிபடுவதென்று பிந்திலையெனக் சுற்புநிலைக்கிரங்காநின்றல். அநற்குச்செய்யள்.

வடுத்தான்வகீர்மலர்கண்ணிக்குத்தக்கின்ற அக்கண்முத்தீக் *
 செறித்தான்செடலிரொல் லோன்றிலைப்பன்மலர்க்கேழ்க்கிர *
 மடுத்தான்குடைந்தன்மழுக்கவழுங்கித்தழி இமகிழ்வற *
 நெறித்தாநீகிப்பனவேயினியாவன வெம்மனைக்கே. (உஉ௬)

விற்புறாறுதலி சுற்புநிலைகேட்டு
 கோடாயுள்ள நீடாயழுங்கிய னு.

(இ-ள்.) அறமேவாயினும் வடுத்தான்வகிரப்பட்டாற்போலும் மலர்ந்தகண்ணையுடையாட்கு இம்முதுக்குறவுதகாதது, ஆயினும் எம்மனைக்கு இனிற்றமாற்செய்யத்தருவன வடுத்தாநீகிப்பனவே

வேயில்லை. ஏ-று. தக்கண துமுத்தியைப் பெரித்தவன், ஒருநூல் றங்
கேடில்லாதபடி யோன், அவனது தி லைக்கட் பலவாகியமவர் நிற
ங்கினா மரிவைத்தான் குடைந்து அன்று வெட்புக் அது கண்டார்
கிப்பிணைத்து இவ்வாறு தவிசெய்யப் பெறுதலான் மகிழ்ந்தெரித்
தாற்செனக்கூட்டுக.

நிலைக்கொணெரித்தாற் சென்வினையும். வகிர்மலர்சன் ணியென்
புழிச் செய்ப்படுபொருளைச் செய்தது போலக்கூறினார். உகிரோ
ன்னுமுயமலின் ஒற்றமைநபத்தால் உவயிக்கப்பயிற் பொருண்
மேல்நிநின்றது. தானென்பதனை அசைநிலையாக்கி வருவகிர்போ
லும் கண்ணென்று காப்பாருமுளர் நீடாயமுக்கல் - தெடிதாய
முங்கல். மெய்ப்பாதி- உவகைபைச்சார்ந்த அழுக்கை. பயன்-தலை
மகனது கற்பிணைப்பாராட்டி ஆற்றாமதீத்குதல். (உஉச)

கவன் நுரைத்தல்.

கவன் றுரைத்தலென்பது-கற்புநிலைக்கிரங்காநின்றசெவிலி, நெ
ருநிலைநாள் முறுவலைத்தந்து முலைமுழுவித்தமுவிநீ சிதிபவிரகுச
ள் செய்தவெல்லாம் இன்றவ்வணியொட்டைச் செல்லவேண்டிப்போ
லும் இதனையப்பொழுதேயறிப்பப்பெற்றிலேனென்று அவணிலை
நினைந்து கவலாநின்றல். அநற்குச்செய்யுள்.

முதுவலக்காறந் துவந்தென் முலைமுழுவித்தமுவிச் *
நிறுவலக்காரங்கள் செய்தவெல்லா முழுதுஞ்சுகைதயத் *
தெறுவலக்காலனைச் செற்றவன் சிற்றம்பலஞ்சிற்தியா *
ருறுவலக்கானகந்தான் படர்வானுமொளியிழையே. (உஉஎ)

அவணிலை நினைந்து
செவிலி கவன்றது.

(இ-ள்.) ஒளிபிழை உள்ளந்தொன்றுண்டயளாதலிச், அக்காலதி
துமுறுவலை பெனக்குத்தந்துவந்து, எனது முலைபமுத்தவ்கொ
ண்பி, என்னிப்பலவி, அவ்வாறுசிதிபவிரகுள் செய்தவெல்லாப், எ
ல்லாப்பொருளுமறிப வெகுளுதல்வல்ல அக்காலனை வெகுண்டவ
னது சிற்றம்பலத்தைக் கருகாதார்சேரும் வலியகாட்டைத் தான்
செல்லவேண்டிப்போலும். அக்காலத்தில்கிழிந்திலேன். ஏ-று.

எனக்குவெளிப்படாமற் பிரிவார்செய்வன செய்தானென் னுங்க
ருத்தான் வலக்காரமென்றான். குறித்துணர்வார்க்குவெளிப்படுமெ
ன்னுங்கருத்தாற் சிறுமைப்படுத்தாள். தெறும்வெற்றியையுடைய
காலெனினுமமைபும். (உஉஎ)

அடிநிலைந்திரங்கல்.

அடிநிலைந்திரங்கலென்பது- நிலைமைநிலைந்தகவலாநின்றசெவிலி, அன்செப்பியுமென்மிதிப்பினும் ஆற்றாதுபதைத்துப்பொந் காநின்றவடிகள் இன்று செந்நீர்ப்புறையுடைய காட்டின்கட்பாவி பவாறென்செவிலைன் அவளடிநிலைந்திரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சாமேதமக்கொப்பமுற்றில்லவர் தில்லைத்தண்ணனிச்சய் *
பூமென்மிதிக்கிற்பதைத்தடிபொங்குநக்சாயெரிபுந் *
பூமேலயில்பொற்செநிபரற்கானிந்சிலம்படியபா *
பாமேறடக்கவருவினை யென்பெற்றவம்மனைக்கே. (உஉஅ)

வெஞ்சுரமும்மவள் பஞ்சிமெல்லடியுஞ்
செவிலிநிலைந்து கவிலபுற்ற

(இ-ள்.) சாமேதமக்கொப்பாச வேறேரொப்பில்லாதவரது தில்லையிற் குளிர்ந்தவனிச்சப்பூவிண்மென்மிதிப்பினும் நடுக்கித் தன்னடிகள் பண்டி கொப்புட்கொள்ளும். நங்காய், எரிபாநின்றதீயிண்மேற்பதித்த வேல்போலச் செந்நீர்ப்புறையுடைய காட்டின்கட்கிலம்படியுடைய அஃவடியைப்பாவி அரியவினையையுடையென்பெற்ற அன்னைக்கு இன்றுறடக்கவியனுமோ! ஆண்டென்செய்கின்றான்! எ-று.

செறிவு - ஒத்தபண்பன்று. நிலத்தைச்செந்நீர்ப்புறையெனினுமமைபும். அயில்பொல்செநிபரலென்பதுபாடமாயிற், அயில்பொலுஞ்செநிபரலென்றுகாக்க. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு அமுலை. பயன்-ஆற்றாமநீங்குதல். (உஉஅ)

நற்றாய்க்குரைத்தல்.

நற்றாய்க்குரைத்தலென்பது- அடிநிலைந்திரங்காநின்றசெவிலி, கற்பமுதிர்வுதோன்றநின்று என்னை யிடைவிடாமற்றேடியமுநின்றுபேதையதறிவு இன்றென்னைத்தேய்வியாநின்றதென்று அவள் உடன்போனமை ஆற்றாது நற்றாய்க்குக் கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சூழினையிழைசோர்ந்றயியமென்றேதளர்வுந் *
றமுவினைசெய்புறையாவஞ்சொற்பேதையறிவுவிண்ணோர் *
சூழினையுப்பறஞ்சுண்டம்பலத்துக்குனிக்கும்பிரான் *
செழுவினதாள் பணிபார்பிணியா லுற்றுத்தேய்வித்ததே. (உஉஆ)

முகிழ்முலைமடந்தைக்கு முன்னியத்திய த்
கிசும்பனைக்கிழந்திக்குச் செவிவிசெப்பிய து.

(இ-ள்.) தண்ணைத்தழுவின் என்னைசிறிதுசோருமாயின், நாந்த
யியமென்றேகருகி நைந்து உள்ளந்தளர்ந்து அழுந்தொழிவைச்
செய்யும் அழகியசொல்லையுடைய பேதைபத்திய விண்ணோன
திரள் பிழைக்கத் தானஞ்சையன்யி அம்பலத்தினின்றாகுந்தாமி
நைவனுடைய வளவிபதாள்களைப் பணிபுதார்பிணிபோலும் பி
ண்பாண்மிக்கு என்னைக்குறவித்தது எ-று.

உய்யறஞ்சென்டென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்பட்
பி உய்வித்து என்னும்பொருளவாய், குழுவின்மென்னு மிரண்
டாவதற்குமுடிபாயின. அறிவைக்கருததாவாகவும் பிணியைக்கரு
விபாகவுங்கொள்ச. முன்னியது-வந்தது. மெய்ப்பாடும்பயனும்-
அவை. (உஉச)

நற்றாய்வருந்தல்.

நற்றாய்வருந்தலென்பது-உடன்போனமைசேட்டு உன்மகிந்
வோயிதின்னது, ஒரேநிலன்பின்னே தன்னோழியைவிட்டு, என்னைய
முன்னே துறந்து, சேராதார்முன்னே உணர் அலர் துற்ற அருஞ்
சுரம்போயினான், இனி யானெங்கன மாற்றுவெனென நற்றாய் பி
ரிவாற்றுகுவருந்தறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

யாழியன்மென்மொழிவன்மணப்பேதையொரேநிலன்பின் *
ரோழியைநீத்தென்னைமுன்னே துறந்து நன்னூர்கண்முன்னே *
வாழியிம்முதாரிமறுகசென்றளன்றுமால்வணங்க *
வாழிதந்தானம்பலம்பணிபாரினருஞ்சுரமே. (உஉப)

கோடாய் உற
நீடாய் வாடிய து.

(இ-ள்.) யாதோசையினியல்புபோலும் இப்பலையுடையமென்
றியமொழியையும் வலிபமனத்தையுமுடையபேதை ஒருநொது
மலன்பின்னே தன்றோழியைவிட்டு, என்னை முற்காலத்தேநீக்கி,
இம்முதுரி நுள்ளார் அலரெயித்தக்கலங்கச் சேராதார்முன்னே,
நீருமால்வணக்குதலான் அன்றாழியைக்கொடுத்தவனது அம்பலத்
தைப்பணியாதாரைப்போல அரியசாததைச்சென்றீள். இனிப்பெ
ந்நனமாற்றுகேன்! எ-று.

இத்செறிக்கப்பட்டபின்னர் பராமுகத்தளென்பதனை உடன்
போனபின்னருணர்ந்தாளாகலின், என்னைமுன்னே துறந்தென்ற
ள். வாழி-அகசநில. மெய்ப்பாடும்பயனும்-அவை. (உஉப)

கிளிமொழிக்கிரங்கல்.

கிளிமொழிக்கிரங்கலென்பது - பிரிவாற்றுவருந்தாநின்றவள், அவன்போனபோக்கன்றி, இக்கிள்ளை என்னெஞ்சையிராநின்ற தெனத் தன்றாய்செவவுணர்ந்து வருந்தாநின்ற கிளியினது மொழிகேட்டாரங்காநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

கொன்னுனை வேல்ம்பலவற்றொழாரிற்ருள் மங்கொடியோ *
 ளென்னெஞ்சென் றனளென்னெஞ்சேருமெனவயரா *
 வெண்ணையோயினாய்நடைபளெண்ணெப்பருந்தபிமென் *
 மெண்ணையோக்கன்றிக்கிள்ளையென்னுள்ளந்தையர்கின்றுதே. ( )

மெய்த்தகைமொது வெஞ்சுரஞ்செல்லத்
 தத்தையைநோக்கித் தாப்புலம்பியது.

(இ-ள்.) கொற்றொழியுமைந்தது நனையபுடைத்தாகிய சூலவேலைபுடைய அம்பலவனை வணங்காதாராப்போல, கொடியார் மலை நெய்யையெவ்வண்ணஞ்சென்றான் ஆண்டெவ்வண்ணந்தங்குமென்றியான்கூற, தன்றாய்செவவுணர்ந்துமயங்கி என்னுடைய அண்ணையோயினான் அவளெவ்விடத்தாள் இனிமெண்ணெப்பருந்துகொல்லுமென்றுசொல்லி, என்னுடையவண்ணையோக்கொழிய அவள் கிளியென்னெஞ்சையிராநின்றது. எ-று.

என்னெஞ்சென்றான் என்னெஞ்சேருமென்று நினைந்தயாராவெனக் கிளிமேலேறவுகாப்பினுமமைபும். எண்ணெயோக்கன்று நர்கின்றிக்கிள்ளையென மறுத்துகாப்பினுமமைபும். மெய்த்தகை-மெய்யாகியசுற்று, புணையாவதுகுமாம். மெய்ப்பாரும் பயனும்-அவை.

(உகச)

சுடரோடித்தல்.

சுடரோடித்தலென்பது - கிளிமொழிகேட்டாரங்காநின்றவள், பெற்றவென்றோயி தன்கிளியிருந்துவருந்த இணையுற்றறன்ன அறிவுமுதிர்ந்து, அழங்கடஞ்சென்றமுதத்தை நிக்கிர்களாள்வாட்டாது தாமகாடலர்போல மலர்த்துவாயாவெனச் சுடரோடிந்துகூறாநிற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

பெற்றேனெனிகிள்ளைவாடமுதுகூறாபெற்றியிக்கு *
 தத்தேன்மொழியழந்தகாடைந்தாண்முதநானனுகப் *
 பெற்றேன்மறிபெருமந்தெய்தோன்றிலலைத்தேன்பிறக்கு *
 மத்தேன்மலரின்மலர்த்திரந்தேன்சுடர்வானவனே. (உகஉ)

வெஞ்சுரந்தணிக்செனச் செஞ்சுடாவற்கு

வேயமர்நோளி தாயர்பராய து.

(இ-ள்.) சுடராசியவரானவனே, பெற்றவென்றோடு நித்தம் கிளியிருந் துவருந்த இதனையுந் துறந்து அறிவுமுதிர்ந்தவிடப் புயிக்கு தல்வதேன் போலு மொழியையுடையாள் அழலையுடைய காட்டின்கண்டந்தவள துமுதலதை நின்வெங்கிதிர்களாண்வாட்டாது, வளவிய வன்வையுடைய தாமரைமலர் போல மலர்த்துவாயாசு, நின்னை யா னிரந்தேனி, தலை. எ-து. ஒருவாற்றாற்றன்னை யணுகப் பெற்றேனாகிய யான் பின்பிறவியைப்பெறாதவண்ணஞ் செய்தவனது தில்லையி ன் மதுமிசுமற்றேன்மலரொனக்கூட்டுக.

பெற்றேனொடுமென்பது-என்றொடுவுமாம். தணிக்கவென்னு மிதுதியகாங்குறைந்துநின்றது. மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை.

பருவநிவினந்துகவறல்.

பருவநினைந்துகவறவென்பது- சுடரோடிந்தவருந்தாநின்ற வள், சந்திக்குமுதுபெண்டிருமின்றித் தானவனுக்குச் செய்யத்தகுந் தறெவல் செய்யவல்லன் கொல்வோடுவென்று அவளதுபருவ நினைந்து கவலாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வைம்மலர்வாட்படைபூரற்குச்செய்யுந்குற்றேவன்மற்றென் *
மைம்மலர்வாட்கண்ணிவல்லன் கொல்வாந்தில்லையாண்மலையாய் *
மொய்ம்மலர்க்காந்தன்பாந்தளென்றெண்ணித்துண்ணென்றெளித்தக *
வைம்மலராற்கண்புதைத்துப்பதைக்குமெங்கார்மயிலே. (உகந)

முற்ற முலைக் கு
நற்றாய் வவன்றது

(இ-ள்.) தில்லையானுடைய இம்மலையிடத்து மொய்ம்மலர்க்கா ந்தளதுபூவினைப் பெரும்பாம் பென்றுகருதித் தண்ணென்றம றைந்து வைம்மலர்களாற்கண்புதைத்துநிற்கும் எம்முடைய கா ர்மயிலாகிய என்னுடைய மையழகுபெற்ற வள்போலுங்கொ ணையுடையாள் கூர்மையைபுடைய மலரணிந்த வாளாகியபடைக் கலத்தைபுடைய ஆரனுக்குத் தான்செய்யத்தகுந் தறெவல்சனைக் சந்திக்குமுதுபெண்டிருமின்றித் தானேசெய்யவல்லளாமோ! ஆ ண்டென்செய்கின்றான். எ-து.

மற்றென்பதுஅசை. மொய்ம்மலர்க்காந்தன்-முதலாகிய தன் பெருட்டசேற்றவடையடுத்திநின்றது. பிரிவினான் மகன்மேற்செ ல்லுங்கழிபெருங்காதலனாதலின், எங்கார்மயிலென்றும், எவ்வாட்

கண்ணியென்றும், பல்சாற்றன் னோடமித்துக்கூறினான். தில்லைபாள்
மலைவாய்ப் பதைக்குமெனவியையும். நோக்கென்னுமலங்காரமா
ய்ப்பாரம்பிற் சேருசுமயிலென இல்குணமபித்துவற்றதென்பாருமு
ளர். மெய்ப்பாரிம் பயனும்-அவை. (உக௬)

நாடத்துணியீதல்.

நாடத்துணியீதென்பது - பருவநினைந்து சுவலாநின்றுதாய்க்கு,
நீ சவன்றுமெலியவேண்டா, யான் அவள்புக்கவிடம்புக்குத் தேயி
வேனெனக்கூறி, செவிலி அவளை நாடத்துணியாநிற்றல். அதற்கு
ச்செய்புள்.

வேயினதோளிமெலியல்விண்ணோர்தக்கண்வேள்வியின்வாய்ப் *
பாயினசீர்த்தியனம்பலத்தாண்ப்பழித்துமும்மைத் *
தீயினதாற்றலசொங்கண்ணிமுற் துதிசைதிசைதாம் *
போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குநாடுவன்பொன்னினயே. ( )

கோடாய் மடந்தை யை
நாடத்துணியீதல்

(இ-ள்.) விண்ணவர் தக்கனதுவேள்வியின்கட்பார்த்தபுகழையு
டையனுகிய அம்பலத்தாணியிசுழ்ந்துகூறி மூன்றன்றொகுதியா
கிய தீயினதுவளியையுந் தலையையுந் கண்ணையுமிமுந்து திசைதி
சைதோறுந் தாம்போயினவெல்லையெல்லாம்புக்குப் பொன்னி
னைத்தேயிவேன், வேயின்மன்மையவாகிய தோள்களை யுடையாய்,
நீ மெலியவேண்டா. எ-று.

கொக்கபொருட்டுந் தொகுதிக்கு மொற்றுமைபுண்மையின்,
ஆற்றன்முதலாயினவற்றையிழத்தலை விண்ணோர்மேலேற்றினார்.
திசைதிசைபென்பதுஉம்பாடம். மெய்ப்பாரி- அமுலகையைச்சா
ர்ந்தபெருமீதம். பயன்- நற்றூயையாற்றுவித்தல். "சமப் பெரு
ர்ச்சேரிபுஞ்சாத்துந்-தாமே செல்லுந் தாபரு முளரே,, என்ரு
ராலேற்றசெவிவிதெடப்பெறம். அலங்காரம்-மூயற்சீவிலக்கு. ( )

கொடிக்குறிபார்த்தல்.

கொடிக்குறிபார்த்தலென்பது - செவிலிநாடத்துணியாநிற்ப்,
அவ்விருவையு மிப்பொழுதேவரும்வண்ணம் நீகரைந்தால், நின்
க்கு உணங்கலையஞ்சாதிருந் துண்ணலாம் அதுவன்றித் தெய்வத்தி
ற்குவைத்தநினைத்தையுடைப்பலியையும் திணக்கேவரைந்துவைப்
பேன் அஃவாறுகைவாயாவென நற்றூய் கொடிக்குறிபாராநிற்
றல். அதற்குச்செய்புள்.

பணங்களுஞ்சாலும்பருவரவார்த்தவநிலிப்பன்னை *
 மணங்களுஞ்சாயலுமன்னனுமின்னேவரக்கரைந்தா *
 ளுணங்களுஞ்சாதுண்ணலாமொண்ணிணப்பவிபொக்குவன்மாக்க *
 குணங்களுஞ்சாற்பொலிபுந்நலசேட்டைக்குவக்கொடியே. ( )

நற்றாய் நயந் து
 சொற்புட்பாராய து.

(இ-ள்.) பெரியகுணங்களைந்தான் விளங்கும் நல்லசேட்டை
 பையுடைய சீரியகொடியே, படங்களைந்து ஆடாநிற்கும் பெரிய
 வாகவச்சாத்தியவனது தில்லையைப்போலும் நறுநாற்றம்பொ
 ருந்திய அழகியமென்மையுடையானும்மன்னும் இப்பொ
 முதேவரும்வண்ணம்நீயழைத்தால்,பாமோப்பாமையின்உணங்க
 ளைப்பஞ்சாநிருந்து நினக்குண்ணலாம்.தெய்வத்திற்குக்கொடுத்த ந
 ல்லநிணத்தையுடையபலியையும் நினக்கேவகாந் துணவப்பேன்.
 அவ்வாறு கராவாபாச. எ-று.

ஒக்குவலென்பதற்குத் தருவேனென்றுரைப்பினுமஹமும். கு
 ணங்களைந்தாவன- மறைந்தபுணர்ச்சித்தாதலும், கலங்காமையும்,
 பொழுதிநவாதிடம்புகுதலும், நெய்க்கொண்டலும்,மடியின்மை
 யும். சேட்டை - உறுப்பைப்புடைபெயர்ந்தல். கொடி-காக்கை.
 நலசேட்டை குலக்கொடியேபென்றுபாடமோதி, சேட்டையா
 கியதெய்வத்தின் நல்லகொடியேபென்றுரைப்பாருமுளர். சொ
 ற்புட்பாராயது - வருவதுசொல்லுதலையுடைய புள்ளை வேண்டிச்
 கொண்டது. (உகடு)

சோதிடங்கேட்டல்.

சோதிடங்கேட்டலென்பது-கொடிநிமித்தம்பெற்று இக்கால
 ன்மனையின்சண்ணை யாங்கள்மணஞ்செய்ய அபிவிருவகாரும் இ
 ன்னும்பெறுமாறுண்டாயின், ஆராய்ந்துசொல்லுமினென அ
 திவாளரைக்கிட்டிச் செவிவி சோதிடங்கேளாநிற்றல். அதற்குச்
 செய்யுள்.

முன்னுங்கேவிடமுண்டதென்றில்லமுன் ளெனருளா *
 லின்னுங்கேயிச்சேடிமனைக்கேமந்நியாமயா *
 மன்னுங்கேடிமலர்க்கூந்தலைத்தான்பெறுமாறுமுண்டே *
 ளுன்னுங்கேடிநிந்தியோதுங்கொன்மறைபுத்தமரே. (உகடு)

சித்தந்தளர்ந்து தேடுகிறோடா ய்
 உய்த்துணர்வோலா யுணாயினென்று து.

சுவடுகண்டிரங்கல்.

சுவடுகண்டிரங்கல் என்பது - சுவடுகண்டறிந்து அவ்விடத்தேநின்று தவிசில்மேன்மிதிப்பினும் பதைத்துக் கொப்புட்டுகொள்ளாநின்ற இக்கான்மலர், இன்றொருவிடலைபின்னேபோதற்குத்தகுந்காலம் எவ்வாறெடுத்தனவென அடிச்சுவடுகண்டிரங்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாலொத்தநீற்றம்பலவன் கழல்பணியார்பிணியாபீதம் *
கோலத்தவிசிலிமிதிக்கிற்பதைத்தடி கொப்புள் கொள்ளும் *
வேலொத்தவெம்பர்ந்கானத்தினின்றுவிடலைபின் போத *
காலொத்தனவியையென்பெற்றமாணியைகாண்மலரே. (உரு)

கடத்திடைக்காரிகை யடித்தலங்கண் டி
மன்னருட்கோடா யின்னவெய்திய து.

(இ-ள்.) கோலத்தைபுடைய நவிசில்மேன்மிதிப்பினும் பாலொத்தநீற்றையுடைய அம்பலவனது கழல்களைப்பணியாதாது வருத்தம்போலும் வருத்தம்வாய்ப்பநிற்கி அவ்வுடிகள்பண்டி கொப்புளங்கொள்ளும், தீவினையென்ற மாணியையுடைய அதன்மைமயவாகிய காலாகியமலர்கள் இன்று வேலையொத்த வெய்யபாலையுடைய காட்டின்கண் ஒருவிடலைபின் போதற்குத் தகுந்காலையொத்தன, இந்நினைபெவ்வாறு ஆற்றவல்லவாயின. எ.து.

தவிசு - தவிக்குமுதலாயின. காண்மலரென அவற்றை மலராகக் கூறினமையாற் காலொத்தனவெனவுவமித்தான். பிணியாயென்றும், பிணிபோவென்றும், காலொத்திராவென்றும், பாடமோ தவாரமுளர். காலென்றது - அடிபைய. (உரு)

வேட்டமாதரைக்கேட்டல்.

வேட்டமாதரைக்கேட்டவென்பது - சுவடுகண்டிரங்காநின்ற, அதுவழியாசை செல்லாநின்றவள், இவ்வாறு அறிப்பாப்பருவத்தளாய்த் தனக்கியபயிலாதகாத்தின்கண் அபவானொருவனுடன் போந்தாள் அவளை தீகண்டாயோவென வேட்டமாதரைக்கேள் நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பேசைப்பருவம்பின்சென்ற துமூன்றிவெண்ப்பிரித்தர் *
ஊரகத்கவையருமவலிபொப்பாண்முத்தன் திலையன் னு *
சேநிற்காதபலானொடிக்கெண்கண்டிணையே *
போதிற்பொலியுற்றொழிற்புலிப்பற்குற்பொற்றொடியே. (1)

மென்மலர்கொய்யும் வேட்டமாதரை ய்
பிவ் வருசெவினி பெற்றிவினாய் து.

(இ-ள்) பூவின்கட்பொலியுந் தொழிலினையும், புலிப்பல்லைபு
ண்டயசமுத்தினைபுமுடைய பொற்றொடியாய், பேசைதயாகிப்பரு
வக்கழிந்தது காம்போந்தபிசீ, இவ்வாறதியாப்பருவத்தளாய் மு
ன்றிநகணெண்ணெச்சிநிதிநீக்கிற்றயிபளாய், நடுக்குதலால் உடைத
யாந்கழனும் வலலிபையெப்பாள், முத்தனது திசிலையை யொய்
பாள், அவள் வெம்மைமுதலாயினவற்றற்றனக்கென்னு மியல்பி
ல்லாகரைத்திண்ணை அயலாடுருவனேயி இன்றுபோயினுள், அ
வனைநீகண்டாயோ? அவளெவ்வண்ணம்போயினுள்? எ-று.

திசிலையுள்ளொன்பது உடம்பாடம். பெற்றுவினாய் தென்ப
து உடம்பாடம். (உடகக)

புறவொடுபுலத்தல்.

புறவொடுபுலத்தலென்பது - வேட்டமாதரைக்கேட்டு அதுவ
ழிபாசெல்லாநின்றவள், அதிலனுமாய்த் தமியனுமாயவன்சொ
ற்றுணையாடு வெய்யகரத்தேமாதர் சென்றால் திசிலையுடையபுற
வே, இது நினக்குத்தகுதியன்றென்று கூறிற்றிலை நீ வாழ்வாயாக
வெனப் புறவொடுபுலந்துகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலன்றலர்சடையேற்றவல் திசிலைப்பொருப்பாசி *
பயலன்றனைப்பணியாதவர் போன்மிசூபாஹ்செய்தேறி *
சுயலன்றமியனஞ்சொற்றுணவெஞ்சுரமாதர்சென்ற *
விபலன்றெனக்கிற்றிலைமற்றுவாழியெழிற்புறவே. (உடகக)
காட்டுப் புறவொடு

காட்ட முரைத்த து.

(இ-ள்.) நீணாஅன்றுவிரிந்த சடைபிசீகணெற்றவன் திசிலைக்க
ணுளானுகிய பொருப்பிற்சாகியது கூற்றையுடையான், அவன்ற
ன்னப பணியாதாரைப்போல மிக்கபாவத்தைச்செய்தேற்கு ஏதி
லனுமாய்த் தமியனுமாயவனது அழகியசொல்லே துணையாகமா
தர் வெய்யகரத்தைச்சென்றால், எழிலையுடையபுறவே, இது தகுதி
யன்றென்றுகூறிற்றிலை, வாழ்வாயாக. எ-று.

இதுகூறிற்றாயின் அவன் செல்லாளென்பது கருத்து. பொரு
ப்பணாயன் மகளாகவிற் பொருப்பாசியெனத் தந்தைகிழமை
மகட்டுக்குக் கூறப்பட்டது. பாவஞ்செய்தேற்கியவன்றெனக்கிற்றிலை
பெண்கூட்டிசு, வெஞ்சுரமாதலெண்டாலென்பது பாடமாயிசீ;

ஆதலென்பதனை எல்லாவற்றோடுகூட்டி. வெஞ்சாரம்போதல்க ண்டாலென்பதாஉம்பாடம். (உரசு)

சூரவொடுவருந்தல்.

சூரவொடுவருந்தலென்பது - புறவொடுபுலந்துபோகாநின்ற வள், என்னுடையபாவை நின்னுடையமுன்னே இக்கொதிக்குங் கடத்தைக் கடப்பக்கண்டுநின்றும், இன்னவாறுபோனொன்று எ னைக்குவாய்நீதற்க்கின்நிலை, இதுநினைக்குநன்றோவெனக் சூரவொடு வாடியுணாயாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாயும்விடையோன்புலியூர்ணயவென்பாவைமுன்னே *
காயுங்கடத்திடையாடிக்கடப்பவுங்கண்டுநின்ற *
வாயுந்திறவாய்குழையெழில்வீசவண்டோலுறுத்த *
நீபுதின்பாவையுநின்றநிலாவிநிநீசூரவே. (உசக)

தேடிச்சென்ற செவிவித்தாய நீ

ஆடற்கூரவொடுவாடியுணாதது.

(இ-ள்.) குழை எழிலிச்செய்ய வண்டிகள் நின்றபாவையைபோ லுறுத்த அப்பாவையுநீயும் நின்றநிலாவும் பெருங்கூரவே, பாய் த்துசெல்லும்விடையையுடையவனது புலியூரையொக்கும் என் னுடையபாவை நின்முன்னே கொதிக்குங்கடத்தின்னே அகைந் து அதனைக்கடப்பவும் விலக்காதுகண்டுநின்றும், அத்துணையேயன் னி இன்னவாறு நிகழ்ந்ததென்று எனக்குவாயுநீ தற்க்கின்நிலை, இ து நினைக்குத்தகுமோ! எ-று.

நிலாவினைபென்பதுபாடமாயின், வழிச்சாரஞ்செல்லக்கண்டும் வாய்கிறந்து ஒன்றற்க்கூறாது குழையெழில்வீச வண்டோலுறு த்தநின்றும் விளக்கினைபென்ற கட்டியுணாக்க. குழையெழில்வீச வண்டோலுறுத்தவென்பது - அணிவாடியகுழையிளங்கவென்ப தாஉஞ் செவிவிபரோலாட்டவென்பதுஉந் தேன்ற நின்றதை. இ ப்பாடடைந்திற்கும் மெய்ப்பாடு - அழுக்கை. பயன்-ஆற்றமைநீ ற்குதல். (உசக)

விரதியணாவிராவல்.

விரதியணாவிராவலென்பது-சூரவொடுவருந்திச்செல்லாநின்ற வள், பத்தியர்போல ஒருபித்தி தன்யின்னேவா ஒருபெருந்தகை முன்னேசெல்லக் கண்டோடுவென விரதியணாவிராவதித்தல், அதற்குச்செய்யுள்.

சுத்தியபொக்கணத்தென்பணிகட்டங்கஞ்சுந்தசடைவெண் *
 பொத்தியகோலத்தினீர்புலியூரம்பலவர்க்குற்ற *
 பத்தியர்போலப்பணைத்தி றுமாந்தபயோதாதத்தோர் *
 பித்திதற்பிண்வரமுன்வருமொவொர்பெருந்தகையே. (உசஉ)

வழிவருகின்ற மாவிரதியை
 மொழியின்களென்று முன்னிமொழிந்த து.

(இ-ள்.) சுத்தியையுடைத்தாகிய பொக்கணத்தையும், என்பாங்கியவணியையும், கட்டங்கமென்னும் படைக்கலத்தையும், குந்தசடையினையும், மெய்ப்புழு தும்முடியவெண்கோலத்தையமுடையீர், புலியூர்க்கணுண்டாகிய அம்பலத்தையுடையவர்கண் பிக்கபத்தியையுடையர்னர்ப்போலப்பெருத்திறுமாந்த முலைகளையுடையாளொருபேதை தணக்குப்பிண்வர ஒருபெருந்தகை முன்னேவருமொவொராயின். எ-து.

சுத்தி - பிறர்க்குத்திருநீறுகொடுத்தற்கு இப்பிவடிவாகத் தலை யோட்டானமைக்கப்படுவதொன்று. என்பணியென்புழி இயல்பும், கட்டங்கமென்புழித் திரிபும், விகாரவையொற்கொள்க. கடங்கமென்பது-மழு. இது கட்டங்கமெனநின்றது. வெண்கோலம்-நிறனிந்தகோலம். பத்தியர்க்குப் பணைத்தல்-உள்ளத்துறிகளும் இன்புறவால்மேனிக்கண்வருமொளியும், ஒயிங்காமையும். இதுமாத் தல்-தாழாதவுள்ளத்தராய்ச் செம்மாத் தல். முலைக்குப் பணைத்தல்-பெருத்தல்-இறுமாத் தல்-ஈற்றுத்தல். வெண்பத்திய கோலத்தினீரொன்றபாடத்திற்கு வெண்ணீற்றுப்பத்திபடவிட்டமுண்டத்தையுடையகோலமென்றுணர்க்க. (உசஉ)

வேதியணாவினாவல்.

வேதியணாவினாவென்பது-விரதியணாவினாவி, அதுவழியாக்ச்செல்வாநின்றவள், மான்போலுநோக்கினையும், மயில்போலுஞ்சாயல்புமுடையமாண்ஓரோந்தலோடு தும்மெதிரேவரக்கண்டரோவென வேதியணாவினாவாநின்றல். அசற்குச்செய்யுள்.

வெதிரேய்காத் துமென்றேலேப்சவல்வெள்ளை நூலிற் கொண்மு வதிரேய்ப்புறையினிவ்வாறுசெல்வீர்தில்லையம்பலத்துக் *
 கதிரேய்கடையோண்கரமாவெனவொருமான்மயில்போ *
 வெதிரேவருமேசாமெவெறுப்பவொசேந்தவொடே. (உசசு)

மாதின்பின் வருஞ்செவி வி
 வேதியணாவிரும்பினிவது

(இ-ள்.) மூங்கிற்றண்டுபொருந்தியகையினையும், மெல்லியகலைத் தோலினைப் பந்தகவலினை யும், வெள்ளை நூலினை யும், கொண் ணுமின நூமுழக்கம்போலுமறையொலியினை யுமுடைய இந்நெறிச் செல்வீர், ஒருமான், தில்லையம்பலத்தின்கணுளஞ்சிய மதிசேர்ந்தசுடையபுடையவனது கரத்தினிமான் போல மருண்ட நோக்கத்தளாய்; மயில் போலவசந்த சாயலளாய், வருத்துஞ்சார்தானே கண்டு துன்புற ஓரேந்தலோடு நும்மெகிரேவந்தாளோ, உரைமின். ௭-௨.

தோலேய்ந்தகவலின்கணுண்டாகிய வெள்ளை நூலினை யுமெளி நூமமை யும். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி - அ. து. பயல் - தலைமகளைச்சாண்டல். (உசக)

புணர்ந் துடன்வருவோரைப்

பொருந்திவினாவல்.

புணர்ந் துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாவென்பது - வேதியரைவினாவி, அதுவழிபாசுச்செல்லாநின்றவள், நும்மைக்கண்டு, என்னாற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரகளைன்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், அதுகிடக்க, இவ்வாறு நும்மோடொத்தவொழுக்கத்தினராய் முன்னேயிருவரைப்போகக்கண்டீரோவெனப் புணர்ந் துடன்வருவோரைப்பொருந்திவினாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீண்டாரொனவுவந்தேன்கண்டு நும்மையிம்மேதகவே *
 பூண்டாரிருவர்முன்போயினரோபுலியூரெனநிள் *
 றுண்டானருவராயாளியன்னைக்கண்டேனயவே *

தூண்டாவிளக்கையொயென்னையோவன்னைசொல்லியதே. (உசக)
 புணர்ந் துடன்வரும் புரவலெனருபால்
 அணங்கமர்ளேதையை யாராய்ந்த னு.

(இ-ள்.) மீண்டாரொன-போயினரே. என்பது நும்மைக்கண்டு என்னாற்றேடப்படுகின்றார் மீண்டாரென்றுகருதி மகிழ்ந்தேன், இவ்வாறு நும்மோடொத்தமேதகவையுடைத்தாகிய இவ்வொழுக்கத்தையேபூண்டார் இருவர் முன்னேபோயினரோ? உரைமின். ௭-௩. புலியூர்-சொல்லியதே. என்பது. புலியூர்க்கண் ஒருபொருளாகமதித்து என்னைநின்றாண்டவனது கிட்டிதற்கரியமலையில் ஆளியைப்பொப்பான பாக்கண்டேன், தூண்டவேண்டாத விளக்கையொப்பாய், அவனையல் அன்னைசொல்லியதாயது? அதனைப் பட்டுச்சொல்லுவாயாக. ௭-௩.

அருவகாக்கட்கண்டேனெனக் கூட்டினுமமைபும். ஆளியன்
 னுனென்றதனும், நின் மகட்டுவருவதோரிடையுறில்லைபெனக் கூறி
 னுளும். துண்டாவிளக்கு- இல்பொருளுவமை. மணிவிளக்கெளி
 னுமமையும். அணங்கமர் கோதையை-தெய்வநாற்றமமர்ந்தகோ
 தையைபுடையாளை. ஆராய்ந்தது-வினாபது. மெய்ப்பாடி-அழுநக
 யைச்சார்ந்தவுவகை. பயன்-அது. (உசச)

வியந்த தூரைத்தல்.

வியந்த தூரைத்தலென்பது- புணர்ந்திடன் வருவோரைவினாவி,
 அதுவழியாகப்போகாநின் மவள், தன் மகணினிற் நின்றுபயும், அவ
 ன்கையின் வேலினான் வேங்கைபட்டித்திடந்த கிடையையுங்கண்மீ,
 வியந்தகூறுநின்றமல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்கையிலாயப்பொருப்பன் றிருப்புலியூர்தென்னதி *
 தீங்கையிலாச்சீறிபாணினிற் றநிவ்விடஞ்சென்றெதிர்த்த *
 வேங்கையின் வாயின் வியன் கைம்மடுத்துத்திடந்தவற *
 ஊங்கையிலாந்புணிகொண்டது திண்டிமலாண்டகையே. (உசசு)

வேங்கைபட்டதும் பூங்கொடிநிலையு ம்
 நாடாவருங் கோடாய்கூறிய

(இ-ள்.) பொலிவினையுடையகையமாடியபொருப்பையுடைய
 பவளது திருப்புலியூர்தனைப்போலக் குற்றத்தையுடையவளல்லா
 த என்சிறியாள் நின்றது இவ்விடத்து, சென்று தன்னை டெதிர்த்த
 தபுலியின் வாயின் கட்ட பெரியகையைமடுத்துவிழுந்தது திடந்தவற
 ம்வண்ணந் திண்ணிய திறலையுடைய ஆண்டகையேலாந்புணிகொ
 ண்டது அவ்விடத்து, அதனும், அவர் பொயினதெறியிது சேவ எ-று

தீங்கையிலாவென்புழி இன்மை- உடைமைக்குமறுதலையாகிய
 வின்மை. மகனடிச்சுவடுகிடந்தவழிச் சென்று நின் மனைசுலின்,
 அதனை இவ்விடமென்றும், வேங்கைபட்டவிடத்தையவ்விடமென்
 றுக்கூறினான். வேங்கை தக்காதலியையனுளாமல் அதுவரும்வழி
 ச்சென்றெற்றானுதலிற் சென்றென்றான். சென்றுபணிகொண்ட
 தெனவியையுப். மெய்ப்பாடி- அது; பயன்- ஆற்றுகைநீங்குதல்.

இயைபெடுத்த தூரைத்தல்.

இயைபெடுத்த தூரைத்தலென்பது - வேங்கைபட்டதுகண்டுவிய
 ந்து, அதுவழியாகச்செல்லாநின் மவள், எதிர்வருவானாவினாவு, அவ
 ர்நீ கூறுநின்றவகைக்குற்றத்தினிடக்கண்டோம், அவ்விருவருந்
 தும்முளியைந்துசெல்லா நின் மமைகண்டு, எல்லாவற்றையுடைய

ளாசிய தன்காதலியோடு ஒருவடிவாய்வினையாடும் புலியூரனென்றே கருதி, பாக்களெல்லா மொத்தும், மிகவும் அஃவெழிவத் தொழநீனைந்தோம், அந்நன்மைசொல்லாவதொன்றன்றென எதிர்ப்பருவார் அவரியைபெரித்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றொத்திடுகழனூபுரம்வெள்ளைசெம்பட்டிமின்ன *
 வென்றொத்திடவுடையாளொடொன்றும்புலியூரனென்றே *
 நன்றொத்தெழிவத்தொழவுற்றனமென்னதோர்நன்மைதான் *
 குன்றத்திடைக்கண்டனமன்றநீசொன்னொள்கையரே (உசக)

சேயிழையோடு செம்மல்போத ர
 ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.

(இள.) அன்னையிநீகூறியனோட்பாட்டையுடையானாக் குன்றத்திடைக்கண்டேம், அஃவிருவரு மியைந்துசேறலிள், மின்றிராண்டாகாநின்ற அவனதுகழலும் அவளதுசிலம்பும், அவனது வெண்பட்டிம் அவளதுசெம்பட்டிம், வினங்க, ஒருவடிவையொத்தவான், எல்லாவற்றையுமுடையளாசிய தன்காதலியோடொருவடிவாய்வினையாடும் புலியூரனென்றே கருதி, பாக்களெல்லா மொத்தும் பெரிதும்வழகைத்தொழநீனைந்தோம், அந்நன்மையெத்தன்மையதோர்நன்மைதான்! அதுசொல்லாவதொன்றன்று. ௪-௩

என்னதோர்நன்மையென்றதனான், அஃதறமாதலுங்கூறப்பட்டதாம். தானென்பது-அசைநிலை. கொள்கையரை பென்னுமுருபு-விகாரவகையாற்றொக்கது. என்னநன்மையதா மென்பதுஉம்பாடும். மெய்ப்பாடு-உயகை. பபன்-செவிநிலை பெய்திரவருவார் ஆற்றுவித்தல். (உசக)

மீளவுகாத்தல்.

மீளவுகாத்தலென்பது- இயைபெரித்துகாத்தவர், அஃவிருவரும் ஓரிடுக்கணினிப்போய்த் திவ்வையினெவ்வையுச்சென்றணைவர், இனிநீ செவ்வதன்று, மீள்வதேகாரியமெனத் தேடிச்செல்லாநின்றமெசவினைய, மீளக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீள்வதுசெவ்வதன்றென யிவ்வெங்கடந்தக்கடமாக்க *
 செவ்வதுசெய்தகிழுவோனெழிக்கிளர்மென்மையென்னை *
 நீள்வதுசெய்தகண்ணுளிநீநெயிருகாரநீந்தியெம்மை *
 யூள்வதுசெய்தவன் திவ்வையினெவ்வையனுருவரே. (உசக)

செங்கடங்கடந்தமை கைத்தாய்க்குரைத் து
 நறுங்கல் மீள்மீண்டு நடமினென்ற து.

(இ-ள்.) படைபெயாநின்றகெண்டைபோலும் நீடலைச்செய்தகண்ணியுடையாள், வெய்யவிச்சாரத்தின்கண், அத்தன்மைத்தாசியசுடமாவைப்பிளந்தலைச்செய்த கிழவோனோயிம் இந்நெடியசாரத்தைநீந்தி, அவ்விருவரும் ஓரிபிக்கணினிற் போய், எம்மையானுதலைச்செய்தவனது தில்லையினெல்லையசச்சென்றணவார், அதனால், அன்னாய், செயற்பாலது மீள்வதே, சேறவல்லது. ௭-று.

சாங்கடத்தல் இருவர்க்குமொக்குமெனினும், நீள்வது செய்தகண்ணினுள் நீநீயெனத்தலைமகண்மேற்கூறினார், வெஞ்சாந்திற்கவள் பஞ்சின் மெல்லடிதகரவாகலின், அனுகுவடொன்புழித்தலைமகள் தொழிலுமுண்மையின், நீந்தியென்னுமெச்சம், வினைமுதல்வினை கொண்டதாம், * திரித்துரைப்பாருமுள். கிழவோனோயிமென்றதனால், அவன்பற்றுக்கோடாக நீந்தினுளென்பது விளக்கினார். இனிஓயிவை-எண்ணொயிவாக்கியுரைப்பினுமமைபும் உம்மை-அசைநிலை. (உளசஎ)

உலகியல்புரைத்தல்

உலகியல்புரைத்தலென்பது - மீளக்கூறவும் மீளாதுகவலாநின்றசெவிலிக்கு, சந்தனமுழுத்துஞ் சங்குந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தேசென்று பயன்படாநிற்கும், அதுபோலமகளிருந் தாம்பிறந்தவிடத்துப்பயன்படார், நீகவலவேண்டாவென, உலகியல்புகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுரும்பிவர்சந்துந் தொபிசடன்முத்தும்வெண்சங்குமெங்கும் *
 விரும்பினர்பாற்சென்று மெய்க்கணியாம்வியன் கங்கையென்னு
 பெரும்புனல்சூழிம்பிரான்சிவன்சிற்பம்பலமஸைய [ம்
 சுரும்பனமென்மொழியாருமநீர்மையர்காணுநரீக்கே (உளசஅ)

செவிலியது கவலைதி ர
 மன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்த து.

(இ-ள்.) நறுநாற்றத்தாற்குரும்புசென்று பாக்குஞ்சந்தனமுந் தொட்கப்பட்டகடலில்முத்தும்வெண்சங்கும் எத்தேயத்துந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தே சென்று அவர்மெய்க்கு அணிபாகாநிற்கும். அகல்நக

* முத்தனில முத்தும் வினைமுதல் முடியின., என்புழிப் பெருகவாகாதவினைமுதற்கே வினையாதல்வேண்டிமென்னும் வரையறைவின்றி வினைமுதல் வினைமென்றுந் தணியேயாய்நின்றலின், இவ்வாறுமுடித்தார். இது சேனாவரையருரைபாணுமுண்ட, கெளரியாக்கம், உம் குந்திரம், ஆடுவெறிசொன்.

நீக்கையென்றதும் பெரும்புணைச்சூழும்பிராக், சிவன், அவனது சிற்றம்பலத்தையொக்குங் கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழியி னையுடையவளிரும், ஆராய்வார்க்கேதன்மையர், நீ கவலவேண்டா. ௪-று.

சங்கு-மணியாயும் லீனயாயும் அணியாம். எங்குமணியாமென வியையும். சிற்றம்பலத்தமன்னுங் கரும்பன்மென்மொழியாரொ ட்ப்புதுபாடமாயின், சிற்றம்பலத்தையுடைய தில்லையினுதாக்க ச ரும்புபோலு மென்மொழியையுடையாவென்றுரைக்க. (உ௪௮)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்.

அழுங்குதாய்க்குரைத்தவென்பது-உலகியல்புகூறவும் மீளாது நின்றது, தானெடுத்தவளர்த்தமைசொல்லித் சவலாநின்ற செவிவி யை, மூன்னிலப்பறமொழியாக, இவர்தாம்இல்லின்பெண்ணித்துவ ளர்த்தவர்போலும், அவர்போய்த் தம்மையிருவரைபுங் கூட்டுவித்த தெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச்சென்றனைவ ரெனத் தம்முட்கூறுவார்போன்று கூறி, மீட்டுக்கொண்டுபோகா நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆண்டிலெடுத்தவராயிவர்தாமவரக்குவார்போய்த் *
 தீண்டிலெடுத்தவர்தீவினைதீர்ப்பவன் தில்லையின்வாட்த *
 தூண்டிலெடுத்தவராதெக்கொடெற்றப்பழம்விழுந்து *
 பாண்டிலெடுத்தபஃறாமரைகீழும்பழனங்களே. (உ௪௯)

செழும்பணை யணந்த மை
 அழுங்குதாய்க்குரைத்த து.

(இ-ள்.) இவர்தாம் சவ்விடத்து இல்லின்பெண்ணித்து வளர்த்த வர்போலும், யாவராயினுந் தம்மையுணுகிச் சவரநாகத்தழுந்தாம லெடுத்தது அவரதுதீவினையைத்தீர்ப்பவனது தில்லையின்வண், தூ ண்டிலெவிழுங்கியவரால் தெக்கொடுமோத, அதன்பழம்விழுந்து விண்ணம்போலும்பூக்களைபுயர்த்தியபலவாகிய தாமரையைக்கிழி க்கும்பழனங்களை அவர்சென்றுசேர்வர். இனிமேயரிடரில்லை. ௪-று.

தில்லையின்வாய்ப்பழனங்களெனவியையும். ஆண்டிலெடுத்தவ ராயிவர்தாமென்று தம்முட்கூறிய்தின்செவிவிக்குக் கூறினாராக வுரைக்க இவ்வாறுபகராத, செவிவிசேட்ப முழுவதுஉத் தம்மு ட்கூறினாராகவுரைப்பினுமமையும். தூண்டிலெடுத்தப்பட்ட

அருவகாக்கட்கண்டேனெனக் கூட்டினுமமைபும். ஆளியன்
 னுனைன்றதனும், நின்மகட்குவருவதோரிடைபூநிலையெனக் கூறி
 னுனும். துண்டாவிளக்கு- இன்பொருளுவமை. மணீவிளக்கெனி
 னுமமைபும். அணங்கமர்சோதையை-தெய்வநாற்றமமர்ந்தசோ
 தையைபுடையாஹை. ஆராய்ந்தது-வினாபுதுமெய்ப்பாடு-அழகை
 யைச்சார்ந்தவுவகை. பயன்-அது. (உசச)

வியந் துரைத்தல்.

வியந்துரைத்தலென்பது- புணர்ந்துடன் வருவோனாவினாவி,
 அதுவாயிராகப்போசாநின்றவள், தன்மகனின் நில்லையையும், அவ
 னைகையின்வேலினான் வேங்கைபட்டிக்கிடந்த கிடைபயங்க்கண்டு,
 வியந்துகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூங்கயிலாயப்பொருப்பன் நிருப்புலியூதென்னத் *
 தீங்கையிலாச்சிறியானின் நில்விடஞ்சென்றெதிர்த்த *
 வேங்கையின்வாயின்வியல் கைம்மடுத்துக்கிடந்தவற *
 வாங்கயிலாந்பணிகொண்டதுதிண்டறவாண்டகையே. (உசடு)
 வேங்கைபட்டதும் பூங்கொடிநிலையு ம்
 நாடாவருங் கோடாய்கூறிய அ.

(இ-ள்.) பொலிவினைபுடையகையாயமாகியபொருப்பையடை
 யவளது திருப்புலியூதனைப்போலக் குற்றத்தைபுடையவளல்லா
 த என்சிறியாள் நின்றது இவ்விடத்து, சென்று தன்னைமெதிர்த்
 தபுலியின்வாயின்கட் பெரியகையமடுத்துவிழுந்துகிடத்தலறு
 ம்வண்ணந் திண்ணியதிறலையுடைய ஆண்டகைவேலாந்பணிகொ
 ண்டது அவ்விடத்து, அதனும், அவர்போயினெறியிதுவே. எ-று
 தீங்கையிலாவென்புழி இன்மை- உடைமைக்குமறுகலையாகிய
 வின்மை. மகனடிச்சுவடுகிடந்தவழிச் சென்று நின்றனளாதலின்,
 அதனைஇவ்விடமென்றும், வேங்கைபட்டவிடத்தையவ்விடமென்
 றுக்கூறினான். வேங்கை தன்காதலியையனுமாமல்- அதுவரும்வழி
 ச்சென்றேற்றுகூறியிற் சென்றென்றான். சென்றுபணிகொண்ட
 தெனவிவையுப். மெய்ப்பாடு- அது. பயன்-ஆற்றாமை நீக்குதல்.

இயைபெடுத்த துரைத்தல்.

இயைபெடுத்ததுரைத்தலென்பது- வேங்கைபட்டதகண்டுவிய
 ந்தது, அதுவழியாகச்செல்லாநின்றவள், எதிர்ப்பொருவானாவினாவி, அவ
 ர்தீகூறுநின்றவகைக்குற்றத்திடைக்கண்டோம், அவ்வொருநா
 ள்ப்புளியைந் துசெல்லாநின்றமைகண்டு, எல்லாவற்றமுடைய

நாகிய தன்சாதவியோடு ஒருவடிவாபிவினையாரும் பயியூரனென்
றேறருதி, யாங்களெல்லாமொத்தது, மிகவும் அஃவழியைத் தொழ
நினைந்தோம், அந்நன்மைசொல்லவாவதொன்றன்மேன எதிர்ப்புரு
வார் அவரியைபெயித்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மின்றொத்திடுகழுநூபுரம்வெள்ளைசெம்பட்டியின்ன *
வொன்றொத்திடவுடையாளொடொன்றும்புலியூரெனன்றே *
தன்றொத்தெழிலத்தொழவுற்றனமென்னைதோர்நன்மைதான் *
குன்றத்திடைக்கண்டனமன்னைநீசொன்னொள்கையரே (உசௌ)
செயிழையோடு செம்மல்போத ர
ஆயிழைபங்கனென் றயிர்த்தேமென்றது.

(இள்.) அன்னாய், நீகூறியசொட்பாட்டையுடையாரைக்குன்ற
த்திடைக்கண்டேம், அவ்விருவரு மியைந்துசேறலின், மின்னிரா
ண்டாசாநின்ற அவனதுகழலும் அவளதுசிலம்பும், அவனது
வெண்பட்டும் அவளதுசெம்பட்டும், விளங்க, ஒருவடிவையொக்
தலான, எல்லாவற்றையுமுடையளாகிய தன்சாதவியோடொரு வ
டிவாபிவினையாரும் புலியூரனென்றேகருதி, யாங்களெல்லாமொத்
துப் பெரிதுமஃபழகைத்தொழநினைந்தேம், அந்நன்மையெத்த
ன்மைபதோர்நன்மைதான்! அதுசொல்லவாவதொன்றன்று. ஊ-று

என்னதோர்நன்மையென்றதனான், அஃதறமாதலுக்கூறப்பட்ட
டதாம். தானென்பது-அகைநிலை. கொள்கையரை பென்னுமுரு
பு-விகாரவகையாற்றொக்கது. என்னநன்மைபதா மென்பதுஉம்
பாடம். மெப்ப்பாபி-உயகை. பயன்-செவினையை பெயிர்ப்புருவார்
ஆற்றுவித்தல். (உசௌ)

மீள்வரைத்தல்.

மீள்வரைத்தலென்பது- இயைபெயித்துரைத்தவர், அவ்விருவ
ரும் ஒரிகிக்கணினிப்போய்த் திவ்வியினெல்லையுச்சென்றனை
வர், இனிநீ செல்வதன்று, மீள்வதேசாரிபமெனத் தேடிச்செல்லா
நின்றுசெயிலியை, மீளக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மீள்வதுசெல்வதன்றன்னையிவ்வெங்கடத்தக்கடமாக்க *
மீள்வதுசெய்தழிவோடுபெய்க்கிளர்சென்னைடையன்ன *
நீள்வதுசெய்தகண்ணுளிற்றெய்க்குரநீந்தியெம்மை *
பூள்வதுசெய்தவன் திவ்வியினெல்லையனுருவரே. (உசௌ)

செங்கடங்கடந்தமைகைநாங்க்குரைத் து
றபெங்கல் மின்மீண்டு நடமினென்ற து.

(இ-ள்.) படைபெயாநின்றகெண்டைபோலும் நீடலைச்செய்தகண்ணையுடையாள், வெய்யவிச்சீரத்தின்கண், அத்தன்மைத்தாடியசடமாலைப்பிளத்தலைச்செய்த கிழவோடுமே இந்நெடியகாத்தைநீந்தி, அவ்விருவரும் ஒரிபிக்கணின்றிப்போய், எம்மையாளுதலைச்செய்தவனது தில்லையினெல்லையச்சென்றணைவார், அதனால், அன்னாய், செயற்பாலது மீள்வதே, சேறல்லன்று. ௭-று.

காங்கடந்தல் இருவர்க்குமொக்குமெனினும், நீள்வது செய்தகண்ணாணிநீதியெனத்தலைமகண்மேற்கூறினார், வெள்ளைத்திற்கவள் பஞ்சின் மெல்லடிதகரவாகலின். அணுகுவொன்புழித் தலைமகன் தொழிலுமுண்மையின், நீந்தியென்னுமெச்சும், வினைமுதல்வினைகொண்டதாய், திரித்தனைப்பாருமுள். கிழவோடுமென்றதனால், அவன்பற்றுக்கோடாக நீந்தினுளென்பது விளக்கினார். இனிஓபிவை-என்னொழிவாக்கியுரைப்பினுமமையும் உம்மை-அசைநிலை.

(உராச௭)

உலகியல்புரைத்தல்

உலகியல்புரைத்தலென்பது - மீளக்கூறவும் மீளாதுகவலாநின்றசெவிலிக்கு, சந்தனமுமுத்துஞ் சங்குந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்குயாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தேசென்று பயன்படாநிற்கும், அதுபோலமகளிருந் தாம்பிறந்தவிடத்துப்பயன்படார், நீகவலவேண்டாவென, உலகியல்புகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுரும்பிவரசுந்துந்தொடுகடன்முத்தும்வெண்சங்குமெங்கும் *
 விரும்பினர்பாற்சென்று மெய்ச்சணியாம்வியன் கங்கையென்னு
 பெரும்புனல்குழிம்பிராண்சிவன்சிறற்றம்பலமணைய [ம்
 சுரும்பனமென்மொழியாருமநீர்மையர்காணுநர்க்கே (உசாஅ)

செவிலியது கவலைதீர
 மன்னியவுலகியன் முன்னியுரைத்தது.

(இ-ள்.) நறுநாற்றத்தாற்குரும்புசென்று பாக்குஞ்சந்தனமுந் தொட்கப்பட்டகடலின்முத்தும்வெண்சங்கும் எத்தயத்துந் தாம்பிறந்தவிடங்கட்கு யாதும்பயன்படாது, தம்மைவிரும்பியணிவாரிடத்தே சென்று அவர்மெய்க்கு அணியாகாநிற்கும். அகன்றக

* "முதலிலே முன்னும் வினைமுதல் முடியின,, என்புழிப் பொதுவாகாதவினைமுதற்கே வினையாதல்வெண்டுமென்னும் வரையறையின்றி வினைமுதல் வினையென்னுந் தனையேயாய்திறவின், இவ்வாறுமுடித்தார். இது சேரூவரையருரைபாணுமுண்ட, சிவலியாக்கம், உம் குத்திரம், ஆடுஉலகிசொன்.

ங்கையென்னுந்நீன்றபெரும்புணலைச்சூழும்பிராக், சிவன், அவனது
 சிற்றம்பலத்தையொத்துந் கரும்புபோலும் மெல்லிய மொழியி
 ணையுடையமளிரும், ஆராய்வார்க்கத்தன்மைபரி, நீ வலவேண்ட
 டா. ௭-று.

சங்கு-மணியாயும் வணியாயும் அணியாம். எங்குமணியாமென
 வியையும். சிற்றம்பலத்தமன்னுந் கரும்பன்மென்மொழியாரொ
 ன்பதுபாடமாயின், சிற்றம்பலத்தையுடைய தில்லையினுளதாக் க
 ரும்புபோலு மென்மொழியையுடையாரென்றுரைக்க. (உசஅ)

அழுங்குதாய்க்குரைத்தல்.

அழுங்குதாய்க்குரைத்தலென்பது-உலகியல்புகூறவும் மீளாது
 நின்ற, தானெயித்துவளர்த்தமைசொல்லிக் கவலாநின்ற செவிலி
 யை, மூன்னிலைப்புறமொழியாக, இவர்தாம்இல்லிச்செனெயித்துவ
 ளர்த்தவர்போலும், அவர்போய்த் தம்மையிருவராயுக் கூட்டுவிதி
 ததெய்வப்பதியாகிய தில்லையிடத்துப் பழனங்களைச்சென்றனைவ
 ரெனத் தம்முட்கூறவார்போன்று கூறி, மீட்டுக்கொண்டுபோகா
 நின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆண்டிலெயித்தவரா யிவர்தாமவரக்குவார்போய்த் *
 தீண்டிலெயித்தவர்தீவினெதீர்ப்பவன்றில்லையின்வாட்த *
 னாண்டிலெயித்தவராறெங்கொடெற்றப்பழம்விழுந்து *
 பாண்டிலெயித்தபஃறாமகைமூம்பழனங்களை. (உசக)

செழும்பணையணந்த மை
 அழுங்குதாய்க்குரைத்த று.

(இ-ள்.) இவர்தாம் அய்விடத்து இல்லிச்செனெயித்து வளர்த்த
 வார்போலும், பாவராயினுந் தம்மையுணுகிக் அவர் நாகத்தழந்தா
 மெயித்து அவரதுதீவினையைத்தீர்ப்பவனது தில்லையின்னை, தா
 னாண்டிலெயிப்புகியவரால் தெங்கொடுமோத, அதுப்பழம்விழுந் து
 கின்னம்போலும் பூக்களைபுயர்த்தியபலவாகிய தாமரையைக்கீழி
 க்கும்பழனங்களை அவர்சென்றுசேர்வர். இனியோரிடமில்லை. ௭-று.

தில்லையின்வாய்ப்பழனங்களைனலியையும். ஆண்டிலெயித்தவ
 ராயிவர்தாமென்று தம்முட்கூறிய்செவிலிக்குக் கூறிராச
 வுரைக்க இவ்வாறுபகராது, செவிலிசேட்ப முழுவதுஉந் தம்மு
 ட்கூறிராசவுரைப்பினுமமையும். தாண்டிலெயித்தெய்வ

வராலென்னுமையும். இவைமூன்றற்கும் மெய்ப்பாடு - பெருமிசம். பயன் - செவிலிக்குலகியல்புகூறி அவனை மீள்வித்தல். நில்லா உளை தொட்டு இதுகாறும்வரப் பாலைத்திணைகூறியவாறறிக. உசூல்

உடன் போக்கு முற்றிற்று.

வரைவுமுடுக்கம்.

இவ்வாறு உடன்போக்கு நிசுழாதாயின், வரைந்துகோடனிசமும்; அதுநிசுழமிடத்துத் தொழியான் வரைவுமுடுக்கப்பட்டும் வரை பொருட்பிரிந்துவந்தும் நிசுழமென்ப. அவற்றுள்,

வரைவுமுடுக்கம்வருமாறு, சூத்திரம். வருத்தங்கூற வவன்மறுத்துரைத்த, லுள்ளதுகூற லேதங்கூறல், பசல்வரவென்ற ரெழுநிரந்துரைத்தல், சிதைப்பறங்கூறல் மந்திமேல்வைத்தல், கண்பியிசாமை கண்டாருரைத்தல், பசலுடம்பட்டாள்போன் நிரவரவென்ற, விரவுடம்பட்டாள்போன்று பசல்வரவென்ற, விரவுப்பசலும் வரவொழிவென்றல், காலங்கூறல் கூறுவிக்குற்றல், செல்வுகூறல் பொலிவழிவுகாத்தவென், நீரொண் கிளவியு மியம்புங்கூலை, வராணியுலையாய் வரைவுமுடுக்கம்.

(இ-ள்.) வருத்தமிகுதிசூறி வரைவுகடாதல் - பெரும்பான்மை கூறிமறுத்தல் - உள்ளதுகூறியவரைவுகடாதல் - ஏதக்கூறியிரவரவுவி லக்கல் - பழிவரவுகாத்துப்பசல்வரவுவிலக்கல் - தொழுநிரந்துகூறல் - தாழ்வுகூறல் - மந்திமேல்வைத்துவரைவுகடாதல் - காவன்மேல் வைத்துக்கண்மியிலாமைகூறல் - பசலுடம்பட்டாள்போன் நிரவரவுவிலக்கல் - இரவுடம்பட்டாள்போன்று பசல்வரவுவிலக்கல் - இரவுப்பசலும்வரவுவிலக்கல் - காலங்கூறிவரைவுகடாதல் - கூறுவிக்குற்றல் - செல்வுநினைந்துரைத்தல் - பொலிவழிவுகாத்து வரைவுகடாதல் எனவிலைபதினும் வரைவுமுடுக்கமாம். எ-று. அவற்றுள்,

வருத்தமிகுதிசூறிவரைவுகடாதல்.

வருத்தமிகுதிசூறிவரைவுகடாதலென்பது - அலரறிவுறுத்ததேசுழி, அலரானுகாவன்மிகுதியானு நினைபெய்திர்ப்படமாட்டாறு ளுதுவருந்தாநின்றுவளிடத்து நின்றானிருக்கின்றவாறென்றே இவ்வெந்தல்லைமனது வருத்தமிகுதிசூறித் தலைமகனை வரைவுகடா வாறிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எழுங்குலைவாழ்மயினிள்கனிநின்றுளிளமந்தியந்தன் *
 செழுங்குலைவாழ்நிழலிற்றுயிள்கிலம்பாழ்நெமே *
 லுழங்குலைவென்றிருச்சிற்றம்பலவரையுன்னலர்போ *
 லமுங்குலைவேலன்னகண்ணிக்கென்னெறிந்நருள்வகையே. ( )

இரவுக்குறியிடத் தேந்திழைப்பாங் தி
 வரைவுவெண்டிதல் வரவுரைத்த து.

(இ-ள்.) எழாநின்ற குலைவையுடைய வரழைத் திரளின்கணுண்டாகிய இனிபகணிகளத்தின்னு இனையமந்தி வளவிபகுலையையுடைய அல்வாழைத்திரளினது நல்லகுளிர்ந்தநிழற்கண் வெருவுதலின் நித்துக்குஞ் சிலம்பையுடையாய், போரிடத்தழுங்குலைவென்புடைய திருச்சிற்றம்பலவரைநினையாதாரைப்பால வருந்தாநின்ற உலக்தொழிலமைந்த வேல்போலுங்கண்ணையுடையாட்கு திணதருட்குறியாதோ! இவளதாற்றாமக்குமருந்தன் று. எ-று.

நின்றுநாள்வகையென்னெவென்பதற்கு இவ்வாறுவருந்துமிவடிந்தது இனிந் செய்யக்கருதியவகையானே வெணினுமமைபும், அழுங்குலைவேலைப்பதுபாடமாயின்த், அழாநின்றகொலைவேல்போலுங்கண்ணையுடையாட்கென்றுரைக்க, எழுங்குலை-இளங்குலை, செழுங்குலை-முதிர்ந்தகுலை, எழுங்குலையு முதிர்ந்தகுலையு முடைமையான் இடையறாதமுக்கும் வரழைத்திரளின்கணுண்டாகிய கணியைறுகின்றது, மந்தி வெறொன்றான் வெருவாது அல்வாழ்நிழலிச்சிழின்புற்றுத்தயிலுமாறுபோல, ஆரானின்பமிடையிட்டிறுகாது நீவரைந்துகோடலான் இடையறாத்பேரிப்பந்துத்தி, அன்னொல்லாலுண்ணிங்காது நின்றுணிழற்கீழ் இவளின்புற்றுவாழ்தல்வேண்டிமென உன்னுறைகாண்க. மெய்ப்பாடு - அரசும், பயன்-வரைவுசுடாநல். (௨௨௮)

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தல்.

பெரும்பான்மைகூறிமறுத்தலென்பது - வரைவுசுடாவியதோழிக்கு, யானவளைததெய்வமானுடமெந்தறிந்து வரைந்துகொடற்கு இக்குன்றிடத்துத் தோன்றாநின்றவிடம் தெய்வமளிரிடமோ, அன்றிக் குறத்தியரிடமோ, கூறுவாயாகவெனத் தலைகன்றலைகளைப்பெரும்பான்மைகூறி மறுத்துரையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பரம்பயன் மன்னடியேனுக்குப்பார்விசம்பூடுருவி *
 வரம்பயன்மாலையிபாத்திள்ளிவானவன்வானசகுளே *

ராமம்பையர் தம்மிடமோவன்றி வேழத்தினைன்புறநட்ட *
 குரம்பையர் தம்மிடமோவிடந்தோன்றுமிக்குன்றிடத்தே. ()

குலம்புரி கொம்பர்க்கு ஃ
 கிலம்பன் செப்பிய து.

(இ-ள்.) இக்குன்றிடத்தூத்தோன்றுமிடம் தில்லையின் வானவன
 னு வானகத்தைச்சேர்ந்த தெய்வமகளிர் தமகிடமோ? அன்றி யா
 னையினென்பை வேலியாகநட்ட குரம்பையையுடைய குறத்திய
 ரிடமோ? நீ கூறவாபாக. எ-று. எல்லாப்பொருட்கும் அப்பாலா
 யவன், ஆயினும் தன்னடியேற்குப் பெறும்பயனாயுள்ளான், பா
 ராயும்விசும்பையமுநிருநிநிற்றலாற் நன்னெல்லை யையனுமா
 னுமநியாத தில்லையின்வானவனெனக்கூட்டுக.

என்றது- அவனை யெட்டவுஞ் சுட்டவும்படாத தெய்வமென்றி
 ருத்தலான், அவள்வாழ்மிடத்தை அரம்பையரிடமென்றே கரு
 துவல், அன்றியினுரையென வகாவுடம்படாது கூறியவாறு. மெ
 யிப்பாடு-மருட்சி. பயன்-இரவுக்குறியிடமுணர்ந்ததல். (உருச)

உள்ள துகூறியவைவுகடாதல்.

உள்ள துகூறியவைவுகடாதலென்பது- பெரும்பான்மைகூறிய
 னுத்த தலைமகனுக்கு, இவ்விடம் எந்தையதுமுந்துட்டி, எமக்குந்
 துரர் குறவரே, எம்மைப்பெற்றாருங்கொடிச்சியே, யாங்கனும் பு
 னங்காப்பொஞ்சிலர், தீவகாவுவேண்டாமையின் எம்மைப்புனைந்
 துரைக்கவேண்டிவதில்லையென்ப பின்னும்வகாவுதோன்றத்தோ
 டி தங்களுண்மைகூறநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறார் சவண்வாய்த்தமணியிற்சிறைபெருந்தேணிமுமென் *
 நிசுரல்சழிவுற்றெஞ்சிறகுடி னுந்துமிடமிதெற்கை *
 யுறவரைபுத்திரர்குறவர் பெற்றாருங்கொடிச்சியும்பர் *
 பெறவருளம்பலவன்மலைக்காத்தும்பெரும்புனமே. (உருஉ)

இன்மையுரைத்த மன்னனுக் கு
 மரழைநோக்கி தோழியுரைத்த து.

(இ-ள்.) சிறார்சையிற்சவண்தப்பாமல் அதுவிட்டமணியாற் சி
 கைத்தபெருந்தேன், இழுமென்னுமோசையையுடைத்தாய், இறு
 லினின் துங்கழிதலைபுற்று எமதுசிறகுடிலைத்தள்ளுருயிவ்விடம் எந்
 தையதுமுந்துட்டி, எமக்குந் துரர் குறவர், எம்மைப்பெற்றாருங்
 கொடிச்சியே, யாரும் தன்னன்பரல்லது உம்பர்பெறுதவருடைய

டைய அம்பலவன துமலைக்கட்பெரும்புணத்தைக்காத்தார், அதனா ல், நீயிர் வரைவு வேண்டாமையினெம்மைப்புணந்துரைக்கவேண்டி வதிவீலை. எ-று.

“கோவையுந் தொகையு மாவயின் வரையார்,, என்பதனால், இது தொடர் திலைச்செய்யுளாதலிற் குரம்பையர் தம்மிடமோ வென் றுவினுவப்பட்டவிடம் என்கிறதுகுடி லுந் துமிடமெனவும் ஒருபு னத்தைச்சுட்டி. இதைந்தையறவரை யெனவுக்கறினாளாக வரை ப்பினுமமையும். சிறுவாறிந்தமணிபாற் பெருந்தேவ் சிதைந்து அவ்விருளைவிட்டிக்கழிந்து, சிறுகுடி லின்பாந்தாற்போல, அயலா ரீகூறும் அலரான் துமதுமறைந்தவொழுக்கம் தும்வயினடங்கா னு பலருமறியவெளிப்படாநின்றதென உள்நுறைகாண்க. மெய் ப்பாடு-மருட்சி. பயன்-குறிமிடமுணர்ந்துதல். (உ௮உ)

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கல்.

ஏதங்கூறியிரவரவுவிலக்கவென்பது - உண்மையுரைத்துவரைவு கடாயதோழி, நீவரைவொடுவாராயிற் சிங்கந்திரன்சி தனக்கீயா னைபாடியவுணவுகளைத்தேயிடுருளின்கண், தின துரைவேல் துணை யாக நிவந்தருளாநின்றவிடே எங்களுக்குத்தன்பமாகத் தோன் றுநின்றது இனியிவ்விருளிடவாராதொழிவாயென ஏதங்கூறித் தலைமகையிரவரவுவிலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கடந்தொறும்வாரணவ்விசியிழுப்பல்சீயங்க்கு *
விடந்தொறும்பார்க்குமியவொருநீயெழிவ்வேலின்வந்தாற் *
படந்தொறுந்தீயாவண்னம்பலம்பணியாரினெம்மைத் *
தொடர்ந்தொறுந்துன்பென்பதேயன்பறிண்ணுடோன்றுவதே.

இரவருதயர மேந்தலுக்கெண்ணி ப்
பருவரவெய்திப் பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) பலவாகியசீயம் வாரணமாகியவ்விசிகாரணமாகத்தேடி க்கவ்குற்பொழுதின்கட் காபிடோறுக்காட்டினிடங்கடோறுஞ் சென்று, பார்க்கு நெறியின்கட் டனியையாகிய நீ வழியுடைய வேல் துணையாக வந்தால், அன்பினே, எம்மிடத்தண்டாகியநிற் றனருள் எம்மைவிடாதே தொடர்ந்தொறுக்குத்தன்பமென்னு மு ணர்வே எமக்குத்தோன்றுவது. எ-று. படந்தொறுண்டாகியதீ யையுடைய அரவையணிந்தவனதப்பலத்தைப் பணியாதாரைப் போலவருந்த எம்மையொறுக்குமெனக்கூட்டிக்.

என்றது, எமக்கு நீ செய்புந் தலைபளியை யாங்கள் துன்பமாக
 வேடினாராநின்றோம் எ-று. நாடுதல்- மனத்தாலாராய்தல். பார்த்து
 தல்- கண்ணுக்குத்தல். வேலினென்னுமைந்தாவது ஏதுவின்க
 ண்வந்தது. ஒறுக்குமென்பது-ஒறுமெனவிடைக்குறைந்துநின்ற
 து. எம்மைநீவிடாதுதொடருந்தொறுமெனிணுமைமையும். இதற்
 குத்தொடருமென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது. நின்னருளொ
 ன்னுமெழுவாய்-துன்பமென்னும்பயனிலைகொண்டது. மெய்ப்
 பாடு-அச்சம். பயன்-இரவுக்குறியதேதங்காட்டிலவாவுடாதல்.)

பழிவரவுரைத் துப்பகல்வரவுவிலக்கல்.

பழிவரவுரைத்துப்பகல்வரவுவிலக்கென்பது-இவ்விருளினட
 வாராதொழிவென்றது பகல்வரச்சொன்னவாறுமெனவுட்கொண்
 டி, பகற்குறிச்சென்றுநிற்ப, தோழியெதிர்ப்பட்டிப்பகல்வந்து எ
 மக்குச்செய்யாநின்றமெய்யாகியவருள் புறத்தாரறிந்து வெளிப்
 பட்டிப்பழியாப்புக்குறியின்றது, இனிப்பகல்வரவொழிவா யாக
 வெனப்பழிவருநடக்கறிப் பகல்வரவுவிலக்காநின்றல். அசற்குச்
 செய்யுள்.

களிற்றுந் செல்ல்கணவயிற் பெண்மரங்கைக்குறியிந்ததுப் *
 பிளிற்றுந் தவானப்பெருவரைநாடபெடைநடையோ *
 டொளிற்றுந் மேனியன்சிறந்தம்பலநெஞ்சுருதவர்போல் *
 வெளிற்றுந் தவான்பழியாம்பகளிச்செய்யுமெய்யருளே. (௨௫௪)

ஆக்கணமொழுகு மடல்வேலண்ணலைப்
 பாங்கியை பகல்வரவென்றது.

(இ-ள்) அகம்பிண்கட்டியிக் களிற்றுந் தவருத்ததைப்பிடி தீர்
 க்கின்றவிடத்து மரத்தைக்கையால் முறித்துப் பிளிற்றுதலையும்
 ததைத்தோயும் பெரியவரையையுடையநாடனே, அண்ணப்பெ
 டையினதுநடைபோலுநடையைபுடையாளொடுக்கடி வீளக்குத
 லையும் மேனியையுடையவனது சிறந்தம்பலத்தை நெஞ்சாலுரு
 தாராப்போல யாமிடரிப்பட வெளிப்படுதலையும் பெரியபழி
 யாராநின்றது நீ பகல்வந்து எமக்குச்செய்யும் மெய்யாகியவரு
 ள். எ-று.

மெய்யருளென்றது-மெய்யாகவருளாகின்றாயேனுமென்றவா
 று. வழியல்லாவழிச்சேறலான் அகம்புறப்பட்டனறிந்தினை வாங்கு
 நற்குப் பிடிமுயல்கின்றதோல, இவ்வையெய்துதற்குபாயமல்
 லாதவிவ்வொழுக்கத்தினென்றும்புறிக்கினை இதனினின்றது மாற்றது

நீரு யாண்முயலாநின்றேனென உள்நுறைகாண்க. மெய்ப்பாடி-
அ. து. பயன்- பதற்குநிலைக்கிவரைவுகடாதல். (உருச)

தொழுதிரந்துகூறல்.

தொழுதிரந்துகூறல்பது-பகல்வாவுவிலக்கினதோழி, இவ
னிரவுவாவுகூடுமெனவுட்கொண்டு, நினையெதிர்ப்பட வேண்
டி அழுதுவருந்தாநின்ற இவள்காரணமாக, அரிக்கும் யாளிக்கும்
வெருவி யானைகள் திரண்டு புடைபெயராத மிக்கெருளின்கண்
வாராதொழிவாயாகவென்று, நின்கழல்களைக்கைபாற்றொழுது, நி
னை யிரந்தேனென வரைவுதோன்றத் தலைமனைத் தொழுதிரந்
துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சுழிகட்டலைமலைவோன்புலியூர்கொதாநவர்போத் *
குழிகட்டனிற்றுவொரீஇபரியாளிகுழிஇவழங்காக் *
சுழிகட்டிராவின்வரல்கழல்கைதொழுதேயிரந்தேன் *
பொழிகட்டபுயலின்மயிலிற்றுவருமியள்பொருட்டே. (உருடு)

இரவரளினைதமஞ்சி * சி
சுரிதருகுழம் ரொழிசொல்லிய து.

(இ-ள்.) பொழியாநின்றகண்ணிற்புனலைபுடையதோர்மயில்
போலத் துவளாநின்றவிவள்காரணமாக, அரிபையும் யாளிபையு
ம் வெருவிக் குழிந்தகண்ணையுடையவாகிய யானைகள், ஓரிடத்தி
திரண்டுநின்ற, அங்கிடத்துநின்றும் புடைபெயராத சிறந்தவச்ச
த்தைச்செய்யுமிரவில்கண் வாராதொழிவாயாக, நின்கழல்களைக்
கைபாற்றொழுது, நினையிரந்தேனினை. எ-று. சுழிந்தகண்ணை
யுடையதலைமலைபைச்சுடுமீனெனது புலியூரைக் கொதாநாணாப்
போல வெருவியெனக்கூட்டுக.

குழிவழங்காவென்றுபாடமோதி, அரிபையும் யாளிபையுந் கு
ழிபையும்வெருவிவழங்காவென்றுணாப்பாருமுளர். சுழி- அசசத்
தைச்செய்யுமியல்பாற் சிறத்தல். சுழிகட்டிராவின்னென்பதற்குச்சுழி
சிறப்பின்கண்வந்து அரையிரவில்கணென்பது படநின்றதெளி
னுமமையும். பொழிகட்டபுயலின்மயிலிற்றுவருமென்றதனால், இ
வ்வாறிலொற்றொளினும் நீ வரந்படையைவலைப்பெய்துகூற வரை
வுகடாவினாறாம். வழியிடையருமேசங்குறித்து இவ்வாறுதில்றவி
வன்பொருட்டென்றுணாப்பினுமமையும். ஒருசாரமணயன்பாறல்
ன்பதுபாடமாயில், மணம்பொலுங் சுழிகட்டிராவெனவியையு
மெய்ப்பாடி-அ. து. பயன்- இரவுக்குநிலைக்கிவரைவுகடாதல். ( )

தாயறிவுகூறல்.

தாயறிவுகூறலென்பது - தொழுதிரந்துகூறவும், வேட்கையிச
வாற் பின்னுக்குறியிடைச்சென்றுநிற்பது, அக்குறிப்பறிந்து, நக்கா
னலீடத்து அனாயிரவின்னென் ஒருதேர்வந்ததுண்டாகக்கூடுமெ
னவுட்கொண்டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து என்ணையும்பார்
த்தாள், இருந்தவாற்றான் இவ்வொழுக்கத்தையறிந்தாள்போலுமெ
னத்தோழி தலைமகளுக்கொகூறவாள்போன்று சிறைப்புறமாகத்
தலைமகனுக்கு வரைவுதோன்றத் தாயறிவுகூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

விண்ணுஞ்செல்வநிபாவெறிபார்சுழல்விழ்சடைத்தீ *
வண்ணன் சிவன் நிலைமல்லெழிற்சாணவையிரவி *
னண்ணன்மணிநெடுந்தேர்வந்ததுண்டாமெனச்சிறிது *
கண்ணுஞ்சிவந்தன்னைபெண்ணையுநோக்கினள்சார்மயிலே (உருள்)
சிறைப்புறத்துச் செம்மல்கேட் ப
வெறிக்குழற்பாக்கி மெல்லியற்குரைத்த து.

(இ-ள்.) சாரீசலத்தமயிலையொப்பாய், தில்லையிலவளவியவெ
ழிலையுடையகானலிடத்து அனாயிரவின்னென் மணிகளை யுடையத
லையாயதொருநெடுந்தேர் வந்ததுண்டாகக்கூடுமென வுட்கொண்
டு, அன்னை சிறிதேகண்ணுஞ்சிவந்து, என்ணையும்பார்த்தாள், இரு
ந்தவாற்றான், இவ்வொழுக்கத்தினையறிந்தாள்போலும். எ-று. வி
ண்ணுளரரானும் எல்லாப்பொருளையுங் கடந்தப்பாற்சென்ற செ
லவையறியப்படாத நறுநாற்றமார்ந்தசுழலினையுந் தாய்ந்தசடை
யினையுமுடையதீவண்ணன், சிவன், அவனதுநிலையெனக்கூட்டுக.

எல்லாப்பொருளையுங்கடந்து நின்றனவாயினும், அன்பர்க்க
ணியவாய் அவரிட்டநறுமலரான் வெறிமெழுமென்பது போதா
வெறிபார்சுழலென்றார். மெய்ப்பாடு-பெருமீதம், பயன்படை
த்துமொழியால்வரைவுடாதல். (உருள்)

மந்திரமேல்வைத்துவரைவுகடாதல்.

மந்திரமேல்வைத்துவரைவுகடாதலென்பது - சிறைப்புறமாகத்
தாயறிவுகூறிக் சென்றெதிர்ப்பட்டு, ஒருகயிவன் நன்மந்திக்குமா
ங்கணியைத் தேனின்கட்டோய்த்துக்கொடுத்தது, அகர்வித்துத் தம்
முளின்புறுவதுகண்ணி, இது நக்காறலர்க்கு நம்மாட்டரிதாயிற்றெ
னநீவரையாமையைநினைந்தாரற்றாளாயினுளென மந்திரமேல்வைத்
துத் தலைமகன் துவருத்தநக்கூறியவரைவுகடாவாநின்றல். அதற்குச் செ
ய்யுள்.

வான் றேய்ப்பொழி வெழிச் சமாங்கனி மந்தியின்வாபீக்கடுவன் *
 ரேய்ப்புணர்ந்தருத்திமகிழ்வகண்டாடிருநீண்முடிமேன் *
 மீக் றேய்ப்புணர் பெண்ணைவைத்துடைபாணையுமேனிவைத்தான் *
 வான் றேய்ப்புணர்நிலைமாநகர்போலும்வரிவனபே. (உரு௭)

வரிவனபை வரைவுடா வி
 பரிவைத்தாழி யுரைபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) நீண்டதிருமுடிக்கண் மீண்ப்பொருந்திய பணலாகிய பெண்ணைவைத்து எல்லாவற்றையுமுடைபவனாயுந் திருமேனித் தணவைத்தவனது வாணத்தோயுமதிலையுடைய தில்லையாகிய பெரிய நகரையொக்கும் வரிவனை, வாணத்தோயும் பொழிவின் அணுண்டாகிய நல்லமாங்கனியைக் கடுவன் தேனின் உட்டோய்த்துமந்தியின்வாபீக்கொடுத்த துகர்வித்துத் தம்முள்ளிப்புறமவற்றைக்கண்டான். ௭-று.

என்றதனால், துண்புறங்காக்குங்கடுவனைக்கண்டு, விவங்குளையிவ்வாறுசெய்யாநின்றன, இதுநங்காதலர்க்குநம்மாட்டரிதாயிற்றென நீவகையாமையைநின்றகாற்றாளாயினுளென்றானாம். அருத்தியெய்ப்பதற்கு-நெடுஞ்சாநீந்தியெய்ந்ததற்குரைத்ததுரைக்க. சான் றேய்ப்பொழி வெண்பதாஉம்பாடம். வரிவனபைவரைவு- வரிவனபைவரைவு. மெய்ப்பாடி - அச்சத்தைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- வரைவுடாதல். (உரு௭)

காவன்மேல்வைத்துக்

கண்டியிலாமைகூறல்.

காவன்மேல்வைத்துக்கண்டியிலாமைகூறவென்பது-மந்திமேல்வைத்துவரைவுடாவப்பட்டாநிலைமகன், இது நங்காதலியிடத்து நமக்கரிதாயிற்றெனத் தானுமாற்றானாய், இரவுக்குறிச்சென்றறிந்பய, அந்நிலைமைக்கண் இவ்விடத்துள்ளாரி, இவன் காவற்பறைக்கேட்டுந் தோறுங் கண்டியிலாமைக்குக்காரணமென்றேவைத்தம்முட்கூறாநின்றல், இதுவுஞ்சிறைப்புறமாகவரைவுடாநிலைப்பயக்கும் அதற்குச்செய்யுள்.

நறைக்கண்மலிகொன்றையோனிசீறுநாடகம்நீதில்லை *
 சிறைக்கண்மலிபுணர்சீர்நகர்காக்குஞ்செவ்வேலினாரூர் *
 பறைக்கண்படும்பநிந்தோறும்படா முலைப்பைநீதொழியார் *
 கூறைக்கண்மலிக் கிழிர்வேற்கண்படா துலைக்கினவே. (உரு௮)

நகர் காவலி ன்
மிசுதழி சாத ல்.

(இ-ள்) நறுநாற்றத்தை யுடைய தேன்மலிந்தகொன்றையை யுடையவன் நின்றுகூத்தாமித்திலையாழிய சிவறயிடத்து அதுபொருமன் மிகும்புண்புடைய சீரியநகரை இராப்பொழுதின்சுட்காக்குஞ்செவ்வெய்யுடைய இளைஞரதுபறைக்கண் படுந்தோறும்பிந்தோறும், படக்கடவவல்லாத முல்லைபுடைய பைந்தொடியாளுடைய கறை தன்கண்மிக்க சநிரவேல்போலுங்கண்கள் ஒருகாலும்படாவாய் வருந்தின ள்-று.

நாடகமென்றது-கூட்டுக்கூத்தென்னுந்துணையாற்றிற்றது. கல்கினிவெண்பதற்குத் துயிலாமையான் நிறம்பெயர்ந்தனவென்றும் அழுதுவல்கினிவென்றுமுடைபாருமுளர்.காவல் மிசுதழி அவளநாற்றமுமையுக்கூறி வரைவுகடாயவாறு இலீதில்லுர்குற்றென்னது துறைகூறியசொத்து. மெய்ப்பாடி- அமுதை. பயன்- வரைவுகடாதல். (௨௫௮)

பகலுடம்பட்டாள்போன்

நிரவரவுவிலக்கல்.

பகலுடம்பட்டாள்போன் நிரவரவுவிலக்கலென்பது-சிறைப்புறமாகக்கண்டுயிலாமைகேட்டதலைமகன், ஆதரவுமிடவாறெதிர்ப்படலுந்துறிப்பத் தோழி பெதிர்ப்பட்டி,நீயந்தொழுநாறின்ற இப்புலராவிரவும் பொழியாமலழயும் புண்ணிர்கணுழயும்வெல்லமலரம்பழி பெக்களவருத்தநின்றன, இதற்கொரு மருந்திலையோ தும்வரையிடத்தெனப் பகலுடம்பட்டாள்போன் நிரவரவுவிலக்காதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

- வராயினர்நினைபாத்திலையம்பலத்தான்கழற்கண் *
  - பிலராயினர்வினைபோலிருடுக்கமுழங்கியின்னிப் *
  - புலராவிரவும்பொழியாமலழயும்புண்ணிர்கணுழவேன் *
- மலரவருமருந்தும்மிலையோ தும்வரையிடத்தே. (௨௫௯)

வினைதரு தா ரோ
யிரவர வென்ற து.

(இ-ள்.) தீமக்களாயுள்ளார்கருதாத தில்லையம்பலத்தானுடைய திருவடிசுட்கு அன்புடையரல்லாதாரது தீவினைபோல இருள்செந்நுபுலராவிரவும், யின்னிமுழங்கிப்பொழியதுபோன்று பொழியாதமலழயும், எமக்குப்புண்ணிர்கணுழயும்வெல் மல

சாம்வண்ணங்கொடியவாய் வாராநின்றன, இதற்கொருமருந்துமி
ல்லையோ அம்வரையிடத்து! ௪-அ.

மருந்தென்றமைபான் வரையிடத்தென்றான் ஒருநிலத்துநம்பல
மனையலிற், அம்வரையாசிய இவ்வீடத்திதற்க்காரீமருந்தில்கலை
யோவென ஒருவகையுக்காவுகாப்பினுமமையும். வருத்துதலே
பயன் தித் தணிச்செலுமுண்டோவென்பதுபடநின்றமையில், மருந்
துமென்னுமும்மை- எச்சவுமமை. இரவின்செவ்வந்தொழுக்காதிந்
பவும், இரவுதுபுயர்தீர்க்கு மருந்தில்கலையோவென்றுகூறினமை
பான், வரைவல்லதுஇவ்வாறொழுதுதல் அதற்குமருந்தன்மென்று
கூறினாராம். மெய்ப்பாயி- அழுதை. பயன்- இரவுக்குறிவிலக்குதல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்று

பகல்வரவுவிலக்கல்.

இரவுடம்பட்டாள்போன்றுபகல்வரவுவிலக்கலென்பது - இவ
ள் மருந்தில்கலை யோவென்றது பான் இரவுக்குறிச்செல்லின் மனது
க்காலிருளா வெளிப்படலருமைபான் வேட்கையுற்றுப்பகற்குறி
புடம்பட்டாளெனவுட்கொண்டி, பகற்குறிச்செல்லாதிந்ப, தொழி
யெதிர்ப்பட்டு, பகல்வந்தருளாதின்றது அவளுக்குவருக்கமுறம்
படிபாச மிக்கவலாக்காதின்றது, அதனும் பகற்குறிவாரம்பலையல்
லெயன, இரவுக்குறிபுடம்பட்டாள்போன்று பகற்குறிவிலக்காதி
ற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இறவகையும்பரிக்கடவுட்பராய்தின்றெழிவிபுண்ணிக் *
குறவகையார்க்குக்குளிர்வளநாட்கொழும்பள *
நிறவகாமேனிபன்சிறம்பலநெஞ்சுறகலர்போ *
ஹவகாமேலைபாட்கலரம்பகலுண்ணருளே. (௨௩௨)

இகலடு வேலோ ய்
பகல்வர வென்ற ஈ.

(இ-ள்.) தொடர்ந்துபெய்யாதிருதவான் எழிவிபெய்தலைநினை
ந்து மல்கெழுறைபுந்தெய்வகலைப்பாவிக்ககுறவரிநின்றார்ப்ப
ரவஞ்செய்யுத்துளிர்க்கவகாமேலுண்டாசிய நாட்டையுடையாய்,
கொழுதியபவளமாசிய நிறத்தையுடைய வகாபோலுந் திருமே
னியையுடையவனது சிற்றம்பலத்தை நிறையவகாப்போலவரு
ந்த, அகாக்கணிந்தமேலையையுடையாட்குப் பகலுண்டாழ்வாத
ருள் மிக்கவலாக்காதின்றது, அதனூர்வாரல் ௪-அ.

குறவகாபெய்ப்புழி ஐகாரம்- அகைநிலை. அகைநிலையென்னுது

குறையில் பென்றைப்பாருமுளர். வகையபுடைய நாடெனினும்
 மையும். குறவர் பரவும்பருவத்துத்தெய்வத்தைப்பரவாது, பிம்ம
 மைமறுத்தலானிடர்ப்பட்டு அதனைமுயல்கின்றும் போல, நீயும் வ
 னையுங்காலத்துவரையாது, இவனைபெய்துதற்கரிதாசியவரிடத்துத்
 தன்புற்று வரையமுயல்வையென உள்நுழைகாண்க. “உள்நுழை
 தெய்வ மொழிந்தவை நிலனைக்-கொள்ளு மென்ப குறிப்பிற்
 தோரே, என்பவாகலிற் நெய்வக்கைநீக்கியுலகைமொள்க, பெய்
 ப்பாடு-அது பயல்-பகற்குறிவினக்குதல். (உருஉ)

இரவுப்பகலும்வரவுவிலக்கல்.

இரவுப்பகலும்வரவுவிலக்கென்பது-இரவுடம்பட்டாள்போ
 ன்று பகல்வரவுவிலக்கெனதொழி, நீபகல்வரின் அலர்யிருதியானெ
 ன்களுக்குமிக்கப்பழிவந்தெய்தும் இராவரின் எவ்வாற்றாறுநின்ற
 பெதிர்ப்பிடுதலருமைபாற் சிறிதும்பயனில்லை அதனால் நீயிரு
 பொழுதும்வர்ப்பாலைப்பலியென இரவுப்பகலும் வரவுவிலக்கா
 நின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

சுழிபாவருபெருநீர்சென்னிவைத்தென்னைத்தன்றொழும்பிற் *
 சுழிபாவருள்வைத்தசிற்றம்பலவன்கரந்தருமாண் *
 சிறியாவரும்புரிமென்முழலாடிந்தகையமெய்யே *
 பழியாம்பகல்வரின்யிரவேதும்பயனில்லையே. (உருஉ)

இரவுப்பகலும்
 வரவொழி கென்றது.

(இ-ள்.) ஐயனே, நீபகல்வரிற் சுருண்டமெல்லியகுழிப்புடை
 யாடிதத்து மெய்யாகவே அவருண்டாம். இராவரின் எதிர்ப்பிடுத
 லருமைபாற் சிறிதும்பயனில்லை, அதனால் நீயிருபொழுதும்வா
 ல், எ-து. சுழிபாநின்றவரும் பெரியநீரைச்சென்னியின்சண்வை
 த்துத் தனக்குத்தொண்டிபிடுதற்கண் என்னை நீங்காத தன்னருளா
 ன்வைத்த சிற்றம்பலவனது கரத்தின்எண்வைக்கப்பட்டமான்போ
 லவிழித்துவரும் புரிமென்முழலாளெனக்கூட்டுக.

பார்த்துவரும்பெரும்புணலை வேகந்தணித்துத் தன்சென்னியி
 ன்சண்வைத்தாற்போல நிலலாதுபாக்கு நெஞ்சையுடையேனைத்
 தன்னருட்சண்டக்கிடுவென்பது கருத்து. தன்றொழும்பினின்ற
 ம்பயனில்காமைக்குக் காரணமாகிய அருட்கெனென்னைவைத்தவ
 னெனினுமமையும். மெய்ப்பாடு-அது. பயல்-இரவுக்குறியும்பக
 ற்குறியும்விலக்கி வரைவுகடாதல். (உருஉ)

காலங்கூறியவைவுகடாதல்.

காலங்கூறியவைவுகடாதலென்பது- இருபொழுதும்வரவுவிலக் கினதோழி, மதி நிரம்பாநின்றது, வேங்கை பூவாநின்றது, இனிதி னக்குவனாவொழியருசற்குக் காலமிதுவெனக் காலங்கூறியவைவுக டாவாநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

மையார்செவியனத்துவருக்கைப்பழம்விழுதே *
 மெய்ப்பாதயின் நிளமந்திகள் சோருமிருஞ்சிலம்பா *
 மெய்ப்பாவரிபதெனம்பலத்தான்மதியூர் கொள்வெற்பின் *
 மெய்ப்பார்வளரிளவேங்கைபொன்மலைபின்முன்னினவே உகந்
 முந்தியபொருளைச் சிந்தையில்வைத் து
 வரைதருகினவியிற் மெரிபவுகாத்த து.

(இ-ள்.) இருளார்ந்தவரமைக்காட்டின்சென் வருக்கைப்பலாவி ன்பழம்விழுதலா னுண்டாகியதேனை இளைபமந்திகளறியாதேயு ண்றியின்சளிபாற்சோரும் பெரிபசிலம்பையுடையாய், மதி நிர ம்பாநின்றது, அம்பலத்தானுடைய இவ்வெற்பின்செய்வார்ந் தவளராநின்றவிளைபவேங்கைகள் பூத்துப் பொன்மலைபோலத் தோன்றின, இனி மெய்ப்பாவனைக்கரியதாயது! ஈ-று.

செவியனத்துண்டாகியதேனைன்றனெற் செவிக்னிபொழிகு ந்தல்பெற்றும். ஊர்சோடல்- குறைவின்றி மண்டலமாகவொளி பாந்தல். அல்லதுஉட்பரிவேடித்தவெனினுமகமபும். தின்மலை க்கண் விலக்குகளுமித்தன்மைத்தாகிய தேனைக்குறிபாதுண்டு இ ன்புறாநின்றனவாகலிற் குறித்தவற்றினினக்கரியதாயது இதுவன் றோபருவமுமென வவைபுபயப்பக் கூறியவாறாயிற்று. மந்திகடே ருமென்பது பாடலாயின், தேனையறிபாதுண்டு அதக்கவையி குதியாற் பின்னதனைத்தேர்ந் துணருமென்றுகாக்கவேட்டபொ ருள் உள்ளத்தமுற்பட்டித்தோன்றுதலின், வரைவைமுந்தியபொ ருனென்றாள். வரைதருகினவி - வரைபுக்கினவி. மெய்ப்பாறி-பெ ருமிதம். பயன்-வரைவுகடாதல். (உகந்)

கூறுவிக்குற்றல்.

கூறுவிக்குற்றலென்பது - காலங்கூறியவைவுகடாலவும் வரைவு டம்படாமையின் அவடண்ணக்கொண்டே கூறுவிப்பாளாக, அச ராண்வருநாணியுக் காணுமையான்வருமாற்றாமையையும் பற்றி க்கிடந்த நம்மல்லலை நம்மாற் றலைபளிச்சப்பயிவார் இவ்வாறுவரு

ந் துதறகாதெனத் தாமாவெறிகின்றிராயின் நானுச்சொல்லுந்தன்
மைகொன்றெவெனப் புலந்து, நீயாகிலுஞ்சென்றகூறென்ப
து குறிப்பாற்றோம் தத்தலைமகன் வரைவுடம்படாமையைத் தோ
ழி தலைமடக்குகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேமாம் பொழிந்நிலைச்சிற்றம்பலத்துவிண்ணோர்வணங்க
நாமாதரிக்கறடம்பயிலவோனை நண்ணுதவரின்
வாமாண்சலை செல்வநின்றிராகிடந்தநம்மல்லல்கண்டாற்
சுமாவறிகிராயினென்னுஞ்சொல்லுந்தன்மைகளை. (உசச)

ஒத்ததொவ்வா துரைத்ததோ பூ
கொத்தவிழ்க்கோதையாற் கூறுவிக்குற்ற. து.

(இ-ள்.) தேமாம் பொழிவையுடையதில்லைச் சிற்றம்பலத்தின்
ண் விண்ணோர்வணங்கவும் நாம்விரும்பலுற் கூத்ததச்செய்வானை
ச் சேராதாணைப்போல வருந்தி, அழகுமட்கிமைப்பட்ட மேக
லைசமலும்வண்ணங்கண்டு தலையளிசெய்யாதுநித்தவரீ பெருகிக்
கிடந்தநம்மல்லல்கண்டால், நம்மாற் தலையளிக்கப்படுவாரீ இங்
வாறுவருந் துதறகாதென்ற தாமாவெறிகின்றிராயின், நானுச்சொ
ல்லுமியல்புகளென்! எ-று.

வாமம் - வாமெனவிடைக்குறைந் துநின்றது. அலராவ் வருநா
ணியையும் காணுமையாவருமா த்ருமையையும் பற்றிக் கிடந்த ந
ம்மல்லலென்றான். ஒத்ததொவ்வாதென்பதனை ஒத்துமொவ்வாம
லெனத்திரிக்க. அஃதாவது - இராவருதலுடம்பட்டாள்போன்று
பகல்வாரலென்றலும், பகல்வருதலுடம்பட்டாள்போன்று இரா
வாரலென்றலும், பின் இருபொருளுடையதுத்தலும். (உசச)

செலவுநினைந் துரைத்தல்.

செலவுநினைந் துரைத்தலென்பது-வரைவுடம்படாமையிற் றோ
ழி தலைமகனாகியபுலந்துகூறக்கேட்டு, அக்குறிப்பறிந்து, இக்கல்ல
தரின் கணீர்வந்தவாறென்றெவென்று வினவுவாணைப்பெற்றேமாயி
யின் இத்தன்மையையுடைத்தாகிய யிக்கவிருளின்கண் யாமவரு
ழைச்சேறலரிதன்று, சென்றேமாயினும் அவ்வாறுசொல்லுவாரி
ல்லைபெனத் தலைமகள் செலவுநினைந் துகூறாநின்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

வலகியினெண்ணுவளர்புற்றசமுமல்கும்மிருள்வாய்ச்
செலவரிதன்றுமன்சிற்றம்பலவரைச்சேரலரீபோற்
கொக்கரிசெய்குறுகாவகைபிழ்தானிடைச்செல்
செலதென்வந்தவாறென்பவர்ப்பெயிற்றாரீமயிலே. (உசச)

பாங்கிதெருக்கப் பணிமொழிமொழிந் து
தேங்குமழ்சிலம்பற்குச் சிறைப்புறக்கிள வி.

(இ-ள்.) சாரீரவதனாமயிலைபொப்பாய், சிற்றம்பலவரைச் சே
ராதாரைப்போல வருந்தச் சீயந் கொள்ளரிவைச்சென்றணையாவ
ண்ணம் பிடி தானிரண்டற்குமிடைபேசென்று புருக்கல்லதரின்
கண் நீர்வந்தவாறெங்கினையென்று சொல்லுவாரைப் பெற்றே
மாயிற் குரும்பியாகிவருணவுகாரணமாகக் கடி உயர்ந்தபுற்றை
யகழாதிற்ப மிகாநிற் றவிருளின்கண் அவரிருத்தவழிச்சேறவரித
ன்று, சென்றேமாயினும் அஃவாறு சொல்லுவாரிலலை. எ-று.

செல்லரிதென்பது- செல்லுழிக்கெனென்பதுபோல மெய்யீற்
றுடம்படு மெய். * செல்லவென்பதுகடைக்குறைந்து நின்றதெனி
துமமைபும். மன்- ஒழியிசைக்கல்லந்தது. கல்லதர்-சற்கண்ணத
ர். கல்லதரினென்பது பாடமாயினி, வந்தவாறென்கென ஒருசொ
ல்வருவித்தனாகக். பணிமொழி மொழிந்தென்பதனை மொழிப
வெனத்திரித்து, சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றெனவொருசொல்வரு
வித்துகாக்க சிறைப்புறக்கிளவியாயிற்றெனவே, சிறைப்புறமா
தல் குறித்தாளல்லென்பதுபெற்றும். இவையிரண்டற்கும் மெ
ய்ப்பாடு- அழுக்கையைச்சாரிந்தவிளிவரல். பபன்-அது. (உள்ச)

பொலிவழிவுரைத் துவரைவுகடாதல்.

பொலிவழிவுரைத்துவரைவுகடாதலென்பது- தலைமகள் தன்னை
பெதிர்ப்படலுற்று வருந்தா தின்றமை சிறைப்புறமாகக்கேட்டத
லைமகன் குறியிடவந்துநிற்ப, தோழியெதிர்ப்பட்டி, என்னையா
து காலலை நீவி நின்வயத்தளாய்நின்று பொலிவழிந்து வருந்தா
நின்றவளை நீவரைத்துகொள்ளாது இவ்வாறிகழ்ந்து மதித்தற்குக்
காரணமென்னெனவெனத் தலைமகளதுபொலிவழிவுகறி வரைவுக

* " உயிரிற்றின்மூன் உயிர்முதல்வரின் உயிரோடுயிரிக்கு மயக்க மின்மையிற்
புணர்ச்சியின்பி விட்டிசைத்து நிற்குமாதலின், உடம்படாதவல்லிரண்டு மூடம்
பயிதற்பொருட்டு இடையேவருமெய்யை உடம்படுமெய்யென்பவாகலின், ஒரு
முயிரேறியொற்றமைப்பட்டுப் புணர்த்தற்குரிய மெய்யிற்றின்புத்தோன்றமெ
ய்யை உடம்படுமெய்யென்பது பொருத்தாது., தன்னுல்லிருத்தி ஈகஉ-கு-ம்.

"வின்வத்துக்கொட்கும். எம். செல்லுழிச்சேவக். எம். சாரீவுழிச்சாரித்
தற்கையர். எம். மெய்யீற்றுமூன் உயிர்புருக்கால், இவ்வாறுடம்படு மெய்யன்
றென்கஉ-றும் வகரத்தோன்றின்., ஈகஉம்-குத்திரம்.

"வின்வத்துக்கொட்கும்வண்ணத்தமார் என்புழி வகரம் உடம்படாதவ்
றை உடம்படுத்த வந்ததல்லாமையின், இன்னொன்றைய உடம்படுமெய்யென
ப் பெயர்பெறுமாயிலையென்பது., தொல்காப்பியச் சூத்திரய்குத்தி,

டாவாநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

வாரிக்களிற்றிச்சுமருப்புகுமுத்தம்வரைமகளிர்	*
வேரிக்ளிக்கும்விழுமலைநாடவிநிதினாயி	*
னாரிக்களிச்சுமர்நன்மாச்சடைமுடிநம்பரிதில்லி	*
பேரிக்ளிக்கருமஞ்சுனையிநீர்மையென்னைய்துவதே. (உசுடு)	
வரைவுவிரும்பு மன்னையின்ப்பாங்	கி
வினாதருகுழவி மெவிவுரைத்த	து.

(இ-ள்) களிற்றிச்சுமருப்புக்களினின்றமுக்க முத்தகுகளைவரை யின்வாழாமகளிர் வேரிக்ளுவிழையாக முகம் தகொடுக்குஞ் சிறந்த மலைக்கணுண்டாகிய நாட்டையுடையாய், விரியுந்திரையையுடைய யாறாகியபெண்ணிற்குக்கொடுத்தற்குப் பொருந்திய நல்லபெரி யசுடைமுடியையுடைய நம்பரது தில்லையினுள்ளாகிய ஏறையு டைய இக்களிக்கருமஞ்சுனையிப்பாள் நன்றன்மையையிழ ந்து இத்தன்மையையெய்துவதென்! நீயுரை. எ-று.

மலையையுடையநாடெனினுமமையும். விரிதினாயினைப்பது அல்லவழிச்சாரிகைய. விரிதினாயையுடைய நாரியெனினு மமையு ம். நாரிக்களித்தமொன்பது பாடமாயின், நாரிக்களித்தலான் அவ ளமருஞ்சுடையென்றுரைக்க. களிக்கருமஞ்சுனா - களியையுடைய கரிபயஞ்சுனா. அணைதற்கரியகளிற்றிச்சுமருப்பினின்றமுக்க முத் தத்தினதருமையக்கருதாது தமக்கின்பஞ்செய்யும் வேரிக்ளுக் கொடுத்தாற்போல, என்னையாது எவலைநீவி, தின்வயத்தளாகியவி வளதருமையருதாது தினக்கின்பஞ்செய்யும் களவொழுக்கக்கார ணமாக இவற்றித் த மதித்தாயென உள்சுறையாரைக்க. மெய்ப்பா டிம் பபனும்-அவை. (உசுடு)

வரைவுமுடிக்க முற்றிற்று.

—→ ❦ ←—

வரைபொருட்பிரிதல்.

வரைபொருட்பிரிதல்வருமாறு-குத்திரம். முலைவிலைகூறல்வரை வுடம்பித்தல், வரைபொருட்கேலை, புரையவட்டுகென்ற, நீகடுற ன்றல் சொல்லாதேகல், பிரிந்தமைகூற னெஞ்சொயுகற, னெஞ் சொடுவருந்தல் வருத்தக்கண்ணினாத்தல், வற்புறுத்தல்வொயி வன்பு றையழிதல், வாய்மைகூறல் மன்னவன்மெய்ப்புரை, தேறாதுபுலம் பல் காலமறைத்துரைத்தி, தாதுவரவுரைத்த துதுகண்டமுக்கன்,

மேலீவுகண்டு செவிவிபுரைத்தன், மேலிபசெவிவி கட்டுவைப்பி
 தலை,லைக்குற்றுநிற்றல் கட்டுவித்திகூறல், வேலனைபறழ்த்தலி
 னெய்ப்தல், விலக்கநினைத்தனிலையுரைத்த,வறத்தொயிநிற்றலை
 யந்தீர்த்த, வயன்வெறிவிலக்கல் செவிவிக்குத்தோழி,பறத்தொயி
 நிற்ற னற்றாபக்குச்செவிவி, பறத்தொயிநிற்ற தோயரவுரைத்தன்,
 மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்த, லெயுற்றுக்கலங்க வலனிதிராட்
 ட, லாறைற்றுடனேகூறிபழுன்றும், வினாமலர்க்குமுலாய் வரை
 பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) முலைவிலகூறல்- வருமனகூறிவரைவுடம்பித்தல்- வ
 ரைபொருட்பிரிவைபுரையெனக்கூறல்-நீயேகூறென்றல்- (சொல்
 லாதேசல்-பிரிந்தமைகூறல்- நெஞ்சொயிகூறல்- நெஞ்சொயிவரு
 நீதல்- வருத்தங்கண்டிரைத்தல் - வழியொழுதிவற்புறுத்தல் - வண்
 புறையெதிரழிந்திராக்கல் - வாய்கைகூறிவருத்தந்தணித்தல் - தே
 ருதுபுலம்பல்-காலமறைத்துரைத்தல்- தூதுவரவுரைத்தல்- தூதுக்
 ண்டமுங்கல்-மேலீவுகண்டு செவிவிக்கூறல்- கட்டுவைப்பித்தல்- லை
 க்கமுற்றுநிற்றல்- கட்டுவித்திகூறல்- வேலனைபறழ்த்தல்- இன்ன
 லெய்தல்- வெறிவிலக்குவிக்கநினைத்தல்- அறத்தொயிநிற்றலைபுரை
 த்தல்-அறத்தொயிநிற்றல்-ஐயந்தீர்க்கூறல்- வெறிவிலக்கல்- செவி
 விக்குத்தோழிபறத்தொயிநிற்றல்- நற்றாபக்குச்செவிவிபறத்தொ
 யிநிற்றல்-தேர்வரவுகூறல்-மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்-ஐ
 யுற்றுக்கலங்கல்- நிதிவரவுகூறலிற்றல் என வியைமுப்பத்துமுன்
 றும் வரைபொருட்பிரிதலாம் எ-று அவற்றுள்,

முலைவிலகூறல்.

முலைவிலகூறலைப்பது-வரைவுமுடுக்கப்பட்டதலைமகன், பா
 ல்வரைவொயிவருத்தருநீசென்று அவனைபன்மாறாமுலைவிலகே
 ட்பாயாகவென, எல்லாவற்றினுநின்வரைவை பெய்கொற்றுக் கொ
 ளினல்லவது விலகூறுவராயின் அவளுக்கேமுலகும் விலபோதா
 தெனத் தோழி முலைவிலகூறலிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குறைவிற்குங்கல்விக்குஞ்செவ்விற்குநீக்குவத்திற்கும்வந்தோர்ஊ
 நிறைவிற்குமேதகுநீக்குமேற்பிலவல்லானினையி *
 னிறைவிற்குலாவரையேந்திவண்டில்லைபனேழ்பொழிவு *
 முறைவிற்குலாதலாள்விலையோமெய்க்கையோதூநர்க்கே. ()

கொலையெற் கண்ணிக்கு
 விலையிலையென்ற அஃ
 [கூற]

(இ-ள்.) வரைவுவேண்டி நீயெம்மாடிக் குறைபுடைபையாய்
 நிற்குமதனானும், கல்விமிகுதியானும், செல்வானும், தங்குவத்தி
 ந்கெற்றநின்றுவதானும், நீவிடுக்கவந்தசான்றோர்த நிறையானு
 ம், மெய்செந்திருத்தரு நீதியானும், நின்றுவரவையெம ரேற்றக்கொ
 வினவல்லு விடைகூறுவராயின், ஆராயுமிடத்து மெய்ய்மைமொவ்
 னுயர்க்கு விற்போலவென்ற துதலையுடையாட்கு அழுவுகும்விடை
 யாமோ! விடைக்குறைபாய். ௭-று. எவ்வாப்பொருட்குமிறைவன், வி
 ல்வாசியவன் தலையுடைய வரையையேந்துவான், வளையிடுகில்க்க
 ண்ணான், அவனுடைய எற்பொழிவினுமெனக்கூட்டுக.

செல்வு- இருமுதுருவாரற்கொண்டாடப்படுதல். நிறைவு- அ
 திவையுகடியவொழுக்கம். நீதி- உள்ளப்பொருத்தமுடைய
 றுதுகொடுத்தல். உறைவிலென்பதற்கு - உறையையுடைய விவ்
 லெனினுமையும.

(உகக)

வருமதுகூறியவைவுடம்படுத்தல்.

வருமதுகூறியவைவுடம்படுத்தலென்பது- முலைவிடைகூறியதோ
 டி, தீவகாவொடுவாராது இவருள் செய்பாதிக்கறிது செர்ப்பத்
 துக்கேதுவானும் நம்மெல்லார்க்கும் பொல்லாதாம், அதபடாம
 ல் எமராற்றொடுக்கப்பட்ட அருங்கலைக்கண் வினாயவரவிட்டு அ
 வளைவரைந்தெய்துவாய்கவென மெல்லருமிடுக்கண்கூறித் தலைம
 களைவகாவுடம்படுத்தா நின்றல். அதற்குச்செய்யல்.

விடுத்தனநீவ்வகரிக்கண்கணியெண்ணித்திலாணகைக்கருத் *
 தொடுத்தனநீவிடுத்தெய்தத்துணியெய்ணைதசுற்றொழும்தீற் *
 படுத்ததன் னீவ்வழலீசரித்திறம்பலந்தாம்பணிபாரீக் *
 சித்தினதாம்பளிற்றொல்லாதிரவினில்குரமுள்ள.

(உக௪)

தொடுத்தனவிடுத்ததுத் தோகைத்தொழு
 சிடுக்கண்பெரி திரவரினென்ற து.

(இ-ள்.) எண்ணத் தன்னடிமைக்கட்படுவித்த நல்லநீண்டகழலி
 யுடைபுவிசாது சிற்றம்பலத்தைத் தாம்பணியாதார் குத் தக்கன
 வாகிய தீதுகள் உணக்குவார்க்குமொயின், இரவின்கண்கண்டாய
 நின்றாரருள் எமக்குப்பொல்லாது, அதனான் வழிவகையாகிய நீண்ட
 டலகிரிம்பாறுகண்கணையுடையானது தாயமுத்துப்போலுமொ
 விரையயுடைய முதுவலுக்கு எமராற்றொடுக்கப்பட்டன வாகிய
 பொருள்வன் நீவாவிட்டு வரைந்தெய்தத் துணியவாய்க. ௭-று.

நீவ்வகரிக்கண்கணியாகிய வெண்ணித்தில வரணகைக்கருத் துரை

நீயேகூறென்றல்.

நீயேகூறென்றலென்பது - பிரிவறிவிப்பக்கூறினதலைமகனாகக்
 குறிப்பிரவுரினும் பகற்பிரிந்து செல்வையெனவுட்கொண்டு நின்
 னோக்கூடிபவப்பொழுதும் பாணுயிர்வாதேனென்றநினைந்திரு
 ப்பாளுக்குத் தாதேனென்னுமுகாமுன்னுத நின்பிரிவை நீயே
 சொல்லிப் போவாயாகவென அவன் வினாயவருவது காரணமா
 கத்தோழி உலகமகனாதுபிரிவாற்றுகை கூறாற்றல். அதற்குச்செ
 யுள்.

கேழேவறையுமில்லோன்புலியூர்ப்பயில்கிண்பன்ன *
 யாதேர்மொழிபாளிரவரினும்பகற்சேறிவென்று *
 வாழேனெனவிருக்கும்வரிக்கண்ணிகையநீவருட்டித் *
 தாதேனெனவிடைக்கட்கொல்லியேகுதனிவன்னலே. (உசசி)
 காய்திரிவேலைய கனக்குவழியவட் கு
 நீயேயுரை நினைசெலவென்ற து.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாதவன்னலே, தனக்குவமையாக யாவறையுமு
 டையனல்லாதவனது புலியூர்க்கட்பயிலுக்கிண்பையொக்கும் யா
 தோசையோலுமொழியையுடையான், இரவினீவரினும் பகற்
 பிரிந்துசெல்வையென்று அதனையேபுட்கொண்டு நின்றொடுகூடி
 பவப்பொழுதும் பாணுயிர்வாதேனென்றநினைந்திருக்கும்வரிக்க
 கண்ணியையுடையான வசமாக்கிப் பெற்றத்தோர்செவியில் தா
 தேனென்னும் உராமுன்னுத நின்பிரிவை நீயேசொல்லியேகு
 யாக. எ-று.

கிளி மென்மையும் மென்மொழிபுடைமையும்பற்றி, மென்
 மொழியையுடையாட்குவமையாய்வந்தது. யாதோசை செவிக்கி
 னிதாதல்பற்றி மொழிக்குவமையாய்வந்தது. புலியூர்ப்பயிலு
 மொழிபாளெனவியையும். வாழேனெனவிருக்குமென்பதனைசூ
 ற்றாக்கி மொழிபாளிவாறுசெய்யும் அவ்வரிக்கண்ணிகைய யென
 ஒருசுட்டுவருவித்துரைப்பினுமமையும். வருடி-வருட்டியெனபி
 க்குநின்றது. வாழேனெனவிருக்குமென்றதனால், இத்தன்மைத்
 தாடிபவினது பிரிவாற்றுகையை மறவாதொழியவேண்டுமென்
 றுளாம். இடைக்கென்றது - இவ்வொழுக்கத்தால் நினைக்குவரு
 மேதநினைந்து ஆற்றுகாஞ் செய்யிபெற்றென்றவாறு வடிக்கண்
 ணியையென்பதுஉட்பாடம். மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-தன்மை
 களதாற்றுகையுணர்ந்துதல். (உசசி)

ஆன்பமென்பேனோ வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தானாதலின் நம
க்கின்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக்கூறி, வரைவுகாரண
மாகப் பிரிந்தானாதலின், இது நமக்கின்பமெனத் தலைமகள் வ
ருந்தாமல் அவன்பிரிந்தமைகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நல்லாய்நமக்குற்றதென்னைன்றுணாக் கேனமரிதொடுத்த *
வெல்லாநிதிபுமுடன்விடுப்பானிமையோரிதைஞ்ச *
மல்லார்செய்வழல்வண்ணர்வண்டில்லைதொழார்செல்லார் *
செல்லாவழற்கடமின்றுசென்றார்நஞ்சிறந்தவரே. (௨௭௪)

தேங்கமழ் குழலிக்கு ப்
பாங்கி பசர்ந்த து.

(இ-ள்.) நமக்குச்சிறந்த அவர், நமராற்றொடுக்கப்பட்ட வெல்
லாநிதிபுமுடையும் ஒருங்கேவரவிடுவான் வேண்டி, இமையோர்செ
ன்றுவணங்கும் வளமார்ந்த சேய்ப்புகைய அழல்வண்ணரது வள
வியதில்லைபத்தொழாதாரல்லது நம்போல்வார்செல்லாத அழ
லைபுகையசாத்ததை இன்றுசென்றார். அதனான், நல்லாய், நமக்குவந்
ததனை யாதென்றுசொல்லுவேன்! ௭-று.

என்னென்றுணாக் கேனென்றதனான், தொடுத்ததுவிடுப்பச்செ
ன்றாராகலின் இன்பமென்பேனோ, அழற்கடஞ்சென்றமையாற்
ஆன்பமென்பேனோவெனப் பொதுப்படக்கூறுவாள் போன்று,
வரைவுகாரணமாகப் பிரிந்தாராகலின் இது நமக்கின்பமென்பென்
றற்றுவித்தாளாம். தொழார்செல்லார்செல்லாவென்றுபாடமோ
துவாருளார். மெப்பாயி-அழகை. பயன் - வரைவுநீட்டியாமை
புணர்த்துதல். (௨௭௪)

நெஞ்சொடுகூறல்.

நெஞ்சொடுகூறலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்டுவருந்தாநி
ன்றநெஞ்சிற்று, நமக்கேதம்பயக்குமொழுக்கமொழிந்து குற்
றந்தீர்ந்தமுறைமையாகியவொழுக்கத்துப் பிரிந்தனிது நம்மை
க்கேடுக்குமென்று நீசூதின் இதுவொழிய நமக்கின்பற்றுவாழு
முபாயம் வேறுளதோவெனத் தலைமகள் அந்நெஞ்சினதுவருந்
தந்தீர்க்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அருந்தும்கிடமணியாமணிகண்டம்மற்றண்டர்க்கெல்லா *
மருந்தும்கிடமணியாமணிகண்டம்மற்றண்டர்க்கெல்லா *
நிருந்தும்கிடமணியாமணிகண்டம்மற்றண்டர்க்கெல்லா *
வருந்தும்கிடமணியாமணிகண்டம்மற்றண்டர்க்கெல்லா * (௨௭௫)

கல்வரைநாடன் சொல்லாதக ல
யின்னெளிமருக்குறன்னெளிதளர்ந்தது.

(இ-ள்.) உண்ணப்பட்டநஞ்சறின்று அலக்காரமாய நீலமணி
போலுந் தண்டத்தையுடையவன், தேவர்க்கெல்லா முறுதியுடைய
மருந்தும் இன்சுவையுடையவயிர்தமுமாகிநிற்கும்முன்னெ
ன், அவனுதுதில்லைபைவாழ்த்தும் நம்வள்ளல் நமக்கேதம்புயக்கு
மொழுக்கமொழிந்து குற்றத்தீர்ந்திருக்கு முறைமையாகிய இந்
நெறியைச்செல்லிற்ற இந்நீதி நம்மைக்கெடுக்குமென்று நீசரு
திச், வருந்துகின்றவயிரில்லாதநெஞ்சமே, யாயின்புற்றுவாழுமு
பாயம் வேறியாது! எ-று.

அருந்துமென்பது-காலமயக்கம். அருந்துதற்கெழுநின்முடிவ
தன்முன் நஞ்சுக்கண்டதது நிறுத்தப்பட்டணியாயிற்றுசுவை, நீ
சுந்தரலத்தாற்கூறப்பட்டனெனினுமமையும். மற்று-அசைநிலை. தி
ருந்துங்கடனெறியென்பது- தித்திக்குந்தேனென்பதுபோல இ
த்தன்மைத்தென்னுநிகழ்காலம்படநின்றது. திருந்துங்கடனெ
றியைச்செல்லுமென்றும், கனவாகியவிவ்வாற்றைச் சிதைக்குமெ
ன்றும், முற்றாக அறுத்துவாப்பாருமுளர். (௨௪௩)

நெஞ்சொடுவருந்தல்.

நெஞ்சொடுவருந்தலென்பது-பிரிந்தமைகூறக்கேட்ட தலைம
கள், அன்றவரைவிடாது எண்ணிட்டு அவாதுதேர்ப்பின் சென்
றநெஞ்சம் இன்றுமவ்வாறுசெய்யாது எண்ணவருத்தா நின்றநெ
னத்தன்னைஞ்சொடுவருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எர்ப்பினை நொண் முண்மணந்நவனேத்தவெழிநிகழுஞ் *
சீர்ப்பொண்ணவென்றசெநிகழலோன்றில்லைச் சூழ்ப்பொழில்வாய்க்
கார்ப்புண்ணெ பொண்ணிழ்முத்தமணலிறைந்தகண்ருர் *
தேர்ப்பின்னைச் சென்றவென்னெஞ்செக்கொலாயின்றுசெய்திற்றதே

வெற்ப லீங்க ப்
பொற்பு வாய அ.

(இ-ள்.) அழகையுடைய பின்னெயென்சின்றதேவியுடையதோ
ள்களை முற்காலத்துக் கலந்தமாயென்றின்றுபரவளழிவிளக்கு
ஞ்செய்பொண்ணவென்ற திருவடினைபுடையவனது தில்லைக்கட
குந்தப்பொழிவிடத்துக் கரியபுண்ணெ பொன்போல மலராதின்
ற முத்துப்பொழி மணியுடையதோரிடத்துக் கூடி நீக்கினவா

து தேர்ப்பிச்சென்ற என்னெஞ்சம் இவ்விடத்தின்று செய்கின்ற தென்னோ! அறிக்கின்றிலேன். ஏ-று.

ஏத்தவெழிநீசுமெனவியையும். என்னோநிநில்லாது அவர் தேர்ப்பின்போனநெஞ்சம் இன்றென்னைவருத்தகின்ற விஃதென்னைன்று நெஞ்சொழிநொந்துகூறினாளாகவுரைப்பினுமமையும. செழிமெனும், முத்தமணனும், அன்மொழித்தொகை தேய்தின்றதேபென்பதுபாடமாயின், அன்றவரைவிடாதுசென்றநெஞ்சம் செல்லாது ஈண்டிருக்குமென்னைப்போல் இன்று தேய்கின்ற தென்னென்று கூறினாளாகவுரைக்க. இவையிரண்டற்கும்மெய்ப்பாடி-அழுக்கை. பயல்-ஆற்றாமைநீங்குதல். (௨௪௬)

வருத்தங் கண்ணொத்தல்.

வருத்தங்கண்ணொத்தவென்பது-தலைமகள் தன்னெஞ்சொழி வருந்தாநிற்பக் கண்டதோழி, இத்தன்மைத்தாழிப வெற்பாலைந்ருழாதுவினாயவரைவொழிவருவர், ஆகலால் நீயின்னாமையையடைபாதொழிவாயாவென்று அவள்வருத்தநீரக்கூறுநிற்பல். அசற்குச்செய்யுள்.

கானமர்குன்றர் செவியுறவாங்குகணைதுணையா *
மானமர்நோக்கியர்நோக்கெனமானற்றொடைமடக்கும் *
வானமர்வெற்பார்வண்டிலையின்மணைவணங்கலர்போற் *
நேனமாசொல்லிசெல்லார்செல்லல்செல்லறிநுதுதலே. (௨௪௭)

அழலுறுகோதையின் விழுமுறுபேதை யை
நீங்கலொனப் பாக்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) தேனைப்பொருந்துஞ்சொல்லியுடையாய், கானின்கணைமருங்குன்றவர் செவியுறம்வண்ணம் வளித்த கணையைத் தாமெய்ப்பக்குறித்தவற்றினோக்குந் சந்துணையிராகிய மானைப்பொருந்திய நோக்கத்தையுடையவாறு நோக்கோடொக்குமென்று கருதி அம்மானக்குறித்த நல்லதொடைமடக்கும்முடிநிற்கும் வெற்பார் செல்கின்றாரல்லர், வளவியதில்லையின்மண்ணை வணங்காதாரைப்போல், திருநுதுதல், இன்னாமையையடையாதொழியாய். ஏ-று

தொடைமடக்குமென்னுஞ்சொற்கள் இயைந்து ஒருசொல்லாய்க் குன்றவொன்றுமெழுவாய்க்கும் கணையென்னுயிரண்டாவதற்கும்முடிபாயின துணையாமென்பது “வளவியார்தாய், என்பதுபோல மயக்கமாய்நின்றது. மானமர்நோக்கியர் நோக்கென்பதனை உழுவா லுவமைப்பாற்படுக்க. கொலைத்தொழிலாளருந் த

ந் துணைவியரோடொப்பவற்றிற்கு மிடர்செய்யாதவெற்பாச
லின், நீயிவ்வாறுவருந்த நீட்டியாடென்பது கருத்து. (௨௪௪)

வழியொழுதிவற்புறுத்தல்.

வழியொழுதிவற்புறுத்தலென்பது- தலைமகனது வருத்தங்கண்
டதோழி, அவனாவழியொழுதிவாற்றுவிக்கவேண்டிமளவாகலின்,
ஆற்றாமகக்குக்காரணமாகியவற்றைக்கூறித் தானும் அவனோடு
வருத்தமுற்றி, அதுகிடக்க இம்மலர்ப்பாவையையன்ருட்கு இவ்
வேறுபாடுவந்தவாறென்றோவென்று அபவவர் ஐயுறுநிற்பாச
லின் நீயாற்றவேண்டிமென்று அவள்வழியொழுதிவற்புறுத்தாதி
ற்றல். அநற்கூச்செய்யுள்.

மதுமலர்ச்சோலையுழ்வாய்மையுமன்புமருவிவெங்காள் *
சதுமெனப்போக்குநிதியினருக்குமுன்னீக்கலும்ந்தா *
டுளுது மலர்நோக்க மொர்மூய்றுடையோன்றில்லைநோக்கவர்போ
டுதுமலர்ப்பாணவக்கென்றோவந்தவாறென்பரெந்திழையே. ( )

சூழிருள் கூந்தலை த்
தோழி செருட்டிய து.

(இ-ள்.) அவரைப்புறுவதுகண்ணூற்ற மதுமலனாயுடையசோ
லையையும், அன்று நிண்ணிற்சிரியேன் பிரியினூற்றெனென்றுகூறீ
ய வஞ்சினத்தினதுமெய்ப்புமையையும், வழிமுறைபெருகிவன்
பையும், நம்மொடுமருவிவைத்துப் பிண்கதுமென வெங்கனிற்
போகியபோக்கையும், போய்த்தேநிதிதியினது செய்தற்குமை
யையும், நினைந்து நீலுந்ந்தால், ஏந்தியாய், ஏதிலர், மலர்ப்பாவை
யன்ருட்கு இவ் வேறுபாடுவந்தவாறென்றோவென்றுவறுபுறுவர், அ
தனையாற்றுவாயாக. எ-து. எண்ணொருமுன்னையுடையவனது
நிலையைக்கருதாதார்போல வந்தவாறென்றோவெனக்கூட்டிக.

அன்பு-வழிமுறைபாற்கருங்காது கடிதுகருங்கிற்றென்றுக்க
ருத்தாற் சதுமெனப்போக்குமென்றான். அருக்குமென்றதனால்தீ
ட்டித்தல்கருதினோம். வழியொழுதிவாற்றுவிக்கவேண்டிமளவாக
லின், ஆற்றாமகக்குக்காரணமாகியவற்றை மிகுத்துக்கூறினோம்.
இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-இனிவாலைச்சார்த்தபெருயிதம்.
பயன்-தலைமகனாயாற்றுவித்தல். (௨௪௫)

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கல்.

வன்புறையெதிரழிந்திரங்கலென்பது, வழியொழுதிவற்புறுத்
தினதோழியோடு, தலைமகன்வரைவுநீதிசலாற் றமக்கோர்ப்பற்று

கோடின்றிவருந்துந் திருவிணையுடையார்க்கு அவன்வரைவுயிரவு
யினி ஓபாநுற்றேனைத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்திரங்
காநிற்றல் அதற்குச் செய்துள்.

வந்தாய்பவரையிலவாயிண்முட்டையிணையமந்தி *
பந்தாடிரும்பொழிந்பலவரைநாடன்பண்போவினிதே *
கொந்தார்தறுக்கொன்றைக் கூத்தன்மென்றிலலை தொழார்புழுப்
போத், சிந்தாகுலமுற்றுப்பற்றின் நிகற்புந்திருவினர்க்கே. உஎஎ

வண்கறைவேலோன் வரைவுநீ ட
வன்புறையழிந்தவண் மனமழுக்கிய து.

(இ-ள்.) கொந்தாரீந்த நறியகொன்றையெயினிந்தகூத்தனது
தெற்கிண்கணுண்டாகிய திலைபவணங்காதாதுதிரள்போல ம
ணக்கலக்கைதபுற்றுத் தமக்கோர்பற்றுக்கோடின்றிவருந்துந் தி
ருவிணையுடையார்க்கு, சென்றாராய்வாரையுடைத்தல்லாத மயிலி
ண்முட்டைய இளையமந்தி பந்தாடிவினையமும் பெரியபொழி
லையுடையபலவாகிய வரைவுயுடைய நாட்டையுடைய வனதிரயல்
போ, இனிது. ஏ-று.

நையுந்திருவினர்க்கென்றது நையுந்துணையாயிற்ற்துபடாதி
ருந்து அவனளிபெற்றஞான்று இன்புறவெய்தும் நல்லினையா
ட்டியார்க்கென்றவாற. எனவே, யானதுபெறுமாறில்லையென்ற
னம். உற்றதாராய்ந்தோம்புவாரில்வாதமயிலினதுமுட்டையால்
கூற்றவருத்தமறியாதனிளமந்தி, மயிலின்வருத்தமும் முட்டையி
ண்மென்மையும் பாராது பந்தாகிண்குறும்போலக் காதலரான்வி
ணவப்பட்டாத எண்காமத்தை நீயிலித் துற்றறியாமையான் எனதுவ
ருத்தமும் சேமத்தினது மென்மையும் பாராது, இவ்வாறுரைக்கி
ன்றபென உள்ளுறைவகையாற்றேழியைநெருக்கி வன்புற
யெதிரழிந்தவாறுகண்டுக்கொள்க. அல்லதூஉம், வந்தாய்பவர்தோ
ழிபாகவும், இளமந்தி தலைமகளைவும், பந்தாய்தல் தலைமகளைதுவ
ருத்தம்பாராது தான்வேண்டியவாறெழுதுமவனதொழுக்கமாக
வும், உலாப்பினுமமையும். திருவினெற்கேபென்பதுபாடமாயி
ன், இவ்வாறு வந்தணமைபெறப் வாழுந்திருவையுடையேற்றெ
ணவுரைக்க. இதற்குத்திரு-ஆகுபெயர். மெய்ப்புரடி-அழுகையை
ச்சாரீந்தபெருமிதம். பயன்-அது. (உஎஎ)

வாய்மைகூறியவருத்தந்தணித்தல்.

வாய்மைகூறியவருத்தந்தணித்தலென்பது- வரைவுநீயிசலான் வ

ன்புறையெதிரழிந்துவருந்தாநின்ற தலைமகளுக்கு, அவர் சொன்ன வார்த்தை நினக்குப் பொய்யென்பதேகருத்தாயின், இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிந்தியில்லையெனத் தோழி தலைமகனது வாய்மைகூறி, அவள் வருத்தந் தணிபாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மெய்யென்பதேயிதழ் கொண்டவனென்னைத் தன்மொய்கழற்சாட் செய்யென்பதேசெய்தவன் நிலைச்சூழ்கடற்சேர்ப்பார் சொல்லும் பொய்யென்பதேகருத்தாயிற்றுரிசூழந்பொற்றொடியாய் * மெய்யென்பதே துமற்றில்லை கொலாயிவ்வியவிடத்தே. (உசஎ)

வேற்றடங் கண்ணி யை
பாற்று வித்த னு.

(இ-ள்.) வலிமையைபுடைய என்பதையே தனக்கணிபாகக் கொண்டவன், என்னைத் தன்னுடைய வலியநிருவடிக்காட்செய்யென்று வெளிப்பட்டுநின்று சொல்லுதலையேசெய்தவன், அவனது தில்லைவரைப்பினுண்டாகிய சூழ்ந்தகடலைபுடைத்தாகிய சேர்ப்பைபுடையவரது சொல்லும் பொய்யென்பதே நினக்குக்கருத்தாயின், கருண்டசூழலைபுடையபொற்றொடியாய், இவ்வுலகத்து மெய்யென்பது சிந்தியில்லைபோலும். எ-று.

அரிமுதலாயினுரொண்பாகலின், மொய்யென்பென்றார். இழிந்தன கைக்கொள்வானாகலின், என்பையணிபாகவும் என்னையடிமைபாகவுங்கொண்டானென்பது கருத்து. மெய்ப்பாறும் பயனும்-அவை. (உசஎ)

தேறாதுபுலம்பல்.

தேறாதுபுலம்பவென்பது- தலைமகனதுவாய்மைகூறிவருக்கத்தணிபாநின்றதோழிக்கு, யானவர்கூறிபொழியின்படிமேய்மைமையைக்கண்டுகைவத்தும், என்னைஞ்சமுதிவறபும் என்வயமாய்நிற்கின்றனவில்லை, அதுவேபுமன்றி, என்னுயிரும் பொறுத்தநகரிதானாநின்றது, இவையிவ்வாறுதற்குக்காரணம் யாதென்றநிக்நிலைவெனத் தான்மேறாமையிப்புலம்பாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

முன்செய்தமுன்னைமொழிவழியேயன்னவாய்மைகண்டு *
மென்செய்தநெஞ்சநிறையுநிலவாவெனதின்னயிரும் *
பொன்செய்தமேனியநிலைபுறரிந்பொறையரிதா *
முன்செய்ததீங்குகொல்லாதநீர்மைகொன்மொய்குழலே. ()

தீதறுண்ணி தேற்றத்தேறா அ
பொதுறுகுழலி புலம்பிய அ.

(இ-ள்.) மொய்த்தகுழலையுடையாய், முற்காலத்து மன்னன் நம்
கீசகலியமொழியின்படிபே அத்தன்மைத்தாகியமெய்ப்புமையை
கீசகலியைவந்தும், என்னெஞ்சமுநிறையுமென்வரையாய்நிந்தின்
நில, இவைவென்செய்தன! அதுவேயுமன்றி, எனதினியவுயிரும்
பொன்னியொத்தமேனியையுடையவன்னு தில்லையையுறாதார
ப்போல் வருத்தம்பொறுத்தலரிதாகாநின்று; இவையிவ்வாறா
ற்குக்காரணம் யான்முன்செய்ததீவினையோ? அன்றிப் பிடியுக்கே
லமல்லாதவிக்காலத்தினியல்போ? அறிதின்றிலன். எ-று.

மொழிவழியேசண்டிமெனலியையும். நெஞ்சநில்லாமையாவ
து-நம்மாட்டி உவரதன்பு எத்தன்மைத்தோவென்றையப்படுதல்.
நிறைநில்லாமையாவது-பொறுத்தலருமையான் அந்நோய் புறதி
தார்த்துப்புலனாதல். நில்லாதென்பதுபாடமாயிற் தனித்தனிகூட்டி
க. பொன்செய்தவென்புழிச்செய்தவென்பது-உவமச்சொல். உயி
த்துன்பமுதக்கற்குக் காரணமாதலின், அதனையுற் துன்பமாகநி
னைந்து இன்னுயிரும்பொறைபரிதாமென்றான். மெய்ப்பாடு-ம
ருட்டை. பயன்-ஆற்றாதல். (உஎஅ)

காலமறைத்துணாத்தல்.

காலமறைத்துணாத்தலென்பது - தேறாமகூறிப்புலம்பாநிண்
றதலைமகள், காந்தள்சுருவுறக்கண்டு, இஃகவரிவரவுகுறித்தகாலமெ
ன்று கலங்காநிற்பு, நம்முடையவைபன்மார் தினைக்கதிர்காரணமா
க்கடவுளன்ப்பராவ, அக்கடவுளதானையாற் காலமன்றியுந் காநீ
காச்சொரிய, அதனைப்பறிபாது, காலமென்று இக்காந்தண்மலர்ந்த
னநீபதினைக்காலமென்று கலங்கவேண்டாவெனத் தோழி-அவளா
யாற்றுவித்தற்குக்காலமறைத்துக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
சுருந்தினைபோம்பக்கடவுட்பராவிநமர்வெப்பச் *
சொரிந்தனகொண்மூச்சுரத்ததன்பேரருளாற்றொழும்பிற் *
பரிந்தெனையாண்டசிற்றம்பலத்தான்பரங்குணநிற்றுண்டி *
விநிந்தனகாந்தள்வெருவரல்காரெனவெள்வனையே. (உஎஆ)

காந்தள்சுருவுறக்கடவுண்மறைக்கென்
தேற்றிழைப்பாக்கியினிதியம்பிய அ.

(இ-ள்.) வெள்வனையையுடையாய், கரியதினையையோம்பவேண்
புக்கடவுளன்ப்பராவி நாராவாரிப்ப, அக்கடவுளானையாற்கொ

ண்மூக்கள் கால்மஸ் நிபுணர்ச் சொரிந்தன, அகளைக்காரெண் றுகரு
 தி, இப்பாங்குநிலில் கட்டகாந்தணெருங்கிபவந்தன, அதனால் நீகா
 ரென்றஞ்சவேண்டர். ௭-று. பொறுத்தற்கரிதாசீசர்ந்த தனன
 பெரியவருளான் அடிமைக்குத் தகாதவெண்ணத் தண்ணடிமைத்த
 ண்ணைகூட்டி. நரிவுதிலமையின்பிப்பரிந்தாண்டசிறந்தபலத்தா
 னது பாங்குநிலினெனக்கூட்டிச.

கடவுண்மையு-கடவுளாற்றாப்பட்டமையு. மெய்ப்பாடி பெரு
 மிதம். பயன்- ஆற்றவித்தல். (௨௪௯)

தூ துவரவுரைத்தல்.

தூ துவரவுரைத்தலென்பது - காலமறைத்தகோழி, ஒருது தவ
 ந்துகொன்றூநிலிந்தது, சல்தின்னூர் தூதென்று தெரியாதெனத்
 தானிப்பறவோயினின்று அவள் மண்மகிழும்படி தலைமகளுக்குத்
 தூ துவரவுரையாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வென்றவர்முப்புரஞ்சிறம்பலத்தணில் ரூபிம்பெள்ளித் து
 குன்றவர் குன்றுவருடாக்கடினர்தம்மசென்று து
 சென்றவர்தூதுகொல்லோவிருந்தேமையஞ்செல்லல்செப்பா து
 நின்றவர்தூதுகொல்லோவந்துதோன்றுநிலாவனயே. (௨௫௦)

ஆங்கொரு தூ துவர ப்
 பாங்கெண் டிரைத்த து.

(இ-ள்.) நிகர்வின் பையுண்டயாப், ஒருது துவர்தூதோன்றூநிலி
 ந்தது, இது குன்றது அருள்சொணர்ந்துகர வந்துகடிப் பின்னம்
 மைப்பிரிந்துசென்றவர் தூதோர் ஆன்மி அவரிரியவிருத்தோ
 மிடத்தும் இன்னுமைபைச் சொல்லா நின்றவெதிவார்தூதோ? அ
 றிபெய் ௭-று. முப்புரத்தலென்றவர், சிறம்பலத்தின்கணின்
 ரூபிம்பெள்ளிக்குண்டையுடையவர்; அவரது குன்றுவருளெனத்
 கூட்டிச.

கடினரென்பது - பெயர்ப்படநின்றதெனினுமைமையும்; இருந்
 தேமையெண்ணுமிரண்டாவது ஏழாவதன் பொருட்டெனவந்தது
 இரண்டாவதாயேநின்ற இன்னுமைபைச் சொல்லாநின்றவரென்
 னுத்தொழிப்பெயரோயிமுடிந்ததென்பாருமுளர். ஆங்கொரு
 தூது - ஏதிலார்தூது. மெய்ப்பாடி - அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்
 னை; பயன் - ஐயநீரிதல். (௨௫௦)

தூ துகண்டமுங்கல்.

தூ துகண்டமுங்கல் என்பது- தூ துவரவுணாப்பக்கேட்டதலைம
கள் மனமகிழ்வோடுநின்று, இதேயலார்தூதாசலான் இவைவரு
வனசெல்வனவாசாநின்றன, சாதலர் தூது இன்றுவாரா திருக்கின்ற
து என்செய்யக்கருதியெய்நறிகின்றிலேனென்று ஏதிலார் தூது
கண்டமுக்காநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

வருவனசெல்வன தூ துகளே திலவான்புலியு *
ரொருவனதன்டரினில்பக்கலவிசளுள் ளருகதி *
தருவனசெய்தெனதாலிகொண்டேகியெய்நெஞ்சிற்றம்மை *
யிருவினசாதலோ துசெய்வானின்றிருக்கின்றதே. (உஅக)

அபலுற்ற தூ துவர க
கயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.

(இ-ள்.) ஏதிலவாகிய தூ துகள் வருவன போவனவாயிராநின்ற
னாவாய்புலியூர்க்கணுளனாகிய ஒப்பிலாதானது அன்பையுடை
யவணாப்போல் யானின்புறவுள் ளருகும்வண்ணந் தாப்படுவன
வாகிய இன்பக்கலவிசை முன்செய்து, யின்னெனதாலியைத் தா
ங்கொண்டுபோய் என்னைஞ்சத்தில்கட்டம்மையிருத்தினகாதல
ர், இன்றுவானாவிருக்கின்றது ஏதுசெய்யக்கருதி? ஏ-து.

ஒருவனதன்பு- ஒருவன்கணன்பு. உள் ளருகத்தருவனவென்ப
தற்கு உள் ளருகும்வண்ணஞ்சிலவற்றத்தருவனவாகியகலவியெ
ய்நறாப்பினுமமையும். தன்மெய்யன்பர்போல் யானும்சுப்பற
வுள் ளருகும்கலவிசை முன்செய்து யின்னெனதாலிபோயினுற்
போலத் தாம்பிரிந்துபோய் ஒருநூன் துங்கப்புலனாகுது யானி
னைந்து வருந்தச் செய்காதலர் இன்று ஏதுசெய்யவிருக்கின்ற
னென வேறுமொருபொருடோன்றியவாறுகண்டுகொள்க. அபல-
அபன்மை. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உஅக)

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறல்.

மெலிவுகண்டுசெவிலிகூறலென்பது- ஏதிலார் தூ துகண்டமுங்
காநின்றதலைமகளைச் செவிலியெதிர்ப்பட்டி, அடியிற் கொண்டு
முடிசாறநோக்கி, இவள்பண்டைத்தன்மையளவ்வள், இவ்வாறு
மெலிதற்குச் செயினதாட்சியின்பட்டணள்போலு மென்றறிக்கி
றிலேனென்று அலவதுமெலிவுகண்டுகூறின்றல். அதற்குச்செ
ய்யுள்.

வேயினமென்றோண்மெலிந்தொளிவாழ்விழிநிராய்ய் *
 பாயினமேலைபண்டையளவல்பவளச்செவ்வி *
 பாயினவீசனமார்த்தமரன்சிற்றம்பலத்தான் *
 சேயினதாட்சியிற்றட்டனளாமித்திருத்திழையே. (உஅஉ)

வண்டமர்புரிமுழ லெண்டொழுமெலிய
 வாடாநின்ற கோடாய்கூறிய ஆ.

(இள்) வேய்க்கினமாகிய மென்றோண்மெலிந்து கதிர்ப்புவர
 டுவிழி தன்னிப்பிழிந்து வேறாய்ப் பரந்தமேலைபையுடையா
 ள் பண்டைத்தன்மையவல்லளாயினான், அதனால் இத்திருத்திழை
 சேயினதாட்சியாகியவிடத்துப்பட்டாள்போலும். ச-ற. திருமே
 னி பவளத்தினது செவ்வியாகியவீசன், தேவர்க்குத்தேவன், சிற்ற
 ம்பலத்தின் கண்ணன், அவனதுடையசேயெனக்கூட்டுக.

ஒளிவாழ்வென்பதூஉம், விழிநிரிதாயென்பதூஉம், சினைவி
 ணைப்பாற்படும். பாயினமேலையென்றுஞ்சொற்சள் ஒருகொண்
 னீர்மைப்படுத்தினிள், ஆகுபெயரொண்படும். செவ்வி-கருகுதலு
 ம்மெளுக்குதலுமில்லாதிறம். ஆட்சி - அவனதானையான் மக்க
 ளுக்கண்பலாகாதவிடம். (உஅஉ)

கட்டுவைப்பித்தல்.

கட்டுவைப்பித்தலென்பது-மெலிவுகண்டசெவிவி, அவளதுப
 ருவக்கூலி, இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெளியவறிந்துகொல்லுபி
 னெனக்கட்டுவித்திக்கொணத்துக்கட்டுவைப்பியாநின்றல். ஆசற்கு
 ச்செய்யுள்.

அணங்குற்றகொங்கைகள்ளுதுற்றிலகொற்றெளிவுநீலிவ *
 குணங்குற்றக்கொள்ளும்பருவமுறூள்முறகாவகாரி *
 றிணங்குற்றவேற்கிவல்சிற்றம்பலநெஞ்சுறாதவர்போ *
 லணங்குற்றநேரயநிவுற்றாயாயிமினன்ணையே. (உஅங)

மால்கொண்ட கட்டு *
 கால் கொண்ட ஆ.

(இள்) அணங்கைப்பொருந்தியகொங்கைகள் குழிநீர்நீண்ட
 ளையுற்றனவிலலை, கொற்கள் குணம்மைநீங்கி விளங்குமையற்றன
 வில்லை, நன்மைபுந்திமையுறியும் பெணும்மைப் பருவத்தையிப்
 பொழுதகக்குறள். இவளினமை இதுவாயிருந்தது. அண்ணியர்
 இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெளியவறிந்துகொல்லுவீராயின.

தூ துகண்டமுங்கல்.

தூ துகண்டமுங்கலென்பது-தூ துவரவுரைப்பக்கேட்டதலைம
கள் மனமகிழ்வோடுநின்று, இதேயலார் தூதாகலன் இவைவரு
வனசெல்வனவாசாநின்றன, சாதலர் தூது இன்றுவாரா திருக்கின்ற
து என்செய்யக்கருதியென்றநிகின் நிலேனென்று ஏதிலார் தூது
கண்டமுக்கீரநின்றல். அதற்குச் செய்துள்.

வருவனசெல்வன தூ துகளே திலவான்புலியு *
ரொருவனதன்டரினில்பக்கலவிகளள்ளுருகத் *
தருவனசெய்தென தாலிகொண்டேயென்னெஞ்சிற்றம்மை *
பிருவினசாதலே துசெய்வானின்றிருக்கின்றதே. (உஅச)

அயலுற்ற தூ துவர க்
மயலுற்றகண்ணி மயலுற்றது.

(இ-ள்.) ஏதிலவாகிய தூ துகள் வருவன போவனவாயிராநின்ற
ன, வாலியபுலியூர்க்கணுளாகிய ஒப்பிலாதானது அன்பையுட
யவரைப்போல யானின்புறவுள் ளுருகும்வண்ணற் சாப்படுவன
வாகிய இன்பக்கலவிகளை மூன்செய்து, பின்னெனதாவியைத் தா
ங்கொண்டுபோய் என்னெஞ்சத்திண்கட் டம்மையிருத்தினகாதல
ர், இன்றுவானாநிருக்கின்றது ஏதுசெய்யக்கருதி? ஏ-று.

ஒருவனதன்பு- ஒருவன்கணன்பு. உள் ளுருகத்தருவன வென்பு
தற்கு உள் ளுருகும்வண்ணஞ் சிலவற்றதத்தருவனவாகியகலவியெ
ன்றரைப்பினுமையும். தன்மெய்யன்பர் போல யானும்புற
வுள்ளுருகக்கலவிகளை மூன்செய்து பின்னெனதாவியோயினுற்
போலத் தாம்பிரிந்துபோய் ஒருளூன்றுங்கட்புலனாகாது யானி
னைந்து வருந்தச் செய்தசாதலர் இன்று ஏதுசெய்யநிருக்கின்ற
ரொன வேறுமொருபொருடோன்றியவாறுகண்டு கொள்க. அயல-
அயன்மை. மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை. (உஅச)

மெலிவுகண்டு செவிலிகுறல்

மெலிவுகண்டு செவிலிகுறலென்பது-ஏதிலார் தூ துகண்டமுங்
காநிற் தலைமகளைச் செவிலியெதிர்ப்பட்டு, அடியிற்றிகொண்டு
முடிவாறநோக்கி, இவள்பண்டைத் தன்மையளவ்வள், இவ்வாறு
மெலிதற்குச் சேயினதாட்சியிற்றப்பட்டனபோலு மென்றநிகின்
நிலேனென்று அவளதுமெலிவுகண்டு குறநின்றல். அதற்குச் செய்
புயுள்.

வேயினமென்றோன்மெலிந்தொளிவாழ்விழிநிராய்ப்பு *
 பாயினமேகலைபண்டையளல்வள்பவளச்செவ்வி *

பாயினவீசனமார்த்தமான்சிறம்பலத்தான் *

சேயினதாட்சியிற்பட்டனளாமித்திருந்திழையே. (௨௮௨)

வண்டமர்புரிமுழ லெண்டொழுமெலிய

வாடாநின்ற கோடாய்கூறிய ௮.

(இ-ள்) வேய்க்கினமாயின மென்றோன்மெலிந்து கதிர்ப்புவாழ்விழி தன்னிபல்பிழந் து வேறாப்ப் பரந்தமேகலைபயுடைபாள் பண்டைத்தன்மையளல்வளாயினான், அதனால் இத்திருந்திழை சேயினதாட்சியாகியவிடத்துப்பட்டாள்போனும். ௮-ற. திருமேனி பவளத்தினது செவ்வியாகியவீசன், தேவர்க்குத்தேவன், சிற்றம்பலத்தின் கண்ணான், அவனையெய்யெனக்கூட்டின.

ஒளிவாழ்வென்பதூஉம், விழிநிரிதாயென்பதூஉம், சினைவினைப்பாற்படும். பாயினமேகலையென்னுஞ்சொற்கள் ஒருசொன்னீர்மைப்படுத்தலின், ஆகுபெயரொண்ப்படும். செவ்வி-கருகுதலும்வெளுத்துகலுமில்லாதநிறம். ஆட்சி - அவனதானையான் மக்களுக்கணையவாகாதலும். (௨௮௨)

கட்டுவைப்பித்தல்.

கட்டுவைப்பித்தலென்பது-மெலிவுகண்டதெலினி, அவளதுபுருவக்கூறி, இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெளிபவறிந்துசொல்லுபுரினைக் கட்டுவித்திக்குரைத்துக் கட்டுவைப்பியறிற்றல். ஆதற்குச் செய்துள்.

கணங்குற்றகொங்கைகள் குறுநில்கொற்றெளிவுந்நிலை *
 குணங்குற்றங்கொள் ளும்பருவமுறள் குறுகாவகார *

நிணங்குற்றவேற்கிவன்சிறம்பலநெஞ்சுறுதவர்போ *

லணங்குற்றநேரயறிவுந்நாயாநிமினவ்வையவே. (௨௮௩)

மால்கொண்ட கட்டு ௬

கால் கொண்ட ௮.

(இ-ள்) கணங்கைப்பொருந்தியகொங்கைகள் குறுநிலநீண்டையுற்றனவிலலை, சொற்கள் குறுகல்கைநீங்கி விளங்குதலையற்றனவிலலை, நன்மையுந்தி நமையுறியும் பெண்ப்பைப் பருவத்தைப்பொழுதுகக்குறள். இவளினமை இதுவாயிருந்தன. அண்ணலீர், இவ்வணங்குற்றநோயைத் தெளிபவறிந்து சொல்லுபுரிபாடின.

சு-று. சென்றசேராதவசாரூடைய நினைத்தைக்குற்றசூலவேலையு
டையசெவனது சிற்றம்பலத்தை நெஞ்சானுறுதாரகாரப்பால் அ
ணங்குற்றவெண்கூட்டிக.

இளமைகூறியவதஞர் பிதிதொன்றசிந்திக்கப்பட்டாளென்ப
துகூறினாரம். இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடு-மருட்கை. பய
ன்-தலைகசட்டுற்றதுணர்ந்தல். (௨௮௬)

கலக்கமுற்றுநிற்றல்.

கலக்கமுற்றுநிற்றவென்பது - செவிலிசெட்டுகைப்பிடியாநிற்பு
இவளுள்ளமோடியவாறுமுழுதையும் புலப்படுத்தி, நம்மை வருத்
தி, அயலார் அன்று மொழியாத பழிகையும் வெளிப்படச்சொல்
லி, எம்மிடத்துண்டாகிய நானினையுந்தள்ளி; எங்குமுயினையுங் கு
ற்றப்படுத்தியல்லவே இக்கட்டுவித்தி நிற்சப்புருகின்றதெனத்
தோழி கலக்கமுற்றுநில்லாநிற்றல். அசற்குச்செய்யுள்.

மாட்டியபன்றேயெய்வயிற்பெருநாணினிமாக்குமுமா *
சூட்டியபன்றேநிற்பதோடியவாறியளுள்ளமெல்லாந் *
காட்டியபன்றேநிற் தில்லைக்கொல்லோணக்கல்லாதவர்பேரல் *
காட்டியபன்றேநிற்முதலார்மொழியாதனவாய்திறந்தே. (௨௮௭)

தெய்வத்திற் தெரியுமெ ண
எவ்வத்தின் மெலிவுற்ற னு.

(இ-ள்.) இவளுள்ளமோடியவாறு முழுதையும் புலப்படுத்தி, அ
ன்றுதொட்டுநின்ற தில்லைக்கணுளாகிய பழையோணக் குருமு
கத்தாலியாதாரகாரப்பால் வருந்த நம்மைமாட்டி; அல்லாதாந்
அய்வேற்குமுலாராகியவயலார் அன்றுமொழியாத பழிகையும்
வெளிப்படச்சொல்லி, இப்பொழுதெம்மிடத்துண்டாகியபெரு
நானினை மாள்வித்தல்லவே, எம்பெருங்குடியைக்குற்றப்படுத்தி
யல்லவே இக்கட்டுவித்திநிற்பது; இனிபெய்செய்துயி-சு-று.

முள்ளித்தந்தனை முட்டியெனநின்றவாறுபேரல் மாள்வித்தந்
னை மாட்டியெனநின்றது. தள்ளியெண்ணும்பொருள் படநின்ற
தென்பாருமுனர். நிற்பதென்றனை முன்னையதனோடுகூட்டிக.
இவளென்றது கட்டுவித்தியென்று, இவணிநிற்பதெனக்கூட்டி, ந்
தலைகசுற்றுசெய்யுணர்ப்பினுமமையும். தில்லைக்கணினின்றநாள் இ
ந்நாளென்றுணரலாகாமையின், அன்றேநின்றவென்றார். தெய்வ
ம்-கட்டுக்குரியதெய்வம். மெய்ப்பாடு- இளியால். பயன் - அறத்
தொடுநிற்றற்கொருப்படுத்தல். (௨௮௮)

கட்டுவித்திசுறல்.

கட்டுவித்திசுறவென்பது-தோழிவகங்குமுற்றுநீல்லாநித்ப, இருவரையுநன்மைபாக்கெட்டிவித்ததெய்வம் புறந்தாரீக் கீழ்வரநூ
கம்புலப்பட்டாமல் தானிட்டநெல்லிண்கண் முருகணங்குசாட்ட,
இதனபெல்லீ ருங்கர்ண்மின்; இவளுக்கும்முருகணங்கொழிப்ப்பிநி
தொன்றுமில்லபெண்க் கட்டுவித்திசுறந்தி காட்டிக் கூறுதிற்ற
ல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

குயிலிதன்நேயென்னலாஞ்சொல்லிகூறன்சிற்றம்பலத்தர் *
னிபலிதன்நேயென்னலாவிதைவிதற்சேய்கடவு *
மயிலிதன்நேயொடியாரணங்கண்ணவன்ருரீதடிந்த *
வயிலிதன்நேயிதன்நேயெல்லிற்றென்றுமயவன்வடிவே. (௨௮௫)

கட்டுவித் தி
விட்டிசுறத்த ஆ.

(இ-ள்.) இது குயிலைசையாமென்று சொல்லாக்குஞ் சொல்லி
யுடையவளது கூற்றையுடையான்; சிற்றம்பலத்திண்கண்ணான்,
அவன் துதன்மைபிதுவாமென்றுகூறமுடியாதவிதைவன்; அவனா
டைப விற்றையுடையசேய்ஞமயிலிதுவல்லவே; அதவேயுமன்றி,
அவன்கொடிக்கணுந்நாடிய கோழியையும் எல்லீ ருங்கர்ண்மை, அ
துவேயுமன்றி; வலியானியருவாக்குறைத்த அயின்தானிதுவல்ல
வே, இவையெல்லாஞ்சொல்லுகின்றதெல்! இப்பாப்பிய தெல்லி
ண்கண்குறந்தோர்ஊகின்றது அணதுருவமாம்; இதுவல்லவே
காண்டின். எ-று.

முருகென்னலே; முருகணங்கிணென்றுகூறினாம். குரீ மா
மாமாப்பிற்றமைபாற்றடிந்தவென்றான். மெய்ப்பாடு-பெருயி
தம். பயல்- தக்கருமமுற்றுதல்: கட்டுவித்திசுறவின்மை; அவளயி
பாதார்போல இக்கருமமுடித்தற் பெருட்டிவ்வகைசொல்லினர்.
எச்சினை; வண்பொருட்டுத்தலைமகன்போடி; அவன்வரவுநீட்டித்த
லான்; இவளதாற்றமைபாணண்டாடிபநோயை முருகனுல்லுந்த
கென்றிவள்கூறலாமோ; இவ்வகைமாயிற் குறியென்பதனைத் து
ம்பொர்ப்பேயாமென்பது சபா. அதற்குவிடை; குறியும்பொய்ய
ன்று; இவளும்பொக்கூறினாள்வன்; அவ்வகையெண்ணி-குறி
பார்த்தகச்சென்றிருக்கும்பொருத்தே தெய்வமுல்லிசைபாக்க
கொண்டிருத்தலான்; அத்தெய்வத்திண்குவிப்பாட்டாணைமக
னுடன்புணர்ச்சியுண்மைபயநிந்தான்; இவளின்கணமதித்தானெ
[கூச]

ஸ்பதனை நாமநிர்வாணியாதினாலெனின், இக்களவொழுக்கநீர்தெ
ய்வயிடை நிற்ப்பாண்மை வழியோடு நடக்குமொழுக்க
மாதலானும், சிற்றம்பலத்தானியல்பு தெரிந்திராதேயென் நிவள்
சொல்லுதலானும், அறிந்தாம். இப்படிவருமொழுக்கம் அதேத
யிவொழுக்கமென்பதனைமுதுபெண்டருமறிந்து போதுகையா
னும், இவ்ருகைக்கின்றழி முதுபெண்டுகா முகநோக்கியே சிற்
றம்பலத்தானியல்புதெரியாதெனவுரைத்தார், அவருமக்கருத்தே
பதறியும் அணையுணர்ந்தார், இக்கருத்தினுலாநாமநிப்பட்டது
இனிப்பலாணாயுஞ்சுற்றத்தாணாயநீக்கவேண்டுகையாலும், இக்கள
வொழுக்கமுடியுமிடத்து வேலனைக்கூவுகையும், வெறித்தொழில்
கொள்வையும், அவ்வெறித்தொழிலுபறத்தொடுநின் றனிலக்குகைய
யும், அதத்தமிழிலக்கணமாகையின், முருகணக்கென்றே கூறப்
பட்டது. கூறியவாறவாது-குறிக்கிலக்கணம் நெல்முன்றுமீரண்டி
மொன்றும்புகை. அஃதாவது- அடியுக்கொடியுமுவுகையும். இ
தனில், அடியாவது மயில், கொடியாவது கோழி, உவகையாவது
வேல. ஆதலான் முருகணக்கெனவே கூறப்பட்டதெனவறிவ. ( )

வேலவாயுழைத்தல்.

வேலனைபழைத்தென்பது-கட்டுவித்திருருகணக்கென்ற கூ
றக்கேட்டு, இப்பாலனிக்குடியின்கட்டிமந்து மம்மையிவ்வாறு நி
ற்பித்தபுண் பினுக்கு வேலன்புகுந்து வெறியுமாயிடு, அதன்மேன்
மறியுமறுக்கடுவெனத்தாயர் வேலனையழையாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

வேலன்புகுந்துவெறியேடுவெண்மறியறுக்க *
சாலன்புகுந்தவிபக்கழல்கவத்தெழிந்நிலைநின்ற *
மேலன்புகுந்தெண்ணின்ருனிநுந்தவெண்காடைய *
பாலன்புகுந்திப்பரிசினினிந்பித்தபண்பினுக்கொ. (௨௮௬)
வெறியாடிய வேலனைக்கூஉ ப்
தெறியார்குழவி தாயர்நின்ற து.

(இ-ள்.) தன்னைபடைந்தவந்னைனை ஏதன்செய்யக்கூறித்து அ
ய்விடத்துப்புகுந்தகாலன்வலிகெட ஒருமூலையைத்து ஏழியையு
கையநிலைக்கணின்த எல்லாப்பொருட்டுமேலாயள்ளான், புகுந்
தனியானெய்னிடைத்துநின்றவன், அவனிநுந்த வெண்காட்டை
பொக்கும் இப்பிள்ளையிக்குடியிந்பிமந்து வெறியாடுவித்தல். கிய
இம்முறைமைக்கெண்மை நிற்பித்தபண்பால், வேலனின்றுப்பு
குந்துவெறியாடுவானை, பலியாகுடெள்ளியமறியையுமறுக்க. ஏ-து

வெறிபாடுகளேயென்றி-இதுவுந்தகைதென் னுக்கருத்தால், மறிப
றுக்கவெனப் பிரித்துக்கறிஞளாய்கழல்வைத்தென்றான், எளிதா
செய்செய்தலாகி. பாலனென்னும்பால்மயக்கம் அதிகாரப்புறன
டையாற்கொள்க. பரிசினினிந்தித்தவென்புழி ஐந்தாவது ஏழாவ
தன்பொருட்டணவந்து, சிறுபான்மை இன்சாரிபெற்றநின்று
து ஏழாவதற்கு இன்னென்பதோருருப்புறனடைபாற்கொள்ளி
னுணையும். மெய்ப்பாடு-இளியால். புயன் - தலைமகளதுவேறு
பாடுதீக்குதல்.

இன்னலெய்தல்.

இன்னலெய்தலென்பது - வெறிபாடுதற்குத்தாயர்வேலினைய
மைப்பக்கேட்டதலைமகள், இருவாற்றானும் தமக்குயிர்வாழுதெ
றியியில்லையெனத் தன் னுள்ளேகூறி, இன்னலெய்தாதிற்றல். அதற்
குச்செய்யுள்.

அயர்ந்துமவெறிமறிபாவிசெகுத்தம்விளர்ப்பயலார் *
பெயர்ந்துமொழியாவிடூனென்னைபேசுவபேர்ந்திருவ *
ருயர்ந்தும்பணிந்துமுனராணதம்பலமுன்னலரிந் *
துயர்ந்தும்பிந்திதினொழியினென்ஞாதுந் துறைவனுக்கே. (உஅஎ)

ஆடிபவெறியிற் கூடுவதறிபா து
தன்னறங்கோதையின்னலெய்திய து.

(இ-ள்) வெறிபெயலிரும்பிபாடியும் மறியின தானிபைக்கெடுத்
தும் பிச்சுறுறிவெறுபாடொழிபாதாயின், அயலார் கூறுவனவெ
ன்னும்! வெறிபாட்டாசியபிறிதினும், இவ்வினர்ப்பொழிபுமாயின்,
துயர்முற்றும், அத்துறைவனுக்குநாமென்ஞாது! இருவாற்றானு
முயிர்வாழ்தலரிது எ-று. பான் றலைவன் பான் றலைவனென்றதம்மு
ன்னமாறுபட்டபிரமணுமாலுமாசியபிறிருவர் அந்நிலைமையினின்று
ம் பெயர்ந்து தழற்பிழம்பாசியதவ்வடிவையறிபுற்று ஆகாய
த்தின்பேற்றெசென்றுயர்ந்துமநிலத்தில்கீழ்ப்புக்குத்தாழ்ந்தும், அ
நிப்பபடாதவணதம்பலத்தை நினைபாதாபாட்டுபுலத் துயர்முற்
றுமெனக்கூட்டுக.

மறிபுறத்திற்கு முன்னுரைத்ததுரைக்க. பெயர்ந்துமெனமெ
லிந்துநின்று-உணராணென்றது செய்ப்புபொருட்டணவந்த
து. தன்னையிரிதல் துன்பமாய் இன்றியமைபாதபாம்பித்தன்மை
பமாவையும், அளிக்கின்றிலனெனவுட்கொண்டு, அவனை நாமுன்ன
றெருங்க முயக்குமன்பாமாறெல்லாம் இன்றென்னுமென்னுக்க

ருக்காள்; என்னைமென்றாள். பிதிதுமொழியினென்பது. பாட
மாயின், வெறியினுற்றணிபா தாழலின் இந்நோய்பிதிவென்று பிற
ந்மொழியினென்றுணாக்க. மெய்ப்பாடு- அச்சத்தைச்சார்ந்தமரு
ட்டை. பயன்-நிலைமகள் தன்னெஞ்சொடுகொல்லிபாற்றுதல். ( )

வெறிவிலக்குவிக்கநினைபுதல்.

வெறிவிலக்குவிக்கநினைப்பதை- இருவாற்றினுற்றமக்குயிர்
வாசுநெறியில்லைபாதலாத் துறைவற்குற்றநோபைப் பிறர்கிடை
க்கப்படின; நாண்மறந்தும் வெறிவிலக்குவிப்பனென்த் தலைமக
ள் தோழியைக்கொண்டி வெறிவிலக்குவிக்க நினைபாதிற்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்:

சென்றாதிருத்தியசெல்லினின்றுக்கள்சுதைப்பொன்ற *
என்றவழிதன்நேயிதைநிலைதொழாரினைந்து *
மொன்றயிலக்குமொழிதல்கில்லேன்மொழியாதுமுய்யேன் *
குன்றாதுறைவர்க்குதுவேணவைப்பனிச்சூர்மறைபே. (உஅஅ)

அபறருவெறியின் மயறருமெ ன
விலக்கலுற்ற குலக்கொடிநினைந்த து.

(இ-ள்.) இறைவன் ததில்லைபைத்தொழாதார்ப்பொல்லருத்தி
புய்நாணிணுவென்னோடொன்றயிருக்கும் என்னோழியாகிபவில
க்கு மொழியமாட்டிகிலேன், மொழியாதொழிந்தாலும் வேறோ
ராற்றினுயிர்வாமேன்; ஆயினும், இனிமன்ற்குன்றுகளார்ந்தது
றைபையுடையவர்க்குச்சிறந்தபான் இம்மிக்கமறைபையிலக்கு
வைப்பேன், புணர்ந்துபோயினார் மிகவுமுண்டாக்கிய இந்நேச
வைத்தீர்ப்பார் முருகனாகப் பிறாச, இசற்கியாதுபிப்பையிதை
ரிசிலாயின், இதுபெரிதுமழகிது. எ-று.

நன்றவழிதன்நேயென்பது குறிப்புநிலை. குன்றாதுறைவர்க்கு
க்குறிவேனென்றவசனல்; நாண்மறந்தும்மறைபுரைத்தற்குக் கார
ணக்கூறினாம். இந்நோபையேதுவார் சிதைப்பவிடேன்; மறை
புரைத்தாயினும் வெறிவிலக்குவே எனென்னுங்கருந்தால், நன்றவ
ழிதன்நேயென்றாள். மயறருமென-வருத்தநமக்குண்டாமென.
மெய்ப்பாடு- இளிவரலச்சார்ந்தநகை. பயன் - வெறிவிலக்குதற்
கொருப்பிதல். (உஅஅ)

அறத்தொடுநிற்றவலயுரைத்தல்.

அறத்தொடுநிற்றலுரைத்தலென்பது-நாண்மறந்தும் மறைபு
ரைத்தும் வெறிவிலக்குவிக்கநினைபாதிற்றலைமகள், மேலறதி

தொழிநிற்பாளாக, அபலாரோசு, ஊர்நகுச, அதுவேயுமன்றி, பாயும்வெகுர்வளாக, அதன்மேல்நீயுமென்னமுனிவாயாக, நீதேறயாகிற்சூளுந்துத்தருவேன், பாச் சொல்லுசின்றவிதனைக்கேட்பாயாகவெனத் தொழிக்குக் கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பாயுந்தெறுசுவலவரோசுகஜூர்நகுச *
 நீயுமுனிசநிகழ்ந்ததுகூறுவலென்னுடைப *
 வாயுமனமும்பிரிபாவிசைறதில்லைவழித் துநரீபோற் *

நாயினக்குக்கடுஞ்சூடருவன்சுடர்க்குசுழயே. (௨௮௯)

வெறித்தலைவெரிது வெருவருதொழித்
 கறத்தொழிநின்றவாயிசைபுரைத்தது.

(இ-ள்.) சுடர்க்குசுழயைபுடையாய், எனதுவாழையுமனக்கைதழும்பிரிபாதவிசைறவனது தில்லைபைவழித்துவாணாப்போலித்தாயேன், நீதேறயாயின் நினக்குக்கடிபசூளுறவைபுந்தருவேன், அபலாரோசு, ஊர்நகுசதாக, அவற்றில்மேலே பாயும்வெகுருவாளாக, அதுவேயுமன்றி, நீயுமென்னமுனிவாயாக, புகுந்ததனைபாண்கூறவேன், கேட்பாயாக. ஏ-று.

நாயெனென்றது-தீய்குரைந்தவுள்ளத்தெனல்லெனென்றவாறு. நாயெனெனக்கென்பது பாடமாயின், எனத்தியாள் நாயெனென்றுரைக்க. அறத்தொழிநின்ற-அறத்தொழிகூடிநின்ற. வெரிவுபுரைத்ததெனவிசையும். பிரியாயம், பொருண்முரணுமாம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-அறத்தொழிநின்றல். (௨௮௯)

அறத்தொழிநின்றல்.

அறத்தொழிநின்றலென்பது-அறத்தொழிநிற்பாளாக முன்றோற்றுவாய்வென்பது எம்பெருமாற்குப் பழிவருக்கொல்லொவென்னுமைபத்தொழிநின்ற, பாமுன்பொருநாள் கடற்கரையிடத்தேவண்டல்செய்துவினையாடாநின்றேமாக, அந்நேரத்தொருதோன்றல், நுமவண்டல்மனைக்கு யாம்விருந்தென்றுவந்துநின்றபொழுது, நீ பூக்கொய்யசகிந்திதுபுடைபெயர்ந்தாய், அந்நிலைமைக்கட்கீழ்காற்றுமிசுதலாற்கரைமேலேறுங்கடல் மேல்வந்துற்றது, உற, பான்றோழிய்பா தொழியோவென்று நின்னைவிளித்தேன், அதுசண்டாங்கி, அவனருளொழிவந்து தன்னைபத்தந்தால், பாணுமயக்கத்தாலே யதனைநின்னைபென்றுதொட்டேன், அவனும் பிரிதொன்றுஞ்சிந்தியானு, என்னுயிரீகொண்டிதந்து, என்னைக்கரைக்கணுப்ததுப்போயினுள், அன்று என்னுளினுள் நின்னைக்கனைச்

கொல்லமாட்டிற்றிலேன், இன்றிவ்வாரூயினபின் இதுகூறினேன், இனிநினைக்கப்பட்டது செய்வாயாகவெனத் தோழிக்குத்தலைமகள் அறத்தொழிநில்லாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வண்டலுற்றேமெங்கண்வந்தொருதோன்றல்வரிவளையீ *
ருண்டலுற்றேமென்றுநின்றதொர்போழிதகடயான் புலியூர்க்கு *
கொண்டலுற்றேறுங்கடல்வர வெம்முயிர்கொண்டுநந்து *
கண்டலுற்றேநீநின்றசேரிச்சென்றொருகழலவனே. (உகூடு)

செய்தவெறியினைப்பதுவதையா னு
நிறந்தொழித்தோழிக்குறத்தொழிநின்ற னு.

(இ-ள்.) விளையாட்கடப்பொருந்தினேமாகிய வெம்மிடத்து, ஒருதோன்றல், வரிவளையையுடையீர் நம்வண்டல்மனைக்குவிருந்தாய் நாமுண்ணக்கருதினோமென்று சொல்லிவந்து நின்றதொர்பொழுதின் கண், உடையானது புலியூர்வரைப்பிற் சீழ்காற்றமிருந்தலாந் கரைமேலேவந்தேறுங்கடல் எம்மேல்வர, அதன்கணமுந்நாமல் எம்முயிரைக்கணக்கொண்டி எமக்குத்தந்து, அவ்வொருகழலவன் கண்டலாகியமாயிக்கு அமுகுநின்ற அச்சேரியின்கட்கென்றான், இனித்தக்கதுசெய்வாயாக. ௭-று.

வண்டலுற்றேமெங்கணென்பதுபாடமாயின், அங்கணென்பதுணை சாழாம்வேற்றுமைப்பொருள்படநின்றதோரிடைச்சொல்லாகிய உயுரைக்க. புலியூர்க்கடலெனவியையும். தேரிந்நென்றொன்றென்பதுபாடமாயின், நம்மைக்காண்டல்விரும்பித் தேர்மேலேநிச்சென்றொன்றென்றுரைக்க. தேரினென்பது-சுருவிப்பொருட்கண்வந்தவைந்தாமுருபெனினுமையும் இதுதற்குக் காண்டலுற்றென்பதுகுறுகிநின்றது. தோன்றல் கழலவன் என்றதனால், அவனதுபெருமையும், எம்முயிர்கொண்டு தந்தென்றதனால் மெய்யறவுந்குறிஞளாம். மெய்ப்பாரும் பயனும்-அவை. (உகூடு)

ஐயந்தீரக்கூறல்.

ஐயந்தீரக்கூறலென்பது- எம்பெருமார்குப் பழிவருக்கொல்லோவென்றையுற்று அறத்தொழிநின்றதலைமகளை ஆகுநிப்பநிந்ததோழி, அவளையந்தீர, நங்குடிக்குப்பழிவரினும், அவற்குப்பழிவாராமல் மனநந்துக்கூறுமாறென்றோவெனத் தான் தலைமகளைப்பாதுரைத்தல் தோன்றக்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

குடிக்கலர்கூறினுக்கூறலியன்நில்லைக்கூத்தனைதான் *
முடிக்கலர்க்குமொய்ப்புந் துறவற்குமுரிபுருவ *

வழக்கவர்சேய்தன்னைவிந் தனசென்ற நம்யாயறியும் *
பழக்கவராயிவைபெய்ச் சூழ்வறக்கும்பரிசுகளே. (௨௬௬)

விவக்குதல்நிரும்பு மேதகுதோ டி
யவக்கற்குழலிக் கரியவுரைத்த னு.

(இ-ள்.) நூரிந்தபுருவத்தையுடைய வடுவகிரிந்பரந்த வேல்போலுங்கண்னைபுடையாய், கூறலாகாதஅகன்றதினையிற்சுத்தனூடையதாள்களைத் தன்முடிக்குப்பூவாக்கும் மொய்த்தபூவைபுடையனூறையுடையவனுக்குவந்தபழிபோலே, அவைபோய்ப்பரத்தலான நம்முடைய யாயுமறியும். அதுவேயுமன்றி, உலகத்திற்கெல்லாமலாராம், அதனூற்றங்குடிக்கலர்கூறினையாயினும் இவற்றைநாம்மறைத்துச் சொல்லும்பரிசுகளென்கூறலே! எ-று.

கூறுக்தொள்ளையிபையும் வடுவகிரோடு பிறபண்பா லொக்குமாயினும், பெருமைபாடுவெவ்வாதென்னுங்கருத்தான், வடிக்கலர்கண்னை நன்றாய், வடிக்கென்னுநான்காவது - ஐந்தாவதன்பொருட்கண்ணவந்தது. வடித்தலான்விளங்கும் வேலெனினுமமைபும். அறத்தொடுநிற்குபிடத்தொ எம்பெருமாற்சூப்பழிபடக்கூறுமோ வென்றையுறந்தலைமகட்டு, நங்குடிக்கலர்கூறினும் நூறவற்கூப்பழிபடக்கூறினென்பதுபடக்கூறித் தோழி பறத்தொடுநின்றலைபுடம்பிவித்தவாறு. கூறுவென்பதற்குக் கூத்தனதாள் தனக்குக்கூறுவென்றும், யாபறியும்படிக்கலராமென்பதற்கு யாயுறியும்படியாகச் சென்றலராமென்று முறைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயல்-தலைமகனையாற்றுவதித்தல். (௨௬௬)

வெறிவிலக்கல்.

வெறிவிலக்கலென்பது - தலைமகனே ஐயந்தீர்த்தது, வெறிக்களத்தேசென்று, வேலனைநோக்கி, புனவிடைவீழ்ந்துடெப்புக வந்தெயிற்றுய்த்த கதிர்ந்தோணிற்க, இந்நோய்தீர்த்ததற்குப்பிடுதொருபாயத்தைக்கூறுதுநின்னைப்போல, இவ்வலகத்தின்கண் அபிஷ்டையாரில்லையென, மேலறத்தொடுநிற்பானாகத் தோழி வெறிவிலக்காநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விதியுடையருண்கவேரி விலக்கலமம்பலத்துப் *
பதியுடையான்பாக்குன்றினிற் பாய்ப்பண்பா மொழுக்க *
கதியுடையாண்கதிர்க்கோணிற்கவேறுகருதநிலின் *
மதியுடையார்தெய்வமேயிலலை சொல்லினிவைபடுத்தே. (௨௬௭)

அறத்தொடுநின்ற திறத்தினின்பாக்   இ
வெறிவிலக்கிப் பிறி குரைத்த   து.

(இ-ள்.) இவ்வெறியாட்பிவிழுவின் வேரிபுண்ண விதியுடையவர்
கள் வேரிபுண்ணவமையும், யாமதனைவிலக்கேம், அதுகிடக்க, அம்
பலமாகிப்பிறுப்பிடத்தைபுடையானதுபாங்குன்றினிடத்துப் ப
ரந்தபுணலோடே யாமொழுத, எயித்தற்பொருட்டு ஆண்டிர
வையுடையவகுபவனுடைய ஒளியையுடையதோள்கணிற்க, இந்
நோய்தீர்த்தற்கு வேறொருபாபத்தைக்கரு துநிண்ணப்போல்அறி
வுடையார், செய்வமே, இவ்வுகைத்து இப்போழ்திவ்விலபோலும். எ-து

இவ்வாறுகூறவே, நீ கூறியதென் னென்றுசேட்ப அறத்தொடு
நின்பாளாவதுபயன். அம்பலத்தென அத்துச்சாரியை அல்லழிக்
கணவந்தது. ஓரிடத்தானொதுக்கப்படாமையிற் பதியுடையவ
னென்றுசொல்லப்படாதவன் அம்பலத்தின்கணவந்து பதியுடைய
யனையினெனப்பதுபடவுரைப்பினுமமையும். பரங்குன்றினென்
பதற்குப் பாலன்புகுந்திப் பரிசினிநிந்தித்தவென்றதற்குரைத்த
னாரைக்க. ஒழுசுவென்னும்வினையெச்சம் கதியையுடையானென்
னுமாக்கத்தையுட்கொண்டவினைக்குறிப்புப்பெயரோடுமுடியும்.
த்தி-ஆண்டிசென்றசெலவு. கதிர்ந்தோணிந்கவென்பதற்கு எயி
ந்தற்பொருட்டு அவன்றோள்வந்து நிற்கவென்று பொருளுரைத்
து, அவ்வெச்சத்திற்கு முடிபாக்கினுமமையும். மதியுடையாரில்
லைகொல்லென்பது-குறிப்புநிலை. அறத்தொடுநின்ற திறத்தினிள்-
அறத்தொடுநின்றதன்மைத்தாக. பிறிது-புணலிடையவன்வந்துந்
வினவுதவி. மெப்பாடு-பெருயிதத்தைச்சாரிந்ததகை. பயன்-கு
றிப்பினுள்வெறிவிலக்குதவ்.

(உகூஉ)

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநின்றல்.

செவிலிக்குத்தோழியறத்தொடுநின்றவென்பது - வெறிவிலக்கி
நின்ப, நீவெறிவிலக்குதற்குக்காரணமென்றோவென்றுசேட்டசெ
விலிக்கு, நீபேரய்ப்புணங்காக்கச்சொல்ல, பாங்கள்பேரய்தினைக்
கிளிகடிபாநின்றுமே, அவ்விடத்தொருபானைவந்துநிம்மகளைபே
தருசெய்யப்புக்கது, அதுசெய்யி அருளுடையானொருவன் ஓடிவ
ந்தணைத்துப் பிறிதொன்றுஞ்சிந்தியாமல் யானையெக்கடிந்து அ
வளதுயிர்கொடுத்ததுப் போயினான், அறியாப்பருவத்து நிகழ்ந்த
தனை இன்றியும்பருவமாதலாய், “உற்றாரிக்குரியர் பொற்றொடி
மகளிரி, என்பதனையுட்கொண்டி, இவ்வாறுண்மெலியாநின்றுள்,

(இ-ள்) இமையோர் தம்முடியைச்சாய்த்து வணக்கியும் வாழ்
 தீயும் வருத்திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் உளனாகியமன்னனது தி
 னைத்துவருமருவியையுடைய கயிலைக்கட்பயிலுந்திருவாட்டியை,
 இளையனாகியவியனை, என் சொல்லிப்புசுழ்வேம்! மூன்னெழுமீர
 ண்டெயிறுமுளையாதவிளமைக்கண் அறிவுமுதிர்ந்தாள். எ-று.

தினைத்தல்-நண்டிடைவிடாது அவ்விடத்தோடுபயிற். கற்பினி
 ண்வழாமைதிற்பித்தெடுத்தோள்-கற்பினின் வருவாமலறிவுகொளு
 த்திவளர்த்தவள். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்- நற்றாய்க்கறத்தொ
 ரித்திறல். (உசுசு)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது- நற்றாய்க்குச் செவிலியறத்தொடுநில
 லாநிற்ப, அந்நிலைமக்கட்டலைமகனது தேரொலிகேட்டதோழி,
 உவகையோடுசென்று, தலைமகளுக்கு அதன்வரவெயித்துக்கூறாநி
 த்றல். அதற்குச்செய்யள்.

கள்ளினமார்த்துண்ணும்வண் கொன்றையோன் நிலங்கார்க்கடல்வாய்ப் *
 புள்ளினமார்ப்பப்பொருதிகையார்ப்பப்புவலவர்கடம் *
 வள்ளினமார்ப்பமதுகரமார்ப்பவலம்புரியின் *

வெள்ளினமார்ப்பவரும்பெருந்தேரின் மெல்லியலே. (உசுடு)
 மணிநெய்தீத்தேரோ னணிதீனின்வருமெ ன
 யாழியன்மொழிக்குத் தோழிசொல்லிய து.

(இ-ள்.) மெல்லியால், கண்ணை வண்டினங்கொரித்துண்ணும் வள
 னியகொன்றைப்பூவையுடையவனது தில்லையையனைந்தகரியகட
 லிடத்து ஆண்டுப்படியும் புள்ளினங்கொரிப்பக். கரையைப்பொ
 ருந்திகையார்ப்ப, அவ்வாரவாரத்தோடு மங்கலங்கூறும்புலவர்க
 டமது வள்ளியினமார்ப்ப, நறுவிகையால் வண்டிகொரிப்ப, வல
 ம்புரியினது வெள்ளியினமார்ப்ப, இன்று நங்காதலர் பெருந்தே
 ரீவாராநின்றது. எ-று.

கரந்தவொழுக்கத்து மணிபொலியவித்துவந்ததேர், வரைந்தெ
 ய்த இவ்வரவத்தீர்ப்பும்வருமென மகிழ்ந்துகறியவாறு. கள்ளெ
 ண்பது-வண்டினுள்ளொருசாதியென்பாருமுளர். புள்ளினத்தைதயும்
 பொருதிகையையும் அவன்வரவிற்கு உவந்தார்ப்பனபோலக்கூ
 றினான். இதனை மிகைமொழிப்பாற்படுத்திக்கொள். மூன்னர்த்த
 லைமகன்பிரிந்தகாலத்துத் தலைமகனதாற்றாமையைத் தாயாற்றுவி
 க்கமொட்டாது பொறுத்துக்கண்டிருந்த புள்ளினமும் கடலும் ஆ

வனது தேர்வுவருகண்டு, இனிப்பிரிவும்பிரிவாற்றாமையுமில்லை யென்று மகிழ்வற்றார் த்தன வென்றறிசு. அணிதினின்வரும்- அணித்தாசவரும். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம் பயர்- தலைமகனையாற்றுவித்தல், வரைவுமலிந்தமையுணர்ந்துதலுமாய். (௨௬௫)

மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தல்.

மணமுரசுகேட்டுமகிழ்ந்துரைத்தவென்பது - தோழி தலைமகனாகுத்தேரீவரவுகூறாநின்ற அந்நிலைமகக்கண் மணமுரசுகேட்டு மணியிலுள்ளார், இவ்விலைநொக்கியொலியாநின்றது மணமுரசுசைவுட்கொண்டு, யாம் பூண்பொற்குடந்தோரணமுதலாயினவற்றார் மணையபலங்கரிப்போமென மகிழ்வொடுகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

பூண்பொற்குடம்வைக்கமணிமுத்தம்பொன்பொதிந்த *
 தோரணநீயிசுதூரிபமாரிக்கதொன்மாலயற்குந் *
 தாரணமேரணிகண்ணுதலோல்கடற்றிலையன்ன *
 வாரணவும்முலைமன்றவென்றேக்குமணமுரசே. (௨௬௬)

நிலங்காவலர் நீண்மணத் தி
 னலங்கண்டவர் நயந்துரைத்த து.

(இ-ள்) பண்புபராதிப அரியபணுக்குங்காரணரூபுள்ளான், அதுகுண்டாதிபகண்ணையுடைய நுகலைபுடையான், அவனது கடலையடைந்தநிலையை யொக்கும் வாராற்கட்டப்படு மணவைச்சென்றணவும் முலையைபுடையானது மணமென்று மணமுரசுகேக்காநின்றது, அதுவால், வாயில்கடோறும் நீராணிறைக்கப்பட்ட பொற்குடத்தை வைக்க, மணிபுமுத்தம் பொன்னின் கணமுத்தியதோரணம் எங்குமோக்குவதாக, தூரியங்கணிக் குரப்பணவாக. ஏ-று.

வாரணவுமுலைவென்பதற்கு வாராப்பொருந்துமுலையென்ன மணமையும். மெய்ப்பாடி-உவமை. பயல்-நகரியலங்கரித்தல். (௨௬௬)

ஐயுற்றுக்கலங்கல.

ஐயுற்றுக்கலங்கலென்பது- மணமுரசுகேட்டவள் மகிழ்வொடுநின்ற மணையபலங்கரியாநிற்ப, யிசவுக்களிப்பையுடைத்தாய நமதுகிறந்ததகரிக்கண் முழங்காநின்ற இப்பெரியமுரசும், யாண்வந்தக்கோ அறிவின்றிலேமெனனத் தலைமகள் வைக்கமுற்றுக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

அடர்களியாவர்க்குமன்பிக்களிப்பவன்றுன்பலின்பம் *
 படர்களியாவண்டறைபொழிற்றிலில்லப்பரமல்வெற்பித் *

கடக்களிபாந்மீழ்நீதவர்க்கோவசீநிநிற்நவர்க்கோ
விடக்களிபாந்மீழ்நீதவர்க்கோவசீநிநிற்நவர்க்கோ (உகச)

நல்லவர்முரசுமந் நல்லவர்முரசெனத்
தெரிவரிதென வரிவைவெங்கிய

(இ-ள்.) மிவேக்களிப்புண்டாய நமது சிறந்தவில்லிச்சென்
முழக்காநிற் ற இப்பெரிபமுரசும், வெற்பிச்சென் மதத்தைபுட
யளிபாணைய நம்மேல்வராமல் மாற்றினவர்க்கோ! அன்றி யா
துயியைபில்லாதவர்க்கோ! அநிகின்றிலென். ஏ-று பிறவியாண்டரு
ந் துன்பமுமின்பமுங்கொட இப்பலாபிய பேரின்பத்தை யாவரா
யினுமன்பராயினுர்க்கு வண்பாதுகொடுப்போன், எளித்துவண்
டுக்கொலிக்கும் பொழிபுடையதில்லைக்கணுளானாகிய பரமன்,
அவன்து பெற்றினைக்கூட்டுக.

அடக்களி- அநிதல்செய்பாதபேரின்பம். அடக்களியென்பது
பாடமாயிச், பேரின்பம் பாணென்னுமுணர்வினைக் கொடுப்ப
வென்றுரைக்க. மெய்ப்பாடி- அச்சத்தைச்சார்ந்தமருட்கை. பய
ல்-ஐபந்திர்தல். (உகச)

நிதிவரவுகூருநிற்றல்.

நிதிவரவுகூருநிற்றலென்பது- முரசொலிகேட்டு ஐபந்துக்கல
க்காநிற் நதலைமகளுக்கு, நமர்வேண்டினபடியே அருவ்வெக்கொ
டுத்து நினைவகாந்து சொள்வாராக, யானைகடிந்தார், நமதுகடை
முன் கொணர்ந்திறுத்தார் குறைவில்லாதநிதி, இந்நினைதீகாண்பாயா
கவெணத் தோழி மகிந்தருமனத்தொடுநின்று நிதிவரவுகூருநிற்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

என் கடைக்கண்ணினும்பான்பிறவேத்தாவகையிரங்கித்
நன் கடைக்கண்ணைவத்தறண்டில்லைச்சங்கரன் ருழ்சியிலைத்
கொன் கடைக்கண்டரும்பாணைகடிந்தாரகொணர்ந்திறுத்தார்
முன் கடைக்கண்ணினுரைவந்துதொன்றுமுநிதியே. (உகசஅ)
மகிந்தருமனத்தொடு வண்டுகழ்த்தோழி
நிசெய்திதிமடந்தைக்குத் தெரியவுரைத்த

(இ-ள்.) கடைபாடியவெண்ணிடத்தும், யான்பிறசெய்வங்களை
யேத்தாவண்ணியிரங்கித் தனதுகடைக்கண்ணைவைத்த குளிர்ந்த
தில்லைக்கணுளானாகிய சங்கரன் மேவுங்கயிலையிடத்துத் தமக்கொ
ருபயன்கருதாது நமக்கிறுதியைப்பயக்கும் யானையையன்றுக

புந்தவர், கொணர்ந்து விட்டார், விட, நக்சடைமுன்வந்து தோன்றும் குறையில்லாதநிதி, இணைக்கான்பாயாக ௭-று.

என்கடைக்கண்ணினுமென்பதற்கு மொழி மாற்றாது என்குசடைபாகிபநிலைமைக்கண்ணுமென்றுரைப்பினுமறையும். கண்ணகன்ருலமென்புழிப்போலக் கண்ணென்பது ஈண்டுப்பெயராகலின் அழனுருபுவிளித்துணைக்கடைக்கண்ணினுமென்றும்வேற்றுமைச்சொல்லும், எத்தாவகையென்றுவினையெச்சமுல் சடைக்கண்ணவைத்தவென்றும் வினைகொண்டன. சடைக்கண்ணென்பதனை முடிவாக்கி, என்முடிவுகாலத்தும் பிறவேத்தாவகையென்றுரைப்பாருமுளர். கொண்கடைக்கண்டரும்பாணையென்பதற்கு, அச்சத்தைக்கடைக்கண்டரும்பாணையென்றுரைப்பாருமுளர். வண்புகழ்-அறத்தொழிநின்ற கற்புக்காத்தலால்வந்தபுகழ். மெப்பாடு-உவகை. பயன்-ஐயந்தீர்த்தல். (உ௬௮)

வரைபொருட்பிரிதல் முற்றிற்று.

மணஞ்சிறப்புரைத்தல்.

மணஞ்சிறப்புரைத்தவென்பது- வரைந்தபின்னர் மணஞ்சிறப்புக்கூறாநின்றல்.

அதுவருமாறு. குகீரம். மணமுரசுகூறல்- மகிழ்ந்துரைத்தல்-வொழி, வழிபாடுகூறல்- வாழ்க்கைநெலங்கூறல், காதல்கட்டிவைத்தல்- கற்பினித்தல், கற்புப்பயப்புரைத்தல்- காதன்மருவுரைத்தல், சலவிபுரைத்தல்- கருதியவென்பது, நலபிசுமணமிவை நாடுங்காலே.

(இ-ள்.) மணமுரசுகூறல்-மகிழ்ந்துரைத்தல்- வழிபாடுகூறல்- வாழ்க்கைநெலங்கூறல்-காதல்கட்டிவைத்தல்- கற்பினித்தல்- கற்புப்பயப்புரைத்தல்- மருவுதலுரைத்தல்- சலவியின்பங்கூறல் என விவைவென்பதும் மணஞ்சிறப்புரைத்தலாம். ௭-று. அவற்றுள்,

மணமுரசுகூறல்.

மணமுரசுகூறலென்பது - வரைபொருட்பிரிந்துவந்தபின்னர் அருங்கலம்விடுத்தற்கு முன்நிற்கணினன்று தலைமகனதுமுரசுமுடிக்காநிற்பக்கண்டு மகிழ்வுறுநின்றதொழி, நாந்துயர்தீர நம்மில்லினைகட்புருந்துநின்று யானைசெய்தாரமுரசு முடிக்காநின்றது, இனிபென்ன குறையுடைபோமென வரைவுதோன்றநின்று, தலைமகளுக்கு மணமுரசுகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்தல்.

பிரசங்கமும்வனாபுணாயானியின்பிடழித்தார் *
 முரசந்திகழுமுருகியநீங்குமெவர்க்குமுன்னு *
 மரசம்பலத்திறின்றிடும்பிரானருன்பெற்றவரிற் *
 புராசந்தமேகலையாய்துபர்தீரப்புகுந் துநின்றே. (உகக)

வரைவுதோன்ற மகிழ்வுறுதோ பி
 நிராவணைக்கு நின்றாத்த து.

(இ-ள்.) நிறத்தையுடையவுயர்ந்தமேகலையையுடையாய், அரிண
 யன்முதலாகிய பாவர்க்கும் முன்னுயிருக்குமாக, இவ்வாறுபெரி
 யறையினும் எளியறைய அம்பலத்தின்கண் எல்லாருங்காண நின்றா
 முதலவன், அவனதருளுடையவரைப்போல நான்துயர்தீர, நம்மி
 ல்லின்கட்டபுகுந் துநின்ற, பெருந்தேன்றிகழுமலைகண்ண வரைபே
 ளும் பாணையின துவலியை நங்கராணமாக வழித்தவரதுமுரசு மு
 ழக்கிவிளங்காநின்றது, அதுவேயுமன்றி, வெறுகாரணமாகவொலி
 க்கும் முருகியமும் நீங்காநின்றது, இனிபென்னகுறை யுடைய
 யோம். எ-று.

புகுந் துநின்ற திசமுமெனக்கூட்டுக. வரையுயர்யானையென்ப
 தாஉம்பாடம். முருகுந்கமழுமென்றபாடமோதி, சலியாணத்தி
 த்குறப்பாம் நறுவினா நாராநின்றனவென்றாப்பாரு முளர்.
 மெய்ப்பாடு-ஆது. பயன்-தலைமணைமகிழ்வித்தல். (உகக)

மகிழ்ந் துணாத்தல்.

மகிழ்ந்துணாத்தவென்பது- மணமுரசொலிகேட்டதோழி, கி
 லம்பன்றந்த பெறுதற்கரிய தழைகளே வாடாமல்வைத்து, அத்
 தழையே பற்றுக்கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத் தலைமணைத்
 தன்னுள்ளே மகிழ்ந்துகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இருந்துதிபெய்வயிற் கொண்டவன்யானென்பொழுதுமுன்னு *
 மருந்துதிசைமுசன்மாந்கரியோன்றில்லைவழித்திரைப்போ *
 லிருந்துதிவண்டனவாலெரிமுன்வலஞ்செய்திடப்பா *
 லருந்துதிகாணுமளவுள்சிலம்பனருந்தையே. (கக)

மன்னியடியிற் பொன்னாங்கோதை யை
 நன்னுதற்றோழி தன்னின்மகிழ்ந்த து.

(இ-ள்.) சிலம்பன்றந்தபெறுதற்கரியதழைகள், இப்பொழுது
 முன்றியைவலங்கொண்டு பின் செட்டனிடப்பக்கத்துத்தோன்ற
 ம் அருந்தியைக்காணுமளவுந் தில்லையை வாழ்த்திணைப்போல
 வராதிருந்து விளங்கின. எ-று. அன்பர் துதிப்ப அவர்வயிற்றூன்

கொள்ளும்பெருந் துதியை என்வயினு ண்டாக்கிக்கொண்டவன், யானெப்பொழு தமுன்னும்வண்ணஞ் சுவையுடைத்தாயதோர்ம ருந்து, இவ்வாறெனக்கெளியரூயினுந் திசைமுசற்கும் மாற்கும ரிபாள், அவனதுதில்லையெனக்கூட்டுக.

என்றது - தழைகளைவாடாமல்வைத்து, அத்தழையேபற்றுவி கோடாக ஆற்றியிருந்தாளெனத்தலைமகளைமகிழ்ந்து கூறியவாறு. திவண்டனவென்பதற்கு வாடாதிருந்து இவளைத்தீண்டியின்புறு த்தினைவென்றுகாப்பினுமமையும். தழைவாடாதிருந்தனவென்ற து-முன்னர்த்தான் அவன் நந்ததழையையேற்ற முகூர்த்தத்ததைக் கொண்டாடியவாறு. மெய்ப்பாடி-உவகை. பபன்-மகிழ்தல். வே யினமென்றோளென்னுமதுதொட்டு இதுகாறும்வர இப்பாட்டு ப்பத்தொன்பதும் அறத்தொழிலையினையும், அதன்பின்னர் வகா தலைபுதுதலினவென்பது. (கா)

அகத்திணையின்மிகத்திசமுயின்பக்கலனியின்பக்களவுமுற்றிற் று என்பத்தொராம்பாட்டுமுதல் இப்பாட்டிற்குத்தொழியாலர யகூட்டம்.

வழிபாடுகூறல்.

வழிபாடுகூறலென்பது - மணஞ்செய்தபின்னர் மணமனைகா ணவந்தசெவிலிக்கு, எவலர் உடம்பமுயிரும்போல ஒருவகா பொருவர் இன்றியமைபாமைபால் இவள்கருத்தைக்கடவார், சமல தீகலந்ததேனுஞ்சந்தனமாமும்போலவிற்பந்து இவள்கற்பவழி றிற்றலுபுடையாய் இவள்வழியே நின்றொழுகாநின்றொணத்தி தோழி தலைமகன் தலைமகள் வழியொழுகாநின்றமை கூறுதிற்றல், அதற்குச்செய்ப்புள்.

சீரியவாவிபும்பாக்கையுமென்சீமறந்தமைபாந் *
காரியல்வாட்டசண்ணியெண்ணகலார்சமலங்கலந்த *
வேரியுஞ்சந்துமலியறந்தெனக்கற்பினிந்பாள்வே *
காரியல்கண்டர்வண்டில்லைவணங்குமெங்காவலரே. (காச)

மணமனைகாண வந்தசெவிலிக்கு தீ
ண்ணமலர்க்குமுலி தோழிசொல்லிய து.

(இ-ள்.) அன்றாய், காப்போலுங்கண்டத்தையுடையவாறு வள வியதில்லையெவணங்குமெம்முடையஎவலர், சீர்கமையியலுமுயி ருமுடம்பும்போல ஒருவகையொருவர் இன்றியமைபாமைபால், சீ ரியவியல்பையுடைய வாள்போலும் கண்ணையுடையாள் து சருதி

தைக்கடவார், தாமரைப்பூவைச்சேர்ந்த தேனுஞ்சந்தனமாமும்
இடத்தறிசும்பொருளுவிடமுமாய் இயைந்து தம்பொருமைய
ப்புலப்பித்திதுறப்போல இயைந்து, இவளது வழிபாட்டில் கண்
ணைநிற்பர். எ-று.

எண்ணகலாரென்றதனாற் காதலியாதலும், கற்பினிற்றொன்ற
தனல் வாழ்க்கைத் துணையாதலுங்கூறப்பட்டன. ஆவியும் வேரியும்
தலைமகட்டுவமைபாகவுர், பாக்கைபுஞ்சந்தும் தலைமகற்குவமை
பாகவுமுநாக். சிரித்துவமைபாக் காது, இவாதுகூட்டத்திற்கு அ
வற்றதுகூட்டமுவமைபாகவுரைப்பினுமமையும். காரியல்சென்ட
ர்வண்டில்லவணங்குமென்றதனான், இவாநில்வாழ்க்கை இன்று
போல என்றும் திருமுமென்பதுகூறினோம். இன்னேயென்ப
து பாடமாயின், இப்பொழுதேயென்றுகாக்க. மெய்ப்பாடி- உவ
மை பயன்-மகிழ்வித்தல். (ருளக)

வாழ்க்கைநலங்கூறல்.

வாழ்க்கைநலங்கூறலென்பது- மணமணசென்டசெவிலி, மகிழ்
வோழிசென்று, தீமகளுடையவில்வாழ்க்கைநலத்திற்கு உவமை
கூறில், திருநூடையவில்வாழ்க்கைநலமல்லது வேறுவமையில்லை
யென நற்றுய்க்குத் தலைமகளது வாழ்க்கைநலங்கூறநின்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்.

தொண்டினமேவுஞ்சுடர்க்கழலோன் நில்லைத்தொன்னகரீற் *
கண்டினமேவுமினி யவணின் கொழுநன் செழுமென் *
தண்டினமேவுநின் டோளவன்பானவடற்பணியோள் *
வண்டினமேவுந்குழலாளயன்மன்னுமிவ்வயலே. (காஉ)

மணமணச்சென்று மகிழ்ச்ஞசெவி வி
யணமணக்கிழத்திற் கதன்சிறப்புநாத்த து.

(இ-ள்.) தொண்டாதினத்தைப்பொருந்துஞ்சுடர்க்கழலியுடை
பவளது தில்லைவாகிய பழையநகரிடத்தியாக்கண்ட அவளநில
ம்மேவப்பரி நமதில்லத்தோடொக்கும், அவள் நின்னோடொக்கு
ம், தண்டாடிபவினத்தையொக்கும்வளவியவாய் மெல்லியவாகிய
நின்னாயினோள் களைபுடையான் தீர்க்கொழுநனோடொக்கும், அ
வடன்னிப்பணியுறாந் நேவல்செய்வாள் என்னோடொக்கும், வ
ண்டினம்பொருந்துந்குழலியுடையாளயல் இவ்வயலே டொக்
கும், வேறுசொல்லவாதிவில்லை. எ-று.

கண்டவென்பது-கடைக்குறைந்து நின்றது. பென்மர்க்கு உறு

நீனிதாதனோக்கித் தோளிற்றுமென்மைகூறினார். தன்முனமென்புழி இனமென்றது-சாதியை. மன்னும் அசைநிலை. பெரும்பாண்மைபுமென்பது படநின்றதெனினுமமைபும். கண்டென்பதனைத் தன்மைவினைபென்று, அவளில்வாழ்க்கையேர்கண்டெனெனமுன் பொதுவகையாற்கூறிப் பின்சிறப்புலகையாற் கூறிற்றாகவுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாறும் பபனும்-அவை. (காஉ)

காதல்கட்டுரைத்தல்.

காதல்கட்டுரைத்தலென்பது- அவளில்வாழ்க்கைநலக்கிடக்க ஆவன் அவன்மேல்வைத்தகாதலான் இவையெய்ந்திப் பொறையாமென்றுகருதி துதலின்கண் இன்றியமைபாத காப்பாடியபொட்டையுமணிபான், இஃகவன்காதலெனத்தலைமகனதுகாதல்மிகுதி கூறாதிற்றல். அதற்குச் செய்துள்.

பொட்டணியானுதல்போயிறும்பொய்போலிகடையெனப்பூ *
 ணிட்டணியான்றல் சின்மலர்நிமிதிப்பக்கொடான் *
 மட்டணிவாரிகுழல்வையான்மலர்வன்றிறுதலஞ்சித் *
 கட்டணிவாரிகடையோன்றில்லையோலிதன்காதலனே. (காஉ)

சோதி வேலவ ன்
 காதல்கட்டுரைத்த து.

(இ-ள்.) மகுடமாகக் கட்டப்பட்ட அழகிய நீண்டசடைவையுடையவனது தில்லைபொப்பாடல்நுடைய காதலன், பொய்போலியிடையோயிறுமென்றுகருதிப்பூண்பூட்டி பணிபான், மெல்லடிநோதலஞ்சித் தல்கின் மிதிப்புழியும் மலரினன்றி மிதிப்பவிடான், வன்றிறுமொய்க்கதஞ்சித்தனைபுடையவழிபவாரிகுழலிடத்துமலர்களைவையான், இவைகொல்லுகின்றதென்! பொறையாமென்று துதலின்கட்டுரைத்தையுமிடான். எ-று.

கட்டணிவாரிகடையென்பதற்கு யிக்க அழகையுடைய சடையெனினுமமைபும். தல்கின் மிதிப்பென்று பாடமோதுவாருமுளர். (காஉ)

கற்பறிவித்தல்.

கற்பறிவித்தலென்பது-கலைமகனதுகாதல்மிகுதிக்கூறினசெவிலி, அதுகிடக்க, அவளவனையொழிப வேறொருதெய்வத்தைத்தெய்வமாகக்கருகாளாதலான், அவன்றன்னைவணங்காத பகைவரைச்சென்றுகிட்டித் திறைகொள்ளச்சென்றலும் திறைகொண்டிவந்து அவளதில்லத்தல்லது ஆண்டுத்தக்கியறியான், இஃகவாறியல்

பெண்கூறி நற்றாய்க்குத் தலைமளையு சற்பதிவிபாநிற்றல். அத்
ற்குச்செய்புள்.

செய்வம்பணிசெயலோன் தில்லைச்சிற்றம்பலமனைபா *
பெய்வம்பணிந்ததியாளென் றுதின்துதிசுறவமுந்சாதி *
செய்வம்பணிபச்சென்றலுமல்வந்தன் திச்சேரிந்ததியான் *
பெளவம்பணிமணிபணீ னூரிபரிசுன்னபாணீ மமகளே, (காசு)
விற்பொலி றுதலி

சற்பதி வித்த னு.

(இ-ள்.) திரவான்வழிபடப்பெந் தெய்வங்கவ்வணக்குந் திருவ
டிவேளையுடைபவ்னது தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தைபொப்பாள், என்
னூன் றும் வேறொரு தெய்வத்தைப்பணிந்ததியான், முன்னின்று
திசுறவொடாத பகவரீ வந்து பண்பும்வண்ணம் வினைவயிற் செ
ன்றாலும், அம்மன்னவன் அவளதில்லத்து வந்தல்லது ஆணமித்தங்
கிபதியாகி, பெளவந்தந்தமணிபோலப் பெருந்குவததுப்பிறந்
தனயோரதிபல்பு இன்னமுறைமனைபுடைய. எ-று.

தெய்வ-தெய்வமென விரிக்கும்வழிவிரிக்குநின்றது. தெய்வம்
பணிபுச்சென்றலுமென்பதற்குத் தெய்வர் அம்மையணியவென்
றுது, பெளவம்பணி மணிபெய்பதற்குக் கடைத்தும் பாம்பிடத்
துமுளவாகிய முத்தும் மாணிக்கமென்று முரைப்பாருமுளர்.
விற்பொலி றுதலி-விற்பொலு றுதலி. (காசு)

சுற்புப்பயப்புரைத்தல்.

சுற்புப்பயப்புரைத்தலென்பது- சற்பதிவித்தசெவிலி, அவள்
அவளைபொழிபவணக்காகையின் அவ னூருக்களி றும் வினைவயிற்
சென்றால் அவினைமுடித்துக் கொடுத்தவந்து தன்பந்தியிடத்த
ல்லது ஆணமித்தங்காதாதலான், அவளதுசுற்பு, அந்திக்காலத்துவ
டமீனையும்வெல்லுமென அவளதுசுற்புப்பயந்தமை நற்றாய்க்கு
க்கூறாநிற்றல். அதற்குச்செய்புள்.

சிற்பந்திகழ்கருதின்கிற்றிநில்லைச்சிற்றம்பலத்துப் *
பொற்பந்தியன்னசகடயவன் பூவணமன்னபொன்னின் *
சுற்பந்திவாய்வடமீ னுக்கடக்கும்படிசெந்து *
பிற்பந்திவாயன்றிவைகல் செல்லாதவ னிரங்கினிறே. (காசு)

சுற்புப் பயந் ற
அற்புத முரைத்த னு.

(இ-ள்.) றுண்டொழிவிளக்குந் திண்ணியமதிவையுடைய தில்
லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணானாகிய பொற்றகட்டுதிசை போலுஞ்

சடைபையுடையவனது பூவணத்தை யொக்கும்பொன்னினதுந்
பு அந்திக்காலத்தினதாதிப வடமீனையும்வெல்லும், அதனான் எந்த
ஆக்கொண்டவினையிடையுயிரிந்தி யினிதிசீ முடித்து அவனா
ரும் மதத்தானிரியளிறு நிறத்தைக்கடந்தும் இவ்வியக்கடன்ப
நீதியிடத்தல்லது தக்காது- ௭-து.

பொற்பந்திபன்னை சடைபென்பதற்கு அழகிய அந்திவானம்
போலுஞ்சடைபென்பாருமுள்ளர். அந்திக்காலத்துக் கற்புடைமக
ளிராற்றொழிப்பதெனின், அந்திவாய்வடமீனைச் சூள். கற்புப்பய
ந்தவற்புதமாவது - படிக்கடந்துங் கடிதவரும்வண்ணம் எயித்துக்
கொண்டவினையிடையுயிரிந்தியினிதுமுடித்தல். (௬௬௫)

மருவுதலுநாத்தல்.

மருவுதலுநாத்தலென்பது-கற்புப்பயப்புணாத்தசெவிலி, வே
ந்தற்குற்றழிப்பிரியினும் அவனாருந்தேரும் வினைமுடித்துத் த
ன்னிலையினல்லது புறத்துத்தக்காது, அவனும் அவனை யொழிய ம
ற்றோர் தெய்வமும் மணத்தானுநினைந்தறியாள், இஃதிவர்க்கதெல
ன அவ்விருவர்க்காதலு மருவுதல்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மன்னவன் றெம்முனைமேற்செல்லுயாயினுமாலரியே *
றன்னவன் றேர்புறத்தல்கல் செல்லா துவர குணனூற் *
தென்னவனேத்து சிற்றம்பலத்தான்மற்றைத்தேவர்க்கெல்லா *
முன்னவன் மூவலன் னானுந் தோர் தெய்வமுன்னவோ. (௬௬௬)

இருவர் காது லு
மருவுதலுநாத்தல் து.

(இ.ள்.) மன்னவனதுபகை முனைமேலெவப்பட்டுப்போமாயி
னும் பெரியவரியேற்றைவொப்பானாருந்தேர் தன்னினியினல்
லது புறத்துத்தக்காது, வரகுணனாகிய தென்னவனாலேத்தப்பயிஞ்
சிற்றம்பலத்திற்சுண்ணூற், தானல்லாதவரியயன் முதலாகியதேவர்க
க்கெல்லாம் முன்னேயுள்ளாள், அவனது மூவலன் யொப்பானும்
வேறொரு தெய்வத்தைத்தெய்வமாக்கக்கருதாள். ௭-து.

மற்றெத்தேவர்க்குமென்பது உட்பாடும். (௬௬௭)

கலவியின்பங்கூறல்.

கலவியின்பங்கூறலென்பது - இருவர்க்காதலுமருவுதல்கூறின
செவிலி, இவ்விருவருடைய காதுகலவியிப்பும், இன்பவெள்ளத்தி
டையமுந்தப்புகுகின்றதோருயிர் ஒருடம்பாற்றுப்பித்தலாராலை

யான் இரண்டிடம்பைக்கொண்டு, அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்தது, தினைத்ததனோடொக்கும், அதுவன்றி அவ்வின்பவெள்ளம் ஒருகாலத்தும் வற்றுவதும் முற்றுவதுஞ்செய்யாதென நற்றாய்க்கு அவரது கவலியின்பக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

ஆனந்தவெள்ளத்தழுநீனமொராருயிரீருருக்கொண்டானந்தவெள்ளத்திடைத்தினைத்தாலொக்குமம்பலஞ்சேராணந்தவெள்ளத்தகறகழலோனருள்பெற்றவரினாணந்தவெள்ளம்வற்றாதுமுற்றாதுவ்வணிநலமே. (கூள)

நன்னுதன்மடந்தை தன்னலங்கண் மகிழ்நூக்குளத்தோ முருணகூறியது.

(இ-ள்.) இருவரதுகாதலுங்களிப்புட், இன்பவெள்ளத்திடையமுந்தப்புகுகின்றதோருயிர் ஒருடம்பாந்துய்த்தலாராமையில் இரண்டிடம்பைக்கொண்டு அவ்வின்பவெள்ளத்திடைக்கிடந்தது தினைத்ததனோடொக்கும், அதுவேயன்றி, அம்பலத்தைச்சேர்ந்தவின்பவெள்ளத்தைச்செய்யு மொலிக்குங் கழலையுடைத்தாகிய திருவடிபுகுடையவனதருளைப்பெற்றவரின்பம்போல இவ்வின்பவெள்ளமும் ஒருகாலத்துக்குறைவுபடாது, இவ்வணிநலமுமுதிராது. எ-று.

இவையெந்திற்கும்மெய்ப்பாடு உவகைபவன்-மகிழ்தல்.கூள மணஞ்சிறப்புரைத்தல் முற்றிற்று.

ஓதற்பிரிவு.

இனி ஓதற்பிரிவென்பது-வரைந்துகொண்டபின்னர் தலைமகனுக்குமுதற்பிரிவு ஓதலாதலாம் கவலியின்மிகுதி கூறி நீக்காநின்றல்.என்றே. "ஓதல் சாவல் பகைதணி வினையே, வேந்தற் குற்றுழி பொருட்டிணி பரத்தைபென், ரூக்கவ்வாரே யவ்வயிற் பிரிவே," என்றோதப்படுதலின், முதற்பிரிவோதலாயிற்று. என்றே, இவ்வண்ணம் முன்னரோதலின் இவ்வைவரைந்தபின்னர் ஓதநின்றோடுவெனின், அல்லன், முன்னரிவளைப் பொருவிற்றதானென்று கூறப்படுதலால் ஓதிமுடித்தானென்பது. இவந்தானோதியபுருடார்த்தமாகிய தருமார்த்த காமங்களையொழிய வேறும்புருடார்த்தமாகக் கூறப்படுவன உளவோடுவென்பதனை யாராயவேண்டிக்கருத்தினனாதலானும், கவலியாற்றல் நின்றும் நின்றானாத் தனனாகவலி மிகுதிகாட்டி அவர்களைப்பறிவித்தல் தருமனால்விதியாதலானும், பிரியுமென்பவாகவிலி.

அதுவருமாறு - சூத்திரம். கல்விநலங்கூறல் பிரிவுநினைவுரைத் தல், சலக்கங்கண்டிரைத்தல் காதலர் தமது, வாய்மொழிகூறல் வரு வனநான்குநீ, தீ மமயில் கல்வி தேருங்காலே.

(இ-ள்.) கல்விநலங்கூறல்- பிரிவுநினைவுரைத்தல்-சலக்கங்கண்டிரைத்தல்- வாய்மொழிகூறித்தலை மகன்வருந்தல் எனவியைநான்கு ம் ஓதற்பிரிவாய். ௭-று. அவற்றுள்,

கல்விநலங்கூறல்.

கல்விநலங்கூறலென்பது - வரைந்துகொண்டபின்னர் ஓதற்கு ப்பிரிபவனுறுநின்றமலைமகன், சலைமகளுக்குப் பிரிவுரைத்தவானு க மிகவுங்கூற்றார் கற்றோர் நன்மைக்கெல்லையிலாத தன்மை பராவொனத் தோழிக்குக் கல்விநலங்கூறுநின்றம். அத்தற்குச்செ ய்ப்புள்.

கூரளவில்லாத்கழ்தருநல்விச்செம்பொன்வரையி *
 ஞரளவில்லாவளவு சென்றாரம்பலத்துணின்ற *
 வேரளவில்லாவொருவனிருங்கழலுன்னினின்போ *
 வேரளவில்லாவளவின்ராகுவொந்திகழையே. (கூர் ௮)

கல்விக்ககல்வர் செல்வத்தவொன ஶ்
 செநிகழற்பாங்கிக் கறிவறிவித்த னு.

(இ-ள்.) எந்திரூபு, நன்மைக்கெல்லையிலாத விளக்குங்கல்வி யாகிய மேருக்குன்றத்தினது மிக் கவளவில்லாத வெல்லையய டைந் கவர்கள் அம்பலத்தின் கணினிற் றூரளவையு மில்லாதகுப்பிஸ் லாதானுடைய பெரியதிருவழிகளைபறிந்து நினைந்தவரைப்போ ல நன்மைக்கெல்லையிலாத தன்மைபராவர். ௭-று.

செம்பொன்வரையென்றான், தூய்மையும் பெருமையும் கலை காமமுழைமையால். கற்றதின்மேலுந் கற்கறினக்கின்றுகுத லான், ஆரளவில்லாவளவுசென்றொன்றான். ஆரளவு-காதமும் பு னைகமுதலாயின அளவு. ஓரளவென்பது-காட்சியும் அனுமாஸமு முதலாயினவளவு. இது குறிப்பெச்சம். செல்வத்தவர்-இல்வாழ்க் கைச்செல்வத்தவர். அறிவறிவித்தது- அறிப்பப்படுவதனைபறிவித்த னு. பாங்கியறிவறிவித்ததென்பது பாடமாயின், சலைமகனதுகுநி ப்பைபக்கண்டி தோழி தலைமகட்டுக் குறிப்பினும்கூறினாகவுரை க்க. மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்ந்தல். (கூர் ௮)

பிரிவுநினைவுரைத்தல்.

பிரிவுநினைவுரைத்தலென்பது-கல்விநலங்கேட்டதோழி, அவன் [கூக]

பிரிதற்குப்பிப்பறிந்து, மிகவுங்கதற்றோர் நன்மைக்கெதிரில்லாத தி
 ன்மைபராவொன்பதனைபுகொண்டு, நின்புணர்முலையுற்ற புரவ
 லர், அழற்காணத்தேபோய்க் கல்வியான் மிக்கானாக்கிட்டு அவரோ
 டுசொலித் தங்கல்விமிகுதிபுலப்படுத்திப் பிரியாநின்றுானத் த
 லைமகன் ஓ துதற்குப் பிரிவுநினைந்தமை தலைமகளுக்குக்கூறாநின்ற
 ல். அதற்குச்செப்புகள்.

வீதலுற்றார் தலைமையை நினைமிக்கோண்கழந்தே *
 காதலுற்றார் நன்மைகல்விசெல்வீதருமென்பதுகொண் *
 டோதலுற்றாரும் துணர்சலுற்றார் செல்வன்மல்வழற்காண் *
 போதலுற்றார் நின்புணர்முலையுற்றபுரவலரோ. (கூறல்)
 கல்விக்கல்வர் செல்வத்தவொன ப்
 புகுமுன்மடந்தைக்குப் பாங்கிபகர்ந்த னு.

(இ-ள்.) செல்வீ, கெடுதலையடைந்தவர் தலையாவிப்பன்றமலை
 னையுடையான், தில்லைக்கணுளானுகியபெரியோன், அவனுடைய
 திருவடிக்கேயென்புற்றானு நன்மைபைக் கல்வி தருமென்பத
 னைக் கருதி, ஓ துதலான் மிக்கானாக்கிடைந்து, எல்லா தூல்வையு
 முணர்சலுற்று, நின்புணர்முலையைச்சேர்ந்தபுரவலர், இன்ன
 மையைச்செய்யும் மிக்கவழலையுடைய னானகத்தைப் போகநினை
 ந்தார்-எ-று.

ஓத்தான் உயர்ந்தானாக்கிடைத்து அவரோடுசொலித் தமதுகல்
 விமிகுதியையறியலுற்றான் றுணாப்பாருமுளர். உணர்சலுற்றா
 ரென்பதனை முற்றுகவுணாப்பினுமமையும். நின்புணர்முலையுற்ற
 வென்றதனால், முலையிடத்ததுயிலினைந்து நீட்டியானு வருவ
 றொன்றும், புரவலொன்றதனால், நின்னலந்தொலையாமற் காப்ப
 ரொன்றுக்கூறிப் பிரிவுடம்படுத்தாளாம். செல்வத்தவொன்றது-ந
 ண்டித்தலைமகனை. மெய்ப்பாடி- அழுலையைச்சார்ந்தபெருமிதம்.
 பயன்-பிரிவுணர்ந்துதல். (கூறல்)

கலக்கங்கண் டினாத்தல்.

கலக்கங்கண்டினாத்தவென்பது-பிரிவுநினைவுகாப்பக்கேட்டத
 லைமகனது கலக்கங்கண்டதோழி, அன்பர் சொற்பாவிரும்பினொ
 ண்ண, அச்சொல் இவள்செவிக்கட காய்ந்தவேல்போலச் சென்றெ
 ய்கிறந்து, இனி மற்றுள்ளபிரிவை எண்ணமாற்றுவளெனத் தன்னு
 ள்ளேகூறாநின்றல். அதற்குச்செப்புகள்.

சற்பாமகிற்றில்லைச்சிற்றம்பலமதுகாதல்செய்த *
 விற்பாவிலங்கெலங்கோணவிரும்பலர்போலவன்பர் *

சொற்பாவிரும்பினொன்னமெல்லோதிசெவிப்புறத்துக் *
சொற்பாவிலங்கிலவேல்குளித்தாங்குக்குறுகியதே. (காடி)

ஓதற்ககல்வர் மேதக்கவொன ப்
பூங்கொடிசைக்கம் பாக்கிகண்டுரைத்தது.

(இ-ள்.) கல்லாற்செய்யப்பட்ட பரந்தமதிலையுடைய தில்லைக்க
ட்சிற்றம்பலமதனைக்காதலித்த வில்லாசச்செய்யப்பட்ட பரந்த
மலையையுடைய எம்முடையகோனை விரும்பாதாணாப்போல,
நம்மல்பர் சொல்லானியன்ற பாவாகியநூல்களைக் கந்தவிரும்பி
னொன்றுசொல்ல, அச்சொல் மெல்லோதியையுடையானது செ
விக்கட் சொற்றொழில்பரந்த விளங்குமிலையையுடைய வேல்செ
ன்று முழுகினுற்போலச் சென்றெய்திற்று, இனிப்பிரிகைபெங்க
ணமாற்றுமோ! ன-று.

பொருப்புவிஸ்விமெல்லிருப்புடையார் கல்விக்கடனீந்திவரு
ந்தாமையின் விரும்பலர்போலச்சொற்பாவிரும்பினொன்றான்.
இனி வருந்தவெஸ்பதோர்சொல்லவிரித்து விரும்பலர்போல
வருந்த அச்சொற்குறுகியதென்றுணாப்பினுமமையும். பூங்கொ
டிசைக்கம் பாக்கி தன்னுள்ளேசொல்லியது, தலைமகற்குக்கூறிய
தென்றுணாப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி - அழகை. பயன் - செலவ
முங்குவித்தல். (காடி)

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தல்.

வாய்மொழிகூறித்தலைமகள்வருந்தலென்பது - கலக்கக்கண்டு
ரைத்ததோழிக்கு, முன்னிலைப்புறமொழியாக நினைப்பிரியென்
பிரிவுமாற்றெனென்று சொன்னவர்தாமே பிரிவராயின், இதற்கு
நாஞ்சொல்லுவதென்னெவ்வனத்தலைமகனது வாய்மொழிகூறித்
தலைமகள்வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பிரியாமையுமுயிரொன்றுவதும்பிரியிற்பெரிதற் *
தரியாமையுமொருக்கேநின்றுசாற்றினர்நையன்மெய்யிற் *
பிரியாமையெய்துநின்றேன்நிலைப்பேரியலாரான்ன *
புரியாமையுயிதுவேயினியென்றும்புகல்வதவே. (காடிக)

கீதறுகல்விக்குச்செவ்வன்செல்லுமெணப்
போதுறுகுழலி புலம்பிய னு.

(இ-ள்.) நையலானது திருமேனியினின்றும் பிரியாமையை
ச்செய்து நின்றுவனது தில்லையிற் பெருந்தன்மைபையுடையலு
ர் நம்பிப்பிரியாமையையும், இருவருக்குமுயிரொன்றதையும்,

பிரியிற் பெரிதமாத்ரமையையும் ஒருங்கே அக்காலத்து நம்மு
ன்னின்று கூறினார், இப்பொழுது அவற்றுட் பிரியமை பொய்
யாகக்கண்டமயிற், உயிர்வேறுபடக்கருதுதலும் பிரிவாற்றாத
லுமாகிய அன்னவற்றைச் செய்யாமையும் இப்பிரியாமையோ
டொக்கும், இனிநாஞ்சொல்லுவதெல்! ௭-று.

தைவன்மெய்யிற் பிரியாத பேரன் பிடுகுனது தில்லைக்கட்பயின்
றும் அப்புபேரது பிரிதல் எக்ஷணம்வல்லாயினுடொண்ணுக்கரு
த்தால், பிரியாமையெய்துநின்றே ன்நிலைப்பேரையவா றென்ற
ள். பிரிவுகாணப்பட்டமயிற், அன்னவென்றது ஒழிந்தவிரண்
டையுமேயாம். அன்னப்பிரியாமையுமிதுவேயென்பதற்குப் பிரி
வுமுதலாகிய நமக்கின்றதைவற்றைத் தாம் செய்யாமையுமிதுவே
யாயிருந்ததெனினுமையும. இன்னல்பிரியாமையு மிதுவேயெ
ன்று பாடமோதுவாருமுளர். மெய்ப்பாடும் பயனும்- அவை.)

ஒன்றபிரிவு முற்றிற்று.

காவற்பிரிவு.

இனித்தாவற்பிரிவென்பது எல்லாவுயிர்களுையும் அரசன் பாது
காக்கவென்றதருமநூல்விதியால் அக்காவற்குப் பிரிதல்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம். பிரிவறிவித்தல் பிரிவுகேட்டிரங்கல்,
வருபவையிரண்டும் வைபங்காவல்.

(இ-ள்.) பிரிவறிவித்தல்- பிரிவுகேட்டிரங்கல் எனவிலையிரண்
டுங் காவற்பிரிவாம். ௭-று. அவற்றுள்,

பிரிவறிவித்தல்.

பிரிவறிவித்தவென்பது- தருமநூல்விதியால் நமர் உலகத்தைப்
பாதுகாப்பால் பிரியக்கருதாநின்றொனத்தலைமகன் காவலுக்கு
ப்பிரியக்கருதாநின்றநன்ம தோழி தலைமகளுக்கறிவிப்பாநிற்றல். அ
தற்குக் செய்யல்.

- மூப்பாணியை யவன் முன்னவன் பின்னவன் முப்புரங்கள் *
வீப்பான் வியன் நிலையானுளால் விரிநீருலகக் *
காப்பான் பிரியக்கருதுகின்றார் நமர் கார்ச்சயத்தல் *
பூப்பாணவமொளிரும் புரிதாழ் குழங்கொடியே. (காறவெ.)

இருநிலங்காவற் கேடுவர் நமொன ப்
பொருகடர்வேலோன் போக்கறிவித்தது.

(இ-ள்.) சரிபகவல்போலுங்கண்ணியையும், பூவின்கண் நறுநாற்றமுடைமையாட்பநண்மைவிளங்குஞ் சருண்டதாழ்த்தகுழலையுமுடைய பூவின்கையையொப்பாடி, எல்லாரீயாக்ககக்கும்முன்னே தனதிகசையாற்கொள்ளப்பட்டதிருமேனியையுடையனாகவின் எல்லாரீக்குந்தான் மூப்பான், பின்னோன்றியபாக்கையையுடையா லெல்லாரும் மூப்பவும் தான் நிலைபெற்றவிளமைபையுடையனாகவின் எல்லாரீக்குமினையான், உலகத்திற்குமுன் னுள்ளோன், அதற்குப்பின் னுமுள்ளோன், மூன்றுபுரங்கையுக்கொடுப்பான், அதன்மேலிலக்கணனாக, அவனதேவவால் நமர்விநிந்தநீராற் சூழப்பட்டவுலகத்தைக் காக்கவண்டிப் பிரிபக்கருநாநிசீரார் ஏறு.

கில்லையானேவலவது-எல்லாவுயிர்களையுமரசன் காக்கவென்னுந்தருமனாவதி. காத்தலாவது-தன்வினைசெய்வாரானுங் கள்வரானும் பகைவரானும் உயிரீடக்குவருமச்சத்தை நீக்குதல். கில்லையானருளாவென்பதற்கு அவனதருளானுலகத்தைக்காக்குந்தன்மைபையெய்தினுதலின் அகாவற்குப்பிரிவின்றினைன்றரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாடி - அழுக்கையச்சாரீந்த பெருமிதம், பபயி-சாவற்குப்பிரியும்பிரிவுணரீத்துதல். (கூறியு)

பிரிவுகேட்டிரங்கல்.

பிரிவுகேட்டிரங்கலென்பது-பிரிவறிவித்ததேழிக்கு,முற்காலத்துக் குரவர்களாற் பாதுகாக்கப்படி நம்மைவந்து யானெதறற்புக, அதனைவிலக்கி நம்முயிரீத்தந்தவர், இன்று தம்மல்லதில்லாத இக்காலத்துத் தாம் தினைநீருக்கின்றதுவோ, இதுதமக்குத்தகுமாவெனக் தலைமனைதுபிரிவுகேட்டித் தலைமகளிரக்காநிற்றல். அதற்குசெய்யுள்.

செறுகட்டெருக்கைத்தின்னோட்டுக்குழைசெவிச்செம்முசமாத்*
 செறுகட்டழிபமுன்னுப்பச்செய்தோர்கருப்புச்செய்யோ *
 னுறுகட்டழலுடையோனுறையம்பலமுன்னலறிந் *
 னுறுகட்டபிரிமுலாயிதுவோவின்றுகுழிசீற்றதே. (கூறியு)
 மன்னவன்பிரிவு நன்னுதலறிந் னு
 பழங்கணெய்தி பழுங்கல்சென்ற னு.

(இ-ள்.) பூவின்றேனையுடைய நெருங்கியசருண்டகுழலையுடையாய், சிறிபகண்ணியையும், பெரியகையினையும், திண்ணியகேட்டினையும், குழைந்தசெவியினையும், சிவந்தமுக்கினையுமுடைய யா

கையின னு வகுத்தும்வளைப்புக்கெடக் குரவராற்பா துகாக்கப்படு
முற்காலத்து நம்மையுய்வித்தவர், கருப்புநிலில்லைபுடையவனைச்
சென்றற்ற சண்ணீர்தீயையுடையவ னுறையும் அம்பலத்தையுள்
இராணாப்போலக் கண்ணோட்டமீன்றித் தம்மல்லதில்லாத இக்
காலத்து நினைக்கின்றதி துவோ! இதுதகுமோ! ௪-று.

கருப்புச்சிலையோசென்பதன் எழுவாயாக்கியுரைப்பினு மமை
பும், தெறுகட்டழீஇமுன்னமுய்ச்செய்தோரென்பது பாடமா
பின், தெறுகின்றவிடத்துத் தழுவி முன்னம்மையுய்வித்தவன்
னுரைக்க. மெய்ப்புரறி-அழுக்கை. பயன்-செலவழுங்குவித்தல். ( )
காவற்பிரிவு முற்றிற்று.

பகைதணிவிவணப்பிரிவு

இனிப் பகைதணிவிணப்பிரிவென்பது- தம்மிற்பகைத்தலேந்
தரைப் பகையைத்தணித்து இருவரையும்பொருந்தப்பண் னாதல்.

அதுவருமாறு-குத்திரம். பிரிவுகூறல் வருத்தந்தணித்த, விருப
கை தணித்தற்கேசுவல்ப.

(இ-ள்.) பிரிவுகூறல் - வருத்தந்தணித்தல் எனவிவையிரண்டும்,
புதைதணிவிணப்பிரிவாம். ௪-று. அவற்றுள்,

பிரிவுகூறல்.

பிரிவுகூறவில்ன்பது- ஒருவர னுள்ளமிகுதியை ஒருவர் தணித்த
ந்கரிதாசிப இருவேந்தர் தம்முட்பகைத்து உடன்படியப்புகுநா
தின் னு ரொனக்கெட்டு, அவ்விருவராயுமடக்கவல்ல திற னுடையரா
தின், அவரைப்பகைதணித்து அவர் தம்மிலொன்றுபட வேண்டி
தின்னைப்பிரியக்கருநாதின் னு ரொனத் தலைமகன் பகைதணிக்கப்பி
ரிய னு ரு தின்றமை தொழி தலைமகளுக்குக்கூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்புள்.

யிகைதணித்தற்கரிதாமிருவேந்தர்வெம்போரிமிடைந்த *
பகைதணித்தற்குப்படர் தலுற்றார் நமர்பலப்பிறவித் *
தொகைதணித்தற்கெவ்வையாண்டு ரொண்டோன்றில்வெக்குழ்பொழில்வாய் *
முடைதணித்தற்கரிதாம்புரிதாழ்ந்தருமொய்குழலவே. (கூறாய்ச)

அன்னுபகைதணிப்ப மன்னவண்பிரிவு
நன்னுறுங்கோதைக்கு முண்ணிமொழிந்த து.

(இ-ள்.) பேரருவினாராதலின் தாமளிக் குமிடத்துப் பலபிறவி
த்தொகையாவருங்கழிபெருந்துன்ப முடையாரையேவேண்டி

தலின் எண்ணமுடிகொண்டவனது தில்லைக்கட்குழந்தபொ
ழிவிடத்துளவாகிய போதுகளாற்றனது நறுநாற்றமாற்றுதற்கி
தான் ஒருண்ட தாழ்த்த நெருங்கிய குழலையுடையாய், ஒருவருள்
ளமிகுழிபை ஒருவர்கணித்தற்கிதாநாநின்ற இருவேந்தரது வெ
ய்ப்பொர் நெருங்கிய பகையை மாற்றுதற்கு, நமர் போதநினை
த்தார் எ-று.

எளிதினிற்சந்துசெய்வித்துக் கடிதின் மீள்வொன்பது பயப்
ப, மிகைதணித்தற்கிதா மிருவேந்தொன்றதனால் ஒத்தவலியின
ராதலும், வெம்பொர்மிகைந்தவென்றதனால் ஒத்ததொலைவினரா
தலுக்கூறினளாம். மிகைதணித்தற்கிதாம்பகை பெனவினையும்.
மெய்ப்பாடி- அநூகையைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன் - பகைத
ணிவினையிடைப்பிரிவுணர்த்துதல். (கா 15)

வருத்தந்தணித்தல்.

வருத்தந்தணித்தவென்பது-தலைமனைதுயிரிவுசேட்டு உள்ளு
டைந்து தனிமைபுற்று வருந்தாநின்றதலைமனை, நினைவிட்டி அ
வர்பிரியார், ந்தெருப்பையுற்றவெண்ணெயும் நீராயுற்றவுப்பும்
போல இவ்வாறுருகித் தனிமைபுற்று வருந்தா தொழிபெனத்
தொழி அவளது வருத்தந்தணிபாற்றல். அதற்குச் செய்புள்.

நெருப்புறுவெண்ணெயுநீருறுமுப்புமெனவிக்கினே *
பொருப்புறுதோகையுலம்புறல்பொய்பன்பர்போக்குமிக்க *
விருப்புறுவோவைவிண்ணோரின்மிகுத்தறண்ணுர்கழியத் *
திருப்புறுசூலத்தினேந்தில்லைபோலுந்நிருறுதலே. (கா 16)

மணிப்பூண்மன்னவன் நணப்பதில் வை
அஞ்சல்பொய்யென வஞ்சியைத்தணித்தது.

(இ-ள்.) தன்னை மிக்கவிருப்புறுமவரை விண்ணோரினு மிகக்
செய்து பகைவர் மாய விதிர்க்கப்படுஞ்சூலவேலையுடையவனது
தில்லையையொக்குந் திருறுதால், பொருப்பைச்சேர்ந்த மயில்
போல்வாய், திபையுற்றவெண்ணெயும் நீராயுற்றவுப்பும்போல இ
வ்வாறுருகித் தனிமைபுறுதொழி, அன்பர்போக்குப்பொய். எ-று.

மிகுத்தெண்ணும் வினபெச்சம்-திருப்புறுசூலமென்புழித் தி
ருப்பென்பதனோடுமுடிந்தது. மெய்ப்பாடி - பெருமிதம். பய
ன்-தலைமனை யாற்றுவித்தல். (கா 16)

பகைதணிவினப்பிரிவுமுற்றிற்று.

வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு.

இனி வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவு வன்பது ஒருவேந்தனுக்கொரு வேந்தன் றொலைந்துவந்தடைந்தால் அவனுக்குத் தவிசெய்யப்பிரிவாதிற்றல்.

அதுவருமாறு- குத்திரம்- பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமையுடையவர்களைவந்தல் காணாநோக்கி, வருந்தியுரைத்தல் மலர்க்குமுலரிவை, கூடிக் கண்டிசுவறல் குளிர்முன்பணிச்சுவ, னொத்துகூற னொக்கிப்பின்பணிக்குகூறியுரைத்த விளவேனில்கண்டவ, விண்ணலெய்த வினுவவர்க்குறித்த, பருவமாமென வரவுகூறல், பருவமறைத்துரைத்தல் மறுத்துநாத்தல்லொடு, தேர்வரவுகூறல் வினைமுற்றிநினைத, நிலைமைநினைத்துரைத்தல் முகிலொடுகூறல், வரவெய்தித்துரைத்தல் மறவாமகூறல், மந்திவையி லொட்டுமுற்றழிப்பிரிவாம்.

(இ-ள்.) பிரிந்தமைகூறல்- பிரிவாற்றாமையுடையவர்களைவந்தல்- வரவெய்திவருந்தல்-கூடிக் கண்டிசுவறல்-முன்பணிக்குநொத்துரைத்தல்-பின்பணிநினைந்திரங்கல் - இளவேனில்கண்டி, விண்ணலெய்தல்-பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்- பருவமன்றென்றுகூறல்- மறுத்துக்கூறல்-தேர்வரவுகூறல்-வினைமுற்றிநினைதல்- நிலைமைநினைத்துகூறல்-முகிலொடுகூறல்-வரவெய்தித்துரைத்தல்-மறவாமகூறல் என்னவியைபதினாறும் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிவாம். எ-று. அவற்றுள்,

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது- தம்மைவந்தடைந்தவேந்தனுக்குநீதாமுதவிசெய்வாராக வெய்யபொரையுடையபாசறைமெல் நமர் சென்றார், இனிபய்வேந்தன் பகைவராலிடப்பட்டமதில் இன்றென்றுப்பொடியுமோவெனத் தலைமகன் வேந்தற்குற்றுழிப்பிரிந்தமை தோழி தலைமகனுக்குக்கூறுதிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொதுகுலாயபுணமுடிவேந்தர்தம்போர்முனைமேன் *
மாதுகுலாயமென்னொக்கிசென்றார்நமர்வண்டலியூர்க் *
காதுகுலாயகுழியெழிலொனைக்கருதலர்போ *
வேதுகொலாயவிளைகின்றதின்றொன்றார்மதிவே. (கூறல்)
விறல்வேந்தர் வெய்முனைக்கூ ட
டிறல்வேந்தர் செல்வொன்ற டு.

(இ-ள்.) மடவழகுபெற்ற மெல்லிபநோக்கக்கையுடையாய், புவழகுபெற்ற பெண்சிசெய்யப்பட்ட முடிபையுடைய வேந்தரி

தமது போராயுடைய பாசறைமேல், நமர் சென்றார். வளைய
புலியூரிற் காதுகுபெற்றகுழையாலுண்டாகிய எழிலயுடையவ
னைக் கருதாதாரைப்போல ஒன்றிராவிடப்பட்ட மதில் இன்றியா
தாய்முடியுமோ! ௭-று.

வினைமுடித்துக்கடி துமிள்வொன்பதுபயப்ப, ஒன்றிரிமெழிவி
ன்றேயழிபுமென்று கூறினாராம். கொல்வென்பது அசைநிலை.
சென்றொன்றிணர்வுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்கூறினார். திறவி
வேந்தொன்றது, காதுபற்றியன்று தலைமைபற்றி. மெய்ப்பாதி- அ
ழுக்கையச்சாரிந்தபெருமிதம். பயன்- வேந்தற்குற்றழிப்பிரிவு
ணர்ந்துகள். (காபியன்)

பிரிவாற்றுகமைகார்மிசைவைத்தல்.

பிரிவாற்றுகமைகார்மிசைவைத்தலென்பது-பிரிவுகேட்டதலைக்
கள், தனதுவருத்தம்செய்தி காதலர்வினைவயிற்றிரிய நீவருந்தினால்
வினைமுடியுமாறென்றோவென்றதோழிக்கு, பாண்வார்பிரிந்ததற்கு
வருந்துகின்றேனல்லென், இக்கார்முடிச்சென்று அப்பாசறைக்க
ணை தோன்றுமாயின், நம்மைநினைந்தாற்றாராய், அவ்வினைமு
டிக்கமாட்டாரென்று அகற்றுவருந்துகின்றேனெனக் கார்மிசை
வைத்துத்தனதுவருத்தங்கூறிற்றல். அகற்றுச்செய்யுள்.

பொன்னிவளைத்தபுனல்சூழ்நிலவிப்பொலிபுலியூர்
வன்னிவளைத்தவளர்சுடையோனைவணங்கலர்பொற்
றுன்னிவளைத்தநந்தோன்றற்குட்டாசறைத்தோன்றுக்கொலோ
மின்னிவளைத்துவிநிநீர்கவருமவியக்முடிகிலை. (காபியன்)

வேந்தற்குற்றழி விறலொன்பிரி ய
எந்நிழைபாங்கிக் கெடுத்துரைத்த து.

(இ-ள்.) பொன்னி சுற்றுதலானுண்டாகிய புனலாற்றுகுழப்பட்ட
நிலப்பெற்றுப்பொலிசின்றபுலியூரில் வன்னித்தளிராற் குழப்பட்ட
ட நெடியசுடையாயுடையவனை வணங்காதாரைப்போல இடர்ப்
படப் பகைவனாக்கிட்டிசு சூழ்போகிய நம்முடையகோன்றற்கு
மின்னிபுலகத்தைவந்துவளைத்துப் பாந்தகடல்பெருகும் பெரி
யமுடிக் பாசறைக்கணை சென்றுதோன்றுமோ! ௭-று.

வளைந்தலை விரிநீர்மேலேற்றினுமமைபும். தோன்றுமாயின்
அவர் ஆற்றாராவொன் யானாற்றேனுகிவ்மேனென்பது கருத்து.
பொன்னிவளைத்தபுனலென்பதற்குப் பொன்னியாற்றையைப்ப
ட்டபுனல்வன்றும், வன்னிவளைத்தவென்பதற்குத் தீயைவளைத்தா

ந்போலுஞ்சடைபென்றுமுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாடி- அமு
கை. பயன்-ஆற்றுவித்தல். (௧௩௮௭)

வானோக்கிவருந்தல்.

வானோக்கிவருந்தலென்பது-உற்றுநிப்பிரிந்த தலைமகன், பார்
ப்புக்களோடு பெடைக்குருகைச்சேவல் தன்சிறகானெடுக்கிப் ப
லியான்வரும் மிக்ககுளிரைப்பாதுகாக்கின்ற இரவின்சண் எனது
போதரவு அவனாக் கெண்டுகொல்லோவெனத் தலைமகனது வடி
வையினைந் து வானநோக்கி வருந்தாநின்றல். அதற்குச்செப்பியள்.
கோலித்திசும்சிறகொன்றிவெடுக்கிப்பெடைக்குருகு *
பாலித்திரும்பணிபார்ப்பொயிசேவல்பயிலிரவின் *
மாலித்தணயநியாமறைபோனுறையம்பலமே *

போலித்திருதுதலாட்கென்னதாங்கொலென்போதரவேகாடிஅ
மானோக்கி வடிவுநினைந்தோ ன்
வானோக்கி வருந்திய னு.

(இ-ள்.) பார்ப்புக்களோடு பெடைக்குருகை விளங்காநின்றசிற
கொன்றிணற்கோலியாடுக்கிப் பாதுகாத்துக் கொண்டற்றவ
லையான்வரும் மிக்ககுளிரைச்சேவல் தானுழக்குமிரவின்சண், மா
லாந்சிறிதுமநியாதஅந்தணுறையும் அம்பலத்தைப்போல்வாளா
டியத்திருதுதலாட்குஎனதுபோதரவுஎத்தன்மையதாகுமோ!எ-று

இரவினென்னதாமெனவியையும். நாம் இக்காலத்து நநிகாதலி
க்குப் பணிமருந்தாயிற்றிலேமென்னும் உள்ளத்தானுகலின், பெ
டையொடுக்கிய சிறகைத் திசும்சிறகெனப் புனைந்துகூறினான்.
போலித்திருதுதலாட்கென்பதற்கு அம்பலம்போலும் இத்திரு
துதலாட்கென்றுகாப்பினுமமையும். இத்திருதுதலாஎன்றான்,
தன்னெஞ்சத்தளாகலின். மெய்ப்பாடி-அச்சம். பயன்-மீடற்கொ
ருப்பித்தல். (௧௩௮௮)

கூதிர்கண்டுசுவறல்.

கூதிர்கண்டுசுவறலென்பது-விழாநின்றபணியிடத்து எல்லாரு
ம் நெருப்புத்திரளைமேவாநித்ப மலைத்திரளையேறித் தூணியில்
லாதாராதேயும் புயலினம் நமக்கேயென்றித் தம்மையடைந்தார்
க்குகவிசெப்பச்சென்றாரக்குஞ் சென்றுபொருந்துமோ, பொரு
ந்துமாயின், நம்மைநினைந்து ஆற்றாராய், அவ்வினைமுடிக்கமாட்
டபொணந்தலைமகன் கூதிர்கண்டுசுவலாநின்றல். அதற்குச்செப்பியள்

சுருப்பினமேவும்பொழிந்தில்லைமன்னக்கண்ணாரருளால் [ய்
விருப்பினமேவச்சென்றூர்க்குஞ்சென்றல்குஞ்சென்றவீழ்ப்பனிவா
நெருப்பினமேநெடுமாவெழிஞ்சென்றசென்றூர்க்குநின்ற *
பொருப்பினமேநித்தியவாப்பார்க்கும்புயலினமே. (காயக)

இருக்கதி ரொதிர்வுகண் டி
சுருக்குழவி கவலைபுற்ற டு.

(இ-ள்.) விழாநின்றபனியிடத்து எல்லாரும் நெருப்புத்திர
னைமேவாநிற்ப நெடியமாயவனநெழில் கண்டார்க்குப்புலப்ப
டச்சென்று அவிவிடத்துநின்ற மலைத்திரனாயேறித் துணையில்லா
நாசாததேறும் புயலினங்கள், சுருப்புத்திரள்பொருந்தும்பொழி
லைபுடைய தில்லைபிம்மன்னவன்கண்ணாண்டாடிப யிக்கவருளான் வி
ருப்பையுடைய கம்மினந் தம்மாலுதலிபெற்றுப்பொருந்தும்வ
ண்ணஞ் சென்றூர்க்குஞ் சென்றுதங்குமோ! எ-று.

அலகுதலாவநுந் துயருறுதனோக்கிச் சென்றூர்க்குமென நா
ன்காவதனாக்கறிஞர் நெருப்பினமேபென்பதனைப் புயன்மே
லேற்றி இடிநெருப்பென்றும், சென்றென்பதனை மலைமேலேற்றி
உபாந் தென்றும், உணாப்பினமமையும். மெப்பாடி - அமுகை-
பயன் - தொழிபையாற்றுவித்தல். (காயக)

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தல்.

முன்பனிக்குநொந்துரைத்தலென்பது - மக்களேயன்றிப் புள்
ஞாந்தர்பெடைபைச் சிறகாடுகொடுக்கிப் பிள்ளைகளேபுந்தமுவி இ
னஞ்சூழ வெநவாது துயிலப்பெறகின்ற இம்மயங்கிருட்கண், இ
டையருது விழாநின்ற பனியிடைக்கிடந்து வாடித் துயர்வாயாச
வென்ற என்னைப்பெற்றவனை நோவதல்லது யான்யாரானோவே
னென முன்பனிக்காற்றாது தாயொடு நொந்துகூறுநின்றல். அத்த
குச்செய்புள்.

சுற்றிவளியுப்பனி தூங்கத் துவண்டி துயர்கவென்று *
பெற்றவன்மெய்பெண்பெற்றாள் பெடைசிறகாடுகொடுக்கிப் *
புற்றிலவாளாவந் தில்லைப்புள்ஞாந்தம்பிள்ளைதழீடு *
மற்றினஞ்சூழ்ந்து துயிலப்பெறுமியம்மயங்கிருளே. (முஉய)

ஆன்றபனிச் சுற்றாதழி ந்
தின்றவளை யேழைநொந்து.

(இ-ள்.) புத்தையுடையவல்லாத ஓளியையுடையபாம்பையணி
ந்நவனது தில்லையின் மக்களேயன்றிப் புள்ளும் பெடைபைச்சி

ற்காடுகெடுக்கித் தமதுபின்னாளையுந் தழுவி இனஞ்சூழ்ந்து வெ
ருவாது துயிலப்பெறுகின்ற இச்செறிந்தவிருட்கண்ணே மேனி
பெய்க்குஞ்சுற்றி வீழாநின்ற பனி இடையருதுநிற்ப, அதற்கோ
ர்மருத்தினந்தித் துபர்வாயாகவென்று, என்னையின்றுவளே ஈஸ்ரு
ள், இனி யால் யாரானோவது! எ-று.

சுற்றினதூங்க வெணவியையும். மயங்கிருட்கட்டியர்வாயாகவெ
ன்க் கூட்டிக. சுற்றினவென்பது பெயொச்சமுமாம். மற்ற - அ
சைநிலை. புற்றிலவாளரவென்பதற்கு முன்னுணர்த்துணர்த்தக. மெ
ப்பாமி-அது. பயன்-ஆற்றாமையிக்குதல். (கஉய)

பின்பனிநிலைந்திரங்கூலம்.

பின்பனிநிலைந்திரங்கூலென்பது- இப்பெரியபனி வையமெந்
கும்பரந்து துலைகளைப்பரப்பியவாறு அவன்பொறுக்குமளவ
ன்று, அவனைச்சொல்லுகின்றதென், எனக்குமாற்றுதலரிதென்ப
துபோதர, மிக்கதனிமைபயுடைபார்க்கு இப்பனி, வான் சரத்
தைத்தருமாயின், அதனோடொக்குமெனத் தலைமகன் தலைமகள்
துதுயரநிலைந்திரங்கூலிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புரமன்றயரப்பொருப்புனில்லைந்திப்புத்தேளிர்நாப்பட் *
சீரமன்றயனைச்செற்றோன்றிலைச்சிற்றம்பலமனையார் *
பரமன்றிரும்பனிபாரித்தவாபரந்தெங்கும்வையஞ *
சரமன்றிவான்றருமெவொக்குயிக்கதயியருக்கே. (கஉஉ)

இரும்பனியி நெட்டிர்வுகண்   ௫
சுரும்பிவர்குழவி துயரநிலைந்தி   ௬

(இ-ள்.) பெரியபனி வையமெங்கும்பரந்து துலைகளைப்பர
ப்பியவாறு தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தையொப்பாளதளவன்று, மிக்
கதனிமைபயுடைபார்க்கு இப்பனி, உயிர்கவாவெருண்டு, வான் ச
ரத்தைத்தருமாயின், அதனோடொக்கும். எ-று. புரமன்றது அன்
து பொருப்பாகியவிலையேந்தித் தேவரநடுவே அவர்க்குத்தலை
வகுதிய அயினையன்றுசீரமரிந்தவனது தில்லைச்சிற்றம்பலமென
க்கூட்டிக.

பாந்தெங்குந்தருமெலென்றியைப்பினுமமையும். இக்காலத்
து அவளாற்றாமை சொல்லவேண்டுமோ எனக்குமாற்றுதலரிதெ
ன்பது போதரத்தியருக்கெனப்பொதுமைபாற்கூறினார். இற
னைத் தோழிகூற்றுகவுணாப்பாருமுள். மெப்பாமி-அது. பயன்
தலைமகன்பாற்றுவித்தல். (கஉஉ)

இளவேணில்கண்டிண்ணலெய்தல்.

இளவேணில்கண்டிண்ணலெய்தலென்பது-மேன்மேலுந்நிறம் பெற்றிருளாநின்ற இக்குயில்கள், மாம்பொழில்சு சுற்றுமவற்றூ பற்றின, இனிபுயிர்வாழுமாறென்றும் கண்டிண்ணலெய்தல் தலைமக ள் இளவேணில்கண்டிண்ணலெய்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வாழும்படிபொன்றுகண்டிலும்வாழியிம்மாம்பொழிற்றேண் *
சூழமுசுச்சுற்றும்பற்றினவாற்றெண் டையங்கனிவா *
பாழிச் சமொழி மங்கைபங்கன் சிற்றம்பலமாதரியாக் *
கூழிச் சமலிணமபொன்றிருளாநின்றகோகிலமே. (௧௨௨)

இண்ணிளவேணின் முன்னுவதுகண் ௫
மெண்ணைகப்பேதை யின்னலெய்திய து.

(இ-ள்.) அழகிபதொண்டைக்கனிபோலும் வாயினையும், யாழே ளைபோலுமினிப மொழியினையுமுடைய மங்கையது கூற்றையு டையானது சிற்றம்பலத்தைநிரும்பாத உணவாற்றெருக்கு மண ம்போல, ஒருகாலக்கொருகால் நிறம்பெற்றிருளாநின்ற குயில்க ள், இம்மாம்பொழிற்சுக்குடைதலாற் தேன்சுற்றுமுசுமெங்கும்வ ற்றுபற்றின, இனிபுயிர்வாழுமாறென்றும் கண்டிண்ணலெய்தல். ௭-று.

வாழிபென்றது-வாழ்வாயாகவேவல்லும்பொருட்டாய் எந்நிழ ளுமாக்கிநின்றது தேன்சூழமுசுச்சுற்றும்பற்றினவென்பதுபா டமாயின், மலருமளவுக்காலம்பார்த்துத் தேன்கள்சூழமுசுகையெ ண்க. மெய்ப்பாயி-அது பபச்-ஆற்றுகையநீங்குதல். (௧௨௨)

“இழவிநிலயே வினையிடத் துணையார்-வென்றிக் காலத்து வி னங்கிக் தோன்றும்,,என்பதனால், இக்கிளவியந்தும் காலங்கா ட்டவேண்டி இத்துறையுட் கூறினொன்பது கருத்தாகக்கொள்க.

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தல்.

பருவங்காட்டிவற்புறுத்தலென்பது-தலைமகன் தான்வருதற்கு கீ குறித்துப்போகிய காற்ப்பருவத்தின துவாவுகண்பி கவங்காநிச் சறதலைமகளுக்கு, இக்கார்வந்து வானிடத்துப்பாந்தையலால், நம் மைமகலைந்தவராதேர் இன்றாக நாயையாக இக்கேவாராநிற்பக்கா ணப்பரியதே இனிபுள்ளதெனத் தோழி அப்பருவந்தண்ணையே காட்டி, அவனைவற்புறுத்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பூசுப்பதென்றெனெண்டபாம்பல்புலியூரல் மிடற்றின்   *
 மாண்பதென்றெயெண்வானிண்மலருமணந்தவர்தேர்   *
 காண்பதன்றேயின் றநானையிங்கேவரக்காரிமலர்த்கேன்   *
 பாண்பதன்றேர்சூழலாயெழில்வாய்த்தபனிமுடிலே.   (௧௨௩)

கார்வருமெனக்கலங்குமாதரை   த்
 தேர்வருமெனத் தெளிவித்த   னு.

(இ-ள்.) கார்காலத்து மலலாயுதுந்தேன் பாட்டினதுசெவி
 வையாராயுந் சூழலுடையாட்,பூண்ப்படுமணிபென்றெனெள்ள
 ப்பட்ட பாம்பியையுடையால்,புலியூரல், அவனது மிடற்றினழ
 க்காமென்றுகருகும்வண்ணம் எழில்வாய்த்தலையுடையவாகிய ப
 னிமுதல்கள்வாணிடத்துப்பரவாநிற்றன, அதனான், நம்மைக்கல
 ந்தவர்துதேர் இன்றாக நானையாக இக்கேவாரா நிற்பக்காணப்படு
 வதல்லவே, இனிபாற்றாபாகற்பாலையல்லே எ-று.

தேரிக்கேவருவதனைக்காணுமதல்லவே இனிபுள்ளதெனெமா
 ழிமாற்றியுணாப்பினுமைமையும். காண்மலரென்பதுஉம், எழிலாய
 வென்பதுஉம்பாடம். மெய்ப்பாடு- அழுதையைச்சீரந்நபெரு
 மிதம். பயன்-தலைமகளைவற்புறுத்தல்.   (௧௨௩)

பருவமன்றென்றுகூறல்.

பருவமன்றென்றுகூறலென்பது-காரும் வந்தது காந்தனும்ம
 லரானிற்றன காதலர் வாராதிருந்ததென்றேவென்று கலங்காநின்
 றதலைகளுக்கு, சிற்றம்பலத்தின்கண்ணே குடமுழாமுழங்க அ
 ளையறிபாது காரென்றுகொண்டி இக்காந்தன்மலர்ந்தனை, நீயித
 னைப்பருவமென்றுகலங்காதொழியெனத் தலைமகன் வரவுநீட்டித்
 தலால் தோழி அவள்கலக்கந்தீர்ப் பருவத்தைப் பருவமன்றென்
 றுகூறநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செவிதரற்காரொன்கோனஞ்சிறம்பலத்தடியேன்   *
 களிதரக்காரிமிடற்றேனடமாடக்கண்ணார்முழுவந்   *
 துவிதரற்காரொனவாந்நனைவார்ப்பத்தொக்குந் சூழல்போன்   *
 மளிதரக்காந்தரும்பாந்நனைப்பாரிந்கலர்ந்தனவே.   (௧௨௪)

காரொனக்கவங்கு மேமொழிற்கண்ணி   த்
 கின்றுணைந்தோழியன்றென்றுமறுத்தது.

(இ-ள்.) அடியேன் களிப்பையுண்டாக்கச் சிற்றம்பலத்தின்கண்
 னே கரியமிடற்றையுடையவன் கூத்தாடாநிற்ப,முகமமைந்தமு

புவக்சன் துளியைத்தருதலையுடையமுக்கில்பால் முழங்கின, முழங்கி, அவற்றை முழுவமென்றுணராது காந்தருந்திரண்டு உக்கு முழையொத்து நறுநாற்றமளிசைக்கொணர்தரப் பாம்புபோலுந் துடிப்புக்களைப்பரப்பி அலர்ந்தன, அதனால், சீரையுடைய அன்னமே, இதுணக்கொன்றுதெளியற்பாலியல்லை. ௭-௮.

கனித்தரவென்பது - கனித்தரவென்று நின்றதெனிணுமமையும். பாரித்தென்பது உவமச்சொல்லெனிணுமமையும். மெய்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன்-தலைமகளைவற்புறுத்தல். (௬௨௪)

மறுத்துக்கூறல்.

மறுத்துக்கூறலென்பது-பருவமன்றென்றதொழிக்கு, காந்தளையன்றி இதுவும் பொய்யோவெனத் தோன்றியினதுமலகைக்காட்டி, இதுபருவமேயென்று அவளோடு தலைமகள் மறுத்துக்கூறுதிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேன்றிக்கிலங்குமலமுல்வண்ணன்சிறம்பலத்தெய் [௬௬]
கொன்றிக்கிலங்குதிண்டோட்கொண்டற்கண்டன் குழையெயினு
பொன்றிக்கடிமலர்க்காந்தரும்பொந்தவன்கையனல்பொற்
றோன்றிக்கடிமலரும்பொய்மையோமெய்யிற்றோன்றுவதே.()

பருவமன்றென்று பாவிபக
மருவமர்க்கொதை மறுத்துரைத்த தி

(இ-ள்.) தேனையொப்பால், திசைகளிலேவிளங்காநின்ற வீரக்கமலையுடைய அழல்வண்ணன், சிறம்பலத்தின் கணுளாகிய வெங்கோலி, திசைகளிலேவிளங்காநின்ற திண்ணியம்தாள்களைபுந் தொண்டல்போலும் கண்டத்தையுமுடையால், அவனுடைய குழையும் எழிலையுடையநாணுமாகிய பாம்பைப்பொத்து, இக்கடிமலர்க்காந்தளினது துடிப்புக்களும் புறப்பட்டு, அவனதுகையிற்றீயையப்போலத் தோன்றியினது புதுமலரும் மெய்யாகத்தோன்றுகின்றவிது பொய்யோ! ௭-௮.

கடியென்பது-நாற்றம். கடிமலர்-முதலாகியபதன்பொருட்டுகேற்றவடை. மெய்யிற்றோன்றுவதென்பதற்கு மெய்ப்போலத் தோன்றுவதெனிணுமமையும். காந்தருயின்றென்பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடி-அழகை. பயன்-ஆற்றாமையிக்குதல். (௬௨௫)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது-மறுத்துக்கூறினகலைமகளுக்கும், வெரண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும்வாராநின்றமையின், இதுபருவமே, இனிபுடன்றமன்னர் தம்முட்பொருந்துதலான் நம்மக்கலந்தலர்சேர் நம்மில்லின்கணின்துவந்து தோன்றமென்று அவர்கலக்கந்திரத்தோழி தலைமகனதுதேர்வரவுகூறாநின்றல். அதற்குச் செய்துள்ள.

திருமாலறிபாச்செநிகழற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தெந் [பம்
சுருமல்லிடைபுடைபோன்கண்டம்போற்கொண்டவெண்டிசை
வருமானுடன்மன்பொருந்தறிருந்தமணந்தவரிசேர் *
பொருமாலிந்கண்கலாயின்துறோன்றநம்பொன்னகர்க்கே. ( )

பூங்கொடிமருள் ப்
பாங்கி செருட்டிய அ.

(இ-ள்.) திருமாலறிபப்பாடாத செறிந்தவீரக்கொடியுடைய திருமலையுடைய தில்லையிற்சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுளகைய எம்முடையகரிய மால்கிபவிடைபையுடையவனது கண்டம்போல விருண்டு கொண்டல்கள் எட்டுத்திசைக்கண்ணும் வாராநின்றன; அதனால், தம்மிற்பொரும் பெரியவேல்போலுக்கண்ணையுடைய நல்லாய், நம்மைக்கலந்தவரதுசேர், உடன்றமன்னர் தம்முட்பொருந்துதல் திருந்துதலால், நம்பொன்னையுடையவில்லின் உண் இன்றுவந்துதோன்றும். எ-று.

உடன்மன்பொருந்தறிருந்த மணந்தவரென்பதற்கு மன்னர் பொருந்துமவண்ணம் அவரைச்சென்றுகூடினவொன்றுரைப்பாருமுளர். மெய்ப்பாதி-பெருயிதம். பயன்-தலைமகனையாந்துவித்தல். (கஉள்)

விவரிமுற்றிநிவரிதல்.

விவரிமுற்றிநினைதலென்பது- வேந்தற்குற்றாழிப்பிரிந்தகலைமகன், விவரிமுற்றியபின்னர், கயலையுட்கிண்புங்கொண்டு மன்கோபமுக்காட்டி ஒருதிருமுசும் வாராநின்றது; இனிக்கடிதுபோதுமெனத் தேர்ப்பாகன்செட்பத் தலைமகனதுமுசுநினைந்து கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

புயலோங்கலர்சுடையேற்றவன்சிற்றம்பலம்புகழு *
மயலோங்கிருக்கலியாணவாகுணன்வெற்பின்வைத்த *
*

தயலோங்கிருஞ்சிலைகொண்டிமன்சோபமுக்காட்டியவருஞ் *
செயலோங்கெயிலெரிசெய்தபினிசீரூர்சிருமுகமே. (௧௨௭)

பாசறைமுந்திப் படைப்போர்வேந்தனை
மாசறுபூண்முலை மதிமுகநினைந்தது.

(இ-ள்.) செய்தலைபுடைய உயர்ந்தமதிலை எளிபாக்கியபின் இன்
து திருவையுடையதொருமுகம், கயல்போலுங்கண்ணையும், மிகப்
பெரிபவிற்போலும் புருவத்தைபுமுடைத்தாய்த் தங்கியவிந்திர
கோபம்போலும் வாய்புங்காட்டி வாராநின்றது, இனிக்கடிவ
போதும்-எ-று. நீனா உயர்ந்தவிளியினையின்கணேற்றவனது சிற்
றம்பலத்தையே பரவும் மயக்கத்தைபுடைய உயர்ந்தபெரிபுகளி
யாணையுடைய வரகுணன் இமயத்தின்கண்ணைவந்த் தயலெனக்
கூட்டிக்.

இன்று ஓராணையோலை அனாயன் பெற்றியாகியகயலையும் விஸ்
லையுமுடைத்தாய் மண்ணன்முனிவையுக்காட்டி வாராநின்றதெனச்
சினேடைவனையான் ஒருபொருடோன்றிபவாறதிக. மெய்ப்பா
டு-அச்சம். பயன்-தேர்ப்பாசன்கேட்டிக்கடிதூர்நல். (௧௨௮)

நிலைமைநிலைநீதுகூறல்.

நிலைமைநினைந்துகூறவென்பது- வினைமுற்றிப்பின்னர் அவன்
முகங்கண்டுவாராநின்றவன், புறங்கள் தந்துணையோடு துயின்
முத்திற்கண்விளைபாடுவகண்டு இதுமக்கீரிதாயிற்றென்று என்
னிலைமைநினைந்தாற்றிலாளாவள், தீவினாயத்தேரைச்செலுத்து
வாயாகவெனத் தலைமகளதுநிலைமைநினைந்து தேர்ப்பாசன்குஞ்
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறப்பிற்றிகழ்சிவன்சிறம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவரிதம் *
பிறப்பிற்றுணைந்துபெருகுநேரிற்றத்தும்மொளியார் *
நிறப்பொற்புரிசைமதுகினிற்றுன்னிமடநடைப்புள் *
ளிதப்பிற்றுயின்னுமுற்றத்தினைதேருமெயின்கரிக்கே. (௧௨௯)

பொற்றொடிநிலைமை மற்றவனினைந்து
சிருந்துதேர்ப்பாசற்கு வருந்துபுகன்றது.

(இ-ள்.) மிக்கவெளிபாரித்திறத்தையுடைய செம்பெண்ணை
னிபன்ற உயர்ந்தமதிசையுடையவூறிற்றெருவிக்கேசேர்ந்து வி
ளைபாயும் மெண்ணடையையுடைய மாடப்பறங்கள், இறப்பின்
ட்டியின்று முற்றத்தின்கணிகைதேர்ந்துணைந்து அவளிருற்றவெ

முதியுடைய இவ்வக்திற்சூச் சிறப்புக்களாற்பொலியஞ்சிவனது
சிறந்தம்பலத்தைச் சென்றடைந்தவர்கடும் பிறவிடோல விராந்
துமுபிசுவதாச இத்தேர் ஏ-று.

புறக்கள் துணையேடுதுயின்று முன்றிலின்கண்வினாயாடுவ
னாகண்டு ஆற்றகிலலாளென்பதுபோதா, இறப்பிற்றயின்றுமுந்
றத்தினாடுதருமென்றான். சிறந்தம்பலஞ்சென்றுசேர்ந்தவர் பிற
வியிறுதிக்கட்பேரின்பமெய்துமாறுபோல யானுஞ்சாஞ்செல
விறுதிக்கட்பெருந்தோண் முயங்குவவென்னுங்கருத்தாற்பிறப்
பிற்றானின்றுபெருகுடிதேரென்றான். தன்னுமென்பதுஉம்பா
டம். மெய்ப்பாடு - உவகை. பயல் - கேட்டபாசன்வினாந்து தே
ர்பண்ணுவாணைவ். (௧௨௮)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது-தாரோட்டக்கண்டபாசன் அதனோ
டுவினாயத்தேரோட்டாநிற்பான், பிரிதலால் திருந்தியவழிகெல்
லாம் அழிந்து துன்புறுநின்றவளது சீரியநகரின்சண், வாராநின்
றவெனதுதேரின்முற்பட்டிச் சென்றியங்காொழியவேண்டும்,
இயங்கினும், அத்தமியாள்கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டுமெ
ணத்தலைகண், முற்றுற்றுச் செல்லாநின்ற முகிலொடு கூறுநிற்ற
ல். அதற்குச்செய்யுள்.

அருந்தோழிந்தனமாலமென்றோலமிருமிநமபோர் *
மருந்தோணியம்பலத்தோன்மலர்த்தாள்ணைக்கலர்போற் *
திருந்தோழிந்துபழங்கண்டருஞ்செவ்விசீர்நடர்க்கெவ் *
வருந்தேரிதன்முன்வழங்கேவ்முழங்கேவ்வளமுகிலே. (௧௨௯)

முன்னவற்குற்றுழி வினைமுற்றிவருவோன்
சமுமலெய்திச் செழுமுகிந்குரைத்த து.

(இ-ள்.) நஞ்சையருந்தவேண்டும், இதனமுழங்கிந்சோமென்
று முறையிடுந்தேவர்க்கு அந்நஞ்சால்வரும் இடர்க்குமருந்தாய
வன், அழகையுடைய அம்பலத்தின்சண்ணான், அவனதுமலர்போ
லுந்தானாவணவாதாணாப்போலத்திருந்தியவழிகெல்லாழிந்து
துன்பத்தையுண்டாக்கும் இவ்வாழ்க்கைச் செவ்வதையுடையவள
து அழகையுடையவழிநின்சண், வளமுகிலே, வாராநின்றவெனது
சேரிதலின் முற்பட்டிச்சென்றியங்காொழியவேண்டும், இயங்கி
னும் அத்தமியாள்கேட்ப முழங்காதொழியவேண்டும். ஏ-று.

எண்ணியென்பதற்கு யிக்கவழுவென்றும், பழங்கண்டருமெ
ன்பதற்குத் துன்பத்தையெனக்குத் தருமென்று முறைப்பினும
மையும். வழங்குவென்பதற்குப் பெய்யவேண்டாமென்றுரைப்
பாருமுள். நகர்- இல்லென்னுமமையும். முனைவன்- இவறவன்.
மெய்ப்பாடி-அது பயல்-சேட்டபாகன்றேர்வினாந்துகடாவுதல்.

வாவெயித்தூரைத்தல்.

வாவெயித்தூரைத்தலென்பது-தலைமகன் முகிலொடுவாராநிற்ப
க்கண்டதோழி,வணங்குவாராகவுடம்பட்டவர் கொடுத்ததிறையை
யும் வணங்காது மாறுபட்டவரடைபாளக்கிளையும் தமதுதேருக்கு
முன் குகக்கொண்டு, வீரமுரசாரீப்ப, ஆலியாநின்ற மாவினேயி
ய்வந்தணுகினர்,இனிமகீகொரு குறையில்லை யெனத்தலைமகனாக்
கு அவ்வாவெயித்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பணிவாரீகுறையெழிவேகநிலைச்சிற்றம்பலமனைய *
மணிவாரீகுறையெழிவேகநிலைச்சிற்றம்பலமனைய *
பணிவாரீகுறையெழிவேகநிலைச்சிற்றம்பலமனைய *
ரணிவாரீமுரசினொடாவிக்குமாவோடணுகினரே. (ககய)

வினைமுற்றிய வேந்தன்வர ளு
புணியிழைத்தோழி பொற்றொழிக்குகாத்தது.

(இ-ள்.) பணிபாகியநீண்டகுறையானுண்டாகிய அழகையடை
யவனது நிலைச்சிற்றம்பலத்தையொக்கும் நிலமணிபோலுநீண்
டகுழியுடைய மடப்பத்தையுடையமாதே, பொலிந்தமுடை
யமன்னர்,வந்தவணங்குவாராகவுடம்பட்டவர்கொடுத்ததிறையை
யும்,பணிபாது மாறுபட்டவரடைபாளக்கிளையும் தமதுவண்டே
ர்க்குமுன் குகக்கொண்டு, அணியப்பட்ட வானாயுடைய வீரமுரசு
கினேயும், ஆலியாநிற்குமாவினேயிய்வந்தணுகினர். எ-று.

வண்டேரொடென்பதனைத் தொகுக்கும்வழித்தொகுத்துக் கூ
றியொன்னுமமையும்.இப்பொருட்டு முன்னகவந்தபணிவாரொ
ன்றுரைக்க மெய்ப்பாடி- உவகை. பயல்-தலைமனைமகிழ்வித்தல்.

மறவாமைகூறல்.

மறவாமைகூறலென்பது- வினைமுற்றியவந்து தலைமகனோடுப
ள்ளியிடக்கொடுகிய தலைமகன், நீயிர் வினையிடத்தெம்மைமறந்தி
ரேயென்றதொழிக்கு,யான் பாசறைக்கீட்டாழ்த்தவிடத்து,கண்
முத்திலங்கிநின்றது,இவள் என்னுடைய நெஞ்சைவிட்டு நீக்கிநில
ள் ஆகவால், யான்மறக்குமாறென்னெனத் தானனை மறவா

மைகூருநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கருங்குவளைக்கடிமாமலர்முத்தங்கல்நிலங்கல் *
 நெருங்குவளைக்கிள்ளைநீங்கிநிலணின்றுநான்முசேன *
 டொருங்குவளைக்கரத்தானுணரா தவன்நிலையெப்பாய் *
 மருங்குவளைத்தமன்பாசறைநீடியவைகலுமே. (௧௩௧)
 பாசறைமுற்றிப் பைந்தொடியோடிருந் து
 மாசறுதோழிக்கு வள்ளலுரைத்த து.

(இ-ள்) நான்முசேனேயிங்குடச் சங்கையேந்திய கையைபடையவனுமறிபாதவனது தில்லையைப்பாய், முனைமருங்குகுந்நன்று மன்னதுபாசறைக்கண் யான்றமுத்தவைகற்கண்ணும், கண்ணாகியகருங்குவளையது புதியபெரியமலர் கண்ணீராகியமுத்தகதிதைக்கலந் துவிளங்க நின்று நெருங்கினவளையபுடைய இக்கிளியையெப்பாள் ஒருகாலமுமெண்ணவிட்டுநீங்கிநிலள், அதனாற்பிரிவினில். ஏ-று.

வைகலுமென்பதற்கு வைகரோறுமென்றுரைப்பாருமுளர். இமப்பாடும் பயனும்- அவை. (௧௩௧)

வேந்தற்குற்றழிப்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற்பிரிவு.

இனிப்பொருள்வயிற்பிரிதலென்பது- குரவர்களாற்படைக்கப்பட்டபொருள்வென்றி இல்லறஞ்செய்தால் அதனுள்வரும்பயன் அவர்க்காமத்துணையல்லது தமக்காகாமையால் தமதுபொருள்வென்றிவற்றஞ்செய்தற்குப் பொருடேட்ப்பிரியாநிற்றல்.

அதற்குமாறு-குத்திரம்.வாட்டக்கூறல் பிரிவுநினைவுகாத்தலாற்றதுபுலப்பலாற்றமைகூற, நினைபெயரித்தனகாத்தல் பொருத்தமறிந்துகாத்தல்,பிரிந்தமைகூறல் பிரிவாற்றாமையானிரவுறுறுபரத்திற்பிரிங்கியுரைத்த, விசும்ச்சிநினைந்தழித லுருவுவெளிப்பயித, வெஞ்சொயிரோத வெஞ்சொடிபுலத்த, வெஞ்சொடிமுற்றத்த னுள்ளெண்ணிவருந்த, வேறுவரவுகண் டிராங்கியுரைத்தல், பருவங்கண் டிராங்கண் முகிலொபுகூற, நேர்வரவுகூற விளையொகிரகோட, லுண்மகிழ்ந்துகாத்த லோதியவிருபதுமாமதி ததலாய்வான் பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) வாட்டக்கூறல்-பிரிவுநினைவுகாத்தல்- ஆற்றாதுபுலம்பல்-ஆற்றாமைகூறல்-தினையெயர்த்துணாத்தல்- பொருத்தமறிந்துணாத்தல்-பிரிந்தமைகூறல்-இரவுறு துயரத்திற்கிரங்கியுணாத்தல்-இகழ்ச்சிநினைந்தழிதல் - உருவுவெளிப்பட்டுநின்றல் - நெஞ்சொடுமோதல்-நெஞ்சொடுபுலத்தல்- நெஞ்சொடுமறுத்தல்- நானென்கணியருந்தல்-ஏறுவரவுணைபுகியுணாத்தல்-பருவகணைபுகியல்-முடிவொடுக்கூறல்-தேர்வரவுகூறல்-இன்பமொதிர்சோடல்-உண்மையுந்துணாத்தல் எனவியைபுருபதும் பொருள்வயிற் பிரிவாம். எ-று அஹ்றள்,

வாட்டக்கூறல்.

வாட்டக்கூறல்வென்பது- பொருள்வயிற் பிரியலுறாநின்றதலைமகன், இருமைபும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான் பொதுவகையாக்கூற, அக்குறிப்பறிந்து என்பனியா, இத்தன்மையளாய் வாழுகுள், இனி யென்னுற்பிரிவுகாத்தலரிது, நீயுணர்த்துமாற்றாணுணர்க்தெனத் தோழிக்குத் தலைமகனது வாட்டக்கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

முனிவருமன்னருமுன் னுவபொன்னுன்முடிபுமெனப் *
 பனிவருங்கண்பாமல் திருச்சிற்றம்பலமனைபாய் *
 துனிவருநீர்மையி தென் னென்று தூநீர்செளித்தளிப்ப *
 நனிவருநாவி துவெவென்றுவந்திக்குறல் னுதலே. (ககஉ)
 பிரிவுசேட்ட வரிவைவாட்ட ம்
 நீங்கலுற்றவன் பாங்கிக்குணாத்த து.

(இ-ள்) துறந்தாருமாசரும் ஒரு தவனவாகிப மறுமைபுமின்மைபும் பொருளான் முற்றுப்பெறுமென்று பொதுவகையாக்கூற, அக்குறிப்பறிந்து, என்ன பணியாராநின்றன, இவ்வாறுபனிவருங்கண்ணோரி அறிவுழிந்து வருந்தியவிடத்த, பரமனது திருச்சிற்றம்பலத்தைவெயாப்பாய், நீதுன்பம்வருந்தன்மை இஃதென்னாரணத்தான்வந்தது யான்பிரியேயென்று துயநினைத்தெளித்துத்தலையளி செய்பு, அறிவுபெற்று, அறிவுழிந்ததாலநிறைப்பிரிந்ததாலமாவேசொடு, நீர் நனிதாழ்த்துவருநாவி நுவோவென்று நன்னுதலான் வணங்கிநின்றான், இனிநீயுணர்த்துமாற்றாணுணர்த்து. எ-று.

பரமன் திருச்சிற்றம்பலமனைபானென்று பாடமோதுவாருமுளர். நீயெனவுந்தழித்தெனவுமொரு சொல்வருவித்துணாக்கப்ப

மைகூரு திற்றல். அதற்குச் செய்துள்.

க்ருங்குவளைக்கடிமாமலர்முத்தங்கல்நீலக்க	✽
நெருங்குவளைக்கிள்ளை நீக்கிற்றிலணில் றுநான் முகே	✽
டொருங்குவளைக்கரத்தானுணரா தவன்றிலையெப்பாய்	✽
மருங்குவளைத் துமன்பாசறைநீடியவைகனுமே.	(௬௬௬)
பாசறைமுற்றிப் பைந்தொடியோடிருந்	து
மாசறுதோழிக்கி வள்ளலுரைத்த	து.

(இ-ள்) நான் முகேறையிங்குடச் சங்கையேந்திய கையை யடை யவனுமறிபாதவன து தில்லையைப்பெப்பாய், முனைமருங்குமுந் று மல்வன து பாசறைக்கண் பான்முத்தவைகற்கண் னும், கண் ண்கியக்ருங்குவளைய து புதியபெரியமலர் கண் ணீராகிய முத்தக் கைக்கலந் து விளங்க தின்று நெருங்கினவளைய யுடைய இக்கிளி பையெப்பாள் ஒருகாலமுமென்னை விட்டு நீக்கிற்றிலள்; அதனுற் பிரிவினில், ஏ-று.

வைகனுமென்பதற்கு வைகேறுமென்றுரைப்பாருமுளர். மெப்பாடும் பயனும்- அவை. (௬௬௬)

வேந்தற்குற்றுநிப்பிரிவு முற்றிற்று.

பொருள்வயிற் பிரிவு.

இனிப்பொருள்வயிற் பிரிதலென்பது- குரவர்களர்ப்படைக்கப் பட்டபொருள் கொண்டு இல்லறஞ்செய்தால் அதனுல்வரும்பய ண் அவர்க்காமத்தணையல்வது தமக்காராமையால் தமதுபொரு ள்கொண்டில்லறஞ்செய்தற்குப் பொருடேடப் பிரிபாதிற்றல்.

அதுவருமாறு-குத்திரம். வாட்டங்கூறல் பிரிவுநினைவுரைத்தல், லா த்ரு துபுலப்ப லாற்றுகைகூற, நினைபெயரித்தலுரைத்தல் பொரு த்தமறிந்துரைத்தல், பிரிந்கமைகூறல் பிரிவாற்றுகையா, விரவுறு னுயரத்திற் கிரங்கியுரைத்தல், விசும்ச்சிறினைந்தழித லுருவுகெளிப் பறித, னெஞ்சொமிநேரத னெஞ்சொமிபுலத்த, னெஞ்சொமிமறு த்த னுனைண்ணிருந்த, வேறுவரவுகண் டிரங்கியுரைத்தல், பருவ ங்கண் டிரங்கண் முகிலொயிகூற, நேர்வரவுகூற லிளையொகிர் கோ ட, லுண்மைகிழ்ந்துரைத்த லோதியறிருபது, மாமதி துதலாய் வான் பொருட்பிரிதல்.

(இ-ள்.) வாட்டக்கூறல்-பிரிவுநினைவுரைத்தல்-ஆற்றாதுபலம்பல்-ஆற்றாமைகூறல்-கிண்பெயர்த்தகைத்தல்-பொருத்தமறிந்துகைத்தல்-பிரிந்தமைகூறல்-இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியகைத்தல்-இசுழ்ச்சிறிணந்தழிதல் - உருவுவெளிப்பட்டுநின்றல் - நெஞ்சொழிநோதல்-நெஞ்சொழிபுலத்தல்- நெஞ்சொழிமறுத்தல் - நானெனவலிவருந்தல்-ஏறுவரவுகண்டிரங்கியகைத்தல்-பருவகிண்டிரங்கல்-முடிவொழிகூறல்-தேர்வரவுகூறல்-இன்பமொதிர்கோடல்-உண்மையுந் துரைத்தல் எனவியைபுருபனும் பொருள்வயிற்சிரியரம். எ-று அஹ்நள்,

வாட்டக்கூறல்.

வாட்டக்கூறல்வென்பது- பொருள்வயிற்சிரியலுறநின்றுதலைமகன், இருமையும் பொருளானே முற்றுப்பெறுமென்று யான் பொதுவகையாக்கூற, அக்குறிப்பறிந்து கண்பனிவர, இத்தன்மைபளாப் வாடினான், இனிபெண்ணாபிரிவுகைத்தலரிது,நீயுணர்ந்துமாற்றாணுணர்ந்தெனந் தோழிக்குத் தலைமகனது வாட்டக்கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

முனிவருமன்றமுன் னுவபொன் னுன்முடியுமென்ப *
 பனிவருங்கண்பாமல் திருச்சிற்றம்பலமணையப் *
 துனிவருநீர்மையி தென் னென்று தூநீர்செளித்தளிப்ப *
 நனிவருநாளி துவோ வென்றுவந்திக்குறஸ் னுதலே. (ககஉ)
 சிரியுசேட்ட வரிவைவாட்ட ம்
 நீங்கலுற்றவன் பாக்கிக்குரைத்த து.

(இ-ள்) துறந்தாராமாசரும் ஒருதுவனைவாகிப மறுமையுமின்மையும் பொருளான் முற்றுப்பெறுமென்று பொதுவகையாக்கூற, அக்குறிப்பறிந்து, கண்கள் பனிவாராநின்று, இவ்வாறுபனிவருங்கண்ணோரி அறிவழிந்து வருந்தியவிடத்த, பரமனது சிருச்சிற்றம்பலத்தைப்பொப்பாய், நீதுன்பம்வருந்தன்மை இஃதென்னொருணத்தான்வந்தது யான்சிரியேனென்று துயநீரைத்தெளித்துத்தல்வளியிசெய்ய, அறிவுபெற்று, அறிவழிந்தகாலத்தைப்பிரிந்தகாலமாகவேசுருதி, நீர் நனிதாழ்த்துவருநாளி துவோ வென்று நன்னுணவான் வணங்கிநின்றுள், இனிநீயுணர்ந்துமாற்றாணுணர்ந்து. எ-று.

பரமன் திருச்சிற்றம்பலமணையானென்று பாடமோதுவருமுளர். நீயெனவுந்தாழ்த்தெனவுமொரு சொல்வருவித்துரைக்கப்ப [௪௪]

ட்டது. நனிவந்திக்குமெனி னுமமையும். தறந்தார் கரு துவதாசிய
மறுமையின்பமும், அரசர் கரு துவதாசிய விம்மையின்பமுமென்
து, திரவிதையாகக்கொண்டு, அவரிருவருந் கரு துவனவாசிய இப்
பொருளிரண்டையும் பொருண்முடிக்குமென்று பொதுவகை
பாக்கறினுணைக்கொள்க. மெய்ப்பாடி-இனிவரலிச்சார்ந்தபெ
ருமிதம். பயன்- பிரிவுணர்ந்துதல். (௯௬௨)

பிரிவுநிவனவுரைத்தல்.

பிரிவுநிவனவுரைத்தலென்பது-வாட்டக்கேட்டதோழி, பொரு
ளில்லாதார் இருமையின்கண்வருமின்பமும் அநியாொனவுட்
கொண்டு, அருஞ்சரம்போய், நமர் பொருடேடநினையாநின்று
ரொனத் தலைமகளுக்குத் தலைமகனது பிரிவுநிவனவுரையாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

வயிராரிருமையநியாொனமன்னுமாநிதிக்கு *
தெய்யாரருஞ்சாஞ்செல்லலுற்றார் நமர் நீண்டிருவ *
ரநியாவளவுநின்றுநீண்டிலிச்சிற்றம்பலமண்ப *
செய்வார்கருந்குழல்வெண்ணகைச்செவ்வாய்த்திருதலே. ( )

பொருள்வயிற்பிரியும் பொருவேலவனெனச்
சுருளுகுழலிக்குத் தோழி சொல்விய அ.

(இ-ள்.) மா அம்பிரமனுமாயினிருவர் அடிபமுடிபுமநியாத
வெல்லையின்கண் நீண்டிநின்றவனது திருச்சிற்றம்பலத்தை யொக்
குஞ்செய்ந்த நீண்டகரிபகுழலினையும் வெள்ளிபறகையினையுஞ்
செய்வாயினையுமுடையதிருதலால், பொருளில்லாதார், இம்மை
யுமறுமையுமாயிப இருமையின்கண்வரும் இன்பமுமநியாொண்
றுகருதித் தொலைபாதுநிலைபெறும் பெரியவரும்பொருடேடித
ற்குவழியறிந்தாரிய அருஞ்சரத்தை நமர் போகலுற்றார். எ-று.

செய்யாரொன்பதும் பாடம். சிறுகாணெறிபலவாசியவருஞ்
சரமெனி னுமமையும். மெய்ப்பாடி- அழுக்கையிச்சார்ந்தபெரு
மிதம். பயன்-பிரிவுடம்படுத்தல். (௯௬௩)

ஆற்றுதுபுலம்பல்.

ஆற்றுதுபுலம்பலென்பது-பிரிவுநிவனவுரைப்பக்கேட்டதலைம
கள், இத்தோழியாசியகொடியவள், இத்தன்மையையறிந்திருந்து
ம், அன்பர் பிரிவொனக்குவள்ளிப்பூவெறிதற்கு வாளுரைகழிந்தா
ற்போலக் கூறினள், இத்தம்பாக்கூறுவதுண்டோவென ஆற்று
து புலம்பாநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிறுவாளுகிறுற்றுமுன்னஞ்சின்னப்பிங்குலவோக் *
 தெரிவாள்கழித்தனடோழிவெழுதிற்சரப்பதற்சே *
 யறிவாளொழிசுவநஞ்சன்மம்பலவர்ப்பணியார் *
 குறிவாழ்நெறிசெல்வரன்பொன்றம்மகொடியவளே. (௯௯௮)

பொருடரப்பிரியு மருடருபவனெனப்
 பாக்கிப்சரப்பூங்கொடியுலம்பிய னு.

(இ-ள்.) தோழியாகியகொடியவள், அஞ்சனைமெழுதில் எழுது
 கின்றகாலமத்தூண்புக காதலர் தோன்றாமையான் அவ்வஞ்சனைத்
 தையொழிவதறிவாள், அம்பலவனாவணங்காதார் அலீவணங்காம
 க்குக் குறிபாக வாழுந்தீபநெறியை அன்பர் செல்வொன்று, ஒளி
 யையுடையசிறியவுகிர்சிறி துற்றுச் சிறிதுமுன்னம்பொடிபங்கு
 குவீனப்பூயிற்கு எறிதற்குக்கருவியாகிய வர்ணபுகைகழித்தாளீ,
 யான்கூறுவதுண்டோ. எ-று.

கொடியவரையென்பதுபாடமாயிற் கொடியராகியவன்பொ
 னக்கூட்டுக. அம்ம-அசைநிலை. மெய்ப்பாதி-அருகை. பயன்-செ
 லவழுங்குவித்தல். (௯௯௯)

ஆற்றாமையகூறல்.

ஆற்றாமையகூறலென்பது- தலைமகள் துவருத்தக்கண்டதோழி,
 காதலர் கானகத்தையுடைய காதலைப்போய்ப் பொருடேடதி
 னையாதின்றொன்று பான்சொல்லுமளவில், அவளதுமுலையுக் க
 ண்ணுங் பொண்ணும் முத்துந்தாராநின்று, இனிநீச்செச்சென்று
 தேறும்பொருள் யாதோவெனத் தோழி தலைமகனுக்கு அவளது
 பிரிவாற்றாமையகூறலிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வானக்கடமறிற்றில்லையெங்குத்தீனயேத்தலர் போற் *
 தானக்கடஞ்செல்வர்காதலரெண்ணக்கதிர்முலைகண் *
 மாணக்கணகந்தருமலர்க்கண்கண்முத்தம்வளர்க்குத் *
 தேனக்கதாரிமன்னனெண்ணெவினிச்சென்றுதேர்பொருளே. ( )

எழையழுங்க
 தோழி சொல்லிய னு.

(இ-ள்.) முகில்களையுடைத்தாகிய காவலையுடைய மதிலாற்றமுத
 ப்பட்டதில்லையிள் எங்குத்தீனையாழ்த்தாதார்போலக்காதலர் கான
 கத்தையுடைய காதலைச் செல்வொன்றுசொல்ல, ஒளியையுடைய
 முலைகள் கொண்டாடப்பெறும்பொண்ணத்தாராநின்று, மலர்போ
 லுங்கண்கள் முத்தத்தைப் பெருகவுண்டார்காநின்று, அதனின்,

கேணேறி மலர்ந்த தாராயுடைய மன்னன் இனிச்சேட்சென்று
தேறும்பொருள் யாது! ஈ-து.

மாணமென்றது-அளவை. அளவையென்றது- பிரமாணம். மா
தற்குணிப்பொன்றென் றுரைப்பினுமமையும். மன்னனைப்பது
நன்நிறுன்னிலக்கணவந்தது, இயல்புவிளி யென்பாருமுள். மெ
ய்ப்பாடு-இனிவரலைச்சார்ந்தபெருமிதம். பயன்- அது. (ககரு)

திண்ணபெயர்ந்ததுரைத்தல்.

திண்ணபெயர்ந்ததுரைத்தலென்பது- யான் அலர்க்கு நின்றாற்றா
மைகூறினேன், இனியவற்றினவறியேனென்ற தோழிக்கு, தாம்
எனக்கருளைப்புலப்படுத்திய சொற்களத்தனையும்மறந்தோ, காவல
ர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத்தொடங்குகின்றதெனப் பிரி
வுள்ளிப்பாலையில் ததனாகியதலைமகனை மருதநிலத்தனாகித் தலை
கள் புலந்துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

அருடருசெஞ்சடைவெண்டாரம்பலவன்மலயத் *
திருடருபும்பொழிவின்றுயிர்போலக்கலந்திசைத்த *
வருடருமிச் சொற்களத்தனையும்மறந்தத்தஞ்சென்றோ *
பொருடரக்கிற்றின்மறுவினையேற்குப்புரவலோ. (ககக)

துணவலியிரியத் துயருறுமனத்தொடு
திண்ணபெய்த்திட்டுத் தேமொழிமொழிந்தது.

(இ-ள்.) சுருண்டசெஞ்சடைக்கணணிந்த வெண்க்டாராயுடை
த்தாகிய மதியையுடையவம்பலவனது பொதியின்மலைக்கண் இ
ருண்டபுலையுடையபொழிவிடத்து, இன்னுயிர்போல இனிவரா
ய் ஒன்றுபட்டிவந்துகூடி, நமக்குச்சொன்ன அருளைப்புலப்படு
த்தும் இனிவசொற்களெல்லாவற்றற்புமறந்து தாம் அருளுகாரு
சென்றோ, காவலர் தீவினையேற்குப் பொருளைத்தரத்தொடங்கு
கின்றது! இது தருமோ! ஈ-து.

திருளைத்தருமென்றுரைப்பினுமமையும். உடம்போடுயிர்பல
க்குமாறுபோலக் கலந்தெனினுமமையும். திண்ணபெயர்ந்திடுதல்-
யிரிவுள்ளிப்பாலையில் ததனாகியதலைமருதநிலத்தனாகித் தலை
பாடு-அழுதை. பயன்-செலவழுங்குகுவித்தல். (ககக)

பொருத்தமறிந்துரைத்தல்.

பொருத்தமறிந்துரைத்தலென்பது- திண்ணபெயர்ந்ததுகூறின
தலைமகளுக்கு, யாமெல்லாஞ்சொன்னேமாயினுங் காதலர்க்குநி

னைவு பொருண்மேலையிருந்தது, இனி யாஞ்சொல்லுவதென்
 றேவெனத் தோழி தலைமகனது பொருத்தமநிந்த, தானதற்கு
 நொந்து கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மூவரிநின் நெத்தமுதலவனாடமுப்பத்துமும்மைத் *
 தேவரிசென்றேத்துஞ்சிவன்நிலையம்பலஞ்சீர்வழுத்தாய் *
 பாவரிசென்றலகுநாகமணியபுணையழந்நான் *
 போவரிநங்காதலொன்றமுரைப்பதுபூங்கொடியே. (கக௭)

பொருள்வயிற்சிரிவோன் பொருத்தநினைந்
 னருளுறுகுழலிக்குத் தோழிசொல்லிய

(இ-ள்.) நான் முகனும் மாலும் இந்நிரனு மகிபமூவரிநின்ற
 பரவு, எல்லாப்பொருட்குக்காரணமாகிவனாடாநிற்பு, முப்பத்
 துமும்மையாகிவெண்ணையுடைய தேவர்கள்சென்று வழுத்து
 ஞ்சிவனது நிலையம்பலத்தை நன்மைபுசமுத தீவினையார் செ
 ன்றுதங்குநாகத்தையொக்குஞ் செய்தாற்போலு மழலையுடைய
 காட்டைப்போவார்போலிருந்தார் நங்காதலர், பூங்கொடியோ
 ல்வாய், இனிநாஞ்சொல்லுவதுண்டோ! எ-று.

முப்பத்துமும்மை- முப்பத்துமூவரதுதொகுதியெனிணை
 மையும். சீர்வழுத்தாவென்பன ஒருசொல்லீரிமைப்பட்டி, அம்
 பலத்தைபென்னுயிரண்டாவதற்குமுடிபாயின. பொருத்தம்-உ
 ள்ளத்துநிகழ்ச்சி. சொல்லாதுபொருள்வயிற்சிரிவோன்செருத்தநி
 ந்து தோழிசொல்லியது. பெய்ப்பாழீம் பயனும்-அவை. (கக௭)

பிரிந்தமைகூறல்.

பிரிந்தமைகூறலென்பது- பொதுவகையானுணர்த்தினெமா
 யின், இனித்தீயதுபிற காண்கன்றேமெனத் தலைமகனுணர்ந்ததா
 னு பிரிபாநிற்பு, நின்முன்னின்றுயிரிவுணர்த்தினால் தீமேனிபொ
 ளிவாநிகையெனவுட்கொண்டு, பொருண்முடித்துக் கடிநின்மீள்
 வாராக நால்வகைத்தானையோடு நம்மன்னர் வினைவயிற்சென்ற
 றெனத் தோழி, தலைமகன்குத்துத் தலைமகன்பிரிந்தமை கூறாநின்ற
 ல் அதற்குச் செய்யுள்.

சென்மாத்கிணைவகைசீர்தரத்திலைச்சிற்றம்பலத்து *
 சென்மாத்கலைக்கழலவைத்தெரிபாடுமெறகிசுழும் *
 பொன்மரப்பரிசைப்பொழிந்நிருப்புவணமணன்பொண்ணை *
 வன்மாத்களிற்றொடுசென்றனநின்றுறம்மன்னவரே. (கக௮)

எதிர்நின்ற அபிரியிற் சதிர்நீவாடுத ன்

குணரீத்தாகைக் குண மணித்தேரோனென்றது.

(இ-ள்.) தெற்காகிய பெரியதிசை குற்றநீக்க எனதுகருந்தலைக் கட் சூழ்ச்சினைவைத்துத் திவ்வீச் சிற்றம்பலத்தின் கணெரிப்பொடாடு மிற்றைவணகு விளங்கும்பொன்னுணியன்ற பெரியபதிலாங்குழ ப்பட்ட பொழில்புடைய திருப்பூவணத்தை யொக்கும் பொன் னே, தம்மணர் வலிய பெரிய உள்ளிடுகளோடும் வினைகுறித்து இ ன்ற சென்றார். ௭-று.

நாலவகைத்தானையோடுஞ் சென்ற ரொளிநாமமையும். மதிந் காட்சாய்சதற்குக்களிற்றுசிறந்தமையின அதனையே கூறினர். வினை வயிற் பிரிவுழித் தாண் சிறந்தமையின், ஒழி உயர் பின் வழிவந்ததாம் வேறுவினை யொழிவாய்க் களிற்றையுடையாய்ச் சென்ற ரென்ப துபட நின்று செவிநாமமையும். ஊர்ந்தகளிற்றென்று ஒழி கருவி ப்பொருட்கண்வந்த தெனிநாமமையும். செல்வவொன்னுது சென் ற ரொன்றமையான், சொல்லாதுபிரிந்தானும். மாவென்பது வில ன் தென்று நாய்த்தலை யென்றுரைப்பாருமுளர். வாடுதற்கு-வாடுத லான். மெய்ப்பாடு-அழுதை. பயல்-பிரிவுணர்ந்துதல். (௭௭௮)

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தல்.

இரவுறுதுயரத்திற்கிரங்கியுரைத்தலென்பது-பிரிவுசேட்டநிலை மகனதாற்றாமுகக் கண்டதோழி, இவ்வுறுப்புக்குறையோடெங்கு ந்திரிந்தினைத்து, அருக்கன துநேர்வருதல் யாண்டையது, இவ்வா ற்றுதல் யாண்டையதென, அவளிரவுறுதுயரத்திற்குத் தானிரக்க முற்றுக்கூறநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

ஆழி யொன்றிரடியும்மில்லன்பாகன் முக்கட்டில்லையே *
ஊழி யொன்றானரண்குமைம்பூதமுமாறொடுங்கு *
பேழியன்றாழிசுடலும்மெண்டுகைசுபுந்திரிந்தினைத்து *
வாழியன்றொவருக்கன் பெருந்தேர்வந்துவைகுவுதே. (௭௭௯)

அயிரறகுண்ணியைப் பயிறருமிரவினுட் டாங்குவதரிதெனப் பாங்கிபகர்ந்தது.

(இ-ள்.) காவுள்ளதொன்று, பாகன் இரண்டடியமுடையணல் லன், இவ்வுறுப்புக்குறையோடு, ஐந்துபூசமுந்தேர்ந்தியவாரொ டுங்கும் மூற்றுக்கண்படையதில்லைபா னுடைய ஊழியுயர்வா வாத பெருமையைபுடைய நான்கியாமத்தின் கண்ணுட, ஏழாயிய ன்ற ஆத்தித்தலைகளையும் எட்டுத்திசைகளையுந் திரிந்தினைத்தன்

றே அருக்கனதுபெருந்தேர் ஈண்டிவந்து தங்குவது, அதனால் அந்நவரவு பாண்டையது! இவனாந்துதல் பாண்டையது? ஏ-று.

காடியுமென்பதனை எழுபாயாக்கினுமமையும். நான்குந்திரிந் தெனனி வயபும். இயன்றவென்பது கடைக்குமறந்துநின்றது. வாழி-அநசநிலை. ஒன்றுதனவென்பதனை நான்குமென்னுமெழுபாய்க்குப் பயனிலயாக்கியுநாப்பினுமமையும் ஜப்புகமும் ஆறு உளொடுக்கும் ஏழ்கடனுமென்றெண்ணிக்கடலேடருக்கெந்திய புணாமையான், ஜப்புகத்திற்கிரித்துக் கூறினொன்பாருமுளர். இரவும்பவனுபொப்பவருமாயினும் இரவுறுதுயரத்திற்கேற்றமை யான், இராப்பொழுது பலகால்வருவதுபோலப்பயிறருயர்வெ ன்றான். மெய்ப்பாடி-அழுநக. பயன்-செவ்வழுங்குவித்தல். ( )

இசுழ்ச்சிநிவாந்தழிதல்

இசுழ்ச்சிநினைந்தழிதலென்பது- தொழி இரக்கமுற்றுகூறு நிற்ப, முற்காலத்த அவருலகிவ்மேல்வைத்துரைந்தயவழி நீட்டித் துப்பிரிவாராயினும், இப்பொழுதகக்கிவர்பிரியானெயான் அவர் பரிவிசுழ்ந்திருந்தேன், முன்னின்றுபிரிவுணர்ந்தின் இவரு யிரிதரிபானென்று அவருணர்ந்தனையிசுழ்ந்துபோனார், அக்கன் மையவாகிய இரண்டுகழ்ச்சியு, என்னையித்தென்மைத்தாக வழிவி யாநின்றனவெனத் தலைமகள் இசுழ்ச்சிநினைந்தழியாநின்றல். அது ற்குச்செய்யுள்.

பிரியானெவிசுழ்ந்தேன்முன்னம்பான்பினை யெற்பிரியித் *
 தரிபானெவிசுழ்ந்தார்மன்னர் தாந்தக்கல் வேள்விமிக்க *
 வெரிபாபொழிலழிக்குமெழிலம்பலத்தொனெவர்க்கு *
 மரிபானருளில்லாபோலன்னவென்னையழிவித்தவே. (௬௪௩)

உணர்ந்தாது பிரிந்தாரெ ண
 மணித்தாழ்குழலி வாடிய த

(இ-ள்.) முற்காலத்த அவருலகிவ்மேல்வைத்துக்கூறிவழி நீட்டித்துப் பிரிவாராயினும் இப்பொழுது பிரியானெயானிசு ழ்ந்திருந்தேன், என்னைத்தாம்பிரிவின்றாரகவுணரின் இவருயிரி தாங்கானென, என்னர், தாப்பின்றுணர்ந்துதலிபிசுழ்ந்தார், அதன் மையவாகிய இரண்டுகழ்ச்சியு, தக்கனதுவேள்வியின் முத்தீ நிறைந்த மிக்கமுறையழித்த எழிலையுடைய அம்பலத்தான், யாவ ர்க்குமரியவன், அவனதருளில்லாதாரைப்போல வருந்த என்னைய ழிவித்தன. ஏ-று.

உண்மைபாற்காரணமாவனவும், உணரப்பட்டாற்காரணமாவ
 னவும் எனக் கோணமிருதிறத்தன, அவற்றுட் யிரிவு தரியாமெக்கு
 உணரப்பட்டாற்காரணமாமானில் சிரியினென்பழிப் சிரிகின்ற
 ராகவுள்ளி எனென்பது ஆற்றலாற்பெற்றும், புலிவரினஞ்சுமென்
 பழிப்போல. எரியொழிவழிக்குமென்பதற்கு எரியினதெழிவ
 ழிக்குமென்பார், ஆகாக்கிளவிசொழித் திழித்துக்கூறினானினு
 மமைபும். அழிக்குமென்பது- காலமயக்கம். கற்பந்தோறும்
 அவ்வாறுசெய்யலிவீ நிகழ்காலத்தாற் கூறினானினுமமைபும்.
 உணரீத்தாதுபிரியினும் ஒருவாற்றானுணர்ந்து சின்னமாற்றாளா
 வளாவெனில், தீயதுபிறகாணப்படுமென்பதாகலானும், முன்னி
 னீதுணரீத்தல் வல்லவல்லாமையானும் அவ்வாறுசிரியுமென்க.
 மெய்ப்பாடு-அது. பயன்-ஆற்றலம்நீக்குதல். (௯௪௮)

உருவுவெளிப்பட்டிநிற்பல்.

உருவுவெளிப்பட்டிநிற்பலென்பது - தலைமகள் இசுழ்ச்சிநினை
 நீதயிபாநிற்பதானுணரீத்தாதுபிரிந்தமையுட்கொண்டபொருள்
 வலித்தெறஞ்சோடு செல்லாநிற்பதலைமகள், காணுந்திசைதொறு
 ந்செய்யவும் வில்லையுஞ் சிவந்தகணியையும் முலையுட்கொண்டு
 ஒருபூங்கொடி தோன்றநிற்பதெனத் தலைமகனதுருவைநினைந்
 துமெற்போகமாட்டாது மீளலுற்றுச் சூரத்திடைதில்லாநித்தல்
 அதற்குச்செய்யுள்.

சேணுந்திகழ்மதிந்சிற்றம்பலவன் நெண்ணீர்க்கடனஞ் *
 ஞுணுந்திருத்துமொருவன்றிருத்துமுலகினெல்லாந் *
 காணுந்திசைதொறுந்கார்க்கயலுஞ்செய்கணியொடுபைப *
 பூணுட்புணர்முலையுட்கொண்டுதோன்றுமொர்பூங்கொடியே. ( )

பொருள்வயிற்சிரிந்தவொளியுறுவேலவன்
 ஒங்குதற்கடத்துப்பூங்கொடியையநினைந்தது.
 (இ-ள்.) செய்மைக்கண்ணும்விளங்கும் மதிலையுடையசிற்பம்
 பவத்தையுடையன் தெளிந்தநீரையுடையகடலினஞ்சைஉணவா
 வவுஞ்செய்யுமொப்பிலாதான், அவனாற்செய்யப்படு முலகினெ
 ன்கும் பாரக்குந் திசைதொறுந் கண்ணகியகரியசெய்க்களையும் வர்
 யாகியசெய்யகணியோடும் பகும்பொன்றானியன்றபூணுபுந் தம்
 முட்புணர்ந்தமுலைவையுமுடைத்தாய் ஒருபூங்கொடி தோன்ற
 நிற்பது. எ-று.

தஞ்சுண்டலுபுந்குற்றநீக்குமெனவுரைப்பினுமமைபும். உண
 ணுந்திருத்துமென்பது அதுசெய்யுந்தன்மைமென்னும்பொ
 ருட்டாகலின், நிகழ்காலத்தாற்கூறினார். (௯௪௯)

நெஞ்சொடுநோதல்.

நெஞ்சொடுநோதலென்பது - மீளநினைந்தலைமகன், பிச்சுனுப் பொருண்மேற்செல்லாநிச்சுறவுள்ளத்தொப் நின்று மீளமாட்டாது, இவ்விரண்டனும் இப்பொழுது நீ யேதுக்குப்போசமுயல்கின்றாயெனத் தன்னெஞ்சொடுநொந்துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

பொன்னணியீட்டியவோட்டருநெஞ்சமிப்பொங்குவெங்கா *
 னின்னணிநிற்குமிதென்னென்பதேயிமையோரிதைஞ்சு *
 மன்னணிநிலலைவளநகரின்னவன்னநீநடையாண் *
 மின்னணிநுண்ணிடைக்கோபொருட்கோழிவினாகின்றதே. ( )

வல்லழற்கடத்து மெல்லிபடைநினைந் னு
 வெஞ்சுடர்வேலோ நெஞ்சொடுநொந்த னு.

(இ-ள்.) பொற்றிரவாயீட்டுவாழ்வுடந்தருநெஞ்சமே, இப்பொழுது நீவினாகின்றது, இமையோர்செவது வணங்குமன்னனது அழகிபநிலையாகிய வளநகரையொக்கும் அன்னத்திண்டைபோலு நடைபயமுடையாளது மின்போலும் நுண்ணியவிடைக்கோளபிந்துக்கொண்டபொருட்கோ, இரண்டற்குமலைவோ, இவ்வழல்பொங்குவெங்கானத்தைச்சேர்ந்து போவதும் மீள்வதுஞ்செய்யாது திற்கின்றவிஃசியாதென்று சொல்லப்படுவது. எ-று.

நன்னியென்பது நன்னியெனவிடைக்குரைந்துநின்றது. அணியென்றுபிரித்து வெங்காநின்னணின்தாக நிற்பதென்றுணரப்பினுமமைபும். இமையோரிதைஞ்சுநிலலைவளநகரென்னவியும்.

நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

நெஞ்சொடுபுலத்தலென்பது - நெஞ்சொடுநொந்துகூறாநின்றவன், பெயிடத்துஞ்செய்தலரிதாம்பிரிவை இவளிடத்தேயெளிதாக்குவித்துச் செய்ததாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நின்துகிண்கணவுக்கஞ்சுத்தக்கதெனப்பின்னும் அந்நெஞ்சொடு புலந்துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

நாய்வயிணுள்ளகுணமுயிலலேனைநற்றொன்புகொண்ட *
 தீவயின்மேனிபன்சிறற்றம்பலமல்னசின்மொழிநயப் *
 பேய்வயிணுமரிதாருப்பிரிவெளிதாக்குவித்துச் *
 செய்வயிற்போந்தநெஞ்செய்துசுத்தக்கதுவிக்கினவே. (௭௪௩)

அழற்கடத்து முக்கியித் கு
 நிழற்கழிர்வேலோ வீரவாழப னு.

(இ-ள்.) நாயினிடத்துள்ள நன்மைபுயில்லாத வெண்ணை நல்ல தொண்டாசக்கொண்ட தீயிடத்துநிறம்போலு நிறத்தையுடைய வனது சிற்றம்பலத்தையொக்கும் சிலவாகியமொழியையுடையா னிடத்துப் பேயினிடத்துஞ் செய்தலரிதாற்பிடுகல வளீதாக்குவி த்துள் சேய்த்தாகிய இவ்விடத்துப்போந்த நெஞ்சமே, உனதுதி ண்ணனவு அஞ்சத்தக்கது. ஏ-று.

நற்றொண்டென்பழி நன்மை சாதிபடை. சின்மொழியையெ ய ண்ணுமிரண்டாவது ஏழாவதன்பொருட்கண்வந்தது. (கூசு க)

நெஞ்சொடுமறுத்தல்.

நெஞ்சொடுமறுத்தலென்பது- நெஞ்சொடுபுலந்துகி நிப்பி ண்ணும் பொருண்மெற்செல்லா தின்றவுள்ளத்தோடு, தலைமகனாநி னைந்து, இத்தன்மைத்தாகிய பொண்ணைவிட்டு வேறுபொன்றேடி யோ, எம்மைவாழ்ச்செய்வது, இதற்கியாமுடம்படேம். நாமேந டக்கவெனச் செலவுடம்படாது பொருள்வலித்த நெஞ்சொடு ம றத்துக்கூறுநிற்பல். அதற்குச்செய்புள்.

தீமவியநிருத்தல் நிருச்சிற்றம்பலயணை *
பூமவியபொண்ணைவிட்டுப்பொன்றேடி யிப்பொங்குவெங்கா*
மெநடக்கவொழிந்தனம்பாநெஞ்சம்வஞ்சியன்ன *
வாமேகலையவிட்டோபொருடேர்ந்தெம்மைவாழ்விப்பதே.)

நீணைநிசென்ற நானிணர்ந்தாரோ ண்
சேணையஞ்சி மீணைநிசென்ற னு.

(இ-ள்.) நெஞ்சமே, தீயயப்பொருந்திய நிருத்தத்தையுடை யவனது திருக்கிற்றம்பலத்தையொக்கும் பூவில் கண்மேவியபொ ண்ணைவிட்டு வேறுபொண்ணைத்தேடாநின்று இவ்வழல்பொக்கும் வெங்காணின் நாமே நடப்பிராயிசீ, யாமொழிந்தேம், பொரு டேடியெம்மைவாழ்ச்செய்வது வஞ்சியையொக்கு மழகியமேக லையையுடையாணை விட்டோ, யாமிதற்குடம்படேம். ஏ-று.

இதவும்பெருந்திணைப்பாற்படும். மீளநினைந்த துணையல்லா னு மீண்டிலனென்பார் மீணையையுள்ளத்தாற்சென்றதென்றுரை ப்ப. இப்பாட்டு நான்கிற்கும் மெய்ப்பாடி - அச்சம். பயன்-செ லவமுக்குவித்தல். (கூசுச)

நாளெண்ணிவருந்தல்.

நாளெண்ணிவருந்தலென்பது - தலைமகனதுவரவுநீட்டநினைந் துவருந்தாநின்ற தலைமகனதுவருந்தற்கண்டதோழி, இவ்வாறோ

பீபொருந்தச் சென்றவர் சென்றநாளை எண்ணுந்தன்மையாற் பல
காலிந்தவின் நிலனுக்குழிந்து விரலுந்தேய்ந்ததென, அவன் செ
ன்றநாளாண்னியருநாநீற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

மெண்ணீர் ணிசுவன் சிற்றம்பலஞ்சிந்தியாதவரிற் *
பண்ணீர் மொழிபிலைப்பைபுள்ளிப்பனித்தடங்க *
ஊண்ணீர் நுகவாளிவாடிடநீர் சென்றார் சென்றநா *
மெண்ணீர் மையிலினுக்குழியும் விரலிட்டமவே. (௧௪௫)

சென்றவர்தீர்த்து நின்றநனிவாடி ஞ
சூழிருக்கூந்தற்குத்தொழிநனிவாடியது.

(இ-ள்.) மெண்ணீர் காஞ்சூடியசுவனது சிற்றம்பலத்தைச் சிந்தி
யாதவரைப்போல வருந்தப் பண்ணீர் மையையுடைய மொழி
பையுடையபிலை நோப்பொருந்தக் குளிர்ச்சியையுடையபெரி
யகண்ணத்தூ நீர்வார, மேனியொளிவாடி, காலநீடப் பிரிந்தவ
ர் பிரிந்தநாளை எண்ணுந்தன்மையாற்பலகாலிந்தவின் விரல் தே
ய நிலனுக்குழியும், இனிபெய்வனமாற்றம்! ௭-று.

ஒளிவாடினளென்பது பாடமாயின், விரலிட்டென்பகளைக்
தொழிமேலெற்றுக். மெய்ப்பாடி- அழுக்கை. பயன் - தலைமகளை
பாற்றுவித்தல். (௧௪௬)

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தல்.

ஏறுவரவுகண்டிரங்கியுரைத்தலென்பது- பொருண்மூற்றீமீள
லுருதிற்றதலைமகன், மால்க்காவத்து நாகொடுவாராநின்ற ஏறுவ
ரவுகண்டு, இச்சிறந்தசெக்கீர்மலை அவள் பொறுக்குமளவன்மெ
ன பிரக்கிக்கூறுநீற்றல். அதற்குச் செய்யுள்.

சுற்றம்பலமின் மைகாட்டிக்கல் றொல்கழறந்ததொல்லோன் *
சிற்றம்பலமணயாள் பரமன்று திண்கோட்டின்வண்ணப் *
புற்றங்குதர்ந்து நன்னொடெயிம்பொல் றொர்மணிபுலம்பக் *
கொற்றமருவுகொல்லேறு செல்லாநின்றகூர்ஞ்செக்கீர். (௧௪௭)

நீடிப்பொன்னி னெஞ்சநெகிழ்ந் ன
வாடியவன் வரவுநீர் ன.

(இ-ள்.) திண்ணியகோட்டான் நிறத்தையுடையபுற்றையிடற் று
இரும்பார்ந்தமணியொலிப்ப வெற்றியைப்பொருந்தின கொல
வல்ல ஆனெறு நல்லநாகோடும் ஊர்வயிற் செல்லாநின்றன, சி
றக்குஞ்செக்கீர்வாணையுடையமலை, சுற்றந்தாற்பயனின்மையய
நிவித்துப் பிறவிமருந்தாதற்குப் பழையவாடிவருகின்ற தலைம

வீசனை யெனக்குத்தந்த பழையோன துகிற்தம்பலத்தை யொப்பா
வாதவன்று, இனிபென்னுருவன்! எ-று.

சுற்றம்பயணபடைத்தலைபெனிணுமணமயும். மண்ணப்ப
ற்றென்பதூஉம் பாடம். நேடியபொன்னினென்பது பாடமா
யிசு, நேயிதல்-தேயிதல். மெய்ப்பாடு-அச்சுட, பயன்-தேர்ப்பா
கன் மீள்வதற்கொருப்பிதல். (௬௪௬)

பருவங்கண் டிரங்கிலென்பது - ஏறுவரவுகண் டிரக்கமுற்றுவாரா

நின்று தலைமகன், இம்முதில்கள் ஒன்றோடொன்று சம்பிலிவரவு
தலாற் பொழில்வெடோறும் மயில்கள் திரண்டாடாநின்ற இக்கார
காலத்து, அவ்வெண்ணெநினைந்தாற்றாளுங்கொவ்வோவென அப்ப
ருவங்கண் டிரங்கிநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

எண்ணுழையாதுவிண்மேகங்கலந்துகணமயிரொக் *
கெண்ணுழையாத்தழைகோலிநின்றூலுமினமலர்வாய் *
மண்ணுழையாமறிநிலைமண்ணதிண்ணருள்போற் *
பண்ணுழையாமொழியாளென்னளங்கொன்மன்பாவிபற்சே. ( )
மன்னியபருவ முன்னியசெவலி ன்
இண்ணெய்தி மண்ணேகிய னு.

(இ-ள்) விண்ணிடத்து முகில்கள் ஒன்றோடொன்றுவிரவுதலா
ற் கண்ணென்றுழையமாட்டாது இனமலையுடையவிடமெங்
கும் மயில்கைகள் திரண்டு எண்ணென்றுபுகாத சிலியைவீரித்து
நின்றாடாநிற்கும், மண்ணிடத்தெல்லாவுயிர்களுமறிபந்திலையின்
மண்ணைது இனியவருள்போலும் பண்ணணையாதேமொழியைய
யடையாள், தீவினையேற்கு எத்தன்மையளாமோ! அநிகி ன் றீ
லென். எ-று.

எண்ணென்பது - உணவாகியவெண்ணென்பாருமுளர். பண்
ணுழையாமொழிவென்பதற்குப் பண்ணப்பட்டவுண்டியாகிய ந
ரம்புபோலும் மொழியாளெண்ணுமணமயும். மண் - அகசநிலை.
மன்னியபருவமுன்னியசெவலி விண்ணெய்தி-நிலைபெற்றபருவ
த்து முற்பட்டசெவலினுன் வருத்தமெய்தி. மெய்ப்பாடுப்ப
ணும்-அவை. (௬௪௭)

முகிலொடுகூறல்.

முகிலொடுகூறலென்பது - பருவங்கண் டிரங்கி விகாவோடுவா
ராநின்றதலைமகன், இவ்விடத்தெல்லாம் முற்பட்டாயாமினும் மு

துபெண்டிர் திரண்டு அகலிஃ னுமையநீக்கற்கு இவ் னுறைபட
வுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் நீனகரத்திற்கு என்னின்புற்ப
டாடுதொழிபாயாவென, முந்நூற்றுச் செலவாநின்ற முகிலொயி
கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

அற்பரிசாட்டினி ன்ருடிசிறம்பலத்தால் மீடநீறின் *
முற்பரிதீண் முகிலென் னின்புண் னேன்முதுவோர்குழுமி *
விற்படுவா னுறலாள் செல்லநீர்ப்பாண் விநாமவர் தூய் *

நெற்படுவான்பலிசெய்யராநிற்குநீணகர்த்தே. (கசஅ)
என்பவதுபாமோ டேகாநின்றுவ ன்
துணைக்காரதற்குத் துணிந்துசொல்லிபது.

(இ-ள்.) மலைக்காலத்த இருளுண்டாகாநின்றபறங்காட்டிவீச
ண் நின்றரிவாள், சிற் ற ம ப ல த் தின்கண்ணான், அவனது மிட
றுப்பாவிருண்டி முற்புடாநின்ற நீண்டமுகிலே, இவ்விடத்தெ
ல்லாம் முற்பட்டாயாயினும், முதுபெண்டிர் திரண்டி விற்பு
மொளிறுதலானது இன் னுமைய நீக்கவேண்டி தறுநாற்றத்தை
புடைய மலர்களைத் தூவி நெல்விரவிய தூயபலியைக்கொடுத்த
இவ் னுறைபடவுட்குப் பூசனைசெய்யாநிற்கும் பெரியலிலத்திற்
கு என்னின்புற்புடாடுதொழி. எ-று.

வான்பலிசெய்யராநிற்குமென்பதற்குப் பலிகொடுத்தானிரிச்
செய்யராநிற்குமெனி னுமமையும். ஆடுசிறம்பலவெனப்பது உம்
பாடும், துணைக்காரி-வினாவையுடையகார். துணைக்காரன்பது பா
டமாயிற், இனத்தைபுடையமுகிலென்றுகாக்க, மெய்ப்பாடு-அ
து பயன்பாடுகன்றேறாவிரையக்கடாவுகல். (கசஅ)

தேர்வரவுகூறல்.

தேர்வரவுகூறலென்பது- பொருள்வயிற் பிரிந்தலைமகன் மு
கிலொய்வந்துபுகாநிற்ப, இம்முகில் இவளதாவிபை வெகுளாநின்
றகாலத்த ஒருதேர்வந்து காக்கமையான் இனிவரக்கடவதனை
வெல்லுமாநிலையெனத் தோழி தலைமகளுக்குத் தேர்வரவு கூற
நின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

பாலியை வெல்லும்பரிசில்லையேமுகில்பாவையஞ்சி *
ராலியை வெல்லக்கறாக்கிவ் றபோழ்தத்தினம்பலத்துக் *
சாலியைவெல்லுமிடற்றோனருளிந் துமெனப்போய் *

மேயிபமாநிதியோடன்பர்தேர்வந்துமெவினதே. (கசஆ)

வேந்தன்பொருளொடு விரும்பிவருமென்
எந்திழைப்பாங்கியினிதியம்பிய

(இ-ள்.) மூகில் பாவையழுகியசீர்மையைபடையடியினைச் செ
ருப்பாங்குறியின்றபொழுதின்கண், அம்பலத்தின்கணுளாகியநீ
வப்பூவைவெல்லாமிடற்றையுடையவனதருள் போலப் போய்த்தே
துப பெருநிதியோடு அன்பர்சேர் கதுமெனவந்துபொருந்திந்
து, அதனால் வரக்கடவதனைவெல்லுமாபில்லையேபோலும். ௭-அ.

இனி ஒருவாற்றானும் இவளுயிர்வாழ்தலரிடென்றிருந்தனம்
இதுபாவிபாதலின் இற்றைப்பொழுதிசுவாது தேர்வந்தென்னு
கிருக்காத்பாவிபையெல்லும்பரிசில்லையெயென்றான். தமியவா
அற்றம்பிராந்ததுவெல்லக்கருதிச் சிவரீவெகுள்கின்றகாலத்த அத்
தமியார்சூகுத் துணையொருதேர்வந்துகாத்ததென வேறுமொ
ருபொருள் விளங்கினவாறாக. அருளின்மேலியதெனவியையும்.
அருளான்வந்துமேலிற்றெனினுமமையும். மெய்ப்பாடி - பெரு
மிதம். பயன்-ஆற்றுவித்தல். (௬௪௯)

இவையொதுக்கோடல்.

இனையொதுக்கோடலென்பது- தோழி தலைமடக்குத் தேர்வா
வுகூறாநிற்ப, இந்நிலைமைக்கண், இவளாவிசெல்வதற்குமுன்னே,
சூழ்ந்தொகுநிதியோடு அன்பர்சேர்வந்துதோன்றிற்று, இனிபூ
ழின்வலியது வேறொன்றுமில்லையெனப்பொருண்முடித்துவா
றுநின்ற தலைமகன்கண் சென்று இனையர் எதிர்கொள்ளாநின்றல்.
அதற்குச்செய்யுள்.

யாழிந்மொழிமங்கைபங்கைச்சிற்றம்பலத்தானமைத்த *
சூழின்வலியதொன்றென்னையொளிமேகலைபுகளும் *
வீழும்வரிவனமெல்லியலாவிசெல்லாதமுன்னே *
சூழ்ந்தொகுநிதியோடன்பர்சேர்வந்துதோன்றியதே. (௬௫௫)
செறிசழலவன் திருநெர்புகுத ர
எறிவேலினைரு ரெதிர்கொண்ட அ.

(இ-ள்.) ஒளியையுடையமேகலை தன்னிலையினின்றும்போகா
நின்றது, வரிபையுடையவனைகள் சழன்றாவீழாநின்றன, இந்நிலை
மைக்கண் மெல்லியலுயிர்செல்வதற்குமுன்னே சூழ்ந்துவருந்
திரண்டநிதியோடு அன்பாதுசேர் வந்துதோன்றிற்று, அதனால்
யாதோரைபோலுமினியமொழியையுடையமங்கையைகூற்றற
யுடையான், சிற்றம்பலத்தின்கண்ணுள், அவனால்மைக்கப்பட்டன.

பின்வலிபதொன்றியாது! எ-று.

மெய்ப்பாடு-உவகை, பபன்-மெய்ப்புமகிழ்ச்சி. (கடுஉ)

உண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.

உண்மகிழ்ந்துரைத்தலென்பது- பொருண்முடிந்த இளைஞரொதிர்நொள்ளவந்து புகுந்ததலைமகன், தலைமகளுடன் பன்னியிடக்கொயிருந்து, இம்மாண்பிளிந்து பொருள் தேட யான்வெய்யகரஞ்சென்றதுன்பமெல்லாம் இவர்கொக்ககைகள் என்னுறுப்புக்களிகடமுடிந்த இப்புவணமேலணையாமுன்னம் துவள்வுற்றதெனத்தன்னுள்ளே மகிழ்ந்துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள். மயிள்மன்னுசாயலிம்மாண்பிளிந்துபொருள்வளம்பாள் * வெயிள்மன்னுவெஞ்சுரஞ்சென்றதெல்லாம் விடையோன்புவிழ்ச்சுராயிள்மன்னுசொல்லிமென் கொக்ககையென்னகத்திகடசுருள்பந்தாயிள்மன்னுபுவணமேலணையாமுன்றுவருற்றதே. (கடுஉ)

பொருநிதீயோடு திருமணபுகுந்தவன்
வளமணக்கிழத்தியோடு மெய்கிழ்ந்துரைத்தல்.

(இ-ள்.) மயிள்போலுமென்மையையுடைய இம்மாண்பிளிந்து பொருளையிடீயவான் வெயினிலபெற்ற வெய்பகரத்ததைச்சென்றதுன்பமெல்லாம் விடையையுடையவனது புலியுரிடத்தினவாகிய மூயிலோகைபோலுஞ்சொல்லையுடையாளுடைய மெய்விபகைக்கைகள் என்னுறுப்புக்களினிடமுடிக்கும்வகை துயினிலபெறும் புவணயிடத்தணைவதன்மூன்னம் மாய்ந்தது. எ-று.

இம்மாணென்றது, பிரிதற்கரியவித்தன்மையென்றவாறு. எல்லாமென்பது முழுதுமென்னும்பொருள்படநிற்பதோருரிச்சொல் பன்மையொருமையக்கமென்பாருமுளர். மெய்ப்பாடுமப்பனும்-அவை, பபன் மகிழ்வித்தலுமாம். (கடுஉ)

பொருள்வயிற் பிரிவு முற்றிற்று.

பாத்தையிற் பிரிவு.

இனிப் பாத்தையிற் பிரிதலென்பது- தலைமகனவரைந்தெய்தியபின்னர், வைகலும் பாலைதகர்வாடுருவன் இடையே பனிசுசாடிபுறுகின்ற அதனினிமையிற்றாற்போல, அவனுள்ள்ச்சியினிமையிற்றகுப்புறப்பெண்டிர்மாட்டிப் பிரியாநின்றல். அவ்வணுமும், பன்னும்பாட்டுமுதலாயின காட்டிப்புறப்பெண்டி.

நீர் தண்ணீர்க்காதலித்தார் ஞானஸ்வரீக்துநீர் கிலவஞ்சலி நீர் அலர்சீஞ்ஞ
 மின்பஞ்செய்யப் பிரியாநிற்றவென்றமாம். வல்லநாடும், கலைம
 கரைபூடவநிவித்தற்குப் பிரிதவென்றமாம். இவ்வாறெழுமிந்து த
 னக்கின்பம்வேண்டிப்பிரியஞ்சுயிர், "கண்ணிமேகட நிணியிர்ந்த ன
 ற்றழிபு மைம்புலனு- மொண்டொடி கண்ணை யள ௩ என்பதஞ்ஞ
 ல், இவ்வஞ்சுக்குத் தலைமகளை னும்பெயரோயிபாறுபட்டுத் தன் னு
 பெருமைபோயி மாறுபடாநிற்கும்.

அதுவருமாறு- சூத்திரம். கண்டவர்கூறல் காத்தரேழுழி, பொ
 றையவந்துரைத்தல் பொதுப்படக்கூறி, வாடியபழுங்கன் மாறு
 கொண்டவனெயி, கனவிழந்துரைத்தல் விளக்கொடுவெறுத்தல்,
 வாரம்பகர்ந்து வாயின்மறுத்தல்; பள்ளியிடத்தூடல் பணிமொழி
 யாடல், செவ்வணியிடுக்கவில்லோர்கூற; வயலநீர்வுரைத்தவளமுக்க
 மேய்தல், செவ்வணிகண்ட வாயிலவர்கூறல், மண்புகல்கண்ட வா
 யிலவர்கூறல், முகமலர்ச்சிகூறல் முணியெதன் னெனக், காலநிக
 நுவுரைத்தல் கலவிபெய்தலை; பெடுத்துரைத்தல் மொழிகலவிசுருதி
 ப், புலந்தல் குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறல், வாயிலவர் வாழ்ந்தல்
 புணல்வாவுரைத்த, நேர்கண்மிகிந்தல் சேடிபர்விழவிற், நம்
 முருகாத்த நண்ணலியத்த, னைகத்துரைத்தல் மொடு நாண்க
 ண்பிரைத்தல், பாணல்வாவுரைத்தல் பாங்கியியற்பழித்த, னுழை
 யரியத்பழித்த மொண் னுத்தலாளவற், சிவற்படமொழித வியல்பு
 னைந்துரைத்தல், வாயில்பெருகு மகன் பிறநினைதல், வாயிற்கணி
 ன்று தோழிக்குரைத்தல், வாயில்வேண்டத் தோழிகூறல், மன்னி
 யதோழி வாயில்வேண்டல், மணையவர்மகிந்தல் வாயின்மறுத்தல்,
 பாணனெடுவெருடல் பாணன்புலத்தல், விருந்தொடுசெல்லத் து
 ணிந்தமைகூற, ஓடறணிவித்த ல்ணைந்தவழிபூடல், புன்லாட்டுவி
 த்தமை கூறிப்புலத்தல், கலவிசுருதிப் புலவிபுகழல், மிகுத்துரை
 த்தூடல் விதல் வேற்காளை, பூடனிட வாடியுரைத்த, துனிபொழி
 ந்துரைத்த றுகொளாநில்லாப், புதல்வன்மேல்வைத்துப் புலவி
 சீர்தல், கலவியிடத்துடல் முன்னிகழ்வுரைத்தல், பாத்நைபைக்க
 ண்டமை பயன்படக்கூற, ஓங்கியமெயித்துரைத் தூடநீர்த்த, வெ
 ண்ணொருன்றிவை பாத்தையிற்சிரிவெனப், பண்ணாரமொழியா
 ய்பகர்ந்திசினோரே.

(இ-ள்.) கண்டவர்கூறல்- பொறையவந்துரைத்தல்- பொதுப்பட
 டக்கூறிவாடியபழுங்கன்- கனவிழந்துரைத்தல்- விளக்கொடுவெறுத்
 தல்- வாரம்பகர்ந்து வாயின்மறுத்துரைத்தல்- பள்ளியிடத்தூடல்

செவ்வணிவிடுக்க வில்லோர்கூறல் - அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தல் - செவ்வணிகண்டவாயிலவர்கூறல் - மண்புகல்சண்டவாயிலவர்கூறல் - முகமலர்ச்சிகூறல் - காலநிகழ்வுரைத்தல் - எப்படுவெய்தினுரைத்தல் - கலவிசுருதிப்புலத்தல் - சூறிப்பயிற்றுபுலந்தமைகூறல் - வாயிலவரவாழ்த்தல் - புனல்வரவுரைத்தல் - தேர்வரவுசண்டிமகிழ்ந்துகூறல் - புனல்வினாபாட்டிற் றம்முளுரைத்தல் - தண்ணிபந்துரைத்தல் - நகைத்துரைத்தல் - நாணுதல்கண்டுமிகுத்துரைத்தல் - பாணல்வரவுரைத்தல் - தோழியியற்பழித்தல் - உழைபரியற்பழித்தல் - இயற்படமொழிதல் - நினைந்துவியந்துரைத்தல் - வாயில்பெருதுமகன்றிறநினைதல் - வாயிற்கணின்துதோழிக்கூரைத்தல் - வாயில்வேண்டத்தோழிகூறல் - தோழிவாயில்வேண்டல் - மணியவர்கிழ்தல் வாயின்மறுத்துரைத்தல் - பாணொடுவெகுடல் - பாணல்புலந்துரைத்தல் - விருந்தொடு செல்லத்துணிந்தமையகூறல் - ஊடறணிவித்தல் - அணந்தவழியூடல் - புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல் - கலவிசுருதிப்புலத்தல் - யிருத்துரைத்தூடல் - ஊடலீடவாடிபுரைத்தல் - துனிபொழிந்துரைத்தல் - புதல்வன்மேல்வைத்துப்புலவிதீர்தல் - கலவியிடத்தூடல் - முன்னிகழ்வுரைத்தூடறீர்த்தல் - பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல் - ஊதியமெய்துரைத்தூடறீர்த்தல் என விவை நாற்பத்தொன்பதும் பரத்தையிற்சிரிவாட்கள் - ஆ. அவற்றுள், -

கண்டவர்கூறல்.

கண்டவர்கூறலென்பது - தலைமகன் பரத்தையர் சேளிக்கட்டுசெல்லாநிற்ப; அப்பரத்தையர் அவனை ஒருக்கெதிரீடுகொண்டு சுற்றும்பற்றிப்போர்செய்யாநின்றமையின், இவ்வீதிவன்காதலிமாட்டுடென்னொடுமன அலியிடத்துக் கண்டவர் தம்முட்கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

உடுத்தணிவாளரவன் தில்லை யூரன்வரவொருக்கே *
 யெடுத்தணிகையேறினவனையார்ப்பவிளமயிலேர் *
 கடுத்தணிகாமர்கொம்புருவச்சிசைகண்மலரம் *
 படுத்தணிவாளியோயேர்சுற்றும்பற்றினீர்மாதிரமே. (கூஉ)

உரத்தகுவேலோன் பரத்தையிற்சிரிய த்
 திண்டேர்வீதியிற் கண்டோருரைத்த து.
 (இ-ள்.) சேசாசவும் உடுத்தணியாவெண்ணிந்த வாளரவையுடையவனது தில்லைக்கணுளனாகியபூரன் இவ்வீதிக்கண்வர, தெரிந்த

ணியப்பட்ட கைக்கணுவாகிய இனவளைகொளலிப்ப, இளமயி
வெழிவெய்து, மிக்கவழகையடைய கரிப்பருவமாகியவில
லொடு கண்மலராகியவம்பைச்சேர்த்தி, அணிஞ்ஞண்டாகியவொ
ளியையுடைய மகளிர் ஒருக்கே சுற்றுநீதிசைகளைப்பற்றினர், இ
வீதிவந்தாதலிமாட்டுடென்றும்! ௭-று.

அணி காமர் என்பன ஒருபொருட்கிளவியாய், மிகுதிதோன்
ற நின்றன. ஒன்றாகவெழுந்து அணியினும் கையினுமுளவாகிய
சங்கொலிப்ப இளமைக்கணுண்டாகியவுள்ளவெழுச்சிமிக்கு வி
ல்லொடம்பையடுத்திப் பற்றி அரைக்கணியப்பட்டவுடைவாளை
யுடைய இளையோர் திசைமுழுதுஞ்சூழ்ந்து பற்றினொனப் பி
றி தமோர்பொருடோன்றி நின்றவாறுகண்டு கொள்க. கருப்புரு
வச்சிலெயல்பது பாடமாயினீ, புருவமாகியகாமனது உடைய
யுடையகருப்புச்சிலையொடு கண்ணாகிய கள்ளையுடையமலரம்பை
யடுத்திதென்றாகக்க. சுற்றுப்பற்றியகாதிரமென்பது பாடமாயி
ன், சுற்றுப்பற்றி மேவாதிற்பு; அவ்விடத்து நகைக்குறிப்பாவெடு
க்கப்பட்டி இவர்க்கைகள் வளைபொலிப்பத் தலைமேலேறின வெண
க்கூட்டியுரைக்க. இதற்குச் சுற்றுப்பற்றிப்போர்செய்யாதிற்ப
ப்படைக்கலமெடுத்திச் சங்கொலிப்ப அணியுக்கையொருங்
கெழுந்தனவெனப் பிறிதுமொருபொருளாகக்கொள்க. இதற்கு
ப் பிறவுரைப்பாருமுளர். உரத்தருவேல் - உரத்தாற்றக்கவேல்.
மெய்ப்பாடு-மருட்டை, வியப்பாகலின்.பயல்-பிரிவுணர்த்துதல்.

பொறையுலர்ந்துரைத்தல்.

பொறையுலர்ந்துரைத்தலென்பது - தலைமகனைப்பரத்தையொ
தீர்கொண்டமைக்கேட்டதலைமகள் நெஞ்சுடைந்து புறத்துவெளி
ப்பாமற்பொறுத்தமைகண்டதோழி, யானிவ்வாறுகவும் கலங்
காதுநின்றபெரும்பொறையாட்டிகைய யான் இன்றுபேசுவன்
என்னென்று அவளையுலர்ந்துகூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கரும்புறுகொன்றையென்றொல்புலியூர்ச்சுருங்கும்மருங்குற் *
பெரும்பொறையாட்டிகையென்னின்றுபேசுவபெறொழிநீர்க்க *
கரும்புறையூர்வலந்தகண்ணென்றுகண்மணிபு *

மரும்பொறையாகுமென்றோவிபுந்தேய்வுற்றழிகின்றதே. (கடுக)

எள்ளவிழ்க்கொகையைக் காத்தற்றோ டி
உள்ளவிழ்பொறைகண் டிவந்துரைத்த னு.

(இ-ள்.) பெரிபவொலிக்குநீரையுடைய கரும்புதங்குமுறையு
டையவன் வலந்துவைத்துநீங்கினுனென்று ஒருதுதலான் வண்க

ண்மணிபும் பயனிண்மையாற் றுங்குதற்கரியபாரமகாநிற்றன, எனதுயிருந் தேய்ந்தழிபாநிற்றது, யானிவ்வாறாகவுங் கலக்காது நிற்ற பெரும்பொறையையுடையவளை யான் இன்றுபேசுவன வென் ள-று. சாரும்புள்வாழும் கொன்றைப்பூவியுடையானது பதையகாகியபுலியுநிற் சருங்கினமருங்குலையுடையபெரும்பொ றையாட்டியையெனக்கூட்டிச.

என்கண்மணிபுந் தேய்வுந்றழிபாநிற்றது ஆவியுமரும் பொ றையாராநிற்றதென்று கூட்டுவாருமுளர். உள்ளவிழ்பொன்ற- நெஞ்சடைந்றுபுறத்துவெளிப்படாதபொறை. மெய்ப்பாய்- அ முகையைச்சார்ந்தவுவகை. பயன்-தலைமகளைவியத்தல். (கருந்)

பொதுப்படக்கூறிவாடியமுங்கல்.

பொதுப்படக்கூறிவாடியமுங்கலென்பது - பொறையுலந் து னாத்கதொழிக்கு, முன்னிலைப்பறமொழிபாக, தமதுநலக்கவரக் கொடுத்த வேறு துணையின்மையிற் றமதணையையே தமக்குத் து ணையாகக்கொண்டுகிடந்து என்னப்போலவுயிர்த்தேய்வார் இனி யாவரோவெனப் பொதுப்படப் பரததையர்க் கிரங்குவாள்போ ன்று, தலைமகனது கொடுமைநினைந்துவாடாநிற்றல், அதற்குச்செ ய்ப்புள்.

அப்புற்றசென்னியன் நிலையுறானினவருறுறோ *
 யெர்ப்புற்றெழினலமுரன்வொவுள்ளும்புறம்பும் *
 வெப்புற்று வெய்துயிர்ப்புற்றுத்தம்மெல்லணையே துணையாச் *
 செப்புற்றகொங்கையர்யாவர்கொலாருயிர்த்தேய்பவரோ. (கருச)

பொற்றிசெழுவன் மற்றிசெழிவலை ப்
 பிரிந்தொரனோ டிருந் துவாடிய னு.

(இ-ள்.) நீரடைந்தசென்னியையுடையவனது தில்லையை மன மொழிமெய்களாலணுகாதாடாப்போலக் கண்ணொட்டயின்வி ளுழிபுடைய நலத்தை உளரன்வெந்ந்துகொள்ள, அத்நிலையைபு றுகாருறநோயையொத்து அகத்தும்புறத்தும் வெப்பத்தைபுற் று, வெய்தாகவுயிர்த்தலைபுற்று, வேறு துணையின்மையிற் றமது மெல்லணையே தமக்குத்துணையாச் செப்புப்போலுங்கொங்கைய யையுடையமகளிர் ஆருயிர்த்தேய்வார் பிறர்யாரோ யானல்லது. எ-று

இத்தன்மையாய் என்போல இனி யாருயிர்த்தேய்வார் யாரோ வெனப் பரததையர்க்கிரங்குவாள்போன்று, தலைமகனதுகொடு மைகூறினாளாகவுரைக்க. தில்லையுறாதவருறுறோயென்பதுபாட

பஞ்சணைத்துயின்ற பஞ்சிச் செமெல்ல டி
அன்பனெழுங்கிச் செஞ்சுடர்க்குரைத்த து.

(இ-ள்.) நெய்ப்புழைத்ததைப்பருகி இருண்முடித்தைக்கழிக்கும் நெடியசுடரே, எம்மைக்கலைந்தவர்க்குப் பெய்யையுடையமுடித் தைக்காட்டித் தெளிந்தராவஞ்சித்தல் தகுதியன் றென்றாகுநிற் றிலையே, வேறுகூறுவார் யாவர். எ-று. செய்ப்புழைத்துளவாயிய தீ லப்பூ மலராநின்று தில்லையிற்றிற்றம்பலத்தின் கணுஅகிய அர னுக்குக் கைம்முடிக்கியிபக் கழலப்பணியாதாராப்போலக் க ண்ணோட்டமும் மெய்ப்புழையில்தித் கரத்தலெனக்கூட்டுக.

செய்ப்புழை-செய்ப்புழை. கைம்முடி-கைத்தலம். கரத்தல்- மறைத்தலெனிணுமமையும். நெய்ப்புழை- சுடரைய ணைந்விட ம். நெய்ப்புழைமாந்தி யிருண்முடிக்கிழு நெயிஞ்சுடரே என்றது உணவாகியநெய்ய மாந்தி மேனிபொளியை யுடையயாப்பி பகைசெகுக்கும் பெருமையையுடைய யாதலின் அக்கனிப்பி னுற்கண்டதுகூறிற்றிலை. எ-று. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பா யும் பரணம்-அவை. (சுருள்)

வாரம்பகர்ந் துவாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாரம்பகர்ந் துவாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது- விளக்கொடு வெறுத்துவருந்தாநின்று தலைமகள், தலைமகள் பரத்தையிற்பிரிந் துவந்துவாயிற்கணிந்து, வண்டோணையர் ஆடவர், பூவோணை யர் மகளிராதலால், நாமும் அவன் தலைபளிபெற்றபொழுது எ ற்றுக்கிரவதன்றோ நம்சுக்குக்காரியம், நாம் அவனெடுபலக்கற் பாலெமல்லெமென்று வாயினேர்வித்தாரிக்கு, உரணது மாலையு ன்நீதோளும் அவ்விடத்து வளைத்துவைத்து வேண்டினுர்கொள்ள வமையம் யான் மன் னனைப் பரத்தையர்க்கு உறுபலையாகக்கொடி த்தேனென மறுத்துக்கூறுநின்றல். அதற்குச் செய்துள்; பூங்குவளைப்பொலிமாலையுமரன்பெற்றேளிணையு * மாங்குவளைத்துவைத்தாரோனுங்கொள் கநள் ளாரணந் * தீங்குவளைத்தவில்லோன்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தபல்வா * போங்குவளைக்கரத்தாரிக்குத்தேமன் னுறுவரையே. (சுருள்)

வார்புனலூர் னேர்நிகழ்நோள்வயி ற்
சார்புனாலுலி வாரம்பகர்ந்த து.

(இ-ள்.) பொலிவையுடைய குவளைப்பூவாகியபன்ற பெரியமா லையையும் உரணது பொல்பொலுந் தோளிணையபுந் தம்மில்லை த்துவளைத்துவைத்து வேண்டியாரகொள்வாராக, பனவராதானந்

திவ்வெய்த வளைக்கப்பட்டவிலைபுடையவனது திவ்வியநீர்சிற்பம் படைத்துக்கொண்டவனிடத்தவாழும் உயர்ந்த வளைபுடையவையுடையவர்க்கு மன்னனை உறவாபாசக்வொடுக்கேறும், ஏ-று.

உறவா- முற்றாட்பி. திவ்வியனைத்தவிலைவோடுபெண்பதற்குத் திவ்வெய்தவென ஒருசொல்வருவியாது அரணத்தகத்திவ்வியனைத்தற்குக்காரணமாகியவிலைவென்றுரைப்பினுமமைபும். ஒவ்வொன்றாகத்தொடர்புபுதி-ஒவ்வொன்றை வளர்த்தார்தீராமேலெற்றுவிடையாறுபுநீர்வளைவெனினுமமைபும். அறித்தோடுமென்றதனும், தனது நிரப்புகிறினும். மன்- அசைநிலைபாக்கி, மாவையுந்தோளையுமேத்தோடுமெனினுமமைபும். மெய்ப்பாபும் பயனும்-அமை. ( )

பள்ளியிடத்தூடல.

பள்ளியிடத்தூடலென்பது- வாயிசம்மறுத்ததலைமகள், ஆற்றாமையே வாயிலாகப் புக்குப் பள்ளியிடத்தானாகிய தலைமகளுக்கும், நின்றுவிடையிடாது நுகர்தற்கு முற்காலத்துத் தவத்தைச்செய்யாத திவினையேனே நோவாது, இனிநிவ்வாறுகியநிலை நோவதென்றோ, அதகிடக்க, நினைதவிமார் பறக்கெற்று நினைக்குப்பதிதாசைசெய்த-அப்புல்லுதலை யாளுசெய்யமாட்டேம், அதனாலெம்மைத்தொடாதே, எங்கிலைபவியிவாயாசவெனக் கவலிகருதிப்புலவாநின்றல். அத்தற்குச்செய்யுள்.

தவஞ்செய்திவாதவெந்திவினையெய்புண்மைத்தன்மைக்கெள்ளாது *
தெவஞ்செய்துநின்றுநின்றுநின்றுநோவதெனத்தன்முத்தன் *
செய்வதெய்தருளாநிலையுநின்றுசெய்யிழையார் *
நிலஞ்செய்தபுல்லநெண்மாட்டேந்தொடக்கிவிற்புந்நிலையே (சூ.அ)
பிடிவர்கற்பித்தொடிவர்க்கொதை
ஆடவன்நன்றோடுபுயுரைத்தது.

(இ-ள்.) உலகத்துள்ளாரெல்லார்க்குந் தந்தை, இயல்பாவே பாசுக்களினிக்கியவன், எவ்வயிர்க்கும் எப்பொழுதும் நன்மையைச் செய்தலாந் தவன், அவனாற் செய்யப்பட்டமீயியவருணிகறந்த திவ்வியினாரணே, முற்காலத்துத் தவத்தைச்செய்யாத வெய்திவினையுடையயாம் நின்றுவாசிக்கப்படாத எமதுபுண்மைத்தன்மைகாரணமாக எம்மையெயிகழாது, நினைக்குத்துன்பத்தைச் செய்யாநின்று இப்பொழுது இனிநின்றுநோவதென்றும்! அதுகிடக்க, நின்றுகைய செய்கியவார் நினைக்குப்பதிதாசைச்செய்தபுல்லுதலென யாமாட்டேம், அதனால் எமது நல்லமேலையைத் தொடராதொழி, விவாயாசு, ஏ-று.

எவ்வம்- எவமென நின்றது. காதலில்லையாயினுந் கண்ணோட்ட முடைமையால் இகழ்ந்தவாளாவிருப்பதாட்டாமையின், எம்புல விபான் திணக்குத்துன்பமாந்துணையே புள்ளதென்னுக்கருத்தாள், எவஞ்செய்த நின்றென்றாள். இனிவென்பது- நீயீவ்வாயினியின் லென்கண்ணும்பொருட்டாய் நின்றது. சிவன்செய்தகீரருளார்தி ல்லையூ வென்றதனால், நின்னூற்றாயப்பட்டாராயினுந் காதலிக்க ப்படாநின்றாயெனவும், தவஞ்செய்திலாதவெந்தீவினையேமென் றதனால், எம்மாந்தகலிக்கப்பட்டாராயினுந் காயப்பட்டாநின்றே மெனவுந் கூறியவாரும். புல்லென்பது புல்லமெனவீரிந்தநின்ற து. புல்லமென்பதனைப் புன்மைவென்று நின்சேயினழபார் பதி தாகச்செய்தகுறிக்கீளப் பொறுக்கமாட்டேமென் றுரைப்பினும மையம். எவன்செய்துநின்றெனப்பாடமோதி, தவஞ்செய்திலாத வெந்தீவினையேம் இன்றுண்டேறோவது என் செய்துநின்றென்று ம்என்னத்தெனச் சமுழாப்பாருமுளர். எள்காதென்பதுஉம் பா டம். மெய்ப்பாதி-வெகுளி: பயன்-புணர்நல். (௬௫அ)

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறல்.

செவ்வணிவிடுக்கவில்லோர்கூறவென்பது-இக்கொங்கைகள் தா ள்கித் தளராநின்ற மருங்குலைபுடைய இவள் வருந்த, இவ்வாயத்தார் முன்னே, அப்பாத்தையர்மனைக்கண் இப்பேதை இக்குறியறிவித் தச்செல்லாநின்றவிது நமக்குமிகவுயிளிவாவுடைத்தெனச் செவ் வணிவிடுக்கவினாயாநின்றவில்லோர் தம்முட்கூறாநின்றல். அதற் குச்செய்யுள்.

தணிபுறப்பொக்குமிக்கொங்கைகடாக்கித்தளர்மருங்குல் *
 பிணிபுறப்பேதைசென்றெய்துமாலரவும்பிஹபு *
 மணிபுறக்கொண்டவன்நிலைத்தொல்லாயநல்லார்கண்முன்னே*
 பணிபுறத்தோன்றுறுடங்கிடையார்கன்பயின்மனைக்கே. (௬௫ஆ)

பாற்செலுமொழிபார் மேற்செலவிருப்ப ல்
 பொல்லாதென்ன வில்லோர்புகன்ற து.

(இ-ள்.) பிஹக்குப்பகையாகிய அரவையும் பிஹமையும் அழகுறத் தணக்கணிபாகக்கொண்டவனது தில்லையிற் பழைய இவளாயத்தினுள்ளாராகிய நல்லார்கண்முன்னே அரவுபோலத் தோன்றும் றுடங்குமிடையபுடையார்கள் நெருங்கும் பாத்தையர்மனைக்கண், தணிதலுறும்வண்ணம் வளராநின்ற இக்கொங்கைக லைத் தாங்கித் தளராநின்ற மருங்குலைபுடைய இவள் வருந்த இப்

பேதை இன்றுசென்றெய்துமாயிற் பெரிதும் இஃதினிவரவுடை
தீது ௭-று.

இதற்குப் பிறிதுரைப்பாருமுளர். பாற்செலு மொழியார்- புக
ன்றது- தேட்டார்க்குப் பாலிச்சணுணர்வுசெல்லுமொழியையு
டைய மகளிர்மேற்சென்று தூதுவிடவிரும்பல் பொல்லாதென
இல்லோர்கூறியது. பால்போலுமொழியெனினுமகையும். ஈண்
யிற்செல்லுமென்பது உவமைச்சொல். பேதையென்றது-செவ்வ
ணிவணிந்துசெவ்வின்மாதனா. மெப்பாடு-நகை, எள்ளற்பொருட்
டாகவிச். பயன்- தலைமகளைச்செவ்வழுங்குயித்தல். சிறைப்பறத்
தூளுக, இல்லோர்சொல்லியது. (கூகூ)

அயலறிவுரைத்தவள் முக்கமெய்தல்.

அயலறிவுரைத்தவளமுக்கமெய்தலென்பது- இல்லோர் செவ்வ
ணிவிடுக்கநினையாநிற்ப, அயலார்முல் னே இவளால் இருநிபநிற்
தவிடத்து ஒருத்தி நமக்குத்தர நாமவணியெய்தும்படியாயிற்று
நம்முடையபெண்டல்மையென அயலறிவுரைத்துத் தலைமகள்
அழுக்கமுற்றுக் கூறாநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

இரவணையும்மதியேர் நுதலார் நுதிக்கோலஞ்செய்து *
சூரவண புங்குழலிங்கிவளாலிக்குறியறிவித் *
தரவண புஞ்சடைபோல்நிலைபூரணையாங்கொருத்தி *
தரவண பும்பரிசாயினவாறுநந்தல்மையென. (கூகூ)

உலகியலறியச் செவவிடலுந்
விழுத்தனைமாதர்க் கழுக்கஞ்சென்ற து.

(இ-ள்.) இரவைச்சேரும்பிறைபோலு நுதலையுடையார துமுன்
செவ்வணியா: கியகோலத்தைச்செய்து, சூரவம்புச்சேருந்குழலையு
டைய இவளால் இக்குறியையறிவித்து, பாம்புசேருஞ்சுடைய
புடையவனது தில்லையி லூரணப் பின் அவிடத்து ஒருத்தி நமக்
குத்தர, நாமவணியெய்தும்படியாயினவாறென் நம்முடையபெ
ண்டல்மையென. ௭-று.

நுதலார் நுதியறிவித்தெனவியையும். குறி-புப்புறிகழ் தற்குறி.
மெப்பாடு-அழகை. பயன்-ஆற்றுகைமறீங்குதல். (கூகூ)

செவ்வணிகண்டவாயிலவர் கூறல்.

செவ்வணிகண்டவாயிலவர் கூறலென்பது- தலைமகளிடத்துநின்
றஞ் செவ்வணி செல்லக்கண்டு, நம்முறற்கு உலகியலாறுரைப்பா

ன்வேண்டி, செம்மலருள் செம்பட்டிஞ் செஞ்சாந்தும் நமதுகி
ருவையுடையமணியின் கண் வந்துதோன்றினவெனப் பரத்தை
வாயிலவர் தம்முண்மதித்துக்கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

சிவந்தபொன்மேனிமணிநிருச்சிற்றம்பலமுடையான் *
சிவந்தவந்தாளணிபூற்குலகிபலாறுரைப்பான் *
சிவந்தபைம்போதுபுஞ்செம்மலரிப்பட்டுக்கட்டார்முலைமேற் *
சிவந்தவஞ்சாந்தமுந்தோன்றினவந்துதிருபனைக்கே. (கூறக)

மணிக்குழைபூப்பிய லுணர்ந்தவந் த
ஆயினமுடையக்கண்ட வாயிலவருரைத்தது.

(இ-ள்.) செம்பொன்போலுமேனியையுடையமணி, நிருச்சிற்
றம்பலத்தையுடையான், அவனது சிவந்தவழகிபதான்களைமுடிக்க
கணிபாக்கும் ஊரற்கு, உலகிபனெறியயறிவிப்பான் வேண்டி, ந
மதுகிருவையுடையமணிக்கட் சிவந்தசெவ்விப்பூவும், அழகியசெ
ய்ப்பூத்தொழிற்பட்டும், சட்டுதவார்ந்தமுலைமேலுண்டாகியவழ
கியசெய்பசாந்தமுள், வந்துதோன்றின, இனித் தருமக்குறைவாரா
மல் ஊரற்கும் எனவேண்டும். ஏ-று.

உலகிபலாறு-பூப்பு. உரைத்தாற்போலச் செவ்வணிபாலறிவித்தி
தலின் உரைப்பானென்றார். தாளிணையூற்கென்பது உம் பாடம்.
மெய்ப்பாதி-பெருமிதம். பயன்-பூப்புணர்ந்துதல். (கூறக)

முகவிர்புகல்கண்டவாயிலவர்கூறல்.

மனைபுகல்கண்டவாயிலவர்கூறவென்பது - செவ்வணிகண்டத
லைமகன் பரத்தையிடத்தினின்றும் வந்து தடையின்றி மனைவயி
ற்புகுதாநிற்ப, பண்டாரவும்பகலும் வாயில்பெறாது நின்றான்க
கும் இக்காவலையுடையகடையை இத்துணைக்காவத்திற்பழிந் துவா
யிலினின்றிப் புகுதாநின்றான், மனைக்கடன்பூண்டலான் இனிப்புலந்
து அடக்காதார் ஒருவருயிலைபெனத் தலைமகன்வாயிலவர் தம்
முட் கூறாநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

கூராப்பயில் கூறாநிவளின் மிக்கம்பலத்தான்குழையா *
மராப்பயினுண் ணிடையாரடக்காரொவரேயினிப்பன் *
மராப்பகனி ன்றுணக்கீர்க்கடையித்துணைப்போழிந் சென்று *
கராப்பயில்பூப்புண லூரன்புகுமிக்கடிமனைக்கே. (கூறஉ)

கடனறிந்தூரன் கடிமனைபுகுதா
வாயிந்தவாயிலவராய்ந்துரைத்தது.

(இ-ள்.) முகமலர்ந்து இரவுப்பகலுந் தான் வாயில்பெருதநின்று வாரிம் இச்சுளிர்ச்சியையுடையகடைபை நீட்டியான இதுணைக்காலத்திற்கழிந்து காமப்பயில்கின்ற பூம்புண்பையையுடையபுடையான் இக்காவலையுடையமனைக்கட்புகாநின்று, அதனும் தராப்பூப்பயின்றசுழலையுடைய இவளினும் மேம்பட்டு அம்பலத்தான் சூழையாகிய அரவசீபாலும் துண்ணியவிடையினைபுடையார் புலந்தடக்காதார் இனி யாவர்! மனைக்கடல் பூண்டலான் எல்லாருமடங்குவார். ௭-று. (கூஉ)

காமப்பயிலென்பது கராப்பயிலெனவென்று நினைந்து, மெய்ப்பாடி-உவமை. பயன்-மெய்ப்புமகிழ்தல்.

முகமலர்ச்சிகூறல்.

முகமலர்ச்சிகூறலென்பது-பாத்தையிற்றிளிந்ததலைமகன் செவ்வணிகண்டியவந்தானென்று சொல்லுமளவில், தலைமகனது கண்ணிவந்தன, அப்புலவிநோக்கத்தெகிறீர் காதலனோக்க, அச்சிவப்பாநி முகமலர்ந்தமையை அவ்விடத்துக்கண்டவர் தம்முட்கூறநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வந்தான் வயலணிபூரெனெச்சினவாண்மலர்ச்செண் *
 செந்தாமரைச்செவ்விசென்றசிற்பலவண்ணருளான் *
 முந்தாயினையனோக்கெகிறீர் நோக்கமுகமலர்விந் *
 பைந்தார்குவணைகள் பூத்திருள்சூழ்ந்துபயின்றனவே. (கூக)

பூம்புண்புரன் புகமுகமலர்ந்த தேம்புண்கோதை திறம்பிறருணாத்தது.

(இ-ள்.) வந்தான் வயலணிந்தபூரெனென்று சொல்லுமளவில் சினவாள்போலுமலர்ச்செண்கள் சிவந்ததாமரைப்பூவினது செவ்வியையடைந்தன, சிற்பலவணதருளான் முன்னுண்டாகிய பெரிய அப்புலவிநோக்கெகிறீர் காதலனோக்க, கதுமெனப்பின் முகமாகிய மயிளிற்பைந்தாணையுடைய குவளைப்பூக்கள் மலர்ந்திருண்டி-நெருங்கின, என்னவில்லைக்கிடத்தியே! ௭-று.

இயனோக்கென்றுபிரிந்து முன்னுண்டாகிய துனித்தலியல்பையுடைய நோக்கென்றுரைப்பினுமமையும். கண்ணதழித்துச்சிப்பன்மைபாற் குவளைப்பூக்கள் பல கூடினும்போன்றிருந்தனவென்பது போதாப்பயின்றனவென்றார். காதலனோடு பழகினவெனினுமமையும். தலைமகற்குப் புலவிக்காலத்துவருந்தாய்பயி குதியும் புலவிநீக்கத்துவருமின்பயி குதியும் நோக்கி, சிற்பலவ

வணநாளிலென்காரணத்தைய மிகுத்துக்கூறினார். மெய்ப்பாறும்
பயனும்-அவை. (கூசுசு)

காலநிகழ்வுரைத்தல்.

காலநிகழ்வுரைத்தலென்பது-பரத்தையிற்சிரிந்து வந்ததலைம
கனது ஆற்றுகமையைத் தலைமகள் நீக்காதிருப்ப, வண்டு துமலவி
சைப்போதானும் அந்திப்பிறையானும் கங்குற்பொழுதானும்
ஆற்றானுப்புகுதராதின்றான் இனி தீபுலக்கற் பாலைபலையென
உழைப்பர் கூறநின்றல். அதற்குச் செய்புள்.

விவலிகைப்போதின்கிரும்பாவரும்பாவிபர்களைப்பிற் *
செல்லிகைப்போதினெரியுடைபோன்றிலையம்பலஞ்சூழ் *
மலலிகைப்போதின்கெண் சங்கம்வண்டுதவின டோப்பிறையோ
டுடலலிகைப்போதியல்லேவ்வயலூர்நெதிர்கொண்டதே.கூசுசு
இதழ்வதெவன்கொணிகழ்வகிவ்வாறெனச்
செழுமலர்க்கோதைபுழையருரைத்தது.

(இ-ள்.) காமன் கையிலம்பாகியபூக்களில் ஆராயில்லாத அரிய
சூழிப்பையுடையவர்கள் தனக்குச்செய்த அன்பின்கண்ணேயெட்டுச்
செல்லுவான், கையாகியபூவின்கணுளதாகிய எரியையுடையான்,
அவனதுநிலைப்பலத்தையச் சூழ்ந்த மல்லிகையில்போதாகிய
வெண்சங்கை வண்டிகளாத விண்ணையடைந்த பிறையோடு இரா
ப்பொழுது கையாகியபூவின்கணியலும் வேலையுடைய வயலூர்
ற்கு மூறுகொண்டது. எ-று.

என்றது-வண்டு துமலலிகைப்போதானும் அந்திப்பிறையானு
ம் கங்குற்பொழுதானும் ஆற்றானுப்புகுதராதின்றான் இனி தீ
புலக்கற்பாலைபலையென வாயினேர்வித்தவாறு. விவலிகைப்போ
தாற் புலக்களைவிரும்பாத அரும்பாவிபரொலினுமமையும். சை
ப்போதின்கண்ணேயெரியையுடையானெனினுமமையும். இதழ்
தல்- தலைமகனாற்றுகமையிந்தாதிருத்தல். எல்லி ஊரற்குவாயிலாக
வேற்றுக்கொண்டது புலவாதுண்டென்கிழந்தாளென்றினைநாயி
கழ்கின்றதென் இதுவன்றோ பொழுதென உழைப்பர் கம்முட்புற
விகுறினாசவுரைப்பினுமமையும். மெய்ப்பாறும்- பெருமீதம். ப
யன்-தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். (கூசுசு)

எய்தவெடுத்துரைத்தல்.

எய்தவெடுத்துரைத்தலென்பது-பரத்தையிற்சிரிந்துவந்ததலை
மகன், சூழ்புறிகழ்ந்ததெழ்த்தியயப் புலவிதீர்த்து இன்புறப்பண

ணி எய்தலுற்றமகிழ்ந்தமைபை அவ்விடத்துள்ளார் எழுத்துக்கூ
ருநின்றல் அதற்குச்செய்யுள்.

புலவித்திரைபொரச்சீறெழுப்பூங்கலஞ்சென்னியுய்ப்பக் *
கலவிக் கெடலுட்கலிங்கஞ்சென்றெய்திக்கதிர் கொண்முத்த *
பிலவிநிறமதுவார்த்தம்பலத்தநின்றேருளருள் போன் *
புலவியலாத்தனஞ்சென்றெய்தலாயினொருகுகே. (கூடு)

சீரியலுலகிற் பிகழ்தரக்கூடி.

வார்புனலூரன் மகிழ்வுற்றது.

(இ-ள்.) புலவிபாகியதிரை வந்துமாறுபடக் காதலி சிற்றடியா
கிய பொலிவினையுடையவணியைத் தன்சென்னியினுய்த்தலான்
அப்புலவிநீங்க,கலவியாகியகெடலுள் துகிலைச்சென்று பற்றி,எயி
ருகியவொளிபொருந்தின முத்தின்கட் பொருந்தி நிறைந்த நீ
ராகியமதுவைப் பருகி,அம்பலத்துநின்றவனதருளை யொத்து ஒரு
ருளான் றந் தளர்தலிலலாதமுலைகள் ஊரற்குச் சென்றுபெறலா
யின. எ-று.

புலவுநாறித் திரைகள்வந்துமோசச் சிறியவடிபையுடையபொ
லிவையுடையமரக்கலத்தைக் கடலின்சென்னியிலேசெலுத்தக் க
டலுட்கலந்து கலிங்கமாகிய தேயத்தைச்சென்றெய்தி ஒள்பொ
ருந்தியமுத்துக்கள் தன் கண்வந்துநிலைபெற அவ்விடத்துள்ளம
துக்களைதுகூந்து அம்பலத்துநின்றவனதருளை யொத்து ஒருரு
ளான்கேடில்லாதபொருள் சென்றெய்தலாயினவென வேறுமொ
ருபொருள்விளங்கியவாறாக. சீரியலுலகிற்றிகழ்தரக்கூடி - சீர்
மையியன்றவுலகினுள்ளவிற்பமெல்லாவற்றினும் விளங்கக்கூடி.
சீரியலுலகு-தேவருலகுமாம் இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மகி
ழ்வுற்றதென இன்னார் கூற்றென்னுது ஊரைகூறினார்.மெய்ப்பா
டி-உவமை. பயன்-மெய்ப்மகிழ்தல். (கூடு)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது - புலவிதீர்த்து இன்புறப்பு
ணரப்பட்டு மயங்காநின்ற தலைமகள், தனக்கவன்செய்ததலையளி
யை நினைந்து, இவ்வாறருளாமருள் ஒருருளாந்து பிறர்க்குமாமெ
னவுட்கொண்டு பொருமியழுது, பின்னுமவனோடு கலவிகருதி
ப்புலவாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.
செவ்வாய்துடிப்பக்கருங்கண்பிறழ்ச்சிற்றம்பலத்தெம் *
மொய்வார்சுடையோனருளின் முயங்கியமங்குகின் றுள் *

வெவ்வாயுயிர்ப்பொடுவிம்மிக்கலுந் துபுலந்துநாநந்தா * *
 னிவ்வாறருள்பிறர்க்காகுமெனநினைந் தின்னையே. (௬௬௬)
 மன்னியவுலகிற் றுன்னிபவன்பொடு
 கலனிகருநிப் புலவியெய்திப து.

(இ-ள்.) இன்னகையபுடையாள், செய்வலாய்துடிப்பக் கரிய
 கண்கள்பிறழ்ச்சிற் றிற் பவத்தின் கணுளனுகிப எம்முடைய நெரு
 க்கிய தீண்டகையபுடையவனதருள் பெற்றவர்போல முயக்கி
 இன்பக்களிபின்மயங்குகின்றவள், இவ்வாறு நமக்கருளுமருள் ஓ
 ருஞான்று அறர்க்கு மாமென ஒன்றையுட்கொண்டு, வெய்யவிட
 தைதபுடைய நெடையிர்ப்பொடுபொருயியழுதுபுலந்து வருந்
 தினாள். ௭-று.

அருளின் முயங்குகின்றொன்பழி அருள்பெற்றவர் உவமை
 யாதல் ஆற்றலான்வந்தது. அருளான் முயங்கியென்பாருமுள்.
 வெவ்வாயுயிர்ப்பென்பது-கலுந் துட்கிணீ லாப்பதுபோல நின்
 றது தவறுபற்றிப்புலப்பென்றநீகூறுகி இதுவன்றோ இவள்
 பலக்கின்றவாறெனத் தோழிக்குத்தலைமகன் கூறியது மன்னிய
 வுபகிற் றுன்னிபவன்பொடு - திலுபெற்றவுலகத்தின்வைத்துச் செ
 நிற்கவன்போயி. இதுவுந்துறைகூறியகருத்து. மெய்ப்பாடு-உவ
 கையைச்சார்ந்தவெகுளி. பெருமிகமுமாம் பயன்-அது.

குறிப்பறிந்து புலந்தமை கூறல்.

குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறலென்பது - புலவிதீர்ந்து கலுந்
 துபுணர்ந்து தானுமலனுமேயாய்ப் பள்ளியிடத்தாளாகிய தலை
 மகள், பின்னுமொருகுறிப்புவேறுபாடுகண்டு புலந்து, இப்பள்ளி
 பலகாப்பொருதென்றிழிய, இப்பொருது இவளிடவாறிழித்
 துக்குக் கருகியகுறிப்பெண்ணைகொல்லோலென உழையர் தம்முட
 கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மலகாப்பொருவடிமாணுந்தயியன்மன்னன் னெருவன் *
 பலகாப்பொருதென்றிழிந்துநின்ற பள்ளிகாமமெய்த *
 வலகாப்பொருகன்றழன்விழித்தோணம்பலம்வனங்கா * *
 கலகாப்பொருச்சிறியாளைக்கொல்லோகருதியதே. (௬௬௭)
 குறிப்பினிற்றறிப்பு நெறிப்படநோக் கி
 மலர்நெய்க்கண்ணி புலவிபுற்ற து.

(இ-ள்.) மன்னன் ஒருவன், மென்மையான்மலகாயும் பொருதி
 வடிவையுடையமானுந்தயியளே, ஆயினும், இப்பள்ளிபலகாத்தா

நீக்தென் றகூறிப் பள்ளியினி ன் றயிழிந் துநிச் சூள், காமனெய்
த அலரம்பைவெகுண்டி அன் றமுலா ளிபகண்ணை விழித்தவனகம்ப
லத்தை வணங்காத தீயமக்களைப்பொருத சிதியவள் இந்நிலைமை
க்கட்கருதிபதென் னோ! ௭-௮.

இழிந் துநிச் சூளென்பது விராயவிழிந்தாளென்பது படநி
ன்றது. கைரைப்பொருச்சிறிபாளென்றது- தீமக்களென்று சொல்
லும்வார்த்தையைபும் பொருதவள் தீமக்கள் செய்யும் காரியத்தை
ச் செய்தாளென்றவாறு குறிப்பினிற்குறிப்பென்றது- இவ்வாறரு
ள் பிறர்க்காகுமெனநினைந்து இல்லமைபுலந்தாளென்று தலைமக
ன்கூறியகூற்றறையே தவறாதநினைந்து நம்மையொழிந்துபிறருமு
ண்டாகக்கூறினாசைலான் இத்தவமளி பலரைப்பொருதெனப்பு
லந்தாள் குறிப்பாலே தலைமகனது குறிப்பைபறிந்து. இவ்வகை
தலைமகன்புலம்ப வாயில்சடும்முட்சொல்லியது இதுவுமது. மெய்
ப்பாடு-மருட்சி. பயன் - ஐயந்தீர்தல். பள்ளிபிடத்தாளாங்கிய தலை
மகள் றுண்ணிதாங்கியதோர்காரணம்பற்றி இவ்வகையுரைத்து
ஊடக்கண்டதோழி தன்னைஞ்சொபிசாவினானென்பது. தலைமக
ன் தன்னைஞ்சொபிசாவினானெனினி, அதுபொருந்தாது. (௬௯௭)

வாயிலவர் வாழ்த்தல்.

வாயிலவர் வாழ்த்தலென்பது- செவ்வணியிடுக்கப் பூப்பியற்செ
வ்விகெடாமல் மெலிவறிந்து இவளதுபொலிவோடு வந்தமைபா
ன் இவள் மெய்யே தக்கவாய்மையெனனத் தலைமகனை வாயிலவர்
வாழ்த்தாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

வில்லைப்பொலிவாழ்வேற்பொலிகண்ணி மெலிவறிந்து *
வல்லைப்பொலிவொலிவந்தமைபானி ன் றவாழ்வழுத்துத் *
தில்லைப்பொலிவவன் சிற்றம்பலஞ்சிந்தைசெய்பவரி ன் *
மல்லைப்பொலிவபுரா ன் மெய்யே தக்கவாய்மையனெ. (௬௯௮)

தலைமகனது தகவுடை மை
நிலைதகுவாயி னின்றோருரைத்த து.

(இ-ள்.) விற்போலுதுதலைபும் வேல்போலுங்கண்ணையுமுடை
பாளாது வாட்டமறிந்து விராய் இவளதுபொலிவோடு வந்தமை
பால், வாணத்துள்ளார் நின் றவழுத்துத் தில்லைக்கட்பொலியுஞ்சிவ
னது சிற்றம்பலத்தைக்கருதுவாரைப்போல வளந்தாற்பொலியும்
வபலையுடையபுரையுடையவன் மெய்யாக தல்லமெய்மமைபன்
௭-௮.

வில்லியென் னுமைகாரம் இசைநிறையாப்பவந்தது. காதலன்வா இவர் இடையின் நிப்பொலிந்தமையாற் பொலிவொடென ஒரிசு கொடுத்தக் கூறினார். பொலிசிற்றம்பலமெனவியையும். மல்லல் கடைசு குறைந்து ஐகாரம்விரிந்துநின்றது. மல்லற் பொலியென் பது உம்பாடம். மெய்ப்பாடு-உவகை. பயன்-மகிழ்தல். (௯௬௮)

புனல்வரவுரைத்தல்.

புனல்வரவுரைத்தலென்பது- நிலைமகளுடன் மனைவயிற்றங்கியி ன்புறாநின்றவனது தோள்வளைப் பரத்தையர் பொருந்திமகிழப்பு துப்புனல்வந்துபாந்தது. இனிப்புனலாட்டினால் இவன் காதலிபு லக்கும்போலுமென, வையத்தார் தம்முட்புனல்வரவுகூறுநின்றல். அதற்குச் செய்ப்புள்.

சூன்முதிர் துள்ளுநடைப்பெடைக்கிற்றுணைச்சேவல் செய்வான் னு நேன்முதிர் வேழத்திசும்மென்புக்குதர் செம்மலூர் நிண்டோண் மாச் முதிர் நோக்கினல்லார் மகிழத்தில்லையா னருளே *
போன்முதிர் பொய்கையிற் பாப்பந்ததுவாய்ந்தபுதுப்புனலே. ( )

புனலாயிசுவெனப் புணந்துகொண் டி
மனைபுகுந்தவனை வையமுரைத்த னு.

(இ-ள்.) சூன்முதிர்ந்த துள்ளுநடையை யுடைத்தாகிய பெ டைக்கு ஈனுயில்லைச் செய்வெண்டித் துணையாகியசேவல், தே ன்போலுஞ்சாறுமுதிர்ந்தகரும்பினது மெல்லியபுனவக்கோதுந் தில்லமையையுடையஆர்னது திண்ணியதோள்வளை மானினதுநோ க்கம்போலுநோக்கினையுடைய நல்லார்கூடி இன்புற, தில்லையா னாதருளையொத்தநீர் முதிர்ந்தபொய்கையுள் நல்புதுப்புனல் பாப்பந்தது, இனிப்புனலாட்டினால் தன் காதலியைச் சிவப்பிக்கும் போலும். ஏ-று.

சூன்முதிர்ந்தலாம் குறுகவடியிந்தலிற் றுள்ளு நடையென்றார். தில்லையானருள் பெற்றவரிடையால் நல்லார்க்கிழவென்றுரைப்பாரு முளர். சேவலின் தன்சூன்முதிர்ந்தபெடைக்கு ஈவில்லிகைழ த்துப்பாதுகாக்கின்றும்போல இவனுந்தன் காதலிக்கு வேண்டி வனசெய்து மனைவயிற்றங்கியின்புறகின்றுனென உள்ளுநடை கை. துள்ளுநடையென்றுபாடமோதி, சூன்முதிர்ந்தலாற்பயில அடியிந்தடையென்றுரைப்பாருமுளர். வெண்புவென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடு-பெருமிதம். பயன்-பிரிவுணர்ந்துதல். ( )

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறல்.

தேர்வரவுகண்டுமகிழ்ந்துகூறவென்பது- புனல்வரவுகேட்டத

அரமங்கையொனவந் துவிழாப்புகுமவ்வலர்வர் *
 ஊரமங்கையொனவந் தணு கும்மவளன்றுகிராற் *
 கிரமங்கையனைச் செந்நொ ளியிலிச்சிந் திறம்பலம்வழுத்தாப் *
 புரமங்கையரினபாசையகாத்துதம்பொற்பணாயே. (க௭௪)

திம்புனவ்வாயிற் சேயிழைவருமென ட்
 சாம்பனதோளியர் லெந் துகட்டுகாத்தது.

(இ-ள்.) அரமங்கையரைப்போலவந்து புனலாட்டுவிழுவிலிக்
 ட்புகாநிசிற அவரவரோ, நாமெல்லாம் இத்தன்மையேமாக வானி
 டத்தரமங்கையொன்றுகருதும்வண்ணம் அவள் வந்தணுகாநின்ற
 ள், அணுகித் தன்கிடத்தியகாத்திரிப்ப, அன்று அங்கிடத்து உகி
 ரால் அபினைச் சிரந்தடிந்தவனது தில்லையிற்சிறந்தம்பலத்தை வழு
 த்தாந புரங்கனிவ மங்கையரைப்போலப் பிவ்வருந்தாது, நம்பொ
 ர்பணா விப்ப்புமுன்னுடைத்தாகக் காப்பேம். எ-று.

அரமங்கையர்-தேவப்பெண்களுக்குப்பொதப்பெயர். வான
 ரமங்கையொன்றது அவரின்மேலாகிய உருப்பகி இலோக்சமைய
 முதலாயினகா. வானரமங்கையொன்றது சாதியை நோக்கிநின்
 றது ஐயப்பொற்பணாயெனக்கூட்டினுமமையும். அவளென்றது
 ம் சேயிழையென்றதும் பரத்தையரிற்றலையியகிய இப்பரத்தை
 யை. “பரத்தையாயி லெனவிரு வீற்றங் - கிழவோட்சட்டாகி
 கிளப்புப்பய விலவே,, என்பதனால் இது கிழவோட்சட்டாகிள
 ப்பாயினும், இப்பரத்தையரை மாறுபாடி தலைமகளுநிதற்குநி
 மித்தமாலேற் பயனுடைத்தாம். மெப்பாயி - அச்சம். பயன் - த
 லைமகன் த்தங்கட்டாழ்வித்தல். (க௭௫)

தன்னைவியந் துணாத்தல்.

தன்னைவியந் துணாத்தலென்பது-சேடிமார் பிவ்வருந்தாது மு
 ன்னுறக்காப்பெமென்று தம்முட்கூறுவதனைக்கேட்டு, இவனை அ
 மரப்புலும்பரத்தையர்மாட்டு இவனருள்செல்லாமல் விடக்கே
 றுபின் என்மாட்டிவனைத்தந்தழாநின்று இவன்மனைக்கிழத்தியாவி
 ன்றேனைப்பரத்தையத்தலைவி தன்னைவியந் துகட்டுநிற்றல். அந
 த்குச்செய்யுள்.

கனலூர்கிணை துணைபூர்கெடச்செந்நிற்றம்பலத்தெடம் *
 மனலூர்கிணையோனருள்பெற்றவரினமரப்புல்லு *
 யினலூர்நலையவர்தம்பாலருள்விலக்காலிழையாண் *
 புனலூரணப்பிரியும்புனலூர்கணய்ப்பூங்கொடியே. (க௭௬)

அரத்தத்துவர்வாய்ப் பரத்தைத்தலை வி
முனிவுதோன்ற நனிபுகன்ற னு.

(இ-ள்.) கணல்பரந்தகணையான் ஒத்தவூர்கெட வெகுண்டகின்றி
ம்பலத்தின்கணுளாகிய எம்முடைய அனலையொக்குஞ்சடை
பையடையவனதநூபீபெற்றவர் போலச் செம்மாந்து அவனை
ச்செறியப்புல்லாநின்ற ஒளிபரந்தநகையையுடையவர் தம்மீடத்
து அவனருள்செல்லாமை விலக்கேனாயின், யான் புன லூரணைப்
பிரிந்திருக்கும் புனல்பரக்குங்கண்ணையுடைய அவன்மனைக்கிழத்
தியாகிய அப்புங்கொடியாகின்றேன். எ-று.

கணை துணையெனச் செய்புனின்பநோக்கி மிகாதுநின்றது க
ணையென்பதனை யெழுவாயாக்கி யுரைப்பாருமுளர். “பரத்தையி
ற்பிரிவே நிலத்திரி வின்றே, என்பதனால், இவரதுவல்லந் தம்மில்வே
றுபாடில்லாமையழிக. மெய்ப்பாடி- வெளுளி. பயன்- தனதுபிரி
ணர்த்தல். (கஎஉ)

நகைத்துரைத்தல்.

நகைத்துரைத்தலென்பது-பரத்தைத்தலைவி தன்னைவியந்துகூ
றினாலென்று கேட்டதலைமகள்; எங்கைச்சியார்தமக்கும் ஒருதங்
கைச்சியார்தோன்றினபொழுதே தம்மிறுமாப்பொழிபத் தம்
முடைய இணைமுலைகளினதிறுமாப்பும் ஒழியப்புகாநின்றன, இ
தனையறியாது தம்மைத்தாம் வியக்கின்றதென்றேனெனப்பர
த்தையைநோக்கி நகைத்துக்கூறநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இறுமாப்பொழிபுமன்றேதங்கைதோன்றினென் னெங்கையங்
சிறுமான்றரித்தசிறம்பலத்தான் நிலையூரன் நிண்டோள் [கைச்
பெறுமாத்தொழிந்தன்னபேரணுக்குப்பெற்றபெற்றியினே *
டிறுமாப்பொழிபவிறுமாப்பொழிந்தவிணைமுலைபே. (கஎஉ)

வேந்தன்பிரிய வேந்தினுமடந் தை
பரத்தையைநோக்கி விரிந்துரைத்த னு.

(இ-ள்.) அங்கைக்கண்ணே சிறியமானத்தரித்தசிறம்பலத்தா
ளது தில்லைக்கணுளாகிய ஊரணுடைய தீண்டியதோள் களைப்
பெற்றதலானுண்டாகிய பெருமையோடுந் தன்னவாகிய அவனோ
டுண்டாகிய பெரிய அணுக்கைப்பெற்ற தன்மைகளோடுந் தான்
செம்மாத்தலையொழிய, இணைமுலைகள் எந் துலைபொழிப்புகா
நின்றன, இனித் தனக்கொருதங்கைதோன்றின், என்னுடையவெந்
கையும் செம்மாத்தலையொழியுமன்றே, அதுனான் வருவதறியாது
தன்னைப்புக்கின்றான். எ-று.

எங்கையென்றது - என்றங்கையென்றவாரூயினும், என்னெங்
கையென இறையடிமிகுகூறி நகையாடினான். மாத்து - தலைமகற்
குரியளாய்நின்றவான் உண்டாகியவரிசை. பெற்றி - அணுக்காற்ற
ன்ன மறித்தல். தன்னபெற்றியெனவியையும். பெற்றியி ளோடு
மென்னுமும்மை தொக்கநின்றது. ஒழிந்தவென்னுமிறந்தகால
ம் வினாவுபற்றிவந்தது. மெய்ப்பாடி - வெகுளியைச்சார்ந்தவழு
கை. பயன் - பரத்தையதுசிறுமைபுணர்ந்துதல். அவ்வகை பரத்
தைகூறியவஞ்சிஎம் தன்பாங்காயிரூர்சேட்டகலைமகள் பரத்
தைக்குப்பாங்காயிரூர்சேட்ட இவ்வகைசொன்னுளென்பது. ( )

நாணுதல்கண் மிகுத்துரைத்தல்.

நாணுதல்கண் மிகுத்துரைத்தலென்பது - தலைமகனைப் பரத்
தைபரவசம் புனலாடவிட்டுச் சூடுவாரின்றிச் செப்பின்கணிட்ட
டைத்துத் தமியேவைகும்புப்போல்வாள் இஃதவனுக்குத் தகாத
பழியாமெனக்கருகி நாணி அதன்மைறைத்திருந்தமைகண்டதோ
ழி, இவளதுகற்பும்நலனும் 'நல்லபகுதியையுடையனவாயிருந்தன
வென அவள் நலத்தை மிகுத்துக்கூறநின்றல். அநற்குச்செய்யுள்.

வேயாதுசெப்பினடைத்துத்தமியைகும்வீயினென் *
தீயாடிசிறம்பலமணையாடில்லபூரணுக்கின் *
நேயாப்பழியெனநாணி யென்கண் ணிங்ஙனெமைறைத்தாள் *
பூயாமியல்பிவள் சேற்புநற்பாலவியல்புகளே. (௭௭௪)

மன்னவல்பிரிய நன்மனைக்கிழந்தி யை

நாணுதல்கண்டவாணுதலுரைத்த து.

(இ-ள்) சூடாது செப்பின்கணிட்டடைப்பத் தனியேவைகும்
பூவைப்போலும் தீயின்கூறியானது சிறம்பலத்தைதொப்பா
ள், தில்லபூரணுக்கு இன்று தகாதபழியாமெனக்கருகி நாணித் த
னதாற்றுகமையை எண்ணிடத்தும் இவ்வண்ணமே மறைத்தாள், அ
தனால் இவளதுகற்ப நமக்குத் தாயாமியல்பையுடைத்து, இவளு
டையநாணமுதலாகியவியல்புகள் நல்லகற்றன. எ-து.

தமியைகும்வீ - அக்காலத்தினிசெய்த வேறுபாட்டிற்குவமை.
அம்பலம் - இயற்கைநலத்திற்குவமை. 'பாணனுரைத்ததென்ப
தூஉம் பாடம். மெய்ப்பாடி - அழுக்கை. பயன் - தலைமகளைதுபெரு
மைபுணர்ந்துதல். (௭௭௪)

பாணன்வரவுரைத்தல்.

பாணன்வரவுரைத்தலென்பது-நானோடுகனியிருந்துவருந்தா
 நின்றகலைகளுக்கு, இராப்பொழுதின்சென்று திசையைக்க
 டக்கும் வாவல் இகாதேருங்காலமன்மையாற்பகற் பொழுதின்ச
 னுறையும் மாம்போலுந் சமீம்பாகையறியாத விதலியும்பா
 ணனும் நம்வேந்தற்குத் துயிலெழுபங்கலம் பாடவந்து நின்ற
 றொனத்தோழி பாணன்வரவு கூறுநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

விறலியும்பாணனும்வேந்தற்குத்திலையிறையமைத்த *
 திறலியல்பும்கொண்டிவந்துநின்றார்சென்றிராத்திசைபோம் *
 பறலியல்வாவல்பகலுறைமாமரம்போலும்சு *
 வறலியல்கூழறல்வாப்தமியோமையறிந்திலரே. (௬௭௫)

இதெவ்வெவ்வகல் வறியாப்பாணனை ப்
 பூங்குழன்மாதர்க்குப் பாக்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) விறலியும்பாணனும் திலையிறையாலமைக்கப்பட்ட
 வெற்றியியலும்பாகழ நம்வேந்தற்குத் துயிலெழுபங்கலம்பாட
 க் கொண்டிவந்துநின்றார்சென், அறல்மபாலுந் கூழையையுடையந
 ல்லாப், இராப்பொழுதின்சென்று திசையைக்கடக்கும் பறத்
 தலாகிய வியல்பினையுடைய வாவல் இகாதேருங்காலமன்மையாற்
 பகற்பொழுதின்சனுறையும் பெரிபமாம்போலும் இராப்பொ
 ழுதிந்துணியில்லாதோமை இவரறிந்திலர்போலும் ௭-து.

வெற்றி-வினைகளுட்டலையாதல். “எம்மிறைநல்வினைவர்க்கு
 மே,என்பவாகலின் இறையாமத்சயாமென்றார். சென்றுபகலு
 றைமாமாமென்றியைப்பினுமமைபும். பறத்தல் - பறவென இ
 டைக்குறைந்தநின்றது. போலவென்பது பாடமாயின், பகலு
 றையுமாமரம்போலத் தமியோமைய நம்மையெவையுக்க. மன்
 னும்-ஒலும் அசைநிலை. மெய்ப்பாடு-அது. பவன்- பாணனும்வி
 றலியும் வரவுணர்த்திச் சிவப்பாந்துவித்தல். என்னை, இவர் எந்து
 நின்றதற்குத் தலைவி நம்மை இவர்நகையாடிவந்தாரொன்று மு
 னின்தாளாகத் தோழி இவரவன்செயலியறிந்தாரலைமொன்றும், க
 லைவர்க்கியல்பு நம்மிடத்துவருதலும் அவரிடத்துச்சேறலுமென
 டும் இயல்புகொல்லுநலர் சிவப்பாந்துவித்தாளாம். (௬௭௫)

தோழியியற்பழித்தல்.

தோழியியற்பழித்தலென்பது-பாணன்வரவுரைத்ததோழி, இ

பெடைவருந்தத் திருதிடுகட்டு அண்ணஞ் சலஞ்சலத்தினு துவலிய்
பெடைமேந்திடந் துறக்கும் வயவாற்சூழப்பட்ட உணாயுடைய
வன் தன்மாட்டன்புடையநெஞ்சத்தையுடைய இவள் மயங்கா
தீர்ப இசற்குப்பிரியாமையிற் தலையின். ௭-௩.

அன்புடைநெஞ்சத்திவளென்றதனால், பரத்தையரசன் பின்மை
கூறப்பட்டதாம். இருஞ்சுழிபலூரெனவியையும், சுழிபலென்ப
து-ஒருநிறுப்பதி. வன்பெடையென்றதனால் பரத்தையரது வன்
கண்மை விளங்கும் ஒருசொல்வருவியாதுபெறுதலால் வரம்
பிலினைன்றுரைப்பாருமுளர் உள்ளுறையுமம் வெளிப்படநின்
றது. இவையிரண்டற்கும் மெய்ப்பாடி - அநுசூயசாரிந்தந
டை. பயன்-தலைமகனையியற்பழித்துத் தலைமகனையாற்றுவித்தல். ( )

இயற்படமொழிதல்.

இயற்படமொழிதலென்பது- தலைமகனையியற்பழித்தவர்க்கு
அன்றுமற்பொருட்டாக நம்புனத்தின்கண்ணே மாந்தையேந்
திவந்தார் இன்று என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார், அதுகிடக்க, மறந்
துறங்கினேனாயின் அமளியிடத்துவந்து என்பயோதரத்தை தப்
பிரியாதார், இத்தன்மையானா நீக்கக்கொடுமைகூறுகின்றதென்
னோவெனத் தலைமகள் அவனையியற்படமொழியாற்றிறல். அதற்
குச்செய்யுள்.

அஞ்சார்புரஞ்செற்றசிற்பலவாந்தகையிலை *
மஞ்சார்புனத்தன்றுமாந்தையேந்திவந்தாரவொன் *
வெஞ்சாரிலக்கினுநீக்கார்நனவுனவுமுண்டேற் *
பஞ்சாரமளிப்பிரிதலுண்டோவென்பயோதரமே. (௬௭அ)

வரிசிலையூரன் பரிசுபழித் த
உழையார்செட்ப வெழிணையுணர்த்த து.

(இ-ள்.) இறைவனென்று உட்காராருடைய புரங்களைக்கெடுத்
த சிற்பலவரது அழகியகுளிர்ந்தகையிலக்கண் மஞ்சார்ந்தபு
னத்தின்கண் அன்று மாந்தையையேந்திவந்தாராகிய அவர் இ
ன்று நனவின் என்னெஞ்சத்தின்கண்ணார், யான்றறிப்பினும் அவ்
விடத்தினின்ற நீக்கார், அயிலுமுண்டாயிற் பஞ்சார்ந்தவமளித்
கண் ஏம்பயோதரத்தைப் பிரிதலுண்டோ! நீர் கொடுமைகூறுகி
ன்றதென்! ௭-௩.

அஞ்சார்-தருகண்ணொளிணுமமையும். தையேந்திவந்தாரொ
ன்பதனை முற்றென்று, இளிவந்தன செய்து நம்மைப்பாதுரைதி

தாரி இன்றிவ்வொரு முகுவொன்றுரைப்பினுமமைபும். கனவுமு
ண்டேலென்பதற்குத் தூயில்பெற்றுக் கனக்காணினென்றுரைப்
பினுமமைபும். எனதுவெஞ்சாரொன்பதூஉம் உரைண்பட்டரிசுபழி
த்தவென்பதூஉம் பாடம். மெப்ப்பாடி-பெருமிதம். பயன் - தலை
மகனையியற்படமொழிந்தாற்றதல். (கௌஅ)

நினைந் தூவியந் தூனாத்தல்.

நினைந் தூவியந் தூனாத்தலென்பது - புனலாட்பிரிந்து பரத்
தையிடத்தொழுகாநின்ற தலைமகன், யான்றன்னைநினையாது வே
றென்றன்மேலுள்ளதைதச்செலுத்தும்வழியும் தானென்னைநி
னைந் தூ என்னுள்ளம்புகாநின்றான், அவ்வாறன்றி யான்றன்னைநினை
புந்தோறும் பள்ளத்தூப்புக்கும்புனல்போல நிறுத்தநிலாது எ
ன்மனத்தாளாகாநின்றான், ஆதலாற் பிரிந்து ஈண்டிருத்தல் மிகவு
மரிவதெனத் தலைமகனைநினைந்து வியந்துகூறுநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

தெள்ளம்புனற்சேக்கைதங்குஞ்சடையன்சிறம்பலத்தான் *
தள்ளம்புகுநெஞ்சர்சாணுவிறையுறைகாழியன்ரு *
நுள்ளம்புகுமொருகாற்பிரியா துள்ளியுள்ளுதொறும் *
பள்ளம்புகும்புனல்போன்றகத்தேவரும்பான்மையனே. (கௌக)

மெல்லியந் பரத்தையை விரும்பிமேவினோன்
அல்லியங்கோதையை யனமர்ந்துரைத்த தூ.

(இ-ள்.) தெள்ளிய நல்லபுனல்புடையகக்கைதங்குஞ் சடை
யையுடையவன், சிறம்பலத்தின்கண்ணான், பொய்துறழ்புநெஞ்
சத்தைபுடையவர் ஒருநூன்றுங்காணாதவிறைவன், அவனுதைகின்
ற எழியையொப்பாள் யான்றன்னைநினையாது வேறென்றன்
மேலுள்ளதைதச்செலுத்தும்வழியும் தானென்னைநினைந் தூ ஒரு
காலும்பிரியாது என்னுள்ளம்புகாநின்றான், அவ்வாறன்றி யான்ற
ன்னைநினைபுந்தோறும் உயர்ந்தவிடத்தினின்றும் பள்ளத்தின்பு
கும்புனலையொத்துத் தடுப்பரியளாய் என்மனத்தின்கண்வருமு
றைமையளாகாநின்றான். அதனாற்பிரிந்தீண்டிருத்தல் அரிதுபோ
லும். எ-அ.

தெள்ளம்புனல் - மெல்லம்புலம்புபோல்வதோர் பண்புத்தொ
கை. மெப்ப்பாடி - மருடகை. பயன் - பரத்தையினிங்கித்தலைமக
னிடத்தொத்தல். (கௌக)

வாயில்பெறா துமகன் றிறநிவண்தல்.

வாயில்பெறா துமகன் றிறநிவண்தலென்பது - பாத்தையிற்பிரிநி
து திணைவோடுவந்ததலைமகன் வாயிற்செணியிற்று, இத்தன்மையான்
என்னையந்கணிகின் நிலன், பான் இனியணியிறையுங் கொங்கையை
எய்வாறுநண்ணுவதென்று வாயில்பெறா து மகன் றிறநிவண்பாநிற்
றல். அதற்குச்செய்யுள்:

தேனெவண் பிறைநரு கொன்றையன் சிற்றம்பலம்வழுத்தும் *
வாள்வண் பிறைநருவாய்மையன் மன்னு குதலியின் வா *
பாள்வண் பிறைநருமால்முதலன் வல்வந்தணையா *
ஞான்வண் பிறைநருகொங்கையெய்வாறுகொணண் ணுவதே. (கஅரு)
பொற்றொழிமாதர் றற்கடைகுறு கி
நீடியவாயிலின் வாடினன்மொழிந்த து.

(இ-ள்.) தேனும்வண் பிறைநருயுங் கொன்றையன்சிற்றம்பலம்வழுத்தவ
னது சிற்றம்பலத்தைவழுத்தும் வானிடத்துளவாகிய வளவியளி
டக்களை எனக்குத்தருமெய்ம்மையைபுடையான், நிலிபெற்றரு
தலைபுடைய இனியவாய்புடையான், வளவியிடல் தந்த பெ
ருமைபுடைய அயிர்த்தந்தையொப்பான், அவன் என்னவந்த
ணிகின் நிலன், நறுநாற்றத்தால் வண்டிதருநறையுங் கொங்கையைபு
டையான பான் பொருந்துவது இனி யெய்வாரோ! எ-று.

தேனெ துசரும்வண்டெனி னுமமையும். வழுத்துவார்பெறும்வா
னென்பது வழுத்தும்வானென இடத்துநிசுழ்பொருளிக் கொழி
வ் இடத்துமேலேறிற்று. இப்பொழுது குதலையுடையத்தாகிய
வாயான் மேல்வளவிய நூற்றுநறையைச்சொல்லி எனக்கின்பத்
தைச்செய்யும் அமிந்தன்னவனென் றுரைப்பினுமமையும். வாயி
லின்-வாயிலால். மெப்ப்பாடு-அழகை. பபன்-வாயில்கோடல். நெ
ஞ்சொடுசொல்லியது.

வாயிற்செணியின் றுதோழிக் குரைத்தல்.

வாயிற்செணியின் றுதோழிக் குரைத்தலென்பது-வாயில்பெறா து ம
கன் றிறநிவண்பாநிற் றதலைமகன், நல்லநாட்டுப்பொலியும்மகளிர்
ந்கண்ணிணையால்வந்த அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தால்உண்டாகிய
வாட்டத்தை நீக்காத இவ்விரதம் பாதாமென வாயில்வேண்டித்
தோழிக் குக் கூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செய்வந்தணை ணிபர்சண்ணிணையான் மிகுதாதத்தான் *
மயல்வந்தவாட்டமகற்றுவீரமென் மாமகியி *
*

எயல்வந்தவாடா வாடவைத்தோனம்பலநிலவு
புயல்வந்தமாமதிந்நிலைநன் னுட்டுப்பொலிபவரே. (௯௮௪)

பெருந்தகையாயில் பெருதுநி ன்
மருந்தகைப்பாங்கிக் தநியவுகாத்த னு.

(இ-ள்.) ஏதக்குறித்துவந்த ஆடாவைப் பெருமையுடைய
பிழையின்பக்கத்து அதனைவருந்தாமற்செய்து ஆடவைத்தவன
து அம்பலம் நிலைபெற்ற புயல்வந்தகிப பெரியமதிபுடையநிலை
யைக்குத்தந்த நல்லநாட்டிற் பொலியும் மகளிர், சயல்போலுங்க
ண்ணையுடையவர்கண்ணினையால் ஒருகால்கொருகால் மிகநின்
ற அச்சத்தால்வந்த மயக்கத்தாலுண்டாகிய வாட்டத்தை நீக்காத
இவ்விரதம் பாதாம்! ௭-று.

நிலைநன் னுட்டுப்பொலிபவரீ அகற்றாதவெனவியையும், பொ
லிபவர்க்கு என்னுநான்குருபு விகாரவகையாற்றொக்கதெனினு
மமையும். இதுமுன்னிலப்பறமொழி. இதனுள் சயல்வந்தகண்
ணியொன்றது தலைமகளை, நிலைநன் னுட்டுப்பொலிபவரென்றது
தோழியை. இனி மதிக்குவமைதலைமகளும் அரசிற்குவமை தலை
மகளும் ஈசனுக்குவமை தோழியுமென்றாகி, அவ்வகைத்தாகிய
பாம்பையும் மதியையும் தம்மிற்பகையறத்து ஒரிடத்தேவிளங்
க வைத்தாற்போல என்னுடன் அவட்குண்டாகிய வெறுப்பைத்
தீர்த்து விளங்கவைத்தல் உணக்குங்கடெனென்றாயிற்றென உள்
ளுறைநூல்க. மதியையரவேதற்குறித்துவந்தாற்போலத் தலைமக
ளைத் தலைமகனேதற்குறித்துவருதலாவது தலைமகளுக்கு ஊடல்பு
லவி துனிபென்னும் வெறுப்புத்தோன்றாதற்குத் தக்ககாரணங்க
ளைத்தலைமகன் உண்டாக்கிக்கொண்டிருந்தல். அரசவைக்கண்டு மதி
க்கச்சந்தோன்றினாற்போலத் தலைமகனைக்கண்டு தலைமகளுக்கும்
ஊடல் புலவி துனிபென்னும் வெறுப்புத்தோன்றிற்று, ஆதலா
ல் அத்தலைமகையும் தலைமகளையும் மதிக்குமாவுக்குமொப்பச்
சிலேடித்ததிலேடைக்கு மறதலைபாறாது, “தேவரணையர் சயவ
ர்” என்றாற்போலவாடுமென். சயல்வந்தகண்ணியர்கண்ணினையா
ல் வந்த அச்சத்தால் வந்த மயக்கத்தால் வந்தவாட்டம் இவனுக்கு
வருதற்குக்காரணம் தலைவி பாரமுசெய்யும்படி. தான்வருந்
தல். இதனைத்தீர்த்தல் நிலைநன் னுட்டுப் பொலியுமகளிர்க்குக் க
டெனென்றென்க. அது “பிணிக்ருமருந்து பிரமணணியிழை-
தன்னையெய்க்குத்தானை மருந்து” என்றும், “துறைமெய்வலம் பு
ரிதோய்ந்து மணலுமுத தோற்றமாட்வான் - பொறைமலிபும்பு

ஈனைப் பூவுதிர் துண்டாது போர்க்குந் தான-னி தறமதி வாண்மு
 கத்து நீங்கயந்சன் செய்த-வுறைமலிப்புயாநோயூர்கணக்குமெ
 ன்முலையே தீர்க்கும்போலும்,, என்றும், சொல்லியவாறுபோ
 லக் கண்ணாறுண்டாகிய நொய்க்குக் கண்ணே மருந்தாமென்று
 சொல்லியவாறு மெனக்கொள். மெய்ப்பாடும் பயனும்-அவை.
 தோழியைவாயில் கோடற்கிவ்வகைகொன்றெனப்பது. (௬௮௧)

வாயில்வேண்டத்தோழிகுறல்.

வாயில்வேண்டத்தோழிகுறல்பது- வாயில்வேண்டியதலை
 மனதுக்கு, பண்டு நீர் வரும் வழியிடை வருமேதமும் இருளு
 மெண்ணுதுகண்மைபகன்ற நற்றுவையொத்து எம்மாட்டுவருநீர்,
 இன்று எம்பொருந்தாதார்செருவே அன்று எம்மாட்டுந் துவந்
 ததேர்மேலேறிப்போகாநின்றீர், இதுவன்றோ எம்மாட்டு துமத
 ருளெனத் தோழி அவன்செய்திகுறநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

கூற்றாயினினவா னியெண்ணீர்கண்கள் கோளிழித்தாற் *
 போற்றான்செதியிருட்பொக்கமெண்ணீர்கண் மகன்முடிநிற் *
 நீற்றுவெனநீர்வருவதுபண்டின்றுமீசரிதில்லைத் *
 தேற்றார் கொடிநெடுவீதியிற் போதிரத்தேர்மிசையே. (௬௮௨)

வைவேலண்ணல் வாயில்வேண்ட ப்
 பையரவல்குற் பாங்கிபகர்ந்த து.

(இ-ள்.) கூற்றம்போலக் கொடியவாகிய இனத்தையுடைய யா
 னிகளை ஊறுசெய்வனவாகக் கருதாது கண்ணைக்கோளீழித்தா
 ற்போலச் செறிந்தவிருளின் மிகுதியைத்தான் இடைபூறுகநினை
 யாது கண்மைபகன்ற நன்றணிமைபயுடைய நற்றுவையொத்து
 ப்பண்டிநீர் எம்மாட்டுவருவது, இன்று எம்முடையவீசாது தில்
 லையிலே எமதுபொருந்தாதாரது கொடியையுடைய நெடியவீ
 தியில் எம்மாட்டுந் துவந்த தேர்மேலேறிப் போகாநின்றீர், இது
 வன்றோ எம்மாட்டு துமருளாயினவாறு. எ-று.

ஆளியெண்ணீர் பொக்கமெண்ணீர் என்பனவற்றை முற்றாக
 வுரைப்பினுமமைபும். கண்களுக்குக் கோளென்றது பார்வை.
 இதனையிழித்தலென்பது கண்மணியைவாங்குதல். தானென்பது
 அதுவன்றி இதுவொன்றென்பதுபட நின்றதோரிடைச்சொல்.
 அகைநிலைபெயினுமமைபும். நற்றுவென்றது கடுஞ்சூல் நாகன்
 திப்பலகாலைன்றஆவை. மெய்ப்பாடி- வெகுளி- பயன்-வாயின்ம
 துத்தல்.

ள் துனித்தரோக்கங்கண்டு, ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டிக் காது
வன்வந்தானென்று சொல்லுமளவில் இவளுடையகாவியங்க்கண்
ள் சமுநீர்ச்செவ்வியைவெளவுதல்கற்றனவென மனையவர் தம்மு
ன்மகிழ்ந்துகூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

தேவியங்கண்டுகழ்மேனியன்சிறம்பலத்தெழுது *
மோவியங்கண்டன்னவொண்ணுதலாடனக்கோகையுப்பார் *
மேவியங்கண்டனையோவந்தனெனவெய்துயிர்த்துக் *
காவியங்க்கண்டமுநீர்ச்செவ்வியைவெளவுதல்கற்றனவே. (௧௮௪)

கன்னிமாறோக்கி கணன்றுநோக் க
மன்னியமனையவர் மகிழ்ந்துகாத்த து.

(இ-ள்.) தேவியவ்விடத்துவிளங்குமேனியையுடையவனது சி
ற்றம்பலத்தின்கண் எழுதப்பட்ட ஓவியத்தைக்கண்டாற்போ லு
ம் ஒண்ணுதலியுடையாள் தனக்கு ஓகைகொண்டு செல்லவேண்டி
க் காதுவந்தான் வந்துபொருந்துகின்ற இயவொலிகேட்டனை
யோவென்று கண்டார் வந்துசொல்லக்கேட்டு, வெய்தாகவுயிர்தி
துக் குவளைப்பூப்போலுங்கண்கள் சமுநீர்மலர்ச்செவ்வியை
வெளவுதல்கல்லவாயின, இனியென்னிகழும்! எ-று.

அங்கட்டிகழ்மேனியென்பது மெலிந்துநின்றது. தேவியுட
யவழகியகண்மலர்கள் சென்றுவிளங்குமேனியையுடையவென
னிணுமமையும். மேவியங்கண்டனையோவந்தனெனவென்பதற்
கு, அழகியகண்டன்வந்தானென்று மேவியுரைப்பவெனிணும
மையும். ஐயோவென்றது-உவகைக்கண்வந்தது. வெய்துயிர்த்தற்
குவினைமுதல் உயிர்த்தற்குக்கருவியாகியபொறிபெனிணுமமையு
ம். மெய்ப்பாடி-அழுக்கை. பயன்- தலைமகள் வாயினேராமையுண
ர்த்துதல். (௧௮௪)

வாயின்மறுத்துரைத்தல்.

வாயின்மறுத்துரைத்தலென்பது-மனையவர் துணிகண்டுமகிழா
நிற்ப, இவனை நமக்குத்தந்தியின்னர் நம்முடையவாயத்தார்முன்
னே நங்காநலர் இன்றுநங்கடையைக்கண்டார், இதுவன்றோ நம்
மாட்டு அவரருளைத் தோழிக்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்துக்
கூறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

உடைமணிகட்டிச்சீறுதேருருட்டியுலாத்தருயிற் *
நடைமணியைத்தந்தியின்னர் முன்னுன் முகன்மாலநியா *
விடைமணிகண்டர்வண் டில்லெமென்றோகையன்றார் கண்முன்னங்
கடைமணியாணையாயின்னு கண்டனர்காதலரோ. (௧௮௫)

மடவர ந்ரோழி வாயில்வேண் ட

அடல்வேவவ ஞரஞளுநாத்த து.

(இ-ள்.) முத்துப்போலுமொளியையுடைய நன்கையுடையாய், உடைமணியையராயிற்சட்டிச் சிறுதேனாயுருட்டி உலாவும் இவ்விபங்குதலைபுடைய இந்தமணியை நமக்குத்தந்தயின், முற்காலத்து நான் முகனாமா லுந்தேடியுமநியாத விடையையுடையமணிகண்டாது வளவியதில்லையின் மெல்லியபயிலையொப்பார்கண்முன்னே நங்கடையைக் காதலர் இன்றுகண்டார், இதுவன்றோ நம்மாட்டி ஆவரஞள். எ-று.

சட்டியென்பது நண்பித் தங்கியென்னும்பொருட்டாய்நின்றது. நடைமணியென்றது புதல்வனை. விடமணிகண்டொன்பது உடம்பாடம். மெய்ப்பாடி-வெகுளி. பயன்-வாயின்மறுத்தல். (சுஅரு)

பாணொடுவெகுளுதல்.

பாணொடுவெகுளுதலென்பது, தோழிக்குவாயின்மறுத்ததலைமகள், நின்னிடத்து அவர்நீங்காதவருள் பெரியொன்று நீசொல்லவேண்டிமோ, அதுகிடக்க, கொற்சேரியிலூசுவிற்துப் புலையா எம்மில்லத்து நின்னுடைய நல்லநல்ல பொய்யைப்பொருந்தி நிற்கலுன்றோ நீபோந்ததென வாயில்வேண்டியபாணொடு வெகுண்டுகூறுநிற்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

மைகொண்டகண்டர்வயல்கொண்டதில்லைமல்குரர்நின்வாய் *
மெய்கொண்டவன்பினொன்பதென்விள்ளாவருள் பெரியர் *
வைகொண்டகூசிகொற்சேரியின்விற்தொம்மில்லவண்ணைபண் *
பொய்கொண்டிநிற்கலுன்றோ புலையாத்தின்னிபோந்ததுவே. ( )

மன்னியாழ்ப்பாணன் வாயில்வேண் ட
மின்னிடமடந்தை வெகுண்டுகாத்த து.

(இ-ள்.) கருமையைப்பொருந்தியகண்டத்தையுடையவரது வயலைப்பொருந்திய தில்லைக்கண்ணுளராகிய வளமல்கியலுக்காயுடையவர் நின்கண்மெய்ம்மையைப்பொருந்திய வண்பையுடையொன்று நீசொல்லவேண்டிமோ! அவர் எம்மிடத்துநீங்காதவருள் பெரியான்கோ, அதுகிடக்க, கூர்மையைப்பொருந்திய உண்கியைக் கொற்சேரியின்வண்விற்து எம்மில்லத்து நின்னுடைய நல்லநல்ல பொய்ம்மையைப்பொருந்திநிற்கலுன்றோ, புலையாகிய பூசுதின்கி, நண்பித் போந்தது! இது சாவநம்மு! எ-று.

மெய்கொண்டவன் பினவென்று சொல்லுகின்றதென் நின்வா
பிலவர் விள்ளரவருள் பெரியான் றோவென்று காப்பி னுமமைபும்.
ஊசுகொற்சேரியின் விற்றென உவமவினை உவமிக்கப்படும்பொ
ருண்மேலேறிநின்றது. அடுக்கு- பன்மைக்கண்வந்தது. ஆத்தின்
லியென்பதனை மூன் னிலக்கண்வந்ததாகவுரைப்பினுமமைபும். வி
ற்றொநின்னென்பதா உம் புரடம். மெய்ப்பாபும்பயனும்-அவை. ( )

பாணன் புலந் துணாத்தல்.

பாணன் புலந் துணாத்தலென்பது- தலைமகள் வெகுண்டுரைபாதி
ற்பு, தின்புருவநெரிய வாய்துடிப்ப என்னையெறிதற்குக் கல்லெ
டுக்கவேண்டா, நினதுகரியகண்களின் சிவப்பாற்று வாயாக, நீவெ
குளப்படுவதன்று, நினக்குப் பல்லாண்டு செல்வதாக, யான்வேண்டி
துபலிடத்தப்போக நின்னடியைவலங்கொள்ளா நின்றேறென
வாயில்பெருமையிற் பாணன் புலந் துகூறாநின்றல். அதற்குச்
செய்யுள்.

கொல்லாண்டிலங்குமழுப்படை யோன்றினிர் தில்லையன் னாய் *
வில்லாண்டிலங்குபுருவநெரியச் செவ்வாய்துடிப்பக் *
கல்லாண்டெடேல்சருங்கண் சிவப்பாற்று கறுப்பதல் னு *
பல்லாண்டடியேனடியலங்கொள்வன்பணிமொழியே. (கஅஎ)

சருமலர்க்கண்ணி கனன்றுகட்டிரைப்ப ப்
புரியாநீப்பாணன் புறப்பட்ட னு.

(இ-ள்.) கொற்றொழில் அவ்விடத்துள்ளங்கும் மழுவாசியப
டையையுடையவனது குளிர்ந்ததில்லையெய்யொப்பாய், வில்லையடி
மைக்கொண்டிவிளங்காநின்ற புருவநெரியச் செவ்வாய்துடிப்ப
எறிதற்குக்கல்ல அவிடத்தெடுக்கவேண்டா, கரியகண்களைச் சிவ
ப்பாற்று வாயாக, வெகுளப்படுவதன்று, நினக்குப் பல்லாண்டுகள்
உளவாகவேண்டும், பணிமொழியையுடையாய், யான்வேண்டிய
தேயத்துக்குப்போக அடியேன் நின்னடியை வலங்கொள்ளாநி
ன்றேன். எ-று.

சருங்கண்ணினது சிவப்பெனினுமமைபும். பல்லாண்டென்ற
து-தலைமகனுடனுண்டாகியவெறுப்பத்தீர்ந்து கூடியிருமென்று
கொல்லிபது தாமக்குத்தவறாயிற்றாயின் பல்லாண்டும் இப்படியி
ருப்பி சொன்னான். இப்படியிருப்பீரென்று-பல்லாண்டு மிப்படி
த்தனித்திருப்பீரென்று வளமாகத் தன்பாணவார்த்தை சொல்லி
யுயரென்றாக. புருவநெறிக்கவென்பதா உம் வெவ்வாயென்ப

கூஉம் பாடம். புரி-நரம்பு. மெய்ப்பாடு-அச்சம். பயன்-சிவப்பா
ற்றுவித்தல். (கஅஎ)

விருந்தொடுசெல்லத் துணிந்தமைகூறல்.

விருந்தொடுசெல்லத்துணிந்தமைகூறலென்பது-வாயில்பெரு
து பாணன் புலந்தூதிகாநிற்ப, யாவர்க்கும் வாயினேராது வெ
ருண்டிராத்தலாற் நமலவேல்போலயிளிர்ந்து முத்தம்பயக்குமி
வருடையகண்கள் விருந்தொடுவந்தா னென்று சொல்லுபவ்விந்
பண்டைநிறமாயி கருங்குவளையதுசெவ்விபரந்த, என்னமைய
றக்கிழத்தியோவென இல்லோர் தம்முட்கூறநிற்பல். அதற்குச்
செய்யுள்.

மத்தக்கரிபுரியோன்நில்லுபூர்வரவென னுந் *
தத்தைக்கிளவிமுகத்தாமரைத்தழல்வேன்மிளிர்ந்து *
முத்தம்பயக்குங்கழுநீர்விருந்தொடென் னாதழல் னந் *
கித்தக்கருங்குவளைச் செவ்வியோடிக்கெழுபின்வே. (கஅஅ)
பல்வளை பரிசுச ன்
டில்லோ ரியப்பிய து.

(இ-ள்.) களிப்பையுடைத்தாகிய யானையின்றோலுடையவனது
நில்லுபூரானது வரவென்று சொல்லத்தொடங்குதலும் கிளியின்
மொழி போலும் மொழியையுடையானது முகமாயிதாமரைக்க
ண்ணை தழலையுடையவேல்போலப்பிறழ்த். துநீர்த் துளிபாகியமு
த்தம்பயண்டாக்காநின்ற கண்ணாகியசெங்கழுநீர்மலர், விருந்
தொடென்று சொல்லுவதற்குமுன், விரையப்பண்டைநிறமாயிசு
ரிபகுவளைச் செவ்விபரந்துமேவின, என்னமையறக்கிழத்தியோ.
எ-று.

மத்தம்-மதமென்பாருமுளர். ஊரன்வரவென வினையெச்சுமர
கப்பிரிப்பினுமமையும். கித்தமென்பதனைச் செய்யப்பட்டதென்
னும்பொருளதோர் வடமொழித்திரிபென்பாருமுளர். விருந்து
வாயிராகப் புக்கவழி இல்லோர் சொல்லியது. மெய்ப்பாடு- உவ
கை. பயன்-மெய்ப்புமகிழ்தல். (கஅஅ)

ஊடறணிவித்தல்.

ஊடறணிவித்தலென்பது-விருந்தேற்றக்கொண்டதலைமகளு
ழைச்சென்று, நம்முடையதோன்றலத்தனக்குத் துணையாகக்கொ
ண்டிவந்து தோன்றலவன் நினதுளத்துக்கவற்செய்யொழிந்து
இனிநம்மரசற்குக் குற்றேவல்செய்வாயாகவெனத் தோழி அவளை
பூடறணிவியாநிற்பல், அதற்குச்செய்யுள்.

கவலங்கொள்பேய்த்தொகைபாய்தரக்காட்டிடையாட்டுவந்த *
 தவலங்கிலாச்சிவன்நிலையன்னுய்தமுவிம்முழுவிச் *
 கவலங்கிருந்தநந்தோன்றற்றுணையெனத்தோன்றுதலா *
 வலவங்களைந் துபணியெயற்பாலைபாசனாக்சே. (௩௮௯)

தோன்றலைத்துணையொடு தோழிகண் டு
 வாலீறகைமடந்தையை வருத்தந்தணித்த னு.

(இ-ள்.) சவற்சிகொள்நுகற்தேனுவாகியபேய்த்திரள் கரணங்
 கீனப்பரயாநிற்ப்புறங்காட்டின்கண் ஆடுதலைவிரும்பிய கேடங்
 கில்லாதசிவனது தில்லையெயற்பாய், தழுவிமுத்தக்கொண்டு ச
 வலிடத்தேறியிருந்த நம்முடையதோன்றலைத்தமக்குத்தணையெ
 னக்கருதி வந்து தோன்றுதலால், நினைதூள்எத்துக் கவற்சியைநீக்
 கி இனிபரசற்குக் குற்றேவல்செயற்பாலை. ௭-று.

தழுவிமுழுவித்தோன்றுதலாலெனவியையும். சவற்கணங்கிரு
 த்தவெணினுமையும. மெய்ப்பாடு- பெருமிதம். பயன்-தலைமக
 னாச்சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௮௯)

அண்ணந்தவழியூடல்.

அண்ணந்தவழியூடலென்பது- தோழியாடல்தணிவிக்கப்பட்
 டிப் பள்ளியிடத்தாளாகியதலைமகள், நீசெய்கின்றவிதனையறியின்
 நின்காதலிமார் நின்னெவெஞ்சுவர், அதுகிடக்க, யாம் மேனிமுழு
 னாஞ்சிறுவனான்காக்கப்பட்ட பால்புலப்பிற்றீதன் மையு
 டையேம், அதன்மேல் யாமும் நீசெய்கின்றவித்கள்ளத்தைவிரும்
 பேம், அதனால் எங்காலைத்தொடாதொழி, எங்கையைவிவாயாக எ
 னைத் தலைமகன்றன்னபணந்தவழி ஊடாநிற்றல். அதற்குச்செ
 ய்ப்புள்.

சேரூன்றிகழ்வயற்கிற்றம்பலவர்தில்லைநகர்வாய் *
 வேரூன்றிகழ்கண்ணிரையார்வெஞ்சுவர்மெய்ப்பாலன்செய்த *
 பாறூன்றிகழும்பரிசினமேவுப்படி.றுவவேங் *
 காறூன்றொடொடொல்விடுதீண்டலெங்கைத்தலமே. (௩௯௦)

தெளிபுனலூரன் சென்றணந்தவ ழி
 ஓளிமதிநுதலி யுடிபுரைத்த னு.

(இ-ள்.) சேல்விளங்கும் வயலையுடையகிற்றம்பலவரது தில்லை
 நகரிடத்துளராகிய வேல்போலுங்கண்ணையுடைய நின்காதலிமா
 ராகியவினையவர் நீசெய்கின்றவிதனையறியின் நின்னெவெஞ்சுவர்,
 அதுவேபுமன்றி, மேனி சிறுவனான்காக்கப்பட்ட பால்புல

ப்படுந்தன்மையையுடையேமாதலின் நினக்குத் தகேம், இசன்
மேலே யாரும் நீயும்மேவுநாணின்மையோம்கூடிய கள்ளத்தை
விரும்பேம், அதனால் எங்காலைத்தொடாதுதாழி, எம்மைத்தொ
டரவேண்டா, எங்கைத்தலத்தைத்தீண்டற்பாலபல்லி, விடுவாயா
உ. எ-று.

திசூழ்வயற்றில்லை யெனவியையும். பால் திகழுமென்னும் இட
த்துநிகழ்பொருளின்வினை மெய்ப்பாகியவிடத்து மேலேநிநின்ற
னூறான்கிடத்தும் தானென்பது அசைநிலை. பரிசினமேனுமென்
பதுஉம் பாடம். மெய்ப்பாடு-வெகுளி. பயன்-ஊடனீங்குதல்.)

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தல்.

புனலாட்டுவித்தமைகூறிப்புலத்தவென்பது - அனைந்தவழிபூ
டாநின்றதலைமகள் ஊடநீராநின்ற தலைமகனோடு, இவர்கெய்த
பிழையெல்லாம் பொறுக்கலாம், பவருமறியவொருத்தியைப்பு
னலாட்டுவித்து அதுசெய்யாதார்போல என்மனையின்கணிவர்வ
ந்துநிற்கின்றவிது எனக்குப்பொறுத்தலரிசெனத்தணிக்கத் தணி
யாதுபாத்தையைப் புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் புலவாநிற்றல்.
அதற்குச்செய்ப்புள்.

செந்தார்நறுங்கொன்றைச்சிற்றம்பலவர்கிள்ளைநகரோர் *
பந்தார்விரலியைப்பாய்புனலாட்டிமன்பாவிபெற்கு *
வந்தார்பரிசுமன்றாய்நிற்குமாறென்வளமனையிற் *
கொந்தார்தடந்தோள்விடங்காலயிற்படைக்கொற்றவரோ. (கூக)

ஆங்கனுகக் கழுக்கமெய் தி
விங்குமென்முலை விட்டுரைத்த னு.

(இ-ள்.) கொந்துமலைநிறைந்த பெரியதோளினையும் நஞ்சை
க்காலுக்கூரியபடையினையுமுடைய கொற்றவர் தீவினையெற்கு
எனது வளமனையில்வந்து நிற்கின்றபடி, பந்துபயின்றவிரலா
ளொருத்தியைப் பாய்ந்தபுனலாட்டுவித்து வெளிப்படத்தவ
றுசெய்து வந்தார் சிலர் நிற்கும்பரிசுமன்றாய் மனத்தவறுசெய்
யாதார் வந்துநிற்குமாறு வந்து நின்றாராயின், அதுபொறுத்தல
ரிது. எ-று. செய்ய தாராகிய நறியகொன்றைப்பூவினையுடைய
நிறம்பலவரது திள்ளையாடியநகர்வரைப்பிற் பார்ப்பும் புனலாட்டி
யெனக்கூட்டுக.

தில்லைநகரோரிப்பந்தார்விரலியெனவியைப்பிணுமமையும். ம
ன்-ஒழியிசைக்கண்வந்தது, அசைநிலையெனினுமமையும். ஒருத்தி
யைப்புனலாட்டிலவந்தார்பரிசுமஸ்ராய்க் கொற்றவர் மனைக்கண்வ
ந்துநிற்குமாறென்னென்று கூட்டியுரைப்பிணுமமையும். கொ
த்துமாலை-பலவாயொன்றாகியமாலை. ஆங்கதனுக்கு- அப்படிந்
திலையால். விட்டிரைத்தது- வெளிப்படவுரைத்தது. மெய்ப்பாறும்
பயனும்-அவை. (கசஉ)

கலவிகருதிப்புலத்தல்.

கலவிகருதிப்புலத்தலென்பது-புனலாட்டுவித்தமைகூறிப் பு
லவாநின்றதலைமகன், உடநீர்க்கதலுந்தோருமுதலாயினவந்
தைத்தவந்துவருடித்தலையளிசெய்யாநின்றதலைமகனோடு, எம்
முடையசிறிப்பவில்லின்கண்வந்து அன்று நீயிர்செய்ததலையளி
எங்கட்கு அன்றுவேண்டிதுமாயினும் இன்று உமதுதிருவருள்
எங்கட்கு நீயிர்வந்த இத்துணையுமமையும் வேறு நீயிர் தலையளி
செய்யவேண்டிவதில்லைபெனக் கலவிகருதிப்புலவாநின்றல். அத
ற்குச்செய்யுள்.

மின்றுன்னிபுசெஞ்சடைவெண்மதியன்விதியுடையோர் *
சென்றுன்னிபகழற்கிற்றம்பலவன்மென்னம்பொதியி *
என்றுஞ்சிறியவரிடிலெமதில்வறல்ஊராமன்னோ *
மின்றுன்றிருவருளித்துணைசாலுமன்னெங்கருக்கே. (கசஉ)

கலைவளரல்குறலை மகன்மன்னோடு
கலவிகருதிப்புலவிபுகன்றது.

(இ-ள்.) மின்னையொத்தசெஞ்சடைக்கண்வைத்த வெண்பிறந்
பையுடையான், நற்பாலைபுடையோர் கிற்றின்பத்திற்குக்காரண
மானபுலன்களைவிட்டிச்சென்று நினைந்தகழலைபுடைய கிற்றம்ப
லவன், அவனதுதெந்தின்கணுண்டாகியபொதியிலிடத்தது எமது
குடிபெரிதஞ்சிறியவரதுகுடி, அதனை, நல்லுணையுடையாய்,
முற்காலத்து நின்றதலையளிவேண்டிதுமாயினும்; இப்பொழுது உ
னதுதிருவருள் எங்கட்குநீவந்தவித்துணையுமமையும், நீ தலையளி
செய்யவேண்டிவதுண்டோ. எ-று.

மன்னும் ஓவும் அசைநிலை. சாலுமன்னென்புழி மன்னும் அ
சைநிலைபோலும். மெய்ப்பாறியு-வெகுளி. பயன்-புலத்தல், புலவி
நீங்கியதுஉடாம். (கசஉ)

மிசுத்துரைத் தூடல்.

மிசுத்துரைத்தூடலென்பது-கலவிகருதிப்புலவாநின்றதலைமகள், புணர்ந்தவறுநின்ற தலைமகனுடன் நீர் விழுமியநாட்டு விழுமியநல்லூர் விழுமியகுடியிலுள்ளீர், எம்போல்வாரிடத்து இவ்வாறுபுணர்ந்தல் விரும்புதல்துமக்குவிழுமியவல்லவெனமிசுத்துரைத்தூடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

செழுமியமாளிகைச்சிற்றம்பலவர்சென்றன்பர்சிந்தைக் *
 சழுமியகூத்தர்சடிபொழிவெழிநுமவாழிபரோ *
 விழுமியநாட்டுவிழுமியநல்லூர்விழுக்குடியீர் *
 விழுமியவல்லகொல்லோவினவாறுவிரும்புவதே. (௧௪௩)

நாமிமுருமில்லுஞ்சுட் டி
 ஆடற்பூக்கொடியூடியுரைத்த டு.

(இ-ள்.) வளவிபமாளிகைகளாற்கூழப்பட்டசிறம்பலத்தையுடையார், அன்பர்சிந்தைக்கட்சென்றுபொருந்தியகூத்தர், அவரதுகாவலுபுடையபுலவமேழினுள்ளுஞ்சிறந்தநாட்டின்கட் சிறந்தநல்லூரிற் சிறந்தகுடியிலுள்ளீர், எம்போல்வாரிடத்து இத்தன்மைபவாகிய நெயிறைவிரும்புதல் உமக்குச்சிறந்தனவல்லபோலும். எ-று.

வாழியும் அரோவும் அகைநிலை. விரும்புவதென்பழி, இன்னவாறுவிரும்புவபோல்வனவென்பது கருத்தாகலின், ஒருமைப்பன்மைமயக்கம் அமைபுமாறு முடைத்து. இன்னவாறென்பதற்கு இன்னவண்ணம்விரும்புதலெனினுமமையும். விரும்புதலென்பது உம் பாடம். ஆடல்-றுடக்கம். மெப்ப்பாரும் பயனும்-அவை.

ஊடனீடவாடியுரைத்தல்.

ஊடனீடவாடியுரைத்தலென்பது- தணிகேத்தணியானு மிசுத்துரைத்துத் தலைமகள் மேன்மேலுமுடாநிற்ப, அன்று அம்மலையிடத்துத் தன்னை யெய்துதற்கோருபாயமின்றிவருந்தாநிற்ப யானாயும்வண்ணந் தன்னினை மலர்க்கண்ணினது இனியநோக்கத்தைத்தந்தருளி என்னைத்தன்வயமாக்கிய நம்பெண்ணமுதம் அதுவன்று, இது நம்மைவருத்துவதோர் மாயமாமெனத் தன்னெஞ்சிற்குச்சொல்லி ஊடனீடத் தலைமகன் வாடாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

திருந்தேனாயநின்றசிறம்பலவர்தென்னம்பொதியி *
 விருந்தேனாயவந்தினை மலர்க்கண்ணினிள் ளோக்கருளிப் *

பெருந்தேனென்றெஞ் சுகப்பிடித்தாண்டநம் பெண்ணமிழ்தம்
வருந்தேல துவன்றிதுவோவருவதொர்வஞ்சினையே. (௩௪௪)

வாடா ளு ட
னீடா வாடிய து.

(இ-ள்.) ஒருவாற்றானுந் திருந்தாத யான் பிறவித்துண்பத்திற்
பிழைக்கவந் துநின்றசிற்பலவர துதெற்கின்கணுளதாகியபொ
தியிலிடத்து ஒருமுயற்சிடயின் நியிருந்த யானுய்யும்வண்ணம் வ
ந்து, தன்னுடைய இணைந்தமலர்போலுங்கண்களினது உள்ளக்க
ருத்தையெளிப்படுத்தும் நானேமிகுடியநோக்கமாகிய இனிய
கூடைக்கனோக்கத்தை முன்னெனக்குத்தந்து, பெருந்தேன்போ
லவினியாய், என்னெஞ்சமுருக, என்னைப்பிடித்துத் தன்வயமாக்கி
ய நமதுபெண்டிமடையுடைய அமிழ்தமாகிய அது இதுவன்று,
இதுவா வருவதொருமாயம், அதனான் நீவருந்தாதொழி. எ-று.

ஓகாரம்- ஒழிபிசைக்கண்வந்தது. தன்னைநோக்கியொருமுயற்
சியமிடவாதயான் பிறவித்துண்பத்திற் பிழைக்கத் தானேவந்து த
ன்னனை மலர்க்கண்ணினதியகடைக்கனோக்கத்தைத்தந்து பெ
ருந்தேன்போன்றினியாய், என் வன்மனநெகிழ என்னைவலிந்து
பிடித்தடிமைக்கொண்டபெண்ணமிழ்தமென வேறு மொரு
பொருள்விளங்கியவாறுகண்டு கொள். மெப்பாடி- அழகை ப
யன்-தலைமகளைச் சிவப்பாற்றுவித்தல். (௩௪௪)

துனியொழிந்துரைத்தல்.

துனியொழிந்துரைத்தலென்பது- ஊடனீடலால் தலைமகன
தாற்றுவாயில்கண்டதலைமகள், அன்று நங்குன்றிடத்து மிக்கவிரு
ளிக்கண்ணே அரிதிரண்டு யானை வேட்டஞ்செய்யும் அதரகத்து
த் தமதுவேலே துணையாகவந்து இயல்பைப்பொருந்தியவன்
பை நமக்குத்தந்தவர்க்கு இன்றுநாமுடம்படாது நிற்குமிந்நில
மை என்னுமெனத் துனியொழிந்து அவனோடு புணர்ச்சிக்குட
ம்படாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

இயன்மன்னுமன்பதந்தாரீக்கெண்ணிலையிமையோரிறைஞ்சுஞ்
செயன்மன்னுஞ்சீர்க்கழற்சிற்பலவர்தென்னம்பொதியிற்
புயன்மன்னுஞ் திற்பொருவேறுணையப் பொம்மெண்ணிருள்
வா, பயன்மன்னுப்பானை தூந்தரிதேருமதரசத்தே. (௩௪௫)

தகுதியினூன் மிகுபதநோக்கி ப்
பனிமலர்க்கொதை துனியொழிந்த து.

பையுடையவீசரது இமையோரால்வணங்கப்படும் வளவியநில்
 லையிலுளராகிய நல்லோடொல்லார்க்கும் பொதுவாகியதம்பலத்
 தைக் கொண்டியந்தோ, புதல்வா, நீயெய்க்கொண்டாயிவது?
 அதுநிற்க, இது நினக்குத்தருகின்றவிடத்து நின்றந்தை, ஒளிவிட்ட
 முறுவல்பொருந்திய நின்சிறியவன்னைமாறாக் கண்ணைத்தப்பி
 வித்து அவர்காணுகவண்ணம் ஒருவாற்றாணியினைபெய்திர்ப்பட்டி,
 எவ்விடத்தறின்று, எவ்வண்ணமிதனை நினக்குத்தந்தான்? நீயிது
 சொல்லவேண்டும். எ-று.

மெய்ப்பாடு-இளிவரலைச்சார்ந்தநகை. பயன்-ஊட னீங்குதல்.
கலவியிடத்தூடல்.

கலவியிடத்தூடலென்பது- புதல்வனைவாயிலாகப்புகுப்புல
 விதிர்த்துப் புணர்தலுறாநின்ற தலைமகளைத் தலைமகள் ஒருகார
 ணத்தால்வெகுண்டு, அவன்மார்பகத்துதைப்ப, அவ்வெகுடல் தீர
 வேண்டி. அவனவள்காலித் தன்நலைமேலேற்றுக்கொள்ள, அது
 குறையாக அவள் புலந்தழாநின்றமையை அவ்விடத்து உழைய
 ன் தம்முட்குறாநின்றல். அதற்குச்செய்யுள்.

சிலைமலிவாணுதலெங்கையதாகமெனச்செழும்ப்புண் *
 மலைமலிமார்பினுதைப்பத்தந்தான் தலைமன்னரிதிலை *
 புலைமலிவெற்படைபூரானிற்கள்வரிவென்னவுன்னிக் *
 கலைமலிகாரிகைகண்முத்தமலைகலுந்ந்தனவே. (௬௬௭)
 சிறமுக்குடைந்தநாவினார்த்தாரவ ன்
 நன்மைகண்டு பின்னாந்தளர்ந்த து.

(இ-ள்.) பால்வெகுண்டு மலைபோலும்வளவியபூணையுடைய த
 ன்மார்பகத்துமிதிப்ப, அவ்வாகத்தைச் சிலைபோலும்வாணுதலை
 யுடைய எங்கையென்றேகருகித் தன்சென்னியைத்தந்தனன், அ
 தனால் மன்னனது தில்லையில் உலையிடத்துண்டாகியதொழிநான்
 மிக்க வேலாகியபடையையுடையபூரணப்போலக் கள்வரிவலை
 யென்று கருதி, மகளிர்க்குத் தக்க யாழ்முதலாகிய கலைகளான் மி
 க்ககாரிகைநீர்மையைபுடையாளுடைய கண்கள் கண்ணீர்த்துளி
 த்தாறாயாகிய முத்தமலையைப் பொருந்தின, அதனால், இவள்
 புலந்தற்குக்காரணம் வேண்டுவதில்லைபோலும். எ-று.

இதுவுந்துறைகூறியகருதிது. மெய்ப்பாடு- இளிவரலைச்சார்ந்
 தநகை. பயன்-தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவித்தல். பின்னைவாயிலாக
 ப்புக்க தலைமகனையேற்றுக்கொண்டு பள்ளியிடத்தாளாக மேற்

சொன்னவகையே உண்ணிற் றெழுந்தபொருமை காரணம்பெற்றுத் தோன்றியது, தோன்றத் தலைமகன் ஆற்றருயரின் அவ்வாற்றாமகண்ணி சிவப்பாற்றுவித்தல். தலைமகனிடத்தும் தலைமகனிடத்தும் இவ்வகைநிகழ்ந்ததுகண்டு தோழியிது சொன்னுளென்பது. தலைமகன் றான் சொன்னு னென்னுமமையும், என்னை. “மனைவியுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு-நினைபுங் காலைப் புலவியு றாரிய.”, என்றார் தொல்சாப்பியஞர். தலைமகளைவ்வகைசெய்யவும் பெறுமென்பது. (௯௯௭)

முன்னிகழ்வுரைத் தூடநீர்த்தல்.

முன்னிகழ்வுரைத்தூடநீர்த்தலென்பது. கலவியிடத்தூடாதின்றத்தலைமகளுக்கு, யாங்கொடியநெறியைச்சென்று சிறியபுரின் கண் மரையதட்பள்ளியின் இச்செறிந்தமெல்லியமுலைகள் என்மார்பிடைவந்தடர்க்கைத் தங்கிய சிறியதுயிற்ருமாறுகண்டிலம் அதனைநீபுள்ளியுமறிதீயோவென முன்னிகழ்வுரைத்துத் தலைமகன் அவனை யூடநீராநிற்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

ஆதூர்சடைமுடியம்பலத்தண்டாரண்டம்பெறினு *
 மாதூர்மழவிடையாய்கண்டிலம்வண்டதீர்வெதுப்பு *
 நீதூர்கொடுநெறி சென்றிச்செறிமென் முலைநெருங்கிச் *
 சீதூர்மரையதளிற்றக்குகங்குந்சிறுதுயிலே. (௯௯௮)

முன்னிகழ்ந்தது நன்னுகற்குரைத் து
 மன்னுபுனலூரன் மகிழ்வுற்ற து.

(இ-ள்.) தவழாநின்று இளையவேற்றையுடையாய், ஆறுபாந்தசடைமுடியையுடைய அம்பலத்தின் கணுளராகிய அண்டரதண்டமுழுதையும் யாம்பெறினும், ஞாயிற்றிணுடைய வளவியகதிர்கள் வெதுப்பிய நீறுபாந்த கொடியநெறியைச்சென்று, இச்செறிந்தமெல்லியமுலைகள் எம்முடையமார்பினிடையந்தடர, நெறியாற்சிறியபுரின் கண் மரையதட்பள்ளியிற்றங்கிய இரவிற்சிறியதுயிற்ருமாறு கண்டிலம், அதனை நீபுள்ளியுமறிதீயோ. எ-று.

அண்டரதண்டமுழுதும்பெறுதலால்வருமின்பமும் அதீதுயிலால்வந்தவின்பத்திற்கு மாறல்லவென்றவாறு. இளவேறு- புதல்வன். தமக்குத்தக்கப்பள்ளியுமிடமுமின்மையிற் சிறுதுயிலென்றான். துயிலும்பொழுதிற் றுயிலாப்பொழுது பெரிதாகிவிட அவ்வாறுகூறினென்னுமமையும். துயிற்சென்னுநான்கணுருபுவிசாரவகையாற்றொக்குநின்றது. முன்னிகழ்ந்தது கூறுவானாய் உ

ண்ணி ன்றசிவப்பாற்றுவித்தது. னெழுக்கவென்பது உம் மரவத
ளென்பது உம் பாடம். மெய்ப்பாடி-உவகை. பயன் - தலைமகளை
மகிழ்வித்தல். (௧௯௮)

பரத்தைபைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தல்.

பரத்தைபைக்கண்டமைகூறிப்புலத்தலென்பது-முன்னிகழ்வு
ரைத்துடநீர்த்து இப்புறப்புணரப்பட்டதலைமகள் பிரரிக்கும் நீ
இவ்வாறியிப்பஞ்செய்தியென்றுகூற, நினைவொழிய யாவே
றொருத்தியையுமறியெனென்றதலைமகனுக்கு, நின்பரத்தை போ
காநின்றவள் நம்வாயிடுகணினு தேருருட்டிவினையாடாநின்றபு
தல்வன்னைக்கண்டு நின்மகனென்றபுற்றுத்தழவு, நீ யையுறவே
ண்டா, அவன் உன்மகன், உறவு மெய்யாகியவுறவே, நானும் உனது
ல்லமே, ஈண்டியருவாயாகவென்றியான்கூற, அதுகேட்டுத் தானு
ணிப்போயினான்; பானவளையறியேனாக நீ மாயங்கூறவேண்டிவ
தில்லையெனத்தான் பரத்தைபைக்கண்டமைகூறிப் பின்னுமவ
னொழிபுலவாறிற்றல். அதற்குச்செய்ப்புள்.

ஐயுறவாய்நம்மகன்கடைக்கண்டிவண்டேருருட்டி *
மைபுறவாட்கண்மழவைத்தழுவமற்றுண்மகனே *
மெய்புறவாயி துன்னில்லேவருகென வெள்கிச்சென்றான் *
கையுறமான்மறியொன்புலியூரன்னாரினைபே. (௧௯௯)

பரத்தைபைக்கண்ட பவளவாய்மாத ர்
அரத்தெறியே லண்ணற்குரைத்த து.

(இ-ள்.) நமதகன்றகடைக்கண்டிநின்மகனென்றபுற்று வள்
வியசிறுதேரையுருட்டிம்மைபுற்றவாட்கண்ணையுறடையபுதல்வனை
த்தான்வந்துகழுவ, அந்நைக்கண்டு, அவன் உன்மகனே, உறவு மெ
ய்யாகியவுறவே, இதுவும் நினதில்லமே, ஈண்டியருவாயாகவென்றி
யான்கூற, கையைப்பொருந்திய மான்மறியையுடையவனது பு
லியூரைப்போலுங்காரினை நானிப்பெயர்ந்தாள், அதனால், யான
வளையறியாதேனாக நீ நினைத்து மாயங்கூறவேண்டிவதில்ல. எ-று.

ஐயுறவாகவெனத்திரித்துக்கொள்ள. அரத்தெறியேவென்ப
து பாடமாயிற், அரத்தொழிவாற்றக்க தெறியேவெனவுரைக்க.
மெய்ப்பாடி-நகை. பயன்-சிவப்பாற்றுத்தல். ஆற்றுகமையே வாயி
லாகப்புக்கதலைமகன் தலைமகளைச்சிவப்பாற்றுவிப்பான் நிண்ணி
ன்வேறுசிவொனக்கில்லையால் நீ வெகுளற்கெவன்றற்குத் தலைம
களிவ்வகைசொன்னுளென்பது. (௨௦௦)

ஊதியமெடுத்தனாத் தூடநீர்த்தல்.

ஊதியமெடுத்தனாத் தூடநீர்த்தலென்பது - பரத்தையைக்கண்டமைகூறிப்பலந்தது வேறுபட்ட தலைமகளுக்கு, இத்தன்மையையாய் பாவர்க்குமுநியமாகவின், அன்பானன்றியருளாற்பரத்தையர்க்குந் தலைமளி செய்யவேண்டிமன்றே, புறப்பெண்டரைப்போல பாமவனூறிபுலக்கற்பாலேமல்லேம், அவன்வரும்பொழுது எதிர்தொழுதும் போம்பொழுது புறந்தொழுதும், புதல்வனப்பயந்திருக்கையன்றே நமக்குக்கடவைதெனத் தொழி தலைமகனதுஊதியமெடுத்தனாத்து அவனையுடநீர்த்தது, அவனூறிப்பொருந்தப்பண்ணுநிற்பல். அதற்குச்செய்யுள்.

காரணிகற்பகக்கற்பவர்தற்றுணைபாணரொக்கல் *
 சீரணிகிந்தாமணிபணிகில்லைச்சிவனடிக்குத் *
 தாரணிகொன்றையன்றக்கொர்தஞ்சக்கநிதிவிதிசே *
 ளுருணியுற்றவர்க்கூரம்மந்தியாவர்க்குமுநியமே. (சா)

இரும்பரிசி லேற்றவர்க்கு னி
 விரும்பினர்மகிழ் மேவுதலுரைத்த து.

(இ-ள்.) ஊரன் வேண்டாமெக்கொடுத்தலிற் காரோடொக்கும், வேண்டக்கொடுத்தலின் அழகியகற்பகத்தோடொக்கும், நண்ணியகல்வியகாவலிற் சுற்றவர்க்கு நல்லவுகாத்துணை, இசையுணர்வானுங்கெழுதகைமையானும் பாணர்க்கு அவர்கற்றத்தோடொக்கும், திணத்ததுகொடுத்தலிற் சீரையுடைய நல்லகிந்தாமணியோடொக்கும், அழகியகில்லைக்கட்சிவனதுதிருவடிக்குத் தாராகி அவனாவணிப்படுகிக் கொன்றைப்பூவின் நன்மையையுடையன், சான்றோர்தமக்குத் தொலையாதநிதியாயிருத்தலிற் சக்கநிதியோடொக்கும், நடடார்க்கும் பகைவர்க்குந் தப்பாதுபயன் கொடுத்தலின் விதியோடொக்கும், சுற்றத்தார்க்கு அவர்வேண்டிய செய்யலிருத்தலின் அணித்தாகியபுருணியோடொக்கும், அதனன் வணாவின் நி எல்லார்க்கும் இவன்பெறும்பயன். எ-று.

தாரணிகொன்றையென்பது குரங்கெனப்பதுபோல உவமைப்பொருட்படநின்றதெனினுமமையும். விதிசேருருணியென்பதற்கு முறைமையாற்சேரப்படுமுருணியெனினுமமையும்.

தங்கார்க்குள் சுற்றத்தார்க்குங்கொடுத்தல் வண்மையன்மையின் அவரை வேறுபிரித்துக்கூறினான். ஊடநீர்ந்துகூடியவழித் தலைமகட்கு உண்ணின்றசிவப்பு ஒருகாரணத்தாற்சிறிதுபுலப்பட, ஊரல்யாவர்க்கு மூகியமாகலின் அன்பானன்றி அருளாற்பரத்தைபர்க்குந்தலைடளிசெய்யுமன்றே, அதனான் நீபுலக்கற்பலைபல்லைபென்று குறிப்பினுற்றோழி சிவப்பாற்றுவித்தது. மெய்ப்பாபி உவகை, பயன்-மெய்ப்பமகிழ்தல்.

இவ்வகை கூத்தர் மகிழ்ந்து இன்னபோல்வன தலைமகனது குணங்களைப் பாராட்டினுரைப்பது என்னை, “தொல்லவை யுரைத்தலு நுகர்ச்சி யேத்தலும்- பல்லாற்றானு மூடலீற்றணித்தலு- முறுதி காட்டலு மறிவுமெய்ந் நிறுத்தலு - மேதுவி னுணர்ந்தலுந் துணியக்காட்டலு-மணிநிலை யுரைத்தலுங் கூத்தர்மேன,” என்றார் தொல்சாப்பியனார். இப்பாட்டு ஐவகைத்திணைக்கும் உரித்தாகலிற் பெரதுவகைத்தெனப்பெறுமென்பது. (சாா)

பரத்தையிற்பிரிவுமுற்றிற்று.

திருக்கோவையாருரைமுற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அடலிந்தா	- - சடு	ஆனந்தமா	நகக
அகல்கின்ற	- - யெ	ஆனந்தவே	- - உஎஉ
அகிலின்புகை	- - நடுச	இங்கயெல	நாஅச
அக்கின்ற	- - கூஅ	இயன்மன்	- - கூசச
அக்குமரவு	- - நா	இரதமுடை	- - ருஎ
அஞ்சார்	- - கூகய	இரவணையு	- - கூாயச
அடற்களி	- - உகக	இருங்லளி	- - ருந
அடிச்சந்த	- - எஎ	இருந்ததி	- - உசக
அணிபுடமி	- - யுந	இளைபாளி	- - உகக
அந்தி	- - கூஎ	இறவரை	- - உகக
அப்பற்ற	- - கூாயக	இறுமாப்	- - கூஉச
அயர்ந்தும்	- - உருரு	இன்றைவார்	- - நகக
அரயல்	- - கூஉரு	கசந்திரான்	- - நகரு
அருந்தும்	- - உசஉ	கண்டொல்	- - நகரு
அருந்தோழி	- - உகய	கவினையாட	- - நாஉச
அலராயிர	- - நகஎ	உயித்தணி	- - கூாக
அழுந்தே	- - நகரு	உடைமணி	- - கூகச
அனலியை	- - யக	உணர்ந்தார்	- - யச
அளிநீடள	- - நயஅ	உயிரொன்று	- - உச
அளிப	- - கூச	உருகுதல்	- - நக
அறகா	- - நகஉ	உருப்பணயன்	- - நகக
அற்படி	- - கூநக	உரமாமல்	- - கூய
அஸ்டணை	- - நகக	உள்ளப்படி	- - உச
அன்புடை	- - கூஉக	உள்ளுமுருகி	- - நகஎ
ஆண்டுவெறி	- - உஉச	உறுக்கண்	- - கூக
ஆரத்தழை	- - கூய	உணர்வாயொழி	- - எக
ஆரம்பா	- - நகக	எயிற்குல	- - சய
ஆலத்தினு	- - கூச	எலும்பால்	- - நாஅஉ
ஆவாவிரு	- - எஉ	எழிவ்வா	- - கூக
ஆவியன்னு	- - சச	எழுங்குலை	- - உஉக
ஆழமன்ரு	- - கூக	எளிதன்யி	- - ருஉ
ஆழிதிருத்	- - நகஉ	என்கடை	- - உசச
ஆழிபொன்	- - உகஅ	என்னடி	- - ருய
ஆளரிக்கு	- - உகக	எர்ப்பின்	- - உசக
ஆறார்	- - கூசஎ	ஏழுடை	- - யரு

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எறும்பழி	- -	நாக	கார்த்தரவீ
எணற்பசு	- -	நாடு	காவிநின்
ஐயுறவாய்	- -	கசஅ	கானமர்கு
ஓராசமீர	- -	நாய	குடிக்கலர்
ஒருக்கட	- -	நுக	குயிலிதன்
ஒங்குமொரு	- -	நாசக	குயிலை
கடந்தொறு	- -	உரு	குராப்பயில்
கணியார்	- -	நாகள	குருநாண்
கண்டடம்	- -	உள	குவின
கண்ணுழை	- -	நாச	குவிளைக்
கதிர்ச்சுத	- -	கசரு	குவிளைக்கரு
கம்பஞ்சுவந்	- -	நாக	குறப்பாவை
கயலுள	- -	சய	குறைவிற் கு
கயல்வந்த	- -	ககஉ	குன்றங்கி
கருக்கண்	- -	நுக	கூடார
கருக்கழி	- -	நாளு	கூம்பலக்
கருங்குவளை	- -	உகஉ	கூளிநிறை
கருந்தினை	- -	உசஅ	கூற்றூயி
கருப்பின	- -	உஅக	கேழுவரை
கலராயினர்	- -	உகடி	கொடித்தேர்
கலைக்கி	- -	நுக	கொடுங்கை
கவலங்கொ	- -	கசய	கொல்லாண்
கழிக்கட்டலை	- -	உஉள	கொழுந்தார
கழிக்கின்ற	- -	எள	கொண் ணுனை
கழைகாண்	- -	நா	கோங்கிற்
களிமுற்ற	- -	உஉக	கோம்பிக்
களினினமார்	- -	உகஉ	கோலத்த
கற்பாமகிற்	- -	உள	கோலித்தி
கற்பிலக	- -	கரு	கங்கந்
கனலூர்	- -	கஉரு	கிந்தாமணி
கனைகடந்	- -	நாச	கிலம்பணி
காகத்திரு	- -	எக	கிலைமலி
காமரை	- -	நாநுக	கிவந்தபொ
காம்பிணை	- -	சஉ	கிலையொன்
காயமுமா	- -	நகய	கிறப்பிற்திக
காய்கின	- -	எச	கிணர்வண்ண
காரணி	- -	கசக	கிறகட்

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கிறவாளுகி	உகூரு	தழங்குமரு	௩௨௨
கிறைவான்	உஅ	தழுவினகை	௨௩௬
கிற்பந்திசூழ்	உஎய	தள்ளிமணி	௩௨௨
கோளவில்லா	உஎக	தாதிவர்	௪௪
கோபலாவி	உகூஎ	தாதேய்	௮௪
கணங்குற்ற	உருக	தாமேதமகீ	௨௩௬
கத்தியபொகீ	௨௩௩௬	தாயிற்சிறற்	௩௮௭
கருடரு	உகூக	தாருறு	௩௬௬
கரும்பிவர்	௨௩௨௩	தாரொன்ன	௩௬
கரும்புறுகொ	௬௩௩	தாழ்ச்செய்	௪௬
கரும்புறுநீல	௩௩௬	திக்கிலில்	௬௨௬
கழியாவரு	உ௬௨	திருந்தேனு	௬௪௬
கற்றம்பல	௬௩௬	திருமாலநி	௨௮௮
கற்றினவீழ்	உஅ௬	திருவளர்	௬
கற்றுஞ்சடை	௩௨௭	தினைவள	௩௩௪
குளாமணி	௪௬	திமேலிய	௬௩௨
குன்முதிரர்	௬௨௬	தெங்கம்பழ	௬௮
செந்தார்	௬௪௬	தெண்ணீர	௬௩௬
செந்தீற	௬௬	தெய்வம்	௨௭௩
செம்மலரா	௩௪௩	தெய்வகா	௩௩
செய்குன்று	௨௩௨	தெளிதரற்	௨௮௬
செய்ய்முக	௬௩௨	தெளிவளர்	௨௪
செவ்வாய்	௬௨௩	தெள்வன்	௨௩௩௨
செழுங்கார்	௩௪௮	தெள்ளம்	௬௬௬
செழுநீர்மதி	௩௩௮	தென்மாதீ	௨௬௭
செழுமிய	௬௪௬	தேமரம்பொ	௨௬௪
சென்றார்	உருக	தேமென்	௬௩
சேணிற	௬௩	தேவரிற்	௨௨
சேணுற்	௬௩	தேவாகா	௬௩௩௨
சேயேயெ	௬௨௪	தேவியந்த	௬௬௬
சேறான்றிக	௬௪௩	தேன்வண்டி	௬௬௨
சொற்பால	௩௬	தேன்றிக்கிலங்	௨௮௭
சீசோத்தூண்	௩௬௬	தொண்டின	௨௬௮
சிதணியுறப்	௬௩௩௩	தொத்தின்	௩௩௭
சிதலைப்பரி	௬௨	தோலாக்கரி	௩௬
சிதவஞ்செய்	௬௩௪	நடனம்	௭௭
சிதவள்தீச	௬௮	நந்தீவா	௩௩௬

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நரல்வேயி	- - - - - ௩௩	பாயும்விடைபு	- - - - - ௩௪
நல்லாய்	- - - - - ௩௪	பாயும்விடையோன்	- - - - - ௩௩
நல்லினை	- - - - - ௩௫	பாவொத்த	- - - - - ௩௩
நறமனை	- - - - - ௩௬	பாவியை	- - - - - ௩௩
நறைக்கண்	- - - - - ௩௭	பிணையங்க	- - - - - ௩௩
நற்பகற்சொ	- - - - - ௩௮	பிரசுந்திசுழு	- - - - - ௩௩
நாகந்தொழ	- - - - - ௩௯	பிரிபாமை	- - - - - ௩௩
நாய்வேயினு	- - - - - ௪௦	பிரியாரொன	- - - - - ௩௭
நிருத்தம்	- - - - - ௪௧	பிழைகொ	- - - - - ௩௯
நிஸ்வானை	- - - - - ௪௨	புகழும்பழி	- - - - - ௩௯
நிழற்றலை	- - - - - ௪௩	பணரப்போ	- - - - - ௩௯
நினைவித்து	- - - - - ௪௪	புயலன்ற	- - - - - ௩௯
நின்னடை	- - - - - ௪௫	புயலொகி	- - - - - ௩௯
நீகண்டனை	- - - - - ௪௬	புயல்வள	- - - - - ௩௯
நீங்கரும்	- - - - - ௪௭	புரங்கட	- - - - - ௩௯
நெருப்பறு	- - - - - ௪௮	புரமன்	- - - - - ௩௯
நேயத்தையி	- - - - - ௪௯	புலவித்தி	- - - - - ௩௯
பகலொன்	- - - - - ௪௯	பூங்கனை	- - - - - ௩௯
பகன்றாமரை	- - - - - ௪௯	பூங்கயிலா	- - - - - ௩௯
படமாசுண	- - - - - ௪௯	பூங்கனை	- - - - - ௩௯
படைபார்	- - - - - ௪௯	பூங்குலனை	- - - - - ௩௯
பணங்களை	- - - - - ௪௯	பூன்படுத்தன்	- - - - - ௩௯
பணந்தொழ	- - - - - ௪௯	பூண்டொழ	- - - - - ௩௯
பணிலார்	- - - - - ௪௯	பெற்றெடு	- - - - - ௩௯
பண்டாளி	- - - - - ௪௯	பேணத்திருநீ	- - - - - ௩௯
பாம்பயன்	- - - - - ௪௯	பேதைப்பரு	- - - - - ௩௯
பரிவுசெய்	- - - - - ௪௯	பைந்நாணர	- - - - - ௩௯
பருக்கண்	- - - - - ௪௯	பைவாயாவ	- - - - - ௩௯
பல்லிலகை	- - - - - ௪௯	பைவாயாவு	- - - - - ௩௯
பறந்திருந்து	- - - - - ௪௯	பொட்டணி	- - - - - ௩௯
பற்றொன்	- - - - - ௪௯	பொதுவினிற்	- - - - - ௩௯
பனிச்சந்திர	- - - - - ௪௯	பொய்யுடை	- - - - - ௩௯
பனித்துண்	- - - - - ௪௯	பொருப்பர்க்	- - - - - ௩௯
பனைவளர்	- - - - - ௪௯	பொருளா	- - - - - ௩௯
பாசத்தனை	- - - - - ௪௯	பொன்னணி	- - - - - ௩௯
பாணிகர்	- - - - - ௪௯	பொன்னனை	- - - - - ௩௯
பாப்பணி	- - - - - ௪௯	பொன்னூர்	- - - - - ௩௯